

လူသမီးပေါင်းများစွာတို့အား
 အောင်မြင်မှုနှင့် ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှု လမ်းကြောင်းပေါ်
 ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည့် စာအုပ်
 သမ္မာကုလိဒါးလျှင် စောင်စေ့အများဆုံး
 ရောင်းချခဲ့ရသည့်စာအုပ်
 သိပ္ပံပုဂံ
 ယနေ့အထိ ကမ္ဘာပေါ်၌
 စောင်ရေ ၁၆ သန်းကျော်မျှ
 ရောင်းချပြီးသည့်စာအုပ်

ဦးနု မိတ္တဗလင်္ဂီကာ

ကမ္ဘာတွင် အကျော်ကြားဆုံး အဟောအပြောနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးပါရာ
 ဒေါ် ကာနက်ဂျီ

၏
 HOW TO WIN FRIENDS
 AND INFLUENCE PEOPLE
 ကို မြန်မာပြန်ဆိုသည်။

- မိတ္တဗလင်္ခိကာသည်
လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်တွင်
အောင်မြင်လိုသူတို့အတွက်
လက်တွေ့သုံးစွဲနိုင်သည့်
အထိရောက်ဆုံး၊
ကျမ်းစာတစ်စောင်ဖြစ်သကဲ့သို့၊
သည်မှာဘက်ဆက်တွင်
ပေါ်ထွန်းလာသည့် ကိုယ့်အကျိုးကို
အောင်မြင်ပြီးပွားများရေး
ဘဝနေနည်းကျမ်း ပျားစွာတို့၏
ရွှေဆောင်လမ်းပြလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။
- မိတ္တဗလင်္ခိကာသည် သင့်အား
ဘဝနှင့်ပတ်သက်သည့်
အယူအဆဟောင်းများကို
ဖျောက်ပယ်ကာ အတွေးသစ်အမြင်သစ်
ရည်မှန်းချက်အသစ်များကို
ဖန်တီးတည်ဆောက် ပေးလိမ့်မည်။
- လူအများနှင့် အလွယ်တကူ
ရင်းနှီးစင်မတ်မှု ရရှိစေပြီး
တစ်မက်သားတို့အား သင့်ဘက်ပါအောင်
စည်းရုံးနိုင်စွမ်း ရှိလာစေမည်။
- သင်၏ ဩဇာကိုကူမည့်
လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု စွမ်းရည်တို့
တိုးတက်ထက်မြက် လာစေမည်။
- သင့်ထံအလုပ်အကိုင်အမှု
သင့်ထံမှဝယ်ယူသူ၊
သင့်နှင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သူများ
တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးပွားလာစေမည်။
- ဝင်ငွေ၊ ဈာတူးနှင့် လူနေမှုအဆင့်အတန်းတို့
တိုးတက်လာစေရုံမက
သင့်အသိုင်းအဝိုင်းများကြားတွင်
ကောင်းကျိုးကောင်းသူ
တစ်ဦးအဖြစ်ပါ
ရေပန်းစားလာစေလိမ့်မည်။

ဦးနု
မိတ္တဗလင်္ခိကာ

စာအုပ်အားလုံးအတွက် ၂၄-၃

မိတ္တမလ ဋီကာ

ဦးနု

မြန်မာပြန်သည်

How To Win Friends And Influence People

DALE CARNEGIE

စာအုပ်အားလုံးအတွက်
အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃-ပလိမ္မော်၊ ရန်ကုန်မြို့။
[ဖုန်း-၂၈၅၁၆၆]

မာတိကာ

စကားမျိုး (ဦးနု)	၆
စကားမျိုး ဆင်မောရန်ပြုတ်လမ်း (လှိုင် လောမဏိ)	၁၃
နိဒါန်း ဤစာအုပ်ကို ဘယ်လိုရေးသည် ဘာကြောင့်ရေးသည် (ဆေး ကာနကင်္ဂါ)	၂၆

အပိုင်း ၁

လူအများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အခြေခံနည်းကောင်းများ

အခန်း ၁။ ဗုဒ္ဓရည်ရှိလိုသော ပျားဆုံကို မချွက်နှင့်	၃၉
အခန်း ၂။ ဆက်ဆံရာဝယ် နည်းကောင်းတစ်မယ်	၅၆
အခန်း ၃။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အံ့၊ ထိုသူ၏နောက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အံ့၊ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်းနေရအံ့	၇၃
ဤစာအုပ်မှ အကျိုးစီးပွားစူးစူးဆူးဆူးရနိုင်ရန် ဝမ်းအပ်သော အကြံ ပြချက်	၉၅

အပိုင်း ၂

လူကြိုက်များဆောင်လုပ်ရန် နည်း ၆ နည်း

အခန်း ၁။ ဤနည်းကိုလုပ်၊ နေရာတိုင်းမှ ဓနိဋ္ဌိတရရှိနိုင်မည်	၁၀၅
အခန်း ၂။ ဆွေ့လျှင် ဆွေ့မြင်၊ ဆွေ့ရှာရှိစေသောနည်း	၁၂၂
အခန်း ၃။ ဒါကိုမလုပ်လျှင် ချွေကပ် ကျမည်	၁၃၂
အခန်း ၄။ ကောင်းပြောကောင်းပြန်ရန် နည်းတို	၁၄၃
အခန်း ၅။ ကိုယ့်ဘက်ပါဆောင်လုပ်နည်း	၁၅၈
အခန်း ၆။ ဆွေ့လျှင်ဆွေ့ချင်း သဘောကျစေရန်နည်း	၁၆၃

အပိုင်း ၃

သင်္ခတကပါသောလုပ်ရန် နည်း ၁၂ နည်း

အခန်း ၁။	ငြင်းခုံခြင်းအားဖြင့် အနိုင်ရမည်မဟုတ်	၁၈၃
အခန်း ၂။	ရန်သူပေါ်ဝေသောနည်း၊ မည်သို့ရှောင်ရမည်	၁၉၃
အခန်း ၃။	ပွားလျှင်ဝန်ခံပါ	၂၀၀
အခန်း ၄။	သဘောပေါက်သော လုပ်ရန်နည်း	၂၁၈
အခန်း ၅။	ဆိုကာရေးတီး၏ နည်းကောင်းတစ်လက်	၂၃၄
အခန်း ၆။	ဆုပူဇော်သို့ခြင်းကို စိတ်ကမ္မရဆုံးထားကွယ်နည်း	၂၄၈
အခန်း ၇။	တစ်ဖက်သား၏အကျိုးအညံ့ကိုရှုစေသောနည်း	၂၄၉
အခန်း ၈။	အကျိုးပြစ်စွန်းစေမည့်နည်းတို့	၂၅၉
အခန်း ၉။	လူတိုင်းအလိုရှိသောအရာ	၂၆၄
အခန်း ၁၀။	လူတိုင်းကြိုက်သောအရာ	၂၇၃
အခန်း ၁၁။	ဤနည်းကို စွပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများသည် လုပ်ကြ၏၊ ဓရဒီယိုကုမ္ပဏီများသည်လည်း လုပ်ကြ၏၊ အဘယ်ကြောင့် သိသည်မလုပ်ဘဲနေရမည်နည်း	၂၈၁
အခန်း ၁၂။	မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ စမ်းစစ်ရလျှင် ဤနည်းကို စမ်းကြည့်ပါ အကျဉ်းချုပ်	၂၈၅ ၂၉၈

အပိုင်း ၄

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ

စိတ်ပြောင်းလာစေသော နည်း ၉ နည်း

အခန်း ၁။	အပြစ်ဆိုရာ ရှိခဲ့ကုန် ပေါ်ဤနည်း	၂၉၅
အခန်း ၂။	အမှန်အတိန်မတင်စေသော ဓလန့်နည်း	၃၀၃
အခန်း ၃။	သင်၏ အပြစ်များကို ရှေးဦးစွာသော်ဖြင့်ပါ	၃၀၆
အခန်း ၄။	ဩဇာပေးခြင်းကို မည်သူမျှမခံချင်	၃၁၁
အခန်း ၅။	တစ်ဖက်သားအား သူ့လက်ကို သူ ပြန်ဆယ်ပါစေ	၃၁၃
အခန်း ၆။	သောင့်မြင်ရန် တွန့်တင်ပေးနည်း	၃၁၈
အခန်း ၇။	သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးပါစေ	၃၂၄
အခန်း ၈။	တစ်ဖက်သား၏ အပြစ်သည် ပြင်ရန်မခက်မဟုတ် ထင်လာသောငြိလုပ်ပေးပါ	၃၃၀
အခန်း ၉။	သင်လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ရန်နည်း အကျဉ်းချုပ်	၃၃၄ ၃၄၀

အပိုင်း ၅
 အကြွင်း ဝင် နှင့် မယားတို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ခြာ ဈေးသာစေသော
 နည်း ၇ နည်း

အခန်း ၁။ လင်နှင့်မယား၊ အလျှင်အမြန်ဆုံး မသင့်မတင့် ဖြစ်စေသောနည်း	၃၄၃
အခန်း ၂။ အဖူးဒ်ပြုလုပ်စေ။	၃၄၈
အခန်း ၃။ ဤနည်းကိုလုပ်ပါ၊ ဈေးသာခြင်းနှင့်တွေ့ပါလိမ့်မည်	၃၅၁
အခန်း ၄။ လူတိုင်းကို ချစ်ခင်ဆောင်ရွက်လုပ်သောနည်း	၃၅၆
အခန်း ၅။ မိန်းမများအတွက် ဤပစ္စည်းများသည် အလွန်အဖိုးတန်သည်	၃၅၈
အခန်း ၆။ စိတ်ချမ်းသာလိုလျှင် ဤနည်းကို မမေ့သင့်	၃၆၁
အခန်း ၇။ သိမ်တောင်ရေးတွင် မအစမ်းပါနှင့် အကျင့်ချုပ်	၃၆၆ ၃၇၁

စကားမျိုး

[စာတစ်အုပ်လုံးကို ပတ်ပြီးမှ ဤစကားမျိုးကို ဖတ်လျှင် ပို၍ သင့်လျော်ပေမည်။]

ကျွန်တော်၌ ညီရင်းအစ်ကိုတမျှ ချစ်ခင်လျက်ရှိသော သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုသူငယ်ချင်းကို အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် နာမည် မှတ်မပြုချင်သဖြင့် မောင်က ဟူ၍ ခေါ်ကြစို့။ မောင်ကသည် ကျွန်တော် မကြိုက် မနှစ်သက်သော အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်လေ့ရှိသဖြင့် ထိုအလုပ်ကို မလုပ်ရန် အစဉ်လိုလိုပင် ကျွန်တော် သတိပေးလျက် ရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ မောင်ကသည် ထိုအလုပ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် လုပ်ရုံသာမက ကျွန်တော်ကိုပါ ထိုအလုပ်အတွက် ကူညီပါဟု၍ စာရေး တောင်းပန်၏။ ထိုစာကို ပတ်ပြီးလျှင် စိတ်ဆိုးလျက်ရှိသော ကြောင့် စိတ်လိုက်မာန်ပါ 'မင်းဟာ ဘာကောင်ဝဲ၊ ညာကောင်ဝဲ' စသည်ဖြင့် ကျွန်တော် သူ့ထံသို့ စာတစ်စောင် ပြန်၍ ရေးလိုက်၏။

အမွန်ကို ဝန်ခံရမည်ဆိုသော် ကျွန်တော်သည် စာထဲတွင် အတော် လွန်လွန်ကျူးကျူး ရေးလိုက်မိ၏။ တနင်္ဂနွေ နှစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါ မောင်ကထံမှ ကျွန်တော်၏ စာနှင့်အတူ ထပ်တူ ထပ်မျှ ပြင်းထန်သော စာတစ်စောင် ပြန်ရောက်လာ၏။ ထိုစာကို ပတ်ပြီးလျှင် ကျွန်တော်၏ အသားသည် သတိသတိတုန်လှုပ်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်အခါက မောင်ကသည် ကျွန်တော်ထံသွား၍ ရောက်နိုင်သော နေရာ၌သာ ခိုပါကမူ ကျွန်တော်သည် ရာဇဝတ်မှုတစ်ခုခုကို ကျူးလွန် ကောင်း ကျူးလွန်မိပေမည်ဖြစ်၏။

* မူလထုတ်ဝေရာက ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲဟူ၍ နှစ်တွဲစီ ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ပထမတွဲတွင် တော်ဖြန့်တည်း စကားမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ရေးလိုက်သော စာသည် မောင်ကကို မည်မျှ
 နားကြည်းစေလိုမည်၊ မောင်က၏ 'ငါ' ဟူသော စာနကို မည်မျှ
 ထိခိုက်စေလိုမည် စသည်တို့ကိုတား ကျွန်တော် နီးစဉ်း၍ မကွေးမီရ
 ငါက အကောင်းပြောတာ၊ ငါ့ကို ဒီလို စော်ကားရမလား၊ 'ငါ'
 'ငါ' 'ငါ' ဟူ၍ ကျွန်တော် အလိုရှိသမျှကိုသာ ကွေးတောလျက်ရှိ၏။
 လေပင့်ခံရသောမီးကဲ့သို့ ကိုယ်လိုရာကိုသာ ကိုယ် စဉ်းစားလျက်
 ရှိသော 'ငါ' စိတ်သည် ကျွန်တော်၏ ဘေးသမီးကို ယင်လျက်ရှိရာကား
 ဆောက်တည်ရာမရဘဲ ရွေးကစံကံ ပြင်းထန်သော စာတစ်စောင်ကို
 မောင်ကထံသို့ ထပ်၍ ရေးသားလိုက်လေသည်။ ကျွန်တော်၏
 သူငယ်ချင်း အရင်းများ စာရင်းမှ သူ့ကို မယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ကြောင်း
 နှင့် ကျွန်တော်ကိုလည်း အလားတူ သူ၏ စာရင်းမှ ထုတ်ပစ်လိုက်ရန်
 အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

ထိုစာကို ရေးသားသော အချိန်ကား ညဉ့်ခုနစ်နာရီကျော်
 ကျော်လောက် ရှိလေပြီ။ စာရေးပြီးသော်လည်း အဲဒီအချိန် မဖြေ
 သေးသည်မှာ တန်နေသော လက်ချောင်းများက ဆောက်ခံလျက်ရှိ၏။
 ထို့ကြောင့် စိတ်ပြေလက်ပျောက် သို့သလို စာအုပ်တစ်အုပ်ကို
 ပတ်မည်ဟု စာအုပ်စင်ပေါ်တွင် လိုက်၍ရာရာ မေးလ်ကာနက်ကျီ
 ဆိုသူ အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး ရေးသားသော မိတ္တူလေ
 ခိုကာ၊ စာအုပ်ကို အဆင်သင့် တွေ့ရ၏။

ထိုစာအုပ်ကို ဝယ်ယူမိပုံကို အနည်းငယ် ပြောပြပါအံ့။
 တစ်နေ့သ၌ စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ကိစ္စတစ်ခုနှင့် သွားရောက်
 လည်ပတ်ရင်း ၁၄ လ အတွင်း ၂၉ ကြိမ်တိုင်တိုင် အသစ် ထပ်မံ
 ရိုက်နှိပ်ရသည်ဟူသော ကြော်ငြာကို တွေ့၍သာ ထိုစာအုပ်ကို
 ဝယ်ခဲ့မိသည်။ ကျွန်တော်၏ နဂိုမိတ်ရင်းအရဆိုလျှင် သူ့ထူးခြစ်နည်း
 စာအုပ်များ၊ စိတ်ပညာစာအုပ်များ ချစ်သူကို ရအောင်လုပ်နည်၊
 စာအုပ်များ စသည်ကို ဖတ်ရန် ဝါသနာမပါခဲ့ချေ။ (ထိုသို့
 ဝါသနာမပါခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော်၏ ချွတ်ယွင်းချက်ပင် ဖြစ်ပေ
 သည်။) သို့ရာတွင် ၁၄ လ အတွင်း ၂၉ ကြိမ်တိုင်တိုင် ထပ်မံ ပုံနှိပ်

ရသော စာအုပ်မှာကား စာအုပ်ထူး ပြန်ပေါ်မည်။ ထိုစာအုပ်၏ နည်းပျားကို မကြိုက်သော်လည်း ထိုစာအုပ်ထူးကို ဘာကြောင့် ဤမျှ ရိုက်နှိပ်ရောင်းချရသည်ကိုပင် သိရစေဘောဟူသော သဘော ပြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ပြစ်ပေသည်။

ထိုစာအုပ်ထူးကို ဝယ်ခဲ့သည်မှာ ငါးရက်မျှ မှီပြီဖြစ်သော် လည်း ဝယ်လာပြီးကာမှ မတ်ရန် စိတ်ထဲက မပါဝင်ပါနှင့် နေသော ကြောင့် စာအုပ်စင်ပေါ်တွင် အသာတင်ထားခဲ့ရာ အဆိုပါညသို့ ရောက်မှသာ ကောက်ယူပတ်စီလေသည်။

ထိုစာအုပ်ထူး၏ အခန်း ၁ တွင် လူတို့၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်ပတ်သားကို အပြစ် တင်ခြင်းဖြင့် အပြစ်တင်ခံရသူသည် ထိုအပြစ်ကို မခွန်ရုံသာမက ထိုသူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အချစ် ပျက်တတ်သည်ဟု သက်သေ သာဓကပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုအခန်းကို ဖတ်ပြီးသောအခါ နာဂိုက်အတွင်းက ဖြစ်ပျက် ခဲ့သော ကျွန်တော်၏ အပြစ်အပျက်တို့သည် ကျွန်တော်၏ မျက်စိ တံတွင် တရားရေးပေါ်၍ လာလေသည်။ ထိုသို့ တရားရေးပေါ်နေ သောအချိန်တွင် ကျွန်တော်၏ စာသည် စာတိုက်ပုံထဲသို့ ရောက်နေ လေပြီ။ ဤစာကို ပြန်၍ယူရန်လည်း မဖြစ်တော့ချေ။ ထိုစာထဲတွင် အလွန်အကျွံ ရေးထားသောကြောင့် ထိုစာများကို ရုပ်သိမ်းသည့် တတစ်စောင်ကို ထပ်၍ ရေးရှာလည်း ကျွန်တော်၏ ဂုဏ်ကို မထိမိက်ဘဲနှင့် မပြီးချော ထိုစာလည် မောင်က၏ လက်ထဲသို့ ရောက်သောအချိန်တွင် ကျွန်တော်၏ သုငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးရတော့မည် ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးလောက်အောင် ဖြစ်ရသော အကြောင်းရင်းကား အခြားမဟုတ်၊ တစ်ဖက်သားကို အပြစ်တင်မိ ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်တင်ခြင်းသည် သုငယ်ချင်း တစ်ယောက် ဆုံးရှုံးလောက်အောင် အစိုးတန်၏သော ဟူ၍ စာအုပ်ကို အတ္ထုပ္ပတ္တိထားပြီးနောက် ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲတွင် အပြစ်တင်ခြင်း၏ တန်ဖိုးကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် တွက်တွက်လျက် ရှိ၏။

မောင်ကထံသို့ ရောက်သော ပထမစာကို မနေ့မီ ၁၅ မိနစ်လောက် အချိန်ရ၍ ထိုစာအုပ်ကိုသာ ဖတ်ပါလျှင် ထိုစာကို

စေ့မြစ်မည်မဟုတ်။ ထိုစာကိုသာ မစေ့မြစ်လျှင် ထိုသူငယ်ချင်း တစ်ဦး ဆုံးရှုံးရမည့် မဟုတ်ဟု တွေးခေါ်။

ထိုသို့ တွေးရာမှတစ်ဖန် တစ်ဖက်သားကို အပြစ်တင်မိ သောကြောင့် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် စိတ်ဆွေရင်းချာများ ဆုံးရှုံးရဖူး သူများ၊ ဆုံးရှုံးရလတ္တံ့သော သူများကို ဆက်၍ တွေးမိပြန်၏။

ထိုသူများကို ဆွေရာမှတစ်ဖန် အကယ်၍ အလွန် စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ကောင်းသော ထိုအခန်း ၁ ကို လူများများ သိရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားပေးရလျှင် ထိုသူများထံ၌ တစ်ဖက်သားကို ကြိမ်းမောင်း လွန်၍ လူမုန်း မကြာအကောင်ရသော သူများလည်း ထိုလူမုန်းခံ ရသောဘဝမှ လွတ်မြောက်ကြလိမ့်မည်၊ ကြိမ်းမောင်းရန် ကြံစည် လျက်ရှိသူများလည်း သတိတရားများ ရကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် ရင်းခွဲရှိသောကြောင့် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးလျှင် အခြားအခန်းများကို ဘာသာပြန်ဆိုရန်သဘောမကျနိုင်သည့်တိုင်အောင် ထိုအခန်း ၁ ကို လူအများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဘာသာပြန်ဆိုတော့မည်ဟူ၍ စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချလိုက်၏။

ထို့နောက် စာအုပ်ကို ဆက်၍ ဖတ်ပြန်ရာ လူတို့တွင် ချမ်းသာမှု ဆင်းရဲမှုတို့သည် 'က'တည်းဟူသော တစ်စုတည်းသော အကြောင်းကြောင့်သာ မဟုတ်။ ဆင်းရဲခြင်းသည် လုပ်သင့်သည့် အရာများကို မလုပ်၊ မလုပ်သင့်သည့် အရာများကို လုပ်သော ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပြီးလျှင် ချမ်းသာခြင်းသည် မလုပ်သင့်သည့် အရာမျိုးကို အလွှဲအရှောင်၍ လုပ်သင့်သည့် အရာများကို အလွှဲ ဆောင်လျက်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို အလွန်ထင်ရှား မှတ်သား နာယူဖွယ်ကောင်းသော သက်သေသောကတို့ဖြင့် ရောပြုစပ်လျက် စာအုပ် တစ်အုပ်လုံးကို အစမှ အဆုံးအထိ ရေးသားဖော်ပြထား သည်ကို ဆက်လက် တွေ့ရှိရ၏။ ထိုအခါတွင် စာတစ်အုပ်လုံးကို ဆုံးခန်းတိုင် ဘာသာပြန်တော့မည်ဟု ခုတိယအကြိမ် ကျွန်တော်၏ စိတ်နှလုံးကို တုံးတုံးချပြန်၏။

ထိုရာတွင် ဤစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်၍ ဒုဂါးနီ စာအုပ် တစ်အုပ်အဖြစ်ဖြင့် ပုံနှိပ်ရန်ကိစ္စသည် မလွယ်ကူလှပေ။ ထိုအကြောင်း ကို ရှင်း၍ပြပါအံ့။

'နိုင်ငံရေး' ထိုသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစားရာ၌ 'နိုင်ငံရေး' သည် အင်္ဂလိပ်လက်အောက် မြန်မာများ လွတ်မြောက်

သော အရေးပင် ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံရေး စာအုပ်များမှာလည်း
 တိုလွတ်မြောက်ရေးကိုသာလျှင် ပဓာနထား၍ ရေးသားထားသော
 စာအုပ်များ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'နိုင်ငံရေး' သည်
 လူလူချင်း မတရားညှဉ်းပန်းမှုများကို ပပျောက်ဆေးလျက် လူတိုင်း
 ညီတူညီမျှ အကျိုးခံစားရအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့်
 နိုင်ငံရေးစာအုပ်များသည်လည်း ထိုအကြောင်းများကိုသာ ရေးသား
 ထားသော စာအုပ်များသာ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'နိုင်ငံရေး'
 ဟူသော စကားလုံးကို ကျွင်းမြောင်းကျပ်တည်းစွာ အဓိပ္ပာယ်
 ကောက်ထားခဲ့ပါမှ ထိုနိုင်ငံရေး စာအုပ်များကိုသာ ဖတ်လိုသော
 ကြောင့် နဂါးနီအသင်းသို့ ဝင်ကြကုန်သော အသင်းသားများသည်
 ဤ 'ဝိတ္ထုဇလဒီကာ' ကို ဖတ်ကြည့်ပြီးလျှင် စိတ်ပျက်ကောင်း
 စိတ်ပျက်ကြပေမည်။

ဤစာအုပ်ထူးကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် နား
 ကောင်းသားမှ နန်းရင်းဝန်၊ တာလောဂျိုးမှ တာတည်းမှူး၊ လေ့လျိုးသား
 မှ သူဌေးကြီးဘဝသို့ ရောက်လိမ့်မည် သို့မဟုတ် စရာကံနိုင်ရ
 မည်ဟု အကုန်အမှန် မပြောနိုင်။ သို့ရာတွင် 'လုပ်ပါ' ဟု ဤစာအုပ်
 ထဲတွင် ရေးသားထားသော နည်းများကို မလုပ်ဘဲ၊ 'မလုပ်ပါနှင့်'
 ဟု ရေးသားထားသော နည်းများကို လုပ်ခဲ့လျှင် နန်းရင်းဝန်သော်
 လည်းကောင်း၊ စာတည်းမှူးသော်လည်းကောင်း၊ သူဌေးကြီးသော်
 လည်းကောင်း မိမိတို့တွင် ရရှိပြီးသော ရာထူးနှင့် စည်းစိမ်တို့ကို
 မပျောက်မပျက်အောင် တားဆီးနိုင်သော်လည်း သူတို့၏ မိတ်ဆွေ
 သင်္ဂဟ၊ သူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြသူများကို သူတို့အား
 စွန့်ပစ်မသွားအောင် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ တားဆီးနိုင်ကြလိမ့်မည်
 မဟုတ်။

လောကနီတိ ဆရာကြီး၏ ဘဝလိုအားဖြင့်ဆိုသော် အဆွေ
 ဓင်္ဃုန်းမရှိသောသူနှင့် ချမ်းသာခြင်း မရှိနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ
 ထိုစာအုပ်တွင်ပါသော ဥပဒေများကို ဆန့်ကျင်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 မှန်သမျှတို့သည် တတ်နိုင်လျှင် နန်းရင်းဝန်သော်လည်းကောင်း၊
 စာတည်းမှူးသော်လည်းကောင်း၊ သူဌေးကြီးသော်လည်းကောင်း
 ဖြစ်စေကာ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြသူတို့၏
 ဇွန့်လွှတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု အမှန်ပင်ဖြစ်ကောင်း ထိုသူတို့၌
 အဘယ်မှာလျှင် ချမ်းသာခြင်း ရှိနိုင်ပါ့ကော့အံ့နည်း။

အပြန်အလှန်သဘောအားဖြင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဤစာအုပ် ထူးသည် နှစ်ကျောင်းသား တစ်ဦးအား နန်းရင်းဝန်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းငှာ 'မဇ္ဈိမိဒီပဏက'မှ၊ ထိုနှစ်ကျောင်းသားအား စာအုပ်ပါ နည်းများကို အသုံးပြုစေခြင်းဖြင့် အဖျင်းတကု အပျင်းဆုံး လူချစ် လူမင်း ပေါများအောင်သော်လည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ဖွားများအောင်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်ဖြစ်ရာ-မျှစ်စင် လူနှင့် မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ ပေါများသော ထိုနှစ်ကျောင်းသားတွင် အဘယ်မှာလျှင် ချမ်းသာခြင်းကို မရဘဲ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

ဤစာအုပ်တွင်ပါသော နည်းများသည် နည်းထူး နည်းဆန်းများ မဟုတ်၊ လူပေါ်ကာစက အခြေ၍ ပေါ်ပြီးသော သမားရိုးကျ နည်းများဖြစ်ကြောင်းကို စာအုပ်ရေးသူသည် စာအုပ်တစ်တွင် အခါအခွင့် ရတိုင်း ဝန်ခံထားပေ၏။ သတိမမူလျှင် ဝှမမြင်ဟုဆိုသော စကားကဲ့သို့ များစွာသော လူတို့သည် မိမိတို့သာ သတိမမူသော်လောက်နှင့် လမ်းယူကာမျှဖြင့် ရနိုင်သည့်နည်းများအပေါ်တွင် အမှတ်တမဲ့ နေခဲ့သဖြင့် ထိုနည်းများဖြင့် ထိုသူတို့သည် မပေါင်းမီသဲ မျက်နှာစိမ်းများ ဖြစ်၍ နေကြ၏။

သက်သေထုတ်၍ ပြပါအံ့။ ဤစာအုပ် တစ်အုပ်လုံးကို ချုံးလိုက်လျှင် 'အများအကျိုးစေတင် ကိုယ်အကျိုးအောင်သည်' ဟူသော နည်းကောင်းတစ်ခု ထွက်လာ၏။

ထိုစာအုပ်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာလောက်က
သင်္ဂါဟကော မိတ္တကဓရာ၊
ဝေဠု-ဝိဟ မစ္ဆရော၊
ဓနတာ ဝိနေတာ အနုဓနတာ၊
တာဒိသော လာဘော ယသံ။ ။

ဟူ၍ သုံးလူထွတ်ထား သဒ္ဓညုပြတ်စွာဘုရားသည် သိင်္ဂါလ သုတ်တွင် ဖော်ကြားတော်မူခဲ့၏။

တို့ဂါလာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား 'အကြင်သူသည် သူတစ်ပါးကို မျိုးမြှောက်တတ်၏။ အဆွေစင်ပွန်းကောင်း ပြုတတ်၏။ သူ့ကျေးဇူးကို သိတတ်၏။ ကင်းသော မစ္ဆရိယရှိ၏။ သူတစ်ပါး အကျိုးကို စောင့်တတ်၏။ သူတစ်ပါး၏အကျိုးကို အနိတလဲလဲ ဆောင်ရွက်တတ်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခြံအရံကို ရနိုင်၏'ဟု ဆိုလေသည်။

သို့ပင် ဖြစ်လင့်ကစား တစ်နေ့လျှင် ၂၄ နာရီရှိသည့်အနက် သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို စာဖတ်သူသည် သယ်နှံနာရီ ဆောင်ရွက် ခဲ့သနည်း။ သို့သော်လည်း စိတ်ကူးမိရဲ့လား။ ဒေါလ်ကနက်ကျ ပြောသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့သည် ၂၄ နာရီရှိသည့်အနက် အိပ်သည့် ၈ နာရီကို နှုတ်၍ ကျန် ၁၆ နာရီတွင် ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်ကျိုး ကိုယ့်စီးပွား 'ငါ' 'ငါ' 'ငါ' ကိုသာ စဉ်းစားခဲ့ကြ၍ ကိုယ်ကျိုး ကိုယ့်စီးပွားကိုသာ ရှာဖွေခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော့။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေကြခြင်းသည် လက်လှမ်း၍မီသော အဖိုးအနတ္တတိုက်စာန်သည် နည်းကောင်းကို သတ်မှတ် လျစ်လျူ ရှုထားခြင်းပင်ဖြစ်ပေရာ စာဖတ်သူတိုင်းအား ထိုနည်းကောင်းများကို လှမ်းမယူချင် ယူချင်အောင် ဤစာအုပ်ထူး တစ်အုပ်လုံးတွင် ထုံးတောင်း သက်သေသာဝကများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားလေသည်။

ဤစာအုပ်ထူးကို အသင်းသားများ မြန်မြန်ဖတ်စေချင်သော စေတနာ၏ တိုက်တွန်းချက်ကြောင့်သာ အချိန်အလင်မခန့်ဘဲ ခပ်မြန်မြန် ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ စစ်စစ်မှာ ထိုစာအုပ်ထူးကို မူလလက်ရာမပျက်ဘဲ မြန်မာလို ပြန်ဆိုနိုင်ရန် အရည်အချင်း ကျွန်တော်တို့ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ခြေလျင်ဦးအုန်းခင်၏ အလွန်အဖိုးတန်သော အကြံဉာဏ်ပေးချက်များ၊ ပြင်ဆင်ချက်များ ကြောင့် ဘာသာပြန် မူလလက်ရာနှင့် နီးကပ်နိုင်သလောက် နီးကပ် လာသဖြင့် ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ရှိပါကြောင်း။ ဤကဲ့သို့ ဂရုတစိုက် ကုညီသည့် အတွက်လည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါကြောင်း။

တို့ပြင်လည်း ဤစာအုပ်ကို စာအုပ်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်မြောက် စေရန် စေတနာနှင့် ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသော မိတ်သဟာ တို့ကိုလည်း ကျေးဇူးအထူးတင်လျက် ရှိပါကြောင်း။

စကားမျိုး*

ဤစာအုပ်ကို 'လူပေါ်လူစော်လုပ်နည်း' ဟူသော အမည်ပေးသည်တွင် အထင်အမြင်လွဲစရာ အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အတွင်းစာသားကို ဖတ်မကြည့်ကြဘဲ စာအုပ်အမည်ကို ကြားရန်နှင့် စာအုပ် တစ်အုပ်လုံးကို 'နေအေး၏ လိမ်နည်းအမျိုးမျိုး' ဟူသော စာအုပ်မျိုးနှင့် နှိုင်းယှဉ်လိုက်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှာ စင်စစ် ပြောရလျှင် နှိုင်းယှဉ်သူများ၏ အပြစ်မဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်၏ အမည်ကို 'လူပေါ်လူစော်လုပ်နည်း' ဟူ၍ အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဘာသာပြန်ဆိုထားသော လူ၏ အပြစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အဆိုပါ အင်္ဂလိပ်အမည်ကို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ဆိုလျှင် 'မိတ်ဆွေပေါများအောင်လုပ်နည်းနှင့် လူများအပေါ်တွင် ဩဇာရောင်းအောင်လုပ်နည်း' ဟူ၍ ပြန်ဆိုရပေမည်။ ဤအမည်သည် ပြန်မာစာအုပ်များကို ဗုဒ္ဓဂိုးမုညီစဉ် အမည်များနှင့် စာလိုက်လျှင် အလွန်ရှည်လှသည်ဖြစ်ရာ၊ တိုတိုနှင့် အခေါ်ရလွယ်သော အမည်ကို ဘာသာပြန်သူသည် မိတ်ဆွေတစ်စုနှင့် တိုင်ပင်နှိုးနှောလျက်ရှိစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးကစ၍ 'လူပေါ်လူလုပ်နည်း' လို့ ခေါ်ဝါလားဟူ၍ အကြံပေးလေသည်။ ထိုသို့ အကြံပေးချက်ကို တစ်ဆင့် တက်၍ 'ပေါ' ဆိုသော ကာရန်ကိုလည်း ဟပ်မိလေအောင် ဒုတိယ 'လူ' ဟူသော စကားလုံး၏နောက်မှ 'စော်' ဟူသော စကားလုံးကို ဘာသာပြန်သူသည် ထပ်၍ထည့်သွင်းခဲ့သည်။ ဤသည်ကား 'လူပေါ်လူစော်လုပ်နည်း' ဟူသော အမည်ပေါ်လာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းပေတည်း။

* ဒုတိယဆွဲတွင် ပတ်ပြုခဲ့သည့် စကားမျိုးဖြစ်ပါသည်။
 ၁၁ How to Win Friends And Influence People

‘လူပေါ်လူဆက်လုပ်နည်း’ သည် နေရှင်ဝါဒလည်း မဟုတ်။
ဘုံဝါဒလည်း မဟုတ်။ သို့ရာတွင် နေရှင်ဝါဒနှင့် ဘုံဝါဒထဲသား
အားလုံး ဤလူ့စောကကြီးတွင် လူလုပ်၍ နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
မလိုက်နာဘဲ မနေနိုင်သောနည်းများသာ ဖြစ်လေသည်။

ရှုရှုမြည်၏ အာဏာရှင် စတာလင် သည် ဘုံဝါဒသမား စစ်စစ် ဖြစ်၏။ ဘုံဝါဒကို တစ်ကမ္ဘာလုံး လွှမ်းမိုးနိုင်အောင် ဖြန့်ဖြူးနေသူများအနက် အရေးပါ အရာဆရာတော်ဆုံးသောသူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အာဏာရှင်မဖြစ်မီက 'လူပေါ်လူစော်လုပ် နည်း' များကို မလိုက်နာမိခဲ့သဖြင့် သူ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လီနင် ကိုယ်တိုင်က 'စတာလင်သည် လူများနှင့် ဝေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာ၌ ရှုရှုရင်းကြမ်းတမ်းသည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာရှင် အဖြစ်ဖြင့် ဝါအမိုက်အရာကို ဆက်ခံရန် စတာလင်ကို ငါ မထောက်ခံ' ဟု၍ပင် ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်ဟု ကြားလိုက်ရဖူး၏။

ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာအဆင့်မြင့်ပြီးနောက် အဓမ္မစိုက်ပျိုးမှုတစ်ခုလုံးသည် ဥရောပတိုက်တွင် နိုင်ငံစပါးချွပ်အသင်းကြီးကို စတင်ထူထောင်ခဲ့လေသည်။ သူ၏ မူလရည်ရွယ်ချက်မှာ ထိုနိုင်ငံစပါးချွပ်အသင်းကြီးတွင် အဓမ္မစိုက်ပျိုးမှုကိုလည်း အသင်းသားတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် တည်သွင်းလိုလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအသင်းကြီးကို စတင်တည်ထောင်သူက လူပေါ်လူစော်လုပ်နည်းများကို လျစ်လျူရှုပြီးလျှင် တစ်ဖက် ဂိုဏ်းသားများကို နေရာမယခဲ့သဖြင့် ထိုသူများက မကျေနပ်ဖြစ်ကာ တစ်စုံစုများကြသောကြောင့် သမ္မတ ဝီလီဆင်၏ စီမံကိန်းများမှာ ဖျက်စီးသွားခဲ့ရ၏။ မြင်းကို သိဒ္ဓါမဇီကမီသည်နှင့် စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲလုံး ဆုံးရှုံးရဖူးသော ထုံးကဲ့သို့ သမ္မတဝီလီဆင်သည် ခံမဲယဉ်းထည်းမရှိဘဲနှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်သော လူပေါ်လူစော်လုပ်နည်းအချို့ကို မစွမ်းဆောင်နိုင်ရုံနှင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ယေရေးရှင်ရေးကိုမူကြီးပွာပျက်ပြားသွားခဲ့ရဖူး၏။

ယခု 'စကားမျိုး' ရေးသူသည် လူ့အမျိုးမျိုးအစားစားကို တွေ့ရှိခဲ့ရဖူး၏။ အချို့လူမျိုးသည် ဗဟုသုတနှင့်လည်း အတော် ပြည့်စုံ၏။ လူနှင့် သတ္တဝါအပေါင်း ကောင်းစားအောင်လုပ်လိုသော

Stalin

ju Lenin

21 President Wilson

§ 1. League of Nations

စေတနာကောင်းလည်း ရှိ၏။ စေတနာကောင်းရှိသလောက် လုပ်ရည်
ကိုင်ရည်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ သို့ရာတွင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို
ဂရုပြုမိသောကြောင့် မိမိတွင် စေတနာရှိသလောက် အလုပ်ကို
တွင်ကျယ်အောင် မလုပ်နိုင်ကြချေ။ သူတို့လုပ်သမျှ လုပ်ငန်းတွင်
ဝိုင်းဝန်း ကူညီချင်ကြသောလူများ အလွန်နည်းပါးကြသည်ကို
တွေ့ရှိရပေသည်။

ဒေလ်ကာနက်ကျီ သည် ငါးမျှားရန် သွားစဉ်က အမြစ်
အမြစ်ကလေးကို ဆတ်ပြထားသည်မှာ မှတ်သားဖွယ်ပင် ဖြစ်ပေ
သည်။

ဒေးလ်ကာနက်ရှိသည် ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်ကို ကြိုက်၏။
တို့ကို အလွန်နှစ်ခြိုက်၏။ သို့ရာတွင် ငါးများသည် တိကိုသာ ကြိုက်သဖြင့်
တို့နှင့် မျှားခဲ့ရလေသည်။ သူ့ကြိုက်သော ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်ကို
ကျွေးလျှင် ငါးများသည် စားကြမည် မဟုတ်ပေ။

ဘုရားအလောင်း နှားလားဥဿတဖြစ်စဉ်က နှားရှင်ပုဏ္ဏား
သည် ရန်နင်းကြမ်းတမ်းသောစကားကို သုံးမိသောကြောင့် နှားလား
ဥဿဘာက မရနိုးဘဲနေသဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ဆုံးပါးခဲ့ရဖူးသော
နိပါတ်တော်ကို ဖတ်မိဖူးကြပေမည်။

ဤလောကကြီးတွင် စေတနာကောင်းနှင့် အလုပ်လုပ်တိုင်း
မရနိုင်ပေ။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်လျှင် တရားရှေးအား
တိုက်ခတ်ကျွေးရာ၌ စေတနာကောင်းကိုသာ မယုံစားဘဲ ပေါင်းသင်း
ဆက်ဆံရေးကိုပါ အသုံးပြုကြောင်းမှာ ဝတ္ထုအတင်အရှား ရှိခဲ့
သည်မဟုတ်ပါလော။

ဘုရားလက်ထက်တော်က ဂင်္ဂါမြစ်များတွင် လယ်လုပ်ခြင်း
ဖြင့် အသက်မွေးပြုလျက်ရှိသော ပုဏ္ဏားဆိုကြီးတစ်ဦး ရှိလေသည်။
ထိုပုဏ္ဏားကြီးကို အမှီပြု၍ သတ္တဝါအပေါင်း အကွတ်တရားရမည်
အကြောင်းကို ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် မြင်တော်မူ၏။
ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် 'ဒီပုဏ္ဏားအတွက်
ငါ ကောင်းတာကိုလုပ်တာပဲ၊ ငါတရားကို ဒီပုဏ္ဏားကြီးနာရမည်'
ဟူသော စိတ်ထားဖြင့် ပုဏ္ဏားကြီးကို အတင်းအကြပ် တရား
ဟောခြင်းမပြု။ ပုဂ္ဂိုလ်စင်မှ တရားမင်သည်ဟူသော စကားအရ
အပင်ပန်းခံတော်မူ၍ ပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ရင်းနှီးသော အနေသို့ရောက်
သော ခိတ်ဓမ္မေဋ္ဌ၊ ခဲဖူးလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးလယ်ထွန်ချိန်တွင် ကိုယ်တော်တိုင် လယ်ထဲသို့
 ကြွသွားတော်မူပြီးလျှင် 'ပုဏ္ဏားကြီး၊ လယ်ထွန်ပြီလား' အစရှိသော
 စကားတို့ဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သတော်မူ၏။ ကောက်ခိုက်ချိန်၊ ကောက်
 ရိတ်ချိန်၊ ကောက်နယ်ချိန် အစရှိသည်တို့၌လည်း အထက်ပါနည်း
 အတိုင်းပင် သွားစရာကံ၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သတော်မူသည်။
 ပုဏ္ဏားကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် 'ရှင်ကြီး၏ဝမ်းမဟာ ငါ့မိတ်ဆွေအရင်းပဲ၊
 ငါ့အကျိုး တကယ်လိုလားလို့ အပင်ပန်းခံပြီး ငါ့ထံသို့ မကြာခဏ
 လာရောက် မေးမြန်းခြင်း ပြုပါကလား'ဟူ၍ ထင်မြင်လာသော
 အချိန်သို့ရောက်မှ ပြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် တရား
 စ၍ 'ဗဟာရာ ပုဏ္ဏား ကြီးလည်း သောတာပန် ဟည်လေသည်။

ကရုဏာ အရာတွင် ပြိုင်ဖက် မရှိသော ပြတ်စွာဘုရား
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပင်လျှင် တစ်တော်သာ၊ ကောင်းစားရှိကို တစ်ပုဂ္ဂို
 လား၏ အလိုသို့လိုက်၍ ကျပ်ကြွတော် မူသေးလျှင် သာမည
 လှပုဂ္ဂိုလ်များမှာမူကား 'ဝါဆေတနကောင်းသားပဲ၊ သူ့အလိုမလိုက်
 နိုင်' ဟူသော စိတ်ထားမျိုးနှင့် ကြီးစားခြင်းဖြင့် အဘယ်မှာလျှင်
 အောင်မြင်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ပထမတွဲတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ပါဠိနှင့် အနက်တို့သည်
 အလွန် ဗုဒ္ဓဘာသာဖွယ်ရာကောင်းသဖြင့် ယခု ဒုတိယတွဲတွင်လည်း
 ထပ်မံဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

သင်္ဂါဟကော မိတ္တဇကရော၊
 ဝဘည ဝီတ မစ္ဆရော၊
 နေတာ ဝိနေတာ အနနေတာ၊
 တာဝိသော လတော ယသံ။ ။

ဟူ၍ သုံးလွှဲတွဲထား သစ္စည ပြတ်စွာဘုရားသည် သိင်္ဂါလ
 သုတ်တွင် ဆာကြွေးတော်မူသည်။

တို့ဂါယာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား 'အကြင်သူသည် သူတစ်ပါးကို
 ချီးမြှောက်တတ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပြုတတ်၏။ သူ့ကျေးဇူးကို
 သိတတ်၏။ ကင်းသော မစ္ဆရီယ ရှိ၏။ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို
 တော်တော်၏။ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို အထူးဆောင်ရွက်တတ်၏။
 သူတစ်ပါး၏ အကျိုးကို အပန်တလဲလဲ ဆောင်ရွက်တတ်၏။
 ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခြံအရံကို ရနိုင်၏'ဟု ဆိုလို
 သည်။

ပထမတွဲကို ထုတ်ဝေပြီးနောက် လယ်ပိုင်ဆောင်ကြသူ
ခုတ်ယာတွဲကို ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏ အံ့မြတ်ပင်
ဖြစ်ပေသည်။

ယခု စာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ မကား အထားအလွှဲ
အစီအစဉ်များကို နေသားတကျဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးပေသော ဖြို့မ
ဆရာဟိန်အား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းကို ရေးသား ထုတ်ဖော်
လိုက်ရပေသတည်း။

ထင်ပေါ်ရန် ဖြတ်လမ်း

လီဝဲ သောမတ်

လျန်ဇဲသော နန်နပါရီလအတွင်း ချမ်းအေးသော ညတစ်ညတွင် နယူးဗဟာကပ်၊ ဖြူရှီ ပင်ဆိစေးနီးယားဟိုတယ်^၁ ၏ ကပ္ပဲခန်းမကြီး အတွင်းသို့ ယောက်ျား ခိန်းမ ပရိသတ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ တို့သည် တိုးဝေ့ ဝင်လျက် ရှိကြ၏။ ခုနစ်နာရီကပင် ထိုင်စရာ နေရာအားလုံး လူပြည့်လျက်ရှိ၏။ ရှစ်နာရီ အချိန်တိုင်သောင့် ပရိသတ်များမှာ တိုးလျက်ပင် ရှိသေး၏။ များမကြာမီ လသောခန်း တစ်ခုလုံးလည်း ပြည့်ကြပ်သွားတော့၏။ မတ်တတ်ရပ်နိုင်သော နေရာကလေးကို အလှအယက် နေရာယူလျက် ရှိကြ၏။ တစ်နေ့ လုံးလုံး ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ရာမှ ပြန်လာကြသော ပရိသတ် ရာပေါင်းများစွာတို့သည် ထိုနေ့ညက တစ်နာရီခွဲတိတိ စိတ်အား ထက်သန်စွာ စောင့်လျက်ရှိကြသည်မှာ ဘာကြောင့်လဲ။

အဝတ်အစား အလှပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ချင်လို့လား။ ခြောက်ရက် မနားဘဲစီးသော ဖက်ဘီပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ချင်လို့လား။ သို့မဟုတ် နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား ကလတ် ဂေဇယ်^၂ ကိုယ်တိုင်ထွက်၍ ပြမည်ကို ကြည့်ချင်လို့လား။

၁။ Lowell Thomas
၂။ New York
၃။ The Hotel Pennsylvania
၄။ Clark Gable

မဟုတ်ပါ။ ဤပရိသတ်ကို ဤနေရာသို့ သတင်းစာကြော်ငြာ တစ်ခုက လိုက်တွန်း၍ လွှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်လောက်က ထိုလူများသည် နယူးယော့စနန်း^၁ ခေါ် သတင်းစာတစ်စောင်ထဲတွင် အောက်ပါ ကြော်ငြာတစ်စောင်ကို မျက်နှာပြည့် တွေ့ကြရလေသည်။

သင်၏ ဝင်ငွေကို တိုးဆောင် လုပ်လော့။
စကားပြော ထိရောက်အောင် သင်ကြားလော့။
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်လော့။

သမားဇိုးကျ ကြော်ငြာချိုးပဲ မဟုတ်လား။ မဟုတ်တယ်လေ။ သို့ရာတွင် ယုံချင်ယုံ မယုံဆွင်နဲ့ ကမ္ဘာပေါ်ပယ် အပါးနှစ်ဆုံးသော ဖြို့တွင် ဖြို့သားဦးနေရ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် အမ အကုန် ခံယူနေရ သည် အရောင်းအဝယ် အလွန်ညံ့ဖျင်းလျက်ရှိသော အခါသမယကြီး၌ လူမျိုးစုံ နှစ်ထောင်ငါးရာစီသည် ထိုကြော်ငြာဖတ်ပြီးသော် အဆိုပါ စနန်းမကြီးထဲသို့ တိုးလျက်ရှိခြင်းမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်လည်း ထိုကြော်ငြာပါသည့် နယူးယောက်စနန်းမှာ နယူးယောက်မြို့တွင် ဈေးအဆန်ဆုံး သတင်းစာတစ်စောင်ဖြစ်၏။ သီးသန့် ကြော်ငြာခြင်း မဟုတ်သော်လည်း လာသည့်လူများသည် အရာရှိကြီးများ၊ သူဌေးကြီးများ တစ်နှစ်လျှင် အင်္ဂလန်မှ နှစ်ထောင်မှ ငါးသောင်းအထိ ဝင်ငွေရှိသော အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြကုန်သော အထက်တန်းစားတို့သာ များလေသည်။

ထိုနှစ်ထောင်ငါးရာသော ယောက်ျား မိန်းမတို့သည် ထိထိရောက်ရောက် စကားပြောခြင်းနှင့် လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ပညာများကိုသင်ကြားပေးသော သေလ် ကာနက်ရှိ တည်ထောင်ထားသည့်ကျောင်း^၂ မှ ကြီးကြပ်၍ ဖွင့်လှစ်သော စကားပြောကောင်းရန် နှင့် အလုပ်လုပ်ရာ၌ လူများကို မိမိအလိုသို့ပါအောင် ဆွဲနိုင်ရန်^၃ ဆော်ဇရူဇဗြေး သင်စနန်းစာများကို သင်ကြားနာယူရန် လာရောက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၁- The New York Sun
၂- The Dale Carnegie Institute of Effective Speaking and Human Relations.
၃- Effective Speaking and Influencing Men in Business

ထို နှစ်ထောင်ငါးရာသော ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့သည်
တို့နေရာသို့ အာယ်ကြောင့် လာရောက်ကြသနည်း။

အရောင်းအဝယ် ညှိနှိုင်းလာသည့်အခါမှသာ ပညာ သင်ကြား
လိုသည့် ဆန္ဒများ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့်လော။

ဤသို့မဟုတ်တန်ရာ၊ ထိုကဲ့သို့ သင်ခန်းစာမျိုးကို လွန်ခဲ့
သော နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်ကျော်အခါကပင် နယူးယောက်မြို့ အော်တွင်
ရာသီအလိုက် ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အခါတိုင်းပင် ကြွရောက်
ကြသော ပရိသတ်များမှာ ဒုနှင့်ဒေး ပြည်ကြပ်လျက်ပင်ရှိ၏။ ထို
၂၄ နှစ်အတွင်း ဒေးလီကာနက်ရှိ ကိုယ်တိုင် ပြုပြင်ဆွန်သင်ပေးလိုက်
သော ကုန်သည်ကြီးများနှင့် ပညာသည်များ၏ အရေအတွက်မှာ
တစ်သောင်းငါးထောင်ကျော်မျှပင် ရှိ၏။ နယူးယောက်မြို့ရှိ အလွန်
ရှေးဆန်၍ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေသော ကုမ္ပဏီကြီးများ
အလုပ်တိုက်ကြီးများပင်လျှင် သူတို့၏ အရာရှိကြီးများ၊ အလုပ်သမား
များအကျိုးငှာ ဤသင်ခန်းစာ သင်တန်းများကို သူတို့၏ တိုက်တာ
အသီးသီးတွင် ဖွင့်လှစ်စေခဲ့၏။

အရွယ်ရောက်ပြီး သူတို့သည် မည်သည့် အရာကို နှစ်နှစ်ကာ
ကာ သင်ကြားချင်ကြပါသလဲ။ ထိုဆေးခွန်းသည် အရေးကြီးသော
မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုမေးခွန်းကို ပြေသော အနေဖြင့်
ရှိတာရှိ ယူနီတာစီတီ^၁၊ ထို့ပြင် သက်ကြီးပညာသင်ကြားရေး
အမေရိကန်အသင်း၊^၂ နှင့် ယူနိုက်တက် ဝိုင် အမ် စီ အ ကျောင်း
များအဖွဲ့^၃ တို့သည် ခုံစမ်းရေးအဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့ပြီးနောက် အစီရင်ခံစာ
တစ်ခုကို ရေးဆရာ ခေါ်လာဌေပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးထောင်
ကုန်ကျ၍ နှစ်နှစ်ကြာမှ ပြီးစီးလေသည်။

ထိုအစီရင်ခံစာအရဆိုလျှင် အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်း၏
အကြီးဆုံးသော စိတ်ပါဝင်စားခြင်းသည် ကျန်းမာရေးပင် ဖြစ်သည်။
ထို့နောက် ဒုတိယ အကြီးဆုံးသော စိတ်ပါဝင်စားခြင်းသည် လူများ
နှင့် ပေါင်းသင်းစက်ဆံရာ၌ ကျွမ်းကျင်သော ဇွမ်းရည်သတ္တိကို
တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့သည်

၁။ Chicago University
၂။ The American Association for Adult Education
၃။ The United Y.M.C.A. School

လူအများနှင့် သင့်တင့်စွာဆက်ဆံ၍ ထိုလူများကို မိမိတို့အလိုသို့ ပါအောင် ဆွဲငင်နိုင်သော သတ္တိထူးများကိုပေးမည် နည်းလမ်းကောင်းများကို သင်ကြားလိုကြ၏။ ထိုအရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့သည် စင်မြင့်စကားပြောသမားများဖြစ်ရန် အလိုမရှိကြ။ ထို့ပြင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် တာဝန်တရား ရေးသားသင်ကြားလျက်ရှိသော စိတ်ပညာရပ်များကိုလည်း နားမထောင်ချင်၊ နာယူမှတ်သားလိုသည့် စိတ်လည်း မရှိကြ။ သူတို့ အလိုရှိကြသည်ကား အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌လည်းကောင်း၊ အိမ်တွင်း၌လည်းကောင်း လျင်လျင်မြန်မြန် လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်ရန် အကြံကောင်းများသာ ပြစ်ကြသည်။

သို့ရာတွင် ထိုလူများ အားကိုးအားထားပြုနိုင်ရန် ကျွမ်းတစ်ဆောင်တစ်ဖွဲ့ကို ရှာဖွေရာ ထိုကဲ့သို့သော လိုလားချက်မျိုးကို ပြည့်စုံစွာပေးနိုင်သော လက်ဝဲကျမ်းမျိုး တစ်အုပ်တစ်လေးမျှ ရှေ့ပြေးသားရှိသည်ကို မတွေ့ရပေ။

နှစ်ပေါင်း ရာပေါင်း များစွာကစ၍ ဂရိ လက်တင်နှင့် အထက်တန်း၊ ဂဏန်းသင်္ချာတည်းဟူသော ပညာရပ်များအတွက် ကျမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရေးသားခဲ့ဖူးကြလေပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုကျမ်းစာအုပ်များကို ယေဘုယျအားဖြင့် အရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့သည် နှမ်းတစ်နေ့လောက်မျှ ဂရုမစိုက်ကြချေ။ မှီခိုအားထားရာအတွက် လိုသူတို့ ငမ်းငမ်းတက် လိုချင်ကြသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုမူကား ရွာ၍ မတွေ့နိုင်အောင်ပင် ရှားလေသည်။

ထိုအချက်ကိုသိလျှင် အဆိုပါ စန်းမကြီးသည် အဘယ်ကြောင့် သောက္ခိန် မိန်းမပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်ကို အထူး တွေးတောစရာ မလိုဘူးပေ။ ထိုသူတို့ နှစ်ရည်လေးများ ရှာဖွေလွှတ်ရှိသောအရာကို ထိုသူ ထိုဘုရားတို့ ထိုခန်းမကြီး၌ တွေ့ရတော့မည် ပြစ်သောကြောင့်တည်း။

ထိုသူတို့သည် ကောင်းများတွင် စာသင်ကြစဉ်က စာတတ်မှသာလျှင် စီးပွားရှာ၍ရနိုင်မည်ဟု ထင်သောကြောင့် စာအုပ်များကို အတော်ပင် လေ့လာခဲ့ကြ၏။

သို့ရာတွင် ကျောင်းက ထွက်ပြေးသောကံ နှင်လား၊လား ကြံရသော ဤလောကကြီးထဲ၌ အလှူအယက် စီးပွားရှာဖွေကြရသောအခါမှ ကျောင်း၌ နေစဉ်က အမှန်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သမျှတို့သည် အမှားဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ထို့ပြင် စီးပွားလမ်း အလွန်အမင်း ပြောလျက်ရှိကြသော သူအချို့သည် 'စာတတ်' ရုံသာမက ကောင်းပြောကောင်းခြင်း၊ တစ်ဖက်သာကို ကိုယ့်ဘက်ပါးအောင် ဆွဲနိုင်ခြင်း၊ မိမိတို့ကိုယ်နှင့် အကြံဉာဏ်များကို အဖိုးတန်အောင်လုပ်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော သတ္တိထူးများနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြောင်းကို တွေ့မြင်ကြရလေသည်။

ထိုမှတစ်ပါး အလုပ်ကြီးတစ်ခုကို ခေါက်မြှောက်အောင် လုပ်ကိုင်တော့မည်ဟု ဆိုလာလျှင် လက်တင်ဘာသာတတ်မြောက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဟာဇတ် ယူနီတာစီတီ^၁ မှ သွဲ့ထူးမှုထက် ရှိခြင်းတို့ထက် လူ့ရည်သန်ခြင်း၊ ကောင်းပြောကောင်းခြင်းက ပိုမို၍ စရီးရောက်ကြောင်းကိုလည်း သိရှိကြလေသည်။

နယူးယောက်ဆန်း သတင်းစာတွင်ပါသော ကြော်ငြာကို ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာ့နန်းကြီးထဲ၌ စိတ်အာရုံကို ဆွဲငင်စေနိုင်သော တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ရတော့မည်ဟု လူတို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့ ယုံကြည်သည့်အတိုင်းလည်း တွေ့ရ၏။

ဘေးလီ ကာနက်ဂျီ၏ သင်ခန်းစာတို့ကို 'သင်ကြားခဲ့ဖူးသူ ၁၈ ဦးကို အသံချွတ်ရှေ့တွင် စီတန်း၍နေစေ၏။ ထို ၁၈ ဦးအနက် ၁၅ ဦးကို တစ်ဦးလျှင် ၇၅ ဝက္ကန့်မျှ မိမိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်ကို ပြောစေ၏။ ၇၅ ဝက္ကန့်နေသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နာယကလုပ်သူသည် မောင်းကိုထု၍ 'အချိန်ကျပြီ၊ နောက်တစ်ပတ်က'ဟု ခေါ်လေသည်။

ကောင်းပြောမည့် သူများထဲတွင် ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမား၊ ရွှေနေ၊ စာရင်းကိုင်၊ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီကိုယ်စားလှယ်၊ ဘာလီသူဌေး၊ အရက်ရောင်းသမားမှ စ၍ လူအစားစား ပါဝင်လေသည်။

ပထမကောင်းပြောသူမှာ ပက်ထရစ် ဆူဘိုဟ်လား^၂ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘိုင်ယာလန်တွင်မွေး၍ ကျောင်းတွင် လေးနှစ်မျှထောင်စွဲ၏။

၁၀ Harvard University
၂၁ Patrick J.O. Haines

ထိုနောက် အမေရိကန်သို့ ကူးလာပြီးလျှင် ဧရာဝတီဝှေ့စက်ပြင်ဆရာ၊
နောက်မကြာမီ မော်တော်ကားမောင်းသမား အဖြစ်ဖြင့် အသက်
မွေး၏။

အသက် ၄၀ တွင် သူ့သားသမီးများလည်း များလာသဖြင့်
ရှေးကထက် ငွေကို ပို၍ လိုလာ၏။ ထိုကြောင့် သူသည် ကုန်တင်
မော်တော်ကားများကို ရောင်းရန် ကြိုးစားလေသည်။ စိတ်ဝယ်
စွဲကြောက်လျက်ရှိသောကြောင့် ဝယ်မည့်သူ၏ အလုပ်ခန်း ရှေ့တွင်
လေး ငါး ခြောက်ခေါက်လောက် ခေါက်တွဲခေါက်ပြန် လျှောက်၍
စိတ်ကို အတော်တင်းပြီးမှ ထိုသူ၏ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရဲလေသည်။
ထို့ကြောင့် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်လျက် ထိုကဲ့သို့ အရောင်းအဝယ်
အလုပ်ကို စွန့်ပြီးသော် ရွေးက လုပ်ခဲ့ဖူးသော စက်ဆရာအလုပ်
ကိုပင် ပြန်၍ လုပ်ပါတော့မည်ဟု စိတ်ကူးလျက်ရှိစဉ် သေးလ်
ကာနက်ချီ၏ ထိရောက်သော စကားပြောနည်း သင်ခန်းစာများကို
တက်ရောက် သင်ကြားရန် ဖိတ်ကြံ့အတတ်စီစဉ် ရရှိလေသည်။

ဇာရုစက သူသည် ထိုသင်ခန်းစာများကို သွားရောက်
သင်ကြားလိုသည့် ဆန္ဒ မရှိချေ။ အတတ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကျောင်း
တွင် ကောလိပ်ကျောင်းထွက်များနှင့် အတူတူရော၍ သင်ကြား
ရလျှင် သူသည် အပိုသက်သက်ဖြစ်နေမည်စိုးသောကြောင့်ပင်
ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် သူ၏မိန်းမက 'ပက်' ရယ် သွားသာ သွားပါ၊
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းတော့ အကူအညီရမှာပဲ' ဟု အတင်း
တိုက်တွန်း၍ တွတ်တောကြောင့် ပက်ထရန်သည် ထိုကျောင်းသို့
သွားလေသည်။ ရောက်လျှင် ငါးမိနစ်လောက် ရဲဆေးတင်ပြီးမှ
ကျောင်းခန်းထဲသို့ ပင်ရဲလေသည်။

စကားပြောသင်ခန်း လာန်၍နေ၏။ စက်ဆရာတော်ညောင်း
သွားသောအခါ စကားပြောရန်ကိုပင် ဝါသနာပါလေတော့၏။
ထိုနောက် ပရိသတ်များလေ ကြိုက်လေလေ ဖြစ်၏။ ယခုအခါမှာ
ဆိုလျှင် သူသည် နယူးယောက်မြို့၏ ပထမတန်း ဈေးရောင်းကောင်း
သူ တစ်ဦး ဖြစ်လျက်နေ၏။ ပရိသတ် နှစ်ထောင်ငါးရာရှေ့တွင် စကား
ပြောရသော ထိုနေ့ညက တစ်ခန်းရုံးတစ်ခန်းနှင့် ပရိသတ်များ

အလွန်ပျံ့ကျလျက်ရှိ၏။ ကြေးစား စကားပြောကောင်းသူများပင်
သူ့ကို မီရန် စံယဉ်း၏။

ဒုတိယ စကားပြောသူမှာ ဂေါ်ဇဇရ မိုင်းယား^၁ ဖြစ်၏။
သူသည် ကလေး ၁၁ ယောက်အဖေ ဘာလ်သူဌေးတစ်ဦး ဖြစ်၏။
စကားပြောသင်ရန် အတန်းထဲတွင် ထ၍ ပြောဆိုကာ စကားတစ်လုံးမျှ
မထွက်ဘဲ အ ချို ကြက်သေ သေလျက် ရှိ၏။ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို
နားထောင်ရခြင်းဖြင့် စကားပြောကောင်းသူတစ်ဦးသည် မည်သည့်
နည်းနှင့် ဧေါင်းဆောင်ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်းကို သိရ၏။ သူသည်
နယူးကတ်စ်ပြည်နယ် ကလစ်ဖတန်၊ ဂြိုဟ်တွင် အနှစ် ၂၀ နေခဲ့ရာ
မြို့၊ ဖျိုမြို့၊ ကီစူ ဟူသောမြို့တွင် မည်သည့်အထိမှ မပါခဲ့ဖူးချေ။ ၂၅
နှစ်အတွင်း ထိုအရပ်တွင် သူနှင့် သိကျွမ်းသောသူပေါင်းမှာ ငါးရာ
လောက်သာ ရှိပေမည်။

ကာနက်ဂျီကျောင်းတွင် သင်ကြားပြီးနောက် များမကြာမီ
ဗြူနီဇီယယ်၊ ခွန် ယေးရန် နို့တစ်စာရ၏။ အခွန်ငွေမှာ အလွန်အမင်း
တိုးလျက်ရှိရကား သူသည် ဒေါသထွက်လျက်ရှိ၏။ ရှေးအခါက
ဇိုလျှင် သူသည် ပုဆိုးခြံထဲက လက်သီးပြုလုပ်လောက်နှင့် ကျွန်ုပ်မည်
ဖြစ်သော်လည်း ယခုမှာမူကား ဗြူနီဇီယယ်ကို ကန်ကွက်သော
အနည်းအဆေးသို့ ကိုယ်တိုင် တက်ပြီးလျှင် အပြင်းအထန် 'ပွက်'
လေ၏။ အပွက်ကောင်းသဖြင့် တစ်ညတည်းနှင့် သူ၏ နာမည်မှာ
ကျော်ကြားသွားရကား မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဗြူနီဇီယယ် ရွေးကောက်
ပွဲတွင် ဝင်၍ အရွေးခံရန် သူ့ကို ခိုင်း၍ တိုက်တွန်းကြ၏။
ရွေးကောက်ပွဲပြီးသောအခါ ယှဉ်ပြိုင် အရွေးခံသူ ၉၆ ဦးအနက်
သူပင် ပထမဆုံးလေသည်။

တတိယစကားပြောသူသည် ဇားစရာ သောက်စရာများကို
ပြုလုပ်ရောင်းချသူများ အသင်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လေသည်။ ရှေးအခါ
များက ညွှန်ကြားသူလူကြီးများ၏ အဖွဲ့အစည်း^၂ တွင် စကားပြောရ
မည်ကိုပင် လန့်နေ၏။ စကားပြောသည့် အတတ်ကို သင်ကြား
ပြီးနောက် များမကြာမီပင် သူ့အသင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာပြီးသော်

၁။ Godfrey Meyer
၂။ Clifton, New Jersey
၃။ Municipal
၄။ Board of Directors

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း တရားလည်၍ ဇောကုဏ်။ သူ၏
ဇောပြောချက်တို့မှ ကောင်းကန်တို့ကို သတင်းစာများ ကျန်စည်
မဂ္ဂဇင်းများထဲတွင် မကြာခဏ တွေ့ကြရ၏။ ရှေးအခါက ဒေါလော
နစ်သီနိုးကျွန်း၌ အကုန်ခံ၍ ကြော်ငြာခဲ့သော်လည်း ယခုကဲ့သို့
သူကိုယ်တိုင် လှည့်လည် ဟောပြောသလောက် သူ၏ ကုမ္ပဏီသည်
ကျော်ကြားခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

စကားပြောကောင်းခြင်းသည် ထင်ပေါ်ရန် ပြတ်လမ်းပင်
ဖြစ်၏။ စကားပြောကောင်းသူတစ်ဦးသည် သာမည လူထုအပေါ်သို့
ထိုးထွက်၍ လာနိုင်လေသည်။ တို့မျှမကသေး။ စကားပြော ကောင်းသူ
တစ်ဦးသည် မိမိတွင်ရှိသော ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ထက် ပို၍ အထင်ကြီး
ခြင်း ခံရတတ်၏။

ယခုအခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အရွယ်ရောက်ပြီး
သူများ၏ ပညာရေးအတွက် များစွာ လုံးပန်းလျက်ရှိကြလေသည်။
ဤကဲ့သို့ လုံးပန်းနေသည့် လူစုများထဲတွင် ဒေးလီ ကာနက်ဂျီ၏
နာမည်သည် အထင်ရှားဆုံးပင် ဖြစ်၏။ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို
ဖတ်ရခြင်းအားဖြင့် လူတစ်ဦးသည် ပင်ကိုယ်ဉာဏ် တစ်စုံတစ်ခုကို
မိတ်အားထက်သန်စွာ အပြင်းအထန် ဖွဲ့လမ်းလျှင် ထိုသူသည်
မည်မျှပင် စွမ်းဆောင်နိုင်မည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိရမည် ဖြစ်၏။

မစ်စူရီ' ပြည်နယ်ရှိ မီးရထားဘူတာရုံ တစ်ခုနှင့် ဆယ်မိုင်
ကွာသော ဆော့ရှားလေး တစ်ရွာတွင် ဒေးလီ ကာနက်ဂျီကို ဓမ္မ
သည်။ သူသည် ၁၅ နှစ်သားအရွယ်တိုင်အောင် မော်တော်ကားကို
မမြင်ဖူးချေ။ သို့ရာတွင် ယခု အသက် ၄၆ နှစ်တွင် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏
အကြောင်းများအနက် သူမသိသည့် အရာဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်။

ရှေးအခါက သီးသီးကောက်၍ တစ်နာရီလျှင် ငါးဆင့် မှသာ
ရခဲ့ဖူးသော ဆော့ရှားလေး ကာနက်ဂျီသည် အလုပ်တိုက်ကြီး
များရှိ အရာရှိကြီးများအား ထိရောက်စွာ ပြောဆိုနိုင်ရန် သင်ပေးရခြင်း
အားဖြင့် ယခုအခါ တစ်မိနစ်လျှင် ခေါ်လာ ရွာဂါးတစ်ပြားရ၏။

ရှေးအခါဝယ် ပရိသတ်အလယ်တွင် ကောင်း ထင်ပြောရန်
လေ့ကျင့်စဉ်က ၆ ကြိမ်လောက် မစွမ်းလှ ဖျက်ခဲ့ဖူးသော ထိုသူမှာ

များမကြာမီ ကျွန်ုပ်၏ ပုဂ္ဂလိက မန်နေဂျာဖြစ်လာ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ထမမြောက် အောင်မြင်ချက်တို့သည် စင်စစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဒေးလီ ကာနက်ဂျီ၏ အသွန်အသင်ခံခဲ့ရဖူးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ဇာတိချွန်ကြွ ဓမ္မရာမြေတွင် စံပွားပျက်သဖြင့် ဂျိသမျှ ပစ္စည်းကလေးကို ရသမျှနှင့် ချောင်းပြီးလျှင် ကာနက်ဂျီ၏ မိသားစုသည် ဝါရင့်စာတတ် ဖြူရှီ နိုင်ငံတော် ဆရာဖြစ်သင် ကောလိပ်ကျောင်း၊^၁ အနီးတွင် လယ်မြေကလေး တစ်ကွက်ဝယ်၍ နေထိုင်ကြ၏။ ဖြူတွင် သွား၍နေလျှင် တစ်နေ့ ဒေါ်လာတစ်ပြားမျှ ကုန်ကျမည်ကို မထင်နိုင်သောကြောင့် သုံးပိုင်မျှ ကွာဝေးသော ကောလိပ်ကျောင်းသို့ နေအိမ်မှ မြင်းစီး၍တက်ရလေသည်။ ကျောင်းအားချိန်တွင် ကာနက်ဂျီသည် အိမ်၌ ခွားနှိညှပ်ရ၏။ ထင်းဖြတ်ရ၏။ ဝက်စာ ဆည်းရ၏။ ညအချိန်တွင် ပျက်စီများပြော၍ ငိုက်မျှည်းလာသည့် ဝိုင်အောင် သင်ခန်းစာများကို မှန်အိမ် ပလင်းတလင်းကလေးနှင့် ကြည့်ရလေသည်။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှ အိပ်ရာသင်သော်လည်း နံနက် သုံးနာရီတွင် နှိုးစက်သံကို နာခံ၍ ထရ၏။ သူ၏ အဖေသည် ဝက်များကို ဖောက်၍ ရောင်းသဖြင့် ဝက်ကလေးများ အအေးမီ၍ သေမည်ကို ကြောက်ရ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝက်ကလေးများကို တောင်းထဲတွင် ထည့်၍ မီးဖိုအနီးတွင် သိပ်ရ၏။ နံနက် ၃ နာရီ အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ ဝက်ကလေးများကို မိခင်ဝက်မကြီးများမျှီရာသို့ယူ၍ နို့တိုက်ပြီးမှ မီးဖိုအနီးတွင် ရှေးကကဲ့သို့ ပြန်ထားရ၏။

ဒေးလီ ကာနက်ဂျီနေသော ကောလိပ်ကျောင်းတွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၆၀၀ ကျော်မျှရှိရာ ဖြူထဲတွင် မနေနိုင်သော မုက်နှာငယ်ကျောင်းသား ၆ ဦးထဲတွင် ကာနက်ဂျီလည်း တစ်ဦးပါဝင်လေသည်။

ကောလိပ်ကျောင်းသို့ နေ့တိုင်း ဖြင်းစီး တက်ရသည်ကို သူသည် ရှက်၏။ အိမ်တွင် နေ့တိုင်း ခွားနှိညှပ်ရသည်ကို ရှက်၏။ ဆင်းရဲလွန်းသဖြင့် အလွန်ကပ်သော အင်္ကျီနှင့် တိုလှသော

၁။ Warrensburg
၂။ The State Teachers' College

ဘောင်းဘီတို့ကို ဝတ်ဆင်နေရသည်ကိုလည်း ရှက်၏။ ထို့ကြောင့် အားငယ်သော စိတ်ဓာတ်များ (၁၂) လူကိုကြောက်သော စိတ်ဓာတ်များ တစ်နေ့တခြား တိုးပွား၍လာရာ သူသည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ဘဝသို့ရောက်ရန် လမ်းတို့ကို နှုတ်ရှားစွာလှည့်လည်၏။ ကျောင်းတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍ ခေတ်စားသော ကျောင်းသားတစ်စုကို သတိထားမိ၏။ ထိုသူတို့ကား ဘောလုံး နှင့် ဘောလုံးကစားကောင်းသူများနှင့် စကားရည်လှပွဲ စကားပြောပွဲများ၌ အနိုင်ရသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ကစားစုနီးကပ်သောတွင် ဝါသနာမပါသည့်အတွက် စကားပြောပွဲတွင် ရွာနီရန် အထူးကြိုးစားပါသော်လည်း တစ်ကြိမ်ပြီးတစ်ကြိမ် ရှုံး၍သာ နေလေသည်။ ထိုအခါက သူသည် အသက် ၁၀ နှစ်မျှသာ ရှိသေး၏။ စိတ်ပျက်လွန်းအားကြီးသောကြောင့် သတ်သေရန်ကိုပင် စိတ်ကူးခဲ့ဖူး၏။ ထို့နောက် များကြောမီ စကားပြောပွဲများတွင် တစ်စတစ်စ နိုင်စပြုလာ၏။ အခြားကျောင်းသားများကလည်း စကားပြောသင်ပေးရန် ကာနက်ကိုတိုတောင်းပန်တိုးလျှိုးသဖြင့် သင်ကြားပေးရာ ထိုသူများပင် စကားပြောပြိုင်ပွဲများ၌ အနိုင်ရကြလေသည်။

ကောလိပ်ကျောင်းမှ ထွက်သောအခါ ဓာတ်လိုက်မှတစ်ဆင့် စာရေး၍ သင်ကြားသော စကားပြော သင်ခန်းစာများကို ရောင်းစားရန် ကြိုးစား၏။ သို့ရာတွင် ထိုအကြံမှာ အထမြောက်ခြင်း မရှိပေ။ စိတ်အပျက်ကြီးပျက်၍ မိမိတည်းခိုနေသော နေ့တယ်တွင် ရှိက်ကြီးတင် ငိုမိလေသည်။ ထိုနေရာမှတစ်ဖန် အိုးမဟား၊ ပြည်နယ်သို့သွားရန် အကြံပြု၏။ သို့ရာတွင် သွားရန် ခရီးစရိတ် မျှပင် မရှိသောကြောင့် ကုန်တင်ရထားတွဲ တစ်တွဲတွင်စီး၍ မီးရထားခအစား မြင်းရိုင်းနှစ်ကောင်ကို အစာကျွေး၍ လိုက်သွားရလေသည်။ အိုးမဟားသို့ရောက်သောအခါ ဝက်ပေါင်ခြောက်၊ ဆင်ဖြာ၊ ဝက်ဆီတို့ကို ရောင်းသော အလုပ်တစ်ခုကို ရလေသည်။ နှစ်နှစ်အတွင်း ထိုအလုပ်သည် အလွန်တွင်ကုန်လာသောကြောင့် ကမ္ဘာ့ဇာတိသူကို အလုပ်တိုးပေးရန် စီစဉ်၏။ သို့ရာတွင် သူသည် အလုပ်မှ ထွက်ပြီးနောက် ပြဇာတ်အဖွဲ့တစ်ခုတွင် ဓာတ်လိုက် လုပ်၍

တိုင်းပြည်ကို လှည့်လည်ကပြလေသည်။ ထိုသို့ ကပြရင်း သူတို့
ဇာတ်လိုက်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ရန် အရည်အချင်း မရှိမှန်း သိလာ၍
ဈေးရောင်းသော အလုပ်ကိုပင် ပြန်၍လုပ်ရ၏။

ဤအကြိမ်တွင် မက္ကတ် မော်တော်ကားကုမ္ပဏီ^၁ အတွက်
ကုန်တင်ကားများကို ရောင်းပေးရ၏။ စက်အကြောင်းကို နားမလည်၊
ဝါသနာလည်း မပါသောကြောင့် အလုပ်ဆင်းရန်ပင် ဇီဝိမပါ
တပါ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ကောလိပ်ကျောင်းတွင် နေခဲ့စဉ်က ရေးသား
မည်ဟု စိတ်ကူးခဲ့ဖူးသော စာအုပ်များကို ရေးသားလိုသော အခွင့်များ
သည် တစ်နေ့တခြား ပြင်းပြလာသဖြင့် ထိုအလုပ်မှ ထွက်လိုက်
ပြန်၏။ စာအုပ်များ ဝတ္ထုများ ရေးနိုင်ရန်အတွက် ညကျောင်းတွင်
ဝင်၍ အလုပ်လုပ်ရန် စိတ်ကူး၏။ သို့ရာတွင် ညကျောင်းတွင်
မည်သည့်ဘာသာကို သင်ရမည်ကို မတွေးတတ်သောငှာ ဖြစ်နေလေ
သည်။ ကောလိပ်ကျောင်းတွင်နေစဉ်က လုပ်ခဲ့သော အလုပ်များအနက်
ကော့ပြောကောင်းဖြစ်ရန် လေ့ကျင့်ထားခြင်းသည် အခြားသော
သင်ခန်းစာများအားလုံးထက် ပို၍ သူ့ကို နှလုံးရည်နှင်စက်ကွ
လှများနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်သည့် စွမ်းရည် သတ္တိတို့ကို ပေးခဲ့သည်
ဖြစ်ရကား စာသင်ပေးရလျှင် စကားပြောသင် ဘာသာကိုသာ
သင်ကြား ပြသပေးလိုသော စိတ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် နယူးယောက်မြို့ရှိ
ပိုင်အိစီအေ ကျောင်းအဖွဲ့သို့ အရောင်းအဝယ်သမားတို့ စကား
ပြောနည်းများကို သင်ကြားပြသခွင့်ပေးရန် ပြော၏။ ဤသို့ သင်ကြား
ပြသသည့် အတွက် တစ်ညလျှင် ခေါ်လာ ၂ ပြားကျ ပေးရန်
တောင်း၏။ သို့သော်တို့က တောင်းသည့်အတိုင်း ပေးရန် သဘော
မတူသောအခါ ကော်မရှင်နှစ်ဦးဖြင့် ပေးရန် တောင်းပြန်၏။ သုံးနှစ်
အတွင်း ကော်မရှင် နှစ်ဦးအရ တစ်ညလျှင် ခေါ်လာ အပြား ၃၀ ဟု
ရလေလေသည်။

များမကြာမီ သူ့သင်ခန်းစာများ၏ ဂုဏ်သတင်းသည်
တစ်စတစ်စ ပျံ့နှံ့လာရာ နယူးယော့ တစ်မြို့တည်းသာမက ဗီလ
ဒဲဗီးယား၊^၂ ဟာလဝီဗီး၊^၃ လန်ဒန်၊^၄ နှင့် ဝဲရစ်၊^၅ မြို့များသို့ပင်

၁။ The Packard Motor Car Company

၂။ Philadelphia

၃။ Baltimore

၄။ London

၅။ Paris

သွားရောက်၍ သင်ကြားပြသခဲ့ရလေသည်။ သူ့ထံသို့ လာရောက် သင်ကြားကြသော ကုန်သည်ကြီးငယ်တို့ အသုံးပြုသည့် လက်နဲ့စာအုပ် များသည် နေ့စဉ် အလုပ်လုပ်ရာ၌ သုံး၍ မပြန်ချေ။ ထို့ကြောင့် ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ် လုပ်ရာ၌ တစ်ဖက်သားကို ကိုယ်ဘက်သို့ ပါဘောင် ဆွဲနည်းများပါဝင်သည့် ကျမ်းတစ်ကျမ်း^၁ ကို ဓမ္မသားရာ ထိုကျမ်းစာအုပ်သည် ယခုအခါ အဓမ္မနိကာန် ကုန်သည်ကြီးငယ် အသင်းတိုင်း၏ လက်နဲ့ကျမ်း ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ယခုအခါ နယူးယောက်မြို့ရှိ စကားပြောနည်းကို သင်ကြား ပေးနေသော ကောလိပ်ကျောင်း ၂၂ ကျောင်းတွင် စာသင်နေသော ကျောင်းသားဦးရေထက် ကာနက်ဂျီ တစ်ဦးတည်းထံတွင် သင်ကြား နေသော ကျောင်းသားဦးရေက များမည် ဖြစ်၏။

မည်သူမဆို ခေါသ ထွက်လာလျှင် စကားပြောကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မေးလ်ကာနက်ဂျီက အတိအကျဆို၏။ လူ့အနု တစ်ဦး၏ ဓမ္မရိုးကို ခပ်ပြင်းပြင်းတစ်ချက်လောက် တိုးလှုံလိုက်လျှင် ထိုသူသည် ပြန်သလာပြီးလျှင် စကားပြောအကောင်းဆုံး လူတစ် ယောက်လောက် ကောင်းအောင် ခေါပါပါနှင့် စကားပြောနိုင်မည်ဟု ကာနက်ဂျီက ဆို၏။ စလောင်ဆွေစု၍နေသော ကိစ္စတစ်ခု မိမိရင် တွင်း၍ရှိ၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိ စိတ်ချလျှင် မည်သူမဆို ပရိသတ် အလယ်တွင် နားထောင်ကောင်းလောက်အောင် စကားပြောလာ နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကာနက်ဂျီပင် ဆိုထား၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိစိတ်ချသည့် စိတ်ဓာတ်များ ရင့်သန် အောင်ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးသောနည်းလမ်းသည် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ရန် ကြောက်သော ကိစ္စတို့ကိုလုပ်ပြီးလျှင် အောင်မြင်သည့် အခါတိုင်၊ ထိုအောင်မြင်ချက်တို့ကို ကောင်းစွာ ပုတ်သားထားခြင်း ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကာနက်ဂျီက ဆိုပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ကာနက်ဂျီ သည် သူ၏ တပည့်များကို အတန်းတက်တိုင်း စကားပြောစေ၏။ ဤသို့ ပြောပန်များသဖြင့် အပြောလေကျင့်သူတို့တွင် မိမိကိုယ်ကို မိမိ စိတ်ချယုံကြည်ခြင်း၊ သတ္တိရှိခြင်း၊ စိတ်အေးတက်သန်ခြင်း တည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်များ တစ်နေ့တခြား ရင့်သန်လာကြ မည်ကား မလွဲတည်း။

၁၂ Public Speaking and Influencing Men in Business.

လူများအား စကားပြောသင်ပေးခြင်း အလုပ်တစ်ခုတည်း ဖြင့်သာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမဟုတ်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် ဓနိသွား ဟန်လွှဲခြင်းမျှသာ ဖြစ်၍ ကုန်ပုံတို့၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းအစစ်မှာ လူများအား သူတို့၏ ကြောက်စိတ်များကို နှိမ်နင်းပြီးလျှင် သတ္တိများကို ချေမှုန်းနိုင်ရန် သင်ကြားပြသပေးခြင်း သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ဟု ဒေးလီ ကာနက်ရှိုက် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပါ၏။

ဈေးဦးပထမ စကားပြောသင်တန်းများကိုသာ ပွင့်လှစ်ရန် သူသည် ကြံစည်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သူ့ထံသို့ ပညာဆည်းပူးရန် လာကြသောသူများမှာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် သမားများသာဖြစ်ကြ၍ ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်မှာ အနည်းဆုံး အနှစ် ၃၀ ကျော်စီ ရှိပြီး ဖြစ်ကြလေပြီ။ ထိုတပ်ညီများသည် ယနေ့သင်သော သင်ခန်းစာ များကို မနက်ဖြန် အသုံးပြုနိုင်ရန် အလိုရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဒေးလီ ကာနက်ရှိသည် လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်သော နည်းများကို လျင်မြန်စွာ ထွင်ရှာလေသည်။ သူ၏ နည်းများမှာ စကားပြောနည်း၊ ဈေးရောင်းနည်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်းနှင့် အသုံးပြုစိတ်ပညာရပ် များကို အားလုံး စုပေါင်းပြီးလျှင် သင်ခန်းစာတစ်ခုဖြစ်အောင် ထွင်ထားသောကြောင့် အခြားသူများ၏ သင်ခန်းစာများနှင့် ခိုးစဉ်းမှု မဟုတ်ချေ။

သူ့ထံတွင် သင်ခန်းစာများကို ကုန်အောင်သင်ပြီးသောအခါ တပည့်များသည် မိမိတို့ဘာသာ အသင်းများ ထူထောင်၍ တစ်လ လျှင် နှစ်ကြိမ်ကျ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာစွာ လေ့သို ဆွေးနွေး ကြလေသည်။

လူတစ်ဦး၌ ကိုယ်ပိုင်သတ္တိများ အပုံတစ်ရာရှိလျှင် ထိုသူ သည် ဆယ်စုံကိုသာလျှင် အသုံးပြုသည်ဟု ဟားဗတ် ယူနီဗာစီတီမှ ပရော်ဖက်ဆာ ဝီလျံဂျိမ်း က ဆိုထားလေသည်။ ဒေးလီကာနက်ရှိ သည် ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်သမားတို့အား သူတို့၏ ရှိပြီး ကိုယ်ပိုင် သတ္တိများကို ရှိရှိသရွေ့ အသုံးပြုနိုင်ရန် ကြိုးစားပေးခြင်းဖြင့် အစွယ်ရောက်ပြီသော သူများ၏ ပညာပြန့်ပွားရေးကိုစွဲတွင် အရော့ပါ အရာရောက်ဆုံးသော ကိစ္စကြီးတစ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်လိုက်ပေသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။

ဤစာအုပ်ကို ဘယ်လိုရေးသည် ဘာကြောင့် ရေးသည်

လွန်ခဲ့သော ၃၅ နှစ်အတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ရှိ ပုံနှိပ်တိုက်များသည် စာအုပ် အမျိုးအစားပေါင်း နှစ်သိန်းကျော် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့၏။ ထို များစွာသော စာအုပ်တို့မှာ လွှင့်ပစ်ချင်စဖွယ် ငြိမ့်ငြိမ့်ရာ ကောင်း၏။ ဤစာအုပ်များအတွက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူများသည် ပုံနှိပ်ခ စွဲလေသည်။ 'များစွာသော စာအုပ်များ'ဟု ကျွန်ုပ် ပြောသည် မဟုတ်လား။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးသော ပုံနှိပ်တိုက် တစ်တိုက်၏ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးက '၇၅ နှစ်အတွင်း ကျွန်ုပ်၏ ပုံနှိပ် တိုက်သည် စာအုပ် ရှစ်သုလ် ပုံနှိပ်တိုင်၊ ခုနစ်သုလ်မှာ အစွဲပေါ် သည်'ဟု ကျွန်ုပ်အား ဝန်ခံဖူး၏။

ဒီလိုဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကြောင့် မတင်မြင် မစဉ်းစားဘဲ အရံစွန့်ကာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို နောက်ထပ် ရေးချင်ရ သနည်း။

ကျွန်ုပ် ခဏပြီးသည့်တိုင်အောင် စာအုပ်တွေ ဒီလောက် များနေတဲ့အထဲမှာ ဒီစာအုပ်ကို သင်သည် အဘယ်ကြောင့် စိတ်ရုပ် ခံကာ မတ်ရမည်နည်း။

နှစ်ခုစလုံး မေးသင့်သော မေးခွန်းများပေ။ ထိုမေးသင့်သော မေးခွန်းတို့ကို ကျွန်ုပ် ကြိုးစား၍ ပြောကြားပါအံ့။

ဤစာအုပ်ကို ဘယ်လိုရေးသည်၊ ဘာကြောင့်ရေးသည်ကို ပြောရင်းရာ၌ လိုဝင်သောမတ် ရေးသားပြီးခဲ့သော 'လင်ပေါ်ရန် ဖြတ်လမ်း' စာတမ်းတွင် ပါဝင်သည့် အချက် အချို့ကို ချဲ့၍ ထပ်မံရေးသားရဦးမည် ဖြစ်၏။

၁၉၁၂ ခုနှစ်က အစပြုသည့် ကျွန်ုပ်သည် ကုန်သည်များနှင့် ပညာသည်များအတွက် ပညာရေးလမ်းစဉ်ကို ခုလူးယေဘုယျပြု တွင် ကြိုကြပ်ခဲ့လေသည်။ လက်ဦးတွင် ကျွန်ုပ်သည် လူတော စကား ပြောနည်း သင်စနိုးစာများကိုသာ ပို့ချလျက်ရှိသည်။ ထိုသင်စနိုးစာ များဖြင့် အရွယ်ရောက်ပြီး သူတို့အား လူအများစုရှေ့မှောက်တွင် ဆောင်လည်းကောင်း၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ဆောင်လည်းကောင်း စကားပြောရာ၌ မိမိတို့၏ အကြံဉာဏ်များကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တိတိရောက်ရောက် ဟန်ပန် လေသံနှင့် ပြောဆိုပြသနိုင်အောင် သင်ကြား ပြသပေးရန် ကျွန်ုပ် ရည်ရွယ်ချက် ရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုအရွယ်ရောက်ပြီသူများသည် ထိရောက်သော စကားပြောအတတ်ကို တတ်မြောက်ရန် လိုသည်နှင့်အမျှ အလုပ် အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ဆောင်လည်းကောင်း၊ ဖေါင်းသင်းဆက်ဆံ ရေး၍ဆောင်လည်းကောင်း လူအများနှင့် သင့်တင့်စွာ ခေန်သွယ်နိုင်မည့် သင်စနိုးစာများကိုလည်း ရှိ၍ လိုအပ်ကြောင်း နှစ်များစွာ လွန်လာ သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် တဖြည်းဖြည်း သိလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏တိုင်ပင် ဤသင်စနိုးစာများကို လေ့လာရန် လိုသေးကြောင်းကို တစ်စတစ်စ သိလာ၏။ ကုန်ခဲ့ပြီးသော နှစ်များကို ပြန်လည် ကြည့်လိုက်သောအခါ အခါပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်တို့၏တိုင်ပင် ပါးနပ်မှု သိနားလည်မှု ချို့တဲ့ခဲ့သည်ကို ပြန်၍ မြင်မိ၏။ သို့ဖြစ်မိတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ စိတ်သည် များစွာ တုန်လှုပ် ချောက်များလေသည်။ အနှစ် ၂၀ လောက်က ဤလို စာအုပ်မျိုး တစ်အုပ် ကျွန်ုပ်၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်ပါစေတော့ဟု များစွာ တောင့်တမိ၏။ အကယ်လို့များ ရောက်လာခဲ့လျှင် ဘယ်အောက် အဖိုးတန်လိုက်မလဲ။

လူအများနှင့် ဖေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးသည် သမိုအတွက် အရေးကြီးဆုံးသော ပြဿနာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ အထူး သဖြင့် သင်သည် ကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုစကားသည် မှန်ကန် ပေမည်။ ဟုတ်တယ်လော အကယ်၍ သင်သည် အိမ်ရှင်၊ သို့ မဟုတ် မိသားစု သို့မဟုတ် စက်ဆရာဖြစ်လျှင်လည်း ထိုစကားဟာ မှန်ဦးမှာပဲ။ ဆရာတော်လမ်းကနက်ဂျီအခြေခံအဖွဲ့ က ကြိုကြပ်၍

နှစ်ဆနည်းငယ်ခန့်က စံစမ်းပူးရာ အလွန် အစရာပါ အရာရောက်
သည့် အချက်တစ်ချက်ကို ဆွေ့ရ၏။ ထိုအချက်မှန်ကြောင်းကို
လည်း 'ကာနက်ဂီလုပ်ငန်း အတတ်သိပ္ပံအဖွဲ့' က ထပ်မံ ရှုမြေ
ရရှိသော အချက်များက ထောက်ခံပြန်လေသည်။ စက်ဆရာလုပ်ငန်း
မျိုး၌ပင်လျှင် စက်ဆရာအတတ်ကို ကျွမ်းကျင်ခြင်းတစ်ခုတည်းနှင့်
သုဋ္ဌေးဖြစ်သူများမှာ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းသာဖြစ်၍ ကျန် ၈၅ ရာခိုင်နှုန်း
မှာ လူရည်သန်ခြင်း၊ လူထုကို ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ ကျွမ်းကျင်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဗီလဒယ်လပ်ယားနှင့် နယူးယောက်မြို့များတွင် ကျန်ရှိသည့်
နှစ်ပေါင်းများစွာ စက်ဆရာများနှင့် လျှပ်စစ်တက်ဆိုဒ်ရာ စက်
ဆရာများကို သင်ကြားပြသပေးဖူး၏။ စက်ဆရာပေါင်း ၁,၅၀၀
ထက်မနည်း ကျွန်ုပ်လက်ထဲမှ ထွက်သွားဖူး၏။ ထိုသူများသည်
ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပညာသင် လာရောက်ကြခြင်းမှာ အခြားကြောင့်
မဟုတ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ တွေ့ကြုံမှတ်သားကြပြီးနောက် စက်ဆရာ
လုပ်ငန်းတက်တွင် ငွေဝင် အခြောင့်ဆုံးလူသည် များသောအားဖြင့်
စက်ဆရာအတတ်ကို အတတ်ဆုံး ဖြစ်သောကြောင့် မဟုတ်ကြောင်း
ကို သိလာကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သာဓကဆောင်ကြစို့။
လူတစ်ဦးသည် အရည်အချင်းရှိသော စက်ဆရာ၊ သို့မဟုတ်
စာရင်းကိုင်၊ သို့မဟုတ် ဗီသုကာ၊ သို့မဟုတ် မည်သည့်ပညာသည်
တစ်ဦးသို့မဆို တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၀၀ ၂၅ ပြာမှ
အပြား ၅၀ အထိ ပေး၍ ငှားနိုင်လေသည်။ ဤကဲ့သို့သော
ပညာလည်များသည် အပြည့်အနက် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင်
သက်ဆိုဒ်ရာ အတတ်အပြင် မိမိ၏ အကြံဉာဏ်တို့ကို တိတိ
ကျကျ ထုတ်ဖော် ပြောပြနိုင်သည့် သတ္တိ၊ ခေါင်းစောက်နိုင်သည့်
အရည်အချင်း၊ တစ်ဘက်လားကို စိတ်ပါလာအောင် ဆွဲပေးနိုင်သော
စွမ်းရည်တို့သည် ထိုပညာသည်၌ ပြည့်စုံရုံမသောက်ပါမူကား
ထိုသူသည် ဝင်ငွေ ခိုမောက်ဖို့ လမ်းမြို့နေလေသည်။

ဗြန်ဒီရော့ဖ်လား၊ သုဋ္ဌေးကြီးသည် မိမိလုပ်ငန်း အတတ်ဆုံး
အချိန်တွင် 'လူအများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်သည့် စွမ်းရည်

on Carnegie Institute of Technology
by John D. Rockefeller

သတ္တိသည် သကြားတို့ ကော်ဖီတို့လို ပိုက်ဆံပေးပြီး ဝယ်ရင်ရနိုင်တဲ့ ကုန်တစ်မျိုးပဲ။ ကျုပ်တော့ ခံစွမ်းရည်သတ္တိကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား ပစ္စည်းများထက် ပိုက်ဆံပေးပြီး ဝယ်မှာပဲ 'ဟု ဖက်သယျ၊ စိဘရပ်' အား ပြောပြပေး၏။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤမျှ အဖိုးတန်ဆုံးသော စွမ်းရည်သတ္တိကို တိုးပွားအောင်လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သင်ဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာ များကို တိုင်ပြည်အတွင်းရှိ ကောလိပ်ကျောင်းတိုင်းတွင် သင်ကြား ပြသပေးလိမ့်မည်ဟူ၍ သင်တို့ မထင်မိသွားလား။ ထိုကောလိပ် ကျောင်းမျိုး 'တစ်ကျောင်းတလေလောက် ရှိကောင်းရှိပေမည်။ သို့သော် ကမ္ဘာတော်သည် ထိုကျောင်းကို ယခုထက်တိုင် မတွေ့ရ သေးပါ။

ရှုကော့ ယူနီတစ်တန်နှင့် ယူနီတက် ဝိုင် အမ် ဖီ အေ ကျောင်းများအဖွဲ့က ကြီးကြပ်၍ အရွယ်ရောက်ပြီး သူများ ဘာကို သင်ကြားလိုကြသည်ကို စုံစမ်းခဲ့ဖူး၏။

ဤကဲ့သို့ စုံစမ်းစစ်ရိတ်ငွေ ခေါ်လာပေါင်း ၂၅,၀၀၀ ကုန် ကျ၍ နှစ်နှစ်ကြာလေသည်။ ထိုအဖွဲ့၏ နောက်ဆုံး စုံစမ်းသော မြို့မှာ ကနက်တိကပ်၊ ပြည်နယ် မနီဇာ၊ မြို့ ဖြစ်လေသည်။ ထိုမြို့သည် အလန်ကန်စစ်စစ် မြို့ကလေးတစ်မြို့ ဖြစ်၏။ ထိုမြို့ရှိ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်းအား 'သင် ဘာလုပ်သလဲ၊ ဘယ်နှစ်တန်း အထိ သင်ဖူးသလဲ၊ အားလပ်ချိန်၌ ဘာလုပ်သလဲ၊ ဝင်ငွေ ဘယ်လောက်လဲ၊ ဘယ်ဟာတွေကို အဖွဲ့ငါးပြေ လိုက်စားသလဲ၊ သင် အလိုရှိသော ရည်မှန်းချက်ဟာ ဘာလဲ၊ သင် တွေ့ကြုံရတဲ့ ပြဿနာများဟာ ဘာလဲ၊ ဘယ်ပညာရပ်ကို သင်ကြားရန် စိတ် အဝင်စားဆုံးလဲ' စသော ဝေးခွန်းပေါင်း ၁၅၆ မျိုးကို မေးလေသည်။ ထိုအဖွဲ့၏ စုံစမ်းချက်အရဆိုလျှင် ကျန်းမာမှုသည် အရွယ်ရောက်ပြီး သူတို့၏ အရေးအကြီးဆုံးသော အချက်ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရ လေသည်။ သူတို့၏ ဒုတိယ စိတ်အဝင်စားဆုံးသော အချက်သည် 'လူမှုပင် ဖြစ်လေသည်။ ဂျ.အကြောင်းကို နားလည်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ လူများနှင့် သင်္ဂြိုဟ်အောင် မည်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံ

၁။ Matthew C. Brush
၂။ Connecticut
၃။ Meriden

မလဲ။ လူကြိုက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ လူတွေကို ကိုယ့်ဘက်
ပါအောင် ဘယ်လိုဆွဲမလဲ။ သော 'လှပ' 'လှူ' ကိစ္စများပင်
ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်များကို စုံစမ်းရရှိပြီးနောက် တိုသူတို့လိုလားချက်
များကို သင်ကြားယူနီအတွက် ဖော်ပြသော လက်စွဲကျမ်းတစ်အုပ်ကို
စုံစမ်းရေးအဖွဲ့က အပတ်စာကုတ် ရှာဖွေပြန်သည်။ သို့သော်
တစ်အုပ်ကိုမျှ မတွေ့ရပေ။ နောက်ဆုံး၌ စုံစမ်းရေးအဖွဲ့သည်
သက်ကြီးပညာရေးတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ထိပ်တန်းအကျဆုံးသော
ပါရဂူကြီးတစ်ဦးထံ အထက်ပါ အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်
စာအုပ်ကို မတ်ရမည်နည်းဟု စုံစမ်းပြန်ရာ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတိုင်း
ဘာကို လိုသည်ဆိုတာကို ကျွန်ုပ် မပြောပြနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင်
ထိုသူများ မတ်ရန် ကျမ်းစာအုပ်မှာ ယခုထက်တိုင် တစ်အုပ်မျှ
မပေါ်ပူးသေးချေဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုပြောပြချက် မှန်ကန်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့အား
ဖြင့် သိရှိပြီး ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူများနှင့်
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးအတွက် စည်းကမ်းတကျ အသုံးပြုရမည့်
အောင် ရေးသားထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်
စုံစမ်းစွာဖွဲ့နေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာညောင်း လေပြီ။
သို့သော် တစ်အုပ်တလေမျှ မတွေ့ရသေးချေ။

ထိုကျမ်းမျိုး တစ်ကျမ်းမျှ မရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ သင်တန်း
တွင် အသုံးပြုရန် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရေးသားရန်
ကြိုးစားရလေသည်။ ယခုအခါ ထိုစာအုပ်မှာ ပြီးစီးပြီဖြစ်ရာ
ဘင်တို့ ကြိုက်နှစ်သက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၏။

ဤစာအုပ်ကို ရေးရန်အတွက် ဒေါ်ရယ် ဒင်^၁ အရေးအသား
များ၊ လင်မယားကျာလို့မှ စီရင်ချက်များနှင့် မိဘမဂ္ဂစဉ်း^၂ တို့မှ
အစပြု၍ ပရော်ဖက်ဆာ နိုဗာထရို^၃၊ အယ်စရက် အက်လော^၄
နှင့် ဝီလျံကျွမ်းတို့ ရေးသားချက်များအထိ ပတ်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုမျှ
နှင့် မပြီးသေး။ စာအုပ်ရှာကွမ်းကျင်သူ သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို

၁။ Dorothy Dix
၂။ Parent's Magazine
၃။ Professor Quaker
၄။ Alfred Adler

ရှားရမ်းလျက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မမတ်ပူးသေးသော စာအုပ်ရပ်၊
 နက်နဲသော စိတ်လညာကျမ်းများ၊ ချာပေါင်းများစွာသော မဂ္ဂဇင်း
 ဆောင်းပါးများ၊ မရေမတွက်နိုင်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိများထဲတွင်
 ရှေးပဝေသနီကစ၍ ယခုခေတ်အတွင်း ထင်ရှား ကျော်စောခဲ့သော
 လူများသည် လူတို့နှင့် မည်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံပေါင်းသင်ကြသည်ကို
 သိရှိရန် အရပ်ရပ်ရှိ စာကြည့်တိုက်များသို့ သွားရောက်၍ တစ်နှစ်ခွဲ
 လုံးလုံး စုံစမ်းရှာဖွေမှတ်သားစေ၏။ ဂျူလီယက် ခေတ်^၁ မှ အစပြု၍
 သောမတ် အက်ဒီဆင်^၂ အထိ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ခေါင်းဆောင်
 ကြီးတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပေါင်း မြောက်မြားစွာကို မတ်ပြီးလေပြီ။
 သီဆိုဖီ ရစဇ်^၃ တစ်ယောက်တည်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအမျိုးပေါင်း
 တစ်ရာကျော်ကို မတ်ပြီးခဲ့ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိ၏။ ခေတ်အမျိုး
 မျိုးတို့တွင် လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ပိတ်ဆို့ပေါများရန်နှင့် လူများကို
 မိမိတက်သို့ပါအောင် မည်လည်နည်းများ သုံးခဲ့သည်ကို စုံစုံလင်လင်
 သိရှိရန်အတွက် အမျိုးနှင့်နေ့ မည်မျှပင် ကုန်စေကာမူအကုန်ခံမည်
 ဟူ၍ သဒ္ဓါစွန့်စုပြီး ပြစ်လေသည်။

ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် မာကိုနီ^၄
 ဗရန်ကလပ် ရစဇ်^၅ အိုင်ဒီ ယန်း^၆၊ ကလတ်ဇကယ်၊ ဇေရီပစ်ဖို့^၇
 မာတင် ဂျန်ဆင်^၈ အစရှိသော ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် သူ့အ
 ရောက် တွေ့ဆုံ၍ လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ ထိုသူများ
 အသုံးပြုသော 'တစ်ခုကောင်း' များကို စုံစမ်းခဲ့ဖူး၏။

ဤကဲ့သို့ စုံစမ်းရှာဖွေ စုဆောင်းခဲ့သော အခါအနှစ်များမှ
 ခပ်တိုတိုပြော၍ ပြီးနိုင်မည့် ဟောစာတစ်ပုဒ်ကို ပြစ်အောင်ရေးပြီး
 လျှင် 'ပိတ်ဆို့ပေါ၍ လူများအပေါ် ဩဇာညောင်းအောင်လုပ်နည်း'
 (၁) 'မိတ္တဗလင်္ကီကာ' ဟု အမည်ပေးလေသည်။ ခပ်တိုတို ဆိုသော
 စကားကို ကျွန်ုပ် သုံးခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရေးစက
 ခပ်တိုတို ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခု အခါမှာမူကား တစ်နာရီခွဲလောက်
 ပြောရသော ဇာတိတစ်ပုဒ် အဖြစ်သို့ အနည်းငယ်ရှည်၍ သွားလေပြီ

၁။ Julius Caesar	၅။ Franklin D. Roosevelt
၂။ Thomas Edison	၆။ Owen D. Young
၃။ Theodore Roosevelt	၇။ Mary Pickford
၄။ Marconi	၈။ Martin Johnson

ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ နယူးယောက်မြို့ရှိ ကာနက်ရှီကလေး သင်တန်းများတွင် ထိုဟောစာများကို နှစ်စဉ်ပင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ် ဟောပြောခဲ့၏။

ထိုဟောစာများကို ဟောပြောပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ လက်နဲ့ တပည့်များအား သူတို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် အသုံးပြုသည့်နည်းများနှင့် တွေ့ကြုံရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ကျောင်းတွင် ပြန်စုစု ပြောဆိုရန် အမြဲ တိုက်တွန်းလှော်လိုက်၏။

ဤစာအုပ်ကို အခြားစာအုပ်များ 'ရေးနည်းကား' ကဲ့သို့ ရေးသည်မဟုတ်။ ကလေးသည် တစ်စုံတစ်ခု ကြီးပြင်းလာသလို ထိုစာအုပ်သည်လည်း တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ကျယ်ဝန်းလာရလေ သည်။ ကျွန်ုပ်၏တွင် လာရောက်သင်ကြားသော တပည့် တောင် သောင်း၏ အတွေ့အကြုံများမှ ထိုစာအုပ်သည် ကြီးပွားလာခဲ့ လေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာက ပို့ဇကတ် စာရွက်ထက် မကြီးလှ သော စက္ခုကတ်ပြားကလေးပေါ်တွင် စည်းမျဉ်းတစ်ပုံကို ပုံနှိပ်၍ သင်ခန်းစာများကို စတင် သင်ကြားခဲ့လေသည်။ နောက်တစ်နှစ်သို့ ရောက်သောအခါ စည်းမျဉ်းများကို ထိုထက်ကြီးသော စက္ခုကတ် ပြားပေါ်တွင် ပုံနှိပ်ရလေသည်။ နောက်တစ်နှစ်တွင် စာရွက်မှ စာအုပ်ငယ် စသည်ဖြင့် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ချဲ့ထွင်ရလေသည်။ ၁၅ နှစ်လောက် ခမ်းသပ်ရှာဖွေ စုဆောင်းပြီးနောက် ယခုအခါတွင် ကျမ်းတစ်စောင် ပြန်မြှောက်အောင်မြင်လာလေသည်။

ကျမ်းတွင် ပါဝင်သောနည်းများမှာ တွေ့ကရာစဉ်းစာနည်း ရေးထားသော စိတ်ကူးများမဟုတ်။ ထင်ကြေးများ မဟုတ်။ ယင်း တို့ကို သုံးနှုန်း၍လျှင် မျက်လည်ကဲ့သို့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ ပြောလျှင် ပုံနှိပ်စရာမရှိ။ သို့သော် ဤစာအုပ်တွင် ပါသောနည်းများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် လူများတို့၏ အခြေအနေမှာ ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်လိုက်တို့ဖြင့် ဖြစ်သွား သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့တိုင် တွေ့ရဖူး၏။

သက်ဆာပြဆုံး လုပ်သား ၃၁၄ သောက်ရှိသော အလုပ်တို့ကို ကြီး တစ်တိုက်၏ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးသည် မနှစ်က ကျွန်ုပ်ထံတွင် နည်းနာယူရန် လာရောက်ခဲ့၏။ သူ၏ လုပ်သားများကို မဆုတ် မနှစ် ဆုပုကြိမ်မောင်း ဆဲရေးခဲ့၏။ သနားခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း။

အားပေးခြင်းကို နားမလည်ခဲ့ပေ။ သူ၏ နှုတ်မှ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မထွက်စေပေ။ ဤစာအုပ်တွင် ဆေးနည်းထားသော အခြေခံနည်းများကို လေ့လာပြီးနောက် လိုသည့် ရှေးဟောင်းနည်းသော သူ၏ စိတ်ထားကို ပြင်လုပ်လိုက်သလို တစ်ခါတည်း ပြောင်းလိုက်၏။ ယခုအခါမှာမူကား သူ့အလုပ်ရုံတစ်ခုလုံးတွင် စိတ်အားတက်ကြွခြင်း၊ ဝိညာဉ်လေးစားခြင်း၊ စုန်းညိုညှော်ခြင်းတည်းဟူသော စိတ်ဓာတ်အသစ်များ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိလေသည်။ ရှေးက ရန်သူသမ္ဘယဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အလုပ်သမား ၃၁၄ ဦးသည် ယခုအခါ စိတ်ရွေးစစ် ၃၁၄ ဦး ဖြစ်လျက်ရှိလေသည်။

‘ရှေးက ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ရုံကို လျှောက်သွားလွှတ် ကျွန်ုပ်အား တစ်ဦးတစ်ယောက်တမျှ နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြု၊ အလုပ်သမားများသည် ကျွန်ုပ် လျှောက်လာသည်ကိုမြင်သည့်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တစ်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့် နေကြလေသည်။ ယခုမူကား အားလုံးသော အလုပ်သမားများသည် ကျွန်ုပ်၏ ဝိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကုန်ကြလေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ တံခါးစောင့်ကပင်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဝယ်နာမည်ကိုခေါ်၍ နှုတ်ဆက်၏’ ဟု ဟိုအလုပ်ရုံသည် အတန်းထဲရှိ အခြားဝန်ထမ်းများရှေ့တွင် အေးပါးတရ ပြောဖူးလေသည်။

ယခုအခါ ထိုသူသည် အမြတ်အစွန်း ပို၍ရခြင်း၊ အားလပ်ချိန် ပို၍ရခြင်း စသော အကျိုးထူးများသာမက အလုပ်ခွင်နှင့် နေအိမ်၌ပင် စိတ်ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ခြင်းကိုလည်း ခံစားရလေသည်။

မရေမတွက်နိုင်သော အရောင်းသမားတို့သည်လည်း ဤနည်းများကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေ သိသိသာသာ တိုးကြလေပြီ။ ရှေးအခါက ချောမရဘူးသော ဝယ်သူများထံမှလည်း အမှာစာများ ရရှိကြလေပြီ။ ညွှန်ကြားသူ လူကြီးများလည်း လစနှင့် အာဏာများ တိုး၍ ရကြလေပြီ။ ညွှန်ကြားသူလူကြီးတစ်ဦးသည် ဤနည်းများကို အသုံးပြုသည့်အတွက် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာငွေ ငါးထောင်စာမျှ လစာ တိုးတက်ရရှိသည်ဟု မနစ်က အကြောင်းကြားဖူး၏။ ဒီလ ဝယ်လမ်းယာ ဓာတ်ငွေကုမ္ပဏီ တစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်နေသူ ညွှန်ကြားသူ လူကြီးတစ်ဦးအား လက်ဆောင် အလုပ်သမားများကို လိမ္မာရေးပြောစွာ မထိန်းသိမ်းနိုင်မှုအပြင် သူ၏ ရန်လိုမှုတို့ကြောင့်

ရာထူးလျော့ပစ်ရန် စီစဉ်ပြီသား ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုညွှန်ကြားသူ လူကြီးသည် စိုစွာအုပ်တွင် ပါသည့်နည်းများကို အသုံးပြုသဖြင့် အသက် ၆၅ နှစ် အရွယ်တွင် အလုပ်လျှော့ပစ်ပမည့် ဘေးမှ လွတ်ကင်းရုံသာမက ရာထူးနှင့် လခလည်း တိုး၍ ရခဲ့ဖူး လေသည်။

သင်တန်းများ ပြီးဆုံးသည့်နောက် ကျွေးမွေးသော ညဇာ စားပွဲများသို့ တက်ရောက်ကြသည့် အိမ်ရှင်မတို့က သူတို့၏ ခင်ပွန်းများသည် ဤနည်းလမ်းများကို သင်ကြားပြီးမှ သူတို့၏ အိမ်များသည် ရှေးကထက် ပို၍ စိုပြည်ကာ မိတ်ချမ်းသာကြရ သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့က ဖွင့်ဟ ပြောဆိုကြ၏။

ဤနည်းစနစ်ကို သုံးသောသူများသည် သုံးပြီး၍ အကျိုးရှိဖွန်း ကို မျက်မှောက် တွေ့ရှိသောအခါ များစွာ အံ့အားသင့်လျက်ရှိ ကြ၏။ မျက်လှည့်ပြလက်သို့ အံ့သြဖွယ်ရာကောင်းလျက်ရှိ၏။ အချို့မှာ ကျောင်းပွင့်သောအခါ အာရုံစနစ်သည်မှာ ကြာလွန်းသဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သို့ စကားပြောကြေးနန်းအပ်၍ သူတို့၏ ထင်မြင်ဆောင်မြင်ချက်တို့ကို ပြောကြားကြ၏။

လူတစ်ယောက်သည် မနစ်က ဤနည်းများကို သင်ကြား ပြီးသည့်နှင့် တစ်မျှိုင်နက် အလွန်အမင်း စိတ်ထက်သန်လျက်ရှိရကား အတန်းထဲရှိ အခြားသူများနှင့် လင်းအားကြီး ၃ နာရီလောက်အထိ ထိုင်၍ ဆွေးနွေးစူးစူး။ အခြားသူများ အိမ်ပြန်ကြသော်လည်း ထိုသူသည် မအိပ်နိုင်။ သူရှေးက မှားခဲ့သော ယူဆချက်များကို လည်းမကောင်း။ ရှေ့အဖို့၌ ဤနည်းများကို သုံးရသဖြင့် ထမြောက် အောင်မြင်တော့မည့် အချက်များကိုလည်းမကောင်း ဆင်ခြင် တွေးတော နေသည့်အတွက် နောက်တစ်နေ့နှင့် ရာစ်ည ဘက်ပြီး မအိပ်နိုင် တော့ချေ။

ထိုလူ မည်သူလဲ။ တွေ့ကရာ ယောက်ကရ နည်းလမ်း တွေကို လျှောက်၍ အလုလောနေသည့် လူရိုး လူအ တစ်ဦးလား။ ယဟုတ်ပါ။ နိုင်ငံခြား ယူနိုက်တီဒ် ၂ ခုမှ သွေ့၍ စကား ၃ မျိုးကို ချက်ချက်ချာချာ ပြောပြီးလျှင် လက်မှုပညာများကို မလှမ်းမမီ ခွဲ ကောင်းကောင်းနှင့်လျှောက်ရောင်းနေသူ တကယ့်မြို့သားတစ်ဦးသင် ဖြစ်လေသည်။

ဤအခန်းကိုရေးနေစဉ် ဂျာမန်တစ်ဦးထံမှ စာတစ်စောင် ရရှိလေသည်။ ထိုသူ၏ မျိုးရိုးမှာ ရှေးဂျာမန်မင်းများလက်ထက်မှ စ၍ စစ်မှုထမ်းခဲ့ကြသော စစ်မက်သို့ဝံ့ရာ အရာရှိ အရာခံများ ဖြစ်ကြသည်။ သူ့စာကို ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောပေါ်မှနေ၍ တည့် လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ နည်းများကို အသုံးပြု၍ ဆောင်ပြင်ကြောင်း တို့ကို ရေးထားသည်မှာ ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်သည်တမျှ အင်မတန် စိတ်အားတက်ကြွစွယ်ရာ ကောင်းတော့၏။

အခြားလူတစ်ဦးအကြောင်းကို ပြောဆိုဦးအံ့။ ထိုလူသည် ကော်စောဇက်ရုံပိုင် နယူးယောက်မြို့သား ဟားဇတ် ယူနီတာစီဘွဲ့ရ သူရွေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်၍ မြို့ဖျက်နားနား နာမည်အတော်ကြီးသူ ဖြစ် လေသည်။ ထိုသူက 'ကောလိပ်ကျောင်းတွင် လေးနှစ် သင်ခဲ့ရ သည်ထက် ဤစာအုပ်ပါနည်းများကို တနင်္ဂနွေ ၁၄ ပတ်မျှ သင်ကြားလိုက်ရခြင်းက ပို၍ အကျိုးရှိသေးသည်' ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဖူး၏။ မယုံဘူးလား။ ခုယ်စရာကောင်းသလား။ ယုံတမ်းစကား ပြောတယ်လို့ ထင်သလား။ ကောင်းပြီ။ ဤကားကို ယုံဖို့ မယုံဖို့ ဆိုတာကတော့ သင့်သဘာဝပဲ။ ကျွန်ုပ်ကမူ ၁၉၃၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ လ ၂၃ ရက် ကြာသပတေးနေ့ညက နယူးယောက်မြို့ရှိ ယေးကလပ် တွင် ဟားဇတ်ယူနီတာစီဘွဲ့ ရပြီးသော အကျော်တစ်ယောက်ထံရှားသူ တစ်ဦး၏ ပြောသော စကားများကို အဘိဓမ္မာဘိ ဖောက်သည်ချ ပါမည်။

'ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်သင့်တာနှင့် ယခုဖြစ်နေကြတာကို နှိုင်းစာ ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်သင့်တာထက် ထက်ပက် လောက်သာ ပြည့်စုံသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့၌ရှိသော ကိုယ်နှင့်စိတ်ပါ သက်ဆိုင်သည့် တန်ခိုးများကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အနည်းငယ်မျှသာ သုံးစွဲလျက်ရှိ၏။ တွင်းတွင်းကြီး ဖွင့်ပြောရလျှင် လူတစ်ဦးတွင် မိမိသုံးစွဲနေသည့် သတ္တိထက်ပိုသော သတ္တိထူးများ ရှိသေး၏။ ထိုသို့ သူကိုယ်တိုင် မသုံးစွဲသော တန်ခိုးသတ္တိများစွာ တို့သည် ကျန်ရှိနေသေး၏' စသည်ဖြင့် ဟားဇတ်ကထာသို့လ် ပရော်မက်ဆာ ဝီလျံဂျိမ်းက ထုတ်ဖော် ပြောပြဖူး၏။

ဤစာအုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သင့်အား သင်မသုံးဘူး
သေးသော သတ္တိများကို တွေ့သောင့် ရှာစေခြင်း၊ တွေ့လျှင်
ယင်းတို့ကို တိုးချဲ့စေခြင်း၊ တိုးချဲ့ပြီးနောက် အကျိုးရှိအောင်
အသုံးပြုစေခြင်းဖြင့် ကိစ္စအဝဝကို အပြည့်အစုံ ဆောင်ရွက်စေရန်ပင်
ဖြစ်လေသည်။

ပရင်းစတန် ယူနီဗာစီတီ^၁ ၏ ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်သူ
ဒေါက်တာ ရွန် ဟစ်ဇင်^၂ က 'ပညာဆိုသည်မှာ လူ့တစ်သက်တွင်
တွေ့ကြုံရသော အဖြစ်အပျက်အမျိုးမျိုးတို့ကို နိုင်နင်းစွာ လိန်းသိမ်း
စီမံ အုပ်ချုပ်နိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိပင် ဖြစ်သည်' ဟု ထုတ်ဖော်
ပြောခဲ့ဖူး၏။

အကယ်၍ ဤစာအုပ်၏ ပထမ အခန်း ၃ ခန်းကို ဖတ်ပြီး
သည့် အချိန်၌ သင် တွေ့ကြုံရသော အဖြစ်အပျက်တို့ကို နိုင်နင်း
စွာ လိန်းသိမ်းစီမံ အုပ်ချုပ်နိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိ အနည်းငယ်မျှ
ကိုပင် သင်သည် မရသေးဟု ဆိုပါလျှင်၊ ဤစာအုပ်သည်
သင့်အဖို့ အသုံးမဝင်တော့ပြီဟု ကျွန်ုပ် ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အကြောင်း
မူကား 'ပညာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ငဟုသုတ နှစ်ရပ်မဟုတ်၊
နုပြီးသားငဟုသုတကို အလုံးချုပ်စုံ ပြစ်သည်' ဟု ဟားဘတ်ဗင်
ဇာ^၃ က ဆိုဖူးရာ ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်သည် ရရှိသော ငဟုသုတကို
လက်ငင်း အသုံးပြုနိုင်သော စာအုပ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤနိဒါန်းသည် အခြားသော နိဒါန်းများကဲ့သို့ အတော်ပင်
ရှည်သွားလေပြီ။ ထို့ကြောင့် တစ်ခဏ သွားကြဦးစို့။ တကယ်
လက်တွေ့ မျက်စိချင်း လုပ်ကြံစို့။ ကိုင်း ကျေးဇူးပြု၍ အခန်း ၁ ကို
မဆိုင်မတွဲဘဲ မြန်မြန် လှန်ကြည့်လိုက်ပေစေရာ။

အပိုင်း ၁

လူအများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အခြေခံနည်းကောင်းများ

အခန်း ၁

ပျားရည်ကိုလိုသော် ပျားအုံကို မပျက်နှင့်

၁၉၃၁ ခုနှစ် မေလ ၇ ရက်နေ့က နယူးယောက်မြို့တော်၌ ရှေးက တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော 'လူဖမ်းပွဲ' တို့အနက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သော လူဖမ်းပွဲတစ်ခုကို နယူးယောက်မြို့သူမြို့သားတို့ တွေ့မြင်ကြရလေသည်။ တနင်္ဂနွေပတ်သင်းများစွာ လိုက်လံရှာဖွေရပြီးနောက် ဆေးလိပ်နှင့် အရက်ကို မသောက်တတ်သော သေနတ် နှစ်လက်ကိုင် ကရိုလီ ခေါ် လူသတ်သမားကို အနောက်ပျားရိပ်သာ၊ အရပ်ရှိ သု၏ ရည်စားသည့်အိမ်တွင် ပုလိပ်များ ဝိုင်းမိလေ၏။

သူပုန်းနေသော အပေါ်ဆုံးအထပ်ကို ပုလိပ်သား ၁၅၀ နှင့် စုံထောက်တို့သည် ဝိုင်းထားပြီးလျှင် အမိုးမှ အပေါက်များပောက်၍ မျက်ရည်ကျစေတတ်သော ဓာတ်ငွေ့များသွင်းလျက် ပုလိပ်သတ်သမား လူဆိုးကြီး ကရိုလီကို လက်ရဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားကြလေသည်။ ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်များမှ စက်သေနတ်များဖြင့် ချိန်၍ နယူးယောက်မြို့၏ အလွန်သပ်ရပ်သော ထိုရပ်ကွက်တွင် တစ်နာရီကျော်ကျော်လောက် သေနတ်သံ တီးခိုင်းနှင့် ပစ်ခတ်လျက် ရှိကြ၏။ ခုထားသော ကုလားထိုင်တစ်လုံး၏ နောက်မှ ဝပ်၍ ကရိုလီသည် ပုလိပ်များကို မရပ်မနားဘဲ ပစ်ခတ်လျက်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ ကရိုလီနှင့် ပုလိပ်တို့ အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်နေသောပွဲကို လူတစ်သောင်းလောက်သည်

များစွာ စိတ်ဝင်စားစွာနှင့် စောင့်ကြည့်လျက်ရှိကြ၏။ နယူးယောက်မြို့၏ လမ်းပေါ်တွင် ဤကဲ့သို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာကောင်းသော 'ပွဲ'မျိုးကို တစ်ခါမှမျှ ရှေးက မတွေ့ကြုံခဲ့ဖူးချေ။

ကရိုလီကို မိသောအခါ ပုလိပ်မင်းကြီး မူလရူနေ^၁ ဆိုသူက ကရိုလီ သည် နယူးယောက်မြို့၏ လှဆိုးဖာရင်းတွင် ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး လှဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလေသည်။ 'ဒီအကောင်ဟာ ငှက်မွေးကလေးတစ်မွေးလောက်ကျတာနဲ့လဲ သတ်မှတ်ပဲ' ဟု ပုလိပ်မင်းကြီးက ထပ်၍ ပြောသေး၏။

သို့ရာတွင် ကရိုလီသည် သူ့ကိုယ်ကိုသူ ဘယ်လိုလူစားဟူ၍ ထင်ပါ သလဲ။ သူ ဘယ်လို ထင်သည်ကို ကျွန်ုပ် ပြောပြနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူ၏ အစနံ့တွင်းသို့ ပုလိပ်များက သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်နေစဉ် 'သက်ဆိုင်သူများသို့' ဟူ၍ ခေါင်းတပ်ပြီးလျှင် သူသည် စာတစ်စောင်ရေး၏။ စာရေးနေစဉ် သူ၏ သေနတ်ဒဏ်ရာများမှ စီးကျလာသော သွေးများသည် စာရေးစက္ကူပေါ်တွင် ကျသဖြင့် သွေးကွက်များပင် ထင်လျက်ရှိလေသည်။ စာထဲတွင်

'ကျွန်ုပ်၏ အင်္ကျီအောက်တွင် နှမ်းနယ်သော နှလုံးသားတစ်ခုရှိ၏။ ထိုနှလုံးသားသည် နှမ်းနယ်လင့်ကစား ကြင်နာတတ်သည်ဖြစ်၍ မည်သူ့ကိုမျှ ဘေးမလုပ်လို' ဟူ၍ ရေးသားထား၏။

ဤသို့ မဖြစ်ပျက်မီကလေးတွင် ကရိုလီသည် လောင်း ဒိုင်လန့်-အရပ်၏ အနီးရှိ တောလမ်းကလေးတစ်လမ်းတွင် မိမိ၏ မော်တော်ကားကို ရပ်၍ ချစ်သူတစ်ဦးနှင့် ကျိစယ်နေစဉ် ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦးသည် ရုတ်တရက် ပေါ်လာပြီးလျှင် 'ခင်ဗျား၏ မော်တော်ကားလိုဏ်ကို ကြည့်ပါ ရစေ' ဟု တောင်းလေသည်။

ကရိုလီသည် ဘာစကားကိုမျှ ပြန်မပြောဘဲ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ပုလိပ်အရာရှိကို အချက်ပေါင်းများစွာ ပစ်ထည့်လိုက်၏။ ပုလိပ်အရာရှိသည် လဲကျသွားစဉ်တွင် ကရိုလီသည် မိမိ၏ ကားထဲမှ ခုန်ထွက်လာပြီးနောက် အရာရှိ၏ မြွေကိုင်လုံးဖြူးသေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် မလှုပ်နိုင်ဘဲ စန့်၍နေသော ပုလိပ်သား၏ ကိုယ်ထဲသို့ ကျည်ဆန်တစ်ဆန် ပစ်သွင်းလိုက်သေး၏။ ဤမျှ

၁။ Mulrooney
၂။ Long Island

ရက်စက်စွာ သတ်လိုက်သော လူသတ်ကြီးက 'ကျွန်ုပ်၏ အကျိုးအောင်တွင် နှိမ်းနယ်နေသော နှလုံးသားတစ်ခု ရှိ၏။ ထိုနှလုံးသားသည် နှိမ်းနယ်နေလင့် ကစား ကြင်နာတတ်သည် ဖြစ်၍ မည်သူ့ကိုမျှ ဘေးမလုပ်လို' ဟူသော စာမျိုးကို ရေးသေး၏။

ကရိုလီကို သေစားသေစေရန် စီရင်ချက်ချ၏။ အသတ်ခံရန် ဆင်းဆင်း^၁ ထောင်သို့ ရောက်သောအခါ 'ကျွန်တော် ယခုလို အသတ်ခံရတာ လူများကို သတ်မိလိုပါ' ဟု ကရိုလီက ပြောသလား၊ မပြောပါ။ 'ကျွန်တော့်အသက်ကို ကျွန်တော် ကာကွယ်မိလို ဒီလိုအသတ်ခံရတာ' ဟူ၍သာ ကရိုလီက ပြောလေ သည်။

(ယခု အမြစ်အပျက်ကလေး၏ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကရိုလီသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အပြစ်မတင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။)

လူဆိုးများထဲတွင် ကရိုလီတစ်ဦးတည်းသာ ထူးထူးကဲကဲ ဤကဲ့သို့ စိတ်ထားသည်ဟု သင် ယူဆခဲ့ပါလျှင် မှောက်လူဆိုးကြီးတစ်ဦး၏အကြောင်းကို နားထောင်ဦးလော့။

'လူများအား ပျော်ရွှင်မှုများကို ခံစားစေခြင်း၊ သူတို့အား သက်သာ ချောင်ချီစွာ နေနိုင်စေရန် ကူညီခဲ့ခြင်းတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အလွန် အဖိုးတန်ဆုံး သော အချိန်များကို ကုန်လွန်စေခဲ့၏။ ထိုသို့လုပ်၍ရသောဆုမှာ လူတို့၏ မှန်းတီးခြင်းနှင့် လူတွေ့ မခံနိုင်သောဘဝဆိုးတို့ပင်ဖြစ်လေသည်' ဟု အယ် ကပန်း က ပြောပြဖူး၏။ ထို အယ် ကပန်းသည်လည်း ရှိကာရှိပြီ တွင်ရှိရှိသမျှသော လူဆိုးများထဲတွင် အယုတ်မာဆုံးသော လူဆိုးတို့လဲကြီးဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည် တစ်ပြည်လုံး၏ ရန်သူ အမှတ် တစ် ဖြစ်လေသည်။ အယ် ကပန်းသည်လည်း သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်မတင်၊ အတင်မှားသာ ခံခဲ့ရ၍ ကျေးဇူးအတင်မခံရသော ပြည်သူ ပြည်သားတို့၏ ကျေးဇူးရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု သူ့ကိုယ်ကို သူ ယုံကြည်ခဲ့လမ်းလျက်ရှိ၏။

နယူးယောက်မြို့၏ အလွန်ဆိုးသွမ်းသော ဘပ်ချ်လူမျိုး ရှပ်စ်^၂ ဆိုသူ လူဆိုးကြီးတစ်ဦးအား အခြားလူဆိုးများက သေနတ်ဖြင့် ဝိုင်း၍ ပစ်ပြီးသည့် နောက် သတင်းထောက်တစ်ဦးက သွားရောက်မေးမြန်းရာ သူသည် လူများ၏

၁။ Sung Sung
၂။ Al Capone
၃။ Dutch Schultz

ကျေးဇူးရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလေသည်။ ဤသို့ပြောသည့် အတိုင်းလည်း စွဲလမ်း ယုံကြည်လျက်ရှိလေသည်။

ဤပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆင်းဆင်း ထောင်မှူးကြီး လောနစ်* နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ် စာပေးစာယူ ပြုလုပ်ဖူး၏။

'ဆင်းဆင်း' ထောင်ထဲရှိ အနည်းငယ်မျှသော အကျဉ်းသမားများသာ လျှင် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ လူဆိုးများဟု အယူရှိကြလေသည်။ သူတို့လဲ ခင်ဗျားနှင့် ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ သွေးနှင့်သားနှင့်လူများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သူတို့၏ အပြစ်များကို ကာ၍ ဆင်ခြေပေးကြ၏။ ရှင်းလင်းကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် သံသေတ္တာများကို ဖောက်ရသလဲ၊ ဘာကြောင့် သေနတ်နှင့် ပစ်ရသည်တို့ကို ပြောပြပါလိမ့်မည်။ များစွာသော အကျဉ်းသမား များမှာမူကား ဖဆီမဆိုင်သည့် ဆင်ခြေများကို ဆီလျော်သည့် ဆင်ခြေများနှင့် ရော၍ ပေးကြလေသည်။ သူတို့၏ ပြစ်ချက်များမှာ မတရားကြောင်း ဤပြစ်ချက်များအတွက် ထောင်အကျဉ်းခံသင့်ကြောင်းများကိုပင် အနိုင်အမာ ပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏'ဟု ထောင်မှူးကြီးက ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

အကယ်၍ အယ်ကပုန်း၊ သေနတ် နှစ်လက်ကိုင် ကရိုလီ၊ ဒပ်ချီ ရှပ်စ် မှစ၍ ထောင်အတွင်း အကျဉ်းခံနေရသော လူဆိုးများသည် ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်ကြလျှင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံလျက်ရှိသော လူများမှာမူကား အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။

ကွယ်လွန်သွားသူ ဂျန် ဝါနာမေကား က 'အပြစ်တင်ခြင်းသည် မိုက်မဲခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်းကို အနုစိတ်ပေါင်း ၃၀ လောက်ကစ၍ ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထာဝရတရားသခင်ကိုယ်တိုင်က လူအားလုံးကို ဉာဏ်ရည် တူအောင် ဖန်ဆင်း၍ အကျိုးမရှိသောကြောင့် ဖန်ဆင်းခဲ့ခြင်းကို မတွေ့တော့ မိဘဲ သူများနှင့် တန်းတူဖြစ်ရန် ကျွန်ုပ်၏ ချွတ်ယွင်းချက်များကို ကင်းရှင်း အောင် အတင်းကြီးစားရာ၌ ကျွန်ုပ်သည် ဒုက္ခများစွာ တွေ့ခဲ့ရူးသည်' ဟု တစ်ခါတုန်းက ဝန်ခံဖူး၏။

ဝါနာမေကားသည် ဤ သင်ခန်းစာကို ခပ်စောစောကပင် ရခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် မည်မျှ မှားနေစေကာ အကြိမ် ၁၀၀ လျှင် ၉၉ ကြိမ်

* Warden James

၂။ John Wrenmaker

လောကံ မိမိကိုယ်ကို မိမိမှားသည်ဟု အပြစ်တင်မည်မဟုတ်သည့်အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ မရိပ်မိဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ဤကမ္ဘာကြီးထဲတွင် အနှစ် ၃၀ ကျော်လောက် ဆင်ကန်းတောတိုး ပြုစုနေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။

အပြစ်တင်ခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်တတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အပြစ်တင်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခံရသူအား သူ့ကိုယ်ကိုသူ ကာကွယ်စေရန် နှိုးဆော်ပေးခြင်းပင်ဖြစ်၍ များသောအားဖြင့် ထိုအပြစ်တင်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခံရသူအား အပြစ်လွှတ်အောင် ကြိမ်နီထုချေရန် ပြုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အပြစ်တင်ခြင်းသည် ဘေးအန္တရာယ်များတတ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အပြစ်တင်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခံရသူ၏ ဂုဏ်ကို ချိုးနှိမ်ရာလည်း ရောက်၏။ သူ့ကိုယ်သူ သူ အထင်ကြီးနေသော 'စိတ်ထားကိုလည်း နာကြည်းစေ၏။ အပြစ်တင်သူအား မျက်မှန်းကျိုးအောင်လည်း ဆွပေး၏။

ဣမန်စစ်တပ်သည် ဣမန်စစ်သားများအား ကိစ္စတစ်ခုခု ဖြစ်လျှင် ပြစ်ချင်း တိုင်ကြားခြင်း အပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရန် ခွင့်မပြု။ ထွက်လျက်ရှိသော ဒေါသ ပြေသွားသည့်တိုင်အောင် တစ်ည ဆိုင်းရသေး၏။ ချက်ချင်း တိုင်ကြားလျှင် ထိုစစ်သားကို အပြစ်တင်ပေး၏။ ညည်းညူတတ်သော မိဘများ၊ နားပူနာဆာလုပ်တတ်သော မိန်းမများ၊ ကြိမ်းမောင်းတတ်သော အလုပ်ရှင်များမှစ၍ သူတစ်ဖက်သားတို့အား အပြစ်ရှာတတ်သူ တသိတတန်း ကြီးအတွက် ဤဂျာမန် စစ်ဥပဒေမျိုးတစ်ခု ထုတ်သင့်လေသည်။

သမိုင်းအစောင်စောင်ကို လှန်လှေ့၍ကြည့်ပါလျှင်လည်း တစ်ဖက်သားကို အပြစ်တင်ခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ တွေ့ရလိမ့်မည်။ သက်သေသာဓကအဖြစ်ဖြင့် သီဆိုဖို့ ရစေ့နှင့် သမ္မတမင်း တပ်မဲ့^၁ တို့၏ အချင်းများပွဲကို ပြန်ကြည့်ကြည့်စို့။ သူတို့နှစ်ဦး၏ အချင်းများပွဲကြောင့် သူတို့၏ ဂိုဏ်းဝင်လီကင် ပါတီ^၂ သည် နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့ရဖူး၏။ သူတို့၏ အချင်းများ မှကြောင့် ဝဒရီး ဝီလဆင်^၃ သည် အမေရိကန် သမ္မတ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ကမ္ဘာ စစ်ကြီးအတွင်းက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် စစ်ထဲတွင် ပါခဲ့ရ၏။ သမိုင်းသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲခဲ့ရ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှဖြစ်ခဲ့ရ

၁။ President Taft

၂။ Republican Party

၃။ Woodrow Wilson

သည်ကို ခပ်မြန်မြန်မြန်၍ ကြည့်ကြည့်နိုးနိုး ၁၉၀၈ ခုနှစ်က သီအိုရီ ရစဉ် သည် အမေရိကန် သမ္မတရာထူးမှ ထွက်ပေးပြီးလျှင် တပ်မတော် သမ္မတ တင်ခဲ့ပြီးနောက် အာဖရိကသို့ ခြေသို့ပစ်ရန် ထွက်သွား၏။ အာဖရိကတိုက်မှ ပြန်လာသောအခါ ရစဉ်သည် 'ဗွက်' လေသည်။ သူသည် တပ်မတော် ရှေးရိုး လိုက်လွန်းသည်ဟု ရှုတ်ချ ပြန်တင်ပြီးလျှင် 'ဗူးလမ်းပါတီ' တစ်ခု ထူထောင် လျက် သမ္မတရာထူးကို သူတိုယ်တိုင် သုံးကြိမ်မြောက် ဝင်၍ အရွေးခံလေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲတွင် တပ်မနှင့် ဂျပန်ဘာလီကင်ပါတီတို့သည် စာမျှန် နှင့် ယူတော့ ဆိုသော နယ် နှစ်နယ်၌သာ အနိုင်ရလေသည်။ ဂျပန်ဘာလီကင် ပါတီသည် ဤကဲ့သို့ တစ်ခါဖူးမျှ မရှုမလှ မရွံ့မဲတူးချေ။

ရစဉ်က တပ်မကို အပြစ်တင်၏။ သို့ရာတွင် တပ်မက သူမှားပြီဟု ဝန်ခံသလား။ မခံဘူး။ မျက်ရည်ကလေး ကလယ် ကလယ်နှင့် 'ယခု ကျွန်တော်လုပ်နေတာဟာ အရင်က ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တာထက် ဘယ်လိုများ ထူးခြားသွားသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် မတွေးတတ်သေးဘဲ ရှိတော့တာပဲ' ဟူ၍ တပ်မက ပြောလေသည်။

ဤအချင်းများပွဲတွင် ဘယ်သူများသလဲ။ စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ်လည်း အမှန်မသိ။ သိလည်း မသိချင်။ ကျွန်ုပ် ပြောချင်သည့် အကြောင်းမှာကား ရစဉ်က အပြစ်တင်လိုက်ခြင်းသည် တပ်မအား မှားပြီဟူ၍ ဝန်ခံအောင် လုပ်မပေးနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုအပြစ်တင်ချက်ပင်လျှင် တပ်မအား 'ယခု ကျွန်တော်လုပ်နေတာဟာ အရင်က လုပ်ခဲ့တာထက် ဘယ်လိုများ ထူးခြားသွား သလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် မတွေးတတ်သေးဘဲ ရှိတော့တာပဲ' ဟု မျက်ရည် ကလေး ကလယ်ကလယ်နှင့် ထပ်တလဲလဲ ပြောစေ၍ သူလုပ်ပုံ မှန်ကြောင်း ကိုသာ ထုချေရှင်းလင်းရန် စေခိုင်းသလို ဖြစ်နေ၏။

ထိုမှတစ်ပါး တီးပေါ့ခုံးရေနံမြေ၊ ရုပ်ထွေးမှုကြီးကို ကြည့်ကြည့်နိုး နိုးသင်တို့ ထိုအမှုကြီးကို မှတ်မိသေးရဲ့လား။ ထိုအမှုကြီးအတွက် သတင်းစာ များသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆွဲပွတ်ခဲ့၍ ထိုအမှုကြီးသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို တုန်လှုပ်မျှောက်ချားစေခဲ့၏။ လူများ မှတ်မိ

၁။ Bull Moose Party
၂။ Vermont
၃။ Utah
၄။ Teapot Dome Oil

သလောက် ထိုမျှ ကြီးကုယ်သော အမှုမျိုး အမေရိကန်သမိုင်းတွင် မပြစ်ပေါ်ဖူးသေးပေ။ ဖြစ်ပုံမှာဤသို့တည်း။ သမ္မတဟာဒင် အစိုးရအဖွဲ့၏ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး အယ်လဘတ် ဟော့^၁ ဆိုသူအား အမေရိကန် ရေတပ်အတွက် အသုံးပြုရန် သီးသန့်ထားသော အလံခ ဟီး၊^၂ နှင့် တီးပေါ် ခုံးအရပ်ရှိ ရေနံမြေတို့ကို အငှားချထားရန် တာဝန်အပ်နှင်းထားလေသည်။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောသည် ထိုရေနံမြေများကို ၄၀ ရန် လေလံတင်သလား၊ မတင်ပါခင်စွာ။ ထိုမျှ 'အသားများသော' ကန်ထရိုက်ကို သူ၏သူငယ်ချင်း အက်ဒွပ် အယ် ဒိုဟင်နီ^၃ သို့ ပေးလိုက်လေသည်။ ထို့အတွက် ဒိုဟင်နီက ဘာပြန်လုပ်သလဲ၊ ချေးသည်ဟု အမည်တပ်ပြီးလျှင် ဒေါ်လာငွေ တစ်သိန်းကို ဒိုဟင်နီက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဟောအား ပေး၏။ ထိုငွေ ရရှိပြီးနောက် မည်သူ့ကိုမျှ ကရုဏာမရှိသော အနေနှင့် ဒိုဟင်နီ၏ ရေနံတွင်းများ၏ ရေနံကြောတို့မှ ရေနံများကို စုပ်ယူနေသော ဒိုဟင်နီ၏ ရေနံတွင်းများနှင့် ကပ်လျက်ရှိသည့် အခြား ရေနံတွင်းများမှ တွင်းပိုင်ရှင်တို့ကို အမေရိကန် ရေတပ်သားတို့အား နှင်ထုတ်ရန် အာဏာပေးလေသည်။ အနှင်ခံရသော တွင်းပိုင်ရှင်များသည် တရားရုံးများသို့ သွားရောက်၍ ငွေတစ်သိန်း လာဘ်သုံးစုကို ဖော်ကြ၏။ ဤအမှုကြီး၏ အပျက်သည် ဟောင်လွန်းသဖြင့် ဟာဒင်၏ အစိုးရအဖွဲ့လည်း ပြိုကွဲ၊ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးလည်း စိတ်မသက်သာဖြစ်၊ ရီပတ်ဘလီကင်ပါတီလည်း ပျက်သွားမတတ်ဖြစ်၊ ထိုမျှသာမက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဟောလည်း အကျဉ်းခံရ၏။

တိုင်းတိုင်းဆောင်များထဲမှ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဟောကဲ့သို့ ကွဲရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်တင်ပေးခြင်း ခံရသောသူမှာ အနည်းငယ်မျှလောက်သာ ရှိပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ကွဲရဲ့ရှုတ်ချလိုက်သဖြင့် ဟောသည် နောင်တ ရရဲ့လား၊ မရပါ။ ထိုအမှုဖြစ်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာသောအခါ သမ္မတဟောင်းဟာဒင်သည် သူ၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက သစ္စာဖောက်သောကြောင့် စိတ်ညစ်ပြီး သေဆုံးသွားရသည်ဟု ဟားဗတ် ဟူးဗား^၄ က အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် ပြောပြလေသည်။ ထိုစကားကို ဟော၏ ဇနီး ကြားသောအခါ ထိုင်ရာမှ

၁၀ Alben Fall

၂၁ Elk Hill

၃၂ Edward J. Doheny

၄၃ Herbert Hoover

ပြန်ကန် ခုန့်ထပြီးနောက် ကံဆိုးရခြင်းကို အပြစ်တင်လျက် ငိုယိုကာ 'ဘာ၊ ဟာဒင်ကို ဖောက် သစ္စာဖောက်တယ်၊ တယ် ယုတ်ပါလိမ့်၊ ကျုပ် ယောက်ျား ဟာ တယ်သူ့ကိုမျှ သစ္စာမဖောက်ခဲ့ပူးဘူး၊ ဒီအိမ်နဲ့ အပြည့် ခြွေတွေပေးတောင်မှ ကျုပ်ယောက်ျားဟာ မဟုတ်တာကို လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုသာ လူများက သစ္စာဖောက်သွားတာ၊ အားလုံးယိုတဲ့ချေး ပုစွန်ဆီတီခေါင်း ပုံချတာကို ခံရတာပါ'ဟူ၍ ပြောလေသည်။

ဒါကိုသာ သင်တို့ ကြည့်ပါတော့။ အမှားလုပ်မိသည် သူတစ်ဦးသည် မိမိကလွဲပြီး အခြားလူများကိုသာ အပြစ်တင်နေခြင်းမှာ လူတို့၏ ဝါသနာ ပင်တည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးလည်း ဤနည်းနှင့်နှင်ပင်။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးဦးကို မနက်ဖြန် အပြစ်တင်ရတော့မည်ဆိုလျှင် အယ် ကပန်း၊ 'ယောနန် နှစ်လက်ကိုင်' ကရိုလီနှင့် အယ်လဗတ်ဗောတို့ကို ပြန်၍ သတိရကြစို့။ အပြစ်တင်ခြင်းသည် 'အကျိုးလိုလို့ ညောင်ရေလောင်း' မှုနှင့် တူကြောင်းကို အမှတ်ရကြစို့။ မုချ 'ပတ်ထမ်းတွေ' ရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရမည်သူသည် သူမှန်ကြောင်းကို ထုချေရှင်းလင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့အား တန်ပြန်၍ အပြစ်ဖိုလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို အမြဲ သတိရကြစို့။ ထိုကဲ့သို့မှ မလုပ်ပြန်လျှင်လည်း သမ္မတဟောင်း တပ်မိကဲ့သို့ 'ယခု ကျွန်တော်လုပ်နေတာဟာ အရင်ကလုပ်ခဲ့တာထက် ဘယ်လိုများ ထူးခြားသွားသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ဖြင့် မတွေးတတ်အောင် ရှိတော့တာပဲ' ဟူ၍ ပြန်ပြောမည်ကိုလည်း သတိထားကြစို့။

၁၈၆၅ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ဖိုက်ပွဲရုံ^၁ ၌ ဇာသီ^၂ က ပစ်လိုက်သော သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် လမ်းတစ်ဘက်ရှိ တည်းခိုရန် အိမ်အပေါ်စား တစ်ခု၏ အိမ်ခန်းမကြီးတွင် အဘရဟမ်လင်ကွန်း^၃ သည် သေတော့မည်ဆိုခဲ့ရုံနေ၏။ သူ၏ ရှည်သောကိုယ်မှာ သုလ်နေသော ခုတင်တိုကလေးထက် များစွာ ပိုလျက်ရှိလေသည်။ အိပ်ရာ၏ အပေါ်တည်တည်တွင် ရှိစာ ဘွန်ဟျူး^၄ ရေးဆွဲသော 'မြင်းချေး' ခေါ်သည့် ပန်းချီကား အပေါ်စား ပုံတူတစ်ခုကို ချိတ်ထား၏။ သခန်းတွင်းရှိ ဓာတ်ငွေ့ မီးသည် ခပ်မှိန်မှိန် တောက်လျှောက်ရှိ၏။

၁။ Ford's Theatre
၂။ Booth
၃။ Abraham Lincoln

၄။ Rosa Bonheur
၅။ The Horse Pair

ထိုသို့ လင်ကွန်းသည် အသက်ငင်နေစဉ် စစ်ဝန်ကြီး ဆတင်တန် က 'လူကို အုပ်ချုပ်တဲ့ လူတွေထဲမှာ ဒီမှာ လဲနေတဲ့လူဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ထိပ်တန်းအကူဆုံးလုပ်' ဟူ၍ ကြွေးကြော်ဖူး၏။

လူများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာ၌ လင်ကွန်းအား ထမြောက် အောင်မြင်စေသော နည်းလမ်းကောင်းသည် အဘယ်နည်း။ ကျွန်ုပ်သည် အာရာယာလ် လင်ကွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ၁၀ နှစ်တိုင်တိုင် ကောင်းစွာ လေ့လာခဲ့ပြီးမှ 'လူများမသိသော လင်ကွန်း' စာအုပ်ကို သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အချိန်ယူ၍ ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ လင်ကွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို လူတစ်ယောက် အစွမ်းကုန် ရှာဖွေနိုင် သလောက် ကျွန်တော် ရှာဖွေခဲ့စမ်းပြီးပြီဟု ကျွန်ုပ်သည် ယုံကြည်၏။ လူတို့နှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ လင်ကွန်း အသုံးပြုသော နည်းလမ်း များကို ကျွန်ုပ်သည် အထူးဂရုပြု၍ စုံစမ်း၏။ သူသည် တစ်ဘက်သားကို အပြစ်တင်ခြင်းကို နှစ်သက်ခဲ့ဖူးသလား။ အို- နှစ်သက်ပြီလား၊ ဝယ်ခွင့်အခါ အင်ဒီးယားအား ပြည်နယ်၊ ပီဂျင်း ကရို ဝဲလေး၊ အရပ်တွင်နေစဉ်က လူများကို အပြစ်တင်ခဲ့ရုံ သာမက လူတစ်သက်သားကို သရော်သောစာများ၊ ပြောင် လှောင်သော လင်ကွန်းများကို ရေးသားပြီးလျှင် လူတွေ ဧကန်မချစ်တွေ့နိုင်မည့် တောလမ်းများပေါ်တွင် ချထားလေသည်။ စာတစ်စောင်မှာမူ တစ်သက်လုံး ရန်ငြိုးမပြေနိုင်သော အမျက်ကြီးစေခဲ့ဖူး၏။

အီလီနွိုက်ပြည်နယ် ဆပရင်းမီး ဂြိုဟ်တွင် ရှေ့နေလိုက်နေစဉ်ကပင် သူသည် သူ၏ တစ်ဘက်လိုက်သားများကို သတင်းစာများထဲမှ ဆောင်းပါး များဖြင့် ပြောင် 'ထု'ဖူး၏။ ထိုဆောင်းပါးတို့ကို တစ်ခါမက အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ရေးခဲ့၏။

၁၈၄၂ ခုနှစ် ဆောင်းဦးပေါက်စတွင် သူသည် ဒေါသကြီး၍ ကိုယ် ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသော ဂျိမ်း ရှီး ခေါ် အိုင်ယာလန်လူမျိုး နိုင်ငံရေး သမားတစ်ဦးကို ဆပရင်းမီး ဂျာနယ်ထဲမှနေ၍ သရော်သည့် ဆောင်းပါး တစ်စောင်ကို နာမည်မဖော်ဘဲ ရေးသား၏။ ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီးလျှင် တစ်ကြိမ်လုံး အတက်အောင်ရယ်နေကြသည်။ ရှီးသည် နာလည်းကြီး စိတ် လည်း နာသဖြင့်သဖြင့် ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်လျက် ရှိလေသည်။

၁၈ Secretary of War, Stanton
၂၂ Lincoln the Unknown
၃၀ Indiana
၄၀ Pigeon Creek Valley
၄၁ Springfield, Illinois
၆၁ James Shields

ထိုဆောင်းပါးကို ဘယ်သူရေးသည်ကို သိသွားသောအခါ ရှိသည် မြင်းစီး၍ လင်ကွန်းကို ရှာဖွေပြီးလျှင် ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်ရန် ချိန်း၏။ လင်ကွန်းသည် မတိုက်မိုက်လို။ ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်သည့် စနစ်ကိုလည်း မနှစ်သက်။ သို့ရာတွင် ဂုဏ်ပျက်မခံချင်၍ ချိန်းသည်ကို လက်ခံလိုက်ရလေသည်။ သူကြိုက်သည့် လက်နက်ကို သူ့အား ရွေးချယ်ခွင့်ပေး၏။ သူ့လက်တံများသည် ရှည်သောကြောင့် သူသည် မြင်းစီးဓားပြားရှည်ကို ခွေးစွယ်လိုက်ပြီးနောက် ဓားခုတ် ကျင်လည်သူတစ်ဦးထံတွင် ဓားခုတ်နည်းကို သင်ကြားရလေသည်။ ချိန်းဝေး သည် ရက်စရာသောအခါ မစ္စစ္စပီးမြစ်^၁ ၏ ကမ်းနားရှိ သောင်ခုံတစ်ခုပေါ် တွင် လင်ကွန်းနှင့် ရှိတို့သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အသေခုတ် သတ်ရန် တွေ့ဆုံကြလေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ အကူများက နောက်ဆုံး ဓားချင်း ယှဉ်ခုတ်ခါနီးတွင် ဝင်၍ ဓားပြီးနောက် ဓားခုတ်ပွဲကို ပျက်ပစ်လိုက် ကြ၏။

လင်ကွန်း၏ တစ်သက်တွင် ထိုအဖြစ်အပျက်သည် ကြောက်မက် ဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံးသော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်လေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်က လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်း အဖိုးမပြတ်နိုင်သော သင်ခန်းစာတစ်ရပ် ကို သူ့အား သင်ပြလေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ သူသည် တစ်ဘက်သားအား စော်ကားသော စာများကို မရေးသားတော့ချေ။ ထိုအခါမှစ၍ သူသည် လူတစ်ဘက်သားကို မသရော်တော့ချေ။ ထိုအခါမှစ၍ မည်သည့် ကိစ္စမျိုး၌မဆို သူသည် တစ်ဘက်သားကို အပြစ်မတင်တော့သလောက် ဖြစ်၏။

ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်ပွားစဉ်က လင်ကွန်းသည် စစ်ဗိုလ်ချုပ်များကို မကြာခဏ ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။ မက်ကလီလန်^၂၊ ပုပီ^၃၊ ဗန်းဆီကီ^၄၊ ဟူကား^၅၊ ဖီး^၆ စသော လင်ကွန်း တင်မြှောက်သည့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်များလည်း တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ဆက်ကာ ဆက်ကာ စစ်ကို အရှုံးကြီး ရှုံးပစ်နေကြသောကြောင့် လင်ကွန်းမှာ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်လျက်ရှိ၏။ တိုင်းပြည်လူထု တစ်ဝက်က ထိုညီမျှင်းသော စစ်ဗိုလ်ချုပ်များကို ရက်ရက်စက်စက် ဆူပွက် လျှက် ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် လင်ကွန်းသည် မုန်းတီးခြင်းကင်းမဲ့ကာ မေတ္တာ သာယာလျက် မည်သူ့ကိုမျှ အပြစ်မတင်ဘဲ ဗီတီဆီတီနေ၏။ သူသုံးနေကျ

၁။ The Mississippi River	၄။ Burnside
၂။ Mc Clellan	၅။ Hooker
၃။ Pope	၆။ Meade

စကားတစ်ခုမှာ 'သင့်ကိုယ်ကို အဆုံးဖြတ် မခံချင်သောအရာနှင့် အခြားသူ တစ်ဦးကို သွား၍ မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်' ဟူ၍ပင် ပြစ်လေသည်။

မယားဖြစ်သူ မစ္စကီလင်ကွန်းနှင့် အခြားလူများက

တောင်းပိုင်းသား ဗျားကို မညာမတာ အပြစ်တင်ဆိုလျှင် လင်ကွန်းက 'သူတို့ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ကွယ်၊ တို့လဲ သူတို့လို အခြေအနေနဲ့ဆိုရင် သူတို့လို နေမှာပဲ' ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

သက်သေ သာဓကတစ်ခုကို လျှောက်ဦးစို့။

၁၈၆၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ၏အစ ၃ ရက်တွင် ဂက်တီးစာတတ်တိုက်မို့^၁ စလေသည်။ ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့ညတွင် မိုးအပြင်းအထန်ရွာ၍ တစ်ပြည်လုံး ရေကြီးနေသည့်အချိန်တွင် စောဒင်ဂိုင်းစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'လည်း' သည် တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာပြေးလေသည်။ ဗိုတိုမက်၊^၂ မြန်ကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ မြစ်ရေသည် အလွန်ကြီးလျက်ရှိသဖြင့် မြစ်တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ဖြတ်မကူးနိုင်ချေ။ ထိုအချိန်တွင် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'လည်း' နှင့် သူ၏ စစ်တပ်တို့သည် ရွှေတွင် မကူးနိုင်သော မြစ်၊ နောက်တွင် ရန်သူ အစိုးရစစ်တပ်တို့ဖြင့် ညှပ်ပွားညှပ်စိတ် မိလျက်ရှိ၏။ သူသည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလွတ်နိုင်တော့ချေ။ ဤအဖြစ်ကို လင်ကွန်းကိုယ်တိုင်လည်း မြင်၏။ 'လည်း' နှင့်တကွ သူ၏ စစ်တပ်များကို ပမ်းဆီး၍ ပြည်တွင်းစစ်ကို အဆောတလျှင် ငြီးစီးအောင်လုပ်ရန် ယခုကဲ့သို့ ကောင်းလှသော အခွင့်အလမ်းမျိုးကို အလွန် ရန်မည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စစ်အစည်းအဝေးကို ခေါ်မနေနှင့် 'လည်း' ၏ စစ်တပ်များကို ချက်ချင်း တိုက်ဟု အလွန်ကြီးမားသော ဈေးလင်ချက်ကြီးဖြင့် လင်ကွန်းသည် သူ၏ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိဒထ်သို့ သံကြိုးရိုက်၍ အမိန့်ပေး၏။ ထို့နောက် အတူးတဖန် တစ်ယောက်ကို စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိဒထ်သို့ စေလွှတ်၍ အလျှင်အမြန်တိုက်ရန် အကြောင်းကြားလေသည်။

* လင်ကွန်း သမ္မတဖြစ်ခဲ့ရာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ကမ္ဘာလီလူမျိုး နေထိုင်ကျွန်များကို ကျွန်အာဝဏ္ဏ လွတ်ရန် ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တောင်ပိုင်းနှင့် မြောက်ပိုင်း နှစ်ဘက်ကွဲ ဦးလျှင် ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်ပွားစေသည်။ သမ္မတလင်ကွန်းနှင့် မြောက်ပိုင်းသားများဘက်ဘက်၊ ငွေဝယ်ကျွန်များဘက် ကျွန်အာဝဏ္ဏ လွတ်ရန်ကို မနှစ်ခြိုက်သူ တောင်ပိုင်းသားတို့က မာန်ဘက် တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ (၃၂၇)။ အသင်းထုတ် ခေါက်ကလွန်ယတ်စင်ရေ 'ပြည်သူ့အာဏာ' ပထမတွဲတွင် ထိုအကြောင်းကို အကျယ်စာပြထားသည်။ ဘာသာပြန်သူ။

ထိုအခါ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မိခင်သည် ဘာလုပ်သလဲ။ သူ့ကို အလုပ်ခိုင်း လိုက်သည်ကိုတော့ ပြောပြီးပြန် ပြန်၍ လုပ်၏။ လင်ကွန်း၏ အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ပြီးလျှင် စစ်အစည်းအဝေးကို မခေါ်၏။ လျင်လျင်မြန်မြန် တိုက်ရမည့် အစား နောင်နောင်နေ့နေ့ ပြုလုပ်ကိုင်စီ၏။ သူသည် လင်ကွန်းထံသို့ ဆင်ခြေ အမျိုးမျိုးပေး၍ သံကြိုး ပြန်ရိုက်လျက်ရှိ၏။ လည်း၏ စစ်တပ်ကို တိုက်ရန် အတိအလင်း ငြင်းပယ်လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံး မြစ်ရေလျော့ကျသွားသောကြောင့် လည်း နှင့် သူ၏စစ်တပ်သည် ပြစ်တစ်ဘက်သို့ ကူး၍ လွတ်မြောက်သွားကြ၏။

လင်ကွန်းသည် အပြင်းအထန် ဒေါဟုလျက်ရှိ၏။ 'ခါ ဘာလုပ်တာလဲ ကွာ၊ သူတို့ကို တို့လက်နဲ့လှမ်းလို့ မိနေမှပဲ၊ လက်ဆန့်ရုံ ဆန့်လိုက်တာနဲ့ သူတို့ဟာ တို့လက်တွင်းကို ရောက်လာမှာပဲ၊ ခါနဲ့တောင် တို့စစ်တပ်ကို ရှေ့တိုးအောင် ငါ့ဘယ့်နှယ်ပြောလို့ လုပ်လို့မှ မရဘူး၊ ဒီလို အခွင့်အလမ်းမျိုး ရနေတဲ့အခါမှာ သယ်စစ်ဗိုလ်ချုပ်မဆို 'လည်း' ကို အလွယ်ကလေးနဲ့ နိုင်မှာပဲ၊ ငါသွားရင်တောင် ငါတို့ယ်တိုင် သူ့ကို ကျာပွတ်နဲ့ ရိုက်ဖမ်းနိုင်သေးရဲ့'ဟု သူ၏သား ရောဘတ် ကို လင်ကွန်းက ဒေါသနှင့် ပြောပြလေသည်။

စိတ်အပျက်ကြီးပျက်သဖြင့် လင်ကွန်းသည် မိခင်သို့ ဆာကပ်ပါ စာကို ရေးသား၏။ ထိုအချိန်အခါက လင်ကွန်းသည် မိမိ၏ သမီးများကို အထူးတလည် ထိန်းသိမ်း၍ စာအရေးအသားများ၌လည်း များစွာ ချုပ်တည်း ထားသည်ကို ကောင်းစွာ သတိပြုစေချင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်အခါက ဤမျှလောက် လင်ကွန်း ရေးသားချက်သည် အလွန်ပြင်းထန်သော အပြစ်တင် ခြင်းနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ပြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏ ချစ်လှစွာသော စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

'လည်း' လွတ်မြောက်သွားသည့်အတွက် နောက်ထပ်မည်မျှ အတိအကျ ရောက်ကြဦးမည်ကို သင်သိသည်ဟု ကျွန်ုပ် မယုံကြည်။ 'လည်း'မှာ ကျွန်ုပ်တို့က လွယ်လွယ်နှင့် ဖမ်းယူနိုင်သော အခြေသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၍ သူ့ကို တစ်ခါတည်း ဝိုင်းလိုက်က ယခင်က နိုင်ထားသော အနိုင်လက်စတို့နှင့် စုပေါင်းလိုက်လျှင် စစ်ဟာ တစ်ခါ တည်း ပြီးသွားမည်ဖြစ်၏။ ယခုအတိုင်းဆိုရင်တော့ စစ်ဟာ အတော့ မသတ် ရှည်နေလိမ့်ဦးမည်။ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်လခန့်ကမှ 'လည်း'ကို

အနိုင် မတိုက်နိုင်ဘဲနှင့် ထိုအခါကရှိသော စစ်တပ်၏ သုံးပုံနှစ်ပုံထက်
 မပိုသော စစ်သား အနည်းငယ်မျှသာ သင့်များကိုမှ အပါ ခေါ်ဆောင်
 ကာ မြစ်၏ ထောင့်ဘက်တွင် သင်သည် 'လည်း'ကို ဘယ်ကဲ့သို့
 အနိုင်တိုက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ယခုအခါ သင်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို
 ထိထိရောက်ရောက် လုပ်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်လျှင် ဆင်ခြင်တုံတရား
 ကင်းမဲ့ရာရောက်မည် ဖြစ်သောကြောင့် သင်သည် ထိထိရောက်ရောက်
 လုပ်နိုင်မည်ဟု ကျွန်ုပ် မမျှော်လင့်ချေ။ သင်၏ အဆင့်ကောင်းကြီးသည်
 လက်လွတ်၍ သွားမည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအပြစ်အပျက်အတွက်
 အတိုင်းမသိ ဝမ်းနည်းမိ၏။

ထိုစာကို ဖတ်မိသောအခါစစ်ဗိုလ်ချုပ် မိဒသည် ဘာလုပ်သည်ဟု
 သင် ထင်သလဲ။

စင်စစ် မိဒသည် ထိုစာကို မဖတ်ရချေ။ လင်ကွန်းသည် ထိုစာကို
 ရေးရုံသာ ရေးခဲ့သည်။ မိဒကဲ့သို့ မပို့ခဲ့ချေ။ လင်ကွန်းသောသောအခါ ထိုစာ
 ကို လင်ကွန်း၏ အခြားစာရွက်များနှင့်အတူ တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အထင်ကို ပြောရလျှင် ထိုစာကို ရေးသားပြီးနောက်
 လင်ကွန်းသည် ပြောင်းပေါက်ဝမှ ထွက်ကြည့်၍

'ခဏနေဦး၊ ငါ ဒါလောက် အလျင်မလိုသင့်ဘူးထင်တယ်၊ ငြိမ်ဆိမ့်တဲ့
 ဒီအိမ်ပြုတော်မှာ ထိုင်နေပြီး မိဒကို တိုက်လိုက်လို့ အမိန့်ပေးတာ ငါ့မှာတော့
 လွယ်ပါရဲ့၊ သို့ပေမယ့် ငါသာ အဲဒီစစ်ပွဲမှာရှိပြီး သွေးထွက်သံပျံ့ဖြစ်တာ
 တွေကို လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေအပတ် အတွင်းက မိဒ မြင်ရသလိုပဲ မြင်ရ၊
 နောက်ပြီးတော့ ဒဏ်ရာရတဲ့လူတွေ သေခါနီးတဲ့လူတွေရဲ့ အော်သံ ညည်းသံ
 တွေလဲ ကြားရရင် ငါလဲ တိုက်ချင်မှတိုက်မှာ၊ မိဒလို သူရဲဘောနည်းတဲ့
 စိတ်ထားမျိုး ငါ့မှာသာရှိမယ်ဆိုရင် ငါလဲ သူ့လိုပဲလုပ်ကောင်းလုပ်မိမှာပဲ၊
 ကံလေ ပြီးတာလဲ ပြီးပြီ၊ လွတ်တဲ့ငါး ကြီးနေဖို့မလိုတော့ဘူး၊ ငါသာ ဒီစာကို
 တည့်လိုက်ရင် ငါ့စိတ်တွေတော့ အဆက်မပြေသွားမှာပဲ၊ သို့ပေမယ့် ဒီစာဖတ်ရရင်
 မိဒကလည်း သူမှန်ကြောင်း ပြန်ပြီး ထုချေနေမှာပဲ၊ နောက်ပြီး တော့လဲ
 ငါ့ကိုပြန်ပြီး အပြစ်တင်နေဦးမှာပဲ၊ ဒီစာအတွက်နဲ့ နှာကြည်းစရာတွေ
 ပြစ်လာဦးမယ်၊ နောက်ပြီးတော့ စစ်မှူးအဖြစ်နဲ့ နာကံလက်ပြီး အသုံးဝင်
 နေတဲ့ ကိစ္စတွေလဲ ပျက်ကုန်ပြီ၊ ဒီစာအတွက်နဲ့ သူဟာ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးက
 ထွက်ချင်တာပဲ ထွက်လိမ့်မယ်' စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကာ သူ့ကိုယ်ကို သူ
 ပျောင်းပျကောင်း ပျောင်းပျလေလိမ့်မည်။

ဤကား ကျွန်ုပ်၏ အတွေးမျှသာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ပြောသကဲ့သို့ လင်ကွန်းသည် စာကို မလိုဘဲ ထားလိုက်၏။ အကြောင်းမူကား နာကြည့်စွာ ဖြစ်တင်ခြင်း ကြိုးမောင်းခြင်းတို့သည် အကျိုးမရှိ၊ အချည်းနှီးပင် ဖြစ်ကြောင်းကို သူကိုယ်တိုင် တွေ့ဖူးကြုံဖူးခေါင်း များလှသောကြောင့် ဖြစ်၏။

သီအိုဒိုရပ်စ်သည် သမ္မတ ဖြစ်စဉ်အခါက အရှုပ်အထွေး ပြဿနာများနှင့် ရင်ဆိုင်ရလျှင် အိမ်ပြုတော်ရှိ သူ၏ စားပွဲနံပါတ် တည်တည်တွင် ဆွဲထားသော လင်ကွန်း၏ ပုံကြီးကို မော့ကြည့်လျက် 'လင်ကွန်းဟာ ငါ့နေရာမှာ သာရှိရင် သူ ဘာလုပ်မလဲ၊ ဒီပြဿနာကို သူ ဘယ်လိုရှင်းပါ့မလဲ' ဟု သူ့ကိုယ်ကို သူ အေးသည်ဟု ပြောဖူး၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား အပြစ်တင်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာလျှင် ခေါ်လာ ငါနည်းတန် ငွေစက္ကူကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူ၍ ငွေစက္ကူပေါ်ရှိ လင်ကွန်း၏ ရုပ်ပုံကို ကြည့်ပြီးလျှင် 'လင်ကွန်းသာ ဤပြဿနာမျိုးနဲ့ တွေ့ရရင် သူဘယ်လို လုပ်ပါ့မလဲ' ဟု၍ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သေးကြဲစို့။

သင်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲပြုပြင် သွန်သင်ပေးချင်သော လူတစ်ဦး တစ်ယောက် ရှိပါ၏လော။ ရှိလျှင် ဤအကြံအစည်သည် အလွန်ကောင်း၏။ ထိုအကြံအစည်ကို ကျွန်ုပ်လည်း များစွာ ထောက်ခံပါ၏။ သို့ရာတွင် သူများကို မပြုပြင်မီ သင်ကိုယ်ကို သင်စ၍ ပြုပြင်ရလျှင် သာ၍ မကောင်းပေဘူးလား။ ဤလို အကြံပေးခြင်းသည် သဝန်တိုရာရောက်၏။ သို့ရာတွင် သူများကို ပြုပြင်ခြင်းထက် ကိုယ်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ခြင်းသည် ပို၍ အကျိုးများရှိသာမက များစွာလည်း ဆေးကင်းပေသည်။

'လူတစ်ယောက်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကစ၍ ပြုပြင်လျှင် သူသည် အတော်အသင့် အစိုးတန်လာပြီ' ဟူ၍ တရောင်းနင်း" က ပြောဖူး၏။ သင်သည် သင်ကိုယ်ကို 'ရေပြည့်အိုး' အဝသို့ရောက်အောင် ယခုကစ၍ ပြုပြင်လျှင် ခရစ်စမတ်ပွဲတော်လောက်ဆိုရင် နေရာကျတောင်းကျပေမည်။ ခရစ်စမတ်နှင့် နှစ်သစ်ကူးနေ့အတွင်း ရရှိသော အားလပ်ချိန်တွင် သင်သည် အနည်းငယ် အနားယူနိုင်၏။ နှစ်သစ်ကူးနေ့မှစ၍ ရရှိသော အချိန်များကို သူတစ်ဘက်သား အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက် အသုံးပြုနိုင်၏။

၁။ Browning

သို့ရာတွင် သင့်ကိုယ်ကို သင် 'ရေပြည့်အိုး' ဖြစ်အောင် ပထမ ပြုပြင်ပါ။

'သင်၏ ဘီနပ်ရွတ်တွင် မသန့်ရှင်းဘဲနှင့် သင်၏ သိမ်နီးချင်း၏ ခေါင်မိုးပေါ်တွင်ရှိသော ဆီးနှင်းများကို အဖြစ်မတင်ပါနှင့်' ဟူ၍ ကွန်ဖျူးရှပ် က ပြောဖူး၏။

ကျွန်ုပ် ငယ်ရွယ်စဉ် အခြားလူများက ကျွန်ုပ်အား အထင်ကြီးအောင် အပြင်းအထန် ကြိုးစားနေရသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်သည် အမေရိကန်ပြည် စာပေလောကတွင် အတော် နာမည်ကြီးခဲ့ဖူးသော ရစ်ချတ် ဟာဒင် ဒေဝီ၊ စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦးထံသို့ မိုက်မဲသော စာတစ်စောင် ရေးခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါက ကျွန်ုပ်သည် စာရေးဆရာများ၏ အကြောင်းကို မဂ္ဂဇင်းအောင်းပါး တစ်စောင်ရေးရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသောကြောင့် ဒေဝီထံသို့ သူ၏ အလုပ်လုပ်ပုံ ဝန်ခံကို စာရေး၍ မေးလေသည်။ ထိုစာကို မရေးမီ ရက်အနည်းငယ်ခန့်က 'ဤစာကို ပါးစပ်နှင့် ကြောင်းပေးလိုက်သည်။ ပြန်၍ မဖတ်။' ဟူသော စာကို ဆောက်ဆွယ်ကာ ရေးထားသော စာတစ်စောင်ကို ရရှိရာ ထိုစာရေးသူကို အတော် အထင်ကြီးမိ၏။ ဤစာရေးသူသည် အတော်အလုပ်များ၍ အတော် ကြီးကျယ်ခမ်းနား အရေးပါ အရာရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မိ၏။ ကျွန်ုပ်မှားကား အနည်းငယ်မျှ အလုပ်မရှိ။ သို့ရာတွင် ရစ်ချတ် ဟာဒင် ဒေဝီက ကျွန်ုပ်အား အထင်ကြီးစေလိုသော ဆန္ဒ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ စာအဆုံးတွင် 'ဤစာကို ပါးစပ်နှင့် ကြောင်းပေးလိုက် သည်။ ပြန်၍ မဖတ်' ဟု ထည့်၍ ရေးပေးလိုက်၏။

ရစ်ချတ် ဟာဒင် ဒေဝီကား ဂရုတစိုက်လုပ်၍ပင် စာပြန်ခြင်းမပြုပေ။ ကျွန်ုပ် ရေးပေးလိုက်သော စာအောက်နားက 'မင်း၏ ရိုင်းယူသည့် အမူအရာ ထက်သာသော အရာသည် မင်း၏ ရိုင်းယူသော အမူအရာပင် ဖြစ်သည်' ဟူ၍ ရေးသားကာ ကျွန်ုပ်စာကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပြန်ပို့လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်မှားသည်ကား မှန်၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူ၏ ကြိမ်းမောင်းခြင်းကို ခံကောင်း ခံထိုက်ပေမည်။

၁။ Confucius (Kong Phu Tse)
၂။ Richard Harding Davis

* အချို့ အလုပ်များသော ကုန်သည်ကြီးများ အရာရှိကြီးများသည် များသောအားဖြင့် စာများကို ကိုယ်တိုင်မရေး၊ ရေးလိုသည့် စာကို များသော လျှောက်ပြောသွားရာ သူတို့၏ စာရေးများက လက်ရေးတို့နှင့် မှတ်သားလျက် အရှည်ကို လက်နှိပ်စက်နှင့် ရိုက်ပေးသောအခါမှ လက်မှတ်ရေးထိုး လေ့ရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် ပုထုဓဉ်မျှသာဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ ဆုံးမလိုက်ခြင်းကို ရွံရှာမုန်းတီး၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ ဆုံးမလိုက်ခြင်းကို မည်မျှ ရွံရှာမုန်းတီးခဲ့သနည်းဟူမူ ဆယ်နှစ်လောက်ကြာ၍ ရစ်ချတ် ဟာဒင် ဒေဗီ သေဆုံးသည့် သတင်းကို ဖတ်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရင်တွင်း၌ ပေါ်လာသည့် တစ်ခုတည်းသော စိတ်သည် သူ့အပေါ်တွင် နာကြည်းသောစိတ်ပင် ဖြစ်သည်ကို ခပ်ရှက်ရှက်နှင့်ပင် ဝန်ခံရတော့မည်။

သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာ၍ သေဆုံးမှ ပြန်နိုင်မည့် မုန်းစိတ်ကို မနက်ဖြန် ဆွေးလှိုပါလျှင် မှန်သည်မှားသည်ကို အပထား၊ အနည်းငယ် နာကြည်းဖွယ် ကောင်းသည့် အပြစ်တင်ခြင်း တစ်ခုခုကို ပြောကြစို့။

လူများနှင့် ဆက်ဆံသောအခါ အကြောင်းတကျိုးကို နှိုင်းချိန်ဆင်ခြင်တတ်သော သတ္တဝါများနှင့် ဆက်ဆံနေရသည်ဟူ၍ မမှတ်လေနှင့်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်ဆံနေသည့်သူများမှာ စိတ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါတတ်သော သတ္တဝါများ၊ တယူသန်လျက်ရှိသော သတ္တဝါများ၊ စိတ်ကြီးဝင်၍ ပလွှားနေသော သတ္တဝါများသာ ဖြစ်သည်။

ပြစ်တင် ဖောင်းမဲခြင်းတည်းဟူသော ဘေးဥပဒ်များစေသည့် မီးပွားနှင့် ဗာဏတည်းဟူသော ယမ်းအိုးတို့ တွေ့ကြလျှင် အကြီးအကျယ်ပေါက်ကွဲတတ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုကဲ့သို့ ပေါက်ကွဲခြင်းသည် အသက်ကိုပင် တိုဆဲ၏။ သက်ဆုံးအပြစ်ပြုရလျှင် ဂျင်နရယ် လီယိုနတ် ၃^{er} ကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချပြီးနောက် စစ်တပ်နှင့်အတူ ပြင်သစ်ပြည်သို့သွားရန် သူ့အား ခွင့်မပြုချေ။ သူ၏ အသက်တိုခြင်းသည် သူ၏ မာနကို ဤကဲ့သို့ နှိုးနှိမ်လိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်တန်ရာသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေကို တိုးတက် မြှင့်တင်သည့် ထင်ရှားသော ဝတ္ထုရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ စိတ်နဲ့သည့် သောမတ် ဟာဒီ သည် ပြင်းထန်စွာ ပုတ်ခတ်ရေးသားခြင်းကို တစ်ခါတည်း စွန့်ပစ်ရပ်စဲခဲ့၏။ ထိုကဲ့သို့ ပုတ်ခတ်ရေးသားစွက်ပင်လျှင် အင်္ဂလိပ်လင်္ကာဆရာ သောမတ် ချက်တာတန်အား သူ့ကိုယ်ကို သတ်၍ သေစေလေသည်။

၁။ General Leonard Wood

၂။ Thomas Hardy

၃။ Thomas Chatterton

ငယ်စဉ်က စိုက်လိုက်မတ်တတ် ပြုလုပ်ပြောဆိုတတ်သော ဘင်ဂျမင်
ဖရန်ကလင်^၁ သည် လူများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အလွန်ပါးနပ် ကျမ်းကျင့်လာ
သောကြောင့် အမေရိကန် သံအမတ်အဖြစ်ဖြင့် ပြင်သစ်ပြည်ကို စေလွှတ်ခြင်း
ခံရဖူးလေသည်။ သူ၏ အောင်မြင်ခြင်းအကြောင်းရင်းကား အဘယ်နည်း။
'ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ၏ မကောင်းသတင်းကိုမျှ မပြော၊ သို့ရာတွင် လူတိုင်း၏
ကောင်းသတင်း ဟူသရွေ့ကို ကျွန်ုပ် သိသမျှ အကုန်အစင်ပြော၏' ဟူ၍
ပြောဖူး၏။

မည်သည့် လူမိုက်မဆို ထိပါး ပြောဆိုခြင်း၊ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း၊
ပြစ်တင်စွက်ချခြင်း အမှုတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်၏။ လူမိုက်အများသည် ဤသမုဒ္ဒါးကို
ပြုမူကုန်၏။

သို့ရာတွင် တစ်ဖက်သား၏ အလိုကို သိနားလည်နိုင်ရန်နှင့် တစ်ဖက်
သား၏ အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ရန်အတွက် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် စောင့်စည်းမှု
တို့ကို လိုလေသည်။

မြင့်မြတ်သော လူတစ်ဦးသည် မိမိအောက် သုတ်နှိပ်သောသူတို့အား
ပြုမူပုံဖြင့် မိမိ၏ မြင့်မြတ်ပုံကို ထင်ရှားစေလေသည်ဟူ၍ ကာလိင်း^၂ က
ပြောဖူးလေသည်။

လူများကို ကဲ့ရဲ့သပြီဟုဆိုနေမည့်အစား ထိုသူတို့၏ သဘောကို သိရ
အောင် ကြိုးစားကြစို့။ သူတို့ လုပ်မိသော အလုပ်ကို သူတို့ ဟာကြောင့်
လုပ်ကြသနည်းဟူ၍ အကြောင်းရင်းကို ကြိုးစားပြီး ရှာဖွေကြစို့။ ထိုကဲ့သို့
ပြုလုပ်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ခြင်းထက် ပို၍ အကျိုးရှိသေး၏။ ပို၍ စိတ်ဝင်စား
ဖွယ် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကြင်နာခြင်း၊ ဉာဏ်ခြင်း၊ သနား
ခြင်းတည်းဟူသော စိတ်မျိုးကို ပြစ်ပေးစေသည်၊ အကြောင်းအားလုံးကို
သိလျှင် အပြစ်အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်နိုင်၏။

'ထာဝရဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် နောက်ဆုံးနေ့သို့ မရောက်သေးမီ
လူတစ်ယောက်ကို ကောင်း မကောင်း ဆုံးဖြတ်ရန် မကြံရွယ်ပါနှင့်များ' ဟူ၍
ဒေါက်တာဂျွန်ဆင်^၃ က ပြောဖူး၏။

အဘယ်ကြောင့် သင့်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကား အပြစ်တင်စောချင်ရသနည်း။

၁။ Benjamin Franklin
၂။ Carlyle
၃။ Dr Johnson

အခန်း ၂

ဆက်ဆံရာဝယ် နည်းကောင်းတစ်မည်

ဤမိုးအောက်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ကိုယ်ခိုင်းလိုသည့်အရာကို လုပ်အောင် ခိုင်းနိုင်သော နည်းတစ်နည်းသာရှိသည်။ ထိုနည်းမှာ မည်သည့် နည်းများ ပြစ်ပါလိမ့်ဟူ၍ သင်စဉ်းစားမိပါ၏လော။ ဟုတ်ကဲ့ နည်းတစ်နည်း သာလျှင်ရှိ၏။ ထိုနည်းသည်ကား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ကိုယ် ခိုင်းလိုသည့်အရာကို လုပ်ချင်အောင် ခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုနည်းအပြင် အခြားနည်း မရှိကြောင်းကို သတိပြုပါ။

တကယ်ပါပဲ။ လူတစ်ယောက်၏ နံကြားကို ခြောက်လုံးဖြူ သေနတ် နှင့် တောပြီးတော့ သူ့မှာရှိတဲ့ စေးချင်လာအောင် သင်လုပ်ချင်လျှင် လုပ်နိုင် ပေလိမ့်မည်။ အလုပ်ထုတ်ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့် သင့်လုပ်သား တစ်ဦးကို သင့်မျက်စိအောက်တွင် သင့်အား ကုမ္ပဏီလောင်ဖက်ရအောင် ခိုင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကလေးတစ်ဦးအား ကွာမှတ်ပြန်ရိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ခြောက်လှန့်၍သော်လည်းကောင်း သင် ခိုင်းလိုသည့် အရာကို လုပ်အောင် ခိုင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤကဲ့သို့ မသိမ်မွေ့သောနည်းများမှ အလိုမရှိ အပ်သော အမှုအမင်းများသည် ပေါက်ဖွားလာတတ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်အား မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို ပြုလုပ်စေလိုလျှင် ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်ရမည့် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ သင်အလိုရှိသည့်အရာကို သင့်အား ပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။

သင် ဘာကို အလိုရှိသလဲ။ ယခုခေတ်တွင် အထင်အရှားဆုံးသော စိတ်ဇာတ်ဆိုင်ရာ ပညာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဗီယင်နာမြို့* မှ ခေါက်တာ ဆစ်ဂမန် ဖရိုက်† က သင်နှင့် မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးသော စိတ်တို့၏ တိုက်တွန်းမှုနှစ်ခုမှ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်ဟူ၍ ပြောကြားဖူး၏။

အမေရိကန်ပြည်၏ အနက်နဲဆုံးသော သဘာဝတ္ထ ပညာရှိကြီး ပါမောက္ခ ဂျန် ဂျူဇီ‡ က အထက်ပါစကားကို အနည်းငယ်ပြင်၍ ပြောလေသည်။ လူတို့တွင် အပြင်းပြဆုံးသော စိတ်သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော စိတ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ခေါက်တာ ဂျူဇီက ပြောလေသည်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသောစိတ် ဆိုသော စာပိုဒ်ကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားပါ။ ထိုစကားသည် အဓိပ္ပာယ်လေးခုကွဲ၏။ ဤစာအုပ်ထဲတွင် ထိုစကားအကြောင်းကို သင်သည် အမြောက်အမြား ကြားရပေလတ္တံ့။

သင် ဘာကို အလိုရှိသလဲ၊ များများလဲ အလိုရှိမည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် သင်အလိုရှိသော အနည်းငယ်သော အရာတို့ကို သင်သည် မရလျှင် မနေနိုင်လောက်အောင် အလိုရှိ၏။ လူလားမြောက်သူတိုင်းလိုလိုပင် အလိုရှိကြသော အရာများမှာ

၁။ ကျန်းမာခြင်းနှင့် အသက်ရှည်ခြင်း

၂။ အစား

၃။ အအိပ်

၄။ ငွေနှင့် ငွေဖြင့်ဝယ်ယူနိုင်သည့် ပစ္စည်း

၅။ တမလွန်ဘဝ၏ အရေး

၆။ ရာဂစိတ် ပြုငြိမ်းမှု

၇။ သားသမီးတို့၏ ကောင်းစားရေး

၈။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးလိုခြင်း

ထို ရှစ်ချက်အနက် တစ်ချက်မှတစ်ပါး ကျန်အချက်များ အားလုံး လိုလိုပင် သင်သည် ရရှိနိုင်လေသည်။ အစားနှင့် အအိပ်တို့ကို အလိုရှိသည့် ဆန္ဒတို့လောက် လောနက် ပြင်းထန်ပြီးလျှင် တစ်ခါတလေမှသာ ဆန္ဒပြည့်ဝ

* Vienna

† Dr. Sigmund Freud

‡ Professor John Dewey

ရသော တောင့်တချက်တစ်ခု ရှိလေသည်။ ထိုတောင့်တချက်ကို မပျိုက်က ကြီးမားလိုသော ဆန္ဒဟု ခေါ်လေသည်။

လူတိုင်း အမြောက်ကြိုက်သည်ဟု လင်ကွန်းသည် စာတစ်စောင်တွင် အစချီ၍ ရေးသားဖူး၏။ ချီးမွမ်းခံလိုသော ရမှတ်သည် လူတို့၏ အနက်နဲ့ ဆုံးသော ပင်ကိုသဘော ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဝိလျင်္ဂါမိးက ပြောဖူး၏။ ဤငန်ရာ၌ ဝိလျင်္ဂါမိးသည် 'အလို' 'ဆန္ဒ' 'မျှော်လင့်ချက်' ဟူသော စကားများကို မသုံးဘဲ 'ရမှတ်' ဟူသော စကားကို သုံးလေသည်။

ဤသည်ကား လူတို့တွင် အလွန်ပြင်းပြလျက်ရှိသော ဆာလောင် မှတ်သိပ်ခြင်းပေတည်း။ ဤစိတ်၏ ဆာလောင်မှတ်သိပ်ခြင်းကို ပြုစင်ဖြောင့် စင်းစွာ ဖြေပျောက်ပေးနိုင်သော လူထူးသည် လူတို့အား သူ၏ လက်ဝါးအတွင်း တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်၍ တွင်းတူးသမားကပင်လျှင် ထိုလူသေသောအခါ ဝမ်းနည်းလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော စိတ်သည် လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သဘာဝကို ကွဲပြားခြားနားစေသော အချက်တစ်ချက်ပေတည်း။ သင်္ကသေ ထူပါအံ့။ ကျွန်ုပ်သည် မစိစွာရှိပြည်နယ်တွင် သူရင်းငှားကလေးပြစ်နေရိုက် ကျွန်ုပ်၏ မခင်သည် လှပသော ဂျူရော့ ဂျာဆီ^၁ ဝက်များနှင့် မိဘ အစဉ် အဆက်က မျက်နှာဖြူသော နွားများကို မွေးမြူလေသည်။ ထိုဝက်နှင့် နွားများကို ဗဟိုအနောက်ပိုင်း^၂ အရပ်ဒေသတစ်လျှောက်ရှိ တောဈေးများနှင့် တိရစ္ဆာန်ပြွဲများတွင် ပြသလေ့ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပထမဆုများကို မကြာခဏ ရရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မခင်သည် ဆုအဖြစ်ရရှိသော အပြာရောင် ဖဲပြားများကို ပိတ်ဖြူစတင်စပေါ်တွင် တွယ်ကာပိထား၍ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်သို့ မိတ်ဆွသင်္ကဟများ လာကြသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မခင်သည် ထိုပိတ်ဖြူစကို ယူတုတ်လာ၏။ သူက တစ်စကိုကိုင်၍ ကျွန်ုပ်က အခြားတစ်စကို ကိုင်လျက် ဖဲပြားများကို ပြလေ့ရှိ၏။

ဝက်နှင့် နွားများသည် သူတို့အတွက် ပထမဆုအဖြစ် ရရှိသော ဖဲပြား များကို ဂရုစိုက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ မခင်မှာမူကား များစွာ ဂရုစိုက်လျက် ရှိ၏။ ဤဆုများကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ အတော် အထင်ကြီးလျက် ရှိလေသည်။

၁။ Durac-Jersey
၂။ The Middle West

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိဘ ဘိုးဘေးတို့တွင် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ အတင်ကြီးသောစိတ်များ ပြင်းပြစွာ မရှိခဲ့ပါမှ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှု သည် ရှိနိုင်မည် မဟုတ်။ ထိုကဲ့သို့ စိတ်ဆန္ဒများ မရှိခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း တိရစ္ဆာန်များနှင့် ခြားနားလှမည် မဟုတ်ချေ။

ဒေါ်လာဝက်နှင့် လယ်ယူလာသော အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများတည့်ထား သည့် စည်ပိုင်းထဲတွင် တွေ့ရှိသော ဥပဒေစာအုပ်များကို အလွန်သင်းရဲ၍ ကျောင်းမနေဖူးသော ကုန်စုံဆိုင်စာရေးကလေးအား လေ့လာသင်ကြားစေ သော အရာသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးသော ထိုစိတ်ပင် မဟုတ်ပါလော။ ဤ ကုန်စုံဆိုင် စာရေးကလေး အကြောင်းကို သင်သည့် ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပေမည်။ သူ၏ နာမည်မှာ လင်ကွန်း ဖြစ်သည်။

ဒစ်ကင်း^၁ အား ကမ္ဘာကျော် အမြဲတောဝတ္ထုများကို ရေးစေသော အရာသည်လည်း မိမိကိုယ်ကို မိမိ အတင်ကြီးသော ထိုစိတ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုစိတ်ပင်လျှင် ဆာ ခရစ်စတိုဖား ရင်း အား ကျောက်တုံးများဖြင့် 'နတ်ဘုံ နတ်နန်း' များ ပေါ်ပေါက်စေခဲ့လေပြီ။ ထိုစိတ်ပင်လျှင် ရော့ဗလားကို သူ့တစ်သက်တွင် သုံးမကုန်နိုင်သော သန်းပေါင်းများစွာ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို စုစေခဲ့လေပြီ။ ထိုစိတ်ပင်လျှင် သင်နေသော မြို့မှာရှိသည့် အချမ်းသာဆုံး သူဌေးအား သုနေနိုင်သည်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ကျယ်ပြန့်သော အိမ်ကြီး ရနိုင်ကို ဆောက်စေခဲ့လေပြီ။

ထိုစိတ်ပင်လျှင် နောက်ဆုံးပေါ် မက်ရှင်ကို ဝတ်၊ နောက်ဆုံးပေါ် မော်တော်ကားကို စီး၍ ဉာဏ်ထက်မြက်သော သင်၏ ကလေးများအကြောင်း ကို ပြောချင်အောင် သင့်အား လုပ်ပေးခဲ့ဖူးလှလေပြီ။

ပြောက်ပြားစွာသော လူလင်ဖျိုတို့အား လှဆိုးဂိုဏ်းဝင်များ။ သေနတ် ကိုင် လှဆိုးများဖြစ်အောင် သွေးဆောင်ခဲ့ဖူးသော စိတ်သည်လည်း ထိုစိတ်ပင် ဖြစ်၏။ 'ယေဘုယျအားဖြင့် ကာလပေါ် ရာဇဝတ်ကောင်ကလေးများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသော စိတ်ထားများ ဖုံးမွန်လျက်ရှိကြ၍ သူတို့ကို ပမ်းမိပြီးလျှင် ပြီးချင်း သူတို့ တောင်းဆိုသော ပထမ အချက်သည် သူတို့ကို လူစွမ်းကောင်းများဖြစ်အောင် ရေးသားထားသော ကြောက်စရာ သတင်းများ

၁။ Dickens
၂။ Sir Christopher Wren

ပင် ပြန်လေသည်။ ဘောတီ ရသံ၊ လာဂ္ဂါဒီးယား၊ ဆိုင်းစတိုင်း၊ လင်းဒတို၊ တော့စကနင်းနီ၊ သို့မဟုတ် ရုစဗဲတို့ကိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့၏ ဓာတ်ပုံ နှင့် သူတို့၏ ဓာတ်ပုံများကို ယှဉ်၍ သတင်းစာထဲတွင် ပါလာသည်ကို မြန်သိမိစ္ဆာ ကြည့်နေရစဉ် လျှပ်စစ်ဓာတ်ကုလားထိုင်ပေးတွင် တင်၍ အသတ် ခံရမည့် ဘေးကို သတိမရသလိုပင် ပြန်နေကြလေသည်။ ဤသို့လျှင် နယူးယောက် မြို့တော်၏ ပုလိပ်မင်းကြီးဟောင်း အီးပီ မူလဗူနေ က ထုတ်ဖော် ပြောဖူး၏။

အကယ်၍ သင်သည် မည်သို့သောအလုပ်ကို လုပ်ခြင်းဖြင့် သင့်ကိုယ် သင် အထင်ကြီးသော သင်၏ အာသာကို ပြေစေသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားပါလျှင် သင်သည် ဘယ်လိုလုစား ဖြစ်သည်ကို သင့်အား ကျွန်ုပ် ပြောကြားနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ကို အကဲခတ်ခြင်းဖြင့် သင်၏ အကျင့် စာနိစ္ဆာကိုဆုံးဖြတ်နိုင်မည် ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်သည်ပင်လျှင် သင့်တွင် အထင်ရှား ဆုံးသော အရာဖြစ်သည်။ သက်သေထုတ်၍ ပြဦးအံ့။ တစ်ခါမျှလည်း မမြင်ဖူး၊ နောင်လည်း ဘယ်တော့မျှတွေ့ရမည် မဟုတ်သော တရုတ်ပြည် ပီကင်း၊ ပြို့ရှို ဆင်းရဲသားသန်းပေါင်းများစွာကို ကုသရန်အတွက် ခေတ်မီ ဆေးရုံတစ်ရုံကို ဆောက်လုပ်ရန် ငွေလှူဒါန်းခြင်းအားဖြင့် ဂျန် ဒီရှောဖဲလား သူဌေးကြီးသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော သူ၏အာသာကို ပြေစေ လေသည်။ ဒီလင်ဂျာ မှာမှကား ခိုးသားဓားပြ ဘဏ်တိုက်လုသမား လူသတ် သမား ဖြစ်ခြင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးနေသော အာသာကို ပြေစေလေ သည်။ စက်ဆွေနတ်ကိုပုလိပ်များ နောက်ကလိုက်လာသောကြောင့် မင်နီ ဆိုတာ၊ ပြည်နယ်ရှိ ခြံသမားတစ်ဦး၏ အိမ်တွင်းသို့ အတင်းဝင်ပြေးပြီးနောက် 'ဒီလင်ဂျာဆိုတာ ကျုပ်ပဲ'ဟု ပြောလေသည်။ ပြည်သူ့ရန်သူ အမှတ် တစ် ဖြစ်ရသည်ကို သူသည် ဂုဏ်ယူ၏။ 'ခင်ဗျားတို့ကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ဘူး၊ ကျုပ် ဒီလင်ဂျာပဲ' ဟူ၍ သူက ပြောပြလေသည်။

၁။ Babe Ruth	၆။ E.P. Mulrooney
၂။ La Guardia	၇။ Peking
၃။ Einstein	၈။ Dillinger
၄။ Lindbergh	၉။ Minnesota
၅။ Tinseltown	

ဒီလင်ဂျာနှင့် ရော့ ဖဲလားတို့၏ ကွဲပြားခြားနားချက်တစ်ရပ်မှာ သူတို့ နှစ်ဦးတွင် ငမိကိုယ်ကို ငမိ အထင်ကြီးသောစိတ်များ တစ်မျိုးစီ ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးစေသော စိတ်အတွက် အားကြီးမာန်တက် တုမြိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် ကျော်စောထင်ရှားသည့် လူများ၏ အဖြစ်စရာ သာဓကများစွာကို သမိုင်းတွင် အသင်အရှားတွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ဂျော့-ဝါရှင်တန်^၁ ပင်လျှင် သူ့ကို 'ဘုန်းလက်ရုံးကြီးမြတ်လှစွာသော အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ၏ သမ္မတမင်း' ဟု၍ ခေါ်စေချင်၏။ ကိုလံဘတ်^၂ သည် 'သမုဒ္ဒရာတို့၏ ရေကြောင်း စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် အိန္ဒိယပြည်၏ ဘုရင်ခံချုပ်' ဟူသော ဘွဲ့ကို သူ့အား ပေးပါမည့်အကြောင်း အသနားခံခဲ့ဖူး၏။ 'မကရီ တိပ်ခေါင်ကြီး' ဟူ၍ လိပ်မတတ်သော ပေးစာများကို ကက်သရင်းဂရိတ်^၃ သည် ဖောက်၍ မဖတ်ချေ။ အိမ်ဖြူတော်တွင် မစ္စက် လင်ကွန်းက မစ္စက်ဂရုန်^၄ ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် 'ငါ့အထိုင်မနိုင်းဘဲနဲ့ ငါ့ရွှေမှာ ညည်း အာကြောင့်ထိုင်ရသလဲ' ဟူ၍ ကျားမကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ် ဟစ်အော်ခဲ့ဖူး၏။

ရော့ကြောင်း စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘတ်စ်^၅ အား အန္တာဂတိတ်^၆ သမုဒ္ဒရာ တက်သီသို့ ခရီးထွက်သွားနိုင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ သန်းကြွယ်သူဌေး ကြီးများက ဌေးများဖြင့် ထောက်ပံ့ကြခြင်းသည် ထိုအရပ်တွင် တွေ့ရှိသော ရေခဲအတိ ပုံးနေသည့် တောင်တန်းစုများကို ထိုသူဌေးကြီးများ၏ နာမည်ဖြင့် အမည်မှည့်ပါမည်ဟူသော ဝန်ခံချက်ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ စစ်တာဟူးကိုး^၇ သည် ပြင်သစ်ပြည်၏ မြို့တော်ကို ပဲရစ်ဟု ခေါ်မည့်အစား စစ်တာဟူးရိုး ဟူ၍ ပြင်မှည့်စေလိုသည့် ဆန္ဒထက်လျော့သော အခြားဆန္ဒ မရှိချေ။ ကဗျာသည်တို့၏ ဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်သော ရှိတ်ဖဝီးယား^၈ ပင်လျှင် သူ၏ နာမည် ပြောင်သည်ထက် ပြောင်စေရန် သူ၏ မိသားစုတစ်ခုနှင့် ထိုက်တန်သော အဆောင်အယောင်တို့ကို ရသောင် ကြိုးစားခဲ့ဖူး၏။

အခြားသူများက သနား၍ ဂရုတစိုက်လုပ်ခြင်းကို ခံရလျက် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးစေသော အာသာများ ပြေစေလိုသောကြောင့် သူတို့သည်

၁။ George Washington
၂။ Columbus
၃။ Catherine the Great
၄။ Mrs. Grant
၅။ Admire Byrd
၆။ The Anaxetic
၇။ Victor Hugo
၈။ Shakespeare

တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်မကျန်းမာနဲ့ ဆောင်ကြဉ်၏။ သက်သေ ပြပါအံ့။ မစွက်
မက်ကင်လေ' ကို ကြည့်ပါ။ သူ၏ ခင်ပွန်းသည် အမေရိကန်ပြည် သမ္မတ
မင်းအား အရေးကြီးသော တိုင်းရေးပြည်ရေးကို ဆေးချိတ်လျက် စုတင်ပေါ်တွင်
နာရီပေါင်းများစွာ အသာ စောင်းပြီးလျှင် သူ့ကို ပျံ့ဖက်၍ အိပ်ပျော်သောငှာ
သိပ်စေသောအားဖြင့် ထိုမိန်းမသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးလိုသော
အာသာကို ပြေစေလေသည်။ သူ့ကို ဂရုစိုက်စေလိုသည့် အာသာကို
ပြေစေရန် သူ့စိုက်သွားများကို တပ်နေစဉ် သမ္မတမင်းအား အနားတွင်
နေခိုင်းသည်။ တစ်ကြိမ်သော် ဂျန်ဗေးနှင့် ချိန်းထားသောကြောင့် သူ့ကို
သွားစိုက်ဆရာနှင့် တားပစ်ခဲ့သည့်အတွက် သူသည် အတော်ပင် ဆူပူကဲခဲ့
သေး၏။

'တစ်နေ့တွင် ဒီမိုင်းမဟာ သူ့အသက်ကိုသုံး ပြန်တွက်ကြည့်ပြီး
ငါတော့ ဒီတစ်သက်မှာ လင်မရတော့ပါဘူးလို့ ဆွေးနိပါလိမ့်မယ်၊ တစ်ကိုယ်
တည်း နေရမယ့် နှစ်ဆွေက အများကြီး၊ မျှော်လင့်ချက်ကလဲ သိပ်မရှိလှ၊
အဲဒီတော့ အိပ်ရာပေါ်က တစ်ခါတည်း မထတော့ဘူး၊ လူမမာလုံးလုံးကြီး
ဖြစ်နေတော့တာပဲ၊ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး သူ့အမေကြီးဟာ သူ့နေတဲ့ သုံးထပ်တိုက်
ပေါ်အထိ စားစရာ သောက်စရာတွေကို တက်လိုက် ဆင်းလိုက်နဲ့ သယ်ဖို့ရင်း
သူ့ကို ပြုစုနေရတာပဲ၊ ဒါနဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ သူ့အမေဆိုကြီးဟာ အလုပ်
ပင်စန်းပြီး လဲသေပါရော၊ တနင်္ဂနွေ အပတ်ပေါင်း အတော်ကြာကြာ လူမမာ
ဟာ နှမ်းနယ်နေတာပေါ့လေ၊ သည်နောက် အိပ်ရာကထ အဝတ်အစားလဲပြီး
ရှေးကလို ကျန်းမာလာတော့တာပဲ' ဟု ဒီမိုကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော
မိတ်ကို ပြောနေလိုသောဆန္ဒကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းလျက်နှင့် လွှဲမာလုပ်နေ
သော မိန်းမတစ်ဦး၏ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ဖော်ပြရာတတ် ရိုင်းဟတ်^၁
က ပြောပြဖူး၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော်လည်း မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း
ဤကမ္ဘာလောကကြီးက အထင်ကြီးခွင့် မပေးသဖြင့် မိတ်တိုင်းကျ အထင်ကြီး
ခွင့်ရသော အရူးအဝသို့ လူတို့သည် ပြောင်းကြကုန်၏ဟူ၍ စိတ်ပညာဘက်
ဆိုင်ရာ အချို့ပါရဂူကြီးများက ထုတ်ဖော်ပြောကြားဖူးလေသည်။ အမေရိကန်

၁၀ Mrs. McKinley
၂၀ John Hay
၃၀ Mary Roberts Rinehart

ပြည်ထောင်စုရှိ ဆေးရုံများတွင် အခြားသော ရောဂါများကို ခံစားလျက်ရှိသော
ဝေဒနာသည်များအားလုံးကို စုပေါင်းထားသော အရေအတွက်ထက် မိတ္တဇ
ရောဂါ စွဲကပ်လျက်ရှိသော ဝေဒနာသည်တို့၏ အရေအတွက်က ပိုမိုများပြား
လျက် ရှိလေသည်။

သင်၏ အသက်သည် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ထက် ကျော်၍ သင့်သည်
နယူးယောက်ပြည်နယ်တွင် နေသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်လောက် အရူးထောင်
ကျနေမိရန် အခွင့်အလမ်းများသည် အပုံ ၂၀ ပုံလျှင် တစ်ပုံလောက်
ရှိလေသည်။

ရူးသွပ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကား အဘယ်နည်း။

ထိုကဲ့သို့ အဆုံးမသတ်သောမေးခွန်းမျိုးကို မည်သူမျှ ပြေဆိုနိုင်မည်
မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဆစ်ဗလစ်^၁ ခေါ် ကာလသားရောဂါများ ကျရောက်ပြီးလျှင်
ထိုရောဂါပိုးတို့သည် ဦးနှောက်အိမ်များကို ဖျက်ဆီးသောကြောင့် ရူးသွပ်သွား
ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရ၏။ ရူးသွပ်သောရောဂါများအနက် တစ်ဝက်လောက်
သည် ဦးနှောက်ဖျက်၍သော်လည်းကောင်း၊ အရက်ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊
အဆိပ်အတောက် များကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များ
ကြောင့်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။ ကျန်တစ်ဝက်မှာမူကား ဦးနှောက်တစ်စုံ
တစ်ရာ ချို့ယွင်းချက် မရှိဘဲနှင့် ရူးသွပ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။
အရပ်နှံ ငါးတံလန်ဖွယ်ရာကောင်းလေစွ။ ထိုဝေဒနာသည်များ အနိစ္စရောက်ပြီး
နောက် သူတို့၏ ဦးနှောက်များကို ထုတ်ယူ၍ အားအကြီးဆုံး ပိုးမွှားကြည်
မှန်ဘီလူးကြီးများနှင့် သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရာ ထိုဦးနှောက်များသည်
သင့်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးနှောက်များကဲ့သို့ပင် လတ်ဆတ်ကောင်းမွန်လျက်
ရှိကြောင်းကို တွေ့ရ၏။

သို့ဖြစ်လျက် ဤလူများသည် အဘယ်ကြောင့် ရူးသွပ်သွားရသနည်း။

ထိုမေးခွန်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမည်အကြီးဆုံး စိတ္တဇဆေးရုံတစ်ရုံ၏
ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးအား ကျွန်ုပ်တို့ယ်တိုင် မေးမြန်းဖူး၏။ ရူးသွပ်သော
ဝေဒနာတက်တွက် အလူးကူးမီးကျင်သောကြောင့် အလွန်ရနိုင်ခဲ့သော ဂုဏ်ထူး
ဘွဲ့ထူးကြီးများကို ရရှိထားသော ထိုဆရာဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင် ဤ
မေးခွန်းကို မဖြေနိုင်ပါဟု ရိုးရိုး ဖွင့်ပြောဖူး၏။ မည်သူမျှလည်း အသေအချာ

၁။ Syphilis

သိမည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ရွေးချွယ်သွားသော လူတို့သည် မရွေးချွယ်မီက မနိစ္ဆာရရှာသော မိမိကိုယ်ကို မိမိအထင်ကြီးသောစိတ်ကို ရွေးချွယ်သောအခါမှ ခံစားကြရလေသည်ဟု ထိုဆရာကြီးက ပြောပြပေးလေသည်။ ထိုနောက် ဆရာကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ဘေးကပ်ပါ အပြစ်အယှက်ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့တွင် လင်ယူမှားတဲ့ မိန်းမ လူမမာတစ်ဦး ဆေးကုနေတာ ရှိတယ်။ လင်ယူတဲ့အတွက် သူ့ကို နှစ်မယ့် လင်ရယ်၊ ရာက ငြိမ်းစွာရယ်၊ ကလေးရယ်၊ ဂုဏ်ရယ် သူမျှော်လင့်ခဲ့တယ်။ သို့ပေမယ့် သူ့မျှော်လင့်ချက်တွေ ဟာ အကုန်လုံးလွန်စင်ကုန်တာပဲ။ သူ့ယောက်ျားက သူ့ကို မချစ်၊ သူ့နဲ့တောင် ထမင်းလက်ဆံမစား၊ သူ့လင်နေတဲ့ အပေါ်ထပ်ကို သွားပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ထမင်း စားခပ်ကျွေးရတယ်။ သူ့မှာကလေးလဲ မရှိ၊ ဂုဏ်လဲ မရှိ ဒါနဲ့ သူ့ရူးပါ ရော၊ သူ့စိတ်ကူးထဲမှာ သူ့လင်ကို သူကွာလိုက်ပြီး အပျိုတဝက သူ့မှာမည်ကို ပြန်ယူထားတယ်။ ယခု သူ့ကိုယ်သူ အင်္ဂလိပ် ဟူးမတ်တစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင် ပြုဖက်လို့ ယုံကြည်နေပြီး သူ့ကို လောဘီ ဆမစ်’လို့ အခေါ်ခိုင်းနေတယ်။

‘ကလေးကို အယ်လောက် လိုချင်နေသလဲဆိုရင် ညတိုင်း ကလေး တစ်ယောက် တစ်ယောက် မွေးနေတယ်လို့ သူထင်နေတယ်။ သူ့အခန်းထဲကို ကျွန်ုပ် ဝင်သွားတိုင်း ‘ဆရာ မနေ့ညက ကျွန်မ ကလေးတစ်ယောက်မွေးတယ်’ ဟု ဆီးပြီး ပြောတယ်’ဟူ၍ ကျွန်ုပ်အား ထိုဆရာဝန်ကြီးက ပြောပြလေသည်။

လူကောင်းပကတိဖြစ်စဉ်က သူ၏ မျှော်လင့်ချက်များသည် အားလုံး ပျက်စီးခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ရွေးချွယ်သောအခါမှ သူ၏ လိုဆင်ဆန္ဒများ အားလုံး ပြည့်ဝရခြင်းသည် ဗုဒ္ဓကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကောင်းသလား ကျွန်ုပ် မသိပါ။ သို့ရာတွင် သူ့ဆရာဝန်ကမူကား ‘ကျွန်ုပ် လက်ကို ဆန့်လိုက်ရုံဖြင့် သူ့ရွေးချွယ်တဲ့ ဝေဒနာကို ပျောက်စေနိုင်မည်ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ပျောက်အောင် မလုပ်ပေးလို့၊ ယခုအတိုင်း သူသည် ပို၍ စိတ်ရှမ်းသာသည်’ ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောလိုက်၏။

လူတစ်စုအနေနှင့် ပြောရလျှင် အရူးများသည် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ထက် ပို၍ စိတ်ချမ်းသာကြသေး၏။ များစွာသော လူတို့သည် ရွေးနေသည်ကို နှစ်ခြိုက်ကြ၏။ အဘယ့်ကြောင့် မနှစ်ခြိုက်ရမည်နည်း။ သူတို့၏ ခက်ခဲသော ပြဿနာများကို သူတို့ မမြဲကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် သင့်အား

ဒေါ်လာတစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ်ကို ရှေးဦးသော်လည်း ပေးလိမ့်မည်။ အဘါခန် ၊ မင်းသားကြီးတို့သို့ မိတ်ဆက်စာတစ်စောင်သော်လည်း ရှေးပေးလိမ့်မည်။ သူတို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အလိုရှိကြသော သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့အထင်ကြီးနေသည့် ဆန္ဒကို စူးသွပ်နေစဉ် သူတို့သည် ပြည်ဝကြကလေသည်။

အကယ်၍ အချို့လူတို့သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီးနေသော ဆန္ဒကို ပြည့်ဝစုံအတွက် ရူးသွပ်သည့် ဘဝသို့ပင် ကူးပြောင်း ရသည်ဟု ဆိုလျှင် လူတို့အား သူတို့အလိုရှိသော ဆန္ဒများကို မစူးသွပ်ရဘဲနှင့် ပြည့်ဝအောင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ပေးနိုင်ပါလျှင် ဆုံးဖြတ်၍ မကုန်နိုင်သော ကိစ္စများကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်မျှ ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်မည်ကို တွေး၍ကြည့်ကြပါမကောင်း။

ကျွန်ုပ် သိရသလောက်မှာ လစာငွေအဖြစ်နှင့် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာငွေ တစ်သန်းရသော သူများသည် လူသမိုင်းတွင် နှစ်ယောက်သာရှိသေး၏။
ဝေါလတာ ခရိုက်ဇလာ ၊ နှင့် ချားရွပ် ၊ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

အနီးစား ကာကုန်ရန်? သည် ချားရွပ်ကို တစ်နှစ်လျှင် လစာငွေ
ဒေါ်လာ တစ်သန်း သို့မဟုတ် တစ်နေ့လျှင် ဒေါ်လာငွေ သုံးထောင်ခန့်ကို
အဘယ်ကြောင့် ပေးသနည်း။

အားကြောင့်လဲ။

သံမဏိသုတ္တံ အနိဒ္ဒရား ကာနကိက္ခိသည် ချားရွပ်ကို တစ်နှစ်လျှင်
 လစာငွေ ခေါ်လာ တစ်သန်း ဖေးထားခြင်းမှာ ချားရွပ်သည် ပဏောဟစ်ယောက်
 ပြစ်၍လား။ မဟုတ်ပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် သံမဏိလုပ်ငန်းကို အခြားသူများထက်
 ပို၍ နားလည်သောကြောင့်လား။ ဟာ မဟုတ်တာ။ သူ၏ လက်အောက်တွင်
 သူ့ထက် သံမဏိလုပ်ငန်းကို ပို၍တတ်သော အလုပ်သမား အမြောက်အမြား
 ရှိသည်ဟု ချားရွပ်က ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြဖူး၏။

ဤသခက်ကို သူရဲခြင်းသည် အခြားစွမ်းရည်သတ္တိတို့ထက် လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ အသုံးပြုနိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိအတွက်ဖြစ်သည်ဟု ရွယ်က ပြောပြ၏။ လူများနှင့် မညှိကဲသည့် ဆက်ဆံသနည်းဟု သူ့ကို ကျွန်ုပ်က မေး၏။ သူ၏ 'တစ်ခုကောင်း'ကို သူပြောသည့်အတိုင်း ဆောက်တင် ပြန်၍ ရေးပြ

လိုက်ပါ၏။ ထိုစကားများသည် အမေရိကန်ပြည်ရှိ အိမ်တိုင်း ကျောင်းတိုင်း ဆိုင်တိုင်း အလုပ်ရုံတိုင်း၌ တစ်ကမ္ဘာတည်း ကြွေးနီပြေးပေါ်တွင် ထွင်းထားရန် ကောင်းသော စကားများဖြစ်လေသည်။ ဘုရား နိုင်ငံတွင် မိုးမည်မျှရွာသည်။ လက်တင်ဘာသာ ကြိယာများသည် မည်သို့ပြောင်းလဲသည် စသော စာများကို အချိန်ကုန်နံ့၍ အလွတ်ကျွတ်နေမည့်အစား ကလေးများ အလွတ်ကျွတ်ရန် ကောင်းသော စကားများသည် ထိုစကားပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ထိုအတိုင်း ကျင့်ဆောင်သွားနိုင်လျှင် ထိုစကား များသည် သင်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ နောင်ရေးကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်မည့် စကားများ ဖြစ်၏။

အလုပ်သမားများကို စိတ်အားတက်ကြွလာအောင် ဆွေးနွေးနိုင်သော ကျွန်ုပ်၏ စွမ်းရည်သည် ကျွန်ုပ် ပိုင်ဆိုင်သမျှထဲတွင် အကြီးဆုံးသော အရည် အချင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်အား သူ့၌ရှိသော အကောင်းဆုံး အစွမ်းကို ပြနိုင်အောင် မြှင့်တင်ပေးရန် နည်းလမ်းသည် ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် အားပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

‘အထက်လူကြီးများ၏ ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းခြင်းလေတက် လူတစ်ယောက် ၏ တက်လမ်းကို အညွန့်တုံးအောင် လုပ်ပစ်သောအရာသည် မရှိ။ ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ အပြစ်မတင်။ လူတစ်ယောက်ကို အလုပ် လုပ်ချင်အောင် ပြလုပ်ပေးခြင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ချီးမွမ်းရန် အချုပ်ကိုသာရှာ၍ အပြစ်ရှာရန်ကိုကား လွန်စွာ မုန်းတီးခဲ့၏။ ကျွန်ုပ် အကြိတ်နှင့်တွေ့လျှင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ တောက်ခဲ၍ ချီးမွမ်းစရာ တွေ့ကာ ရက်ရတ်ရောရော ချီးမွမ်းပစ်လိုက်၏’ဟူ၍ ရှပ်က ပြောပြလိုက် လေသည်။

ရွပ်သည် ထိုကဲ့သို့ ကျင့်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် လူတို့သည် ဘယ်လို ကျင့်သလဲ။ ထိုစကားများနှင့် ပြောင်းပြန် ကျင့်ကြကုန်၏။ သူတို့အကြိုက်နှင့် မတွေ့လျှင် အစွမ်းကုန် ဆူပူကပ်ပစ်၍ အကြိုက်နှင့်တွေ့လျှင် ငြိမ်ငြိမ်နေတတ်၏။

‘ကမ္ဘာပေါ်ရှိ များစွာသော အရပ်ဒေသတို့၌ ကျွန်ုပ် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ခဲ့ရသော လူကြီးလူငယ်များနှင့် များစွာသော လူများထဲတွင် မည်မျှပင် ရာထူးဌာနနှင့် ကြီးမားသောသူပင် ဖြစ်စေကာမူ ကြိမ်းမောင်း ဆူပူနေသည့်

လက်အောက်တွင် လုပ်နေရသည်ထက် ထောက်ခံ ချီးမွမ်းလျက်ရှိသော လက်အောက်တွင် အလုပ်ကို ပို၍ကောင်းအောင်နှင့် ပို၍ အားကြီးစာနိတက် မလုပ်သောသူကို ယခုထက်တိုင် ရှာမတွေ့သေးပေ'ဟူ၍ ရွယ်က ပြောဖူး၏။

ထိုအချက်သည် အန်ဒရူးကာနက်ဂျီ၏ အံ့မခန်းအောင်မြင်ခြင်း၏ တူးခြားသော အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ရွယ်က ဖွင့်ဟ၍ ပြောပြလေ၏။ ကာနက်ဂျီသည် သူ၏ လုပ်ဖော်လုပ်မက်များကို လူများရှေ့တွင်သော် လည်း ကောင်း၊ နောက်ကွယ်တွင်သော် လည်းမကောင်း ချီးမွမ်း၏။

သေပြီးသည့်နောက်ကာလ၌ပင် ကာနက်ဂျီသည် သူ၏ အလုပ်သမား များကို ချီးမွမ်းလိုသောကြောင့်

'ဤနေရာသည် မိမိထက်ပို၍ လိမ္မာရေးခြားရှိသောသူများကို မိမိအား ကူညီအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကို သိသူတစ်ဦး၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်သည်' ဟူ၍ မကျောက်ပြားတွင် တွင်းကာ သူ၏ သင်္ချိုင်းဝှံတွင် တပ်ဆင်ထား၏။

လူများကို သိမ်းသွင်းရာ၌ ရော့ဖဲလား၏ အောင်မြင်ခြင်းနည်းကောင်း တစ်ရပ်သည် လျှိုက်လျှိုက်လှဲလှဲ ချီးမွမ်းခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဥပမာပြပါအံ့။ တစ်ခါတုန်းက ရော့ဖဲလား၏ အစုစပ်ပါတနာတစ်ဦးဖြစ်သော အက်ဒွပ် တီဘက်ဖျို သည် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် နေ့စဉ်တစ်ခုကို အဝယ်မှားသောကြောင့် ကုမ္ပဏီသည် ခေါ်လာတစ်သန်းခန့် ရုံးခဲ့၏။ ထိုအခါ ရော့ဖဲလားသည် ဘက်ဖျိုကို အပြစ်တင်မည်ဆိုလျှင် တင်နိုင်၏။ သို့ရာတွင် ဘက်ဖျိုသည် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သည်ကို ရော့ဖဲလားသိသည်နှင့် ဤကိစ္စကို မျက်စိမှိတ်လိုက်၏။ ထိုသို့လုပ်ခြင်းနှင့် မကျေနပ်သေး။ ရော့ဖဲလားသည် ဘက်ဖျိုကို ချီးမွမ်းရန်အချက်ကို တွေ့သည်နှင့် ဘက်ဖျိုသည် သူ့သွင်းထားသော ငွေရင်း၏ ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ဆုံးရှုံး၍ မသွားလေအောင် တားတားနိုင်လေသည်ဟူ၍ ချီးကျူး၏။ 'ဒါအတော်ကို နေရာကျတာပဲ၊ တို့တစ်တွေ အစဉ် ဒါလောက်ကောင်းအောင် မလုပ်မှားဘူး'ဟူ၍ ရော့ဖဲလားက ပြောလေသည်။

ဘရော့ဒဝေး အရပ်တွင် လူများ၏ အာရုံကို ညွှတ်နူးသော အသုံးတော်မ လျက်ရှိသော အငြိမ်စာရာများထဲတွင်အထင်ရှားဆုံးသော အငြိမ်စာရာ ခပ်ကဲစ် သည် အမေရိကန်သူများကို ဂုဏ်ဖြင့်သောင့် အမွှမ်းတင်ပေးနိုင်သည့် စွမ်းရည်

၁။ Edward T Bedford
၂။ Broadway
၃။ Ziegfeld

သတ္တိကြောင့် သူကိုယ်တိုင် ကျော်စောက်တို့ ရရှိလေသည်။ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကမှ နှစ်ကြိမ် ပြန်၍ မကြည့်ချင်သော အစပါစား မိန်းကလေး များကို မြင်သူတို့ ဆေးလောက်အောင် တစ်မျိုးတစ်ရပ် ပြုပြင်ပြီးလျှင် ဓာတ်စင် ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်၏။ ချီးမွမ်းထောမနာပြုခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို စိတ်ချ ယုံကြည်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းတို့၏ တန်ဖိုးကို ကောင်းစွာ သိရှိသည် ဖြစ်ရာ သူ၏ အငြိမ့်သမများပေါ်တွင် သူကိုယ်တိုင် မြတ်နိုးခြင်း ညာတာခြင်း တို့ဖြင့် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ချောမွေ့လှပသော မိန်းမများဖြစ်သည်ဟု အထင် ရောက်မလေသည်။ သူသည် လက်တွေ့သမားတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်လျှင် အငြိမ့်သမတစ်ဦးကို ဒေါ်လာငွေ ၃၀ ပေးရာမှ ဒေါ်လာငွေ ၁၇၅ အထိ မြှင့်တင်လိုက်၏။ မိန်းမသားများအပေါ်တွင် အထူး ထောက်ထားသောသဘောဖြင့် ပွဲဦးထွက်သည်၏ အစီအစဉ်တွင် ပါဝင်သော အငြိမ့်သမများထံသို့ ကြေးနန်းတစ်စောင် ပို့လေ့ရှိ၏။ အငြိမ့်သမတိုင်းသို့ နာမည်ကျော် အဆရိကန်နှင့်ဆိပ်နန်းများကိုလည်း လက်အောက်အဖြစ် ပို့စေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါက အစာမစားဘဲနေသည့် ကျင့်စဉ်ကို သဘောကျ သောကြောင့် ခြောက်ရက် အစာမစားဘဲ နေခဲ့၏။ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် အနည်းငယ်ဆာ၍ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ထိုမျှလောက် မဆာလောင် တော့ချေ။ လူတို့သည် သူတို့၏ သားမယား သို့မဟုတ် လုပ်သားများအား ခြောက်ရက်လောက် ထမင်းမကျွေးဘဲထားမိလျှင် သူတို့ကိုယ်တိုင် ရာဇဝတ်မှု ကြီးကို ကျူးလွန်မိသလောက် အထင်ရောက်ကြကြောင်း သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိကြ၏။

သို့ရာတွင် ထမင်းကို တောင့်တသလောက် တောင့်တသော စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ချီးမွမ်းမှုကို လူတို့သည် သူတို့၏ သားမယားကိုသော်လည်းကောင်း၊ လုပ်သားများကိုသော် လည်းကောင်း ခြောက်ရက်၊ တနင်္ဂနွေ မြောက်ပတ်မျှမက အနုစံ ၆၀ တိုင်အောင်ပင် မပေးဘဲ ထားကြလေသည်။

အယ်ဖရက် လန့်^၁ ဆိုသူသည် 'ရီယူနီယံ အင် ဗီယင်နာ' ဆိုသော ပြဇာတ်တွင် ဓာတ်လိုက်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်စာပြရစဉ်က 'ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အထင်ကြီးစေရန်အတွက် အားဖြည့်မှုလောက် မည်သည့်အရာကိုမျှ ကျွန်ုပ် မလို' ဟူ၍ ထုတ်ဖော်ပြောဖူး၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစာအာဟာရကောင်း

၁- Alfred Lust
၂- 'Re-union in Vienna'

များဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးများ၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများနှင့် လုပ်သားများ၏ ကိုယ်ကာယများကို သန်မာထွေးကျီင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ ငယ်နေသော စိတ်များကို ကြိုးထွေးလာအောင် ဘယ်နှစ်ခါများ လုပ်ပေးဖူးသလဲ။ အားအင် ပြည့်တင်းရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူများအား အမဲသားကင်နှင့် အာလူးကို ပေးခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အရုဏ်တက်တွင် မြင်ရသော ကြယ်တာရာများသည် လူတို့၏ နှလုံးကို နှစ်သိမ့်စေသကဲ့သို့ သူတို့၏ မှတ်ဉာဏ်တွင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒပေါင်းများစွာ နှစ်သိမ့်စေနိုင်သည့် ထောက်ထား ညှာတာသော ချိုးမွမ်းစကားများကိုကား ထိုသူများကို ပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ မေ့နေကြလေသည်။

အချို့ စာပတ်သူတို့က 'ဒီမြောက်လုံးပင့်လုံးတွေဟာ ရိုးနေပါပြီကွာ၊ ဒါတွေ ငါစမ်းဖူးပါတယ်၊ လူနပ်လွယ်သွေကိုတော့ စမ်းလို့မရပါဘူး၊' ဟူ၍ ယခုလောက်ရှိလျှင် ပြောနေရောမည်။

ဟုတ်ပါတယ်။ မြောက်လုံး ပင့်လုံးများနှင့် ပါးနပ်သော လူများအပေါ်တွင် စမ်း၍ မရပါ၊ မြောက်လုံး ပင့်လုံးများကို ပြောသူများသည် စိတ်ထဲက ပါ၍ ပြောသူများ မဟုတ်။ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများသာ ဖြစ်ပါသည်။ မြောက်လုံးပင့်လုံးသာ မှန်လျှင် စမ်း၍ မရသင့်ရုံသာမက များသောအားဖြင့် စမ်း၍ မရသည်သာများ၏။ အချို့သူများသည် အချိုးမွမ်း ခံချင်လွန်းသောကြောင့် ဘယ်လိုမြောက်မြောက် ဘယ်လိုပင့်ပင့် ငတ်ပြတ်နေသော လူတစ်ယောက်သည် မြက်နှင့် တီကိုပင် ဝါးစားသကဲ့သို့ မြောက်သမျှ ပင့်သမျှကို ကြိုက်သည်ကား မှန်၏။

သက်သေပြပါအံ့။ မကြာခဏ လက်ထပ်ကြသော 'ဒီတန်ညီနောင်' တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဗမားအရ ကံကောင်းကြပါသလဲ။ မင်းသားများဟု အမည်တွင်သည့် ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ကျော်ကြားထင်ရှားသော ရုပ်ရှင်မင်းသမီး နှစ်ဦး၊ ကမ္ဘာကျော် ဇာတ်သမကြီးတစ်ဦးနှင့် သန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာသော ဘာဘရာ ဟတ်တန်၊ တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ရအောင် ယူနိုင်ကြပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤသို့ ရအောင် လူတို့သည် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ကြသနည်း။

'ဒီဇာနီ ညီအစ်ကိုတို့၏ မိန်းမတွေကို စွဲစေသောမက်လုံးသည် အဘယ် အရာများ ဖြစ်ပါသနည်း'ဟူသော ပြဿနာမှာ များစွာသောလူတို့ နှစ်ပေါင်း များစွာ မဖြေနိုင်သော ပြဿနာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာကြီးနှင့် ယောက္ခားများအကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိကျွမ်းပါးနပ်ပြီး ဖြစ်သူ နိုင်ငံကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ပိုလာ နီဂရီသည် ထိုပြဿနာကို ကျွန်ုပ် အား တစ်ခါက ဖြေရှင်းပြပေး၏။ ပိုလာ နီဂရီ က 'ကျွန်မတွေ့ဖူးသော ယောက္ခားတွေထက် သူတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ဖက်သားကို မြှောက်ပင့်တဲ့အတတ်ကို ပိုပြီး ကျွမ်းကျင်ကြတယ်။ ယခုလို အစစ်အမှန်ကို လိုက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ မြှောက်ပင့်တတ်တဲ့ အတတ်ဟာ ကွယ်ပျောက် သလောက် ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို မြှောက်ပင့်တတ်တဲ့ အစွမ်းဟာ ဒီဇာနီ ညီအစ်ကိုတို့၏ မိန်းမများကို စွဲစေသည့် မက်လုံးများဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်မ အမှန်သိတယ်'ဟု ထုတ်ဖော် ပြောပြသည်ဟူ၍ အဒီလာ ရော်ဂျား စီနီဂျွန်^၁ ဆိုသူက လစ်ဘာတီ^၂ မဂ္ဂဇင်း၏ ဆောင်းပါးတစ်ခုတွင် ထုတ်ဖော် ရေးသား ခဲ့ဖူးလေသည်။

ဝီတိုရီယာဘုရင်မကြီး^၃ ပင်လျှင် အမြောက်ကြိုက်၏။ ဘုရင်မကြီးနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အလွန်အကျွံ မြှောက်ပင့်ခဲ့သည်ဟူ၍ ဒစ်စရေလီ^၄က ဝန်ခံ၏။ 'ကျွန်ုပ်သည် အားရပါးရ မြှောက်ပင့်သည်' ဆိုသော စကားသည် ဒစ်စရေလီ ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံသောစကားကို မူရင်းအတိုင်း ပြန်၍ ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒစ်စရေလီသည် ကျယ်ပြန့်လှသော ဗြိတိသျှနိုင်ငံတော်ကြီး^၅ ကို အုပ်စိုးခဲ့ဖူး သော လူများထဲတွင် အယဉ်ကျေးဆုံး အကျွမ်းကျင်ဆုံး အပါးနပ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူ့လုပ်ငန်းမျိုးတွင် သူသည် ပရားတစ်ဆူဖြစ်၏။ မြှောက်ပင့်ခြင်းသည် အကျိုးရှိရန်ထက် ဘေးတွေ့ရန်က ပို၍ များလေသည်။ မြှောက်ပင့်ခြင်းသည် အစစ်မဟုတ် အတုမျှသာ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဒါနီတို့ကို သုံးမိ သကဲ့သို့ 'သင့်ကို ခန့်ခိုက်ဆုံး ဘေးတွေ့အောင် လုပ်မည်ဖြစ်၏'။

မျိုးမွမ်းခြင်းနှင့် မြှောက်ပင့်ခြင်းတို့သည် ဘယ်ကဲ့သို့ ခြားနားကြသနည်း။ အဖြေသည် အလွယ်ကလေးပင် ဖြစ်၏။ မျိုးမွမ်းခြင်းသည် ရိုးပြောင်၏။ မြှောက်ပင့်ခြင်းသည် မရိုးပြောင်။ မျိုးမွမ်းခြင်းသည် ဝမ်းထဲ စိတ်ထဲမှ ထွက်

၁။ Pola Negri
၂။ Arabel Rogers St. Johns
၃။ Liberty
၄။ Queen Victoria
၅။ Utrahela
၆။ British Empire

လာ၏။ မြောက်ပင်ခြင်းသည် နှုတ်များမှ ထွက်လာ၏။ ချီးမွမ်းခြင်းသည် အချီးမွမ်းခံရသူအတွက် အကျိုးဖြစ်ရန် ရည်စူး၏။ မြောက်ပင်ခြင်းမှာမူကား မြောက်ပင်သူအတွက်သာ အကျိုးဖြစ်ရန် ရည်စူး၏။ ချီးမွမ်းခြင်းကို အားလုံးသော လူများသည် မြတ်နိုးကြ၏။ မြောက်ပင်ခြင်းကို စက်ဆုပ်၏။

မက္ကစီကိုမြို့တော်^၁ ရှိ ချားတီးပက် နန်းတော် ၊ အတွင်း၌ ကျွန်ုပ်ရယ် အိုဗရီဗွန်^၂ ၏ ကိုယ်ထက်ဝက်ရပ်တစ်ခုကို တွေ့မိ၏။ ထိုအရုပ်ဆောက်တွင် 'သင့်ကို ဝိုင်းတိုက်သော ရန်သူများကို မကြောက်ပါနှင့်။ သင့်ကို ဝိုင်းမြှောက်နေသော မိတ်ဆွေများကို ကြောက်ပါ' ဟူသော ဆိုဗရီဗွန်၏ အယူအဆ စာလုံးများကို တွင်းထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မြောက်ပင်ရမည်ဆိုသော အကြံကို သင်တို့ကို ပေးနေသည် မဟုတ်ပါ။ ဤလို အကြံမျိုးကို ပေးရန်တေးလေစွ။ လူများနှင့် ဆက်ဆံပေါင်းသင်းရာ၌ အသုံးပြုရန် နည်းသစ်နည်းကောင်းတစ်ခု အကြောင်းကိုသာ ကျွန်ုပ် ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ကြိမ်ထပ်၍ ပြောပါရစေ။ 'လူများနှင့် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းရာ၌ အသုံးပြုရန် နည်းသစ်နည်းကောင်းတစ်ခု အကြောင်းကိုသာ ကျွန်ုပ် ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။'

ပဉ္စမကျောဘုရင်^၃ သည် ဘတ်ကင်ဟမ်နန်းတော်တွင်းရှိ သူ့အလုပ်လုပ်သော အခန်း၏နံရံပေါ်တွင် စကားပုံမြှောက်ရာကို ရေးဆွဲထား၏။ ယင်းတို့အနက် တစ်ခုသည် 'အပေါ်စား ချီးမွမ်းခြင်းကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ခံယူရန်သော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်က ပေးရန်သော်လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်အား မသင်ကြပါနှင့်' ဟု၍ပင် ဖြစ်လေသည်။ အပေါ်စားချီးမွမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ မြောက်ပင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖော်ပြရန်ကောင်းသော မြောက်ပင်ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ် အရှည်ကောက်ကို ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါက ဖတ်ရဖူး၏။ 'မြောက်ပင်ခြင်းသည် မြောက်ပင်ခံရသူအား သူ့ကိုယ်ကို သူဆင်နေသည့် အထင်အတိုင်း တသစေမတိမ်း ပြောပြခြင်းဖြစ်လေသည်'။

'သင်သည် မည်သည့်စကားကို ပြောပြော သင့်အကြောင်းကလွဲ၍ အခြားအကြောင်းကိုမပြောနိုင်ချေ'ဟူ၍ ရုပ် ဓာတ်ခွဲ အိမာဆန်^၄ ကပြောပြဖူး၏။

၁။ Mexico City
၂။ Chupulpec Palace
၃။ General Obregon
၄။ King George V
၅။ Buckingham Palace
၆။ Ralph Waldo Emerson

ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ရန် အလုပ်သည် မြှောက်ပင့်ရုံသာဆိုလျှင် လူတိုင်း ထိုအလုပ်ကို လုပ်ကြပြီးသော် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမှ လုပ်ငန်းတွင် အထူးနှစ်သက် ကျင်လျင်သူများချည်း ဖြစ်နေကြပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြဿနာတစ်ခုခုကို စဉ်းစား၍ မနေသောအခါများတွင် ကျွန်ုပ်တို့ပိုင် အချိန်၏ ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြောင်းကိုသာ စဉ်းစားနေခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်ကြစေ၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြောင်းကိုသာ တွေးတောနေခြင်းကို စေတ္တ ဓာတုမျှလောက် ရပ်စဲ၍ အခြားသော သူများ၏ ကောင်းသောအချက်များကို စတင်စဉ်းစားမိ ပါလျှင် ပါးစပ်က မထွက်မီကပင် မြှောက်လုံးပင့်လုံးများ ဖြစ်ကြောင်းကို ကြိုတင်၍ သိနိုင်သော အစိုးမတန်၍ မဟုတ်မမှန်သည့် အမြောက်အပင်တို့ကို အသုံးပြုရသော အခြေသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုက်ရောက်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

‘ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသော လူတိုင်းတို့သည် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ထက် သာသောသူများဖြစ်သည်ဟု မှတ်လိုက်၏။ သို့သော ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူများ၏ အကြောင်းကို သိနိုင်၏’ဟု အိမာဆန်က ပြောဖူးလေသည်။

ဤစကားသည် အိမာဆန်လို ပညာရှိကြီးတစ်ဦးအဖို့ မှန်ကန်ခဲ့လျှင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အဆပေါင်းတစ်ထောင်လောက် ပို၍ မမှန်ပေဘူးလား။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်မြင်ခဲ့သည့် အရာများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လိုလားတောင့်တမျက် များကိုသာ တွေးတောခြင်းကို ရပ်စဲကြပါစို့။ အခြားလူများ၏ ကောင်းသော အချက်များကိုလည်း ကြိုးစား၍ ရှာဖွေကြပါစို့။ ထိုသို့ရှာပြီးသောအခါ မြှောက်လုံး ပင့်လုံးများကို ဧမပစ်ကြပါစို့။ ရိုးသားဖြောင့်မှန်၍ စိတ်ထဲက ပါသော ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုပါလေ။ ထောက်ခံရန်ကိစ္စပေါ်လာလျှင် ‘စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ထောက်ခံ၍ ချီးမွမ်းစရာရှိလျှင် ရက်ရက်ရောရော ချီးမွမ်းပါ။ ထိုအခါ လူတို့သည် သင်၏ စကားများကို အလေးအမြတ်ပြု၍ ဆည်းပူးထား ကြပြီးလျှင် ထိုစကားတို့ကို သင်ကိုယ်တိုင် မေ့သွားသော်လည်း၊ ထိုလူများက မှကား သက်ဆုံးတိုင် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ပြောဆိုသုံးစွဲလျက် ရှိကြမည် ဖြစ်၏။’

အခန်း ၃

တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အံ့

အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အံ့၊ ထိုသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အံ့။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအံ့။

နေရာသီတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် မိန်း^၁ ပြည်နယ်သို့ ငါးမျှားရန် တက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရှမ်းဆီးသီး^၂ နှင့် မလိုင်ကို နှစ်သက်၏။ သို့ရာတွင် ငါးများ သည် အကြောင်းထူးတစ်ခုခုကြောင့် တီကောင်များကိုသာ ကြိုက်နှစ်သက် သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ငါးမျှားရန် သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် နှစ်သက်သည့် အစာကို မစဉ်းစားချေ။ ငါးများကြိုက်သည့် အစာ အကြောင်းကိုသာ စဉ်းစားလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ငါးများကို ရှမ်းဆီးသီး မလိုင်တို့ဖြင့် မမျှားချေ။ ကျွန်ုပ်သည် တီကောင် သို့မဟုတ် နံကောင်ကို ငါးရှေ့တွင် လှုပ်ပြပြီးနောက် 'မင်းတို့ ဒါကို မစားချင်ဘူးလား' ဟုသာ မေးလေသည်။

လူများကို များသည်အခါတွင်လည်း အဘယ်ကြောင့် ဤနည်းကို မလိုက်ဘဲ နေရမည်နည်း။

ဤနည်းသည်လျှိုက်ကျော^၃ ၏ လက်သုံးဖြစ်၏။ ဝိလသန်းအောင်လန်ဒ်^၄၊ ကလီးမင်းဆော^၅ စသော ကမ္ဘာတစ်ကြီးအတွင်းက ထင်ရှားခဲ့သည့် ဖေါင်းဆောင်

၁။ Maine

၂။ Strawberry

၃။ Lloyd George

၄။ Orlandin

၅။ Clemenceau

ကြီးများသည် လူအများ၏ ဖယ်ရှားပစ်ချော့ခြင်းခံရသည့်တိုင်အောင် လျှို့ဝှက်
ကျော့မှာမူကား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မြဲ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ထိုသို့ အဘယ်ကြောင့်
ဖြစ်ရသနည်းဟု သူ့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက မေးသောအခါ 'ဤကဲ့သို့
ဖြစ်ရခြင်းမှာ အကြောင်းတစ်ကြောင်းကြောင့်ဟု ဆိုလျှင် ထိုအကြောင်းသည်
ဘယ်ငါးသည်၊ တယ်အစာနှင့် များရမည်ဟူသော အတတ်ကို တတ်ထား
သော အကြောင်းပင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်' ဟု လျှို့ဝှက်ကျော့က ပြန်ပြော
ဖူး၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာကို အလိုရှိသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြောနေမည်လဲ။
ဤသို့ ပြောခြင်းသည် ကလေးကလား နိုင်၏။ ရယ်စရာ ကောင်း၏။ စင်စစ်မှာ
သင်သည် သင်အလိုရှိသော အရာများ၌သာ စိတ်ဝင်စားနေ၏။ အမြဲတမ်း
စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် သင်စိတ်ဝင်စားသောအရာကို သင်ကလွဲ၍
မည်သူမျှ စိတ်မဝင်စားချေ။ သင်ကလွဲ၍ ကျန်ရှိသော အားလုံးလူတို့သည်
သင်ကဲ့သို့ပင် ကိုယ်အလိုရှိရာ၌သာ စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြ၏။

ထို့ကြောင့် အခြားလူတစ်ဦးကို ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် ဆွဲရန်အတွက်
ကမ္ဘာပေါ်တွင် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းသည် ထိုလူအလိုရှိသောအရာကို
ပြော၍ ထိုအရာကို ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကို ပြပေးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

မနက်ပြန်တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်အား တစ်စုံတစ်ရာကို လုပ်အောင်
ခိုင်းချင်သောအခါ ဤအချက်ကို သတိရပါစေ။ သိကြပါစို့။ သင်၏သားကို
ဆေးလိပ်မသောက်စေလိုလျှင် ဆေးလိပ်မသောက်ရန် သူ့ကို သွား၍ တရား
မမတော်နှင့်၊ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းဖြင့် လူဝါသနာပါသော ဘေ့စ်ဘောကို
သော်လည်း ကောင်းစွာမကစားနိုင်၊ ကိုက်တစ်ရာပြေးပွဲကိုသော်လည်း နိုင်တော့
မည်မဟုတ်ကြောင်း သူ သိအောင် ပြပါ။

ကလေးသူငယ်များနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ နွားကလေးများနှင့်သော်
လည်းကောင်း၊ လူနှင့်သော်လည်းကောင်း မည်သူနှင့်မဆို ဆက်ဆံရာ၌ ဤနည်း
သည် လိုက်နာရန်ကောင်းသော နည်းတစ်နည်းဖြစ်လေသည်။ သင်သိပြပါအံ့။
ရပ်ဝေါ်ဒိုအိမာဆန်နှင့် သူ၏သားသည် တစ်ခုခုသိ၍ နွားကလေးတစ်ကောင်ကို
ကွီတစ်ခုတွင်းသို့ သွင်းရန်ကြိုးစားကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်အလိုရှိသည့်အရာ
ကိုသာ စဉ်းစားတတ်သည့် လူအများ မှားယွင်းနေကြသော အပြစ်ကို သတိ
နှစ်ဦးကျူးလွန်နေကြ၏။ သူ့သားက နွားကလေးကို နေ့ကနေ၍ဆွဲပြီးနေသက်
အိမာဆန်က နောက်ကနေ၍ အတင်းတွန်းပေး၏။ သို့ရာတွင် နွားကလေး

ကလည်း သူကြိုက်သည့်အရာကိုသာ သုလုပ်လျက်ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သုလည်း သူကြိုက်သည့်အရာ၌သာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသောကြောင့်တည်း။ ထို့ကြောင့် သုသည် မြဲကိုတောင့်ထားပြီးလျှင် သူ့စားနေသော စားကျက်မှ ထွက်မသွားဘဲ အတင်းရုန်းကန်နေ၏။ သားအဖနှစ်ယောက် အခက်ကြုံနေသည်ကို ဆိုင်ယာလန်ပြည်သို့ အစေခံမသည် မြင်၏။ ထိုအစေခံမသည် အိမ်ဆန်ကဲ့သို့ ဆောင်းပါးများနှင့် စာအုပ်များကို မရေးတတ်။ သို့ရာတွင် အဖျင်းဆုံး ထိုအချိန်အခါ၌ နွားအကြောင်းကို သားအဖနှစ်ယောက်ထက် ပို၍သိ၏။ ထိုအစေခံမသည် နွားကလေး ဘာကြိုက်သည်ကို တွေးမိ၏။ ထို့ကြောင့် မိခင်တို့၏ ယုယခြင်းမျိုးဖြင့် နွားကလေး၏ ပါးစပ်ထဲသို့ သူ့လက်ညှိုးကို ထည့်လိုက်၏။ ထို့နောက် အစေခံမသည် ကျိုထံကို ရှေ့က လျှောက်၍ဝင်လာရာ နွားကလေးသည် လက်ကိုစုပ်ရင်း နောက်က ထက်ကြပ်မကွာ ဝင်လိုက်လာ၏။

ဗွေသည့်နေ့မှစ၍ သင်လုပ်သမျှအလုပ်ကိုသည် တစ်စုံတစ်ခုကို လိုချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ရက် ၁၈ရာ* သူနာပြုတပ်သို့ ခေါ်လာငွေ တစ်ရာကို သင်လှူလိုက်သောအခါတွင်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို အလိုရှိသောကြောင့် ပင်လောဟု မေးစရာရှိ၏။ ဟုတ်ကဲ့။ ဤအလုပ်သည်လည်း အခြား အလုပ်များကဲ့သို့ပင် တစ်စုံတစ်ခုကို လိုချင်၍ပင် ဖြစ်၏။ သင်သည် ရက် ၁၈ရာ သူနာပြုတပ်ကို ခေါ်လာငွေတစ်ရာ လှူလိုက်ခြင်းသည် ဝေဒနာခံစားရသူများအား ကူညီထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ကျိုးမဲ့ဘဲ မြင့်မြတ်သော အလုပ်ကို လုပ်ချင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးဆုံးသော ဤညီအစ်ကိုတစ်ဦးကို ပြုစုခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို ပြုစုခြင်းကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။’

ဤကဲ့သို့ မြင့်မြတ်သောအလုပ်ကို လုပ်လိုသော ဆန္ဒ၏ ပြုငြိမ်းမှုထက် ခေါ်လာငွေ တစ်ရာကို ပို၍ မက်မောပါလျှင် ထိုဒါနကို သင်လုပ်ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ဟုတ်ကဲ့။ အလှူငွေ မထည့်ဘဲနေရမည်ကို ရှက်၍သော်လည်းကောင်း၊ သင်၏ ဖောက်သည်တစ်ဦးက ထည့်လိုက်ပါဟူ၍ တိုက်တွန်းသောကြောင့်သော်လည်းကောင်း ထိုဒါနကို သင်လုပ်လိုက်ရသည်ဆိုပါစို့။ ဘယ်လိုနည်းနှင့်ပင် လုပ်လုပ် သင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို အလိုရှိ၍ ရှိသည်ဆိုသောစကားသည် မမှားနိုင်။

၁၁ The Red Cross
 * ၁၈ရက်သာ သတ္တကုမိဇာယ တေးကုန်စုက

‘တစ်ဖက်သားအပေါ် ဩဇာညောင်းအောင် လုပ်နည်း’^၁ စာအုပ်ထဲတွင် ‘အလုပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အရင်းခံဆန္ဒမှ ပေါက်ဖွားလာလေသည်။ အလုပ်၌ ပြစ်စေ၊ အိမ်၌ပြစ်စေ၊ ကျောင်း၌ပြစ်စေ၊ နိုင်ငံရေး၌ပြစ်စေ တစ်ဖက်သားကို မိမိတို့ကျင့်သို့ပါအောင် ဆွဲငင်လိုသည့်သူများသို့ပေးရန် အကောင်းဆုံးသော အကြံတစ်ခုမှာ ‘တစ်ဖက်သား၏စိတ်ထဲတွင် ပြင်းပြသောဆန္ဒတစ်ခု ပြစ်ပေါ်လာအောင် ရှေးဦးစွာ ဆွပေးပါ’ ပြစ်၏။ အကြင်သူသည် ဣန္ဒြိယကို ဆောင်ရွက်နိုင်အံ့၊ ထိုသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးလိုက်အံ့။ အကြင်သူသည် ဣန္ဒြိယကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအံ့၊ ဟု၍ ပုရောဇ္ဈိယက ဟယ်ရီ အေ အိုဗာစထရီ၊ က ရေးသားထားလေသည်။

ဆင်းစဲစဉ်က တစ်နာရီလျှင် ၂ ဆင့်ကျနင့် အလုပ်စ၍လုပ်ရသော်လည်း နောက်ဆုံး၌ ခေါ်လာပေါင်းသုံးရာခြောက်ဆယ့်ငါးသန်းကို လူသွားသော စကော့လူမျိုး အန်ဒရူး ကာနက်ရှိသည် လူတို့ကို ကိုယ်တိုင်ပါအောင် ဆွဲငင်ရန်အတွက် တစ်ခုတည်းသောနည်းသည် တိုက်ပွဲအား သူတို့၏လိုတတ်ကို ပေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် နားလည်ခဲ့၏။ သူသည် ကောင်းတွင် ၄ နှစ်သာ စာသင်ခဲ့ဖူး၏။ သို့သော်လည်း လူများကို အုပ်ထိန်းသည့်နည်းကို နားလည်၏။

ရှင်းဦးအံ့ သူ၏ ခယ်မတစ်ယောက်သည် သားနှစ်ယောက်အတွက် အတော်ပင် ရတက်ပွေလျက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ယေး ယူနီတစ်တီတွင် စာသင်လျက်ရှိကြ၏။ ကျောင်းတွင် သူတို့၏ ကိစ္စများနှင့် သူတို့ အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိရာ အိမ်သို့ စာလည်းမရေးနိုင်။ သူတို့မိခင်က စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြင်းပြစွာ နှင့် ရေးသားလိုက်သော စာများကိုလည်း ဂရုတိုက်၍ စာမပြန်နိုင်ချေ။

ထိုအခါ စာပြန်ပါဟု မမှာရဘဲနှင့် ချက်ချင်း စာပြန်ရစေမည်ဟု ကာနက်ရှိသည် အခြားလူတစ်ဦးနှင့် ခေါ်လာတစ်ရာကြော့ အလောင်းအစား လုပ်ပြီးလျှင် ထိုသူငယ်များထံသို့ မကြောင်းသာကြောင်း စာတစ်စောင် ရေးသား၍ သူတို့အဖို့ ခေါ်လာငွေ ငါးကျပ်တန် စက္ကူတစ်ချပ်စီပို့လိုက်ကြောင်း စာ၏ အောက်နားက အမှတ်တမဲ့ ထပ်၍ ရေးထည့်လိုက်၏။

သို့ရာတွင် စာအိတ်ထဲတွင် ငွေစက္ကူများကို မထည့်လိုက်ချေ။

၁။ Influencing Human Behaviour
 ၂။ Professor Harry A. Overstreet

ချက်ချင်းပင် ကြင်နာစွာ ရေးပေးလိုက်သော စာအတွက် 'ချစ်လှစွာ
သော' ဦးလေးကြီးအနိဒ္ဒရားကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အစရှိသော စာများ
ပြန်လာလေသည်။ စာထဲတွင် အခြားမည်သည့်အကြောင်းများ ပါရှိဦးမည်ကို
သင်တောင်း၍သာ ကြည့်ပေတော့။

ဗုဒ္ဓကံမြန်တွင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို တစ်စုံတစ်ရာလုပ်ရန် သင်
စေနိုင်ရေးလိမ့်မည်။ ဤသို့ မခိုင်းမီ ခေတ္တရပ်၍ 'သူ လုပ်ချင်အောင် ငါ
ဘယ်လိုခိုင်းရပါ့မလဲ' ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးပါ။

အခြားလူများအား မိမိ၏ လိုအပ်ဆန္ဒကိုသာ ဇွတ်တရွတ်လေ့ကျန်စွာ
ပြောခြင်းမှ ထိခေးစွန်းသည် ကျွန်ုပ်ကို တားမြစ်ပေလိမ့်မည်။

တစ်ရာသီလျှင် ညပေါင်း ၂၀ ကျ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟောပြောပွဲများကို
ကျင်းပရန် နှလုံးသောမြို့ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခု၏ ကံပွဲခန်းမကြီးကို ငှားထား၏။
တစ်ခါသော် ရှေးက ပေးခဲ့ရသော အခန်းငှားခထက် သုံးဆစိုး၍ ပေးရမည်
ဟူသော အကြောင်းကြားစာ တစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ်သည် ရုတ်တရက် ရရှိလေ
သည်။ ထိုအကြောင်းကြားစာကို အားလုံးကြော်ငြာပြီးမှ လက်မှတ်များကို
ဖို့နိပ် ရောင်းချပြီးမှ ရရှိ၏။

အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် ဤကဲ့သို့ တိုး၍ တောင်းခြင်းက ကျွန်ုပ်သည်
မပေးချင်း သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒများကို ဟိုတယ်မန်နေဂျာအား ပြောပြ
ခြင်းဖြင့် မည်မျှ အကျိုးရှိပါအံ့နည်း။ ဟိုတယ်မန်နေဂျာသည် သူ့အလိုရှိသည့်
အရာ၌သာ စိတ်တောလျက်ရှိ၏။ တို့ကြောင့် နှစ်ရက်လောက် ကြာသောအခါ
မန်နေဂျာနှင့် သွားတွေ့၏။

'ခင်ဗျားရဲ့ စာကိုရတော့ ကျွန်တော် အတော်ကလေးလန့်သွားမိပါတယ်။
သို့သော် ခင်ဗျားကိုတော့ နည်းနည်းမှအပြစ်မတင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားနေရာမှာသာ
ကျွန်တော် နေရလျှင်လဲ ဒီလိုပဲ ခရီးကောင်း ရေးမိမှာပဲ။ ဒီဟိုတယ်ရဲ့
မန်နေဂျာအဖြစ်နဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ဝတ္တရားဟာ အမြတ်ငွေကို များများရနိုင်သမျှ
ရအောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ။ ခင်ဗျား ဒီလိုရအောင် မလုပ်ရင် ခင်ဗျား အထူးခံရ
မှာပေါ့။ ဒီလို အထူးခံရမယ်ဆိုလဲ ခံသင့်တာပဲ။ ကောင်းပြီ။ စာရွက်ကလေး
တစ်ရွက်ပေးစမ်းပါဗျာ။ အခန်းငှားကို မရ ရအောင် ခင်ဗျားတောင်းလျှင်
ခင်ဗျားမှာ အရုံးနဲ့ အမြတ် ဘယ်ဟာအများသလဲဆိုတာ တွက်ကြည့်ရအောင်'
ဟု ကျွန်တော်က ပြောပြ၏။

ထို့နောက် စာရွက်တစ်ရွက်ကို အလယ်တည့်တည့်မှပျဉ်းသားပြီးလျှင် တစ်ဖက်ထိပ်တွင် 'အမြတ်'ဟု ရေး၍ အခြားတစ်ဖက်ထိပ်တွင် 'အစွဲ' ဟူ၍ ရေးသားလေသည်။ အမြတ်ဘက်တွင် 'ကမ္မုဒန်းမကြီး အား၍နေခြင်း' ဟူ၍ ရေးသား၏။ ထို့နောက် 'ဒီကမ္မုဒန်းမကြီး အားနေလျှင် ကမ္မုဒွေ အစည်းအဝေးပွဲတွေအတွက် ငှားနိုင်ပါရဲ့ ဒါ ခင်ဗျားရဲ့ အမြတ်ပါ။ ဒါဟာလဲ စင်စစ်မှာတော့ အမြတ်ကြီးပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုလျှင် ဟောပြောပွဲတွေအတွက် ငှားတာထက် ကမ္မုဒွေ အစည်းအဝေးပွဲတွေအတွက် ငှားတာက အခွဲရ တယ်။ အကယ်၍ ဒီရာသီမှာ ၂၁ ၂၀ လုံးလုံး စင်ဗျားရဲ့ ကမ္မုဒန်းမကြီးကို ကျွန်တော်၏ ဟောပြောပွဲများအတွက် ကျွန်တော် ယူထားလိုက်လျှင် ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်မှာ အတော်ကလေးမှာမှာ အမှန်ပါပဲ။

—ကဲ အစွဲဘက်ကို တွက်ကြည့်ကြဦးစို့၊ ရှေးဦးစွာ ကျွန်တော့်ထဲမှ ငွေအရမတိုးဘဲနှင့် ငွေအရတောင် လျော့သွားဦးမယ်၊ စင်စစ်မှာ ကျွန်တော့် ထဲမှ တစ်ပြားမှ ခင်ဗျားရတော့မှာ မကုတ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ခင်ဗျား တောင်းနေတဲ့ အခန်းငှားခကို ကျွန်တော် မပေးနိုင်ပါ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဟောပြောပွဲများကို အခြား နေရာ တစ်ခုခုမှာ ကျင်းပရပါ လိမ့်မည်။

—အခြား အစွဲတစ်ခုလဲရှိသေးတယ်၊ ဒီဟောပြောပွဲတွေလုပ်ရင် ပညာ တတ်များ အစက်တန်းစားများဟာ ခင်ဗျားရဲ့ဟိုတယ်ကို ရောက်လာကြ လိမ့်မည်၊ ဒါဟာ ခင်ဗျားအတွက် မကြော်ငြာကောင်းတစ်ခုပဲ မဟုတ်လား၊ စင်စစ်မှာ သတင်းစာထဲကနေပြီး ဒေါ်လာငွေငါးထောင်ဖိုး မကြော်ငြာတောင် ကျွန်တော့် ဟောပြောပွဲတွေ ကျင်းပတာလောက် ခင်ဗျားရဲ့ဟိုတယ်ကို လူတွေလာကြည့်အောင် လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလိုမကြော်ငြာမျိုးဟာ ဟိုတယ် တစ်ခုအတွက် အလွန်အဖိုးတန်တယ် မဟုတ်လား။

စကားပြောရင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအချက် နှစ်ချက်ကို 'အစွဲ'ဘက်တွင် ရေးသား၍ 'ခင်ဗျားရမယ့် အစွဲနဲ့ အမြတ် နှစ်ခုကို ကောင်းကောင်းချိန်ဆ ပြီး ခင်ဗျား၏ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကျွန်တော့်အား ပေးစေချင် ပါတယ်'ဟု ပြောဆိုသလိုဆို အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် အခန်းငှားခကို ရာခိုင်နှုန်း ၃၀၀ မတိုးတော့ဘဲ ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ ယူသာ တိုးမည့်အကြောင်းနှင့် ပြန်ကြားစာတစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ် ရရှိ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အလိုရှိသည့် အရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စကားတစ်လုံးမျှ မပြောရဘဲနှင့် ဤကဲ့သို့ လျော့ခြင်းကို ကျွန်ုပ်ရသည်ကို သတိပြုပါ။ စဉ် ပြောကတည်းကပင် သူ့အလိုရှိမည့်အရာနှင့် ထိုအရာကို မည်သို့ရှိနိုင်သည့် အကြောင်းကိုသာ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

အကယ်၍ ပုထုဇဉ်တို့၏ ဓလေ့အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် မန်နေဂျာ၏ အခန်းတွင်းသို့ စိတ်ဆိုးဟန်ဆိုးနှင့် ဝင်သွားပြီးလျှင် 'လက်မှတ်တွေ့ဒိပ်ပြီး အားလုံးကြော်ငြာပြီးပြီဆိုတာကို သိတော့မှ ဒီအခန်းငှားစကို ရာခိုင်နှုန်း ၃၀၀ မြှင့်တင်လိုက်တာဟာ ဘယ်သဘောလဲ၊ ရာခိုင်နှုန်း ၃၀၀ တောင်၊ ဘယ်လောက်ရယ်စရာကောင်းသလဲ၊ မမြစ်နိုင်တာတွေ ခင်ဗျား တောင်းနေတယ်၊ ကျွန်တော် မပေးဘူး' စသည်ဖြင့် ဆူပူခဲ့ပါလျှင် ဘယ်လိုများ ဖြစ်မည်လဲ။

ဧကန်မချ အတိုက်အခံပြောကြရတော့မှာပဲ။ ဤကဲ့သို့ အတိုက်အခံ ပြောခြင်းမျိုးသည် ဘယ်နေရာမှာ အဆုံးသတ်သည်ကို သင် အသိဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ် ပြောသည့်အချက်များသည် မှန်သည်ဟု သုသဘောပေါက်အောင် ကျွန်ုပ် ပြောပြနိုင်စေကာမူ သူ၏ မာနခံနေသဖြင့် သူပြောပြီးစကာ တွေ့ကို ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းကာ လျှော့ပေးရန် သူ့အတွက် ခဲယဉ်းပေမည်။

ယခုပေးမည့်ဖြစ်သော အကြံသည် လူများနှင့်ဆက်ဆံရာ၌ လိုက်နာရန် ပေးခဲ့သော အကြံများထဲတွင် အကောင်းဆုံး အကြံတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ထမြောက်အောင်မြင်ရန်အတွက် နည်းကောင်းတစ်ခုရှိသည်ဟု ဆိုပါလျှင် ထိုနည်းကောင်းသည် အခြားသူ၏ ယူဆချက်များကို သူ့ဘက်နှင့် ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဘက်စလုံးကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အရည်အချင်းပင် ဖြစ်လေသည်ဟု၍ ဟင်နရီဖို့ဒ်က ပြောပြဖူးလေသည်။

ထိုစကားသည် အလွန်ကောင်း၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားကို တစ်ဖန် ပြန်၍ ကျွန်ုပ် ဆိုချင်၏။ 'အကယ်၍ ထမြောက်အောင်မြင်ရန်အတွက် နည်းကောင်းတစ်ခု ရှိသည်ဟုဆိုပါလျှင် ထိုနည်းကောင်းသည် အခြားသူ၏ ယူဆချက်ကို ရအောင်နှစ်ဖုံးပြီးနောက် လုပ်ရန်အလုပ်များကို သူ့ဘက်နှင့် ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဘက်စလုံးကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အရည်အချင်းပင် ဖြစ်လေသည်။'

ဘလွန်ရှင်း အလွန်ထင်ရှားလွန်းသော စကားဖြစ်သောကြောင့် မြင်လိုက်
ရုံနှင့် ထိုစကား၏ မှန်ကန်ပုံကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ရာခိုင်နှုန်း ၉၀
လောက် ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူတို့သည် ထိုစကားကို အကြိမ်ပေါင်း ရာခိုင်နှုန်း ၉၀
လောက် ဂရုမပြုကြချေ။

သက်သေပြရဦးမည်လား။ မနက်ဖြန် နံနက် သင်္ဃန်ရောက်လာသော
စာများကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ များစွာသော စာတို့သည် ဤစည်းမျဉ်း ဥပဒေကို
များစွာ လွန်ကျူးပေးကုန်ကြသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ အောက်ပါ
စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ ဤစာကို ရေးသူမှာ အမေရိကန်ပြည်
အရပ်ရပ်တွင် ဆိုင်ခွဲပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပွင့်လှစ်ထားသော ကြော်ငြာကိုယ်စား
လှယ် အလုပ်တိုက်၏ ရေဒီယိုဘက်ဆိုင်ရာ ဌာနကို အုပ်ချုပ်စီမံနေသူ
လူကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤစာသည် အရပ်ရပ်ရှိ သူတို့၏ ဆိုင်ခွဲများ၏
မန်နေဂျာများသံသယရှိသော စာဖြစ်လေသည်။ (ဤစာကို တစ်ပိုဒ်စီဖတ်ပြီးသော
အခါ စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည်တို့ကို စကားချပ်အဖြစ်နှင့်ဖော်ပြပါအံ့။)

မစ္စတာ ဂျွန် ဘလန်^၁
ဘလန် ဦး၊
အင်ဒီယားနား၊

ချစ်လှစွာသော မစ္စတာ ဗလန်
ကုမ္ပဏီသည် ရေဒီယိုဘက်တွင် ကြော်ငြာ ကိုယ်စားလှယ်တို့၏
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မြဲ ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒရှိပါသည်။

(ဆင့်ကုမ္ပဏီ၏ ဆန္ဒကို ဝယ်ယူက ဂရုစိုက်ရဦးမှာလဲ။ ကျွန်ုပ်
လည်း ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စများနှင့် စိတ်စွပ်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်
ပေါင်ထားသည်ကို ဘဝတိုက်က ရွေးနှင့်မပြုတော့တော့၊ အပင်တွေလည်း
စိုးကျနေပြီ။ ဆွေတွေလည်း မနေ့ကကျလွှားသည်။ ယနေ့ နံနက် ၈ နာရီ
၁၅ မိနစ် မီးရထားကို လွှတ်သွား၏။ မနေ့ညက ကျွန်ုပ်၏ ကပွဲသို့
ကျွန်ုပ်တို့ကို မစိတ်၊ ဆရာဝန်က ကျွန်ုပ်တို့ သွေးတိုးရောဂါ အကြောရောင်
ရောဂါနှင့် အောက်ဖျားရှိသည်ဟု ပြော၏။ ထို့ပြင် စိတ်စွပ်စရာများ
ဘာရှိသေးသလဲ။ ယနေ့နံနက် စိတ်ညစ်ပြီး အရပ် တိုက်ကို ဆင်းလာရာ

^၁ Dr. John Blank
Blankville

စာအိတ်များကို ခွင့်လိုက်သောအခါ အလိုက် မသိထားဘဲသော မန်နေဂျာက
သူ့ကုမ္ပဏီသည် ဘာကိုအလိုရှိသည်ဟု ရေးလိုက်သော စာစာစိစစ်ခံရတတ်
မိလေ့ရှိသည်။ ထို့ သို့စာသည် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို ဘယ်လို
ဖြစ်သွားစေသည်ကို သုခိလျှင် သူသည် ကြော်ငြာသည့်အလုပ်မှ ထွက်ပြီး
ဘိနပ်သံဇွာ ဖိုက်စားကာလုံး စိုက်စားပေးလိမ့်မည်။)

ဤကုမ္ပဏီ၏ အမျိုးသား ကြော်ငြာလုပ်ငန်းများသည် ဗုဒ္ဓသည်
အကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ လူ အသုံးများသဖြင့်လည်း ကြော်ငြာ ကိုယ်စားလှယ်
များထဲတွင် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ထိပ်တန်းကျလျက် ရှိလေသည်။

(သင်သည် ကြီးကျယ်၏။ ချမ်းသာ၏။ ထိပ်တန်းကျ၏။
ဟုတ်လား။) နောက်ပြီး တာမြန်သေးသလဲ။ အမေရိကန်ပြည် စစ်အဖွဲ့ချုပ်
ဂျင်နရယ် ဘီလက်ဆာရ် 'ဂျင်နရယ် ဇော်ဇော်' ကုမ္ပဏီသည် ကြီးကျယ်
သော်လည်း ကျွန်ုပ် အရေးမလုပ်။ စွမ်းပေါ်ပေါ် ပန်းရည်စုပ် ချက်ကလေး
၏ ထက်ဝက်မျှလောက် ဉာဏ်ရှိစည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် ပညာရှိကြီးကျယ်
သည်ကိုသာ ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားကြောင်း သင် သိမည်ဖြစ်၏။ သင့်
ကုမ္ပဏီ ကြီးကျယ်စမ်းရှားကြောင်းတွေကို ပြောပြခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်
စိတ်ဝင်၍ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အထင်သေးသွားအောင် သင်လုပ်
နေမည်။)

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြော်ငြာရှင်များကို ရေဒီယိုနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှသော
သတင်းတို့ကို သဖြည့်အဝပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိပါသည်။

(ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်။ ဟုတ်စာ။ ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်။ တယ်
လာတဲ့ နသိုင်း၊ စပ်ရားဖြစ်စေ၊ မှုဆိုလိနီ၊ ဖြစ်စေ၊ ဘင်းကရောစဘီး၊
ဖြစ်စေ အယ်သုရဲ့ အလိုဆန္ဒကိုမျှ ကျွန်ုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး။ ကုန်ကုန်
ဖြောင့်ရစေတော့၊ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အလိုရှိသည် အရာများသာ
စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိသည်။ သင့်၏ ဖိုက်မိသော စာလုံးမှာ ယခုထက်တိ
ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည် အရာကို တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ မဖော်မပြသေးဘူး။)

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ထံ အပတ်စဉ် သတင်းပေးဖို့ရန် သင့်၏
အထူးစာရင်းတွင် ကုမ္ပဏီ အမည်ကို တင်သွင်းထားစေလိုပါသည်။

- ၁၇ The General Staff of the U.S. Army
- ၂၂ General Electric
- ၃၄ General Motors
- ၄၈ Mussolini
- ၅၁ Bing Crosby

အချိန်မီရောက် ပါက အကျိုးရှိမည့် မည်သည့်သတင်းမျိုးကိုမဆို
ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

(‘သင်၏ အထူးစာရင်း’ တော်တော်လဲ နှုတ်ခဲ့တဲ့လုပ်။ သင့်ကျမ္ပင်
ကြီးကျယ်ကြောင်းတွေ လျှောက်ပြောနေသည့်အတွက် သင်သည် ကျွန်ုပ်
ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် အတင်ပေးအောင် လုပ်၏။ ထိုနောက်တစ်ဖန်
သင့်ကျမ္ပင်ကို ‘အထူးစာရင်းတွင်’ ထည့်ရန် ကျွန်ုပ်ကို နှိုင်းလိုက်သေး၏။
နှိုင်းသည့်အခါတွင်လည်း ‘ကျေးဇူးပြု၍’ ဆိုသော စကားတစ်လုံး တစ်စုံ
ကိုမျှ လည်ရမုန်း မသိဘူး။)

ဤစာကိုရကြောင်း ပြန်စာတွင် သင့်ထံမှ နောက်ဆုံး သတင်း
များကို ထည့်ရေးပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သို့ အလျင်အမြန် ပို့လိုက်က
နစ်ဦးနှစ်ဝ အကျိုးရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း၊

(သင်ဟာ လိုက်ပါ။ ဆောင်ဦးပေါက်တွင် ကြွေသော သစ်ရွက်များ
ကဲ့သို့ စာတစ်မျိုးတည်းကို ပုံနှိပ်ကာ အနုအပြာပိုသော အဖိုးမထိုက်
သည့် စာတစ်စောင်ကို သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ပို့လိုက်၏။ ထိုနောက်
အပေါင်ဆုံးသည် အိမ်၊ ပိုးတွေ့ဖုတ်ဆီးနေသည့် အပင်၊ ဆွေးတိုးသည့်
ရောဂါများသည် ကျွန်ုပ်တို့အား စိတ်အချောင့်အယှက်ပေးနေသည့်အချိန်
တွင် သင့်စာကိုရကြောင်း အကြောင်းပြန်ရမည့် ကိုယ်ရောကိုယ်တာ
စာတစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သင် အရေးစိုင်း၏။ နှိုင်းပြန်သောအခါ
လည်း ‘အလျင်အမြန်’ ရေးရန်စိုင်း၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်ကဲ့သို့ပင်
အလုပ်မရွယ်ဘောင်မှ ကျန်စ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို သင်ကဲ့သို့ အလုပ်
ရွယ်သည်ဟု အထင်ရောက်နေသည်ကို သင်မသိဘူးလား။ ထိုကိစ္စတွင်
ကျွန်ုပ်တို့ အစိန်ပေးရန် အခွင့်အရေးကို သင့်အား ဘယ်သူများပေးထား
သနည်း။ ‘နှစ်ဦးနှစ်ဝ အကျိုးရှိမည်’ ဟု သင်ရေးလိုက်၏။ နောက်ဆုံး
ပိတ်တွင်မှ သင်သည် ကျွန်ုပ်၏ အကျိုးကို ဖြစ်ပြုလာ၏။ သို့ရာတွင်
ကျွန်ုပ်တို့ မည်ကဲ့သို့ အကျိုးရှိမည်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ယူဆမော်ပြီ
မရေးလိုက်ဘူး)

သင်၏ အလွန် ခြောက်ပွန်လှစွာသော

ရွှန် ဘလင့်

မန်နေဂျာ၊ ရေဒီယိုဌာန

စာသက်။ ။ပူးတွဲပို့လိုက်သော ဘလင့်စီး ဂျာနယ်မှ မိတ္တူသည့် သင့်အား အကျိုးရှိစေလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းကို သင်၏ ရေဒီယိုမှ အသံလွှင့်ချင်ကောင်း လွှင့်ချင်ပေလိမ့်မည်။

(နောက်ဆုံး စာသက်တွင်မှ ကျွန်ုပ်၏ အခက်အခဲတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းမည့် ကူညီချက်တစ်ခုကို သင်သည် ဖော်ပြလိုက်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤစာကြောင်းဖြင့် သင်၏ ဘေ့ကို စ၍ မရေးသနည်း။ ဟာ ဖြောင့်လည်း ထူးမည် ဗဟုတိတော့အား ကလေးကလေးနိုင်လှတဲ့ ဤစာမျိုး ရေးသည့်အပြစ်ကို ကျူးလွန်သည့် ကြောင့်သမားတစ်ဦးသည် သူ့ ဦးနောက် အာရုံကြောတွင် တစ်ခုတစ်ရာ ဖောက်ပြန်နေမည် ဖြစ်၏။ သင်သည် ကျွန်ုပ်ထံမှ နောက်ဆုံးသတင်းပါသည့် စာနှင့် မတန်မျှောသင့်အတွက် လိုသောအရာသည် သင်၏ လည်ပင်းရှိ အကြောအတွက် ဘိုင်အိုဒင်း ဆေးတစ်ပုလင်းသာ ဖြစ်လေသည်။)

ကြောငြာဘက်တွင် တစ်သက်လုံး အလုပ်လုပ်၍ လူများကို ကုန်ဝယ်အောင် ဆွယ်သည့် အလုပ်အတွက် ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် ဂုဏ်ယူနေသော သူတစ်ဦးသည် ဤစာမျိုးကို ရေးခဲ့သော် အမဲသားရောင်းသမား၊ ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမား၊ ကော်ဇော အလုပ်သမားတို့ထံမှ အဘယ်သို့သော စာများကို ဈေးလင့်ရတော့မည်နည်း။

ကျွန်ုပ်၏ စာပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ မစ္စတာအက်ဒွပ် ဗားဗီးလင်^၁ ထံသို့ မီးရထားလမ်းဆုံးရှိ ကုန်တင်ကုန်ချ ဘူတာရုံပိုင်က ရေးပေးလိုက်သောစာကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်သည်။ ဤစာကိုရသောသူတွင် မည်ကဲ့သို့ စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်း။ ဗတ်ပါဒ် ဖတ်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ် ပြောပြပါမည်။

အစာစိုဂါး၏ သားများ အလုပ်တိုက်

၂၈၊ ဇန်နဝါရီလ

အမှတ်ကလင်၊ အင်ဒိုင်း

သတိ မစ္စတာ အက်ဒွပ် ဗားဗီးလင်

လူကြီးမင်းခင်ဗျား

မို့လိုက်သော ကုန်ပစ္စည်းများအနက် များစွာသော ကုန်ပစ္စည်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ အရောက်နောက်ကျသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့

၁။ Edward Vermyley
၂။ Brooklyn, N Y.

သူတာရုံ၏ အလုပ်အစီအစဉ်တို့ကို အမှောက်အယှက် ပြစ်နေခဲ့ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ အရောက်နောက်ကျအောင် ပို့ခြင်းကြောင့် ကုန်များ ကျပ်နေခြင်း၊ အလုပ်သမားများ အချိန်ပို၍ လုပ်ရခြင်း၊ ကုန်တင် မော်တော်ကားများကို ကြန့်ကြာစေခြင်းနှင့် အချို့နေရာများတွင် ကုန်တင်ကုန်ချခြင်းကို နောင်နေ့ခြင်းတည်း ဟူသော အမှုအခင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့က လူကြီးမင်းများထံမှ ကျွန်ုပ်တို့သို့ ၄ နာရီ မိနစ် ၂၀ မှ ရောက်ရှိသော ကုန်ထုပ်ပေါင်း ၅၀၀ ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကုန်များကို နောက်ကျမှရရှိသည့်အတွက် ခပ်ပေါက်လာသော မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာအချက်များ ပပျောက်စေရန် လူကြီးမင်း၏ အကူအညီကို တောင်းယူရပါကြောင်း။ ကုန်များကို ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ပို့မည်ဆိုလျှင် ခပ်စောစောရောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပြီးပို့ပါ။ ဤကဲ့သို့ ကြိုးစား၍ မဖြစ်လျှင် ကုန်များအားလုံးကို တစ်ကြိမ်တည်း မပို့ဘဲ နံနက်ပိုင်းတွင် အချို့တစ်ဝက်ကို ပို့ပါရန် တိုက်တွန်းပါရစေ။

ဤနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်လျှင် လူကြီးမင်းများ၏ ကုန်တင် မော်တော်ကားကို မကြန့်ကြာရဘဲ ခပ်စောစောပြန်၍ လွှတ်နိုင်ခြင်း။ ကုန်များကို လက်ခံရရှိသော နေ့တွင်ပင် မနောင်နေ့စောဘဲ လိုရာအရပ်သို့ တင်ပို့နိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

သင်၏ မှန်ကန်လှစွာသော
ဓမ္မ ဝိ . ရုပ်ပိုဒ်

ဤစာကို ဖတ်ပြီးနောက် အေ ဇာရီးဂါးနှင့် သားများ ၊ အလုပ်တိုက်၏ ကုန်ရောင်းမန်နေဂျာ ဓမ္မတာ တေးမီးလင်သည် အောက်ပါ မှတ်ချက်ကို ရေးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ပို့လိုက်လေသည်။

'ဤစာကို ရေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ရုံပိုင် မျှော်လင့်တာက တစ်မျိုး။ ရတာက တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဤစာတွင် စလျှင် စချင်း သူတို့ အကျပ်အတည်း ဖြစ်ပုံတွေကို မော်ပြထားသည်။ ထိုအကျပ်အတည်းများ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အများအားဖြင့် စိတ်မဝင်စားချေ။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့တွင် အလုပ်

ရွပ်သွားမည် မသွားမည်ကို မစဉ်းစားဘဲနှင့် သူတို့ကို ကူညီရန် ကျွန်ုပ်တို့အား နှိင်းပြန်၏။ နောက်ဆုံးစာပိုဒ်တွင်မှ ကျွန်ုပ်တို့ ကူညီလျှင် - ကျွန်ုပ်တို့၏ ဇော်တော်ကားပေါ်မှ ကုန်ပျားကို ဘုတာရုံသို့ ရောက်သည့်နေ့တွင် တင်ပို့နိုင်မည် အကြောင်းကို ဖော်ပြ၏။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်အဝင်စားဆုံးဆိုသောအချက် ကို နောက်ဆုံးမှ ဖော်ပြ၍ ဤစာကို ရေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ကူညီလိုသော စိတ်ထားများမပေါ်ဘဲ ရွှာသော စိတ်ထားများသာ ပေါ်လာလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤစာကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြုပြင်ကာပြန်၍ ရေးကြည့် ကြစို့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျပ်အတည်းတွေကို အချိန်ကုန်ခံ၍ ရေးသားခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ကြစို့။ ဟင်နရီရိုက် အကြံပေးသည့်အတိုင်း 'အခြားသူ၏ ယုဆာ ချက်ကို ရအောင် နှိပ်စားပြီးနောက် သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဘက်စကား ကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ကြစို့။' အောက်ပါစာသည် အကောင်းဆုံးဟု မဆိုလို။ သို့ရာတွင် ဟာမစာထက် ပို၍ မကောင်းပေဘူးလား။

မစ္စတာ အက်ဒွပ် ဟီးမီးလင်
အေ စာနီဂါးဖီသားများ အလုပ်တိုက်မှ တစ်ဖန်
၂၈၊ ဓမ္မနီလမ်း၊
ဘမ္မကလင် ဆင်ပိုင်။
ချစ်ဆွေ ဟီးမီးလင်

ချစ်ဆွေတို့၏ ကုမ္ပဏီသည် လွန်ခဲ့သော ၁၄ နှစ်ခန့်မှ အစပြု၍ ကျွန်တော်တို့၏ ဖောက်သည်ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့သည့်အတွက် ချစ်ဆွေတို့၏ ကုမ္ပဏီကို ကျွန်တော် တို့သည် ကူးစူးအထူးတင်လျှောက်ရှိသည် ဖြစ်ပါ၍ ချစ်ဆွေတို့၏ ကိစ္စများဆိုလျှင် စေ့စပ် လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးလိုသောဆန္ဒ ရှိခဲ့ ပါသည်။ သို့ရာတွင် နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့ကကဲ့သို့ ညနေအတော် ကြီးစောင်းမှ ပျားပြားလှသော ကုန်ပျားကို ပို့လိုက်သည့်အခါ ကျွန်တော် တို့၌ ဆန္ဒရှိသလောက် မဆောင်ရွက်နိုင်ပါသဖြင့် ဝမ်းနည်းပါကြောင်း။ အခြားဖောက်သည်များလည်း ညနေစောင်းမှ ကုန်ပျားကို ပို့ကြသည် ဖြစ်ရာ ဘုတာရုံတွင် ကုန်ပျားကျပ်လျက်ရှိပါသည်။ ထိုကိစ္စမျိုး ပေါ်ပေါက်လျှင် မရှောင်လွှဲသာသဖြင့် ချစ်ဆွေတို့၏ ဇော်တော်ကား

များသည် အချိန်ကြာရှား စောင့်ဆိုင်းနေရပါလိမ့်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ချစ်ဆွေ၏ ကုန်များကို တင်ပို့ရန်ပင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် မကောင်းပါ။ အလွန် မကောင်းပါ။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ ရှောင်ရှားရပါမည်နည်း။ တတ်စွမ်း နိုင်လျှင် ချစ်ဆွေ၏ ကုန်များကို ညနေမစောင်းမီ ကျွန်တော်တို့ထံသို့ အရောက်ပို့ခြင်းဖြင့် ရှောင်ရှားနိုင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပို့နိုင်လျှင် ချစ်ဆွေတို့၏ မော်တော်ကားလည်း အပိုသက်သက် စောင့်ဆိုင်းခြင်း မပြစ်ရတော့ပါ။ ချစ်ဆွေ၏ ကုန်များကိုလည်း ချက်ချင်း ဂရုတစိုက် လုပ်၍ တင်ပို့နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်တို့၏ အလုပ်သမား များသည် ချစ်ဆွေတို့တိုက်ကလုပ်သော အလွန်အရသာရှိသည့် မုန့်တီ၏ အရသာကိုခံရန် အိမ်သို့ ခပ်စောစော ပြန်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဤစာကို တိုင်ကြားစာဟူ၍ အယူမရှိပါနှင့်။ ထို့ပြင်လည်း ချစ်ဆွေတို့၏ အလုပ်တိုက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဟု သွန်သင်ဆုံးမ နေသည် ဟူ၍လည်း မမှတ်ပါနှင့်။ ဤစာကို ရေးခြင်းသည် ချစ်ဆွေတို့၏ အကျိုးကို ပို၍ ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်ချင်သော ဆန္ဒ၏ တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကုန်များ မည်သည့်အချိန်တွင် ရောက်သည်ကို ပဝေနမထားဘဲ ချစ်ဆွေတို့၏ အကျိုးကို ကျွန်တော်တို့ တတ်စွမ်းသရွေ့ မြန်မြန်တက် ထက် အမြဲ ရှည်ဖျော့နှင့် ဆောင်ရွက်ပါမည်။

ချစ်ဆွေတို့လည်း အလုပ်များလျက် ရှိပေမည်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒုက္ခရှာပြီး စာပြန်မနေပါနှင့်။

သင်၏ မှန်ကန်လှသော

ဓမ္မံ ၆၊ နံပါတ်

ယခုအခါတွင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဈေးသည်တို့သည် မောပန်း စိတ်ပယ်လျက် အနည်းငယ်မျှသာ လစာဧဇ္ဇကို ရပြီးလျှင် လမ်းတကာ လမ်းကို လျှောက်နေခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်းမူကား ထိုသူတို့သည် သူတို့လိုချင်သည့် အရာများကိုသာ စွဲလေ့ရှိလျက် ရှိသော

ကြောင့်တည်း။ သင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်အရာကိုမျှ မဝယ်ချင်ကြောင်းကို သူတို့ မသိကြချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝယ်လိုလျှင် အပြင်ထွက်သွား၍ ဝယ်ကြမှာပေါ့။ သို့ရာတွင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ် အမြဲတမ်း အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိကြ၏။ အကယ်၍ ဈေးရောင်းသူတစ်ဦးသည် သူ၏ ကုသိုလ်ချက် သို့မဟုတ် သူ၏ ကုန်ပစ္စည်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြဿနာများကို မည်ကဲ့သို့ ရှင်းလင်းပေးနိုင်သည်ကို သူတို့ ပြနိုင်လျှင် သူတို့ကိုယ်တိုင် ရောင်းနေစရာမလို။ ကျွန်ုပ်တို့ ဝယ်မည်မှာ စကန်ဖြစ်၏။ မောက်သည် တစ်ဦးသည် ရောင်းသူက ဝယ်ပါဟု တိုက်တွန်းသဖြင့် ဝယ်ရသည်ကို အလိုမရှိ။ မိမိကိုယ်တိုင် အလိုရှိ၍ ဝယ်ယူရခြင်းကိုသာ အလိုရှိ၏။

သို့ရာတွင် များစွာသော ဈေးသည်တို့သည် ဝယ်သူဘက်မှနေ၍ မကြည့်ဘဲနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများကို တစ်သက်လုံး ရောင်းလျက်ရှိကြသည့် သက်သေထုတ်၍ ပြပါအံ့။ နယူးယောက်မြို့ကြီး၏ ဗေဒီတွင်ရှိသော ဖောရက် ဟီး အရပ်၌ ကျွန်ုပ် နေ၏။ တစ်နေ့သ၌ ဘူတာရုံသို့ သုတ်ခြေတင်၍ လျှောက်လာစဉ် နှစ်ပေါင်းများစွာ လောင်းဘိုင်းလန်အရပ်တွင် အိမ်အရောင်းအဝယ် လုပ်နေသော ပွဲစားတစ်ဦးနှင့် တွေ့၏။ သူသည် ဖောရက်ဟီး အရပ်ကို ကောင်းစွာသိသူတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်ကို သတ္တုအပါးစားနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသလား၊ ခေါင်းပူဘုတ်ကြွပ်နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသလားဟူ၍ သူ့ကိုလှမ်း၍ အလျင်စလို မေးလိုက်၏။ သူက အမှန်မသိပါဟူ၍ ပြန်ဖြေလိုက်၏။ သူပြောသမျှသည် ကျွန်ုပ် သိပြီးသားများပင် ဖြစ်၏။ စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ် သိလိုသော အချက်ကို ဖောရက်ဟီး ဥယျာဉ်အသင်း၊ သို့ သွားရောက် စုံစမ်းလိုက်လျှင် အံ့သြစွာ သိရသည် ဖြစ်၏။ နောက်တစ်နေ့ ခနက်တွင် သူထံမှ စာတစ်စောင်ကို ကျွန်ုပ် ရရှိ၏။ ထိုစာထဲတွင် ကျွန်ုပ် သိလိုသောအချက်များ ပါသလား။ ထိုအချက်များကို တယ်လီဖုန်းနှင့် စုံစမ်းပေးလျှင် စက္ကန့် ၆၀ အတွင်း သူသိနိုင်၏။ သို့ရာတွင် သူသည် ထိုကဲ့သို့ မစုံစမ်းချေ။ သူ၏ စာထဲတွင် ကျွန်ုပ် သိလိုသော အချက်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တယ်လီဖုန်းနှင့် စုံစမ်းပါဟု ရေးထား၏။ ထို့နောက် ထိုအိမ်အတွက် အာမခံပြုလုပ်ရန်ကိစ္စကို သုလုပ်ပါရဟေဟု ရေးသားလိုက်သေး၏။

သူသည် ကျွန်ုပ်ကို ကူညီရန် စိတ်မဝင်စားချေ။ သူ့ကိုယ်ကိုသူ ကူညီရန်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိလေသည်။ ဇက်ယန်း^၁ ရေးသော ‘ဘကျိုးဆောင်’^၂ နှင့် ‘သိုက်ဝေစု’^၃ ခေါ် စာအုပ် နှစ်အုပ်ကို ထိုသူထံသို့ ကျွန်ုပ်သည် ပေးပို့သင့်လေသည်။ ထိုစာအုပ်များကို ဖတ်ပြီးနောက် ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့မိမိ၏ အာမခံကို ဆောင်ရွက်သည်ထက် အဆပေါင်းတစ်ထောင် လောက် ပို၍ အကျိုးရှိမည် ဖြစ်၏။

ပညာသည်များသည်လည်း ထိုကဲ့သို့သော အမှားမျိုးကို လုပ်တတ်လေသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာက ကျွန်ုပ်သည် ဒီလဒဲမီးယားမြို့ရှိ နာခေါင်းနှင့် လည်ချောင်းရောဂါဘက်တွင် ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး၏ အလုပ်ခန့်ထံသို့ ဝင်သွား၏။ ကျွန်ုပ်၏ လျှာခင်ကို မကြည့်ရသေးမီကပင် ကျွန်ုပ် ဘာအလုပ်လုပ်သည်ကို စုံစမ်း၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ လျှာခင်တွင် စိတ်မဝင်စား။ ကျွန်ုပ် ငွေဘယ်လောက်ချမ်းသာသည်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိ၏။ သူ၏ အရေးအကြီးဆုံး ကြောင့်ကြမှုသည် ကျွန်ုပ်၏ ရောဂါကို ပျောက်အောင်မည်မျှ ကူညီနိုင်မည်ဟူသော အချက်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်ထံမှ ငွေကြေးမည်မျှရနိုင်မည် နည်းဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကြောင့်ကြသော စိတ်ထား၏ အကျိုးကား ကျွန်ုပ်ထံမှ သူသည် ပိုက်ဆံ တစ်ပြားမျှ မရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူ၏ စိတ်ထား ညံ့ပုံကို ရွံရာမုန်းတီးပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် သူ့အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။

ကမ္ဘာကြီးသည် ထိုကဲ့သို့ လောဘကြီးသော ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများနှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါတရားရှိသူနှင့် တစ်ဖက်သား၏ အကျိုးကို သည်ပိုးလိုသော လူထူးတစ်ဦး၌ အတိုင်းမသိသော အခွင့်အလမ်းကောင်း များစွာ ရှိလေသည်။ အိုင်ဒီယန်း^၄ က ‘တစ်ဖက်သား၏ နေရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထားကြည့်ပြီးလျှင် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်နေသဘောထားကို အကဲခတ်နိုင်သော သူတစ်ဦးသည် သူ၏ နောင်ရေးအတွက် ပွပင်စရာမလို’ ဟု ပြောကြားဖူးလေသည်။

၁။ Vash Young

၂။ The Go-Giver

၃။ A Fortune to Share

၄။ Owen D. Young

အကယ်၍ သင်သည် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်မြင်အားဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ ယူဆချက်ကိုသာ အမြဲ အခွင့်လိုက်လျော၍ စဉ်းစားပြီးလျှင် ထိုသူ၏ဘက်မှ နေ၍ ကြည့်လိုသော ရင့်သန်သည့် စိတ်ဓာတ်ခံ တစ်ခုတည်းကိုသာ ရရှိသည်ဟု ဆိုပါက သင်၏ တက်လမ်းတွင် သင်သည် ခရီးအတော်ရောက်နေပြီဟူ၍ အလွယ်နှင့် သိနိုင်ပေသည်။

များစွာသော လူတို့သည် ကောလိပ်ကျောင်းသို့ သွားပြီးနောက် ဗားဂျီ^၁ ရေးသားခဲ့သည့် စာကြီးပေကြီးများကိုလည်းကောင်း၊ အထက်တန်း သင်္ချာရုပ်ကိုသော်လည်းကောင်း လေ့လာသင်ကြားကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်နေစိတ်ထားများသည် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်နေကြ သည့် အကြောင်းကိုကား မစူးစမ်း မရှာဖွေကြချေ။ သက်သေပြပါအံ့။ အလုပ် တိုက်များနှင့် ကပွဲရုံများကို အေးအောင်လုပ်ပေးရသော နယူးကျာစီ ပြည်နယ် နယူးဝပ်မြို့ ကဲရီးယားကော်ပိုရေးရှင်း^၂ တွင် အလုပ်လုပ်နေသော ကောလိပ်ကျောင်းမှ ထွက်လာသည့် လူငယ်တစ်စုအား 'ထိထိရောက်ရောက် စကားပြောနည်း' ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ခါက သင်ပေးရဖူး၏။ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်သောသူက အခြားသူများကို ဘတ်စကက်ဘော၊ ကစားရန် ဆွယ်လိုသဖြင့် 'မင်းတို့ ဘတ်စကက်ဘော လာရောက် ကစားစေချင်တယ် ကွာ၊ ငါ ဘတ်စကက်ဘောကို ကစားချင်တယ်၊ သို့ပေမယ့် ကစားရုံကို သွားတိုင်း ဘတ်စကက်ဘောကစားဖို့ ဘယ်တော့မှ လူမပြည့်ဘူး၊ မနေ့ညက တို့နှစ်ဦး သုံးဦးသာရှိလို့ ဘောလုံးကို တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ဆီကို ပစ်ပြီးသာ ကစားနေကြတယ်၊ ငါ့မျက်ခွက်ကို မှန်လို့ မျက်ခွံတောင် ညှိသွား သေးတယ်၊ မင်းတို့ ဘတ်စကက်ဘော ကစားဖို့ ဓနက်ပြန်ညကျရင် လာကြ စေချင်တယ်၊ ငါ ကစားချင်တယ်ကွာ' ဟုသော စကားမျိုးကို ပြောလေသည်။

သူသည် သင်အလိုရှိသော အကြောင်းများကို ပြောသလား။ မည်သူမျှ မသွားသော ကစားရုံသို့ သင်သည် မသွားချင်ဘူး မဟုတ်လား။ သူအလိုရှိ သည့် အရာကိုလည်း သင်သည် ကရုမစိုက်၊ သင်သည် မျက်ခွံအညှိလည်း မခံလို။

၁။ Virgil
၂။ The Carrier Corporation, Newark, New Jersey.
၃။ Basketball

ကစားရုံသို့ သွားခြင်းအားဖြင့် သင်အလိုရှိသော အရာများကို ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းဖြင့် ရရှိနိုင်သည်ဟု သူ မပြနိုင်ဘူးလား။ ပြနိုင်ပြီလား။ ဥဒါဟရဏ၊ ကစားပေးခြင်းဖြင့် အားတိုးလာမည်။ ထမင်းစားကောင်းမည်။ ဦးနှောက်ပို၍ ရှင်းမည်။ ပျော်ရမည် စသော အချက်တို့ကို ပြောပြနိုင်၏။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိုဗာဇာရို၏ အဖိုးတန်သော အကြံကို ထပ်မံဖော်ပြ ပါအံ့။

တစ်ဘက်သား၏ စိတ်ထဲတွင် ပြင်ပြေသာ ဆန္ဒတစ်ခု ပြစ်ပေါ်လာ အောင် ရှေးဦးစွာ ဆွေးနွေးပါ။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အံ့၊ ထိုသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အံ့။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအံ့။

ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတွင် စာသင်နေသူ တပည့်တစ်ယောက်သည် သူ၏ သားလေးအတွက် စိတ်ပုလွန်ရှိလေသည်။ ကလေးသည် အတော်ပီနီ၏။ အားရှိသော အစာအာဟာရများကို စားရန် ငြင်းဆန်လျက်ရှိသောကြောင့် သူ့မိဘများသည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် နည်းလမ်းအတိုင်း သူ့ကို ကြိမ်းမောင်းကြ ၏။ ဆူပူကြ၏။ 'မင်းကို မင့်အမေက ဒါကို စားရမယ်'တဲ့ 'မင့်ကို မင့်အမေက ထွားကျိုင်းစေလိုသတဲ့' စသည်ဖြင့် အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်း လျက်ရှိ၏။

ကလေးသည် သူတို့၏ စကားကို ဂရုစိုက်လေသလော။ မဟာမေဓင် ဘာသာ၏ ပွဲတော်များအတွက် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဂရုမစိုက်သလို ကလေး သည်လည်း သူတို့၏ စကားများကို ဂရုမစိုက်ချေ။

ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်တစ်ထွာလောက်ရှိသော သူတစ်ဦးပင်လျှင် အသက် ၃၀ အရွယ် ဖခင်တစ်ဦး၏ အလိုကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သုံးနှုန်းရန် သား ကလေးက နားမထောင်ဘဲ လိုက်နာနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို သိ၏။ သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌ ဖခင်သည် သူ့အလိုကို သားငယ်လိုက်လီမည်ဟု ပျော်လင့်နေ၏။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည်မှာ လုံးဝ မှား၏။ ဤအကြောင်းကို နောက်ဆုံး၌ ကလေး၏ ပခင်သည် မြင်လေ၏။ ထိုကြောင့် 'ငါ့သားသည် ဘာကို အလိုရှိပါလိမ့်၊ သူ့အလိုရှိတာနဲ့ ငါ့အလိုရှိတာကို ဘယ်လို ထပ်အောင် အပ်စပ်ရမလဲ'ဟု သူ့ကိုယ်ကို သူမေး၏။

ထိုအကြောင်းကို စ၍ စဉ်းစားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ၏ ပြဿနာသည် လွယ်လာ၏။ ဘာကလေးအရပ်ရှိ သူ၏ဒီမိုရှေ့ လူသွားလမ်း

ပေါ်တွင် ထိုကလေးသည် သူ၏ သုံးဘီး စက်ဘီးကလေးကို ဆက်တွဲခေါက်ပြန် စီးရန် အလွန်နှစ်သက်၏။ ထိုအိမ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် သူ့တက်ကြီးသော လူဆိုးကလေးတစ်ဦးရှိ၏။ လူဆိုးကလေးသည် ထိုကလေးကို စက်ဘီးပေါ်မှ ဆွဲချပြီးလျှင် သူ့ကိုယ်တိုင် တက်စီးလေ့ရှိ၏။

ဤသို့ ဆွဲပစ်ခံရလျှင် ထိုကလေးသည် သူ့အဖေထံသို့ အော်ပြေးလေ၏။ သူ့အဖေ လာ၍ လူဆိုးကလေးကို ဆွဲချပြီးမှ သူ့သားကို စက်ဘီးပေါ်သို့ ပြန်၍ တင်ရ၏။ ဤကိစ္စသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှလိုလို ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုကလေးသည် ဘာကို အလိုရှိသနည်း။ ထိုမေးခွန်းကို ခြေရန် ရှားလော့ ဟုမ်း' ထံမှ အကူအညီတောင်းစရာ မလိုပါ။ သူ၏ ရင်တွင်းရှိ စိတ်များတွင် အကြမ်းဆုံးဟု ဆိုအပ်သော မာန ခေါ်သ၊ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးလိုသော ဆန္ဒတို့သည် ထိုလူဆိုးကလေးကို ခြေမှုပစ်ကာ ကလဲစား ချေရန် သူ့ကို ဆွဲမေးလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် 'ဟေ့ ငါသား မင့်အဖေ အစား နိုင်းတဲ့ ဟောဒီ အစားတွေကိုစားရင် မင်း သိပ်တွားလာပြီး လူဆိုးကလေးကို ကောင်းကောင်းနိုင်မှာပဲ' ဟု ပြောလိုက်သည့်အခါမှစ၍ ကလေးကို အစာ အဝင်းအကျပ် အကျွပ်ရန် မလိုတော့ချေ။ သူ၏ မာနကို ချိုးနှိမ်လျက်ရှိသော လူဆိုးကလေးကို နိုင်အောင် ကြိုးထွားသန်စွမ်းရန် သူ့အဖေကျွေးသမျှ အစာ တို့ကို စားလျက်ရှိလေသည်။

ထို့ပြင်ယခုတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းပြီးသော် ဒုတိယပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် သူ၏ ဖခင်သည် ကြိုးစားရပြန်၏။ ထိုကလေးသည် ညအိပ်လျှင် အိပ်ရာ ထဲတွင် အပေါ့သွားလေ့ရှိ၏။

သူသည် သူ၏တွားဆောနှင့် အတူတူအိပ်၏။ နံနက်မိုးလင်းတိုင်း တွားဆောကြီးသည် အိပ်ရာမှ ထသည်နှင့် မွေ့ရာ သေးစိုနေသည်ကို တွေ့သော အခါ 'ကြည့်စမ်း ရော်နီ၊ မင်းညက ပေါက်တဲ့ သေးကွက်တွေ'ဟု ဖြေး ကလေးကို ပြလေ၏။

ထိုအခါ ဖြေးကလေးက 'ကွန်ကော် ပေါက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တွားတွား ပေါက်တာတွေ'ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ဘယ်လိုကြိမ်းကြိမ်း၊ ဘယ်လိုဆိုဆို၊ အိပ်ရာထဲမှာ သေးပေါက်တာကို မင့်အဖေ မကြိုက်ဘူးဟုသော စကားမျိုးကို ဘယ်လိုပြောပြော ကလေးသည်

ပေါက်မြိ ပေါက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် 'ခင်ရေ လှကလေး အိပ်ရာထဲမှာ သေးမပေါက်အောင် ဘယ်နှယ်လုပ်ရမလဲ' ဟု မိဘများသည် တိုင်ပင်စဉ်မြဲကြလေသည်။

သူသည် ဘာကို အလိုရှိသလဲ၊ ဇနီးပထမ သူ၏ ဘွားအေဝတ်နေသော အိပ်ရာဝင် အင်္ကျီမျိုးကို ဝတ်နေရသည်ကို မနှစ်သက်။ သူ၏ ဖခင် ဝတ်နေသော အင်္ကျီမျိုးကိုသာ ဝတ်လို၏။ အကယ်၍ ကလေးကသာ သေးမပေါက်တော့ပါဟု ဝန်ခံလျှင် ကလေးလိုချင်သော အင်္ကျီကို ဝတ်ပေးမည်ဟု သေးပေါက်လွန်း၍ စိတ်ညစ်နေသော ဘွားအေကြီးသည် သဘောတူလေသည်။ သူ့အလိုရှိသော ဒုတိယအရာသည် သူ့အတွက် တစ်ယောက်အိပ်ခံတင် တစ်လုံး ဖြစ်၏။ ဘွားအေကြီးကလည်း ထိုခံတင်ကို ဝယ်ရန် ခွင့်ပြု၏။

သူ၏မိခင်သည် သူ့ကို ဝရကလင်အရပ်ရှိ လူအိမ်စား စတိုး တိုက်ဆိုင်သို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် ဈေးရောင်းသူ မိန်းကလေးကို မျက်စိ မှိတ်ပြလျက် 'ဟောဒီ လူပျိုကြီးကကွယ်၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ဈေးဝယ်ချင်လို့တဲ့' ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

'ဪ လူပျိုကြီး ဒီကြွပါ၊ ဘာများ လိုချင်ပါသလဲရှင်' ဟု သူ့ကိုယ်ကို အတော်အတင့်ကြီးသွားအောင် ဈေးရောင်းသူကလေးက ခပ်တည်တည် မေး၏။

ကလေးသည် ရင်ကော့ပြီးလျှင် 'ကျွန်တော် အိပ်ဖို့အတွက် ခံတင် တစ်လုံး ဝယ်ချင်တယ်' ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ထို့နောက် သူ့မိခင် အလိုရှိသော ခံတင်တစ်လုံးကို တွေ့သောအခါ မိခင်လုပ်သူသည် ဈေးရောင်းသူကလေးအား မျက်စိမှိတ်ပြပြီးလျှင် ထိုခံတင်ကို ဝယ်ရန် သူ၏သားကို အတွယ်ခိုင်း၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ခံတင်ကို အိမ်သို့လာ၍ ပို့လေသည်။ ထိုညတွင် သူ၏ ဖခင် ပြန်လာသောအခါ 'ဗေဗေ ဗေဗေ ကျွန်တော် ဝယ်လာတဲ့ ကျွန်တော့် ခံတင်ကို အိမ်ပေါ်မှာ လာကြည့်ဇမ်းပါ' ဟု အော်၍ တံခါးဝသို့ သွားပြီးလျှင် ဖခင်ကို ကြိုလေသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူသည် ချားရွပ်၏ ဆုံးမစကားကို နာယူသော သဘောဖြင့် သူ၏ သား ဝယ်လာသော ခံတင်ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချီးမွမ်းလျှက်ရှိလေသည်။

'လှကလေး ဒီနေ့ညတော့ ရှုမပေါက်တော့ဘူး မဟုတ်လား'

'မပေါက်တော့ဘူး ဗေဗေ'

ကလေးသည် သူ၏ ကတိအတိုင်း တည်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ မာနသည် ကတိအပေါ်တွင် တည်လျက်ရှိသောကြောင့်တည်း။ ထိုမျှ မကသေး၊ အိပ်ရာနှင့် ခုတင်သည် သူ့အိပ်ရာနှင့် ခုတင် ဖြစ်လျက်ရှိချေပြီ။ ထိုခုတင်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဝယ်လာ၏။ ထို့ပြင်လည်း လူကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အိပ်ရာဝင် အကံ့မျိုးများကို ဝတ်ဆင်ရလျက်ရှိချေပြီ။ ထို့ကြောင့် သူသည် လူကြီးကဲ့သို့ ပြုကျင့်လို၏။ ထိုအတိုင်းလည်း ပြုကျင့်၏။

သက်သေတစ်ခုကို ပြဦးဘုံ။ ကေတိ ဒုးရှမန်း” ဆိုသူ တယ်လီဖုန်း အင်ဂျင်နီယာ တစ်ဦးတွင် ခု နှစ်စွယ် သမီးတစ်ယောက် ရှိ၏။ ဒုးရှမန်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ထံတွင် လာရောက်သင်ကြားနေသူ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်၏။ သူ၏ သမီးကို နံနက်စာစားရန် ပြော၍ မဂ္ဂသုဗြင် ကြိမ်းချည်တစ်ခါ ချော့ချည် တစ်လှည့်နှင့် တိုက်ကွန်းပါသော်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ‘မနက်စာ စားချင်အောင် ဘားလီလုပ်ရပါမလဲ’ ဟု၍ ခန်းမောင်နံနစ်ယောက် တိုင်ပင်ကြလေသည်။

သမီးကလေးသည် မိခင်ကို အတုနိုး၍ သူ့ကိုယ်သူ လူကြီးဖြစ်ချင်နေ၏။ ထို့ကြောင့် တစ်မနက်တွင် ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် သူ့ကို တင်ထား ပြီးလျှင် နံနက်စာကို သူ့ကိုယ်တိုင် ချက်စေသည်။ ကလေးသည် ထမင်းကို ကိုမျှနေသည့် အချိန်ကောင်းတွင် ဖခင်ဖြစ်သူသည် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်သွားသော အခါ ‘ဖေဖေ ကြည့်စမ်း၊ သမီး ထမင်းချက်နေတယ်’ဟု ပြောလေသည်။

ထိုနေ့နံနက်စာ ထမင်းစားကြရာ မတိုက်ကွန်းရဘဲနှင့် နှစ်ပန်းကန်ပြား ကုန်အောင် ကလေးမကလေးသည် စားလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသော ထမင်းတွင် သူသည် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ သူသည် သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလျက်ရှိရာ ထမင်းချက်ရခြင်းဖြင့် ထိုအထင်ကြီးခွင့်ကို သူသည် ရရှိလေသည်။

‘တွင်ကျယ်ချင်သော စိတ်သည် လူတို့တွင် ရှိသည့် အခြားသော စိတ် များကို လွှမ်းမိုးနေသောစိတ်ဖြစ်သည်’ ဟူ၍ ဝိလှံဝင်းတား’ သည် တန်ကြိမ်က ပြောဖူး၏။ အလုပ်လုပ်ရာတွင် တိုစကားကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်

၁။ K.T. Dutschmann
၂။ Telephone Engineer
၃။ William Wintley

အသုံးမပြုနိုင်ရမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၌ အလွန်ကောင်းသော အကြံတစ်ခုရှိလျှင် တစ်ဖက်သားအား ထိုအကြံသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြံဖြစ်သည်ဟု သိစေမည် အစား ထိုအကြံကို သူ့ထံမှရသည် ဟူသော အနေမျိုးရောက်အောင် အဘယ်ကြောင့် မလုပ်ရမည်နည်း။ ထိုအခါ ထိုသူသည် ဤအကြံကို သူ၏အကြံ ဟူ၍ ယူဆပြီးလျှင် အလွန်နှစ်သက်ရုံမက နှစ်ပန်းကန်ပြားကုန်အောင်စားသော ကလေးမကဲ့သို့ ထိုအကြံကို အကြံပေးသူထက် နှစ်ဆပို၍ လုပ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် 'တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ထဲတွင် အနွတစ်ခု ပြင်းပြစွာ ဖြစ်လာအောင် ရှေးဦးစွာ ဆွဲပေးပါ။ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်အံ့၊ ထိုသူ၏ နောက်သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး လိုက်အံ့၊ အကြင်သူသည် ဤကိစ္စကို မဆောင်ရွက်နိုင်၊ ထိုသူသည် တစ်ယောက်တည်း နေရအံ့' ဟူသော စကားကို ကောင်းစွာ မှတ်ကြပါကုန်။

ဤစာအုပ်မှ အကျိုးကျေးဇူး အများဆုံးရနိုင်ရန်
ပေးအပ်သော အကြံ ၉ ချက်

၁။ သင်သည် ဤစာအုပ်မှ အကျိုးကျေးဇူးတို့ကို အများဆုံး ရချင်သည်ဟု ဆိုလျှင် အခြားသော ဥပဒေသ သို့မဟုတ် စည်းကမ်းတို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ အရေးကြီး၍ လက်မလွှတ်နိုင်သော လိုလားတောင့်တအပ်သည့် အချက်ကြီး တစ်ခုရှိ၏။ အကယ်၍ သင့်၌ ထိုလိုလား တောင့်တရမည့် အချက်ကြီးတစ်ချက် မရှိဘူးဆိုပါလျှင် ဤစာအုပ်ကို ဆည်းပူးရမည်ဟူသော ဥပဒေသပေါင်း ရာထောင် ပေးသော်လည်း အကျိုးစူးမည် မဟုတ်ပေ။ သင့်၌ အကယ်၍ ထိုလိုလား တောင့်တအပ်သော အချက်ကြီးရှိပါလျှင် စာအုပ် တစ်အုပ်မှ အကျိုးကျေးဇူးတို့ကို အများဆုံးရအောင် ဘယ်ပြုဘယ်နည်း ပြုလုပ်ရမည်ဟူသော မည်သည့် အကြံပေးချက်တို့ကိုမျှ မဖတ်ရဘဲနှင့် အံ့သြဖွယ်ကောင်းသော ကိစ္စများကို သင်သည် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်။

ထိုသို့ မျက်လှည့်သဖွယ် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ကောင်းသော လိုလား တောင့်တအပ်သည့် အချက်ကြီးသည် အဘယ်နည်း။ ထိုအချက်သည် လူများ နှင့် ဆက်ဆံရာ၌ အသုံးပြုရန် အရည်အချင်းကို တိုးပွားအောင် လုပ်မည် ဟူသော နိုင်ငံပြုသည့် သင်္ချာနိမိတ် တတ်သိပွန်းတီးလိုသည့် မဆုတ်မနစ် လေးနက်သော စန္ဒပင် ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့သောဆန္ဒကို ပိုမို၍ကြီးမားလာအောင် သင်သည် မည်ကဲ့သို့ လုပ်မည်နည်း။ ဤနည်းလမ်းများသည် မည်မျှ အရေးကြီးသည်ကို သင့်ကိုယ် သင် အစဉ် ထာဝရ သတိပေးခြင်းဖြင့် ပြလုပ်နိုင်သည်။ မိတ်ဆွေဖြစ် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မရေးကြေးရေး ဆက်ဆံရာ၌လည်းကောင်း

ကောင်း ဤနည်းများကို နိုင်နင်းစွာ အသုံးပြုနိုင်ခြင်းသည် သင့်အား မည်သို့
သော ဆုလာဘ်သယံဇာတများ ပေးမည်ကို ထင်ရှား ပေါ်လွင်လာအောင်
တွေ့စေပါ။ 'ကျွန်ုပ်၏ ကျွတ်ကြားမှု၊ ကျွန်ုပ်၏ ချမ်းသာမှု၊ ကျွန်ုပ်၏
ဝင်ငွေရမှုတို့သည် လူတို့နှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အသုံးပြုရမည်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏
အရည်အချင်းပေါ်တွင် များစွာ မှီခိုလျက်ရှိသည်' ဟူ၍ သင့်ကိုယ်သင် မကြာခဏ
ပြောပေးပါ။

၂။ အနည်းငယ် အခြေခံရှာထားနှင့်ရန် အခန်း အသီးသီးကို ပထမ
အကြိမ်တွင် လျင်မြန်စွာ ဖတ်လိုက်ပါ။ တစ်ခန်းကို ဖတ်ပြီးလျှင် နောက်
တစ်ခန်းသို့ ဆက်တိုက်ဖတ်လိုသော ဆန္ဒများ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။
အကယ်၍ ဤစာအုပ်ကို အပိုင်းပြသဘောနှင့် မဖတ်ပါဟုဆိုလျှင် ဆက်
တိုက် ဖတ်လိုသော ဆန္ဒ၏ အလိုသို့ မလိုက်ပါနှင့်။ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်
သည်မှာ လူများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် အသုံးပြုရမည့် သင်၏ စွမ်းရည်ကို
တိုးပွားအောင်လုပ်ရန်အတွက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင် ဖတ်ပြီးသား အခန်းတိုင်း
ကို သေချာစနစ်စွာ ပြန်လည် ဖတ်ဦးလော့။ ရေရှည်တွင် ဤသို့ ပြုလုပ်
ခြင်းသည် အချိန်ကုန်သက်သာ၍ အကျိုးပို၍ ရှိပေမည်။

၃။ ဖတ်နေစဉ်တွင် စေတ္တ ရပ်နားပြီးလျှင် သင်သည် ဘာကို ဖတ်နေ
သည်ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ သင်ဖတ်နေသော နည်းလမ်းများကို ဘယ်လိုသုံးရ
မည်၊ ဘယ်အခါမျိုး၌ သုံးရမည်ကို စာဖတ်ရင်း သင့်ကိုယ်ကိုသင် ပြန်၍
မေးမြန်းပါ။ ယုန်သုလယ်ကို ခွေးသမင်လိုက်သကဲ့သို့ ဆက်တိုက်ဖတ်ခြင်းထက်
အထက်ပါနည်းအတိုင်း ဖတ်ခြင်းသည် သင့်ကို ပို၍ အထောက်အပံ့ပေးမည်
ဖြစ်၏။

၄။ ဖတ်သည့်အခါ စိတ်အနီ၊ သို့မဟုတ် စိတ် သို့မဟုတ် ဟောင်တီနီ
တစ်ချောင်းကို လက်ထဲတွင် ဆောင်ထား၍ သင့်အတွက် အသုံး ပြုရန်
ကောင်းမည့် နည်းတစ်ခုဟူ၍ သင်အထင်ရှောက်သောနည်းကို တွေ့သော
အခါ ထိုစာသား၏ ထားက မျှော်သောလိုက်ပါ။ အကယ်၍ ထိုနည်းသည်
အရေးကြီးသောနည်း ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် စာကြောင်းတိုင်း၏ အောက်မှ မျဉ်းသား
ထားပါ။ သို့မဟုတ် ထိုနည်း၏ ဘေးမှ ကြက်ခြေခတ် လေးခု ဤကဲ့သို့
xoxo မှတ်သားထားပါ။ ဤသို့ မှတ်ခြင်းနှင့် မျဉ်းသားခြင်းသည် စာအုပ်၌
မိမိ စိတ်ဝင်စားစေမည့်အပြင် စာအုပ်ကို လျင်လျင်မြန်မြန် ပြန်၍ ဖတ်ရန်
အတွက် ပိုမိုလွယ်ကူပေလိမ့်မည်။

၅။ အာမခံ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုတွင် ၁၅ နှစ်တာမျှ မန်နေဂျာ အဖြစ်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသော လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ် သိ၏။ သူသည် သူ့ကုမ္ပဏီ၏ စာချုပ်များကို လ တိုင်း ပတ်၏။ ဟုတ်ကဲ့၊ ထိုစာချုပ်များကို လမဆုံး နှစ်မဆုံး ထပ်ကာထပ်လဲပတ် ပတ်လေ့ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပတ်ရသနည်း၊ အကြောင်းမူကား ဤနည်းသည် စာချုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော ခံဝန်ချက်များကို စိတ်ထဲတွင် ပြတ်ပြတ်သားသား ပေါ်ပေါက်စေရန်အတွက် ကောင်းသောနည်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

တစ်ခါတုန်းက ကျွန်ုပ်သည် လူတော စကားပြောနည်းအကြောင်းကို စာအုပ် တစ်အုပ်ရေးရာ နှစ်နှစ်မျှ ကြာလေသည်။ ထိုအတောအတွင်း ကျွန်ုပ် ရေးပြီးခဲ့သမျှတို့ကို မှတ်မိစေရန် မကြာခဏ ပြန်၍ ဖတ်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ် တို့၏ အမှေမြန်ခြင်းသည် အံ့ဩရလောက်သော။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်မှ နိုင်ငံခြံသော အကျိုးစီးကို ရရန်အလိုရှိပါလျှင်၊ အပေါ်ယံ အပယ်က တစ်ခါလျှောက်ဖတ်သွားစွဲနှင့် လုံလောက်ပြီဟူ၍ မမှတ် လေနှင့်။ စာကို နေ့နေ့စပ်စပ် ဖတ်ပြီးသည့်နောက်၊ အချိန်အနည်းငယ်မျှကာ လစဉ် ပြန်ဖတ်ပါ။ သင့် စားပွဲနံပါတ်တွင် သင်၏ ရှေ့တည့်တည့်၌ နေ့စဉ် ထိုစာအုပ်ကိုထားကာ မကြာခဏ ယူ၍ ဖတ်ပါ။ ဒီမီ၏ နောင်ရေးအတွက် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာနိုင်ရန် အစိုးတန်သည့် အခွင့်အလမ်းကောင်းများစွာ ရှိသေးကြောင်းကို အစဉ်အမြဲ သတိရပါ။ ဤစာအုပ်ပါ နည်းများကို လုံ့လထုတ် မနေရဘဲနှင့် အသုံးပြုနိုင်သော ကိုယ်ပိုင်နည်းများ ဖြစ်သော လုပ်နိုင်ရန်မှာ ထိုနည်းများကို မကြာခဏ စစ်ဆေးပြီးလျှင် မကြာခဏ အသုံးပြုသေးခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ထက်ကောင်းသော အခြားနည်းများ မရှိတော့ပေ။

၆။ ဘားနတ်ရှော့ က 'သင်သည် လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုပဲ သင်သင်၊ ထိုအသင်ခံရသူသည် ဘာကိုမျှ တတ်မည်မဟုတ်' ဟု တစ်ခါတုန်းက ပြောဖူး၏။ ရှော့သည် မှန်၏။ တတ်ချင်လျှင် တိုယ်တိုင်လုပ်ရ၏။ သူများ လုပ်ပေး၍ မရ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားခြင်းအားဖြင့် တတ်လာ ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ထဲတွင် သင်ကိုယ်တိုင် ဖတ်လျက်ရှိသော နည်းတို့ကို နိုင်နင်းစွာ အသုံးပြုလိုပါလျှင် ဤနည်းများအတွက် တစ်ခုတစ်ခု လုပ်ပေးပါ။ အခွင့်အခါရတိုင်း ဤနည်းကို အသုံးပြုပါ။ အသုံးမပြုလျှင်

ဤနည်းတို့ကို မကြာမီ သင်သည် မေသွားလိမ့်မည်။ အသုံးပြုသော ဗဟုသုတ သာလျှင် သင့်စိတ်၌ ခွဲနေလိမ့်မည်။

ဤနည်းများကို အခါမရွေး အသုံးပြုရန် ခက်ခဲမည်အကြောင်းကို သင် တွေ့ရကောင်း တွေ့ပေလိမ့်မည်။ ဤစာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ယံတိုင် ရေးသောကြောင့် ဤနည်းများကို ကျွန်ုပ် သိ၏။ လျှို့ဝှက်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို တွန်းသော နည်းများအတိုင်း အကုန်အစင် လိုက်နာ အသုံးပြုရန် ခက်ခဲကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ယံတိုင် မကြာခဏ တွေ့ရ၏။ ဥဒါဟရဏ် သင်သည် မကျေမနပ်ဖြစ်နေသောအခါ တစ်ပက်သား၏ အယူအဆကို နားလည်အောင် ကြိုးစားခြင်းထက် ထိုသူ့အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း အပြစ်တင်ခြင်း ပြုလုပ်ရန် ပို၍ လွယ်ကူ၏။ နှိုးဖွမ်းခြင်းထက် အပြစ်ရှာခြင်းကို ပြုလုပ်ရန် ပို၍ လွယ်ကူ၏။ တစ်ဖက်သား အလိုရှိသည့် အရာကို ပြောခြင်းထက် မိမိအလိုရှိသည့် အရာကို ပြောရန် ဓမ္မတာအတိုင်း ပို၍ လွယ်ကူ၏။ ကျန်သဘောများမှာ ဤနည်းအတိုင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ကို ပတ်နေစဉ် သင်သည် ဗဟုသုတ ရှာဖွေရုံအတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ သင်ဘဝကို အသစ်လဲရန် ဖတ်သည်ဟု အမှတ်ပြုပါ။ ဟုတ်တယ်လော၊ ဘဝသစ်တစ်ခု ထုထောင်ရန် သင် ကြိုးစားနေသည် မဟုတ်လား။ ဤကဲ့သို့ ထုထောင်နိုင်ရန်အတွက် အချိန် ခွဲနှင့် နေ့စဉ် အသုံးပြုဖို့ လိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤနည်းများကို မကြာခဏ ပြန်၍ ကြည့်ပါ။ ဤစာအုပ်ကို လူများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ အသုံးပြုရမည့် လက်ခွဲစာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် အမှတ်ပြုပါ။ သင်သည် စိတ်တိုတတ်သော ဝယ်သူကို ကျေနပ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရန်သော် လည်းကောင်း၊ သင့်မိန်းမကို သင့် အလိုသို့ပါအောင် ဆွဲဆောင်ရန်သော် လည်းကောင်း၊ သင်၏ ကလေးကို ထိန်းသိမ်းရန်သော် လည်းကောင်း ပြဿနာတစ်မျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးရသည်ရှိသော် သင် လုပ်နေကျ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ မလုပ်မိရန် ဖြည်းဖြည်းပါစေ။ ဤသို့ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပြုလုပ်ခြင်းသည် များသောအားဖြင့် မှားတတ်သည်။ ဤသို့လုပ်မည့် အစား ဤစာအုပ်ကို လွန်လျော့၍ သင်မှတ်ထားသော နည်းများကို ပြန်ဖတ်ပါ။ ထို့နောက် ထိုနည်းသစ်များကို စမ်းသပ်ကာ ထိုနည်းများ၏ မျက်လှည့်ကဲ့သို့ ထူးဆန်းစွာ အောင်မြင်နိုင်ပုံကို စောင့်ကြည့်ပါလော့။

၇။ ဤနည်းများထဲမှ သင်လိုက်နာမည့် နည်းတစ်နည်းကို သင်သည် မနာယူဘဲ စောက်လွှဲစောက်ပြန် ပြုကျင့်သည်ကို ဖမ်းမိတိုင်း သင့်မိန်းမကို

ဖြစ်စေ၊ သားကို ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အလုပ်လုပ်ဘက် တစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ
ငေါ်လာတစ်ပြား ပေးပါ။ ဤနည်းများကို ကောင်းစွာ နိုင်နင်းသောဘဝသို့
ရောက်ရန် ဤစနစ်ကို လုပ်ထားပါ။

၈၈ ဝေါထရီ အရပ်ရှိ နာမည်ကြီး ဘဏ်တိုက်တစ်တိုက်၏ ဥက္ကဋ္ဌ
တစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် သူ၏ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်၍
ပြောရာ၌ သူ၏ အရည်အချင်း တိုးတက်လာအောင် သူကိုယ်တိုင် ကျင့်သော
အလွန်ကောင်းမွန်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုကို တုတ်ဖော်ပြောပြသွားလေသည်။
သူသည် ကောင်းစွာ ကျောင်းမနေခဲ့ရဘူးပေ။ သို့ရာတွင် ယခုအခါတွင်
သူသည် အမေရိကန်ပြည်၏ အရေးပါ အရာရောက်ဆုံးသော ရွေ့ရင်းသည်*
ကြီး တစ်ဦးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အောင်မြင်ခြင်းသည် သူ
ကိုယ်တိုင်တွင်သော စနစ်ကို အစဉ်အမြဲ အသုံးပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု
သူက ဝန်ခံ၏။ သူ၏ စနစ်ကို သူပြောသမျှ ကျွန်တော် မှတ်မိသည့်အတိုင်း
အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

‘ကျွန်ုပ်နှင့် ချိန်းထားသော နေ့စဉ် ချိန်းပွဲများ၏ စာရင်းများကို ရေး
မှတ်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကျွန်ုပ် ဆောင်ခဲ့လေသည်။
စနေနေ့ ညတိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ မိသားတစ်စုသည် ကျွန်ုပ်အတွက် မည်သည့်
ဆောင်ရွက်ပွယ်ကိုမျှ မထားချေ။ ကာဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စနေနေ့ညတိုင်းတွင်
အချိန်အနည်းငယ်ယူလျက် ကျွန်ုပ်သည် မိမိကိုယ်ကို ဆန်းစစ်ခြင်း၊ လုပ်ခဲ့သမျှ
ကိစ္စများကို ပြန်လှန်စစ်ဆေးခြင်းနှင့် အကောင်းအဆိုးကို ဝေဖန်ကာ တန်ဖိုး
ဖြတ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြောင်းကို အိမ်သားများ သိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။
စနေနေ့ညတွင် ညစာတစ်ခင်းစားပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်းနေလျက်
ကျွန်ုပ်၏ ချိန်းပွဲ အမှတ်အသား စာအုပ်ကိုဖွင့်၍ တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်အတွင်း
မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြောဆိုခဲ့ပုံ၊ တွေးနေ့ခဲ့ပုံ၊ တွေ့ဆုံခဲ့ပုံများကို ပြန်လှန်
တွေးထား၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် မေးလေသည်။

‘ငါဟာ ထိုအချိန်မှာ ဘယ်လိုအမှားမျိုး လုပ်မိပါလိမ့်’

‘မှန်တာတွေ ဘာများလုပ်မိပါလိမ့်၊ ခါထက်ကောင်းအောင် ဘယ်လို
များ လုပ်နိုင်သေးသလဲ’

‘ဒီအတွေ့အကြုံများထဲမှ ဘာသင်ခန်းစာများ ရယူနိုင်ပါ့မလဲ’

‘ဤကဲ့သို့ တနင်္ဂနွေအပတ်စဉ် ပြန်လှန်စစ်ဆေးရသောအလုပ်သည် ကျွန်ုပ်အား များစွာ စိတ်မချမ်းမြေ့ပွယ် ပြစ်စေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အမှားများကို ပြန်တွေ့ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် များစွာ အံ့အားသင့်မိ၏။ သို့ရာတွင် နစ်ပေါင်း အတော်ကြာညောင်းလာသောအခါ ထိုအမှားများသည် တစ်စတစ်စ နည်းသွားလေသည်။ ယခုအခါ ဤကဲ့သို့ စစ်ဆေးပြီးတိုင်း တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းချင်သလိုလို ဖြစ်လာ၏။ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ဆက်၍ ကျင့်လာသည့် ဤကဲ့သို့သော ကိုယ်ကိုယ်ကို ဆန်းစစ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကိုယ်ကို ပညာသင်ပေးခြင်း ဟူသော စနစ်သည် ကျွန်ုပ် လိုက်နာခဲ့ဖူးသော အခြား စနစ်များထက် ကျွန်ုပ်အား ပိုမို၍ အကျိုးကျေးဇူး ပြုခဲ့ဖူးလေသည်။’

ထိုစနစ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်နိုင်သော သတ္တိကို များစွာ အကူအညီ ပေးခဲ့သည်။ လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ဤစနစ်၏ ကုတ်ပုဒ်များကို ကုန်စင်အောင် ကျွန်ုပ်သည် ဖော်မပြနိုင်ပေ။

ဤစာအုပ်တွင် ဆွေးနွေးထားသော နည်းတို့ကို သင် အသုံးပြုရာ၌ မည်မျှ အောင်မြင်သည်၊ မည်မျှ ချွတ်ချော်သည်ကို စစ်ဆေးရန် အထောက်အကူပြု စနစ်ကို အသုံးပြုရလျှင် မကောင်းပေဘူးလား။ ထိုစနစ်အတိုင်း အသုံးပြုလျှင် အကျိုးနှုတ်စွာ ရပေမည်။

ပထမအကျိုးမှာ သင်သည် အစိုးအနတ္တတို့ကို၍ ဉာဏ်ကစားသော ပညာရေးစနစ်ကို သင်ကိုယ်တိုင် လေ့လာလျက်ရှိကြောင်းကို တွေ့မြင်ရပေမည်။

ဒုတိယအကျိုးမှာ လူအများနှင့် တွေ့ဆုံ ဆက်ဆံနိုင်သည့် သင်၏ အရည်အချင်းသည် ပေါင်ပင်ကဲ့သို့ တိုးတက် ပြန့်ပွားလာသည်ကို တွေ့မြင် ရပေမည်။

၉။ ဤနည်းများကို သုံးရာ၌ သင်ကိုယ်တိုင် ရရှိခဲ့သော အောင်မြင်ချက်တို့ကို မှတ်သားရန် ယခု စာအုပ်အဆုံးတွင် နေ့စဉ် မှတ်တမ်းတစ်ခု ကို တွေ့ရပေမည်။ သို့မှတ်သားရာ၌ အမည် ရက်စွဲနှင့် ရရှိသည့်အကျိုးကို သေချာကျကျစွာ ရေးသားပါ။ ဤကဲ့သို့ မှတ်သားထားခြင်းသည် သင့်ကို ပို၍ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော အလုပ်များလုပ်ရန် လှုံ့ဆော်ပေးလိမ့်မည်။ နောင် နစ်ပေါင်း အတော်ကြာမြင့်၍ အသက်အရွယ် ကြီးလာသောအခါ ထိုမှတ်ချက်များကို ပြန်လည် ပတ်ရှုလျှင် မည်မျှ ဖျော်စရာကောင်းမည်နည်း။

ဤစာအုပ်မှ အကျိုးကျေးဇူး အများဆုံး ရနိုင်သရွေ့ ရရန်မှာ ဆောက်ပါ
တို့ ဖြစ်သည်။

၁။ ။ လူများနှင့် ဆက်ဆံနည်းများကို နိုင်နင်းစွာ အသုံးပြုနိုင်သော
မဆုတ်မနစ် လေးနက်သည့် ဆန္ဒကို ကြိုးစား လာအောင်
လေ့ကျင့်ပေးပါ။

၂။ ။ ရှေ့သင်ခန်းစာကို လှမ်း၍ မဖတ်မီ သင်ဖတ်နေသော
သင်ခန်းစာကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြန်ဖတ်ပါ။

၃။ ။ သင်ဖတ်နေစဉ် နည်းအသီးသီးကို မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုနိုင်မည်
ကို သင်ကိုယ်ကို အကြိမ်ကြိမ်မေးပါ။

၄။ ။ အရေးကြီးသော နည်းတိုင်းကို မျဉ်းသားထားပါ။

၅။ ။ ဤစာအုပ်ကို တစ်လတစ်ကြိမ် ပြန်၍ ဖတ်ပါ။

၆။ ။ ဤနည်းများကို အခွင့်အခါရတိုင်း အသုံးပြုပါ။ သင်၏
နေ့စဉ် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာ၌ အကူအညီရစေရန်
ဤစာအုပ်ကို လက်စွဲကျမ်း အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုပါ။

၇။ ။ ဤစာအုပ်ပါ နည်းများကို မနာယူဘဲ သင် ဖောက်ဖျက်တိုင်း
ပမ်းမိသော မိတ်ဆွေများသို့ ပမ်းမိတိုင်း ခေါ်လာ တစ်ပြားစီ
ပေးမည် ဟူ၍ အလောင်းအစား လုပ်ထားပါ။

၈။ ။ တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်တိုင်း သင်သည် မည်မျှ တိုးတက်ခဲ့သည်ကို
စစ်ဆေးပါ။ မည်သည့်အမှားများကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်၊ မည်မျှ
တိုးတက်ခဲ့သည်၊ နောင်ရေးအတွက် မည်သည့်သင်ခန်းစာများကို
ရရှိခဲ့ သည်ဟု မိမိကိုယ်ကို ပြန်၍ မေးပါ။

၉။ ။ ဤစာအုပ်ပါ နည်းများကို မည်သည့်အခါတွင် မည်ကဲ့သို့
အသုံးပြုသည်ကို ဤစာအုပ်၏ နောက်ကျောရှိ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
တွင် ရေးမှတ်ပါ။

အပိုင်း ၂

လူကြိုက်များအောင်လုပ်ရန် နည်း ၆ နည်း

အခန်း ၁

ဤနည်းကို လုပ်၊ နေရာတိုင်းမှ စရီးဦးကြို ပြုလုပ်လိမ့်မည်

မိတ်ဆွေပေါများရန်အတွက် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်နေမည့်အစား ကမ္ဘာပေါ်တွင် မိတ်ဆွေအပေါ်ဆုံးဖြစ်သူ၏ နည်းကို အဘယ်ကြောင့် မလေ့လာသနည်း။ သူသည် မည်သူနည်း။ သူသည် ဤလမ်းထဲသို့ မနက်ဖြန် လျှောက်လာသည်ကို သင် တွေ့ရအံ့။ သူနှင့် ဆယ်ပေလောက်ဝေးသော နေရာသို့ သင်ရောက်သွားလျှင် သူသည် သူ၏အမြီးကို နှုတ်လိမ့်မည်။ အကယ်၍ သင်သည် ရပ်တည်၍ သူ၏ ကျောက်သပ်လျှင် အလွန်တရာ ရွှင်မြူးစွာ ရန်ပေါက်၍ သင့်ကို မည်မျှ ချစ်ခင်ကြောင်း ပြလိမ့်မည်။ ဤသို့ ရွှင်မြူး ခုန်ပေါက်၍ပြခြင်းသည် သင့်ထံမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ရရန် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခုကြောင့် မဟုတ်ပေ။ ဤကဲ့သို့ ရွှင်မြူး၍ ပြခြင်းသည် သင့်ကို ပစ္စည်းတစ်ခုခု ရောင်းလို၍လည်း မဟုတ်။ သင့်ကို ထိမ်းမြားလို၍လည်း မဟုတ်ချေ။

တိရစ္ဆာန်များထဲတွင် ခွေးသာလျှင် မိမိဝမ်းစာအတွက် အလုပ် လုပ်၍ မပေးရချေ။ ထိုအကြောင်းကို သင် သိပါ၏လော။ ကြက်မသည် ဥများကို အုပေးရ၏။ နွားမသည် နွားနို့ပေးရ၏။ သာလိကာသည် သီချင်းဆိုရ၏။ သို့ရာတွင် ခွေးသည် သူ့ဝမ်းစာအတွက် သူ့မေတ္တာမှလွဲ၍ အခြားအရာများကို မပေးရချေ။

ကျွန်ုပ် ငါးနှစ်သားအရွယ်က ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် ဒေါ်လာဝက်ပေး၍ ခွေးနီပါးကလေးတစ်ကောင်ကို ဝယ်၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ အသက်ဘူးပြစ်၏။ ညနေတိုင်း လေးနာရီခွဲလောက်တွင် သူသည် ခြံပေါက်ဝတွင် ဝပ်၍ လမ်းမဘက်သို့ သူ၏ လှပသော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်၍ ကြည့်နေလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အသံကို ကြားလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်လျှောက်လာသည်ကို မြင်လျှင်သော်လည်းကောင်း သူဝပ်နေရာမှ တစ်ချက်တည်း ခုန်ထွက်လာပြီးလျှင် အလွန်မြူးထူးစွာ ဟောငါ့၍ တောင်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်ကို ကြိုဆိုရန် မောကြီး ပန်းကြိုး ပြေးတက်လာ၏။

ရွေးကလေးတစ်ပိာ် မှာ ငါးနှစ်တိုင်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ အမြဲတမ်းအဖော် ဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်ညတွင် ထိုညကို ကျွန်ုပ် ဘယ်အခါမျှ မမေ့နိုင်၊ တစ်ဝီသည် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ ဆယ်ပေမျှအကွာတွင် အိပ်နေစဉ် မိုးကြိုးပစ်ခဲရ၍ ဆွေရာ သည်။ တစ်ပိ ဆေးသွားသည်မှာ ငယ်ရွယ်သူ ကျွန်ုပ်အား များစွာ ယူကြီးမရ ပြစ်စေ၏။

အို တစ်ပိ၊ သင်သည် စိတ်ပညာစာအုပ်များကို မဖတ်ဘူးပေ၊ ဖတ်ရန် လည်း မလိုပေ။ မိမိ၏ လိုအပ်ကို အခြားသူများ စိတ်ဝင်စားလာအောင် နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကြိုးစားခြင်းထက် အခြားသူများ၏ လိုအပ်ကို နှစ်လမျှဟု အဟုတ်အဟတ် စိတ်ဝင်စားခြင်းသည် ထိုသို့ မိတ်ဆွေသင်ဟု ပိုမို၍ ချီးမြှားစေမည့် အကြောင်းကို သင့်အတွင်းပင်ကိုတတ်ခံတို့က သင့်အား သိစေခဲ့၏။ ထိုစကားကို တစ်ကြိမ် ပြန်၍ ပြောပါရစေဦး။ သင့်လိုအပ်ဆန္ဒများကို တစ်ဘက်သားတို့ စိတ်ဝင်စားလာအောင် နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် ကြိုးစားခြင်းထက် တစ်ဘက်သားတို့၏ လိုအပ်ဆန္ဒကို နှစ်လမျှ အဟုတ်အဟတ် စိတ်ဝင်စား ခြင်းသည် သင့်အား မိတ်ဆွေများပြားစေလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း လူတို့သည် မိမိတို့၏ အလိုဆန္ဒများ၌သာ တစ်ဘက်သား တို့အား စိတ်ဝင်စားစေခြင်းဖြင့် အမှားကြီး မှားခဲ့ကြောင်းကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

စင်စစ်မှာ ထိုနည်းသည် မအောင်မြင်နိုင်ချေ၊ တစ်ဘက်သားတို့သည် သင့်ဆန္ဒတွင် စိတ်မဝင်စားကြချေ။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒ၌လည်း စိတ် မဝင်စားကြချေ။ သူတို့သည် နံနက်ခင်း၊ နေ့လယ်၊ ညစာ ထမင်းစားပြီးသည့် အချိန်တို့တွင် သူတို့၏ ဆန္ဒများ၌သာ စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိကြသည်။

တယ်လီဖုန်းဖြင့် စကားပြောရာတွင် မည်သည့်စကားလုံးကို အများဆုံး အသုံးပြုသည်ကို သိရှိရန် နယူးယောက် တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီ သည် အသေးစိတ် စုံစမ်းကြည့်ရှုဖူး၏။ ထိုစကားလုံးကို သင်တွေ့ကြည့်မိပြီဟု ထင်သည်။

၁၊ Typy
၂၊ The New York Telephone Company

ထိုစကားလုံးသည် 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' ပင် ဖြစ်၏။ တယ်လီဖုန်းနှင့် ပြောသောစကား အကြိမ်ပေါင်း ၅၀၀ တွင် 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' 'ကျွန်ုပ်' ကို အကြိမ်ပေါင်း ၃,၉၉၀ အသုံးပြုကြသည်။

လူတစ်စုရှိကံထားသော ဓာတ်ပုံတွင် သင်လည်းပါ၏။ ထိုဓာတ်ပုံကို မြင်လျှင် မည်သူ၏ ဓာတ်ပုံကို သင်သည် ရှေးဦးစွာ ကြည့်မည်နည်း။

အခြားလူများသည် သင့်အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည်ဟု သင် အထင်ရောက်ခဲ့ပါလျှင် ဤဗေးခွန်းကို ပြေပါ။ ယနေ့ည သင် သေလျှင် သင်၏ အသုဘသို့ လူဘယ်နှစ်ယောက်လာမည်လဲ။

တစ်ဘက်သားတွင် စိတ်ဝင်စားဖူးဘဲနှင့် သင့်အပေါ်တွင် တစ်ဘက်သား က မည်သည့်အတွက်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားရမည်နည်း။ သင့်ခဲတံကို လှမ်းယူပြီး လျှင် သင်၏ အခြေကို ဤနေရာတွင် ရေးပါ။

မိမိကိုယ်ကို လူများက အထင်ကြီးအောင်လုပ်ရုံမျှဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် တွင် တစ်ဘက်သား စိတ်ဝင်စားအောင် ကြိုးစားခဲ့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွေစစ်များ ရနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ မိတ်ဆွေရင်းချာများကို ဤနည်းအားဖြင့် မရနိုင်။

နပိုလီယန်^၁ သည် ဤနည်းကို စမ်းကြည့်ဖူး၏။ ဂျိုးဆက်ဖင်^၂ နှင့် နောက်ဆုံး တွေ့ရသော အကြိမ်တွင် 'ဂျိုးဆက်ဖင်ရယ်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မောင်ဟာ ကံအကောင်းဆုံးလူတစ်ယောက်ပါပဲ။ သို့ပေမယ့် ဒီအချိန်မှာ ခင်ကလွဲရင် မောင် အားထားရမယ့်လူဟာ တခြားမှာ မရှိတော့ဘူး' ဟူ၍ နပိုလီယန်က ပြောပြဖူး၏။ သို့ရာတွင် သမိုင်းဆရာများကမူကား ဂျိုးဆက်ဖင် ကိုပင်လျှင် နပိုလီယန်သည် အားကိုးမှ ကိုးပါရဲ့လား ဟူ၍ သံသယဖြစ်ကြ သေးသည်။

'ဘဝကိုသုံးသပ်နည်း'၊^၃ ခေါ် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကွယ်လွန်သူ အယ်ဖရက် အတ်လောသည် ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ ထိုစာအုပ်တွင် 'တစ်သက်တာတွင် ကိုယ်တိုင် ၃ ကွေအများဆုံး တွေ့ရ၍ အခြားတစ်ဘက်သားတို့ကိုလည်း ၃ ကွေ

၁: Napoleon
၂: Josephine
၃: What Life Should Mean to You

အများဆုံး ငွေသောသူသည် တစ်တက်သားတို့၏ ကိစ္စများတွင် စိတ်မဝင်စားသောသူသာလျှင် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ လူတို့၏ ချို့ယွင်းပျက်ကွက်မှုမှန်သမျှသည် ပေါ်ပေါက်လာကြသည်ဟူ၍ ထိုကျော်ကြားသော ဗီယင်နာမြို့သား စိတ်ပညာဆရာကြီးက ရေးခဲ့လေသည်။

အလွန်နက်နဲသော စိတ်ပညာကျမ်းများကို သင်သည် ဖတ်ပူးသော်လည်း သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးကြီးသော ဤလို စာကြောင်းမျိုးကို တွေ့ချင်မှ တွေ့ရပေမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်၍ပြောခြင်းကို မုန်းတီးသော်လည်း အတ်ဒလာ၏ စာကြောင်းများတွင် အလွန် အဖိုးတန်သော အဓိပ္ပာယ်များ ပါရှိသောကြောင့် အထက်ပါစာကြောင်းများကို ထပ်၍ ပြောရပေဦးမည်။

တစ်သက်တာတွင် ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခအများဆုံး တွေ့ရ၍ အခြားတစ်ယောက်သားတို့ကိုလည်း ဒုက္ခအများဆုံးငွေသောသူသည် တစ်တက်သားတို့၏ ကိစ္စများတွင် စိတ်မဝင်စားသော လူသာလျှင်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ လူတို့၏ ချို့ယွင်း ပျက်ကွက်မှုမှန်သမျှသည် ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။

နယူးယောက် ယူနီတစ်တီတွင် ဝတ္ထုတိုရေးနည်း သင်ခန်းစာကို ကျွန်ုပ်သည် ဝွားရောက်သင်ယူဖူး၏။ ထိုသို့ သင်ယူနေစဉ် တစ်နေ့သို့ ကော်လီယာ* မဂ္ဂဇင်း စာတည်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ အတန်းသို့ လာရောက်၍ ဟောပြော၏။ သူ၏ စားပွဲခုံပေါ်ကို တစ်နေ့ တစ်နေ့လျှင် ဝတ္ထုတို ဆယ့်လေးငါးခု ရောက်လာသည်။ ထိုအထဲမှ ဝတ္ထုတိုတစ်ခုကို ဆွဲတုတ်ပြီးလျှင် ထိုဝတ္ထုတိုကို ရေးသားသူသည် လူများကို မေတ္တာရှိသောသူ ဟုတ်မဟုတ်ကို သူသိသည်ဟု ထိုစာတည်းက တုတ်ဖော်ပြောပြလေသည်။ 'အကယ်၍ ထိုဝတ္ထုတိုကို ရေးသားသောသူသည် လူများကို မေတ္တာမရှိလျှင် လူများလည်း ထိုဝတ္ထုတိုရေးသူ၏ ဝတ္ထုတိုများကို မေတ္တာရှိမည် မဟုတ်' ဟူ၍ ထိုသူက အက်လက်ပြောပြလေသည်။

ဤအလုပ်ဝါရင့်ပြီးသောစာတည်းကြီးသည် ဝတ္ထုတိုရေးနည်း နိဿည်းများကို ဟောပြောစဉ် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရပ်ဆိုင်း၍ တရားစာပေ ဟောပြောသကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း တောင်းပန်၏။ 'သင်တို့၏ ဓမ္မကထိက ပြောပြမည်ဖြစ်သော တရားသဘောတွေကို ကျွန်ုပ်က ပြောပြ

* The Collier's

နေတာပါ။ သို့ရာတွင် သင်တို့သည် နာမည်ကျော် ဝတ္ထုရေးဆရာဖြစ်လိုလျှင် လူများအပေါ်တွင် စိတ်မဝင်စားဘဲ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကြပ်ကြပ်မှတ်သားပါ။ ဟူ၍လည်း ပြောပြသေး၏။

အကယ်၍ ဝတ္ထုရေးရာတွင် ဤစကားသည် တစ်ဆလောက်မှန်ကန် နေလျှင် လူများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ ထိုစကား သည် သုံးဆလောက် ပို၍မှန်မည် ဖြစ်၏။

မျက်လှည့်ဆရာတို့၏ အကြီးအမှူး ပဉ္စလက်ဆရာတို့၏ ဘုရင်ဖြစ်သော ဇောတိဝံ ပိတုသမ္ဘာတန်ခိုး သည် ဘုရားရှင်အရပ်တွင် နောက်ဆုံးအကြိမ် ရောက်လာပြီဟုက သူ၏ အဝတ်လဲသည့်အခန်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် တစ်ညနေ လောက် အချိန်ဖြုန်းဖူး၏။ သူသည် နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော် ကမ္ဘာကို လှည့်၍ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ သူ၏ အလွန် ဆံသြဖွယ်ကောင်းသော နည်းမျိုးစုံတို့ကို ပရိသတ်များ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနေအောင် ပြသခဲ့ဖူး၏။ သူ၏ မျက်လှည့်သို့ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသော လူဦးရေမှာ သန်းပေါင်း ၆၀ ကျော်၍ တိုပြပွဲ အားလုံးမှ ဒေါ်လာငွေ ၂ သန်းလောက် အမြတ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မစွတာ သာမတန်၏ အောင်မြင်ကြောင်း နည်းလမ်း ကောင်းများကို မေးမြန်းကြည့်၏။ ဤကဲ့သို့ သူအောင်မြင်ရသည်မှာ ကျောင်းမှ ရရှိခဲ့သော ပညာကြောင့် မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငယ်ရွယ်စဉ် ကပင် အိမ်မှ ထွက်ပြေးပြီးနောက် 'စောလေ'လုပ်၍ ကြီးပြင်းလာမသော ကြောင့်တည်း။

ကျောင်းမှရသော ပညာကြောင့် မဟုတ်လျှင် အခြား မျက်လှည့်ဆရာ များထက် မျက်လှည့်ဆရာတို့ကို ပို၍ တတ်သောကြောင့်လော။ မဟုတ်ပါ။ မျက်လှည့်ပြနည်း နိသျဉ်းများကို ရေးသားထားသော စာအုပ်ပေါင်း မြောက် ပြားစွာ ပေါ်ထွက်နေပြီဖြစ်၍ သူ့လောက်တတ်သောသူ အမြောက်အမြား ရှိမည်ဟု သူက ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် အခြားသူများတွင် မရှိသောအရာ နှစ်ခု သူ့ရှိ၏။ ပထမအရာကား သူ၏ မင်္ဂလာခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူသည် ဟန်ပြုအလွန်ကောင်း၏။ လူ့သဘောကို နားလည်၏။ သူ၏ ကိုယ်ဟန် လက်ဟန် သံနေသံထားမှစ၍ မျက်ခုံးကို ပင့်တင်သည်အထိ ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် သုလုပ်ရမည့် ဟန်အရာအရာတို့ကို ပွဲမဝင်မီ အပြင်က

ကျွင်းပလေ့ရှိသောကြောင့် ထိုအမှုအရာတို့သည် ပရိသတ်များကို အတော် 'ထိ' လေသည်။ ဒုတိယအရာသည်ကား ပွဲကြည့်သူ ပရိသတ်များအပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားသော သူ၏ စေတနာပင် ဖြစ်လေသည်။ 'များစွာသောမျက်လှည့် ဆရာတို့သည် ပရိသတ်များကိုကြည့်ပြီး ကံနေညတော့ အမဲတွေလာကြပြီ၊ ဒင်းတို့ကို အရှုံးလုပ်လိုက်ဦးမှပဲ စသည်ဖြင့် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ ပြောနေကြတာပဲ' ဟူ၍ သာစတန်က ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူးလေသည်။

သို့ရာတွင် သာစတန်၏ နည်းမှာမူကား အထက်ပါနည်းမျိုးနှင့် လုံးလုံး ဆန့်ကျင်လျက်ရှိ၏။ ဇာတ်စင်ပေါ်သို့ ရောက်တိုင်း 'ဒီလူတွေလာ ကြည့်ပေလို့ ငါဟာ ထမင်းတစ်လုတ် ချောင်ချောင်စားနေရတယ်၊ သူတို့ရဲ့ ကျေးဇူးဟာ အင်မတန်ကြီးပါပေတယ်၊ ဒီကျေးဇူးရှင်တွေကို ငါတတ်တာတွေ မှန်သမျှ အစွမ်းကျန်ပြရမှာပဲ' ဟူ၍ သူ သဘောထားကြောင်း ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူး၏။

ပရိသတ်ရှေ့တွင် ရပ်တိုင်း ရပ်တိုင်း 'ငါ ပရိသတ်များသည် ချမ်းသာ ကြပါစေ' ဟူ၍ အစဉ်မပြတ် မေတ္တာရှိသည် ဟုရှိလည်း သူက ပြောပြဖူး၏။ ဒီစကားကို မယုံဘူးလား၊ ရယ်စရာကောင်းမည်လို့ ဆိုမည်လား။ ဒါတော့ သင် ထင်ရှင်သလို ထင်နိုင်၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကျော်စောဆုံး သော မျက်လှည့်ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ နည်းကောင်းတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ကြားရ သမျှ တစ်လုံးမျှ အပိုမပါဘဲ သင့်အား ဖောက်သည်ချလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

မက်ဒမ် ရှုမန် ဟိန်နဲ့ လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ထိုကဲ့သို့ပင် ပြောပြဖူး၏။ သူ၏ ကလေးများနှင့် သူ့ကိုယ်သူ သတ်၍ သေကြရန်ကိုပင် ကြံစည်ခဲ့သည် အထိ အသည်းကြေကွဲစရာများနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဒုက္ခများကို တွေ့လာခဲ့ရ သော်လည်း ဂီတဆရာကြီး ဝက်ဂနား ၂ ရေးသော သီချင်းများကို သီဆိုသူများ ထဲတွင်အကောင်းဆုံးဖြစ်၍ နားထောင်သူ ပရိသတ်များ၏ စိတ်ကို ချောက်ချား အောင် စွမ်းသုတစ်ဦးအဖြစ်သို့ရောက်ရန် ကြိုးစားလာခဲ့ဖူး၏။ သူ၏ အောင်မြင် ကြောင်းနည်းကောင်းတစ်ခုသည် လူများ၏အပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု သူက ဝန်ခံ၏။

■ မေတ္တာစိတ်၏ ထက်မြက်စွမ်းရည်စည်း။ (ဘာသာပြန်သူ)
၁။ Madame Schumann Heink
၂။ Wagner

သီအိုရီရစဉ်၏ အံ့သြလောက်အောင် လူချစ်လူခင်ပေါများကျော်ကြားခြင်း နည်းကောင်းတစ်ခုသည်လည်း လူများ၌ စိတ်ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အစေခံများကပင်လျှင် သူ့ကို ချစ်ခင်ကြ၏။ သူ၏ ကပ္ပလီ အစေခံ ဂျိမ်း အီ အာမိုး သည် 'တကယ့်လူမတော်' ရှစ်ခု' စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ရေးသားဖူး၏။ ထိုစာအုပ်တံတွင် အောက်ပါ မှတ်သားဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ရေးသားထားလေသည်။

'ကျွန်ုပ်၏ မိန်းမသည် တစ်နေ့သ၌ သမ္မတမင်းအား ဘော့ဂိုက်ခေ' င်းတစ်မျိုးအကြောင်းကို ဖော်လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိန်းမမှာ ထိုင်းမျိုးကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသောကြောင့် သမ္မတမင်းသည် ထိုင်းမျိုးအကြောင်းကို ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တကွ လုံးဝမသိဘဲ ပြောပြ၏။ ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့နေသည့် တံအတွင်းရှိ တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်း မြည်သံကို ကြားရ၏။ အာမိုးနှင့် သူ၏ မိန်းမတို့သည် အိုင်းစတား ဘားရို ရှစ်ခု၏ ခြံမြေတွင် တဲငယ်တစ်ခု ဆောက်၍နေလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မိန်းမသည် တယ်လီဖုန်းကို သွား၍ နားထောင်သောအခါ တစ်ဘက်မှ စကားပြောသူသည် 'မစ္စတာ ရုစဉ်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေကြောင်း သိရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိန်းမ သိလိုသော ဘော့ဂိုက်ခေ' င်းငှက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အိမ် ပြတင်းပေါက်ဝတွင် နားနေ၍ ထွက်ကြည့်လျှင် မြင်နိုင်ကြောင်းကို ပြောပြချင်သောကြောင့် တယ်လီဖုန်းဆက် လိုက်သည်ဟု မစ္စတာရုစဉ်က ပြောပြ၏။ ထိုမျှ အသေးအမွှေးတို့ကလေးများ၌ပင် စိတ်ဝင်စားခြင်းသည် သူ၏ ထူးခြားချက်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တဲများကို ဖြတ်သွားတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို မမြင်လျှင် 'အို အင်ဒီ' တို့၊ အို ဂျိမ်းတို့' စသည်ဖြင့် ဟစ်သွားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြားရ၏။ တဲများကို ဖြတ်သွားစဉ် ထိုသို့ ဟစ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား စွန့်ခင်ယုယစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား သူ၏ အစေခံများသည် အဘယ်ကြောင့် မေတ္တာသက်ဝင် မချစ်ခင်ဘဲ ရှိဆဲနည်း။

sd James F. Amis

jr Bob White

qs Oyster Bay

gr Aunie

အသိ သာတိ^၁ ကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားလေသည်။

သမ္မတမင်း တပ်မတော်နှင့် သမ္မတကတော်တို့ မရှိမိတ် တစ်နေ့သည့် ရုစဉ်သည် အိမ်ဖြူတော်သို့ အလည်သွားလေသည်။ ဘေးရှိဆောင် လုံမငယ်များမှ အစ အိမ်ဖြူတော်ရှိ အစေခံအားလုံးအား သူတို့၏ နာမည်ရင်းများကို ခေါ်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းအားဖြင့် သူသည် အတန်းအစား မခွဲခြားဘဲ မေတ္တာအစစ် ရှိကြောင်းကို ပြလေသည်။

‘သူသည် အဲလစ်’ အမည်ရှိသော မီးဖိုချောင် အစေခံမကလေးကို တွေ့သောအခါ ‘ပြောင်းဖူးမှုန့် ပေါင်မုန့်များကို လုပ်သေးသလား’ ဟု မေးရာ ‘အစေခံများအတွက်သာ တစ်ခါတစ်ရံ လုပ်ရပါသည်။ အိမ်တော်ပေါ်က မည်သူမျှ ထိုပေါင်မုန့်များကို မစားပါ’ ဟု အဲလစ်က ပြန်ပြော၏။

‘သိပ်ပြီး ရိုင်းတဲ့လူတွေပဲ၊ သမ္မတကြီးနဲ့တွေ့မှ ဒီအတိုင်း ငါပြောရဦးမယ်’ ဟု ရုစဉ်က ကျယ်လောင်စွာ ပြန်ပြောလေသည်။

အဲလစ်သည် ပြောင်းဖူးမှုန့် ပေါင်မုန့်တစ်လုံးကို ပန်းကန်ပြားနှင့် တည်သောအခါ ရုစဉ်သည် သမ္မတမင်း၏ ရုံးခန်းသို့သွားရင်း ပေါင်မုန့်ကို လမ်းလျှောက်စားလာ၍ လမ်းတွင် တွေ့သမျှသော ဥယျာဉ်ပွားများ အလုပ်သမား များကို နှုတ်ဆက်၏။

သူသည် လမ်းတွင်တွေ့သမျှသော သူများကို ရှေးမှအတိုင်း နှုတ်ဆက်၏။ နှုတ်ဆက်ခံရသူများကလည်း ထိုအကြောင်းကို တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး တီးတိုး ပြောလျက်ရှိကြ၏။ အိုက်ဟူးဗား^၂က မျက်စည်ဥကာ ‘ခု နှစ်နှစ်လောက် အတောအတွင်းမှာ ဖိတ်ချမ်းသာတဲ့ နေ့ရယ်လို့ ဒီတစ်နေ့ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒီလိုနေ့မျိုးကို ဒေါ်လာတစ်ရာနဲ့တောင် မလဲဘူးကွာ’ ဟု၍ ပြောလေသည်။

ဒေါက်တာ ချား ဒဗလျူ အဲလီယတ်^၃ ကို ယူနီဗာစီတီကျောင်းကို အုပ်ချုပ်စီမံရသော ဥက္ကဋ္ဌများထံတွင် အအောင်မြင်ဆုံးသော ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦး ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေးသော အရာသည်လည်း တစ်ဘက်သားတို့၏ အရေး ကိစ္စများတွင် စိတ်ဝင်စားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ၄ နှစ်အကြာမှ အစပြု၍ ကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်မီ ၅ နှစ်တိုင်

၁။ Archie Butt

၂။ Alice

၃။ Ike Hoover

၄။ Dr. Charles W. Eliot

အောင် ဟားဝတ် ယူနီတစိတိကို သူသည် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်လာခဲ့သည်ကို သင် သတိရပေမည်။ ဒေါက်တာ အဲလီယော့၏ အုပ်ချုပ်ပုံသက်သေတစ်ခုကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့။

တစ်နေ့သ၌ ကျောင်းသားသစ်တစ်ဦးဖြစ်သူ အယ် အာ-ဂျီ ကရင်ဒန်သည် ကျောင်းသားများ၏ဈေးငွေထဲမှ ဒေါ်လာငွေ ၅၀ ကို ဈေးရန် ဥက္ကဋ္ဌ၏ ရုံးခန်းသို့သွား၏။ နေ့လို့သည့်ငွေကိုရသောအခါ ကရင်ဒန်သည် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီးနောက် ရုံးခန်းမှ ထွက်လာရန် ထလေသည်။ ထိုအခါ ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာ အဲလီယော့က 'ခေတ္တကလေး ထိုင်ပါဦး မောင်၊ မောင်အခန်းထဲမှာ မောင်ကိုယ်တိုင် ထမင်းချက်စားတယ်လို့ ဂျပ် ကြားရတယ်၊ အစားကောင်းကိုလဲ ရမယ်၊ လုံလုံလောက်လောက်လဲ ရမယ်ဆိုရင် ဒီလိုချက်စားတာ အကောင်းသားပဲ၊ ကျွန်ုပ် ကောလိပ်ကျောင်းမှာ နေစဉ်ကလဲ ဒီလိုပဲချက်စားတာပဲ၊ ဒါနှင့် စကားမစပ် မောင် နွားကလေးသားပါတဲ့ မုန့်ကို လုပ်တတ်ရဲ့လား၊ အချိန်ယူပြီး နွားနေအောင် ချက်ထားတဲ့ နွားကလေးသားနဲ့လုပ်ရင် အင်မတန် အရသာရှိတာပဲ၊ ဘာတစ်ခုမျှလဲ လွှင့်မပစ်ရဘူး၊ ကျုပ်ချက်တဲ့ နည်းကတော့ ဒီလိုပဲ' စသည်ဖြင့် နွားကလေးသားမုန့်အကြောင်းကို လုပ်ပုံလုပ်နည်းမှစ၍ ဘယ်လိုစားရသည်အထိ ဖြောဖြလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ရှိ အလွန်ပွဲတောင်းခံရသော လူတစ်စုသည်ပင်လျှင် သူတို့အပေါ်၌ အဟုတ်တကယ် စိတ်ဝင်စားခြင်းဖြင့် သူတို့၏ အပိုးတန်သော အချိန်များအကြားမှ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဂရုတစိုက်ပြုကာ လာရောက်ကျည်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ တတ်စွမ်းနိုင်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ယ်တိုင် တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ သက်သေပြပါအံ့။

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလောက်က ဘရုကလင် သိပ္ပံ ဝိဇ္ဇာကျောင်းတွင် ကျွန်ုပ်သည် ပုံဝတ္ထုရေးနည်းသင်တန်းကို ဖွင့်ထား၏။ ကက်သလင်း နော်ရစ်၊^၁ ဖင်းနီး ဟတ်၊^၂ အိုင်ဒါတာဘယ်၊^၃ အယ်လဘတ် ပေဆန်း တာဟွန်း၊^၄ ရူပတ် ဟယူး၊^၅ နှင့် အခြားသော အလွန်အလုပ်များသော နာမည်ကျော် ဝတ္ထုရေးဆရာများကို ဘရုကလင်သို့ လာရောက်၍ ကျွန်ုပ်၏ အတန်းသားများအား

၁။ I. R. G. Crandon
၂။ The Brooklyn Institute of Arts and Sciences
၃။ Kathleen Norris
၄။ Fannie Hurst
၅။ Ida Tarbell
၆။ Albert Payson Terhune
၇။ Rupert Hughes

သူတို့၏ ကိုယ်တွေ့များမှ ရနိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးများကို ဟောပြောစေလို၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ စာအုပ်များကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်လေးစားကြောင်း၊ သူတို့၏ အကြံဉာဏ်များကိုလည်း အလွန်အမင်း ခံယူလိုကြောင်း၊ ထို့ပြင် သူတို့၏ ဆောင်မြင်ကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်းများကိုလည်း လေ့လာဆည်းပူးလိုကြောင်းဖြင့် သူတို့ထံသို့ စာရေးလိုက်၏။

စာအစောင်တိုင်းတွင် အတန်းသားပေါင်း ၁၅၀ လောက် လက်မှတ်ရေးထိုးကြ၏။ ထိုဝတ္ထုရေးဆရာကြီးများသည် အလွန် အလုပ်များလျက်ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ဟောပြောရန်အတွက် ပြင်ဆင်ရန်ကိုပင် အချိန်ရနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း စာထဲတွင် ထည့်၍ ရေးလိုက်သေး၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ သူတို့၏ လုပ်ပုံလုပ်နည်း၊ နိဗ္ဗာန်များကို သိလိုသော မေးခွန်းတစ်ခုစီကိုလည်း စာအိတ်ထဲတွင် ထည့်ပေးလိုက်၏။ သူတို့သည် ဤကဲ့သို့ ဖိတ်မန္တ ကပြခြင်းကို နှစ်သက်ကြ၏။ ဘယ်သူမကြိုက်ဘဲရှိပါသနည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့သည် သူတို့မြို့ရွာမှ ဘုံရကလင်မြို့သို့ လာရောက်ကြပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကူညီကြ၏။

သီရိဇိရုစဉ် အစိုးရအဖွဲ့၏ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး လက်ဆလီရှော၊ တပ်မတော်အစိုးရအဖွဲ့၏ အစိုးရ ရှေ့နေချုပ်ကြီး ဧရာ ဒဗလျူ ဝစ်ကာရှမ်၊ ဝိလျူ ဂျင်းနင်း ဗရိုင်ယန်း၊ ဖရန့်ကလင် ဒီ ရုစဉ်နှင့် အခြားသောနိုင်ငံကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုလည်း လာရောက်၍ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များကို နည်းပေးလမ်းပြ ပြုပါရန် ဖိတ်ကြားရာ၌ အထက်ပါနည်းကိုပင် အသုံးပြုခြင်းဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့၏။

ဧည့်သည်သမားဖြစ်စေ၊ ပေါင်မုန့်ဖုတ်သမားဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ လူမှုနိသမ္မသည် သူတို့ကို အထင်ကြီးသော လူများကို နှစ်သက်ခြင်းမှာ ဓမ္မတာပင်တည်း။ သက်သေပြပါအံ့။

ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစက ဂျာမနီနိုင်ငံက ဘုရင်မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူများ၏ အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာမုန်းတီးခြင်း အခံရဆုံးသူတစ်ဦး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ သူ၏ တိုင်းပြည်သားများကပင် ပုန်ကန်ထကြွသောကြောင့် အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာရအောင် သူသည် ဟော်လန်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရ၏။

၁၁ Leslie Shaw
၂၁ George W. Wickersham
၃၁ William Jennings Bryan

၁၁ The German Kaiser
၂၁ Holland

သူ့ကို မည်မျှ စိတ်နာမန်းတီးကြသနည်းဆိုသော် သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် သူ့ကို တွေ့ရာသမိုင်း၊ ဓားမဆိုင်းဘဲ အရှင်လတ်လတ် ခုတ်ပိုင်း သတ်ဖြတ်ရန် များစွာ တောင့်တနဲ့။ ထိုကဲ့သို့ တစ်နိုင်ငံလုံး တစ်ကမ္ဘာလုံး သူ့အပေါ်တွင် ဒေါသပုန်ထလျက်ရှိစဉ် ကလေးသူငယ်တစ်ဦးသည် သူ့အပေါ် တွင် ကြင်နာမြတ်နိုးကြောင်းဖြင့် စိကုံးထားသည့် စာတစ်စောင်ကို ခပ်ရိုးရိုး ကလေး ရေး၍ သူ့ထံသို့ ပို့လိုက်၏။ စာထဲတွင် အခြားသူများက ကိုင်စွဲ အပေါ်တွင် ဘယ်လိုပင် စေတနာထားစေကာမူ ထိုသူငယ်ကလေးကမူကား ကိုင်စွဲကို သူ၏ ဘုရင်ခံကရာဇ်မင်းမြတ်ဟူ၍ နှစ်မြတ်နိုးမည့်အကြောင်းကို လည်း ရေးထည့်လိုက်သေး၏။ ထိုစာသည် ကိုင်စွဲဘုရင်၏ အသည်းကို ဖွဲ့သွားစေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် စာရေးသော သူငယ်ကလေးအား သူ့ထံ သို့ လာရောက်လည်ပတ်ရန် ဖိတ်ကြားလိုက်၏။ သူငယ်ကလေးသည် သူ၏ မိခင်နှင့်အတူ ကိုင်စွဲထံသို့ လာရောက်လည်ပတ်ရာ ကိုင်စွဲသည် သူငယ် ကလေး၏ မိခင်ကို ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုက်လေသည်။ သူငယ်ကလေးသည် 'မိတ္တဗလငိုကာ' စာအုပ်ကို မတ်ရန်မလို၊ သူ၏ဝမ်းတွင်းမှ ထိုနည်းများကို အလိုအလျောက် သိပြီး ပြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွေပေါများလိုသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ကျိုးကို မကြည့်ဘဲ အချိန်ကုန် အပင်ပန်းခံ၍ အခြားသူ၏ ကိစ္စများကို ကြံရာ ကောက်ထားစွာ အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်ပေးရပေမည်။ ယခု ဝင်ဆာမြို့စားသည် ဧလမင်းသား အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ ပြစ်စဉ်က တောင်အမေရိကသို့ တိုင်းခန်း လှည့်လည်ရန် တာဝန်ကျလေသည်။ တိုင်းခန်းမလှည့်လည်မီ လပေါင်းများစွာက စပိန်ဘာသာကို ကြိုးစား၍ သင်ကြားလေသည်။ တိုင်းခန်းလှည့်လည်သည့် အခါ ဧည့်ခံကြိုဆိုမှုများ၊ အစည်းအဝေးများ၌ တိုင်းရင်းဘာသာဖြစ်သော စပိန်ဘာသာဖြင့် ပြောကြားသည့်အတွက် တောင်အမေရိကတိုက်သားများသည် သူ့ကို မေတ္တာရှိကြသည်။

ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေများ၏ မွေးနေ့များကို ရအောင်ယူသော အလေ့အထ တစ်ခုကို ကျွန်ုပ် လုပ်ထား၏။ ဘယ်လိုပုသည်ကို ပြောပါအုံး၊ ကျွန်ုပ်သည် ဧဝခင်ပညာ၌ ခိုးစဉ်းမှ အယုံအကြည်မရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့သော မိတ်ဆွေအား မွေးနေ့သည် လူ၏ စိတ်နေစိတ်ထား အကျင့်စာရိတ္တနှင့် ဆက်

သွယ်လျက်ရှိသည်ကို ယုံကြည်ပါသလားဟူ၍ မေးလေသည်။ ထို့နောက် မိတ်ဆွေ၏ မွေးနေ့ကို မေးလိုက်၏။ ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့် ထိုအမေးခံရသူက သု.မွေးနေ့သည် နိုဝင်ဘာလ ၂၄ ရက်ဟု ပြန်ပြောသည် ဆိုကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင်းတွင် 'နိုဝင်ဘာလ ၂၄ ရက်' 'နိုဝင်ဘာလ ၂၄ရက်' စသည်ဖြင့် ထပ်ထပ်လဲလဲ ရွတ်ဆိုလျက်ရှိ၏။ ထိုသူ ကွယ်သွားလျှင် သွားချင်း၊ ထိုမွေးနေ့ကို နေ့မှတ်ထားလိုက်လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ပြက္ခဒိန်တွင် ထိုမွေးနေ့ များကို နှစ်စဉ် စ၍ အစဉ်အတိုင်း မှတ်သားထားသောကြောင့် ပြက္ခဒိန်ကို ကြည့်တိုင်း မွေးနေ့များကို အလွယ်တကူ သိနိုင်၏။ ကျွန်ုပ် မှတ်ထားသော မိတ်ဆွေများ၏ မွေးနေ့များသို့ ရောက်တိုင်း ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သမည့် သံကြီးစာသော်လည်းကောင်း၊ စာသော်လည်းကောင်း ထိုမိတ်ဆွေများထံသို့ ပို့လေ့ရှိ၏။ ထိုစနစ်သည် အလွန် အောင်မြင်၏။ စာရသော မိတ်ဆွေတိုင်းက သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျွန်ုပ်သားလျှင် ဂရုစိုက်လုပ်သည်ဟု မကြာခဏ အထင်ခံရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွေပေါများလိုလျှင် လူများနှင့် တွေ့သောအခါ အလွန် ဝမ်းမြောက်စွာလန်းစွာနှင့် အားရပါးရ ချစ်ခွန်းဆက်သကြပါစို့။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် သင့်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းနှင့် စကားပြောပါလျှင် အထက်တွင် ပြောပြသကဲ့သို့ စိတ်ရောက်ဖူးပါ စွဲလန်း ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် ပြန်၍နှုတ်ဆက်ပါ။ 'ဟဲလို' ဟု ဟုပြန်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြားရသူ တစ်ဖက်သားစိတ်တွင် သူနှင့် စကားပြောရ၍ သင့်သည် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာသည်ဟူသော သဘောမျိုးပေါက်စေနိုင်သည့် လေယူလေသိမ်းကို ပါပါစေ။ 'ကျေးဇူးပြု၍ နံပါတ်ကိုပြောပါ' ဟူသော စကားကို ပြောလျှင် တယ်လီဖုန်းပြောလိုသောသူ၏ စိတ်ထဲတွင် 'မင်္ဂလာမနက်ပါရှင်၊ ဦးမင်း (သို့မဟုတ် ဒေါ်ဒေါ်)၏ အကျိုးကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် ကျွန်မ သယ်ပိုးရွက်ဆောင်ပါရစေ' ဟု မပြောသော်လည်း ပြောဘိသို့ ထင်မှတ်သွားစေ နိုင်သည့် လေသံထားနည်းမျိုးကို ကျင့်သားရအောင် တယ်လီဖုန်းဆက်သား များအား ပြုပြင်ပေးရန်အတွက် နယူးယော့ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီက ကြပ်မတ်၍ ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖွင့်ထားလေသည်။ မနက်ပြန် တယ်လီဖုန်းဆက်လျှင် ထိုနည်းကို မှတ်ထားပါ။

ရောင်းရေးဝယ်တာ လုပ်ငန်းတွင် ဤနည်းသည် နေရာကျပါ၏လော၊ အကူအညီရပါ၏လော၊ ကျွန်ုပ်သည် သက်သေသာခံကပေါင်းများစွာ ပြိုင်သော်လည်း အချိန်မရှည် နှစ်ခုသာ ပြပါအံ့။

နယူးယောက်မြို့ရှိ ဘဏ်တိုက်ကြီးတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်သူ များ အာဝေါလတာသည် အလုပ်တိုက် တစ်တိုက်၏ အတွင်းရေးများကို စုံစမ်းအစီရင်ခံရန် တာဝန်ကျနေ၏။ ထိုအရေးကြီးသောကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ့ကို ကူညီနိုင်မည့်လူသည် သူ့သိရသလောက်မှာ တစ်ဦးတည်းသာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုသူထံသို့ သွား၏။ ထိုသူမှာ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြစ်လေသည်။ ဝေါလတာသည် အခန်းထဲသို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း လုံမငယ်တစ်ယောက်သည် ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ အခန်းတွင်းသို့ တံခါးပေါက်ဝ တစ်ခုမှနေ၍ ခေါင်းဖြူလျက် ထိုနေ့အတွက် တံဆိပ်ခေါင်းတစ်လုံးမျှ မရပါဟု ဥက္ကဋ္ဌကြီးအား ပြောလေသည်။

‘ကျွန်တော့်ရဲ့ ၁၂ နှစ်သားကလေးအတွက် တံဆိပ်ခေါင်းများကို စုပေးနေတယ်’ ဟု၍ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ဝေါလတာကို ပြောပြ၏။

ဝေါလတာသည် သုလာရရင်းကိစ္စကို ပြောပြ၍ လိုချင်သည့်အချက်များကို မေး၏။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးလည်း မဖြေနှင့် ပြေချင် ကွေ့လည်ကြောင့်ပတ်လုပ်၍ ပြေလေသည်။ သူသည် စကားများများ မပြောချင်။ သူ့ကို စကားပြောချင်အောင် သူ့ကို တယ်လိုလုပ်၍မျှလည်း ရပ်မပေါ့။ ထို့ကြောင့် မစွတာ ဝေါလတာလည်း ခပ်ပြန်ပြန် နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ဘာမျှ မပြီးပြတ်ဘဲနှင့် ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ အခန်းတွင်းမှ ထွက်ခဲ့ရလေသည်။

‘အမှန်ပြောရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် ဘာလုပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါ။ ဒါနဲ့ ပြုံးကနဲဆို ထိုဥက္ကဋ္ဌကြီးသို့ သူ့အတွင်းရေးမှူးက ပြောသောစကားများနှင့်တကွ တံဆိပ်ခေါင်းအကြောင်း၊ ၁၂ နှစ်သားအရွယ်ကလေးအကြောင်းတို့ကိုပါ သတိရလာပါတယ်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ ဘဏ်တိုက်၏ နိုင်ငံခြားဌာနက အရပ်ရပ်မှလာတဲ့ တံဆိပ်ခေါင်းများကို စုဆောင်းနေကြောင်း မြေ့မြေ့ သတိရပြန်တယ်။

‘နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်အချိန်လောက်တွင် ထိုဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ အလုပ်ရုံးခန်းသို့ သွားပြီး ကျွန်တော့်မှာ သူ့သားကလေးဖို့ တံဆိပ်ခေါင်းများ

ပါလာတဲ့အကြောင်းကို အခန်းအပြင်ဘက်က အပြောနိုင်လောက်ပါတယ်။ ဒီစကားကြားတော့ ထွက်ပြီး ပျာပျာသလဲ နှုတ်ဆက်တာပဲ။ ဥပဒေပြုအဖွဲ့ အတွက် ဝင်ပြီး အရွေးခံရရင်တောင် ရွင်ရွင်ပျာပျာ ကျွန်တော့်လက်ကို ဒါထက် ပိုပြီး ဆွဲပင် နှုတ်ဆက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့မျက်နှာကလဲ ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးနဲ့ ပီတိတွေ သိပ်ဖြစ်နေတာပဲ။ ပြီးတော့မှ 'ကျွန်တော့်သား ဂျော့ဖြင့် ဒါကို သိပ် ကြိုက်မှာပဲ'လို့ တံဆိပ်ခေါင်းတွေကို ကိုင်ကြည့်ရင်း တစ်ပြောတည်း ပြောနေတာတော့။

‘သူ့သားရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ကြည့်လိုက်ကြ၊ တံဆိပ်ခေါင်းတွေအကြောင်း ကို ပြောလိုက်ကြနဲ့ နာဂိုက်လောက်ကြာသွားတယ်။ နောက်ပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမပြောရဘဲနဲ့ ကျွန်တော် လိုချင်တာတွေကို တစ်နာရီ ကျော်ကျော် လျှောက်ပြီးပြောပါတယ်။ သူသိတာတွေလဲ အကုန် ပြောလိုက် သေးတယ်။ သူ့အလုပ်သမားတွေဆီကလဲ စုံစမ်းပေးလိုက်သေးတယ်။ ပြီးတော့ လည်း သူ့မိတ်ဆွေတွေဆီကလည်း တယ်လီဖုန်းနဲ့ ထပ်ပြီး စုံစမ်းပေးလိုက် သေးတယ်။ ဟာ မပြောပါနဲ့တော့။ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ အကြောင်းတွေ စာရင်းတွေ အစီရင်ခံစာတွေ စာပေးစာယူလုပ်တဲ့ စာတွေကို ပေးလိုက်တာ တစ်ပုံကြီးပဲ။ သတင်းထောက်များရဲ့ စကားနဲ့ပြောရရင် ကျွန်တော်ဟာ သူများ မရနိုင်တဲ့ သတင်းထူး တစ်ခုကို ရတာပဲ’ စသည်ဖြင့် မစွတော့ ဝေါ်လာတာက ပြောပြလေသည်။

အခြားသာမကတစ်ခုကတော့ ဖီလဒယ်ဖီးယားမြို့မှ ဦး အမ် နက်ဖဲ (အငယ်)² သည် ကြိုတင်ဆက်ကုန်ခဲ့ဆိုင် အဖွဲ့ကြီးတစ်ခုသို့ ကျောက်မီးသွေး များကို တင်သွင်းရန် နှစ်ပေါင်းများစွာက ကြိုးစားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုကြိုတင် ဆက် ကုန်ခဲ့ဆိုင် အဖွဲ့ကြီးသည် ကျောက်မီးသွေးကို မြို့ပြင်ရှိ ကျောက်မီးသွေး ရောင်းသမား တစ်ဦးထံမှ ဝယ်ပြီးလျှင် ထိုကျောက်မီးသွေးများကို နက်ဖဲ၏ ဆိုင်ရှေ့တည့်တည့်မှ အရှေ့တိုက်၍ သယ်ယူ၏။ တစ်ညသ၌ ကျွန်ုပ်၏ အတန်း တစ်တန်းတွင် ထိုကြိုတင်ဆက် ကုန်ခဲ့ဆိုင်များသည် တိုင်းပြည်၏ ရူးပြောင့် ခလုတ်များဖြစ်ကြောင်းကို နက်ဖဲသည် စိတ်ထဲတွင်ရှိသရွေ့ အပြင်းအထန် စွတ်ချ ပြောဆိုလေသည်။

၁၁ C.M. Knapples, Jr.

² ထိုအိန္ဒိယရောင်းသော သမဝါယမကုန်ဆိုင်တစ်ဖွဲ့ဖြစ်လေသည်။ ထိုဆိုင်များကို တစ်တိုင်း ပြည်လုံးတွင် ဆိုင်ခွဲများအဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်လှစ်ထား၏။

ဤကဲ့သို့ပြောပြီးနောက် ထိုအဖွဲ့သို့ ကျောက်မီးသွေး မရောင်းရသည့် ဟာ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သည်ကို သူသည် တွေး၍ မရသေးချေ။

ထို့ကြောင့် နည်းသစ်တစ်ခုကို စမ်းသပ်ရန် ကျွန်ုပ် သူ့ကို အကြံပေး လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ နည်းကို အကျဉ်းချုံး၍ ပြောပါ။ 'ကြိတ်ဆက်ကုန်စုံဆိုင် အဖွဲ့များသည် တိုင်းပြည်အား အကျိုးထက် အမြစ်ကို ပို၍ပေးလေသည်'ဟူသော အဆိုကို စကားရည်လုပွဲ ကျင်းပရန် တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အစားသားများ စီစဉ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အကြံပေးဆုတ်အရ နက်မဲသည် အထက်ပါအဆိုကို ကန့်ကွက် သည့်ဘက်မှနေ၏။ ကြိတ်ဆက် ကုန်စုံဆိုင်များကို ကာကွယ်ပြောဆိုနိုင်ရန် သူသည် သဘောတူ၏။ ထိုနောက် သူ့အလွန်မုန်းတီးသော ကြိတ်ဆက် ကုန်စုံဆိုင်၏ အမှုဆောင်တစ်ဦးထံသို့သွား၍ 'ကျွန်တော်လာတာ ကျောက် မီးသွေးရောင်းရအောင် လာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိစ္စကလေးတစ်ခုအတွက် ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးပြုစမ်းပါလို့ တောင်းပန်ရအောင် လာတာပဲ'ဟု ပြော၏။ ထို့နောက် စီစဉ်ထားသည့် စကားရည်လုပွဲအကြောင်းကို ပြောပြပြီးမှ 'အဲဒီ တော ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး ဦးမင်းက လွဲရင် ကျွန်တော့်ကို ကူညီ နိုင်မယ့်လူ တခြားမှာ ကြည့်လို့တော့ မမြင်ဘူး။ ဒီစကားရည်လုပွဲမှာ အနိုင် ရအောင် ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဦးတတ်နိုင်သရွေ့ ကျွန်တော့်ကို ကူညီ မဝပါ' ဟု နက်မဲက ဆက်၍ တောင်းပန်လေသည်။

မစ္စတာနက်မဲ၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို သူ ပြန်ပြောသည့် စကားအတိုင်း သောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့။

'ကျွန်တော့်ကို ကူညီမစဖို့ ဒီလူ့ဆီမှာ တစ်မိနစ်ထဲ ကျွန်တော် ခွင့် တောင်းတယ်၊ သူနဲ့ တစ်မိနစ်ထဲ စကားပြောပါ့မယ်ဆိုလို့ သူ အတွေ့ခံတာ၊ ကျွန်တော် ပြောချင်တာကိုလဲ ပြောပြီးရော ကုလားဆိုင် ပေါ် လှိုင်ပါဦးဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို သူပြောနေလိုက်တာ တစ်နာရီနဲ့ လေးဆယ့်ခုနစ်မိနစ် ကြာသွားပါတယ်၊ သူတစ်ယောက်တည်းပြောလို့ အားမရသေးဘူး၊ ကြိတ်ဆက် ကုန်စုံဆိုင်များအကြောင်းနဲ့ စပ်လျဉ်း ပြီး စာတစ်အုပ် ရေးဖူးတဲ့ အခြား အမှုဆောင်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး အပြောခိုင်းလိုက်သေးတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ 'အမျိုးသား ကြိတ်ဆက် ကုန်စုံဆိုင်အသင်းကြီး' ကို စာရေးပြီး ကျွန်တော့်တို့ ပြောရမယ့် အကြောင်းနဲ့ စပ်လျဉ်းတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုလဲ မှာပေးလိုက်သေးတယ်၊

ဒီကြိတ်ဆက် ကုန်စုံဆိုင်တွေဟာ လူတို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို အဟုတ်
တကယ် လုပ်နေတယ်လို့ သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ မသေချာချာ
ယုံနေတာပဲ။ လူတွေအတွက် အကျိုးဆောင်ရတယ်ဆိုပြီး သူ့အလုပ်
ပေါ်မှာ သူ ဂုဏ်ယူနေတာပဲ။ ဟာ ကျွန်တော့်ကို ပြောနေရင်း သူ့ဟာ
သူ အတော့်ကို ပီတိဖြစ်နေတာပဲ။ အဟုတ်ပြောတာပါ။ သူဒီလိုလျှောက်
ပြီး ပြောတော့မှပဲ ရှေးက ကျွန်တော် မမြင်ဖူး မကြားဖူးတဲ့ဟာတွေကို
မြင်ဖူး ကြားဖူးရတော့တယ်။ အဲဒီတော့မှပဲ ကျွန်တော့် အယူအဆဟာ
တစ်ခါတည်း ပြောင်းသွားတာပဲ။

‘အခန်းထဲက ကျွန်တော်ထွက်လာတော့ ကျွန်တော့်ပန်းကို
ဖက်ပြီး တံခါးဝအထိ သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့လိုက်သေးတယ်။ ပြီးတော့မှ
‘ကော့လည်လှဲပွဲမှာ ဘယ်နှယ်နေတယ်ဆိုတာကို ပြန်ပြောပါဦး၊ မောင်ရင်
နှိပ်ပါစေလို့ ဦး ဆုတောင်းနေပါတယ်။ ငါ့ထက် စကားမစပ်၊
ဆောင်းကုန်ခါနီးလောက်ကျရင် ကျေးဇူးပြုပြီး ဦးနဲ့ တဆိတ်လောက်
လာတွေ့ဦး။ မောင့်ထဲက ကျောက်မီးသွေးဝယ်ချင်လို့ပါ’ လို့ ဆက်ပြော
လိုက်သေးတယ်။

‘ဒီစကားတွေကြားရတော့ ကျွန်တော့်မှာ အတော် အံ့အားသင့်
နေတယ်။ ကျောက်မီးသွေးဝယ်ဖို့ ကျွန်တော်က ဘာစကားတစ်ခွန်းမျှ
မပြောရဘဲနဲ့ သူက ဝယ်ချင်တယ်လို့ စပြောတယ်။ ကျောက်မီးသွေး
ရောင်းချင်တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဆန္ဒကို သူစိတ်ဝင်စားအောင် ကျွန်တော်
၁၀ နှစ်လောက် ကြိုးစားခဲ့ဦးတော့ သူ့ကိစ္စထဲမှာ နှစ်နာပါလောက်
ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားလိုက်တာလောက် ခရီးမရောက်တာကို တွေ့ရ
ပါတယ်’ ဟူ၍ မစွတာနက်ဖဲက ပြောပြလေသည်။

စင်စစ်မှာ မစွတာ နက်ဖဲသည် နည်းသစ်ကိုရှာ၍ တွေ့သည်မဟုတ်။
ခရစ်တော် မမွေးမီ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာလောက်က ရောမတိုင်းသား လက်ာ
ဆရာကြီး ဝတ်ဝလီလီယပ် ဆိုင်းရပ် ဆိုသူက ‘အခြားလူများသည့် ကျွန်ုပ်တို့
အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားသောအခါသာ ထိုလူများအပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း
စိတ်ဝင်စားလေသည်’ ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏။

ထိုကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျှင်နည်းအမှတ် ၁ သည် အောက်ပါအတိုင်း ပြစ်၏။

အခြားလူများအပေါ်တွင် အဟုတ် အဟတ်စိတ်ဝင်စားပါ။

အကယ်၍ သင်သည် သင့်ကိုယ်ကို ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ရာ လူရည်သန် လာအောင်သော်လည်းကောင်း၊ လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ပို၍ ထိရောက်စွာ အသုံးပြုနိုင်မည့် ဖွမ်းရည်သတ္တိကို တိုးတက်ကြီးမားအောင်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်လိုပါလျှင် ဒေါက်တာ ဟင်နရီ လင့်' ရေးသော 'သာသနာကိုဖက်ရန်'၊ စာအုပ်ကို ဖတ်ဖို့ သင့်ကို တိုက်တွန်းပါရစေ။ စာအုပ်အမည်ကြားရန်နှင့် လန့်မနေပါနှင့်။ သမိတ်သံ အိတ်သံပါသော စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ ထိုစာအုပ် ရေးသောသူသည် လူရည်သန်အောင် ပြုလုပ်နည်းများအတွက် ဆည်းပူးကြသော တပည့်သုံးထောင်ကျော်တို့ကို ထိထိရောက်ရောက် ကယ်တင်ဆောင်ယူခဲ့သော စိတ်ပညာပါရဂူကြီး တစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်ကို 'ဥပဓိရုပ် မွေးမြူနည်း' ဟု လွယ်လွယ်နှင့် အမည်ပေးနိုင်ကြောင်း ဒေါက်တာလင့် ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်အား ပြောဖူး၏။ ထိုစာအုပ်သည် လူရည်သန်မှုအကြောင်းကို ရေးထားသော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၍ နည်းကောင်းများပါဝင်သည်ကို သင် ဓော့ရလိမ့်မည်။ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် စာအုပ်တွင်ပါသော နည်းများကို အသုံးပြုကြည့်လျှင် လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ သင့်စွမ်းရည်သည် တိုးတက်လာလိမ့်မည်မှာ မလွဲကေန်ပင် ဖြစ်၏။

သင်၏ စာကြည့်တိုက်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဆိုင်တွင်သော်လည်းကောင်း ထိုစာအုပ်ကို မရနိုင်ခဲ့ပါလျှင် ထိုစာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော တိုက်' သို့ ခေါ်လာခွင့် ၂၅ တင်ပို့၍ မှာထားနိုင်ပါသည်။

၁၀ Dr. Henry Link

၂၁ The Return To Religion

၃၈ How to Develop Your Personality

၄၈ Pocket Books, Inc., 1260, Sixth Avenue New York 20, N. Y.

အခန်း ၂

တွေ့လျှင် တွေ့ချင်း မေတ္တာရှိစေသောနည်း

နယုးယောက်မြို့တွင် တည်ခင်းကျွေးမွေးသော ညစာစားပွဲတစ်ခုသို့ များမကြာမီ က ကျွန်ုပ် တက်ရောက်ခဲ့၏။ ထို ညစာစားပွဲသို့ တက်ရောက်သော အမွေ ပစ္စည်း အတော်ရထားသူ မိန်းမတစ်ဦးသည် တွေ့သမျှသော လူတိုင်းက သူ့အား မေတ္တာရှိစေလိုသော ဆန္ဒရှိ၏။ ထိုမိန်းမသည် အဖိုးတန် စိန် ပတ္တမြား ပုလဲ စသည်တို့ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆင်ယင်၍ ထားသော်လည်း သူ့မျက်နှာကို အနည်းငယ်မျှ ပြုပြင်ပေးရမှန်း မသိချေ။ သူ့မျက်နှာသည် ဘာကံသိုးသိုး နိုင်လှ၏။ တစ်ကိုယ်ကောင်းကြံစည်ချင်စိတ် မပါလှင်နေ၏။ မိန်းမတစ်ယောက် တွင် အဝတ်အစားထက် မျက်နှာထားက ပို၍အရေးကြီးကြောင်းကို မယာကျ်ား တိုင်းလိုလို သိသော်လည်း ထိုမိန်းမကား မသိချက် ဆိုးစွာလှ၏။ (စကားမစပ် သင့် မိန်းမသည် ဝတ်စကောင်းစားလှကို ပုဆွာလျှင် ပြန်ပြောနိုင်အောင် ဤစာကြောင်းကို မှတ်ထားပါ။)

သူ့အပြုံးသည် ဒေါ်လာတစ်သန်းတန်သည်ဟု ချားရွပ်သည် ကျွန်ုပ် အား ပြောဖူး၏။ သူသည် အမှန်ကို အနည်းငယ်လျှော့ပြောကောင်း ပြောပေ မည်။ အကြောင်းမူကား သူ၏လူရည်သန့်မှု၊ ဗြိတိန်းဖွယ်အမူအရာ၊ လူကြိုက် များသော လုပ်နိုင်သော စွမ်းရည်တို့သည် သူ၏ တုက်သော အောင်မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများပင်တည်း။ သူ၏ လူရည်သန့်မှုတွင် ကြည်နူးစရာ အချက် တစ်ခုသည်ကား လူများကို စွဲအောင်လုပ်နိုင်သော သူ့အပြုံးပင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်သည် မောရစ် ရွဲဗဲလီးယား နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံ ၏။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် သူ့ကို တွေ့လျှင် တွေ့ချင်း အတော် စိတ်ပျက်

သွား၏။ သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ မျက်နှာ မကြည်မသာနှင့်ရှိပြီးလျှင် စကား
ကိုလည်း ဟက်ဟက်ပက်ပက် မပြောသောကြောင့် ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်ချက်နှင့်
များစွာ ကင်းဝေးလျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ပြီးလိုက်သောအခါ တိမ်တိုက်များ
အကြားမှ လထွက်လာဘိသကဲ့သို့ သူ၏ မျက်နှာသည် အတောက်ကြည်လင်၍
လာ၏။ အကယ်၍သာ မောရစ် ရှစ်လီးယားသည် ဤကဲ့သို့ မပြုံးတတ်ခဲ့သော်
ယခုလောက်ရှိလျှင် ပဲရစ်မြို့တော်တွင် သူ၏ မိဘရိုးရာအလုပ်ဖြစ်သော
လက်သမား အလုပ်ကို လုပ်နေရသည်မှာ ကြာလှပေပြီ။

အပြောထက် အလုပ်သည် ပို၍ ထင်ရှား၏။ ပြီးလိုက်ရုံနှင့် 'ခင်ဗျား
ကို မေတ္တာရှိပါသည်။ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ချမ်းသာစေပါသည်။
ခင်ဗျားနှင့် တွေ့ရတာ အလွန်ဝမ်းသာပါသည်' ဆိုသော စကားများကို
တစ်ဖက်သားသို့ ပြောပြီး ဖြစ်လေသည်။

ခွေးများသည် သူတို့ အရှင်သခင်များကို မြင်ကြသောအခါ လှိုက်လှိုက်
လှဲလှဲ ဝမ်းသာကြသောကြောင့် အရှင်သခင်များကလည်း သူတို့၏ ခွေးများကို
မြင်ကြသောအခါ အလွန်ဝမ်းသာကြလေသည်။

မပြုံးချင် ပြုံးချင်နှင့် ပြုံးရမည်လား။ မဟုတ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ပြီးလျှင်
ဝမ်းထဲက မပါကြောင်းကို မြင်ရသူတိုင်း သိမည်ဖြစ်၏။ မချိပြီးပြီးရသော
အပြုံးမျိုးကို ကျွန်ုပ်တို့ မနှစ်သက်။ ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းနေသော အပြုံးသည်
ဝမ်းထဲမှ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲထွက်လာသော တကယ့်အပြုံးပင် ဖြစ်သည်။
မြင်သူတိုင်း မနှစ်သက်သည့် အူထဲက မပါသော အပေါ်ယံ ပြုံးခြင်းမျိုး
မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်ကိစ္စနှင့်ပင် ဆက်သွယ်စေကာမူ အပြုံးခံရသူတိုင်းက
ပြုံးသူ၏ အလိုသို့ မလိုက်လျောဘဲ မနေနိုင်သော အဖိုးတန် အပြုံးမျိုးကိုသာ
ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

'ချစ်စဖွယ်ကောင်းအောင် ပြုံးတတ်သော မိန်းကလေးတစ်ဦးကိုရလျှင်
၁၀ တန်း မအောင်ချင် နေပါစေ။ မျက်နှာသေကြီးနဲ့နေတဲ့ ပါရဂူဘွဲ့ ရသူထက်
ဒီမိန်းကလေးဟာ ပိုပြီး ရှေးရှေးတဲနေရာမှာ အဖိုးတန်မှာပဲ' ဟူ၍ နယူးယောက်
ရှိ ကုန်စုံတိုက်ကြီး တစ်ဆိုင်၏ မန်နေဂျာကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူး၏။

'လူများနှင့် ဆက်သွယ်ရာတွင် ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးမလုပ်ဘဲ ခပ်တည်တည်
ဆက်သွယ်တတ်သော လူများသည် အလုပ်လုပ်ရာ၌ အောင်မြင်ရန် ခံယဉ်း
ကြောင်း၊ ဂရုထား၍ ကြည့်စွဲမိသည်' ဟု အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အကြီး
ဆုံးသော ကော်ပတီကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၏ ညွှန်ကြားသူ အဖွဲ့အစည်း ဥက္ကဋ္ဌက

ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူးလေသည်။ 'ဝိရိယတစ်ခုတည်းသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကို အောင်မြင်ခြင်း၏ သောဓုရက် ပြစ်သည်' ဟူသော စကားပုံဟောင်းကို ထိုဥက္ကဋ္ဌကြီးသည် များစွာ မယုံကြည်ချေ။ 'အလုပ်လုပ်ရာ၌ ရယ်လိုက် ပြီး လိုက်နှင့် ရွှင်ရွှင်ပျပျ ဆက်သွယ်ပေါင်းသင်းကြသောကြောင့် အလုပ်ကြီးပွား လာတဲ့ လူတွေကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်၊ သူတို့ဟာ ကြီးပွားလဲလာရော ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ ရွာတည်တည်တွေ့ ပြစ်လာ ကုန်ပါရော၊ ဒီတော့ သူတို့အလုပ်ဟာ ရှေးကလောက် မစည်ကားတော့ဘူး၊ မစည်ကားတော့ လုပ်ရတဲ့ သူတွေကလဲ အလုပ်ထဲမှာ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး၊ ဆဲဒါနဲ့ စီးပွားပျက်ရတာပဲ' ဟူ၍ ထိုဥက္ကဋ္ဌကြီးကပင် ပြောပြဖူးလေသည်။

အခြားသောသူများက သင့်ကို ရွှင်ရွှင်ပျပျ လက်ခံ စကားပြောရန် အလိုရှိခဲ့သော် အခြားသူများကိုလည်း သင်သည် ရွှင်ရွှင်ပျပျ ဆက်ဆံရပေမည်။

တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်အတွင်း အခွင့်ရတိုင်း တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူအား ပြီးကားရယ်ကား ဆက်သွယ်ပြီးလျှင် ထိုသို့ ပြီးခြင်းအတွက် မည်သည့် အကျိုးထူးများ ရရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် ပြန်လည်ပြောကြားရန် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ကုန်သည်ကြီးငယ်တို့အား ကျွန်ုပ် မှာကြားဖူး၏။

ကျွန်ုပ် မှာကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်သူတွင် မည်မျှ အကျိုးထူးသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ကြစို့။ နယူးယောက်မြို့ ကပ်အိတ်ချ်နီး၏ အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝီလျံ ဘီ စတိန်းဟတ် ထံမှ ပေးပို့လိုက်သော စာကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့။ ထိုစာထဲတွင်ပါသော အချက်များသည် ထိုသူ တစ်ဦးတည်း၏ အတွေ့အကြုံသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ရာပေါင်းများစွာ သော အခြားသူများကိုလည်း ထိုအတွေ့အကြုံမျိုးကို တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်မှာ ၁၈ နှစ် ကျော်ပါပြီ။ ထို ၁၈နှစ် အတွင်း ကျွန်တော်၏ မိန်းမအပေါ်တွင် အလွန် ပြုံးခဲ့ပါသည်။ အိပ်ရာမှ ထသည့် အချိန်ကစပြီး အလုပ်ဆင်းရန် အိမ်မှ ထွက်လာ သည်အထိ စကား အခွန်း ၂၀ ပြည့်အောင် မပြောဖူးပါ။ ဘုရားအေး တစ်ဝိုက်မှာ ကျွန်တော် သည် မျက်နှာပေါက်အဆိုးဆုံး လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးသည့်အလေ့အထကို စတင်လုပ်ရာ၌ တွေ့ခဲ့ရသော ကျွန်တော်၏ အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောရမည်ဟူ၍ ဆရာ၏

၁၈ The New York Curb Exchange
၂၉ William B. Steinhardt

မှတ်ကြားချက်အရ တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်မျှ ပြီးသော အလေ့အထကို စမ်းကြည့်ရန် ကျွန်တော် စိတ်ကူးမိခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ စိတ်ကူးပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် ဆံပင်ပြီးနေစဉ် ကျွန်တော်၏ မျက်နှာကို မှန်ထဲတွင်ကြည့်၍ 'ဟေ့ကောင်၊ ဒီနေ့တော့ မင်းရဲ့ မျက်နှာ ရှစ်ဆက်မျိုးကြီးကို စွန့်ပစ်ရလိမ့်မယ်၊ မင်း ပြီးကွာ၊ ကဲ ပြောနေကြတာပဲ၊ ခုကစပြီး ပြီးတော့ဟေ့'ဟု ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို ကျွန်တော် အားပေးလျက် နှိပ်ပါသည်။ ထိုနေ့တွင် နံနက်စာ စားကြသောအခါ 'ခင်ရေ မင်္ဂလာမနက်ဟေ့'ဟု မျက်နှာချိုသွားရင်း ကျွန်တော် ကပင် စ၍ စကားပြောပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြီးသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကျွန်တော်၏ မိန်းမသည် အံ့အားသင့်သွားလိမ့်မည် ဟူ၍သာ ဆရာက သတိပေးလိုက်သော်လည်း ကျွန်တော်၏ ခါတိုင်းနှင့်မတူ အမှုကွဲပြားခြင်းကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်တော်၏ မိန်းမသည် အံ့အားသင့်ရုံမက အတော်ပင် ထိတ်လန့် တကြား ဖြစ်၍ပင်သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့အဖို့တွင် ထိုနည်းအတိုင်း အချိုးပြင်ပါတော့မည်ဟု ကျွန်တော်၏ မိန်းမကို ကတိပေးပြီး ပြင်လာခဲ့ရာ ယခုအခါ နစ်လမျှ ရှိသွားပါပြီ။

ထို နစ်လအတွင်းတွင် ရှေးအခါများနှင့် မတူဘဲ ကျွန်တော်တို့ မိသားတစ်စုမှာ ပို၍ စိတ်ချမ်းသာလာကြပါသည်။

ယခုအခါတွင် အလုပ်ဆင်းရန် ကျွန်တော်၏ အခန်းမှ တွက်လာသော အခါ ဓာတ်လှေကားမောင်းသမားကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ တံခါးစောင်ကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ ငွေအကြွေသွား၍ လဲသောအခါ ငွေထိန်းကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပါသည်။ အလုပ်တိုက်သို့ ရောက်သောအခါ ရှေးအခါက ကျွန်တော် ပြီးသည်ကို တစ်ခါမှမျှ မတွေ့ဘူးသော သူများကိုလည်း ကျွန်တော် ပြီးပြပါသည်။

လူတိုင်းကလည်း ကျွန်တော် ပြီးသလို ပြန်၍ ပြီးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော့်ထံသို့ အကြောင်းတစ်ခုခုနှင့် တိုင်တန်းရန် လာကြသော သူများကိုလည်း ကြည်သာ၍ ပျဉ္စာ လက်ခံ စကားပြောပါသည်။ သူတို့၏ တိုင်တန်းချက်များကို ပြောကြားနေစဉ် ကျွန်တော်၏ မျက်နှာကို ခပ်မျိုချိုထား၍ နားထောင်သောကြောင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စေ့စပ်ရာ၌ များစွာ လွယ်ကူကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ပြီးသည့် အလေ့အထကိုလုပ်မှ နေ့စဉ် ဝင်ငွေပို၍ လာသည်ကို ကျွန်တော် တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အခြားပွဲအား တစ်ဦးနှင့် စပ်၍ အလုပ်ခန့်ပွင့်ထားပါသည်။ ထိုပွဲအား၏ စာရေးတစ်ဦးသည် အတော် သဘောကောင်းသော သုဇယံတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ လူများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ အသုံးဝင်သော ကျွန်တော်၏ လက်တွေ့ နည်းကောင်းကို ကျွန်တော်သည် ထိုစာရေးအား ပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို မြင်စက ထိုစာရေးသည် ကျွန်တော့်အား အလွန် မျက်နှာပေါက်ဆိုးသော လူတစ်ယောက်ဟု အထင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော် ပြုံးသည်ကို မြင်ရသောအခါမှ ထိုသုဇယံသည် သူ၏ စိတ်ထားကို ပြောင်းပစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မျက်နှာသည် ပြုံးသောအခါတွင် အလွန် ကြည်လင်လာသည်ဟု ထိုစာရေးက ဝန်ခံပါသည်။

တစ်ဖက်သားကို အပြစ်တင် တတ်သော ဝါသနာကိုလည်း ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတည်း အမြဲကလွန်လိုက်ပါပြီ။ အပြစ်တင်ရမည့် နေရာတွင် ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် အားပေးခြင်းစနစ်ကို အသုံးပြုပါသည်။ ကျွန်တော် ဘာအလိုရှိ သည်ကိုသာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသော အကျင့်ကိုလည်း မျှောက်ပစ်ပြီးလျှင် တစ်တက်သား၏ ယူဆချက်ကို ကြိုးစားပြီး ရှာဖွေထောက်လှမ်းလျက် ရှိပါသည်။ အထက်ပါ အလေ့အကျင့်များသည် ကျွန်တော့်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ပါသည်။ ယခုအခါ ကျွန်တော်သည် ရှေးကနှင့် မတူတော့ပါ။ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ဖိတ်ဆွဲပေါ်များခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိပါသည်။ နောက်ဆုံး အချုပ်ပြောရလျှင် လောကမှာ ဒီဟာတွေသာ အမှိုးအတန်ဆုံးဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။

အထက်ပါစာကို ရေးသောသူသည် သာမညပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါ။ လူငယ်လူရာ၌ ကျွမ်းကျင်ပါးနပ်ပြီးလျှင် တစ်ရာကို ကိုးဆယ်ကိုးယောက်မျှ ပျက်စီးသွားလောက်အောင် ခဲယဉ်းသော ဓဉ်ရောင်းဓဉ်ဝယ်လုပ်ငန်းကြီးကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို အစဉ် သတိရပါ။

သင်သည် မပြုံးချင်ဘူးလား။ ပြုံးရန် ဝါသနာမပါဟုဆိုလျှင် ဘာလုပ်ရမလဲ။ ကောင်းပါပြီ။ ရှေးဦးစွာ သင့်ကိုယ်ကို ပြုံးရန် အတင်းတိုက်တွန်းပါ။ တစ်ယောက်တည်းရှိသောအခါ သိချင်းဆိုရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပါးစပ်ဆိုင်းတီးရန်သော်လည်းကောင်း၊ လေချွန်ရန်သော်လည်းကောင်း သင့်ကိုယ်ကိုသင်တိုက်တွန်းပါ။ စိတ်ထဲက မျှော်နေသောအရာသို့ သင့်ကိုယ်ကို လုပ်ရှားပေးပါ။ ထိုအခါ သင်သည် တာကယ်ပျော်လာပေလိမ့်မည်။

ဟားဗတ် ယူနီတီတီ၏ ပရော်ဖက်ဆာ ဝီလျံဂျိမ်းသည် အောက်ပါ အတိုင်း ပြောဆိုပူးလေသည်။

'ဝေဒနာ' ပေါ်ပြီးမှ ကိုယ်အလိုက် ကိုယ်အမူအရာ ဖြစ်ပေါ်ဟန် လက္ခဏာရှိသော်လည်း စင်စစ်မှာမူကား ဝေဒနာနှင့် ကိုယ်အမူအရာတို့သည် တစ်ချိန်တည်း ဖြစ်ပေါ်ကြလေသည်။ စိတ်၏ တိုက်ရိုက်ချုပ်တည်းမှုကို ပို၍ ခံစားလက်ရှိသော ကိုယ်အမူအရာကို အကျင့်လုပ်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်၏ ချုပ်တည်းခြင်းကို မခံရသော ဝေဒနာကို ကျွန်ုပ် အလိုရှိသည့်အတိုင်း သွယ်ဝိုက်၍ ဖန်တီးနိုင်လေသည်။

'ထို့ကြောင့် စိတ်ညစ်နေသောအခါ စိတ် ရွှင်လာအောင် လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းသည် အကယ်စင်စစ် ပျော်ရွှင်ဘိသကဲ့သို့ နေထိုင်ပြောဆို လှုပ်ရှားသွားလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။'

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူတိုင်းပင် ချမ်းသာခြင်းကို တောင့်တကြ၏။ ထိုတောင့်တသော ချမ်းသာခြင်းကို ရရန် ပွဲတွေ၊ နည်းလမ်းတစ်လမ်းသာ ရှိ၏။ ဤနည်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများကို အကျင့်လုပ်ပေးရန်ပင် ဖြစ်၏။ ချမ်းသာခြင်းသည် ကိုယ်တွင်းရှိ အကြောင်းများပေါ်မှာသာ တည်မြဲလျက်ရှိသည်။ ကိုယ်ပရိ အကြောင်းများပေါ်မှာ မတည်ရှိချေ။

သင့်၌ ဘာရှိသည်၊ သင်သည် ဘယ်သူဖြစ်သည်၊ သင်သည် ဘယ်မှာရှိသည်၊ သင်သည် ဘာလုပ်နေသည့် စသော အရာများသည် သင့်ကို စိတ်ချမ်းသာအောင်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ညစ်အောင်သော်လည်းကောင်း မပြုလုပ်နိုင်ချေ။ ထိုအရာများအပေါ်တွင် သင်သည် ဘယ်ကဲ့သို့ သဘောထားသည် ဆိုသော စိတ်သာလျှင် သင့်ကို ချမ်းသာအောင်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ညစ်အောင်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။ သက်သေပြအံ့။ လူနှစ်ယောက်သည် ရွှေရေးကြေးရေး ဂုဏ်ဒြပ်မှစ၍ အတူတူ ဖြစ်၏။ အလုပ်ကိုလည်း အတူတူလုပ်၏။ သို့ရာတွင် တစ်ယောက်သည် စိတ်ချမ်းသာ၍ အခြားတစ်ယောက်မှာမူ စိတ်မချမ်းသာချေ။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရသနည်း ဆိုသော် ဟိုသူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ထားချင်း မတူသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အမေရိကန် လူချမ်းသာများနေသော ပတ်အဲဗင်းကျွန်းခေါ် ရပ်ကွက်တွင် ချမ်းသာရွှင်ပျသော ပျက်နာမြှောက်မြားစွာကို မြင်ရဘိသကဲ့သို့ တရုတ်ပြည်၏ အလွန်ပူပြင်းသော ဥတုတွင် တစ်နေ့လျှင်

* ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သနားခြင်း စသည်တို့ကို ဝေဒနာဟု ခေါ်ထားသည်။
၁။ Park Avenue

ပိုက်ဆံတစ်မတ်ခန့်မျှ ရ၍ ချွေးဒီးဒီးကျအောင် အလုပ်ပင်ပန်းစွာ လုပ်နေရသော တရုတ်ကုလီများ အထဲတွင်လည်း ချမ်းသာချင်ပျသော မျက်နှာပြောက်မြားစွာကို ကျွန်ုပ် တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူး၏။

‘မည်သည့်အရာမဆို စင်စစ် ကောင်းလည်း မကောင်း၊ ဆိုးလည်း မဆို။ အကောင်းနှင့် အဆိုးသည် စိတ်၏ ဖန်တီးမှုမျှသာ ဖြစ်သည်’ဟု ရှိတ်စပီးယားက ပြောဖူး၏။

‘များစွာသော လူတို့သည် မိမိတို့ စိတ်နှိပ်သလောက် စိတ်ချမ်းသာကြသည်’ဟူ၍ အဗရာဟမ် လင်ကွန်းက ပြောဖူးလေသည်။ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်း သက်သေသာဓကတစ်ခုကို များမကြာမီက ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ခဲ့ဖူး၏။ နယူးယောက်မြို့ရှိ လောင်းဆိုင်လန် ဘုတားရုံဂေါ်ထပ်သို့ ကျွန်ုပ် တက်သွားသောအခါ ခြေ မစွမ်းမသန်သော သူငယ်ကလေး လေးငါးဆယ်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ချိုင်းဆောက်တုတ်များဖြင့် လှေကားပေါ်သို့ အားနိုက်တက်နေကြသည်ကို တွေ့ရဖူး၏။ သူငယ်ကလေး တစ်ယောက်ကိုမူကား ဓမ္မ၍ တင်ယူရ၏။ ထိုသူငယ်ကလေးများ၏ ဝမ်းသာအားရ ရွှင်မြူးနေကြပုံကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အံ့အားသင့်သွား၏။ ထိုအကြောင်းကို သူငယ်ကလေးများအား ဆောင်ရွက်လျက် ပါလာသော လူကြီးတစ်ဦးကို ကျွန်ုပ်သည် မေးကြည့်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကလေးတွေဟာ ဒီလိုပဲ တစ်သက်လုံး ခြေမစွမ်းမသန် ဖြစ်ရစတာမယ်ဆိုတာကို သိသိချင်းတော့ အတော်ပဲ လန့်သွားတာပဲ။ ဒီအလန်ဟာလဲ ပျောက်သွားရော ကံစိမ့်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာရတာပဲဆိုပြီး အခြားသန်သန်စွမ်းစွမ်း ကလေးတွေထက်ပင် ချင်ချင်ပျပျ ဖြစ်လာသေးတယ်’ဟု ထိုလူကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပြန်ပြောဖူး၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုကလေးများကို ဆရာတင်ချင်သလိုလိုပင် ဖြစ်မိသေး၏။ သူတို့သင်လိုက်သော သင်ခန်းစာကို ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အခါမျှ မေ့နိုင်မည်မထင်။

ဒေါ့ကလပ် ဖယ်ယားဗင့်^၁ နှင့် ကွာရှင်းရန် စီစဉ်နေစဉ်က မေရီပစ်ဖို့^၂ နှင့် ကျွန်ုပ်သည် တစ်ညနေခင်းအချိန်တွင် သွားရောက် စကားပြောဖူး၏။

ထိုအချိန်အခါက ခေရိပစ်ဖို့ကို စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်နေသည်ဟု တစ်ကမ္ဘာလုံးက တွေးတင်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ သော စိတ်မချောက်ချားသည့် လူများထဲတွင် ခေရိပစ်ဖို့လည်း ပါဝင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့တို့တိုင် သိခဲ့ရ၏။ သူ၏ မျက်နှာသည် ကြည်လင်လျက်ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်း၏ နည်းကောင်း သည် အဘယ်အရာနည်း။ ထိုနည်းကောင်းကို သုခေသည့် စာမျက်နှာ ၃၅ မျက်နှာရှိသော 'ဘုရားကိုဖက်ပါလား' စာအုပ်ထဲတွင် ရေးသားထားလေသည်။

အခေရိကန်ပြည်၏ နာမည်ကျော် အသက်နှင့် မီးအာမခံကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဖရန်ကလင် ဘက်ဂျား ဆိုသူက ပြီးစွာသည့် မျက်နှာရှိသော လူတစ်ယောက်သည် နေရာတကာတွင် ခရီးဦးကြို ပြုလုပ်ခြင်းခံရသည်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဂရုပြု၍ ကြည်မိသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူး၏။ ထို့ကြောင့် အာမခံထားချင်အောင်ဆွယ်ရန် လူတစ်ဦးဦး၏ အလုပ်ခန်းအတွင်း သို့ မဝင်မီ ခေတ္တမျှ နား၍ ဝမ်းသာစရာ ကိစ္စများကို ပြန်လည် စဉ်းစားပြီး နောက် သူ၏ မျက်နှာသည် ရွှင်ပျလာသောအခါမှ ရုံးခန်းတွင်းသို့ဝင်၍ ပြောစရာရှိသည်ကို ပြော၏။

အာမခံအလုပ်ကို ဤမျှ ကြီးကျယ်တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်ရာတွင် အထက်ပါနည်းသည် များစွာ အကူအညီရသည်ဟု ဖရန်ကလင် ဘက်ဂျား သည် များစွာ ယုံကြည်၏။

ဆဲဘတ် ဟပ်ဘက်စ် ၏ အလွန် အစိုးတန်သော အကြံပေးချက်ကို အောက်တွင် ဖတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ဖတ်ရုံနှင့် မပြီး။ ထိုအကြံပေးချက်များကို လည်း လိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်ပါမှ အကျိုးပြီးစည် အကြောင်းကိုလည်း ကောင်းစွာ သတိပြုပါ။

သင်သည် အိမ်အပြင်သို့ထွက်တိုင်း သင်၏ မေးကို တင်း၍ ခေါင်းကို ခတ်မတ်မတ်ထားပါ။ အသက်ပြင်းပြင်း ဖိုက်ပေး၍ နေရောင်ကို ခံပါ။ သင်၏ မိတ်ဆွေများကို ပြီး၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ပါ။ တစ်ဖက်သား အထင်မှားမှားကို မကြောက်ပါနှင့်။ သင်၏ ရန်သူ များအကြောင်းကို အချိန်ကုန်ခံ၍ မစဉ်းစားပါနှင့်။ သင်လုပ်လိုသော အလုပ်ကို သင်၏ စိတ်ထဲတွင် ရွံ့နေပါစေ။ ထိုနောက် လမ်းကွေ့ မနေဘဲ

၁။ Why Not Try God?

၂။ Franklin Berger

၃။ Elbert Hubbard

သင် အလိုရှိသော ကိစ္စကို သုံးစန့်တိုင်ရောက်အောင် ပြောပြပြောပြ
တန်းတန်းသွားပါ။ သင်လုပ်ချင်သော ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့် အလုပ်များ
ပေါ်တွင် အစဉ် သတိရရှိပါစေ။ ထို့နောက် ရက်အတော်ကြာလာသော
အခါ သန္တာရိုးသည် တသွင်သွင်စီးလျက်ရှိသော ရေအလျဉ်းမှ မိမိ
အလိုရှိသော အစားကိုရအောင် ယုဘိသကဲ့သို့ သင် လုပ်လိုသော
အလုပ်၏ အောင်မြင်ခြင်းအတွက် လိုအပ်သော အခွင့်လမ်းကောင်း
များကို သင်ကိုယ်တိုင် မသိမသာ ဆုပ်ကိုင်မိလျက်ရှိကြောင်းကို သင်
သည် တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ သင်ဖြစ်လိုသော လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်
ဘဝကို သင့် စိတ်တွင်းတွင် သင်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။
ထိုစဉ်းစားချက်သည် နာရီနှင့်အမျှ သင်ဖြစ်လိုသော ဘဝသို့ သင့်ကို
ပြောင်းလဲပေးနေပေလိမ့်မည်။ အကြံအစည်သည် တန်ခိုးအကြီးဆုံး
ဖြစ်၏။ ရဲရင့်ခြင်း၊ ခြောင့်မန်ခြင်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းတည်းဟူသော စိတ်
ထားမှန်တို့ကို ရအောင်ရှာ၍ ထိုစိတ်ထားတို့ကို မပျောက်ပျက်ရအောင်
ထိန်းသိမ်းပါ။ အမှန်ကို စိတ်ကူးနိုင်ခြင်းဖြင့် ကိစ္စတစ်ခုကို ပြီးမြောက်
အောင် လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။ အားလုံးသော အရာတို့သည် သန့်မှ
ပေါက်ဖူးလာကြ၍ အဟုတ်တကယ် အလိုရှိလာလျှင် ဗောဓ်အမှန်
ရသည်ချည်းသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်က ခွဲလမ်းသည့်အတိုင်း
ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်လာရလေသည်။ သင်၏ မေးကို တင်း၍ သင်၏
ခေါင်းကို ခတ်မတ်မတ် ထားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မီးခဲပြာဖုံးများ
ဖြစ်ကြ၏။

ရှေးတစ်ခတ်လူကြီးများသည် လူရေးလူရာတွင် အလွန် ပါးနပ်သူများ
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် စကားပုံတစ်ခုကို ထားခဲ့၏။ ထိုစကားပုံကို သင်နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည် စာနှင့်ရေး၍ ဦးထုပ်အတွင်းတွင် ကပ်ထားရန်ကောင်း၏။
ထိုစကားပုံသည်ကား 'ပြီး၍သည့်မျက်နှာမရှိသူသည် ရှေးမရောင်းရ' ပင်
ဖြစ်လေသည်။

ဆိုသောကြောင်းကို ပြောသောကြောင့် ဘိုပင်ဟင်း ကောလင်းကုမ္ပဏီ^၁
အတွက် ဖရန် ဘိုပင် ဖလက်များ၊ ရေးသားသော ကြော်ငြာစာတစ်ခုတွင်
အောက်ပါ အိမ်သုံး ပညာရှိစကားများ ပါဝင်လေသည်။

၁။ Oppenheim, Collins & Company
၂။ Frank Irving Fleischer

ခရစ်ယမတ်ပွဲ၌ ပြီးခြင်းတန်ဖိုး

ပြီးခြင်းသည် ဘာမျှမပင်ပန်း။ အလွန်တာသွား၏။

ပြီးသောသူတွင် ဘာမျှ လျော့မသွားဘဲနှင့် အပြီးစုံရသော သူတွင် အများကြီး ရလိုက်၏။

ပြီးခြင်းသည် လျှပ်တစ်ပြက်ခန့်ကြာသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ထိုအပြီးကို တစ်သက်လုံး မမေ့နိုင်။

ပြီးခြင်းနှင့်ကင်း၍ နေနိုင်လောက်အောင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူဟူ၍ မရှိ။ လိုပြီးခြင်း၏ အကျိုးကို မခံစားနိုင်လောက်အောင် ဆင်းရဲသူဟူ၍လည်း မရှိ။

ပြီးခြင်းသည် အိမ်တွင်း၌ ချမ်းသာသူကို ပေး၏ ၊ အလုပ်ခွင်၌ မျက်နှာပွင့်လန်း၏ ၊ စိတ်သေချာချင်းချင်း၏ ၊ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်၏။

ပြီးခြင်းသည် ဝေပန်းနေသူကို အသောပြေစေ၏။ စိတ်အငယ်သူကို စိတ်အား တက်စေ၏။ ဝမ်းနည်းသူကို ဝမ်းသာစေ၏။ လူတို့၏ အတိဉာဏ်များကို ကုသရန် အတွက် အကောင်းဆုံးသော သဘာဝဓမ္မနည်း ဖြစ်၏။

ဘုံရာတွင် ပြီးခြင်းကို ဝယ်၍ဆတ်လည်းကောင်း၊ ထောင်း၍ဆတ်လည်းကောင်း၊ ချေးငှား၍ ဆတ်လည်းကောင်း၊ ခိုး၍ဆတ်လည်းကောင်း မရနိုင်။ ပေးသူက သူ့၌ ကြည်ဖြူစွာ မပေးလျှင် ရသူမှာ အကျိုးမထင်ချေ။

ထို့ကြောင့် ခရစ်ယမတ်ပွဲအတွက် တန်ဖိုးလုံးလုံး လက်မလည်းအောင် ရောင်းချနေရသော ကျွန်ုပ်တို့ ကုန်တိုက်မှ ဈေးတောင်းသမားများသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လွန်းသောကြောင့် ဆင်တို့ကို မပြီးနိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ပြီးပြီရန် သင်တို့ထံ မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ။

မပြီးနိုင်လောက်အောင် ပင်ပန်းလွန်းခဲ့သောသူတို့က ပြီးခြင်းကို ဂိုဏ်း အလိုရှိသောသူ မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၂ သည် ပြီးပါ။

အခန်း ၃

ဒါကိုမလုပ်လျှင် ရောက်ကျမည်

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် နယူးယောက်မြို့၊ ရော့ကလန်ကောင်တီ အရပ်တွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖော်ပေါက်လေသည်။ ထိုအရပ်တွင် ကလေးတစ်ယောက် အနိစ္စရောက်၍ အိမ်နီးချင်းတို့သည် မသာပို့ရန် စီစဉ်လျက် ရှိကြသောကြောင့် ဂျင် ဖားလေး၊ လည်း ရထားက ရန် မြင်းစောင်းမှ မြင်းကို ထုတ်လာ၏။ မြေကြီးသည် ဆီးနှင်းများဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိပြီးလျှင် ဥတုမှာ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ရှိလေသည်။ မြင်းစောင်းမှ မြင်းကို မထုတ်ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သောကြောင့် မြင်းသည် ညောင်းလျက်ရှိ၏။ သူ့ကို ရေတိုက်ရန် ရေစည်ရှိရာသို့ ဆွဲလာစဉ် မြူး၍ လှည့်ပြေးရင်း နောက်ခြေနှစ်ဘက်စလုံးကို ခြောက်ကန်လိုက်ရာ ဂျင် ဖားလေးမှာ ထိုနေရာတွင် ပွဲချင်းပြီးသေလေသည်။ ထို့ကြောင့် စတုန်းနီးပျိုင့်၌ ရွာကလေးတွင် ထိုအပတ်က မသာ နှစ်လောင်း ချရ၏။

ဂျင် ဖားလေးတွင် ဗယားနှင့် သားသုံးယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ထိုမိသားစုတစ်စုသည် ဂျင် ဖားလေးအတွက် ပြုလုပ်ထားသော အသက်အာမခံမှ ဒေါ်လာငွေ လေးငါးရာလောက် ရလိုက်ကြ၏။

သားသုံးယောက်တွင် အကြီးဆုံးကို ဂျင် ဖားလေးဟူ၍ပင် အမည်ပေး၏။ သူ၏ ဖခင် အနိစ္စရောက်စက ထိုသူငယ်သည် ၁၈ နှစ်ခန့်သာရှိသေး၍

၁။ Rockland County, New York

၂။ Jim Farley

၃။ Stony Point

အုတ်ကျင်းတွင် အလုပ်လုပ်ရ၏။ ထိုသူငယ်ကလေး ဂျင်သည် ပညာသင်ကြား ခွင့်မရ။ သို့ရာတွင် အိုင်းရစ် လူမျိုးတို့၏ ဖော်ရွေခြင်းဖြင့် သူ့ကို လူချစ်လူခင် ပေါများအောင် လုပ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးကို လိုက်စား၍ နှစ်ပရိစ္ဆာဒ ကြာလာသောအခါ လူတို့၏ အမည်ကို အံ့သြလောက်အောင် မှတ်မိလေသည်။

သူသည် အထက်တန်းကျောင်းသို့ ရောက်အောင်ပင် စာမသင်ပူးသော် လည်း အသက် ၄၆ နှစ် မတိုင်မီ ကောလိပ်ကျောင်း လေးကျောင်းမှ ဘွဲ့ထူး များဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရလေသည်။ ဒီမိုကရက်တစ် နေရှင်နယ်ကော်မတီ^၁ တွင် သူသည် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည်၏ စာတိုက်မင်းကြီး^၂ ဖြစ်လာ၏။

တစ်ခါက ဂျင်ဖားလေးထံသို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံပြီးလျှင် ထိုမျှ တိုးတက်ကြီးပွားအောင် လုပ်နိုင်သော သူ၏ နည်းကောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားရန် မေး၏။ ‘အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်လိုပါပဲ’ဟု သူက ပြန်ပြော၏။ ထိုအခါ ‘နောက်မနေပါနဲ့ဗျာ’ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော်နည်းဟာ ဘာရယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလဲ’ဟု သူက ပြန်မေးရာ ‘လူတစ်သောင်းလောက်ရဲ့ နာမည်ကို တစ်လုံးမှမမှားအောင် မှတ်မိနိုင်တာဟာ ခင်ဗျားရဲ့ နည်းကောင်းလို့ ကျွန်တော် ယူဆမိတယ်’ဟု ကျွန်တော်က ပြော၏။

‘ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ခင်ဗျား မှားပြီ၊ ကျွန်တော် လူပေါင်း ငါးသောင်းခံကျော် ရဲ့ နာမည်ကို တစ်လုံးမျှ မမှားအောင် မှတ်နိုင်တယ်’ဟု သူက ထပ်၍ ပြောလေသည်။

ထိုစကားကို သံသယ မဖြစ်ပါနှင့်။ ထိုမျှ မှားပြားသော နာမည်ကို မှတ်နိုင်သော ဂျင် ဖားလေး၏ မှတ်ဉာဏ်သည် ဖရန်ကလင် ဒီရူဗဲကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ဖူးလေပြီ။

ဇာတ်မြေဩဇာရောင်းသော အလုပ်တိုက်တစ်တိုက်အတွက် နယ်လှည့် ကိုယ်စားလှယ် လုပ်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ စတုန်းနီးပွိုင့် ရွာကလေးတွင် မော်ကွန်းထိန်း^၃ လုပ်နေစဉ်ကလည်းကောင်း သူသည် လူနာမည်များကို မှတ်သားမိရန် စနစ်တစ်ခုကို ထွင်ခဲ့လေသည်။

၁။ The Democratic National Committee
၂။ Postmaster General of The United States
၃။ Registrar

ထိုစနစ်ကို စလုပ်ရန် အလွန်လွယ်ကူလေသည်။ လူသစ်တစ်ယောက်နှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်တိုင်း ထိုလူ၏ အမည် သုခိသားဗု သုအလုပ်အကိုင်နှင့် နိုင်ငံရေး အယူဝါဒများကို ရအောင် စုံစမ်း၏။ ထိုအကြောင်းခြင်းရာတို့ကို စိတ်ထဲတွင် တစ်ခါတည်း ရွှဲနေအောင် မှတ်သားထားသဖြင့် တစ်နှစ်လောက် ကြာသောအခါမှ ထိုအသိမိတ်ဆွေနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံရသည့် ဖြစ်စေကာမူ ထိုသူ၏ မိသားတစ်စု ဗာရေး သာရေးတို့ကို အကျွမ်းတဝင် စုံစမ်းပေးမြန်း နိုင်လေသည်။ ထို့အတွက် သူ့တွင် နောက်လိုက်နောက်ပါ လူချစ်လူခင်ပေါများ ခြင်းသည် အံ့သြစရာ မဟုတ်ပေ။

ရစဉ်သည် အမေရိကန် သမ္မတရာထူးအတွက် ဝင်ရောက် အရွေးခံရန် နယ်လှည့် တရားဇော ထွက်သီ လမ်းခိုင်းများစွာတပင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အနောက်နှင့် မြောက်ဘက်ပြည်နယ်များတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော မိတ်ဆွေများထံသို့ လှည့် ဖားလေးသည် တစ်နေ့လျှင် ရာပေါင်းများစွာသော စာတို့ကို ရေးသားပေးပို့ခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် မီးရထား၊ မော်တော်ကား၊ လှေ၊ သင်္ဘော စသည်တို့အနက် ကြိုရာတိုစီးပြီးလျှင် ၁၉ ရက်အတွင်း ပြည်နယ် ၂၀ ကျော်သို့ရောက်အောင် ခရီးပြင်းသွားခဲ့သည်။ သူသွားခဲ့သော ခရီး၏ မိုင်ပေါင်းမှာ တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကျော်လေသည်။ ရောက်လေရာ အရပ်တိုင်းတွင် အရေးပါ အရာရောက်သော လူကြီးများနှင့် လက်ဖက်ရည် သောက်ချိန် တမင်းစားချိန်များ၌ တွေ့ဆုံ၍ ရင်းရင်းနှီးနှီး တိုင်ပင်ချေးနှွေး ၏။ ဤနည်းဖြင့် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ဆက်လက်၍ ခရီးထွက်ပြီးလျှင် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သူရောက်ခဲ့သော အရပ်တိုင်းရှိ မိတ်ဆွေအသီးသီး တံမှ သူလာရောက်စဉ်က သူနှင့် တွေ့ဆုံ နီးနှောကြသော လူကြီးလူကောင်း များ၏ စာရင်းများကို တောင်းသည်။ နောက်ဆုံးစာရင်းအရဆိုလျှင် လူကြီး လူကောင်းများ၏ အရေအတွက်သည် ထောင်ပေါင်းများစွာရှိ၏။ ထိုမျှပင် များပြားသော်လည်း ထိုလူကြီးလူကောင်း တစ်ဦးစီထံသို့ စာတစ်စောင်စီ ကိုယ်တိုင်ရေး၍ ပို့လေသည်။ ဤစာများတွင် 'မိတ်ဆွေကြီး ဂျက် ခင်ဗျား' 'မိတ်ဆွေကြီး ဂျိုး ခင်ဗျား' စသည်ဖြင့် နာမည်ရင်းကို ဖော်၍ ရင်းရင်းနှီးနှီး ရေးသားလေသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် လူတို့သည် အခြားလူများ၏ နာမည်ထက် မိမိ၏ နာမည်ပေါ်တွင် ပို၍ စိတ်ဝင်စားကြောင်းကို လူလားမြောက်စသောလူတပင် ဂုဏ် ဖားလေးသည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်တွင် မိတ်ဆွေသစ်

တစ်ဦး တိုးလာလျှင် ထိုမိတ်ဆွေသစ်၏ နာမည်ကို ကောင်းစွာမှတ်သားထား၍ ထိုလူနှင့် တွေ့သောအခါ သူ၏ နာမည်ကို တွေးမနေရဘဲနှင့် ခေါ်နိုင်အောင် စေ့ပါ။ ထိုကဲ့သို့ မိမိ၏နာမည် ခေါ်သံကို ကြားရသောသူသည် အလွန် နှစ်သိမ့် ဧကျနပ်သွားပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူ၏ နာမည်ကို မေ့လျှင်သော် လည်းကောင်း၊ နာမည် စာလုံးပေါင်းမှားလျှင်သော်လည်းကောင်း ထိုလူသည် သင့်အပေါ် မှားစွာ စိတ်ပျက်ပေလိမ့်မည်။ သက်သေတစ်ခုပြပါအံ့။ တစ်ခါ တုန်းက ပဲရစ်မြို့တော်တွင် စကားပြောနည်းသင်တန်းကို ဖွင့်လှစ်ပြီးလျှင် ထိုမြို့၌နေသော အမေရိကန်လူမျိုးများထံသို့ စာရေးသား အကြောင်းကြား လေသည်။ ပြင်သစ်လူမျိုး ပုံနှိပ်စက်ရိုက်သမားတို့သည် အင်္ဂလိပ်စာကို ကောင်းစွာ မတတ်သောကြောင့် နာမည်များကို ပုံနှိပ်စက်ရိုက်ရာတွင် အမှားမှား အယွင်းယွင်း ပြစ်သွားလေသည်။ ပဲရစ်မြို့တော်ရှိ အမေရိကန် ဘာဏ်မန်နေဂျာ ကြီး တစ်ဦးမှာမူကား သူ့နာမည်ကို အမှားမှားအယွင်းယွင်း စာလုံးပေါင်းရ မည်လားဟု ခေါ်သထွက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ အပြစ်တင်စာတစ်စောင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရေးသားပေးပို့ပူးလေသည်။

အန်ဒရူးကာနက်ဂျီသည် အဘယ့်ကြောင့် ထမြောက်အောင်မြင်သနည်း။

သူ့ကို သံမဏိဘုရင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် သူကိုယ်တိုင် သံမဏိအလုပ်ကို အနည်းငယ်မျှသာ နားလည်လေသည်။ သူ့ထံတွင် အလုပ် လုပ်နေသော ရာပေါင်းများစွာသော အလုပ်သမားများသည် သံမဏိအလုပ်ကို သူ့ထက် ပိုနားလည်ကြသေး၏။

သို့ရာတွင် သူသည် လူများကို မည်ကဲ့သို့ ထိန်းသိမ်းရမည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိ၏။ ထိုအသိဉာဏ်သည် သူ့ကို သူဌေးဖြစ်အောင်လုပ်ပေး ခဲ့၏။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကပင် အသင်း ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ လူတွေအပေါ်တွင် ခေါင်းဆောင်လိုခြင်း စသည်တို့၌ များစွာ ဝါသနာပါခဲ့၏။ လူများသည် မိမိတို့၏ နာမည်များကို အမြတ်တနိုးထားကြောင်းကို သူသည် ဆယ်နှစ်သား အရွယ်လောက်ကပင် ကောင်းစွာ သိရှိခဲ့၏။ သူ့ကို တစ်ဖက်သား တို့၊ ဂိုင်းဝန်းကုညီအောင် ထိုအသိဉာဏ်ကို အသုံးပြုခဲ့ဖူး၏။ သက်သေထူပါအံ့။ ကလေးသူငယ်ဘဝနှင့် စကော့တလန်ပြည်တွင် နေစဉ်က ဂဋိသန္ဓေ အရပ်အမော ရှိသော ယုန်တစ်ကောင်ကို ဖမ်းမိလေသည်။ များမကြာမီ ယုန်မကြီးမှ ယုန် ကလေးများ ပေါက်ဖွားလာလေ၏။ ထိုယုန်သားအမိတို့ကို ကျွေးရန် မြက် မရှိသော်လည်း ကာနက်ဂျီ၏ ထက်မြက်သော အကြံဉာဏ် ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်နီးချင်း ကလေးအဖော်များကို ခေါ်ပြီးလျှင် ယုန်ကလေးတွေ စားဖို့ မြက်ရှာပေးရင် 'ရှာပေးတဲ့လူရဲ့ နာမည်ကို ယူပြီး ဟောဒီယုန်ကလေးတွေကို မှည့်မယ်' ဟု ပြောရာ သူ့အလိုရှိသော မြက်များကို လုံလောက်စွာ ရရှိဖူးလေသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဘယ်ထောမှ ကာနက်ဂျီသည် မမှေနိုင်ချေ။

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာသောအခါ အလုပ်ခွင်၌လည်း ထိုနည်းကို သုံးခြင်းဖြင့် ဒေါ်လာငွေသန်းပေါင်းများစွာ ရရှိဖူးလေသည်။ သာဓကပြပါအံ့။ သူသည် သံမဏိ သံလမ်းများကို ပင်ဆိမ်းနီးယား မီးရထားကုမ္ပဏီ^၁ သို့ ရောင်းချ၏။ ဂျေ အဂ္ဂါ သွမ်မဆင်^၂ သည် ထိုအခါက ပင်ဆိမ်းနီးယား မီးရထား ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်^၃ ခြံတွင် သံမဏိစက်ရုံကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် ထိုစက်ရုံကြီးကို 'အဂ္ဂါ သွမ်မဆင် သံမဏိစက်ရုံကြီး' ဟူ၍ အမည်ပေးလေသည်။

ကောင်းပြီ။ သင်တို့ကို ပုစ္ဆာတစ်ခုခံ မေးပါရစေ။ ဖြေနိုင် မဖြေနိုင်ကို စမ်း၍ကြည့်ကြပါ။

ပင်ဆိမ်းနီးယား မီးရထားကုမ္ပဏီသည် သံမဏိ မီးရထားလမ်းများကို အလိုရှိသောအခါ မည်သည့်ကုမ္ပဏီတွင် ဝယ်မည်ဟု သင် ထင်ပါသနည်း။

ဆီးယား ရိုဗတ်^၄ သံမဏိကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူမည်လား။ အဂ္ဂါ သွမ်မဆင် ကုမ္ပဏီမှ ဝယ်ယူမည်လား။

သေချာစွာ စဉ်းစား၍ ဖြေပါ။

တစ်ခါတုန်းက ကာနက်ဂျီနှင့် ဂျော့ ပူးလမင်း^၅ တို့သည် အိပ်ခန်း မီးရထားတွဲလုပ်ငန်းအတွက် ဗိုလ်လုလျက်ရှိကြရာတွင် သံမဏိဘုရင် ကာနက်ဂျီသည် အထက်ပါ နည်းကောင်းကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒကို ပြည့်ဝစွဲစေဖူးလေသည်။

အန်ဒရူးကာနက်ဂျီပိုင်သော ဆင်စရယ်၊ ထရန်စပိုတေးရှင်း ကုမ္ပဏီ^၆ သည် ပူးလမင်း ကုမ္ပဏီနှင့် ဈေးပြိုင်၍ ရောင်းလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့နှစ်ဦး စလုံးသည် ယူနိုက်တက် ပစိဖိတ် မီးရထားကုမ္ပဏီ^၇ သို့ အိပ်ခန်း မီးရထားတွဲ

၁။ The PennyTramis Railroad
၂။ J. Edgar Thomson
၃။ Pittsburgh
၄။ Edgar Thomson Steel Works
၅။ Sears, Roebuck
၆။ George Pullman
၇။ The Central Transportation Company
၈။ The Union Pacific Railroad

များကို ရောင်းရန် အလှအယက် ကြိုးစားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့ အလှအယက် ရောင်းရာတွင် တစ်ဦးထက်တစ်ဦး လျော့၍ ရောင်းရသောကြောင့် အမြတ် မကျန်နေ့၊ တစ်နေ့သည့် ကာနက်ဂျီနှင့် ပူးလမင်းနှစ်ဦးစလုံးတို့သည် ယူနိုယ် ပစ်ဖိတ် မီးရထားကုမ္ပဏီ၏ ညွှန်ကြားသူများနှင့် တွေ့ဆုံရန်အတွက် နယူးယောက် သို့ သွားကြ၏။ တစ်ညနေစောင်း အချိန်တွင် စိန်နီကိုလတ် ဟိုတယ်^၁ တွင် သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံကြရာ ကာနက်ဂျီက 'မစ္စတာ ပူးလမင်း၊ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အစွဲပြန်လုပ်နေကြတာနဲ့ မတူဘူးလား' ဟု စတင် ပြောဆို၏။

'ခင်ဗျား ဘာကိုဆိုချင်တာလဲ' ဟု မစ္စတာ ပူးလမင်းက ပြန်တုံ့လေ၏။

ထိုအခါ ကာနက်ဂျီသည် သူ၏ ဗိတ်ထဲတွင်ရှိသော လုပ်ငန်းနှစ်ခု ပူးပေါင်းရေးကို ပြောပြလေ၏။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဤကဲ့သို့ အတိုက်အခံလုပ် နေခြင်းထက် အတူတူလုပ်ခြင်းက နှစ်ဦးစလုံးတွင် ပို၍ အကျိုးရှိမည်အကြောင်း ကို အားပါးတရ ပြောပြ၏။ ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ် ပူးလမင်းသည် ကောင်းစွာ နားထောင်နေသော်လည်း ကာနက်ဂျီ ပြောသမျှ စကားတို့ကို ကောင်းစွာ မယုံကြည်သေးချေ။ နောက်ဆုံးတွင် 'နှစ်ခုပေါင်းဖို့လျှင် ကုမ္ပဏီကို နာမည် ဘယ်လိုလေးမှာလဲ' ဟု မေးရာ 'ပူးလမင်းနန်းတော် ကားကုမ္ပဏီ' လို့ ခေါ်မှာ ပေါ့' ဟု ကာနက်ဂျီက သွက်လက်စွာ ပြန်ပြော၏။

ထိုစကားကိုကြားရသောအခါ ပူးလမင်း၏ မျက်နှာသည် ရှင်လာပြီးလျှင် 'ကဲလေ ကျွန်တော့်အခန်းထဲကြွပါဦး၊ ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးသေးတာပေါ့' ဟု ကာနက်ဂျီကို ဖိတ်ခေါ်လေ၏။ သူတို့ ဆွေးနွေးချက်သည် သံမဏိလုပ်ငန်း တွင် ရာဇဝင်တွင်တော့၏။

မိတ်ဆွေသင်္ကဟတို့၏ အမည်နှင့် အလုပ်လုပ်ဖော် လုပ်ဖက်တို့၏ အမည်ကို မှတ်ရုံသာ မမှတ်ဘဲ သူတို့၏ ဂုဏ်ကိုလည်း တင်ပေးခြင်းသည် ကာနက်ဂျီ၏ လူများပေါ်တွင်လည်း 'ခေါင်းဆောင်' နိုင်သော နည်းကောင်း တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အလုပ်သမားများစွာတို့၏ နာမည်ကို ကောင်းစွာ မှတ်မိသော ဉာဏ်အတွက် ကာနက်ဂျီသည် များစွာ ဂုဏ်ယူလေသည်။

၁၁ St. Nicholas Hotel

၂ The Pullman Palace Car Company

သူတို့ယုံတိုင် ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်နေစဉ် သူ၏ သံမဏိ အလုပ်ရုံများတွင် အလုပ်သမားများသည် သဝီတိမမှောင်မှားချေဟူ၍ ကာကွယ်ရုံသည် ဂုဏ်ယူကာ ပြောကြားစူးလေသည်။

ပဒါးစူးစက်း^၁ သည် သူ၏ ကပ္ပလီစားပွဲတိုးကို မစွတာကော့ပါး ဟူ၍ အမြဲတမ်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ စန္ဒရားတီးပွဲများ ကျင်းပရန် သူသည် အမေရိကန်ပြည်သို့ ၁၅ ကြိမ်လောက် လာရောက်ဖူးလေသည်။ အမေရိကန် ပြည်တွင် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ သီးသန့်၊ စီးရထားတွဲစီး၍ ခရီးသွား လေသည်။ စန္ဒရားတီးပွဲများသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်မှ ပြီးသော်လည်း ထိုစားပွဲတိုးသည် သန်းခေါင်ယံအချိန်အထိ မောင့်၍ ဂရုတစိုက် စားပွဲတိုး လေသည်။ အမေရိကန်သားများက ကပ္ပလီ အစေခံများကို 'ဂျော့'ဟု ခေါ် သကဲ့သို့ ပဒါးစူးစက်းသည် သူ၏ စားပွဲတိုးကို တစ်ခါဖူး၍ ရွှေ့ ဟူ၍ မခေါ်ချေ။ မစွတာ ကော့ပါးဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို သူ၏ စားပွဲတိုးကလည်း နှစ်သက်၏။

လူတို့သည် မိမိတို့၏ နာမည်တွင် အလွန် ဂုဏ်ယူကြပေသည်။ ထို့ ကြောင့် မည်မျှပင်ကုန်ကျစေကာမူ အကုန်ခံ၍ မိမိ၏ နာမည်များကို တွင်ရစ် အောင် ကြိုးစားကြလေသည်။ တစ်ခါတုန်းက ပြည်သမားကြီး ပီ တီ ဘားနမ်း^၂ ဆိုသူ အဘိုးကြီးတစ်ဦး ရှိ၏။ သူ့တွင် သူ၏ နာမည်ကို ဆက်ခံမည့် သား ယောက်ျားတစ်ယောက်မျှ မရှိသောကြောင့် သူ၏ မြေးယောက်ျားကလေး ဇီ အိပ် ဆီလေး^၃ အား 'ဘားနမ်း ဆီလေး'ဟု အမည်ပြောင်းရန်အတွက် ဒေါ်လာပြားပေါင်း နှစ်သောင်းငါးထောင်ကို ပေးခဲ့ဖူး၏။

နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ လောက်က လူချမ်းသာများသည် သူတို့၏ နာမည် များကို အမှတ်တရပြန်အောင် စာအုပ်များကို သူတို့အတွက် ရေးသားပါသည် ဟူ၍ ဖော်ပြရန် စာရေးဆရာများကို ရွှေပေး၍ ခိုင်းဖူးလေသည်။

မိမိတို့၏ နာမည်များ ကွယ်ပျောက်သွားမည်ကို သည်းမခံနိုင်သော လူများသည် သူတို့၏ အမည်တွင်ရစ်စေရန်အတွက် သူတို့၏ နာမည်များနှင့် စာကြည့်တိုက်ကြီးများ၊ ပြတိုက်ကြီးများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြလေသည်။

၁: Padernewski

၂: Mr. Copper

၃: P.T. Barnum

၄: C.H. Seely

အက်စတားနှင့် လီနော့ သို့သော်လည်း သူတို့၏ နာမည်များဖြင့် နယူးယောက် ပတ်ဘလစ် စာကြည့်တိုက်တွင် စာအုပ်များကို လှူဒါန်းလေသည်။ ဘင်ဂျမင် ဆော့တမန်၊ နှင့် ဂျေ ပီ မော်ဂန် တို့သည်လည်း သူတို့၏ နာမည်များနှင့် မက်ထရိုပိုလီတန်ပြတိုက် တွင် ပစ္စည်းအမြောက်အမြား လှူဒါန်းလေသည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတိုင်း၌လို့လို့ပင် ပြတင်းပေါက်များ၌ တပ်ဆင်ထားသော ရောင်စုံမှန်များတွင် လူဝါန်းသူများ၏ နာမည်များ မော်ပြထားသည်ကို တွေ့နိုင်၏။

များစွာသောလူတို့သည် အသိမိတ်ဆွေများ၏ နာမည်များကို မမှတ်မိ ရခြင်း အကြောင်းမှာ တခြားကြောင့်မဟုတ်။ ထိုနာမည်များကို မှတ်မိစေရန် မိမိတို့၏ စိတ်ထဲတွင် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်လှန်မှတ်သားခြင်းမပြုသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မလုပ်နိုင်သော လူစုသည် အချိန်မအား၍ ဤသို့ ကြိုးစားရန် ခဲယဉ်းပါသည်ဟု ဆင်ခြင်ပေးကြ၏။

သို့ရာတွင် ထိုလူစုသည် သမ္မတမင်း ဖရန်ကလင် ဒီ ရုစဇ်ထက် ပို၍ အလုပ်ရှုပ်မည် မထင်ပါ။ သမ္မတမင်းသည် မိမိနှင့် တစ်ခါမျှသာ တွေ့ဖူးသော မော်တော်ကား ဇာန်ပြင်ဆရာ၏ နာမည်ကိုပင် မှတ်မိအောင် ကြိုးစားခဲ့ဖူး၏။

သက်သေပြပါအံ့။ ခရိုက်ဇလာ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီသည် မစ္စတာ ရုစဇ်အတွက် အထူး မော်တော်ကားတစ်စီးကို ဆောက်လုပ်ရ၏။ ဒဗလျူ၊ ဘက်မ ချိန်ဇာလိန် နှင့် မော်တော်ကားဇာန်ပြင်ဆရာ တစ်ဦးတို့ ကိုယ်တိုင် ထိုမော်တော်ကားကို သမ္မတမင်း၏ အိမ်တော်သို့ အရောက်ပို့ကြ၏။ အိမ်တော် တွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရုံအလုံးစုံကို ချိန်ဇာလိန်သည် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား ပို့လိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့၏ မော်တော်ကားကို မည်ကဲ့သို့ ဟောင်းရမည်ကို သမ္မတမင်း ရုစဇ်အား ကျွန်တော်က သင်ပေးခဲ့ရသော်လည်း လူများကို မည်ကဲ့သို့ မိမိဘက်သို့ပါသော အခွင့်အလမ်းကို သမ္မတမင်းက ကျွန်တော်အား သင်ပြလိုက်ပါသည်။

၁၁ The Astor and Lenox Collections

၂၁ Benjamin Altman

၃၁ J. P. Morgan

၄၁ The Metropolitan Museum

၅၁ W. F. Claiborne

အိမ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ သမ္မတမင်းသည် အလွန်ရွှင်ပျ လျက်ရှိသည်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ နားမည် ကိုခေါ်၍ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ခေါ်ဦးကြည့်ပါသည်။ သမ္မတမင်းအပေါ်တွင် ကျွန်တော်၏ အထူးကျေနပ်ချက်သည် အခြားမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် တို့က ပြောရန် ပြသရန်ရှိသော ကိစ္စများတွင် အထူးစိတ်ပါလက်ပါရှိခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မော်တော်ကားကို အခြား အကုသည့်မပါဘဲ လက် တစ်ခုတည်းနှင့် မောင်းနှင်သော စံစဉ်ထားသည်ဖြစ်ရာ မော်တော်ကား ကို ပြသနေစဉ် လူတစ်စုသည် မော်တော်ကားကို ဝိုင်း၍ ကြည့်နေ ကြပါသည်။ 'ဒီမော်တော်ကားဟာ သိပ်ပြီး အံ့သြဖို့ ကောင်းတာပဲ၊ ခလုတ်ကလေး နှိပ်လိုက်ရုံနဲ့ မော်တော်ကားဟာ ထွက်သွားတာပဲ၊ အထူးဂရုစိုက်ပြီး မောင်းနေဖို့ကောင် မလိုဘူး၊ သိပ်ဟုတ်တာပဲ၊ ဘယ်နှယ်က ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီခလုတ်ကလေး နှိပ်ရုံနဲ့ ကားထွက်သွား နိုင်တယ် ဆိုတာကို ကျုပ်တော့ စဉ်းစားလို့ မရဘူး၊ ဒီကားကို အားလုံးဖြတ်ပြီး ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ ကြည့်နိုင်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်း မလဲလို့ ကျုပ် တွေးနေတယ်' ဟု သမ္မတမင်းက ပြောပြလေသည်။

သမ္မတမင်း၏ ခိတ်ဆွေများက မော်တော်ကားကို ခိုးဖွမ်းကြသော အခါ သူတို့၏ ရှေ့၌ပင် 'မစ္စတာ ချိန်တလီနီ၊ ဒီကားကို ခုလို အထူး ကောင်းမွန်အောင် အချိန်ကုန် လုပ်နဲ့ခဲပြီး ဂရုတစိုက် ပြုလုပ်ပေးတဲ့ အတွက် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် အထူးတလည် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒီကားကို လုပ်ရတာ တယ်မလွယ်လှဘူး' ဟု ရစခဲ့သည် ပြောပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ အထူးတလည် ဂရုတစိုက် လုပ်ထားသည်ဟု သုတင်သော အရာဟူသရွေ့ကို သူသည် ခိုးဖွမ်းလျက် ရှိပါသည်။ ထို့နောက် မော်တော်ကားတွင် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ကောင်းသော နေရာများကို သမ္မတကတော်ကြီးနှင့် အခြား အရေးပါ အရာရောက်သော လူကြီးများကို ကိုယ်တိုင် ပြသပါသည်။ ကပ္ပလီ တံခါးမှူးကိုပါ ခေါ်၍ 'ဟေ့ ဂျော့၊ ဟောဒီ အဝတ်အစားထည့်တဲ့ သေတ္တာတွေကို မင်း ဂရုစိုက်ရလိမ့် မယ်နော်' ဟု မော်တော်ကားတွင် တပ်ဆင်ထားသော အဝတ်အစား ထည့်သည့် သေတ္တာများကို လက်ညှိုးနှင့် တိုးပြရင်း ပြောပါသည်။

မော်တော်ကားကို ကောင်းသည့်နည်းများကို သင်ပြပြီးသောအခါ 'ကဲ မစ္စတာ ချိန်တလီနီ၊ ပြည်ထောင်စု ဘဏ္ဍာရေး ရန်ပုံငွေကော်မတီ'

အစည်းအဝေး ကို အဆောင်နိုင်းထားတာ နာဂီဝကီလောကံ ရှိသွားပြီ။
ကျုပ် သွားလိုက်ဦးမှပဲ ထင်တယ်။ ဟု သမ္မတမင်းသည် ကျွန်တော်တို့အား
ပြောကြားပါသည်။

အိမ်တော်သို့ ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူတူ မော်တော်ကားပြင်သမား
တစ်ဦးကိုလည်း ခေါ်သွားသည်ဖြစ်ရာ ထိုသူကိုလည်း သမ္မတမင်းနှင့်
မိတ်ဖွဲ့ပေးပါသည်။ ထိုသူသည် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနိုင်သောကြောင့်
သမ္မတမင်းသို့ စကားမပြောဘဲ နောက်ကွယ်က နေပါသည်။ ကျွန်တော်
တို့ စကားပြောနေစဉ် ထိုသူ၏ နာမည်ခေါ်သံကို သမ္မတမင်းသည်
တစ်ကြိမ်မျှသာ ကြားလိုက်ရသော်လည်း အစည်းအဝေးသို့ သွားခါနီးတွင်
ထိုစက်ပြင်သမားအား သူ၏ နာမည်ကိုခေါ်၍ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပါ
သည်။ ထို့နောက် အိမ်တော်သို့ ယခုကဲ့သို့ ဂရုတစိုက် လာရောက်
အကျိုးဆောင်သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းကိုလည်း ပြောကြား
လိုက်ပါသေးသည်။ ထိုစကားကို လောကုတ်လုပ်ပြီး ပြောသည်
မဟုတ်ပါ။ ဝမ်းထဲက အဟုတ်ကျေးဇူးတင်သောကြောင့် ပြောသည်ဟု
ကျွန်တော်ဖြင့် ယုံကြည်ပါသည်။

နယုးယောက်မြို့သို့ ပြန်ရောက်၍ ရက်အနည်းငယ်ကြာသော
အခါ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသော သမ္မတမင်း ရုစမ္မ၏
ခတ်ပုံတစ်ခုကို ကျွန်တော် ရရှိပါသည်။ ထိုခတ်ပုံနှင့် အတူတူ
ကျွန်တော်၏ ကူညီခြင်းကို ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း စာတိုကလေး
တစ်စောင် ပါလာပါသေးသည်။ ထိုမျှ သေးငယ်သော အလုပ်ကလေး
များကိုလုပ်ရန် မည်ကဲ့သို့ အချိန်ရကြောင်းကို ကျွန်တော်ဖြင့် တွေး၍
မရနိုင်အောင် ရှိပါသည်။

တစ်ဖက်သား မေတ္တာရှိအောင် လုပ်ရန်အတွက် အလွယ်ကူဆုံးနှင့်
အရေးအကြီးဆုံးနည်းများအနက် နည်းကောင်းတစ်လက်လည် ထိုတစ်ဖက်သား
၏ နာမည်ကို မှတ်မိအောင် လုပ်၍ ထိုသူအား မိမိကိုယ်ကို မိမိ အထင်ကြီး
ခွင့်ရအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ရုစမ္မ ကိုယ်တိုင် သိရှိသော်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့အထဲမှ ဘယ်နှစ်ဦးလောက် ထိုနည်းကို ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကြည့်ရှုဖူး
ပါသနည်း။

သူမိမိတစ်ရံစာ လူတစ်ဦးနှင့် မိတ်ဖွဲ့ပေးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့
ထိုင်၍ စကားပြောကြပြီးသော် ထိုလူ ထသွားသောအခါ သူ၏ နာမည်ကို
မမှတ်မိတော့ချေ။

‘မဲဆန္ဒရှင်တစ်ဦး၏ နာမည်ကို မှတ်မိခြင်းသည် နိုင်ငံရေးကျွမ်းကျင်မှု
ဖြစ်၍ ထိုနာမည်ကို မေ့မိခြင်းသည် ထိုနိုင်ငံရေးသမား ဇာတ်မြုပ်ခြင်းပင်

ဖြစ်သည် ဆိုသော စကားသည် နိုင်ငံရေးသမားတိုင်း လိုက်နာရမည့် သင်ခန်းစာများတွင် ပထမ သင်ခန်းစာပင် ဖြစ်လေသည်။

နာမည်များကို မှတ်မိအောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည် နိုင်ငံရေး၌သာမဟုတ်၊ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်မှု၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုများ၌လည်း ထပ်တူထပ်မျှလောက် အရေးပါလေသည်။

ကမ္ဘာကျော် နပိုလီယန်၏ တွဲဖြစ်သော ပြင်သစ်ပြည်၏ ဘုရင်ကေရာဇ် တတိယ နပိုလီယန်က သူသည် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ရသည့်ကိစ္စများ အလွန် များပြားနေသည့်အကြား၌ပင် သူနှင့် တွေ့ဆုံပူးသော လူများ၏ နာမည်များကို ကောင်းစွာ မှတ်သားနိုင်သည်ဟု ဂုဏ်ယူလျက် ပြောဆိုလေ့ ရှိသည်။

တတိယ နပိုလီယန်၏ နည်းသည် အလွန်လွယ်ကူလေသည်။ အကယ်၍ သူ့ထံသို့ အစားရောက်သောသူ၏ နာမည်ကို ကောင်းစွာမကြားရလျှင် 'နာမည်က ဘယ်သူပါတဲ့' ဟူ၍ မေး၏။ ထိုသူ၏ နာမည်သည် ထူးခြားသော နာမည်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လျှင် 'ဒီနာမည်ကို ဘယ်နှယ် စာလုံးပေါင်းလဲ' ဟူ၍ ကပ်၍ မေးလေသည်။

ကောင်းပြောနေစဉ် နာမည်နှင့်တကွ ထိုလူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်တို့ကို အပန်တလဲလဲ စိတ်ထဲတွင် မှတ်လျက်ရှိ၏။

အကယ်၍ ထိုလူသည် အရေးပါ အရာရောက်သောလူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုထက်ပင် ဂရုစိုက်သေး၏။ မည်ကဲ့သို့ ဂရုစိုက်သနည်း ဆိုသော် ကေရာဇ် မင်းမြတ်သည် အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်သောအခါ ထိုသူ၏ နာမည်ကို စက္ခုတစ်ခုပေါ်တွင် ရေးသား၍ စိတ်ထဲတွင် ကောင်းစွာ မှတ်မိသည် တိုင်အောင် ထိုနာမည်တွင် အာရုံစိုက်ထား၏။ စိတ်ထဲတွင် စွဲလောက်ပြီဟု ထင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ ဆုတ်ပစ်လိုက်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ထိုသူ၏ နာမည်ကို နားရော မျက်စိရော အာရုံထဲတွင် စွဲနေအောင် ပြုလုပ်ခဲ့၏။

ဤနည်းများကို လေ့လာရန်မှာ အချိန်ကုန်သည်ကား မှန်ပါ၏။ အီမာဆန်ကလည်း 'ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်းသည် ကိုယ်ခွတ် အမူအရာကို အနည်းငယ် အပင်ပန်းခံ၍ စောင့်တိမ်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်' ဟု ဆိုထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၃ သည် လောကတွင် သူတို့ အသာယာဆုံးသော အသံသည် မိမိ၏နာမည်ကို လူတစ်ယောက်က ခေါ်လိုက်သောအခါ ကြားရသော အသံပင်ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ။

အခန်း ၄

စကားပြောကောင်းဖြစ်ရန် နည်းတို

များမကြာမီက ဘရစ်^၁ ဖဲဝိုင်းသို့ လာရောက်ကစားရန် ကျွန်ုပ်တို့ ဒီတိုက်ကြား
 လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘရစ် ကစားစားတတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သို့ပင် ဘရစ်မကစား
 တတ်သော မိန်းမချောကစံဦးလည်း ကစားဝိုင်းသို့ ရောက်ရှိနေလေသည်။
 လိုဝဲ သောမတ်သည် အသံလွှင့်သမားဘဝသို့ မကူးပြောင်းမီ ဥရောပတိုက်
 တစ်တိုက်လုံးသို့ အနှံ့အပြား လှည့်လည်ပြီးလျှင် ခရီးသွားလာရာ၌ စိတ်ဝင်စား
 ဖွယ်ရာ အကြောင်းများကို မော့ပြောလျက်ရှိစဉ်က သူ၏ မန်နေဂျာအဖြစ်ဖြင့်
 သူနှင့်အတူ ကျွန်ုပ် လိုက်၍ သူ၏ မော့ပြောချက်များကို ကူညီစီစဉ်ပေးရ
 ကြောင်းကို ထိုမိန်းမချောသိ၍သွားလေရာ 'ဆို မစ္စတာ ကာနက်ဂျီ၊ ရှင်ရောက်ခဲ့
 ဖူးတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့နေရာတွေရဲ့ အကြောင်းကို နည်းနည်းလောက် ပြောပြစမ်း
 ပါ' ဟု ကျွန်ုပ်အား တောင်းပန်ရှာ၏။

ဖုံ' ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ထိုင်မိကြသောအခါ သူ့ယောက်ျားနှင့် သူသည်
 မကြာသေးမီကပင် အာဖရိကတိုက်မှ ပြန်လာခဲ့သည့်အကြောင်းကို သူ
 စကား စလိုက်၏။ 'အာဖရိကကို ရောက်ခဲ့တယ်'ဟု ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဝင်စားသန်
 ဇွာနှင့် သူ့ကို ပြန်၍ မေးပြီးနောက် 'သိပ်ဟုတ်တာပဲဗျာ၊ အာဖရိကကို
 ကျွန်တော် သွားချင်နေတာ ကြာလှပြီ၊ သို့ပေမယ့် အယ်လဂျီးယား^၂ မှာ
 တစ်ရက်တည်းနေပြီး ပြန်ခဲ့ရတယ်၊ အာဖရိကဟာ အမဲပစ်ဖို့ သိပ်ကောင်းတဲ့
 နေရာပါ၊ ခင်ဗျားသိပ်ကဲကောင်းတယ်ဗျာ၊ အာဖရိကအကြောင်းကို နည်းနည်း
 ပြောစမ်းပါ'ဟု တောင်းပန်လိုက်၏။

ထိုစကားကို ကြားရသည်မှစ၍ ကျွန်ုပ် ဘယ်နေရာတွေကို ရောက်ခဲ့သည် ဘာတွေကို မြင်ခဲ့ရသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်အား ထပ်၍ မမေးတော့ဘဲ သူ ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် နေရာများနှင့် မြင်ခဲ့ရသော အထူးအဆန်းများ၏ အကြောင်းကို ၄၅ မိနစ်တိုင်တိုင် လျှောက်၍ ပြော၏။ စင်စစ်မှာမူ ထိုမိန့်မချောသည် ကျွန်ုပ် ပြောသည့် စကားကို နားထောင်ချင်၍ မဟုတ်။ သူကိုယ်တိုင် ရောက်ခဲ့ဖူးသည့် နေရာများကို ဂုဏ်ယူကာ ပြောဆိုနေစဉ် ဂရုတစိုက် နားထောင်နေမည့်လူတစ်ဦးကို အလိုရှိခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ထိုမိန့်မချော အလိုရှိခြင်းသည် အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါ။ များစွာသော လူတို့သည်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် အလိုရှိကြပေသည်။

သက်သေထုတ်၍ ပြပါအံ့။ နယူးယောက်မြို့ရှိ စာအုပ် ပုံနှိပ်ရောင်းချသူ တစ်ဦးဖြစ်သော ဧျာ ဒဗလျူ ဂရင်းဝတ်^၁ ၏ အိမ်၌ တည်ခင်းကျွေးမွေးသော ညစာစားပွဲတွင် နာမည်ကျော် ရုက္ခဓာတုပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ရ၏။ ရှေးအခါက ရုက္ခဓာတု ပါရဂူများနှင့် စကားမပြောဖူးချေ။ ထိုညက တွေ့ရသော ပါရဂူကြီးသည် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလေ သည်။ သစ်ပင်အကြောင်းဆိုင်ရာ ဗဟုသုတတို့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု လျှောက်၍ ပြောပြသည်မှာ အလွန် အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကုလားထိုင်အစွန့်ကာလေး၌သာ ထိုင်ပြီးလျှင် သူပြောသမျှ စကားများကို အာရုံပြုလျက်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တွင် ပန်းခြံကလေးတစ်ခု ပျိုးထားရာ ထိုပန်းခြံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်အလိုရှိသော အချက်များကိုပင် ပြောကြားသွား သေး၏။

ထိုညစာစားပွဲသို့ အခြားဧည့်သည် ဆယ်လေးငါးယောက်ခန့် ကြွရောက် ကြသော်လည်း သူတို့ကို ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲ ထိုပါရဂူကြီးနှင့်သာ အချိန်အတော် ကြာအောင် စကားပြောလျက်ရှိလေသည်။

သန်းခေါင်ဟံအချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ဧည့်သည်များကို နှုတ်ဆက်၍ အိမ်သို့ပြန်ရန်ပြင်၏။ ထိုအခါ ပါရဂူကြီးသည် အိမ်ရှင်ဘက်သို့လှည့်၍ သိပ်စကားပြောကောင်းတဲ့လူ၊ သိပ်တော်တာပဲ၊ ဘာပဲ၊ ညာပဲ စသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ချီးကျူးလျက် ရှိလေသည်။

စကားပြောအလွန်ကောင်းသောသူဟူ၍ ချီးမွမ်းခြင်းကိုသာ ခံရသည်။ စင်စစ်မှာ ထိုညက ကျွန်ုပ်သည် ပါရဂူကြီးနှင့် စကားပြောသည်ဆိုရလောက်

၁၀ J.W. Greenberg

သာ ပြောခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရုက္ခဗေဒအကြောင်းကို နားမလည်သောကြောင့် စကားများများ ပြောချင်သော်လည်း ပြောနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် အရာတစ်ခုကိုတော့ ကျွန်ုပ် လုပ်ခဲ့၏။ ထိုအရာသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ထိုပါရဂူကြီး ပြောသမျှစကားကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူပြောသော စကားများသည် စိတ်ဝင်စားစွယ်ရာကောင်းသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်နေသည်ကို သူသည် အလွန်နှစ်သက်၏။ လူတစ်ဦးပြောသော စကားများကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ခြင်းသည် ထိုလူအား အကောင်းဆုံး ချီးကျူးခြင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

‘လူတစ်ယောက်ပြောနေသော စကားများကို စိုက်၍ နားထောင်ခြင်း ပြင် သူ့ကို မမြှောက်ပေးလျှင် ထိုအမြောက်ကို ခံနိုင်သူ အလွန်ရှားလေသည်’ ဟု ဂျက် ဝတ်ဖို့ က ‘စည်သည်အချစ်’ စာအုပ်တွင် ရေးသားထားသည်။

ကျွန်ုပ်မှာမူကား စိုက်၍ နားထောင်ရုံမျှမက ထိုပါရဂူကြီး ပြောနေသော မှတ်ရာမှတ်စုများကို နှစ်နှစ်ကာကာ နှစ်သက်စွာဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ ချီးကျူးလိုက်သေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် - သူနှင့် တွေ့ရသည့်အတွက် အလွန်တရာ ဗဟုသုတ တိုးပါသည်ဟု ထိုပါရဂူကြီးကို ပြောလိုက်သည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် ဗဟုသုတ တိုးပါသည်။ သူ၏ ပညာရပ်များကို အလွန်ဆည်းပူးလိုပါသည်ဟု သူ့ကို ပြောလိုက်သည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် ဆည်းပူးလိုပါသည်။ သူနှင့် အတူတူ သစ်ပင်တို့နှင့်ဆိုင်သော ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးရန် တောင်စဉ်အထပ်ထပ် မြိုင်အရပ်ရပ်ကို ကျော်ဖြတ်၍ လိုက်လိုပါသည်ဟု ပြောသည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် သွားလိုပါသည်။ သူ့ကို တစ်ဖန် ထပ်၍ တွေ့ချင်ပါသေးသည်ဟု ပြောလိုက် သည့်အတိုင်း အဟုတ်ပင် ထပ်၍ တွေ့ချင်နေပါသေးသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စကားပြော အလွန်ကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု အယူရှိအောင် လုပ်ထားသော်လည်း စင်စစ်မှာမူကား ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသမျှကိုသာ နားထောင်နေသောသူဖြစ်၍ စကားဆက်၍ပြောအောင် လူ့ကိုသာ အားပေးလျက် ရှိလေသည်။

အလုပ်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူနှင့် သွားရောက်
တွေ့ဆုံရသောအခါ မိမိအကြံအစည် အောင်မြင်ရန်အတွက် ကောင်းသောနည်း
လမ်းသည် အဘယ်အရာပါနည်း။

ဈေးဒေသ၌ အလုပ်သမားတို့သည် ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကမူကား 'ဤနည်း
သည် စက်စက်ခဲခဲ ရှာရသောနည်း မဟုတ်ပါ။ သင် သွားရောက်တွေ့ဆုံသော
သူ၏ စကားများကို နားစိုက်၍ ဆောင်ခြင်းသည် အလွန် အရေးကြီးလေ
သည်။ ထို့ထက် ထိခိုက်သော မြှောက်လုံးသည် မရှိတော့ချေ' ဟု ဆို၏။

ဤစကားသည် အလွန် မှန်လှပေ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို သိရန်
အတွက် ဟားဝတ် ဗာဏ္ဏသီလီတွင် လေးနှစ်တိုင်တိုင် သွားရောက်သင်ကြား
နေရန် မလိုချေ။ သို့ရာတွင် အဖိုးတန် တိုက်ခန်းကြီးများကို ငှား၊ ရောင်းရန်
ကုန်များကို ဂရုတစိုက် ရွေးချယ်၍ ဝယ်၊ အထားအသိုက် ကြည့်ကောင်းအောင်
ပြင်ဆင်၊ ကြော်ငြာထည့်သည့် နေရာတွင်လည်း နေအမြောက်အမြား အကုန်ခံ
ပြီးသည့်နောက် ဝယ်သူ ပြောသမျှ စကားကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်
နိုင်လောက်အောင် ဉာဏ်မရှိသော ဈေးရောင်းသမားကို ငှားထားသည့်
ကုန်သည်များကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသိအမြင် ဖြစ်ပေသည်။ အားလုံး ကုန်
နေရာတကျ စီမံနိုင်ပြီးမှ ဈေးဝယ်သူများ ပြောနေသည့်စကားကို အတင်းဝင်
ပြော၊ အငြင်းအခုံလုပ်၊ ဒေါသဖြစ်အောင် စိတ်ဆွပေးပြီးလျှင် ဝယ်သူကို
ဆိုင်းထဲမှ ထွက်သွားအောင် လုပ်တတ်သည့် ဈေးရောင်းသမားများကို ငှားထား
ခြင်းအားဖြင့် အပြီးကျမှ တစ်နေ့သော ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် သူတို့လုပ်ပုံသည်
တူလေတော့သည်။

သက်သေပြပါအံ့။ ဂျေစီ ဝုတန်* သည် သူ၏အမြဲစံအမျက်ကလေး
တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် အောင်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောဖူးလေသည်။
ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီးရှိ နယူးဂျာစီပြည်နယ် နယူးဝပ်ခေါ် အလွန်စည်ကား
သော မြို့၏ ကုန်စုံတိုက်ဆိုင်ကြီး တစ်တိုက်မှ မစ္စတာဝုတန်သည် အဝတ်စုံ
တစ်စုံကို ဝယ်လေသည်။ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီသည် ဆေးမခိုင်းသောကြောင့်
အတွင်းခံ ရုပ်အင်္ကျီကော်လံများကို ဆေးစွန်းကုန်သဖြင့် မစ္စတာဝုတန်သည်
အလွန် စိတ်ပျက်လျက်ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် တို့အဝတ်များကို ဆိုင်းသို့ ပြန်ယူသွားပြီးလျှင် ရောင်းလိုက်
သော သူအား အင်္ကျီအကြောင်း ပြောပြ၏။ သို့ရာတွင် ဈေးရောင်းသူသည်

၁။ J.C. Woodton

မစ္ဆတာဝုတန်ပြော၍ ဆုံးသည့်တိုင်အောင် သည်းခံ၍ နားမထောင်နိုင်ဘဲ
မကြာခဏ ကြားဖြတ်၍ ပြောလေသည်။

‘ဒီလို ဝတ်စုံမျိုးကို ကျွန်တော်တို့ ရောင်းနေတာ လေး ငါး ထောင် ကျော်
နေပြီ၊ မကြိုက်လို့ ပြန်လာတာ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးတယ်’ဟု ဈေးရောင်းသူက
မစ္ဆတာ ဝုတန်ကို ပြောလေသည်။

တိုစကားများသည် ဈေးရောင်းသူ၏ စကားလုံးများဖြစ်၍ တိုစကား
လုံးများကို ပြောသော လေသံသည် ထို့ထက်ပင် ပို၍မာသေး၏။ ‘ခင်ဗျား
ဘာဖြစ်လို့လာပြီး ပြောင်းလိမ့်နေသလဲ၊ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျား အထားမတတ်လို့
စွန်းတဲ့ဟာကို ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ အပြစ်လာချမလို့၊ ခင်ဗျားက ဒီလို
လုပ်မှဖြင့် ကျုပ်တို့ကလဲ အကြောင်းပြလိုက်ရဦးမှာပေါ့’ ဟူ၍ ဈေးရောင်း
သူက မစ္ဆတာဝုတန်ကို မပြောသော်လည်း သူ့လေသံက အထက်ပါစကားကို
ပြောသလို ဖြစ်၍နေလေသည်။

မစ္ဆတာဝုတန်နှင့် ဈေးရောင်းသမားတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်လိုက်
မာန်ပါ ပြောဆိုနေစဉ် ဒုတိယဈေးရောင်းသမားတစ်ဦး ထပ်၍ရောက်လာပြီး
လျှင် ‘အညှိရောင်အဝတ်တွေဟာ လက်ဦးတော့ ဒီလိုပဲ နည်းနည်းစွန်းတာပဲ၊
ဒါတော့ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့၊ ဒီလို ဈေးဝေါတဲ့ အစားမျိုးဝယ်ရင် ဒီလိုပဲ
ဖြစ်မှာပဲ၊ ဆေးတော့ သိပ်မခိုင်ပေဘူး’ဟု ဖင်၍ ပြော၏။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်လည်း အလွန် ဒေါသထွက်လျက်ရှိလေပြီ။
ပထမ ဈေးရောင်းသမားသည် ကျွန်တော်၏ သမားကို ဇော်ကား၍ ဒုတိယ
ဈေးရောင်းသမားမှာမူကား ကျွန်တော်သည် အပေါ်စားကိုသာ ဝယ်နိုင်သော
လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ပြောခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဂုဏ်ကို ဇော်ကား
ပြန်၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်၏ အသားများ ဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိ၏။ ‘ကဲ
မင်းတို့အဝတ်ကို မင်းတို့ ပြန်ယူပြီး လုပ်ချင်တာလုပ်တော့၊ ငါ မယူဘူး’ဟု
ပြောတော့မည်အလုပ်တွင် ထိုဆိုင်၏ မန်နေဂျာသည် သူ့အလုပ်ကို နားလည်သူ
ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်၏ စိတ်ကို တစ်ခါတည်း ပြောင်းပစ်လိုက်လေ
သည်။ ဒေါသထွက်နေသူတစ်ဦးအား ကျေနပ်သော ဝယ်သူတစ်ဦးအဖြစ်သို့
ရောက်အောင် ဖျောင်းဖျ ပြောဆိုရန် သူသည် စွမ်းလေသည်။ နည်း သုံးနည်း
နှင့် သူသည် ကျွန်တော်အား ဖျောင်းလှပါသည်။

ရှေးဦးစွာ သူသည် ကျွန်တော် ပြောသမျှ စကားထဲတွင် တစ်လုံး
တစ်ပါးမျှ ကြားဖြတ်၍ မပြောဘဲ အစအဆုံး နားထောင်ပါသည်။

‘ကျွန်တော်ပြော၍ ပြီးသောအခါ ဈေးရောင်းသမားများက ဝင်ရောက်
 မပြောဆိုရာတွင် မန်နေဂျာသည် ကျွန်တော်၏ဘက်မှနေ၍ ဈေးရောင်းသမား
 တို့ကို ခုခံ ပြောဆိုပါသည်။ ဤနည်းသည် ကျွန်တော့်အား ဖျော်ဖြေရန်
 မန်နေဂျာလုံးသော ဒုတိယနည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ရုပ်ကော်လံ
 များကို စွန်းထင်းနေသည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း သူ ထောက်ခံသည့်အပြင်
 ဝယ်သူများ ကျေနပ်အောင် လုပ်မေးနိုင်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း တိုဆိုင်တွင်
 မစီရောင်းသင့်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသေး၏။

‘တတိယနည်းမှာကား အဘယ့်ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရသည်ကို မသိရပါ’
 ဟု သူသည် ကျွန်တော့်အား ဝန်ခံပြီးလျှင် ‘ဒီအဝတ်များကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်
 ဆိုတာကိုသာ အမိန့်ရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့ နာခံရန်အသင့်ပါပဲ’ ဟူ၍ ခပ်ရိုးရိုးပင်
 ကျွန်တော်ကို ပြောပါသည်။’

မကြာမီကလေးကပင် သူတို့၏ အဝတ်စုတ်ကို ပြန်ယူတော့ဟူ၍
 ပြောတော့မည် ကြံဆသော်လည်း ‘ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုသာ မန်နေဂျာက
 အကြံပေးပါတော့၊ ဒီလို ဆေးစွန်းတာဟာ ခဏဖြစ်တာလား၊ အစဉ်ပဲ ဒီလို
 ဖြစ်မှာလား၊ ဒီလိုမဖြစ်အောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဆိုတာကိုသာ သိပါရစေ’ ဟု
 ကျွန်တော် ပြန်၍ ပြောပါသည်။

‘ထိုအခါ အဝတ်များကို တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လောက် ထပ်၍ အစမ်း
 ဝတ်ကြည့်ရန် မန်နေဂျာသည် အကြံပေးလေသည်။ ဒီလို စမ်းကြည့်လို့မှ
 မကျေနပ်သေးလျှင် ပြန်ယူခွင့်ပါ။ မိတ်ဆွေ ကျေနပ်တဲ့ အဝတ်များနှင့် လဲပေး
 ပါ့မယ်။ မိတ်ဆွေကို ခုလို ဒုက္ခပေးလိုက်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်’ ဟု
 ထပ်၍ပင် တောင်းပန်လိုက်ပါသေးသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေနပ်စွာနှင့် ဆိုင်ထဲမှထွက်လာပါသည်။ တနင်္ဂနွေ
 တစ်ပတ်မျှကြာသောအခါ တို့ အဝတ်များသည် ဆေးမစွန်းတော့ချေ။ ထိုအခါမှ
 စ၍ ထိုတိုက်ဆိုင်ပေါ်တွင် ယုံကြည်စိတ်ချရသော ခိတ်ဓာတ်များ ပြန်လည်
 ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

မန်နေဂျာလုပ်သူသည် ထိုတိုက်ဆိုင်တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သည်မှာ
 အံ့ဩစရာမရှိပါ။ ဈေးရောင်းသမားနှစ်ဦးမှာမူကား ထိုအမျိုးအတိုင်းသာ
 သွားကြပါလျှင် တစ်သက်လုံး ဈေးရောင်းသမားဘဝမှ တက်နိုင်တော့မည်
 မဟုတ်ပေ။ ထိုဘဝနှင့်ပင် မရပ်သေးဘဲ ဈေးဝယ်သူများနှင့် ဘယ်အခါမျှ
 မတွေ့နိုင်သော ကုန်ထုပ်သည့်ဌာနသို့ ဘယ်ခါရကောင်း ခံရပေလိမ့်မည်။

ဒေါသကြီး၍ အလွန်ဆူပူတတ်သည့် အပြစ်ရှာသမားများပင်လျှင် သည်းခံ၍ ထောက်ထား သွားတာစွာ နားထောင်သူ၏ ရှေ့တွင် စိတ်ပျော့ပျောင်း သွားတတ်ကြလေသည်။ အပြစ်ရှာသမားသည် ပါးပျဉ်းတနေသော မြွေတောက် ကဲ့သို့ ဒေါသကြီးစွာ ဆူပူနေစဉ် ထိုသူကို ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ် နားထောင်နေရပေလိမ့်မည်။

သာဓကပြပါအံ့။ နှစ်ပေါင်းအနည်းငယ်ခန့်က နယူးယောက် တယ်လီဖုန်း ကုမ္ပဏီသည် သဆိုးဆုံးသော ဖောက်သည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရဦး၏။ ထိုသူ သည် အလွန် ဒေါသကြီး၍ တယ်လီဖုန်း ပြောနေစဉ်ပင် တယ်လီဖုန်းကို ဂိုက်ခွဲပစ်လိုက်မည်ဟု ကြိမ်းမောင်းပူးလေသည်။ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီမှ တင်ပြ သော စာရင်းသည် မှားသည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် တယ်လီဖုန်းများကိုလည်း မပေးဘဲ နေလေသည်။ သတင်းစာများထဲတွင် ဆောင်းပါး အမျိုးမျိုး ရေးသား၍ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီကို 'ထု'ရုံနှင့် မကျေနပ်သေးဘဲ 'ပြည်သူ့ အကျိုးကို စောင့်ရှောက်သော ကော်မရှင်' ထံသို့ တိုင်တန်းစာများကို ရေးသားပြီးလျှင် တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီကို တရားရုံး၌လည်း အကြိမ်ကြိမ် တရားစွဲသေး၏။

နောက်ဆုံးတွင် ကုမ္ပဏီမှ အထူးပါးနပ်သူ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးကို ထို 'လူဆု' နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် စေလွှတ်လိုက်၏။ ထိုလူဆု၏ ဒေါသနှင့် ရန်တွေ့သမျှစကားကို ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ်သည် 'ဟုတ်ပဲ၊ တယ်' ဟူ၍သာ ပြောပြီးလျှင် နှစ်ကောင်းကောင်းနှင့် သည်းခံ၍ နားထောင် နေ၏။

'သူက ဒေါနှင့် မောနှင့် သုံးနှစ်လောက် ဆူနေသည်ကို ကျွန်တော် လည်း ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေပါသည်။ ဒုတိယတစ်ကြိမ် ထပ်မံတွေ့ဆုံပြီး ရှေးအခါက ကဲ့သို့ပင် နားထောင်၍ နေပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုလူ ထံသို့ လေးကြိမ်တိုင်တိုင် သွားရောက်ခဲ့ရာ စတုတ္ထအကြိမ်တွင် သူတည်တောင် ထားသော 'တယ်လီဖုန်း အသုံးပြုသမားများ ကာကွယ်ရေးအသင်း' တွင် ကျွန်တော်ကိုလည်း အသင်းသားတစ်ဦးအဖြစ်နှင့် စာရင်းသွင်းထားပြီးဖြစ်သည် ကို ကျွန်တော် သိပါသည်။ ယခုထက်တိုင် ထိုအသင်းတွင် ကျွန်တော်သည် အသင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိသေး၍ စတင် တည်ထောင်သော ထိုလူမှ

တစ်ပါး ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤအသင်း၏ တစ်ဦးတည်းသော အသင်းသားမှာ ကျွန်တော်ပင် ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

‘ထိုသို့နှင့် တွေ့ရှိရသော အခါတိုင်း သူပြောသမျှစကားများကို ကောင်းစွာ နားထောင်ပြီးလျှင် သူပြောသမျှ အချက်များကို ထောက်ခံလျက် ရှိသောကြောင့် သူနှင့် ကျွန်တော်တို့မှာ အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်လာကြပါသည်။ သူ့ထံသို့ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီမှ ဓလေ့တိုက်သောသူများသည့် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ တစ်ယောက်မျှ မလုပ်ကြပါ။ ပထမ ဒုတိယနှင့် တတိယ အခေါက်များတွင် ကျွန်တော် လာရသည့်အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ ဖွင့်ဟ၍ မပြောပါ။ စတုတ္ထအကြိမ်၌သာ အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို ရှင်းပြရာ တို့သူလည်း ကုမ္ပဏီသို့ ပေးရန်ရှိသော ငွေများကို စပေးရုံသာမက ပြည့်သူ့အကျိုးကို စောင့်ရှောက်သော ကော်မရှင်သို့ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်တန်းထားချက်များကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါသေးသည်။’

ကုမ္ပဏီ၏ မတရားပြုကျင့်သောဘေးမှ တယ်လီဖုန်း အသုံးပြုသော သူများကို ကာကွယ်ပေးသူဟူ၍ ထိုလူသည် သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသည်မှာ မှားယွင်းရာ မရှိပေ။ ကုမ္ပဏီကို ဆုပူကြိမ်းမောင်းနေခြင်းအားဖြင့် အထင်ကြီးလိုသောသူ၏ ဆန္ဒကို ပြေစေလေသည်။ သို့ရာတွင် ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးက သူ့ထံသို့ နယ်ဝပ်တွားလျက် သူ၏ အလိုသို့ လိုက်လျောပြောဆိုသောအခါ များစွာ ကျေနပ်ပြီးလျှင် ရှေးအခါက ကုမ္ပဏီပေါ်တွင် မကျေနပ်ဟု သူ့ကိုယ်တိုင် ယူဆချက်တို့သည် လေပြေလေညှင်းတွင် လွင့်စင် ကွယ်ပျောက်လေသည်။

သိုးမွေးထည်များကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးကျယ်ဆုံး ဖြန့်ဖြူးရောင်းချ လျက်ရှိသော ဒက်တမာ သိုးမွေးထည်ကုမ္ပဏီကြီး* ကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့သူ ဂျူလီယန် အက်ဖ် ဒက်တမာ၊ ဆိုသူ၏ အလုပ်ခန်းထဲသို့ တစ်မနက်တွင် အလွန် ဒေါသထွက်လျက်ရှိသော ဖောက်သည်တစ်ဦးသည် ဆူပူလျက် ဝင်လာလေသည်။

‘ထိုလူသည် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီသို့ ဒေါ်လာငွေ ၁၅ ပြားပေးရန် ရှိသေးသော်လည်း မရှိဟူ၍ ငြင်းလျက်ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူမှားနေကြောင်းကိုမူကား ကျွန်တော်တို့ ကောင်းစွာ သိကြသောကြောင့် ကြွေးတောင်း

* The Detmer Woollen Company

J. Julia F. Detmer

သည့် ဌာနမှ ထိုငွေများကို ကျေလည်အောင်ပေးရန် စာများကို ပို့ကြပါသည်။
ကြွေးတောင်းစာများ တစ်ဆောင်ပြီးတစ်ဆောင် ထပ်၍ရသောအခါ ထိုလူသည်
ရှိကောဂိုမြို့သို့ လိုက်လာပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆေသော ကြွေးကို
မပေးတော့ဘူးဟု ပြောရုံသာမဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှ နောက်ထပ်၍
ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှီးမျှ မဝယ်တော့ဘူးဟု၍လည်း ပြောရန် ကျွန်တော်၏
အလုပ်ခန့်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'သူပြောနေစဉ် ကြားဖြတ်၍ ပြောချင်အားကြီးသော်လည်း မကောင်းမှန်း
သိသောကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နားထောင်နေပြီးလျှင် သူပြောသလိုသမျှ ပြော၍
ပြီးအောင် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိပါသည်။ သူပြော၍ ဝသောအခါ ရှိကောဂိုမြို့ကို
လာပြီး ယခုလို ဂရုတစိုက် ပြောပြသည့်အတွက် ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကြွေးတောင်းဌာနက ခင်ဗျားကိုတောင် စိတ်ဆိုးအောင်
လုပ်တယ်ဆိုရင် တခြားဖောက်သည်တွေကိုလဲ ဒီလိုပဲ စိတ်ဆိုးအောင် လုပ်မှာ
ပဲ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားသာ လာမပြောရင် ဒီဘကြောင်းတွေကို ဒီလို စုံစုံလင်လင်
သိရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား ပြောချင်တာထက် ကျွန်တော်က ပိုပြီး
နားထောင်ချင်တယ်ဆိုတာကို ယုံပါတော့ဟု ကျွန်တော်က ထိုလူအား ပြောပြ
ပါသည်။

'ကျွန်တော်သည် ထိုကဲ့သို့ ပြောလိမ့်မည်ဟု ထိုသူသည် မမျှော်လင့်ခဲ့
ချေ။ ရှိကောဂိုမြို့သို့ ကျွန်တော်နှင့် ရန်ဖြစ်ရအောင် လာခဲ့ရာ ကျွန်တော်နှင့်
တွေ့သောခါ သူနှင့်မက်၍ ရန်မဖြစ်ဘဲ ကျေးဇူးတင်စကားများကိုသာ ပြောလက်
ရှိသောကြောင့် ထိုသူသည် အနည်းငယ် စိတ်ပျက်သွားလေသည်။ ကျွန်တော်
တို့မှာ စာရင်းအများကြီး ကြည့်ရ၍ ထိုလူမှားကား စာရင်းတစ်ခုတည်းကိုသာ
ကြည့်ရသည် ဖြစ်သောကြောင့် စာရင်းမှားခြင်းမှားလျှင် ကျွန်တော်တို့သာ
မှားယွင်းမည်ဖြစ်သဖြင့် သူ့ထံမှရရန်ရှိသော ခေါ်လာ ၁၅ ပြားကို အကြွေး
စာရင်းမှ ပယ်ထုတ်ပစ်ပါမည် ဟူ၍လည်း ထိုသူကို ကျွန်တော်က ဝန်ခံ
ပါသည်။

'သူ့စိတ်ထဲတွင် ဘယ်လိုဖြစ်နေသည်ကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာ သိရ
သောကြောင့် ကျွန်တော်သာ အကယ်၍ သူ့နေရာတွင် နေရလျှင် ဒီလိုပဲ
ဆုမှာပဲဟူ၍လည်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့
ထံမှ နောက်နောင် ကုန်များဝယ်ယူတော့မည်မဟုတ်က ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ကုန်
ကောင်းများရောင်းသော ဆိုင်များ၏ အမည်များကိုပင် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။

‘ဧရူးအခါက ရှိကာရှိမြို့သို့လာတိုင်း သူနှင့် ကျွန်တော်သည် နေ့လယ်စာ အတူတူ စားကြသည်ဖြစ်ရာ ထိုနေ့တွင် နေ့လယ်စာ ကျွန်တော်နှင့် အတူတူ စားရန် သူ့ကို ဖိတ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ဖိတ်ကြားခြင်းကို သူသည် စိတ်မပါတပါနှင့် လက်ခံလိုက်ပါသည်။ နေ့လယ်စာစားပြီး ကျွန်တော်၏ အလုပ်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်ကြသောအခါ ရှေးက မှာယူသည်ထက် ပို၍များပြားသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ပို့လိုက်ရန် မှာကြားပါသည်။ အတော် စိတ်ကျေနပ်၍ အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့က သူနှင့် တရားသဖြင့် ဆက်ဆံလိုက်သကဲ့သို့ သူကလည်း ကျွန်တော်တို့နှင့် တရားသဖြင့် ဆက်ဆံလိုသော သဘောဖြင့် စာရင်းများကို ပြန်လှန်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရာ သူ၏ အမှားကို တွေ့ရသောကြောင့် ဒေါ်လာပြား ၁၅ ပြားတန်ချက်လက်မှတ် တစ်ခုနှင့် တောင်ယန်စာ တစ်စောင်ကို သူသည် ကျွန်တော်တို့ထံသို့ ပို့လိုက်ပါသည်။

‘နောက် များမကြာမီ သူ၏ မိန်းမသည် သားယောက်ျားကလေးတစ်ဦးကို မျက်နှာမြင်သောအခါ ကလေး၏ အလယ်မှာမည်သတွက် ဒက်တမာကို ယူ၍ မှည့်ပါသည်။ ထိုသို့သည် နောက်နှစ်ပေါင်း ၂၂ နှစ်ကြာ၍ အနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ တိုက်ဆိုင်၏ ဖောက်သည်ကြီးတစ်ဦးအဖြစ် ပြင့် ခွဲမြဲဆက်ဆံလျက်ရှိပါသည်။’

နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာလောက်က အမေရိကန်တွင် လာရောက်နေထိုင်သော ဒတ်ချ်လူမျိုး သုဇယံကလေးတစ်ဦးသည် ကျောင်းမှ စာအံမြတ်လိုက်သည်နှင့် ပေါင်မုန့်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ ပြတင်းပေါက်များမှ ဖုန်များကို အငှားသုတ်လျက် ရှိလေသည်။ သူ၏ မိဘများသည် အလွန်အမင်း ဆင်းရဲသောကြောင့် ကျောက်မီးသွေးလှည်းများမှ ကျကျန်ရစ်သော ကျောက်မီးသွေးခဲများကို လမ်းကြိုလမ်းကြားတွင် ထိုသုဇယံကလေးသည် တောင်းတစ်လုံးနှင့် နေ့စဉ်လိုက်၍ ကောက်ရ၏။ ထိုသုဇယံ၏ နာမည်မှာ အက်ဂွပ်ဘော့ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ကျောင်းတွင် ခြောက်နှစ်မျှသာ စာသင်ပူးသော်လည်း အမေရိကန်ပြည်၏ သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်းသမိုင်းတွင် အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားသော မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာကြီးဘဝသို့ပင် ရောက်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုဘဝသို့ရောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့ရသည်ကို ပြန်ပြောရလျှင် ရှည်၍ နေတော့မည်။ သို့ရာတွင်

ထိုဘဝသို့ရောက်အောင် ဘယ်လို စေရသည်ကိုကား ခပ်တိုတိုနှင့် ပြောနိုင်မည် ပြစ်၏။ သူ၏ နည်းများသည် ဤအခန်းတွင် ဖော်ပြလျက်ရှိသော နည်းများပင် ပြစ်လေသည်။

အသက် ၁၃ နှစ်တွင် ကျောင်းမှထွက်ပြီးနောက် ဝက်စတင် ယူနီယံ ကြေးနန်းကုမ္ပဏီ^၁ တွင် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လျှင် ခြောက်ဒေါ်လာခွဲခန့်နှင့် အလုပ်လုပ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အလုပ်လုပ်နေရသော်လည်း ပညာသင်ရန် ကိုကား လက်မလျှော့ဘဲ ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်၍ ပညာဆည်းပူးလျက်ရှိ၏။ အလုပ်တိုက်သို့ ခြေကျင်လာ၍ ရထားအတွက် ကုန်မည့် ဝိုက်ဆံကို စုပြီးလျှင် အမေရိကန်ပြည်သား ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စွယ်စုံကျမ်း စာအုပ်ကြီးကို ဝယ်ယူနိုင်သည်တိုင်အောင် နေ့လယ်စာမစားဘဲနှင့် နေလေ သည်။ ထိုစွယ်စုံစာအုပ်ကြီးထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ပြီးလျှင် ထိုလူကြီးများထံသို့ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး အကလေးဘဝက သူတို့ မည်သို့ မည်ပုံ နေထိုင်ရသည်အကြောင်းများကို စာအေးဖြင့် ထပ်မံရေးသား၍ မေးမြန်း ခဲ့စမ်း၏။ သူသည် ပြောသမျှစကားကို စကောင်းစွာ နားထောင်နိုင်သူတစ်ဦး ပြစ်၍ ထိုနည်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအား သူတို့၏အကြောင်းကို စိတ်အားထက် သန်စွာ ပြောအောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး၏။ ထိုအခါက အမေရိကန် သမ္မတ ရာထူးအတွက် ဝင်ရောက် အရွေးခံလျက်ရှိသော ဂျင်နရယ် ဂျိမ်း အေ ဂါဖီး- ထံသို့ ငယ်စဉ်က သူသည် တူးမြောင်းတစ်ခုတွင် လှေထိုးသားကလေးဖြစ်ခဲ့ဖူး သည်ဆိုသော စကားသည် မှန် မမှန်ကို စာရေး၍ စုံစမ်းရာ ဂါဖီးသည် စာ ပြန်၏။ ဂျင်နရယ်ဂရန်^၂ ထံသို့ စစ်ပွဲတစ်ခုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာရေး ခဲ့စမ်းရာ ဂရန်သည် ၁၄ နှစ်မျှရှိသော ထိုသူငယ်ကလေးအား မိမိအိမ်သို့ ညစာစားရန် ဖိတ်ကြားပြီးလျှင် မြေပုံကြီး တစ်ခုဆွဲ၍ အချိန်အဟော်ကြာစွာ ရှင်းပြ၏။ များမကြာမီ ဤရုံးပြာတာကလေးသည် တိုင်းပြည်တွင် အထင်ရှား အကျော်စောဆုံးဖြစ်သည့် ဆီမာဆန်း ဖိလစ်ဇလ်^၃ အော်လီဇာ ဝင်ဒယ် ဟုန်း^၄၊ လောင်းဖဲလ်ဗီး^၅၊ မစ္စက် အဇာရာဟမ် လင်ကွန်း၊ လူဗီဇာ မေ အော်လီဇာကော့၊ ဂျင်နရယ် ရှားမန်း^၆ နှင့် ဂျက်ဗာဆန် ဒေးဗီးစ် စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် စာအပေးစာယူ ပြုလုပ်လျက်ရှိလေသည်။

၁။ The Western Union
၂။ General James A. Garfield
၃။ General Grant
၄။ Phillips Brooks
၅။ Oliver Wendell Holmes

၆။ Longfellow
၇။ Louisa May Alcott
၈။ General Sherman
၉။ Jefferson Davis

စာရေးရုံသာမက အားလပ်ခွင့်ရတိုင်း တိုလှူကြီးများ၏ ဖိတ်ကြားချက် အရ ထိုသူတို့၏ နေအိမ်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်လေ့ရှိ၏။ ဤအဖြစ်အပျက် သည် သူ၏ ရင်တွင်း၌ မိမိကိုယ်ကို မိမိအားကိုးသော စိတ်ဓာတ်များ မွေးမြူ စေလေသည်။ သူနှင့် တွေ့ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် သူ၏ ခနာင်ရေးကို တစ်ခါတည်း မန်တီးပေးလိုက်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ ဤသခန်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသော နည်းများကို အသုံးပြုသောကြောင့်သာ ဖြစ်ရကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် တစ်ကြိမ် ထပ်၍ ပြောပါရစေ။

ထင်ပေါ် ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ သူတို့ထံမှ သတင်းယူသည့်နေရာတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ဖြိုင်ဖက်မရှိအောင် စွမ်းသော အိုင်ဇက် အက်မ် ဟာကော့သန်” ဆိုသူက များစွာသော သူတို့သည် တစ်ဖက်သား၏ အထင်ကြီးခြင်းကို မခံရခြင်းသည် အခြားကြောင့်မဟုတ်။ တစ်ဖက်သားစကား ပြောနေစဉ် အာရုံစိုက်၍ နားမထောင်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်ဟု ဆိုထား စေ။ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံသူများသည် ဘာပြီး တာဆက်၍ မေးရမည်လောက်ကိုသာ စဉ်းစားလျက်ရှိသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ပြောနေသော စကားကို အာရုံစိုက်၍ နားမထောင်နိုင်ကြချေ။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများက သူတို့သည် စကားကောင်းကောင်း ပြောသူများထက် စကားကောင်းကောင်း နားထောင်သူများကို ပိုမိုနှစ်သက်ကြသည်ဟု ပြောကြားဖူးပါသည်။ တစ်ဖက်သား ပြောနေသော စကားများကို ဂရုတစိုက် နားထောင်နိုင်သော အရည်အချင်းသည် အခြား အရည်အချင်းများထက်ပို၍ ရှားသေးသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများသာ မဟုတ်၊ လူသားမန်တို့လည်း သူတို့ပြောချင်သည့် စကားကို ကောင်းကောင်း နားထောင်မည့်လူများကို အလိုရှိကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် 'ကောင်းကောင်းနားထောင်မည့် လူတစ်ယောက်ကို ရှာ၍ ပြောချင် သည့် စကားများကို ပြောလိုက်ရခြင်းဖြင့် မိမိ၏ စိတ္တဇနာများကို ပျောက် ကင်းအောင် လုပ်နိုင်ပါလျက်နှင့် များစွာသော လူတို့သည် ထိုသို့မလုပ်ဘဲ ဆရာဝန်ကိုခေါ်၍ သူတို့၏ ဂျော့ကို ကုသစေလေသည်'ဟူ၍ ဆာပဇာသာ ခေါ် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က ဆိုထား၏။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ပြည်တွင်းစစ်ပွဲ သည် သဲသဲမဲမဲ တိုက်နေ သည့် အချိန်အခါက အာရာဟမ် လင်ကွန်းသည် ဆာပရင်းဖီးမြို့ရှိ မိတ်ဆွေ

တစ်ဦးအား ဝါရှင်တန်မြို့တော်သို့ လာရောက်ရန် မိတ်ကြားလိုက်၏။
 စာထဲတွင် စစ်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူနှင့် တိုင်ပင်လိုသောကြောင့်
 ဆက်ဆက်လာပါဟု လင်ကွန်းသည် ရေးလိုက်သည်။ မှာလိုက်သည့်အတိုင်း
 လင်ကွန်း၏ မိတ်ဆွေသည် သမ္မတမင်း၏ အိမ်တော်သို့ ရောက်လာရာ
 ငွေဝယ်ကျွန်များကို ကျွန်စာရင်းမှ လွတ်သင့် မလွတ်သင့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍
 လင်ကွန်းသည် ထိုမိတ်ဆွေအား အတော်ကြာကြာ ပြောလျက်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့
 ငွေဝယ်ကျွန်များကို လွတ်ခြင်း၏ အကျိုးအမြတ်တို့ကို လင်ကွန်းကိုယ်တိုင်
 တစ်ခုမကျန် အပြန်သာလျှင် ပြောရုံသာမက အချို့ သတင်းစာများက ငွေဝယ်
 ကျွန်များကို လွတ်မည်ကို ကြောက်၍လည်းကောင်း၊ အခြား သတင်းစာများက
 လည်း ထိုကျွန်များကို လွတ်မစစ်သေး၍လည်းကောင်း၊ ရှတ်ချပြစ်တင်သည့်
 ဆောင်းပါးများကို တစ်ခုစီ ဖတ်ပြုလျက်ရှိလေ၏။ အချိန်အတော်ကြာစွာ
 စကားပြောပြီးနောက် လင်ကွန်းသည် မိတ်ဆွေထံမှ တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ
 အကြံမတောင်းဘဲ ထိုသူကို ပြန်လွှတ်လိုက်၏။ အစမှ အဆုံးအထိ လင်ကွန်း
 တစ်ဦးတည်းသာလျှင် စကားပြောလျက် ရှိလေသည်။ 'ကျွန်တော့်ကို ပြော
 ကြားပြီးနောက် သူ၏ စိတ်ထဲမှာ အတော်ရှင်းသွားသည့် လက္ခဏာရှိပါသည်'
 ဟု ထိုမိတ်ဆွေကြီးက ပြောပြ၏။ စင်စစ်မှာ လင်ကွန်းသည် ထိုအခါက
 သူတစ်ပါးထံမှ အကြံဉာဏ်ကို အလိုမရှိ။ သူအလိုရှိသောအရာသည် သူ့စမ်း
 ထဲတွင် မျှီသိပ်ထားရသော အလုံးများကို အကုန်ထုတ်ပြောနိုင်၍ သူ့ကို
 အာရုံစိုက်ပြီး နားထောင်နေမည့် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လေ
 သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ အတိတ်ကုရောက်နေသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိ
 သော အရာသည်လည်း ထိုအရာပင်ဖြစ်လေသည်။ စိတ်တိုနေသော ဈေးဝယ်
 သူနှင့် မကျေမချမ်းဖြစ်နေသော အလုပ်သမား သို့မဟုတ် စိတ်နာကြည်းနေ
 သောမိတ်ဆွေ စသည်တို့ အလိုရှိသော အရာသည်လည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့်
 နားထောင်မည့်သူပင် ဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ သင့်ကို သူများသည် မပေါင်းသင်းလိုဘဲ ရှောင်ရှားသွား
 သည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင့်ကျယ်ရာတွင် အခြားလူများသည် သင့်
 အကြောင်းကို အတင်းပြော၍ သင့်ကို ရယ်သွမ်းသွေးခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊
 သင့်သည် အလိုရှိခဲ့ပါလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ပြုကျင့်ပါလေ။

တစ်ဖက်သား စကားပြောနေစဉ် မည်သည့်အခါမျှ ခပ်ကြာကြာ နား
 မထောင်နှင့်။ သင့်အကြောင်းကို မရပ်မနားဘဲ ပြောပါ။ တစ်ဖက်သားစကား

ပြောနေစဉ် သင်္ဃန္တ အကြံတစ်ခုပေါ်လာသော တို့သူစကားပြောပြီးသောငှာ မဆောင့်နှင့်၊ အတင်းလှ၍ ပြောပါ။ ထိုသူသည် သင့်လောက်မှ မတော်ဘဲ အင်မတန် ပြီးစွေဖွယ်ကောင်းတဲ့လူ သူ့စကားကို အဘယ်ကြောင့် အချိန်ကုန်နဲ့ ပြီး နားထောင်နေရမည်လဲ၊ သုံးပြောနေစဉ် အတင်းဝင်၍ ပြောပါလေ။

အထက်ပါနည်းကို လက်ကိုင်ထားလျက်ရှိသော လူစားကို သင်သည် တွေ့ဖူးပါ၏လား။ ကျွန်ုပ်တို့မှာမူကား ကံအကြောင်း မကောင်းလှ၍ ထိုလူစားများကို တွေ့ကြုံဖူးပါသည်။ ထိုလူစားအချို့ကို အထက်တန်းစားလူများထံတွင် တွေ့ရှိရသည်မှာ အလွန်အံ့သြစရာပင် ကောင်းသေး၏။

ထိုလူများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလျက်ရှိသောကြောင့် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို နှောင့်ယှက်တတ်သူများသာလျှင် ဖြစ်၏။ ထိုလူများသည် သူတို့၏ အကြောင်းလောက်ကိုသာ စဉ်းစားကြလေသည်။

'ကိုယ့်အကြောင်းလောက်ကိုသာ စဉ်းစားသူသည် မျှော်လင့်ဖွယ် မရှိသော ပညာမဲ့တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူသည် ပြဿနာကြားခြင်းကို မည်မျှခံရသော်လည်း ပညာမရှိချေ'ဟူ၍ ကိုလံဗီယာ ယူနီဗာစီတီ^၁ ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာ နီကိုလတ် မာရေး 'ဘတ္တလော' က ပြောပြဖူး၏။

ထို့ကြောင့် သင်သည် စကားပြောကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လိုပါလျှင် တစ်ဖက်သား စကားပြောစဉ် ဂရုစိုက်၍ နားထောင်နိုင်ပါစေ။ သင့်အပေါ်တွင် တစ်ဖက်သားတို့ စိတ်ဝင်စားစေလိုလျှင် တစ်ဖက်သားတို့ အပေါ်တွင် သင်သည် စိတ်ဝင်စားပါဟူ၍ မစ္စတာများနှောင့်လည်း ပြောပြဖူးလေသည်။ တစ်ဖက်သားတို့ စိတ်ပါလက်ပါနှင့် ပြောချင်သည့် မေးခွန်းများကို မေးပါ။ တစ်ဖက်သား၏ အကြောင်းနှင့် သူ၏ ခွမ်းရည်သတ္တိများကို ထုတ်ဖော်ပြောပြနိုင်သော အားပေးပါ။

သင်နှင့် စကားပြောနေသောသူသည် သင်နှင့်တကွ သင်၏ လိုအပ်ဆန္ဒများ သင်၏ အခက်အခဲများထက် သူ့ကိုယ်နှင့် သူ့လိုအပ်ဆန္ဒ သူ့အခက်အခဲများတွင် အဆရာပေါင်းများစွာ ပို၍ စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြောင်းကို သင်သည် အစဉ်သတိရပါ။ တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် လူတစ်သန်း သေကြေပျက်စီးစေသည့် အစာငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ကပ်သည် သူ့အဖို့တွင် သူ၏

၁။ Columbia University
၂။ Dr. Nicholas Murray Butler
၃။ Mr. Charles Northam J.oe

သွားကိုက်ရောဂါလောက် အရေးမကြီးပေ။ အာယုတတိုက်တွင် အကြိမ် ၄၀ လွှပ်သော လျှော်များထက် သူ့လည်ပင်းတွင်ပေါက်နေသော အနာရီးပေါ်တွင် ဘူသည် ပို၍ စိတ်ဝင်စားသလိုမို့မည်၊ နောက်တစ်ကြိမ် တစ်ဖုံတစ်ယောက်သော သူနှင့် စကားပြောမည်ဟု ကြံလျှင် ထိုအကြောင်းကို သတိရပါစေ။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၄ သည် တစ်ဖက်သားစကားပြောနေစဉ် ဂရုစိုက်၍ နားထောင်ပါ။ တစ်ဖက်သား တို့အား သူတို့၏အကြောင်းပြောပြရန် အားပေးပါ။

အခန်း ၅

ကိုယ်ဘက်ပါအောင် လုပ်နည်း

အိုင်စကားသာအရပ်ရှိ သီအိုဒို ရုစဗဲထံသို့ သွားရောက်လည်ပတ်သောလူတိုင်း သီအိုဒို၏ ဗဟုသုတများကို အံ့အားသင့်လျက် ရှိပေလိမ့်မည်။ 'ဗုဒ္ဓကျောင်း သား၊ ဘုရားတကာ၊ သင်္ကြံပတ်ဆရာ၊ နိုင်ငံရေးသမားမှစ၍ မည်သူမဆို သီအိုဒိုနှင့် တွေ့ဆုံသော လူအပေါင်းအား ဘယ်သူ့ကို ဘယ်စကားပြောရမည်ကို သီအိုဒိုသည် ကောင်းစွာ သိလေသည်' ဟု ဂမ္ဘလီဘယ် ဘရက်မို့ က ရေးသား ဖူးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ လူတွေ့တိုင်း အလျဉ်းသင့်အောင် စကားပြောနိုင်ရန် နည်းသည် အလွန်လွယ်ကူ၏။ အကယ်၍ ချဉ်းသည်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ရတော့ မည်ဟု ဆိုလျှင် မတွေ့မီ တစ်ညက ထိုနည်းသည် ဝိသနာပါသော ဘာသာ တစ်ခုခုကို အပင်ပန်းခံ၍ ဖတ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ အတယ်ကြောင့် လုပ်ရသနည်းဆိုသော် လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ၏ စိတ်ကို ထိခိုက်အောင်ပြောရန် အကောင်းဆုံးနည်းသည် ထိုလူကိုယ်တိုင် အမြတ်တနိုးထားသော အရာဝတ္ထုများအကြောင်းကို ပြောခြင်းပင် ဖြစ်လေသည် ဟူ၍ လူတို့၏ ခေါင်းဆောင်တိုင်း သိသကဲ့သို့ ရုစဗဲလည်း သိသောကြောင့် ပင် ဖြစ်၏။

ဇယား ယူနီဗာစီတီ^၁ ၏ အပေပါမောက္ခ တစ်ခါက ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဝီလျံ လီယွန် မိုး သည် ထိုသင်ခန်းစာကို ငယ်ရွယ်စဉ်အခါကပင် စ၍ သိရှိ လာခဲ့လေသည်။

^၁ Gamaliel Bradford
^၂ Yale University

^၃ William Lyon Phelps

ကျွန်တော်သည် ဝ နှစ်သား အရွယ်လောက်က ကျွန်တော်၏ အဘော်
 လစ်ဘီ လင်းစလေး^၁ ၏ အိမ်ထဲသို့ သွားရောက်လည်ပတ်နေစဉ် တစ်ညနေတွင်
 အသက်အရွယ် လေးဆယ်ခန့်ရှိ လူကြီးတစ်ယောက် ပေါက်လာလေသည်။
 ထိုလူကြီးသည် ကျွန်တော်၏ အဒေါ်နှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သပြီးလျှင် ကျွန်တော့်ကို
 လမ်း၌ စကားပြောပါသည်။ ထိုအခါက ကျွန်တော်သည် လှေများတွင်
 အလွန် ဝါသနာပါ လူကိရိရာ ထိုလူကြီးသည် လှေအကြောင်းကို ကျွန်တော်
 အလွန် စိတ်ဝင်စားလာအောင် ပြောပြလျက်ရှိ၏။ သူပြန်သွားသောအခါ သူ
 အကြောင်းကို စိတ်အားထက်သန်စွာနှင့် ကျွန်တော်၏ အဒေါ်ထံတွင် ကျွန်တော်
 သည် နှစ်ခဲးမေးမြန်းပါသည်။ 'သူ ဘယ်သူလဲအဒေါ်'၊ သူလဲ ကျွန်တော့်လိုပဲ
 လှေကို သိပ်ဝါသနာပါတာပဲ'ဟု ပြောရာ 'သူဟာ နယူးယောက်က ရှေ့နေကြီးကွ၊
 မင်းရဲ့လှေကို ဝါသနာမပါ ပါဘူးကွာ'ဟု ကျွန်တော်၏ အဒေါ်က ပြန်ပြော
 ပါသည်။

ထိုအခါ 'ဒါပြန်ရင် ဘာဖြစ်လို့ ရောက်ကတည်းက စပြီး လှေအကြောင်း
 ကိုချည်းပဲ သုလျှောက်ပြောနေရတာလဲ'ဟု ကျွန်တော်က ထပ်၍ မေးရာ
 'မင်းက လှေအကြောင်းကို ဝါသနာပါတာကို သူသိတာကိုးကွ၊ ဒီတော့ မင်း
 ကြိုက်သော မင်းဝါသနာပါတဲ့ဟာကို လျှောက်ပြီးပြောရတာပေါ့၊ ယဉ်ကျေးတဲ့
 လူဆိုတာ ဒီလိုပေါ့ကွ' ဟူ၍ ကျွန်တော်၏ အဒေါ်က ပြန်ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်၏အဒေါ် ပြောသော စကားများကို ကျွန်တော်သည် ဘယ်
 အခါမျှ ပေမည်မဟုတ်ပါဘူး၍ ပစ္စေန်ကံသာ ပီလျှံ လီယွန်မဲ့သည် 'လူသဘော'
 အကြောင်း ဆောင်းပါးတွင် ရေးသားခဲ့လေသည်။

ယံစုအခန်းကို ရေးသားနေစဉ် ကင်းထောက်^၂ လုပ်ငန်းတွင် နာမည်ကြီး
 သူ အက်ဒွပ် အယ် ရှလစ်^၃ ထံမှ စာသည် ကျွန်တော့်ရွာတွင် ရှိပါသည်။
 ထိုစာကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါအံ့။

တစ်နေ့သ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်ထဲမှ အကုသညီတောင်းရန်
 ကိစ္စတစ်ခု ကျွန်တော့်ထံ၌ ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ဥရောပတိုက်တွင်
 ကင်းထောက်^၂ ညီလာခံ^၄ ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ အမေရိကန်ပြည်၏

^၁ Dr. Anna Libby Lindsey
^၂ Dr. Human Nature
^၃ Dr. Ben Scurt

^၄ Dr. Edward L. Chabot
^၅ Dr. Samuel Johnson

သူဌေးကြီးတစ်ဦးထံ ကျွန်တော်၏ တပည့်ကလေး တစ်ယောက်အတွက် စရိတ်ခံရန် ပြောကြားလိုပါသည်။

ကံအားလျော်စွာ ထိုသူဌေးကို သွားရောက်တွေ့ဆုံမည်ဟု စီစဉ် နေသံတွင် ထိုသူဌေးကြီးသည် ဒေါ်လာတစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ် တစ်စောင်ကို ရေးသားပြီးမှ ဌေးမထုတ်ပြစ်ဘဲ ဖျက်သိမ်းပစ်လိုက်ပြီးလျှင် ထိုလက်မှတ်ကို ဆောင်သွင်းထားသည်ဟု ကျွန်တော် သတင်းရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသူဌေးကြီး၏ အလုပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ခံလျှင် ဝင်မိချင်၊ ဆောင်သွင်းထားသော ထိုချက်လက်မှတ်ကို ကြည့်ပါရစေဟု ရှေးဦးစွာ နှင့်ဆောင်းပါသည်။ ဤကဲ့သို့ တစ်သန်းတန် ချက်လက်မှတ် မျိုးကို အခြားသူဌေးများ ရေးဖူးသည်ဟု ကျွန်တော် မကြားဖူးသော ကြောင့် ထိုချက်လက်မှတ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်တော့် တပည့်ကလေးများအား ပြောပြချင်ပါသည်ဟူ၍ ထိုသူဌေး အား ကျွန်တော် ပြောပြပါသည်။ သူဌေးကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စွာနှင့် ထိုချက်လက်မှတ်ကို ထုတ်၍ပြသောအခါ ကျွန်တော်သည် ချက်လက်မှတ်ကို ကြည့်ပြီးလျှင် ချီးမွမ်းလျက် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ထိုချက်လက်မှတ်ကို ရေးရပါသနည်းဟု သူဌေးကြီးအား မေးမိပါသည်။

မစ္စတာ ရှုလစ်သည် သူဌေးကြီးနှင့် တွေ့လျှင် တွေ့ချင်း ကင်းထောက် လုပ်ငန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥရောပတိုက်တွင် ကျင်းပမည့် ကင်းထောက်ညီလာခံ အကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း သူအလိုရှိသည့် ကိစ္စကိုသော်လည်းကောင်း စပြီး မပြောသည်ကို သင်သည် သတိထားမိပါ၏လား။ ထိုသူဌေးကြီး စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသော အကြောင်းအရာကသာ စ၍ ပြောကြားလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြောသည့်အတွက် အောက်ပါ အကျိုးထူးများ ခံစားရ၏။

'ဒါထက် မောင် ဦးကိုလားပြီး တွေ့တဲ့ကိစ္စက ဘာပါလိမ့်'ဟု သူဌေးကြီးသည် ကျွန်တော့်ကို မေး၍ ကျွန်တော်လည်း အကျိုး အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်က တစ်ယောက်အတွက် စရိတ်ကံသာ တောင်း သော်လည်း သုဇယံကလေး ၅ ယောက်နှင့် ကျွန်တော့် အတွက်ပါ ဒေါ်လာတစ်ထောင်တန် ချက်လက်မှတ်တစ်စောင်ကို ထုတ်ပေးပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဥရောပတိုက်တွင် တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်မကဘဲ တနင်္ဂနွေ ၇ ပတ် နေရန်ကိုလည်း မှာကြားလိုက်ပါ

သည်။ ထို့ပြင် ဥရောပတိုက်ရှိ သူ့ဆိုင်ခွဲများက မန်နေဂျာများထံသို့လည်း ကျွန်တော်တို့အား ကရုဏာ ဖောင်ရှောက်ကြည့်ရန် မိတ်ဆက်စာများ ရေးသားပေးပို့ပါသေးသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပဲရစ်မြို့တော် မှနေ၍ ကျွန်တော်တို့လူစုကို ဆီးဂြိုဟ်းလျှင် မြို့ကိုလည်ပြပါသည်။ ထို့အခါမှ စပြီး မိဘဆင်းရဲသော ကျွန်တော်၏ တပည့်ကလေးများကို သူ့လက် ဆောက်တွင် အလုပ်ပေး၍ ကျွန်တော်တို့ ကင်းထောက်လုပ်ငန်းတွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကူညီလျက် ရှိပါသည်။

အကယ်၍သာ ထိုသူဌေးကြီးသည် မည်သည့်အရာတွင် စိတ်ဝင်စား သည်ကို ကျွန်တော် ရှေးဦးစွာ သိရှိမထားမိသည့်အတွက် သူ့စိတ်ပါလာအောင် 'ဆွ'မပေးနိုင်ရင် ယခုရရှိသောအရာများ၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံကို ရရန်ပင် ခဲယဉ်း လေလိမ့်မည်။

ဤနည်းသည် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ရာ၌လည်း အသုံး ဝင် မဝင်ကို ကြည့်ကြဦးစို့။

နယူးယောက်မြို့ရှိ 'ဒုဗားရှိုင်းနိုင်းသားများ' ခေါ် ပထမတန်း ပေါင်မုန့် ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ ပိုင်ရှင် ဟင်စရီ ဂျီဒုဗားရှိုင်းသည် နယူးယောက်မြို့ရှိ ဟိုတယ် ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ သူ၏ ပေါင်မုန့်များကို ရောင်းရန် ကြိုးစားလျက်ရှိလေသည်။ ထိုကိစ္စ အောင်မြင်ရန် လေးနှစ်တိုင်တိုင် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကူ ခုဗားရှိုင်းသည် ဟိုတယ်မန်နေဂျာနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံလေသည်။ ထိုမန်နေဂျာ နှင့် အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်စေရန်သဘောဖြင့် သူတက်ရောက်သော 'ပွဲတိုင်း' များသို့ ဒုဗားရှိုင်းလည်း တက်ရောက်ရုံသာမက သူ၏ ဟိုတယ်ဆိုင်၌ပင်လျှင် အခန်း ငှား၍ အတော်ကြာကြာ နေခဲ့ဖူး၏။ သို့ရာတွင် အကြောင်းမတူချေ။

'ထို့နောက် မိတ္တဗလနည်းများကို လေ့လာဆည်းပူးပြီးသောအခါ ကျွန်တော်သည် နည်းသစ်တစ်နည်းကို ထွင်ပါသည်။ မန်နေဂျာသည် မည်သည့် အရာတွင် စိတ်အဝင်စားဆုံးဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းသိရှိနိုင်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက် ပါသည်'ဟု ဒုဗားရှိုင်းက ပြောပြလေသည်။

ထိုမန်နေဂျာသည် 'ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်များ၏ အသင်း' တွင် ပါဝင်လာ ကြောင်းကို များမကြာမီက စုံစမ်းသိရှိရပါသောကြောင့် အသင်းဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်သို့ တင်မြှောက်ခြင်း ခံရကြောင်းကိုလည်း စုံစမ်းသိရှိရပါသည်။ ထိုအသင်းတွင်

စိတ်ဝင်စားလွန်းအားကြီးသောကြောင့် အကယ်၍ အသင်း၏ အနည်းအငေးများသို့ တောင်စဉ်အထပ်ထပ်ကို ပြတ်ကျော်ကူးသန်း၍ သွားရစေကာမဆိုင်းမတွ သွားမည့်အကြောင်းကိုလည်း စုံစမ်းသိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နေ့တွင် မန်နေဂျာနှင့် တွေ့သောအခါ ထိုအသင်းအကြောင်းကို စ၍ ပြောပါသည်။ သူသည် မည်မျှ စိတ်ထက်သန်စွာနှင့် စကား ပြန်ပြောသည်ကို တွေး၍သာ ကြည့်ပါစော့။ အသင်းအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နာရီဝက်လောက် ပြောကြားရာ စကားလုံးတိုင်းသည် သူ၏ နှုတ်မှ ပြု၍ ထွက်လာပါသည်။ ဤအသင်းသည် သူ၏ အသက်ဘူးပြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါသည်။ သူ့အလုပ်ခန်းမှ ထွက်မလာစင် အသင်းသားလက်မှတ်တစ်စောင်ကို ကျွန်တော့်အား ရောင်းလိုက်ပါသေးသည်။

ကျွန်တော်လည်း ပေါင်မုန့်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခွန်းတစ်ပါးခွဲ စပ်၍ မပြောခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ထိုဟိုတယ်၏ လုပ်သားရှူး* သည် ပေါင်မုန့်နမူနာနှင့် ဈေးနှုန်းစာရင်းကိုပါ ယူ၍လာရန် ကျွန်တော်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းနှင့် ပြောပါသည်။

‘ခင်ဗျား အဘိုးကြီးကို ဘယ်နှယ်လုပ်လိုက်သလဲ၊ ခင်ဗျားကို အတော် ကျေနပ်ဆရာ’ဟူ၍ ထိုသူက တယ်လီဖုန်းမှ လှမ်း၍ ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လေးနှစ်တိုင်တိုင် ထိုမန်နေဂျာထံတွင် ပေါင်မုန့်ရောင်းရသောကြီးစားခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍သာ သူဝါသနာပါသောအရာသည် မည်သည့်အရာဖြစ်သည်၊ မည်သည့်အရာကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောချင်သည်ဆိုသော အကြောင်းကို ဂရုစိုက်၍ ရှာဖွေခြင်း မပြုမိရင် သူ့ထံတွင် ပေါင်မုန့်ရောင်းရန် ကျွန်တော်၏ ကြိုးစားချက်တို့သည် ယခုတိုင် အချည်းနှီးပင် ပြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၅ သည် တစ်ဖက်သား စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိသည့် ကိစ္စဘက်မှနေ၍ ဆွဲပါ။

အခန်း ၆

တွေ့လျှင် တွေ့ချင်း သဘောကျအောင်ရန်နည်း

နယူးယောက်မြို့၏ ၃၃ လမ်းနှင့် ဆန္ဒမရိပ်သာ* လမ်းထောင့်ရှိ စာတိုက်တွင် စာတစ်စောင်ကို မှတ်ပုံတင်ရန်ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်အလှည့်သို့ ရောက်ရန် စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိလေသည်။ စာအိတ်များကို ချိန်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခေါင်းများကို လှမ်းပေးခြင်း၊ ငွေအကြွအမ်းရခြင်း၊ ပြုစာပြတ်ပိုင်းများကို ရေးပေးခြင်း စသော အလုပ်များကို ဆက်ကာ ဆက်ကာ နေထွက်မှ နေဝင်အထိ နှစ်ရှည် လများ လုပ်တိုင်နေရသောကြောင့် မှတ်ပုံတင်စာရေးသည့် သူ၏အလုပ်တွင် အောက် ငြီးငွေ့လျက်ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒီလူတော့ ငါ့ကို သဘောကျအောင် လုပ်ဦးမှပဲ။ အင်း သုသဘောကျအောင် လုပ်ချင်ရင် ငါ့အကြောင်း ပြောလိုတော့ မဖြစ်သူး၊ သူ့အကြောင်း ပြောမှပဲ။ ဒီတော့ သူ့အပေါ်မှာ ငါတကယ် ချီးမွမ်း ခိုင်တာ ဘာများရှိပါလိမ့်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ပြန်မေးလျက် ရှိလေသည်။

သုစိမ်းတစ်ယောက်နှင့် သက်သိုင်သောအခါ ထိုမေးခွန်းကို ငြိမ်ချန် မလွယ်ကူလှချေ။ သို့ရာတွင် ထိုစာရေးအတွက် ဤမေးခွန်းကို ဖြေရန်မှာ လွယ်ကူလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချီးမွမ်းနိုင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုသည် သူ့၌ ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် ရုတ်တရက် တွေ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ကျွန်ုပ်၏ စာအိတ်ကို ချိန်တွယ်နေစဉ် 'ဒီမှာ ပိတ်ဆွဲ၊ ခင်ဗျားခေါင်းက ဆံပင်တွေ တယ်ကောင်းပါလား၊ ကျွန်တော့် ခေါင်းပေါ်မှာလဲ ဒီလိုဆံပင်မျိုးတွေပေါက်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲလို့ အောက်မေ့နေတယ်'ဟု သူ့ကို လှမ်း၍ ပြောလိုက်၏။

အနည်းငယ် ဆုံအားသင့်သောမျက်နှာနှင့် ကျွန်တော့်ကို မောကြည့်ပြီး
 နောက် သူသည် ဖြိုးနေလေသည်။ 'ဟာ ဒီဆံပင်တွေ အရင်တုန်းကလောက်
 ကြည့်မကောင်းပါဘူးဗျာ'ဟု သူသည် ပြန်၍ ပြော၏။ 'အရင်ကလောက်
 ကြည့်မကောင်းဘူး ဆိုတာတောင် အတော် ဟုတ်သေးတာပဲ' ဟု ကျွန်ုပ်က
 ထပ်၍ ဆက်လိုက်ရာ သူသည် အလွန် ပီတိဖြစ်သွား၏။ အနည်းငယ် စကား
 ဆက်၍ ပြောကြပြီးနောက် 'ကျွန်တော့ဆံပင်ကို လူတွေ တော်တော်ချီးမွမ်း
 ကြတာပဲ'ဟု ကျွန်ုပ် ထွက်လာခါနီးတွင် သူထပ်၍ ပြောလိုက်သေး၏။

ထိုနေ့တွင် နေ့လယ်စာစားရန်သွားသောအခါ ထိုစာရေးသည် အတော်
 ဘဝင်မြောက်နေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် စလောင်းခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် အိမ်သို့ ပြန်
 ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ခဲ့သည့်အကြောင်းကို သူ၏ မိန်းမအား ပြန်၍
 ပြောလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် လောင်းခဲ့သည်။ ထိုစာရေးသည် မှန်ထဲကြည့်၍
 'ငါ့ဆံပင်တွေ တယ်ကောင်းပါလား' ဟု ပြောလိမ့်မည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် လောင်းခဲ့
 သည်။

ဤအကြောင်းကို ပရိသတ်များထဲတွင် ကျွန်ုပ် ပြန်ပြောဖူးရာ ကျွန်ုပ်
 သည် ထိုစာရေးထံမှ ဘာကို အလိုရှိ၍ ထိုကဲ့သို့ ပြောရသနည်းဟု လူတစ်
 သောက်က နောင်အခါ၌ မေးဖူး၏။

ဘာကိုမျှ လိုချင်၍ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဖက်သားထံမှ
 ရောရာရှိမှသာလျှင် ထိုတစ်ဖက်သားကို ပီတိဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်မည်ဟုသော
 အလွန် ရွံ့ရောကောင်းသည့် စိတ်ယုတ်မာများ မွေးမြူခဲ့သော ထိုစိတ်ယုတ်မာ
 များနှင့် ထိုက်တန်သည့် ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်းများကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ အစဉ်ရရှိပေ
 လိမ့်မည်။

မည်သည့်အရာကို လိုချင်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြောရသနည်းဟုသော
 မေးခွန်းကို မဖြေမနေရဟု ဆိုလျှင် လူတစ်ဖက်သားထံမှ တစ်စုံတစ်ခုကို
 မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ထိုလူကို ပီတိဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ရသည်ဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို
 နှစ်သိမ့် ချော့ပုပ်စေလိုသော ဆန္ဒသည် ကျွန်ုပ်အလိုရှိသောအရာပင် 'ဖြစ်ပါ
 သည်ဟု ပြေဆိုရမည် ဖြစ်၏။' ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ
 အတော်ကြာသော်လည်း ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရသည့်အတွက် ပီတိဖြစ်နေသော
 စိတ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရင်တွင်း၌ ကိန်းအောင်းလျက်ရှိမည် ဖြစ်၏။

လူတို့၏ အပြုအမူနှင့် စပ်လျဉ်းလျှင် ရွှေနှင့်စက်၍ အဖိုးတန်သော
 ဥပဓာတစ်ရပ် ရှိလေသည်။ ထိုဥပဓာကို လိုက်နာသရွေ့ကာလပတ်လုံး

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘယ်အခါမျှ ဘေးမတွေ့နိုင်ရုံသာမက ထိုသို့ လိုက်နာခြင်း
 ပြင် အခြေအရံ မိတ်သဟာပေါများခြင်း၊ ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခ အစဉ်တိုးတက်
 ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံပေလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုဥပဒေကို ကျူးလွန်
 ဖောက်ဖျက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘေးတွေ့မည်မှာ မလွဲတည်း။
 ထိုဥပဒေသည် 'တစ်ဖက်သားအား သူ့ကိုယ်ကို သူ အထင်ကြီးလေအောင်
 အစဉ်လုပ်ပေးပါ' ပင် ဖြစ်လေသည်။ လူတို့တွင် ကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလို
 သော ဆန္ဒသည် အပြင်းဆုံးဆန္ဒဖြစ်သည်ဟု ပရောဖက်ဆာ ဂျွန် ဂျူဗီကာ
 ဆို၍ မိမိဘေး တစ်ဖက်သား၏ အထင်ကြီးခြင်းကို ခံလိုသော ဆန္ဒသည်
 လူတို့တွင် အပြင်းဆုံးဆန္ဒဖြစ်လေသည်ဟု ပရောဖက်ဆာ ဒီလျူဂျိမ်းက
 ဆိုသည့်ဟူ၍ အထက်တစ်နေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေပြီ။ ထို့ပြင်လည်း
 တိရစ္ဆာန်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခြားနားခြင်း အကြောင်းရင်းသည် ထိုဆန္ဒပင်
 ဖြစ်လေသည်ဟူ၍လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကိုင်စွဲ ဖော်ပြခဲ့ဖူးလေပြီ။ ကမ္ဘာကြီး၏
 ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့မှုသည်လည်း ထိုဆန္ဒအပေါ်၌ပင် မှီလျက်ရှိ၏။

ပညာရှိကြီးများသည် မိတ္တဗလ လုပ်နည်းများကို နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ
 ကပင် အစပြု၍ ကြံဆခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံး၌ နည်းကောင်းတစ်နည်းကိုသာ
 တွေ့ရလေသည်။ ထိုနည်းသည် အသစ်အဆန်း မဟုတ်။ လူပေါ်စက
 ပေါ်လျက်ရှိသော လက်ဟောင်းနည်းကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ဇီရိုအက်စတား^၁
 သည် နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်ကျော်ထောက်ကာ မီးကို ကိုးကွယ်သော သူ၏
 တပည့် ပါရှန်လူမျိုးများအား ထိုနည်းကို သင်ခဲ့ဖူးလေသည်။ နှစ်ပေါင်း
 နှစ်ထောင်လေးရာကျော်လောက်က ကွန်ပူးဇီးသည် တရုတ်ပြည်တွင် ထိုနည်းကို
 ဟောခဲ့ဖူးလေသည်။ တအိုးဂိုဏ်း^၂ ကို တည်ထောင်ခဲ့သူ လာအိုဇီ^၃ သည်လည်း
 ဟန် တောင်ကြား^၄တွင် သူ၏ တပည့် ဂိုဏ်းသားတို့အား ထိုနည်းကိုပင်
 ဟောပြောခဲ့ဖူးလေသည်။ ခရစ်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းငါးရာကပင် မြတ်စွာဘုရား
 သခင်သည် မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဤနည်းကို ဟောကြားတော်မူဖူးလေသည်။ ဟိန္ဒူ
 ကျမ်းစာအုပ်များတွင်လည်း နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်ကျော်လောက်ကစ၍ ထိုနည်း
 ကို ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ယေရှုသည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်
 ကိုးရာကျော်လောက်က ထိုနည်းကိုပင် ဂျူဒီးယား^၅ တောင်ပေါ်၌ တစ်ဖက်

၁။ Zoroaster
 ၂။ Taoism
 ၃။ Lao-Tse

၄။ Valley of The Han
 ၅။ Jesus
 ၆။ Judea

သားက သင့်အား အကြင်နည်းဖြင့် ပြုစုသည်ကို သင်သည် အလိုရှိအံ့။
တို့နည်းဖြင့် သင်သည် တစ်ဖက်သားကို ပြုစုလော့'ဟူ၍ အကျဉ်းချုပ် ဟော
ပြောဖူးလေသည်။

သင်နှင့် တွေ့ဆုံရသော သူများထဲမှ သင်သည် ထောက်ခံအားပေး
ခြင်းကို အလိုရှိသည်မှာ မှန်၏။ သင်သည် သင်နှင့်ထိုက်တန်သလောက်
အချိုးပွမ်းကို ခံလိုသည်မှာလည်း မှန်၏။ သင်နှင့်ဆိုင်သော နေရာတစ်ဝိုက်
တွင် သင့်ကိုယ်ကို သင် လူတွင်ကျယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်လို
သည်မှာလည်း မှန်၏။ စိတ်ထဲကမပါဘဲနှင့် သင့်ကိုယ်ကိုသင် လူတွင်ကျယ်
တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်လိုသည်မှာလည်း မှန်၏။ စိတ်ထဲကမပါ
ဘဲနှင့် သင့်ကို မြှောက်ပင့်နေသော စကားများကို နားမထောင်ချင်ဘဲ
အဟုတ်တကယ် ချီးကျူးသော စကားများကိုသာ သင်သည် နားမထောင်ချင်
သည်မှာလည်း မှန်ပေ၏။ သင်၏ မိတ်ဆွေများက ချားရွပ် ပြောဘိသကဲ့သို့
သင့်အပေါ်တွင် စိတ်ပါလက်ပါ ထောက်ခံ၍ ရက်ရက်ရောရော ချီးမွမ်းစေလို
သည်မှာလည်း မှန်ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးလည်း ဤကဲ့သို့ပင် အလိုရှိကြ
ပေ၏။

သည်အတိုင်းမှန်လျှင် ရွှေနှင့်စက်၍ အဖိုးတန်သော ဤနည်းကို
လိုက်နာပြီးလျှင် အခြားသော သူများအား ကိုယ်ချင်းစာနာကြပါစို့။

မည်သည့်နေရာတွင် မည်သည့်အခါမျိုး၌ မည်ကဲ့သို့ စာနာရမည်နည်း
ဟူသော မေးခွန်းကို မေးသည်ရှိသော် နေရာမရွေး အချိန်မရွေး စာနာပါဟူ၍
ပြန်လည် ပြောဆိုရပေလိမ့်မည်။

သက်သေပြပါအံ့။ ရေနီယို စီတီးစ် ၏ စုံစမ်းရေးဌာနတွင် အလုပ်လုပ်
နေသော စာရေးထံ၌ 'ဟင်နရီ ဆွေးဗိန်းစ်' ၏ အလုပ်ခန်းအမှတ်ကို ကျွန်ုပ်သည်
တစ်ခါတုန်းက စုံစမ်းဖူးလေသည်။ ယူနီဖောင်းကို ကျနသေသပ်စွာ ဝတ်ဆင်
ထားသော ထိုစာရေးသည် သူ၏အလုပ်၌ ဂုဏ်ယူလျက် 'ဟင်နရီဆွေးဗိန်းစ် ၁၈
တပ် အခန်းအမှတ် ၁၈၁၆' ဟူ၍ စကားသုံးလုံးကို နှစ်ခါပိုင်းပြီးလျှင် ကျန
ပါသခွာ ကျွန်ုပ်၏ မေးခွန်းကို ပြန်လည် မြေကြားခြင်း ပြုလေသည်။

ထိုအဖြေကို ရလျှင် ရုရှင်း ကျွန်ုပ်သည် စာတ်လှေကားဆီသို့
ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားပြီးမှ တစ်ဖန် ပြန်လည်လာပြီးလျှင် 'စာရေးကြီး

၁။ Radin City
၂။ Henry Souvmane

မြေပုံကို ကျွန်တော် သိပ်ပြီး သဘောကျစာယံဗျာ၊ တို့တို့တုတ်တုတ်နဲ့ ရှင်းလင်း ပြတ်သားလိုက်တာ ပာန်မလုပ်ရဘဲနဲ့ မင်းသားကြီးလေပေါက်နေတာပဲ၊ လူတိုင်း မလုပ်နိုင်ဘူးဟု ထိုစာရေးအား ပြောပြ၏။

သူ၏ မျက်နှာသည် ရွှင်၍လာပြီးလျှင် သူသည် အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြောရသည်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍ပြော၏။ အနည်းငယ်မျှ သော ကျွန်ုပ်၏ စကားလုံးများသည် ထိုစာရေးအား သူ့ကိုယ်ကို အတော် အထင်ကြီးသွားအောင် လုပ်ပေးခဲ့၏။ ဓာတ်လှကားနှင့် အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားစဉ် ထိုနေ့နေ့လယ်က စိတ်ချမ်းသာလျက်ရှိသော လူဦးစေ့စာရင်း တွင် ကျွန်ုပ်၏ ပယောဂအားဖြင့် တစ်ဦး ထပ်၍ တိုးပေသည် ဟူသော စိတ်တတ်များသည် ကျွန်ုပ်၏ရင်တွင်း၌ တဖွားဖွား ပေါ်လျက်ရှိ၏။

နန်းရင်းဝန်ဖြစ်မှ ဤနည်းကို သုံးရမည်၊ သူငွေကြေးဖြစ်မှ ဤနည်းကို သုံးရမည် စသည်ဖြင့် အချိန် ရွေးနေစရာ မလိုပါ။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုပင် ဤနည်းများကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဥဒါဟရက် ထုတ်ပြပါအံ့၊ အကယ်၍ ပျော်ပွဲစားရုံတစ်ခုတွင် သင် မှာသော ၁၂ မျိုးကြော်ကို မယူခဲ့ဘဲ အာလူးကြော်ကို စားပွဲထိုးသည့် ယုလာ သောအခါ 'ဟာ အားနာစရာကြီး ပြစ်နေပြီကွယ်၊ ကျုပ် မှာတာက ၁၂ မျိုး ကြော်လေ၊ ပြန်ကြော်ရမှာ သိပ်ပြီး ပင်ပန်းနေမလား' စသည်ဖြင့်ပြောလျှင် 'မပင်ပန်းပါဘူး'ဟု စားပွဲထိုးက ပြန်ပြောပေမည်၊ ထို့နောက် သင်က သူ့ကို အလေးဂရုပြုသောကြောင့် သင်လိုချင်သော အစာကို သူသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာနှင့် အပင်ပန်းခံ၍ ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်။

'ဒါကလေးကို ကျေးဇူးပြုပြီး တစ်ခါ လုပ်ပေးစမ်းပါ'၊ 'လုပ်ရတာ သိပ်ပင်ပန်းများ နေမလား' 'အားနာပါရဲ့ကွယ်၊ သို့ပေမယ့်' 'ဘယ်လိုမှ စိတ်မရှိခဲ့နော်' 'ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်' စသော စကားလုံးကလေးများသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆက်သွယ်နေရသော အလုပ်ကိစ္စများတွင် အတော်တာသွား လေသည်။ ထိုစကားများသည် လူယဉ်ကျေးတို့၏ လက္ခဏာများ ပြစ်ကြသည်။

အခြား သက်သေတစ်ခုကို ကြည့်ကြည့်နို့။ သင်သည် ဟော်လ် ကိန်း^၁ ရေးသော ခရစ္စယာန်၊ ဒင်းဗီစတား၊ မင့်ခ်မန်း^၂ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ဖူးရဲ့လား၊ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် သူ၏ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ကြသည်။

၁။ Hall China
* The Christian, The Deceiver, The Manxman

သူသည် ပန်းပဲသမားတစ်ဦး၏ သားဖြစ်လေသည်။ ကျောင်းတွင် ၈ နှစ်ခန့် စာသင်ကြားဖူးသော်လည်း သူသေသောအခါ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စာရေးဆရာများ ထဲတွင် သူသည် ပစ္စည်းအချမ်းသာဆုံးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။

သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အကျဉ်းချုပ်၍ ပြောပါအံ့။

ဟော်လက်န်းသည် ကဗျာဝါသနာပါ၍ ဒန်တီ ဂဗရီအယ် ရိုဇက်တီး^၁ ရေးသားသော ကဗျာများအားလုံးကို အရကျက်လေသည်။ ထိုမျှမကသေး၊ ရိုဇက်တီး၏ ရေးပုံ သားပုံတို့ကို ချီးကျူးဟောသော စာတစ်ပုဒ်ကို ဟောပြောရန်အတွက် ရေးသားပြီးလျှင် ရိုဇက်တီးထံသို့ မိတ္တူတစ်စောင် ပို့လိုက်၏။ ရိုဇက်တီးလည်း အလွန် အားရဝမ်းမြောက်ပေ၏။ 'ငါ့ကို ဒါလောက် အထင်ကြီးတဲ့ သူပယ်ကလေးတစ်ဦးဟာ ကေနီမုချ ဉာဏ်ထက်မြက်ရမည်'ဟု ရိုဇက်တီးသည် သူ့ကိုယ်ကို သူပြန်၍ ပြောကောင်း ပြောပေမည်။ များမကြာမီ ဟောလက်န်းကို လန်ဒန်သို့ လာရောက်ရန် ဖိတ်ကြားပြီးလျှင် သူ၏ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထားလိုက်၏။ ရိုဇက်တီးနှင့် ဤကဲ့သို့ တွေ့ဆုံရခြင်းသည် ဟော်လက်န်း၏ နောင်ရေးကို တစ်မျိုးတစ်ပည်း ပြောင်းလဲစေခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား ရိုဇက်တီး၏ အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်ဖြင့် နေစဉ် ထိုအခါက နာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီးများနှင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုလိုပင် တွေ့နေရသောကြောင့် ထိုသူ၏ ကူညီ အားပေးချက်အရ ဝတ္ထုများကို ကြိုးစား၍ ရေးသားခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ဝတ္ထုရေးဆရာကြီးတစ်ယောက် အဖြစ်ဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့လေသည်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ အင်္ဂလန်သို့လာသော ခရီးသည်များသည် ဂရိတားရ်တိုက်^၂ ခေါ် ဟောလက်န်း၏ အိမ်သို့ သွားရောက်လည်ပတ်ကြလေသည်။ သူ အနိစ္စရောက်သောအခါ ဒေါ်လာဌေ ၂ သန်းခွဲလောက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ အကယ်၍သာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလျက်ရှိသော လူကြီးတစ်ဦးထံသို့ ချီးကျူးသော စာတစ်စောင်ကို ရေးသားပေးပို့ခြင်း မပြုခဲ့လျှင် ဟော်လက်န်းသည် ယခုကဲ့သို့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ဝတ္ထုရေးဆရာကြီးတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ချင်မှ ရောက်ပေလိမ့်မည်။

ဝမ်းစာမှ လွှတ်လွှတ်လိုလို ချီးမွမ်းခြင်း၏ အကျိုးအာနိသင်သည် ဤမျှ ကြီးပေ၏။

၁၁ Dante Gabriel Rossetti
၂၂ Greece Castle

ရိုဏ်တီးသည် သူ့ကိုယ်ကို ထင်ပေါ်သော စာရေးဆရာကြီးဟု အထင်ကြီးလေသည်။ ဤကဲ့သို့ အထင်ကြီးခြင်းသည် အထူးအဆန်းမဟုတ်။ လူတစ်ကိုယ် ထင်တစ်လုံးရှိပြီမှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်ပေသည်။

မည်သည့်လူမျိုးမဆို သည်အတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

သင်္သကီယီကို ဂျပန်လူမျိုးထက် မြင့်မြတ်သည်ဟု အထင်ကြီးပါသလား။ အမှန်စင်စစ်မှာ ဂျပန်လူမျိုးကလည်း သင့်ထက် အဆပေါင်းများစွာ မြင့်မြတ်သည်ဟု သူ့လူမျိုးကို အထင်ရောက်မည် ဖြစ်၏။ ရှေးဆန်သော ဂျပန်တစ်ဦးသည် မျက်နှာဖြူတစ်ဦး ဂျပန်မတစ်ဦးနှင့် တွဲ၍ ကနေသည်မြင်လျှင် အလွန် ဆါသထွက်၏။

သင်္သကီယီကို ဟိန္ဒူလူမျိုးထက် မြင့်မြတ်သည်ဟု အထင်ကြီးပါသလား။ ဤကဲ့သို့ အထင်ကြီးလိုလျှင် သင့်သဘောအတိုင်း ကြီးနိုင်၏။ သို့ရာတွင် သင်္သကီယီရိပ်ကျပြီးသော အစာကို ဟိန္ဒူတို့သည် စားဖို့ထားစွ၊ လက်ဖျားနှင့်ပင် တိုမည် မဟုတ်ပေ။

အက်စကီးမီး^၁ လူမျိုးတို့ထက် သင်္သကီယီကို မြင့်မြတ်သည်ဟု အထင်ကြီး လိုလျှင်လည်း သင့်သဘောအတိုင်းပေါ့။ သို့ရာတွင် အက်စကီးမီးတစ်ဦးသည် သင့်အပေါ်တွင် မည်ကဲ့သို့ သဘောထားသည်ကို သင်သိပါ၏လော။ အက်စကီးမီး လူမျိုးထဲတွင် အလုပ် မလုပ်ချင်သော လူစလေချာ လူ ပေါ်ကြော့ များ ရှိကြလေသည်။ ထိုသူများကို အက်စကီးမီးတို့က ‘မျက်နှာဖြူများ’ဟူ၍ အလွန်အလွန် ရှုတ်ချသော အနေနှင့် ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်သည် အခြားတိုင်းပြည်များထက် မြင့်မြတ်သည်ဟု ကိုယ့်ပြည်ကို ကိုယ်ထင်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ အထင်ကြီးခြင်းသည် မျိုးချစ်စိတ် ဓာတ်များကို ရင့်သန်စေသည်ဖြစ်ရာ ထိုမှတစ်ဖန် စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားရလေသည်။

အမှန်မှာ သင်နှင့်တွေ့သမျှသော လူတိုင်းသည် သူ့ကိုယ်ကိုသူ တစ်နည်းနည်းနှင့် အထင်ကြီးလျက် ရှိသည်ဖြစ်ရာ ထိုသူ့ကို သင့်ဘက်ပါအောင် ဆွဲနိုင်သော အညာသည် သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသော ထိုလူ၏ အလိုကို စိတ်ရောက်ပါမိ ပြည့်ပေးရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့သမျှသော လူတိုင်းသည် ကျွန်ုပ်ထက် သာသည်ဟု အမှတ်ထားသဖြင့် ထိုလူအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သိရသည်ဟူ၍ အိမာဆန် ပြောသော စကားကို သတိရလိုက်ပါ။

၁။ Eskimo

သို့ရာတွင် ပညာ တစ်ရွေးသားမျှ မရှိသောသူများသည် မိမိတို့၏ မာနများကို နှိမ်ချခြင်းမပြုဘဲ အလွန်မသတိရောကောင်းသော စကားများကို ဖောင်လောက်အောင် ပြောကြားလျက်ရှိသည်မှာ အလွန် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးကို အာဏာကလေး လက်တစ်ဆုပ်မျှရသည်နှင့် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကို အစိုးရသော သီကြွားမင်းနှင့် အန်တုဖက်ပြိုင်မည်ဟု ကြံမိုးဝါးသောသူများဟု ရှိတ်စပ်ီးထား က ခေါ်ထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ တပည့်သုံးဦးသည် ဤအခန်းတွင်ပါသော နည်းများကို အသုံးပြုသဖြင့် မည်ကဲ့သို့သော အကျိုးထူးများ ရရှိခဲ့သည်ကို ပြောပြပါအံ့။ ကွန်နက်တီကပ်၊ ဗြိ.မှ ရှေ့နေကြီးတစ်ဦးအကြောင်းကို စတင်၍ ပြောပါအံ့။ သူ၏ နာမည်ကို ဖော်ပြပါနှင့်ဟု ကောင်းပန်ထားသောကြောင့် သူ့ကို မစွတာအား ဟု၍ပင် ခေါ်ကြပါစို့။

ထိုရှေ့နေကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတွင် လာရောက်သင်ကြားပြီး နောက် များမကြာမီတွင် သူ့မိန်းမ၏ အခေါ်ကြီးတစ်ဦးဆီသို့ သူ့မိန်းမနှင့် အတူတူ မော်တော်ကားစီး၍ သွားကြ၏။ အခေါ်ကြီး၏ အိမ်သို့ ရောက်သော အခါ သူ၏ မိန်းမသည် အခေါ်ကြီးနှင့် စကားပြောနေရန် သူ့ကို ထားခဲ့ပြီးလျှင် အခြားအွံမျိုးများရှိရာသို့ ထွက်သွားလေသည်။ မိတ္တူဝလနည်းများကို သင်ကြားလာခဲ့ပြီးနောက် မည်သူ့ကိုမျှ မစမ်းခဲ့ရသေးစေရာ ထိုအခေါ်ကြီးကို စမ်း၍ ကြည့်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချိုးမွမ်းနိုင်မည့် အရာတစ်ခုကို တွေ့လိုစေ့ငြား သူသည် အိမ်တွင်း၌ ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်လေသည်။

‘ကြီးတော် ဒီအိမ်ကြီးကို ၁၈၉၀ ပြည့်နှစ်က ဆောက်တယ် မဟုတ်လား’

‘အေး ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီနှစ်မှာပဲ ဆောက်တယ်’

‘ဒီအိမ်ကြီးကိုမြင်ရတော့ ကျွန်တော့်ကို ဓမ္မတုံ့အိမ်ကို သွားပြီး သတိရတယ်၊ ကြည့်လို့လဲလှတယ်၊ နိုင်လဲနိုင် ကျယ်လဲ သိပ်ကျယ်တာပဲ၊ ဒီလိုအိမ်မျိုးကို ခုလူတွေ မဆောက်ကြတော့ဘူး ကြီးတော်ကြီးရဲ့’

‘အေး ဟုတ်တယ်၊ လူငယ်တွေဟာ အိမ်လှလှကို ဆောက်ရမှန်း မသိကြဘူး၊ သူတို့ဆောက်တာက အိမ်သေးသေးကလေး ဆောက်ပြီး အိမ်မှာ

၁။ Shakespeare
၂။ Connecticut
၃။ Mr. R.

နားမနေဘဲ မော်တော်ကားတစ်စီးနဲ့ ထွက်နေကြတာပဲ။ ဒီအိမ်ကို မင်းဦးကြီးနဲ့ ကြီးတော်တို့ နှစ်ယောက် အတော်ကြာကြာ စိတ်ကူးပြီးမှ ဆောက်တာတွေပဲ။ ဘယ်ဗီသုကာတစ်ယောက်ကိုမျှ မငှားပါဘူး။’

ထိုနောက် အဒေါ်ကြီးသည် သူ့ကို အိမ်တွင်း အိမ်ပြင် လျှောက်၍ ပြလေသည်။ ထိုအဒေါ်ကြီးသည် တစ်သက်လုံး အမြတ်တမ်း စုဆောင်းလာခဲ့သော ပုစလေ လေ့ကစောင်များ၊ ရှေးကျသော အင်္ကျီလိပ် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များ၊ တရုတ်လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များ၊ ပြင်သစ်တုလားထိုင်နှင့် စုတင်များ၊ အိတ်ကလပ် ပန်းချီကားများ၊ ပြင်သစ်ရံတိုက်ကြီးတစ်ခုအတွင်းတွင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးသော ပိုးခန်းဆီးစများကိုလည်း တုတ်၍ပြသရာ ကျွန်တော်သည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကိုင်တွယ် ချီးမွမ်းလေသည်။

အိမ်တွင်းတွင် နှုတ်သီအခါ မော်တော်ကားရုံသို့ ကျွန်တော်ကို ခေါ်သွားပါသည်။ မော်တော်ကားရုံထဲတွင် တုံးများပေါ်၌တင်ထားသော ပက္ကတ် မော်တော်ကားကြီးတစ်စင်းကို တွေ့ရပါသည်။

‘မင်းဦးကြီး မဆုံးမိကလေးတွင် ဒီကားကို ဝယ်သွားတယ်။ သူ ဆုံးပြီး ကတည်းက ကြီးတော်လဲ ဒီကားကို တစ်ခါမှ မစီးဘူး။ မင်းကို ဒီကားပေးမယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကြီးတော်။ သို့ပေမယ့် ကျွန်တော် လက်ခံလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ကျွန်တော်က ဘာမဆို ညာမဆိုဘဲနဲ့ ဒီကားကို ဝင်ပြီး ယူတယ်ဆိုတော့ ကြီးတော်ရဲ့ တူရင်း တွေရင်းတွေကိုလဲ ထောက်ထားဖို့ ရှိသေးတယ် ကြီးတော်ရဲ့’

‘ဒင်းတို့ကို ဂရုစိုက်မနေပါနဲ့ကွာ။ ငါသေရင် ဒီကားကို သူတို့ရမှာပဲ ဆိုပြီး စောင့်နေကြတယ်လေ။ ဒင်းတို့ကိုတော့ မပေးဘူး။ မင်းပဲ ယူသွားလေတော့’

‘သူတို့ကို မပေးချင်ရင် တစ်ပတ်ရစ်ကားများ ဝယ်တဲ့သူကို ရောင်းနိုင်သားပဲ ကြီးတော်ရဲ့’

‘မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရင်ရယ်။ ဒီကားကို သူစိမ်းတွေ စီးနေတာ မကြည့်ရက်ပါဘူးကွယ်။ မင်းပဲ ယူသွားပါ’

ထိုသို့လည်း ထိုမော်တော်ကားကို ယူရမည်စိုးသောကြောင့် လှည့်ပတ် ပြောသော်လည်း မရပေ။ ဇွတ်ငြင်းပြန်လျှင် အဒေါ်ကြီး စိတ်ဆိုးရုံသာ ရှိတော့မည် ဖြစ်၏။

အိမ်ကြီး တစ်အိမ်ထဲတွင် ပစ္စည်းများနှင့် ပြည့်စုံလျက် ရှိသော်လည်း ထိုအိမ်ကြီးနှင့် ထိုပစ္စည်းများကို စိတ်ပါလက်ပါ ချီးမွမ်းမည့်သူ တစ်ဦး လိုလျက် ရှိလေသည်။ အဘကြီးသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က အလွန်လှပ၍ ပိုးပန်း သူ အတော်များခဲ့၏။ ဤအိမ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပြီးနောက် အလှဆင်ရန် အတွက် ဥရောပတိုက်မှ ပစ္စည်း အမြောက်အမြား မှာယူ၍ မွမ်းမံ ခြယ်လှယ် ခဲ့၏။ ယောက်ျားဆုံးပြီးသည့်နောက် မိမိအိမ်ကြီးနှင့် မိမိသာ ကျန်ရစ်ခဲ့၍ သူ့ကို နှစ်သိမ့် ဖြေချော်မည့်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ချော်မြေမည့်သူတစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ကျေးဇူး တင်မဆုံးသောအနေနှင့် ပဏ္ဍိတ်ဆော်တော်ကားကိုပင် လက်ဆောင်ပေးလေသည်။

အခြား တပည့်တစ်ဦး၏အကြောင်းကို ကြည့်ကြည့်စို့။ နယူးယောက်မြို့ရှိ လူထံနှင့် ငယ်လင်တိုင်^၁ အလုပ်တိုက်၏ တိုက်အုပ်ဖြစ်သော ဒေါ်နယ် အမ် မက်မဟန့်^၂ သည် သူ၏ အဖြစ်အပျက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြန်၍ ပြောလေသည်။

မိတ္တူလေ့ရှိကာ နည်းများကို သင်ကြားပြီးနောက် များမကြာမီ နာမည် ကျော် တရားသူကြီးတစ်ဦး၏ အိမ်ဝင်းခြံကို ပြုပြင်ပေးရန် ကျွန်တော် သွား ရောက်ရပါသည်။ တရားသူကြီးသည် ဘယ်နေရာတွင် ဘာပင်စိုက်ချင်သည် စသည်ဖြင့် ပြောကြားရန် ကျွန်တော်ရှိရာသို့ လာပါသည်။

‘မင်းကြီးရဲ့ ခွေးတွေက တယ်လုပ်ကလား၊ မက်ဒီဆန် စင်္ကြံဟား ဂါးခင်း^၃ မှာ ကျင်းပတဲ့ ခွေးအလှပြိုင်ပွဲမှာ နှစ်စဉ်လိုလို ဆုတွေရတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်’

ကျွန်တော်၏ စကားများသည် ထိုမင်းကြီးအား နှစ်သိမ့်စေသည်မှာ အလွန် ထင်ရှားလျက် ရှိပါသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ခွေးတွေနဲ့ ကျုပ်ဖြင့် ပျော်နေတာပဲ၊ ခွေးတွေထားတဲ့ နေရာကို လိုက်ပြီးကြည့်ပါလား’

ရရှိသောဆုများနှင့် ခွေးများထားသောနေရာကို တစ်နာရီလောက် ကြာအောင် လျှောက်၍ပြပြီးလျှင် ခွေးများသည် အဘယ်ကြောင့် ထိုမျှလှရ သည်ကို ရှင်းပြပြန်ပါသည်။

၁။ Lewis & Valentine
၂။ Donald M. McMahon
၃။ Madison Square Garden

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော့်ဘက်သို့လှည့်ပြီး 'မောင်မှာ သားယောကျ်ား
ကလေးများ ရှိသလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ်'

'ခွေးကလေးတစ်ကောင်ကို လိုချင်မှာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ခွေးကလေးရရင် သိပ်ဝမ်းသာပါလိမ့်မယ်'

'ကောင်ငြီ၊ ခွေးကလေးတစ်ကောင်ကို ပေးလိုက်မယ်'ဟု တရားသူကြီး
က ပြောလေသည်။

ထို့နောက် ခွေးကလေးကို မည်ကဲ့သို့ အစာကျွေးရမည်ကို လျှောက်၍
ပြောပြပြီးနောက် ကျွန်တော် မေ့သွားမည်ကိုစိုးသောကြောင့် စက္ကူတစ်ရွက်
ပေါ်တွင် ခွေးမွေးနည်း နိဿရည်းကို ကိုယ်တိုင် လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ပေး
ပြန်ပါသည်။ သူဝါသနာပါသည့် အရာနှင့် သူ၏ အောင်မြင်မှုများကို စိတ်ပါ
လက်ပါ နှိုးမွှမ်းမိသည်နှင့် တရားသူကြီးသည် သူ၏ အလွန်အမိုးတိုက်တန်သော
အချိန်များမှ ကျွန်တော့်အတွက် တစ်နာရီကျော်ကျော် ပြန်ရုံသာမက ဒေါ်လာ
တစ်ရာကျော်တန်သော ခွေးကလေးတစ်ကောင်ကိုလည်း ကျွန်တော့်အား
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသေးသည်။

ရပ်ရှင် ရိုက်ကူးရန်အတွက် ကော်ပြားကို ထွင်ခဲ့သူ ဂျော့ အိစမန်း^၁
သည် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း တစ်ရာကျော်လောက် စုမိ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင်
အကျော်ကြားဆုံးသော ကုန်သည်တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုမျှ
အလုပ်အကိုင်ကြီးများကို လုပ်ကိုင်နေသောသူပင် ဖြစ်လင့်ကစား သင်နှင့်
ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ အမျိုးမျိုးကို ခံယူလိုစေသေး၏။

သက်သေထုတ်၍ ပြပါအံ့။ နှစ်ပေါင်း အစောင့်ကြာလောက်က အိစမန်း
သည် ရှိမျက်စတား၊^၂ မြို့တွင် အိစမန်း တူရိယာကျောင်း^၃ တစ်ကျောင်းနှင့်
သူ၏ မိခင်ကြီးကို အမှတ်တရဖြစ်စေရန် ကီလစုန်ဟော့^၄ ရုံကြီးတစ်ရုံကို
ဆောက်လုပ်လေသည်။ နယူးယောက်မြို့ရှိ ကုလားထိုင် ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏
မန်နေဂျာ ဂျိမ်း အက်ဒမ်ဆန်^၅ သည် အထက်ပါ တူရိယာကျောင်းနှင့် ရုံကြီး
အတွက် ကုလားထိုင်များကို ရောင်းလို၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအဆောက်အအုံများ
ကို ကြီးကြပ်ဆောက်လုပ်နေသော ဗီသုကာကဲ့သို့ မစ္စတာ အိစမန်းနှင့် တွေ့လို

၁။ George Eastman
၂။ Rochester
၃။ Eastman School of Music
၄။ Kilburn Hall
၅။ James Adamson

ကြောင်း တယ်လီဖုန်းနှင့် လှမ်း၍ ပြောလေသည်။ နီးသည့်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဝိသုကာနှင့် မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်တို့သည် ဓရုဦးစွာ တွေ့ဆုံကြရာတွင် ဝိသုကာက 'မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျား ကုလားထိုင် ရောင်းချင်တယ် မဟုတ်လား။ အင်း- ခုကတည်းကပြောထားမနော်၊ အဘိုးကြီးက သိပ်ပြီး စနစ်ကြီးတယ်၊ အလုပ်လဲ သိပ်စွမ်းတယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန် ပြောပြီးထွက်၊ ငါးမိနစ်ထက် ပိုပြီးကြာရင် ခင်ဗျားကုလားထိုင်တွေ တစ်လုံးမှ ရောင်းရမှာ မဟုတ်ဘူး'ဟု မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်ကို သတိပေးလေသည်။

မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်လည်း ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၏။

မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်လည်း အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ မစ္စတာအိစမန်းသည် ကုန်း၍ စာရေးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်တို့ ဝင်လာသည်ကို သိသောအခါ တယ်တာသောမျက်မှန်ကို ချွတ်ပြီးလျှင် 'ကဲ လူကြီးမင်းခင်ဗျား ကျွန်တော် ဘာများ ကူညီရန်ရှိပါသလဲ'ဟု မေး၏။

ဝိသုကာသည် မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်နှင့် မစ္စတာ အိစမန်းတို့ကို မိတ်စွဲပေးပြီးနောက် မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်က စ၍

'မစ္စတာ အိစမန်းခင်ဗျား၊ အပြင်မှာ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်ပြီး စောင့်နေတုန်းက ဒီအလုပ်ရုံးခန်းကိုကြည့်ပြီး ဒီလိုအခန်းမျိုးနဲ့များ အလုပ် လုပ်ရရင် ဘယ်လောက် ကောင်းမလဲလို့ ချီးမွမ်းနေပါတယ်၊ အဆောက်အအုံတွေကို ကုလားထိုင်တွေ လိုက်ပြီး ရောင်းနှံတာ များလှပါပြီ၊ ခုလောက်လှတဲ့ ရုံးခန်းမျိုးကို ကျွန်တော် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး'

ဟု မစ္စတာ အိစမန်းကို ပြောလေသည်။

'ဆောက်ပြီးကာစတော့ ကျပ်အခန်းကို ကြည့်ပြီး သဘောကျနေနိုင်ပါသေးရဲ့၊ ခုများပြင် အလုပ်တွေက များလွန်းလို့ အခန်းကို ကြည့်ဖို့တောင် မေ့နေတာ ကြာလှပြီ၊ ခု မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန် ပြောတော့မှပဲ သတိရပေတော့တယ်'

မစ္စတာအက်ဒမ်ဆန်သည် ထိုင်ရာမှ သစ်သားနဲ့ရံ တစ်ဘက်ဆီသို့ ထသွား၍ 'ဒီအသားဟာ အင်္ဂလိပ်အုတ်' မဟုတ်လား။ အီတာလျံအုတ်နဲ့

နည်းနည်းတော့ ကွာတယ်' ဟု အလွန်သဘောကျသော အမူအရာဖြင့် ချီးကျူးလေသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအသားကို အင်္ဂလန်က မှာယူရတယ်၊ သစ်သားကောင်းတွေကို နားလည်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ရွေးပေးတယ်'

ထို့နောက် မစ္စတာ အိစမန်းသည် အက်ဒမ်ဆန်ကို အလုပ်ခန့်အတွင်းရှိ သူကိုယ်တိုင် စီမံဆောင်လုပ်ထားသော လက်ရာတို့ကို ပြသ၏။

အခန်းတွင်း၌ လှည့်လည်ကြည့်ရှုနေစဉ် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှသို့ ရောက်သောအခါ ခေတ္တရပ်နား၍ ရှိချက်စကား ယူနီတစ်ဖော်၊ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၊ သဘာဝဓမ္မဆေးရုံကြီး၊ မရှိနှိမ်းပါးသူများ တည်းခိုရန်အိမ်၊ ကလေးသုငယ်များအတွက် ဆေးရုံ စသော လူအများကောင်းစားရေးအတွက် သူကိုယ်တိုင် ထောက်ပံ့ထားရသော အဆောက်အအုံကြီးများကို မစ္စတာ အိစမန်းသည် အက်ဒမ်ဆန်သို့ လက်ညှိုးထိုး၍ ပြသလျက်ရှိ၏။ အတိတ်ကဲ့ရောက်နေသူများ ချမ်းသာရန်အတွက် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းရာ၌ အိစမန်း၏ စိတ်ကူးယဉ်ပုံကို မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်သည် နှစ်နှစ်ကာတာ ချီးကျူးလျက်ရှိ၏။ ဤသို့ ပြောနေစဉ် အင်္ဂလိပ်တစ်ယောက်ထံမှ ဝယ်ယူလိုက်သော သူ၏ ပထမဆုံး လက်ကိုင်ကင်မရာ၊ ကလေးကို မှန်ဘီရိုတစ်ခုထဲမှ ထုတ်၍ ပြလေသည်။

ကိုယ်တိုင် အလုပ်တစ်ခုဖြစ်လာအောင် ငယ်စဉ်က မည်ကဲ့သို့ ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်ခဲ့ကြောင်းကို မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်က ဟောပြော၍မေးရာ ငယ်စဉ်က သူသည် အလွန်ဆင်းရဲခဲ့ကြောင်း၊ သူ၏ မိခင်ဘို့ မုဆိုးမကြီးမှာ 'စာမင်းဆိုင်ကလေး' ဖွင့်ခဲ့ရ၍ သူသည် တစ်နေ့လျှင် ဇာလီဟက်လောက်နှင့် စာရေးကလေးအလုပ်ကို ဝင်၍လုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မိခင်ဘို့ကြီးသည် အလုပ်လုပ်ရသည့်အတွက် ပင်ပန်းပြီး သေသွားမှာစိုးသဖြင့် သားအမိနှစ်ယောက်အတွက် လုံလုံလောက်လောက် စားသောက်နိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံကို သူတစ်ဦးတည်း ကြိုးစား၍ ရှာဖွေရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချပုံ အလုံးစုံတို့ကို စိတ်ပါလက်ပါ ပြောပြရာ၏။ ထို့နောက် ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးသည့် ကော်ပြားကို မည်ကဲ့သို့ ကြိမ်နှိမ်၍ လုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်းကို မေးမြန်း၍ အိစမန်း ပြောနေစဉ် မစ္စတာ အက်ဒမ်ဆန်သည် စူးစိုက်၍ နားထောင်နေလေသည်။ မစ္စတာ အိစမန်းသည်လည်း ထိုလုပ်ငန်းကို ထမြောက်

အောင်မြင်ရန် ကြိုးစားရာ၌ အလုပ်ခန်းထဲတွင် မည်ကဲ့သို့ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး အလုပ်လုပ်ခဲ့ရပုံ၊ ဤသို့ အလုပ်လုပ်စဉ် ဓာတ်ခဲများ အရည်ချွန် အောင် ဆေးစိမ်း၍ထားရရှိကံ ချမ်းသာ မွေးရပုံ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ငတ်ထားသော အဝတ်အစားများကို မလဲနိုင်ဘဲ အိပ်လျှင်လည်း ထိုအဝတ်၊ အလုပ်လုပ်လျှင်လည်း ထိုအဝတ်ဖြင့် တစ်ဆက်တည်း ၇၂ နာရီမျှ နေခဲ့ရပုံတို့ကို စိကားပတ်ကုံး ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ပြောပြလေသည်။

အက်ဒမ်ဆန်သည် မစ္စတာ အိစမန်းအခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားစဉ်က နံနက် ၁၀ နာရီနှင့် ၁၅ မိနစ်သာ ရှိသေး၏။ အခန်းတွင်းသို့ မဝင်မီ ဗီသုကာက အက်ဒမ်ဆန်ကို ငါးမိနစ်ထက်ပို၍ စကားမပြောပါနှင့်ဟု သတိပေးလိုက်၏။ သို့ရာတွင် ၁၂ နာရီခွဲသော်လည်း အက်ဒမ်ဆန်နှင့် အိစမန်းတို့သည် စကားလက်ဆုံကျလျက်ပင် ရှိကြသေး၏။

သို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အိစမန်းသည် အက်ဒမ်ဆန်ဘက်သို့လှည့်၍ 'အရင်တစ်ခေါက်က ဂျပန်ပြည်ကို ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့တုန်းက ကုလားထိုင် ၄-၅ လုံးလောက် ဝယ်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော့်ဘိမိရဲ့ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ ထားတယ်။ နေပူလို့ထင်ပါရဲ့ ဆေးတွေကွာကုန်တာနဲ့ မနေ့က မြို့ကို ရောက်တင်ဆီတစ်ပုလင်း သွားဝယ်ပြီး ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် ဆေးသုတ်ထားလိုက်တယ်၊ ကျွန်တော် ဆေးဘယ်လောက်သုတ်တတ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျား ကြည့်ပလား၊ ကဲ ကျွန်တော့် အိမ်မှာ နေ့လယ်စာ လိုက်ပြီး စားလှည့်ဗျား၊ နေ့လယ်စာစားပြီး တော့ ကျွန်တော် ဆေးသုတ်ထားတဲ့ ကုလားထိုင်တွေကို ကြည့်ရအောင်' ဟု ဆက်၍ ပြောလေသည်။

နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီးနောက် မစ္စတာ အိစမန်းသည် အက်ဒမ်ဆန်သို့ ဂျပန်ပြည်မှ သုဝယ်ယူလာသော ကုလားထိုင်များကို ပြလေသည်။ ထိုကုလားထိုင်များသည် တစ်လုံးလျှင် တစ်ဒေါ်လာခွဲလောက်ပင် မတန်ချေ။ သို့ရာတွင် ဒေါ်လာ သန်းပေါင်းတစ်ရာကျော်မျှ ချမ်းသာသော မစ္စတာ အိစမန်းသည် ထိုကုလားထိုင်များပေါ်တွင် ဂုဏ်ယူလျက် ရှိလေသည်။ အကြောင်းမူကား ထိုကုလားထိုင်များကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဆေးသုတ်ထားသော ကြောင့်ပင် ပြစ်လေသည်။

မစ္စတာ အိစမန်း ဆောက်လုပ်သော အဆောက်အအုံနှစ်ခုအတွက် မှာယူသော ကုလားထိုင်မိုးသည် ဒေါ်လာငွေ ၉၀၀၀၀ မျှ ရှိလေသည်။ ထိုကုလားထိုင်များကို မည်သူ့ထံမှ ဝယ်ယူမည်ဟု သင် ထင်ပါသနည်း။

ထိုအချိန်မှစ၍ မစ္စတာ အိစမန် အန်စူရောက်သည့်နေ့တိုင်အောင် ထိုသူနှစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေရင်းချာများ ဖြစ်ကြလေသည်။

တစ်ဖက်သားအား ဤကဲ့သို့ လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ချီးမွမ်းသောနည်းကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘယ်နေရာတွင် အသုံးပြုရမည်နည်း။ ထိုနည်းကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိမ်များတွင် အဘယ်ကြောင့် အသုံးမပြုရသေးသနည်း။ ထိုနည်းများကို အသုံးပြုရန် အိမ်ထက် ပို၍လိုအပ်သော နေရာသည် အခြား၌ မရှိသော်လည်း သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနည်းများကို ဘိမ်တွင် လျစ်လျူရှု၍ ထားတတ်ကြသည်။ သင်၏ ဇနီးသည်တွင် ကောင်းသော အရည်အချင်းအချို့ ရှိသလိုမို့မည်။ ဤကဲ့သို့မှ မရှိပါလျှင် သင်သည် ထိုမိန်းမကို လက်ထပ်ခဲ့မည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် သင်၏ ဇနီးသည်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်များ ချီးမွမ်းယုယဖူး ပါသလဲ။ စဉ်းစားပြီး ဖြစ်စမ်းပါ။ ဘယ်နှစ်ကြိမ်များ ချီးမွမ်းယုယဖူးသလဲ ဆိုတာ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က နယူးဘရန်းစဝစ် နယ်ရှိ မိရာမီချ်- ဖြစ်နားတွင် ငါးမျှားရန် ကျွန်ုပ် သွားခဲ့၏။ တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်း အလွန်ပျင်းသောကြောင့် ဗတ်စရာ လိုက်၍ရှာရာ နယ်သတင်းစာကလေး တစ်စောင်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ပွင်းပွင်းနှင့် ထိုသတင်းစာထဲရှိ စာများကို ကြော်ငြာမကျန် အကုန်လုံး လျှောက်ဗတ်ရာ ခေါ်ရသီဒစ်၏ ခေတင်းပါး တစ်စောင်ကို တွေ့ရ၍ ထိုခေတင်းပါးသည် အလွန် အဖိုးတန်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆုတ်ယူထားပါသည်။ သတို့သမီးများကိုသာ ပြောကြားလျက် ရှိသော 'ဆုံးမစကားတို့ကို အစဉ်သဖြင့် ကြားရ၍ နားငြီးလှပြီဖြစ်ရာ သတို့သားများကိုလည်း တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် အောက်ပါ ဆုံးမစကား ကလေးများကို ပြောပါဦးဟူ၍ ခေါ်ရသီဒစ်က တိုက်တွန်းထား၏။

မိန်းမ အကြောင်းကို နားမလည်ဘဲနှင့် မည်သည့် အခါမျှ လက်မထပ်ပါနှင့်။ လက်မထပ်မီ မိန်းမတစ်ဦးကို ချီးမွမ်းချင်သပ ဆိုလျှင် ချီးမွမ်းလိုသူ၏ သဘောပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လက်ထပ်ပြီး သောအခါ သင်၏ ဇနီးသည်ကို ချီးမွမ်းခြင်းသည် သင်၏ သာမန် ဝတ္တရားတစ်ရပ် ဖြစ်ရုံသာမက သင်၏ ကိုယ်ရေးအတွက် အရေးကြီး သော ဝတ္တရားတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ လင်နှင့်မယား ဆက်ဆံရာ၌

ဝမ်းထဲရှိသမျှ ပြောင်ထုတ်ချ၍မရ။ လိုရင်းရှောက်အောင် လှည့်ပတ် ပြောမှသာ ရလေသည်။

အကယ်၍ သင်သည် နေ့စဉ် ဟင်းကောင်းနှင့် ထမင်းစားချင် ပါလျှင် သင်၏ ဓနိုးသည် ချက်ပုံပြုတ်ပုံကို ဘယ်အခါမျှ အပြစ်မရှာ ပါနှင့်။ သင်၏ အမေအိမ်တွင် စားရစဉ်က ဘယ်လို၊ မိန်းမအိမ်ကျ ကာမှ ဘယ်နှယ် စသည်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်၍လည်း ဘယ်အခါမျှ အပြစ် မဆိုပါနှင့်။ သို့ရာတွင် သင့်ဇနီးသည်၏ အိမ်တွင်းရေး စီမံအုပ်ချုပ်ရာ၌ စေ့စပ်လုံခြုံပုံကို အစဉ်သဖြင့် ချီးကျူးပါ။ ထို့ပြင်လည်း အလှူတွင် ဘာရသော်၊ အလုပ်အကျွေးတွင် မယ်မခွီ၊ သစ္စာအရာတွင် ကိန္နရီတို့ ကဲ့သို့ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ဆင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသူကို လက်ထပ် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း ပြုရသည့်အတွက် သင်သည် ကုသိုလ်ကံထူးသူ တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မကြာခဏ ပြောကြားပါလော့၊ အကယ်၍ ဝက်သားကြော်သည့် သားရေကိုသို့ မာပြီးလျှင် ချက်ထားသော ထမင်းသည် ထမနဲဖြစ်နေသော်လည်း သင်၏ ဓနိုးကို မဆူပါနှင့်။ ‘ခင်ရေ ဒီကနေ့ ခါတိုင်းလက်ရာမျိုး မဟုတ်ပါကလားဟေ့’ဟု ပြော လျှင် သူ့လက်တွေကို မီးလောင်စေကာမူ အလောင်ခံ၍ သင့်အကြိုက် ဖြစ်အောင် ချက်ပေးပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ယခုနည်းများကို ဖြန့်ကန့် အသုံးမပြုစေနှင့်။ သင့်ကို သင်၏ ဓနိုးသည် မယုံသင်္ကာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ယနေ့ သို့မဟုတ် မနက်ဖြန် ညနေ အလုပ်မှပြန်သောအခါ သင်၏ ဓနိုးသည်အဖို့ ပန်းတစ်စည်း သို့မဟုတ် သူကြိုက်တတ်သည့် အစား အစာ တစ်ခုခုကို ဝယ်သွားပါ။ ယခုစာကိုဖတ်ပြီးလျှင် ‘အိမ်၊ ငါလုပ်ဦးမှပဲ’ ဟူ၍ ပြောရုံနှင့် မပြီးစေနှင့်၊ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ။ သင် ဝယ်ယူသွားသော အရာများကို သင်၏ ဓနိုးသည်သို့ ပေးသောအခါ ဘာမျှ မပြောဘဲ ရွာညည် တည် မပေးပါနှင့်။ ချစ်ခင် ယုယသော စကားများကို ဖပ်ဖြိုးပြီး ပြော၍ ပေးပါ။ လင်နှင့် မယားတို့သည် ဤနည်းကိုလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် လင်မယား ခြောက်စုံ လက်ထပ်သည့်အနက် တစ်စုံတစ်ရာမျှပင် ကွာရှင်းလိမ့် မည်ဟု ကျွန်ုပ် မထင်။

မိန်းမတစ်ယောက်သည် သင့်ကို ချစ်ကြိုက်လာအောင် လုပ်ရန် နည်း ကောင်းကို သင် အလိုရှိသလား။ အလိုရှိလျှင် ထိုနည်းကို ကျွန်ုပ်ပေးမည်။

သို့ရာတွင် ထိုနည်းသည် ကျွန်ုပ်၏ နည်းမဟုတ်။ ဒေါ်ရသီဒစ်နည်းဖြစ်
လေသည်။ တစ်ခါတုန်းက ဒေါ်ရသီဒစ်သည် မိန်းမ ၂၃ ယောက်အထိ သူတို့
စုထားသော ပစ္စည်းများနှင့်တကွ အရချိုင်နိုင်သော နာမည်ကျော် မယားများ
သို့ တစ်ဦးနှင့် သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူး၏။ (ထိုသူသည် ထောင်ဒဏ်ခံနေရ
သောကြောင့် သူ့ကို တွေ့ရသော နေရာသည် ထောင်ဖြစ်ကြောင်းကို စကား
မစပ် ပြောလိုက်ပါရစေ။) ထိုသူ့ထံမှ မိန်းမချစ်အောင် လုပ်နိုင်သည့် ဆေး
နည်းကို ပေးပါဟု တောင်းရာ 'ခါ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမတွေကို
သူတို့ရဲ့အကြောင်းကိုသာ ပြော၊ ကျရှော့'ဟု ထိုလူက ပြန်ပြောဖူးလေသည်။

ထိုနည်းကို မိန်းမများ ကျအောင်သာ မဟုတ်ဘဲ ယောက်ျားများကို
လည်း ကျအောင် အသုံးပြုနိုင်လေသည်။ 'လူတစ်ယောက်သို့ သူ့အကြောင်း
ကိုသာ လျှောက်၍ပြောလျှင် ထိုသူသည် နာရီပေါင်းများစွာ မငြီးငွေ့ဘဲ
နားထောင်လိမ့်မည်'ဟု ဗြိတိသျှ နိုင်ငံစတင်ကြီး တစ်ရပ်ကို အထူးကျွမ်းကျင်စွာ
အုပ်ချုပ်သွားခဲ့ဖူးသော နန်းရင်းဝန်ကြီး ဒစ်ဇရေလီက ပြောခဲ့ဖူး၏။

ထို့ကြောင့် သင့်ကို လူကြိုက်များစေလိုလျှင် နည်းအမှတ် ၆ သည်

တစ်ဖက်သာထား သူ့ကိုယ်ကိုသူ အထင်ကြီးလာအောင် လုပ်ပေးပါ။
ဤသို့လုပ်ရာ၌ စိတ်ရှောက်ပိတ်ပါ လုပ်ပေးပါ။

သင်သည် ဤစာအုပ်ကို ပတ်နေသည်မှာ အချိန်အတော်ကြာသွား
ပေပြီ။ စာအုပ်ကို ပိတ်၍ သင်၏ စေးတံမှ ပြာများကို ခေါက်ထုတ်လိုက်
ပြီးလျှင် ဤအခန်း၌ပါသော ချီးမွမ်းသည့်နည်းကို သင်နှင့် ပထမဆုံးတွေ့ရ
သော လူအပေါ်တွင် ခမ်းကြည့်ပါ။ မျက်လှည့်ပြသကဲ့သို့ ထူးခြားသည်ကို
သင် တွေ့ရပေအံ့။

အပိုင်း ၃

သင့်ဘက်ပါအောင်လုပ်ရန်
နည်း ၁၂ နည်း

အခန်း ၁

ငြင်းခုံခြင်းအားဖြင့် အနိုင်ရမည် မဟုတ်

ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီး၍ ယုဒ-မကြာမီ တစ်ညသည့် လန်ဒန်မြို့တွင် အစိုးရပြတ်နိုင်ငံသော သင်ခန်းစာတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ရရှိလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ကျွန်ုပ်သည် ဆာ ရော့ စမစ်^၁ ၏ မန်နေဂျာ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ဩစတြေးလီယန်-တိုက်သားဖြစ်၍ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ပါလက်စတိုင်း^၂ ဖြည့်တွင် လေယာဉ်ပျံစီး သူရဲကောင်းအဖြစ်နှင့် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးလေသည်။ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးစီးသောအခါ တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ထက်ဝက်ကို ရက်ပေါင်း ၃၀ မျှနှင့် ပျံသန်းပြလိုက်သောကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးက လက်ဖျားခါကြရလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ဤမျှအံ့ဖွယ်သင့်ဖြစ်သော စွမ်းရည်သတ္တိမျိုးကို မည်သူမျှ မပြုရသဖြင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးအား ဤကဲ့သို့ ချောက်ချားခြင်း ဖြစ်စေသည်။

ဩစတြေးလီယန်အစိုးရသည် ဒေါ်လာစက္ကပေါင်း^၃ ၅၀၀၀၀ကို ဆုအဖြစ် ဖြင့် သူ့အားပေး၍ ဖြိုတိသျှ အစိုးရကမူကား သူ့ကို ဆာထွဲဖြင့် ချီးကျူးလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ဖြိုတိသျှနိုင်ငံတော် တစ်ခုလုံးတွင် သူ့ထက် တင်ပေါ်ကျော်ကြားသောသူဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ညသည့် ဆာ ရော့ စမစ်ကို မိုးကျိုးရန်ကျင်းပသော ညစာ ထမင်းစားပွဲကြီးတစ်ခုသို့ ကျွန်ုပ်လည်း တက်ရောက်လေသည်။ ထမင်း

၁။ Sir Ross Smith

၂။ Australian

၃။ Palestine

၄။ Dollar

စားသောက်ပြီးနောက် ထုံးစံအတိုင်းစကားပြောကြရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ အနား၌ တပ်၍ထိုင်နေသော လူကြီးတစ်ဦးက ရယ်စရာပုံကလေးတစ်ပုံကိုပြောရင်း ‘တို့တစ်တွေ ဘာပဲလုပ်လုပ် ထာဝရာသခင်ဟာ တို့ကကြမ္မာကို မန်တီးနေတာပဲ’ ဟူသော ကောက်နုတ်ချက်တစ်ခုကို ရွတ်ပြလေသည်။

ရွတ်ပြသူက ထိုကာကန်နုတ်ချက်သည် ‘ဘိုင်ဘယ်’ ခေါ် ခရစ်ယာန်သမ္မာ ကျမ်းမှ ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆို၏။ ဤပြောဆိုချက်သည် လုံးဝမှားကြောင်းကို ကျွန်ုပ် အတည်သိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူ၏ အမှားကို ပြင်ဆင်ပေးပါဟူ၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ တောင်းပန်ခြင်းမပြုဘဲ ကိုယ်ကိုယ်ကို ကိုယ်တော်လိုသော စိတ်ထားနှင့် သူ့ကို ထ၍ပြင်လေသည်။ သူကလည်း သူမှန်သည်ဟု ခွတ်ငြင်း၍နေ၏။

သူ။ ။ ‘ဘယ်နှယ် ဒီစာကို ရှိတ်စပီးယား’ ရေးတာ မပြစ်နိုင်တာဗျာ၊ ခင်ဗျားဟာ ရယ်စရာကြီးပဲ၊ သမ္မာကျမ်းထဲကပါဗျ၊ ကျုပ်သေသေချာချာ သိပါတယ်’

ကျွန်ုပ်။ ‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျ၊ ကျုပ်လဲ သေသေချာချာ သိပါတယ်၊ ဒါဟာ ရှိတ်စပီးယားရေးတဲ့ စာပဲ’

ကျွန်ုပ်နှင့် ငြင်းနေသူသည် ကျွန်ုပ်၏ လက်ယာဘက်တွင်ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ လက်ဝဲဘက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဟောင်းဖြစ်သော မစ္စတာ ဖရန့် ဂင်မွန်^၁ သည် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ထိုမစ္စတာဂင်မွန်ဆိုသူမှာ ရှိတ်စပီးယားရေးသော စာများကို နှစ်ပေါင်းများစွာကစ၍ ကောင်းစွာ လိုက်စားဖူးသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် ငြင်းသူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မစ္စတာဂင်မွန်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို မယူရန်သဘောတူကြ၏။ မစ္စတာဂင်မွန်သည် စားပွဲခုံဆောက်မှနေ၍ ကျွန်ုပ်၏ ညှိသကျည်းကိုကန်ပြီးလျှင် ‘ဒေး မင်းမှားတယ်ကွ၊ ဒီကမိတ်ဆွေက မှန်တယ်၊ ဒီစာဟာ သမ္မာကျမ်းထဲကပဲ’ဟု ညွှန်ပြော၏။

ထမင်းစားပွဲပြီး၍ အိမ်ပြန်လာကြစဉ် ကျွန်ုပ်က စ၍ ‘ဗဟု ဖရန့် ဘယ်နှယ်လဲကွ ဒီစာဟာ ရှိတ်စပီးယားရေးတာကို မင်းအသိသားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ သမ္မာကျမ်းမှာ ပါတယ်လို့ ပြောရသလဲကွ’

၁။ Bible
၂။ Shakespear
၃။ Mr. Frank Gramond

‘တယ်ခက်တာကိုး၊ မင်းမှန်ပါတယ်ကွ၊ ဒီစာဟာ ရှိတ်စပီးယားရေးတဲ့ ဟမ်းမလက် အပိုင်းငါး အခန်း နှစ်’ မှာ ပါပါတယ်ကွ၊ သို့ပေမယ့် မင်းသိတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ထမင်းစားပွဲမှာ တို့က ချဉ်းသည်တွေ ဖြစ်နေတယ်မဟုတ်ဘူးလား။ အဲဒီတော့ သူ့ကို မှားတယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ရှင်းပြနေမလဲ၊ ဒီလိုရှင်းပြလို့ကော သူက မင်းကို သဘောကျလာမတဲ့လား။ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို အရှက်ခွဲမလဲ၊ နောက်ပြီးဆော့လဲ အမှားပြင်းပေးပါလို့ မင်းကိုခိုင်းတာ ပေဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ကလဲ အပြင်ခံချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လို့ သူ နဲ့ငြင်းနေမလဲ၊ ဇွတ်ငြင်းတာကို အမြဲရှောင်ပါကွာ’ဟု မစ္စတာဖရန်ကလန်က ပြန်ပြောဖူးလေ သည်။

‘ဇွတ်ငြင်းတာကို အမြဲရှောင်ပါ’ ဤဆုံးမစကားကို ပြောသောသူသည် ယခုအခါတွင် အနိစ္စရောက်ရှာလေပြီ။ သို့သော် သူ၏ ဆုံးမစကားသည် ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် ယခုတိုင် တည်လျက် ရှိသေး၏။

ဤဆုံးမစကားသည် ကျွန်ုပ်အတွက် အလွန်အဖိုးတိုက်တန်သော စကား ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်သည် လျှော့မပေးတမ်း ဇွတ်ငြင်းတတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်၏ ညီအစ်ကိုတော်သူနှင့် စကားပြောတိုင်း ငြင်းခုံဖူး၏။ ကောလိပ်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ လောဂျစ်- သင်ခန်းစာကို ယူ၍ စကားအခြေအတင်ပြိုင်ပွဲများတွင် ဝင်နွှံ့ဖူး၏။

နောက်အတော်ကြာသောအခါ နယူးယောက်မြို့တွင် စကားအခြေအတင် ပြောနိုင်ရန် သင်ခန်းစာများသင်ပေးသော အတန်းများကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ဖူး၏။ တစ်ခါတုန်းက စကားအခြေအတင်အကြောင်းနှင့်ဆိုင်သော စာအုပ်တစ်အုပ် ကိုပင် ရေးဦးမည်ကြံသေး၏။ ဤအကြောင်းကို ပြန်ပြောရခြင်းကိုပင် ကျွန်ုပ်သည် ရှက်ပါ၏။ ထိုအချိန်အခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်လည်း ဝင်ငြင်း၏။ သူများတွေ ငြင်းနာကြသည်ကိုလည်း ကောင်းစွာ အကဲခတ်ခဲ့၏။ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ဖက်သားကိုနိုင်သောငှာ ငြင်းနိုင်ရန် နည်းကောင်းတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ ထိုနည်းကောင်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ တစ်ဖက်သားနှင့် မငြင်းဘဲ နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁။ Hamlet. Act V, Scene 2

၂။ Logic

၃။ New York

သင်သည် ဖြိုးပွားနှင့် မြေလျှင်များကို ရွှေငါးရှားသကဲ့သို့ တစ်ဖက်
သားနှင့်ငြင်းခုံရခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ။

အဝယ်ခါငြင်းလိုလျှင် ကိုးခါလောက်မှာငြင်းခုံသောသူများသည် 'ငါသာ
လျှင် မှန်သည်' ဟု မိမိကိုယ်ကိုမိမိ တစ်ထစ်ချယူကြည်ကြပြီးလျှင် လျှော့မပေး
သည်ကိုသာ တွေ့ခဲ့ဖူး၏။

ငြင်းခုံခြင်းအားဖြင့် သင်သည် ဘယ်အခါမျှ အမြတ်မရှိ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ငြင်းခုံရာ၌ သင် ရှုံးလျှင် အရှုံး အပတ်တင်၏။ သင် အနိုင်ရ
သည့် အခါတွင်လည်း သင်ပင်လျှင် ရှုံးသည်ဟု မှတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်
ရှုံးသနည်းဆိုသည်ကို ရှင်းပြပါအံ့။ ကောင်းပြီ။ သင်နှင့်ငြင်းနေသောသူအား
သူ မှားကြောင်းကို သက်သေသာဓက အနိုင်အလုံးနှင့် ပြနိုင်သောကြောင့်
သင် နိုင်သည်ဆိုပါကော။ ဒီလိုအနိုင်ရသည့်အတွက် သင်ကတော့ ပျော်နိုင်ပါရဲ့။
သူ့မှာဘယ်နှယ်ဖြစ်သွားမလဲ။ သင့်ထက်ညံ့တဲ့လူ တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်လို့
လုပ်လိုက်တာနဲ့ မတူပေဘူးလား။ အဲဒီတော့ သူရှက်သွားမှာပေါ့။ ဒီလိုရှက်သွား
လျှင် သူက သင့်ကို စိတ်မဆိုးပေဘူးလား။ နောက်ပြီးတော့လဲ

'နာသူလိုတဲ လိုအောင်ပြုလျှင်
သူ့အယုဉ်း နွဲ့မြဲမည်ပင်'။

ဟူသော စကားလည်း အရှိသားပဲ။

ပန်းမျူကျူရယ် အသက်အာမခံကုမ္ပဏီ၊ တစ်ခုကုမ္ပဏီ၊ 'မငြင်းနှင့်'
ဟူ၍ မိမိ၏ အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်များအတွက် ဥပဒေထုတ်ထားဖူး
လေသည်။

ငြင်းခုံခြင်းနှင့် ကုန်များကို စွဲအောင် မရောင်းနိုင်။ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်
တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို ပြောင်းနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ သာမကထုတ်၍
ပြပါအံ့။

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က ဟက်တရစ်ဂျေအိုဟ်ယား^၁ ဆိုသူ အလွန်
ရန်ဖြစ်ချင်သော ဆိုင်းရစ်^၂ လူမျိုးတစ်ဦးသည် ကမ္ဘာပိ၏ ထံတွင် လူပေါ်လူဖော်

၁။ A Man convinced against his will
Is of the same opinion still.
၂။ The Penn Mutual Life Insurance Company.
၃။ Patrick J. O' Haire
၄။ Irish

လုပ်နည်းများကို လာရောက်သင်ကြားပေးလေသည်။ သူ့တွင် ပညာခံဆို၍ ပြောပေတာကံအောင်မရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ မရောက်မီက သူသည် ရှေးဦးစွာ မော်တော်ကားမောင်း၍ အသက်မွေးလေသည်။ ထိုနောက် ထိုအလုပ်ကိုစွန့်၍ ကုန်တင်မော်တော်ကားများကို ရောင်းသော ကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်၍ သူ့အား အနည်းငယ် မေးစမ်းကြည့်ရာ သူ့မော်တော်ကားကို ဝယ်မည့်သူနှင့် သူသည် အမြဲတမ်း ရန်ဖြစ်နိမ့်မှုကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သိရှိရသည်။ ဥဒါပာရဏီ၊ ဝယ်မည့်သူတစ်ဦးက သူရောင်းလျက်ရှိသော မော်တော်ကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အနည်းငယ်ရှုတ်ချသော စကားတစ်စွန်းလောက် ပြောလိုက်လျှင် အိုဟံယားသည် မျက်နှာနီလာ၍ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ထိုသူကို နှုတ်ပြန်ခြင်း၏။ ထိုကဲ့သို့ငြင်းခုံတိုင်း အိုဟံယားသာလျှင် အနိုင်ရသည်က များလေသည်။ ကျွန်ုပ်အား သူ့အကြောင်းများကို ပြန်ပြောပြရာ၌

‘ဒီလိုငြင်းခုံပြီးလို့ သူတို့အခန်းထဲက တွက်လတ်တဲ့အခါ ‘ဈေးသားကြီး၊ မှတ်ရော၊ နောက်ကို ဒီလိုပြောဦး’ လို့ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော် ကြိတ်ပြီး ဝမ်းသာတာပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် မော်တော်ကားကိုတော့ တစ်စင်းမှ မရောင်းရဘူး’ဟူ၍ ဝန်ခံပေးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းတွင် သင်ကြားစက ပထမ သင်ခန်းစာ အဖြစ်ဖြင့် အငြင်းအခုံများကို ရှောင်ရှားရန် သူ့ကို သင်ကြားရလေသည်။

သူသည် ယခုအခါတွင် နယူးဗော့ဒ်မြို့ရှိ ဝိုက်မော်တော်ကုမ္ပဏီ၏ နာမည်ကျော် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး ဖြစ်လျက်ရှိနေပြီ။ ထိုအခြေအနေသို့ ရောက်အောင် မည်ကဲ့သို့ တက်သွားရသည်ကို သူကိုယ်တိုင်ပြောပြသော စကားထဲမှ ကြည့်ကြစို့။

‘ယခုအခါ ကျွန်တော်သည် မော်တော်ကား ရောင်းရန်အတွက် ဝယ်မည် ထင်သည့်သူ တစ်ဦး၏ အလုပ်ခန်းသို့ ဝင်မိ၍ ထိုသူက ‘ဘာလဲဇနီ၊ ဝိုက် မော်တာကုမ္ပဏီ’ က မော်တော်ကားကို ရောင်းမလို့လား၊ ခင်ဗျားတို့ကား တွေ့ ကောင်းမှ မကောင်းဘဲ၊ အလကားပေးတာင် မယူချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ဟူးဆိတ်ကုမ္ပဏီ’ က ကားတွေကို ဝယ်မလို့’ဟု ပြောလျှင် ‘ဟူးဆိတ်ကုမ္ပဏီက ကားတွေ အကောင်းသားပဲ၊ ဒီကားတွေကို ဝယ်ရင်ဘယ်မှူးမလဲ နောင်ကြီး။

၁။ The White Motor Company
၂။ The Wholesell

ကုမ္ပဏီကလည်း နာမည်ကြီး၊ ရောင်းတဲ့သူတွေကလည်း လူစော်တွေကြီးပဲ' ဟု ကျွန်တော်က ပြန်ပြောပါသည်။

'ထိုအခါ ဘာကိုမျှ ငြင်းစရာမလိုသောကြောင့် ထိုသူသည် နောက်တပ် ဘာကိုမျှ ပြန်မပြောတော့ချေ။ အကယ်၍ ဟူးဆိတ်ကားများသည် အကောင်းဆုံး ကားများဖြစ်သည်ဟု ပြောလျှင် ကျွန်တော်ကလည်း ဟုတ်ပါသည်ဟု ဝန်ချမည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ သူသည် ကျွန်တော်နှင့် ရှေ့ကိုဆက်၍ ငြင်းရန် မလိုတော့ပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဝန်ခံထားပါလျှင် 'ဟူးဆိတ်ကားများသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်' ဟူ၍ သူသည် တစ်နေ့လုံး ခွတ်ငြင်းနေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထိုအခါ ဟူးဆိတ် မော်တော်ကားများအကြောင်း ကို တစ်ခန်းရပ်ပြီးလျှင် ကျွန်တော့် ပို့က်မော်တော်ကားများ၏ ကောင်းကြောင်းကို ဆက်၍ ပြောနိုင်ပါသည်။

'ရှေးအခါတုန်းကသာ ကျွန်တော်၏ ကားများကို ယခုလို ရှတ်ချပြီး ပြောခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော့်ဆိတ်ကို ချပ်တည်း၍ရမည်မဟုတ်ပါ။ ဟူးဆိတ်ကားများ ကောင်းသည်ဟု ထိုသူက စပြောလျှင်ပြောချင်း ဒီကားတွေ မကောင်းဘူးဟု ကျွန်တော်လည်း ခွတ်အတင်းခံငြင်းမည်ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော် ခွတ်ငြင်း လေလေ ထိုလူလည်း ဟူးဆိတ်မော်တော်ကားများအကြောင်းကို တစ်ခက်မှ ခံငြင်းလေလေ ဖြစ်မည်ကား မလွဲတည်း။ ဤသို့တစ်ဖက်မှ ငြင်းလေလေ ကျွန်တော့်ကားတွေ မရောင်းရဘဲ ဟူးဆိတ်ကားတွေ ရောင်းရလေလေပဲ။

'ကုန်ခဲ့သောနှစ်များကို ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင် ရှေးအခါက ကျွန်တော်၏ ကုန်များကို စွဲအောင် မရောင်းနိုင်သည်မှာ ဘာမျှ အံ့သြစရာ မရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ငြင်းခုံခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ စကားများခြင်း စသည်တို့ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာကို ကုန်လွန်စေခဲ့၏။ ယခုအခါတွင်မူကား ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏နှုတ်ကို ကောင်းစွာ စောင့်စည်း၏။ ဤသို့ စောင့်စည်းခြင်းသည် အကျိုးရှိကြောင်း ကျွန်တော်တွေ့ရ၏'

ပညာရှိ စင် မရနံ့ကလင်' ဆိုသူ ပြောကြားသောစကားမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်သည်။

သင်သည် တစ်ဖက်သားကို ဆန့်ကျင်ဘက်လုပ်၍ ငြင်းခုံခဲ့လျှင် တစ်ခါတစ်ရံ သင်ပင်လျှင် အနိုင် ရကောင်း ရပေမည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့

အနိုင်ရခြင်းသည် အကျိုးမရှိသော နိုင်ခြင်းပေတည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ထိုသို့ အနိုင်ရခြင်းဖြင့် သင်သည် တစ်ဖက်သား၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ခံယူရ
လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် သင်ကိုယ်တိုင်ချိန်ဆ၍ ကြည့်ပေတော့။ စကားအနိုင်ရတာကို
ယုံမည်လား။ သို့တည်းမဟုတ် လူတစ်ယောက်ကြည်ညိုခြင်းကို ခံယူမည်လား။
ဤဗေးခွန်းနှစ်ခုကို ကောင်းစွာ ချိန်ဆ၍ ဖြေပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
နှစ်ခုစလုံးကို တစ်ပြိုင်တည်းရနိုင်ရန် ခဲယဉ်းသောကြောင့်ပေတည်း။

ခတ်စတန် ထရန်စကရစ်* သတင်းစာသည် အောက်ပါ လင်္ကာပျက်
တစ်ခုကို ပုံနှိပ်ဖော်ပြပေးလေသည်။

‘ဝီလျံကျေးဇူးပြုထားတဲ့ ဤနေရာ’

သုလမ်းဟာ မှန်ကန်ကြောင်း မောင်းရင်းသေရှာ၊

သေအချာ မှန်ပါရဲ့ သုလမ်း။

မှားလို့သေတာနဲ့ ဘယ်မကြားတယ် သွားပေါ်တစ်ခန်း၊’

သင်ခြင်းသမျှ စကားတို့သည်လည်း အမှန် များကောင်း များပေမည်။
ဆိုသော် ဤသို့ခြင်းခံခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်
လိမ့်မည်ဟု သင် မျှော်လင့်ခဲ့ပါလျှင် သင်၏ လုပ်နည်း မှားသကဲ့သို့ သင်၏
မျှော်လင့်ခြင်းသည်လည်း အချည်းနှီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အမေရိကန်သမ္မတ ဝီလဆင်၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး
ဖြစ်သူ ဝီလျံ ဂျီ မက်အဒူး က ‘ကွန်ပီသည် နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာသော
နိုင်ငံရေးကို လိုက်စားလာခဲ့ပြီးသည့်နောက် လက်တွေ့သိရှိရသော သင်ခန်းစာ
တစ်ခုသည်ကား အခြား မဟုတ်၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့် လူပြိန်းတစ်ယောက်၏
စိတ်ကို မပြောင်းလဲနိုင် ဟူသော သင်ခန်းစာပင် ဖြစ်လေသည်’ ဟု ထုတ်ဖော်
ပြောဆိုပူးလေသည်။

ဒါမှ မစွတာ မက်အဒူး၊ ‘လူပြိန်း’ ဟူ၍သာ သင်သည် လျှော့လျှော့ပေးပေး
ပြောသွားပေသည်။ ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့ဖူးသမျှထဲတွင် မည်မျှလောက်ပင် ပညာ
တတ်နေသောသူဖြစ်စေကာ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့် သူ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲ၍ မရနိုင်ချေ။

၁။ The Boston Transcript

၂။ ‘Here lies the body of William Jay,
Who died maintaining his right of way.-
He was right, dead right, as he sped along.
But he's just as dead as if he were wrong.’

၃။ William O. Mc Adoo

သာဓကတန်ခိုး ထုတ်ပြပါအံ့။ ဗရုဏ်ဒရစ်အက်စပါဆင်^၁ ဆိုသူ အမြတ်တော်ကြေး အတိုင်ပင်ခံတစ်ဦးသည် အစိုးရ အမြတ်တော်ကြေးအရာရှိ တစ်ဦးနှင့် တစ်နာရီလောက်ကြာသော ငြင်းခုံလျက်ရှိ၏။ အစိုးရအရာရှိက အမြတ်တော်ငွေ ကိုးထောင်အပေါ်တွင် အမြတ်တော်ကြေး ကောက်ခံရာ အမြတ်တော်ကြေး အတိုင်ပင်ခံကလည်း ထိုဒေါ်လာငွေ ကိုးထောင်သည် ဆုံးမည့်ကြွေးဖြစ်သောကြောင့် ထိုငွေအတွက် အမြတ်တော်ကြေး မပေးလိုက် ကြောင်းနှင့် ထုချေ၏။ အမြတ်တော်ကြေး အတိုင်ပင်ခံက ငြင်းလေလေ အမြတ်တော်ကြေး အရာရှိကလည်း ‘ဆုံးမည့်ကြွေးမကလို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမြတ်တော်ကြေး ပေးရမည်ဟု’ ဖွတ်အတင်း ပြောလေလေ ဖြစ်နေ၏။

ထိုကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမြတ်တော်ကြေး အတိုင်ပင်ခံ မစ္စတာပါဆင် ကိုယ်တိုင် အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်ပြောဖူးလေသည်။

အမြတ်တော်ကြေး အရာရှိသည် အလွန် အပြောအကျယ်သော သူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ မာနလည်း အလွန်ကြီး၏။ နည်းလမ်းတကျ ဘယ်လိုပင် ပြောပြ သော်လည်း နားမဝင်တာပေ။ ကျွန်ုပ်က ငြင်းလေလေ၊ သူသည် ပို၍ ခေါင်းမာလေလေ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငြင်းခုံခြင်းကို ရပ်စဲလိုက်ပြီးနောက် နည်းသစ်တစ်ခုကို တွင်ရလေသည်။ ထိုနည်းသည်ကား အခြားမဟုတ် သူ့ကို ချီးကျူးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

‘ဝန်ထောက်မင်း နေ့စဉ်ဆုံးဖြတ်နေတဲ့ ကိစ္စများနှင့် စာလိုက်ရင် ယခု ကိစ္စဟာ အသေးအမွှားကလေး နေမှာပေါ့။ အမြတ်တော်ကြေး ကောက်ခံပုံ စနစ်ကို ကျွန်တော်လဲ ကောင်းစွာ လေ့လာခဲ့ဖူးပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ စာအုပ်ထဲမှာရှိတဲ့ ပညာတွေလောက်သာ လေ့လာဖူးတာပဲ။ ဝန်ထောက်မင်းလိုတော့ လက်တွေ့အလုပ်ကိုမလုပ်ဖူးဘူး။ အဟုတ် ပြောတာပါ။ တစ်ခါတလေများ ဝန်ထောက်မင်းတို့လို အလုပ်မျိုးကို လုပ်ရရင် သိပ်ကောင်း မှာပဲလို့ အောက်မေ့မိပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်ရရင် ကျွန်တော့်မှာပဲ အသိဉာဏ် အတော်တိုးမှာပဲ’ ဟု ကျွန်တော်က ပြောပြ၏။ ထိုပြောသမျှ စကားထဲတွင် အကယ်စင်စစ် အပိုတစ်လုံးမျှ မပါပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ရှိသမျှကို အရင်း တိုင်းနှင့် ပြောပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁။ Frederick S. Parsons

တို့စကားကို ကြားရသောအခါ အမြတ်တော်ကြီး ဝန်ဆောင်သည်။
ခါးဆန့်ပြီးလျှင် ကုလားထိုင်နောက်ကို ခို၍ စာရင်းလိမ်ပြသော သူများကို
မိအောင် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖမ်းဆီးခဲ့ဖူးသည် အစရှိသည်ဖြင့် သူ၏
အလုပ်အကြောင်းကို အချိန်အတော်ကြာစွာ ကျွန်တော်အား ပြောပြပါသည်။
စကားပြောရင်း သူ၏ လေသံသည် တွေ့စကလောက် မမာတော့ချေ။
အတော်ပင် ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်လာပြီးနောက် သူ့ကလေးများ၏အကြောင်းကို
ဆက်၍ ပြောပြနေပါသည်။ ကျွန်တော်အခန်းမှ ထွက်ခါနီးတွင် ကျွန်တော်၏
ကိစ္စကို ထပ်မံစဉ်းစား၍ ရက်များမကြာခင် သူ၏ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
ပေးပါမည်ဟု ပြောသွားလေသည်။

သုံးရက်ကြာသောအခါ သူသည် ကျွန်တော်၏ အလုပ်ခန်းသို့လာပြီးလျှင်
ငွေကိုးထောင်အပေါ်တွင် ကောက်ထားသော အမြတ်တော်ကြေးကို လျှော့ပစ်
လိုက်ပြီဟူ၍ အကြောင်းကြားပါသည်။

အမြတ်တော်ကြေး ဝန်ဆောင်၏ စိတ်ထားသည် အထူးအဆန်း
မဟုတ်ချေ။ လူတိုင်းမှလည်း ဤကဲ့သို့ စိတ်ထားမျိုးရှိကြလေသည်။ သူသည်
သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေ၏။ မစ္စတာပါဆင်နှင့်ငြင်းနေစဉ် သူ၏ အာဏာကို
ပြရန် အခွင့်အလမ်းကို သူသည် ရရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မစ္စတာပါဆင်သည်
အငြင်းကို ရပ်ပြီးလျှင် သူ၏ အာဏာကို အသိအမှတ် ပြုလိုက်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် သူသည် သူ၏ အာဏာကို ပြခွင့်ရသဖြင့် များစွာ ဂေလျနပ်ပြီး
လျှင် တစ်ဖက်သားကို သနားညှာတာတတ်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာ
လေသည်။

နဂိုလီယန်၏ အိမ်တော်ကျွန်ဖြစ်သော ကွန်စတင့်^{၁၁} ဆိုသူသည် 'နဂို
လီယန်၏ အတွင်းရေးများအကြောင်း'ကို စာအုပ်အဖြစ်ရေးသားဖူးလေသည်။
သူသည် နဂိုလီယန်၏ မိဖုရား ဂျိုးဆက်ဗင်^{၁၂} နှင့် ဗီလီယက်^{၁၃} ကစားသည့်
အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်မှာ မှတ်သားစွယ်ရာပင်။

'ကျွန်ုပ်တို့ အစွမ်းရှိသော်လည်း မိဖုရားကြီးနှင့် ကစားတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သာ
အရှုံးပေးလေ့ရှိရာ မိဖုရားကြီးသည် အလွန် နှစ်သိမ့်တော်မူလေသည်'

၁၁ Constant

၁၂ Recollections of the Private Life of Napoleon

၁၃ Josephine

၁၄ Billiards

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကွန်စတန်တီနိုပူလ် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အပြီသင့်တင့်သော ဤသင်ခန်းစာကို ယူကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့ထံ၌ ကန်တယ်လက်ကြွသူများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်းစားများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ လင် သို့မဟုတ် မယားများနှင့် ဆိုင်မိကြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့တွင် နိုင်သောငှါ ငြင်းနိုင်သောအစွမ်းများ ရှိပင်ရှိလင့်ကစား သူတို့ကို အနိုင်ပေးလိုက်ကြပါစို့။

‘ဒေါသကို မေတ္တာဖြင့်နိုင်စေရာသည်’ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်က ဟောကြားတော်မူခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အယူအဆလွဲနေခြင်းကို ငြင်းခုံခြင်းဖြင့် ကွယ်ပျောက်သွားအောင် မလုပ်နိုင်။ သာယာမြေခံစွာ ပြောတတ်ခြင်း၊ နှုတ်ချိုခြင်း၊ တစ်ဖက်သားကို လျှော့ပေးခြင်း၊ တစ်ဖက်သား၏ ဆန္ဒကို တာဏှယံပြည့်ဝအောင် လုပ်ပေးလိုသော စိတ်ထားရှိခြင်းတို့သာလျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အယူအဆလွဲနေခြင်းကို ဖယ်ပျောက်သွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လေသည်။

တစ်ခါတုန်းက စစ်ဗိုလ်ကလေးတစ်ဦးသည် မိမိအဖော်တစ်ယောက်နှင့် အပြင်းအထန် ငြင်းခုံလျက်ရှိရာ ‘မိမိကိုယ်ကို အထက်ဆုံးအတန်းသို့ရောက်အောင် ရည်ရွယ်ချက်ရှိသူသည် စကားအနိုင်လု၍ ငြင်းခုံနေရန် အချိန် မရှိချေ။ ထိုမျှ မကသေး၊ ငြင်းခုံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသော စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဒေါသကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း စသည့် အကျိုးတို့ကိုလည်း ထိုသူသည် မလိုလားအပ်ချေ။ ဆတူဖြစ်နေလျှင်လည်း လျှော့ပေးပါ၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ကပင် နိုင်လျှင်လည်း လျှော့ပေးပါ။ သင်ပိုင်သောနေရာ ပြန်ပါစေ၊ ထိုနေရာကို ရရန်အတွက် အကိုက်ခံ၍ ဆွေးတစ်ကောင်နှင့်မက်ပြီး လာမနေပါနှင့်။ ဆွေးကိုက်ခံရလျှင် ထိုဆွေးကို သတ်ပစ်သော်လည်း အနာပျောက်မည် မဟုတ်ချေ’ စသည်ဖြင့် သမ္မတလင်ကွန်းသည် စစ်ဗိုလ်ကလေးကို ဆုံးမဖူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဥပဓာသ အမှတ် ၁ သည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။
တစ်ဖက်သားကို မိမိဘက်သို့ပါအောင် လုပ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးသော နည်းတစ်ခုသည် ‘ငြင်းခုံနေခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ’။

အခန်း ၂

ရန်သူပေါ်စေသော ကိန်းသေနည်း မည်သို့ ရှောင်ရမည်

သိသိုဝီ ရစခဲ့သည် အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတဖြစ်စဉ်က သူ လုပ်သမျှကိစ္စ တို့သည် ၅၅ ရာခိုင်နှုန်းမျှ မှန်ကန်ခဲ့ပါလျှင် သူသည် သူ့မျှော်လင့်ထားသည့် အတိုင်း ထိပ်ဆုံးအတန်းကို ရောက်ရှိလိမ့်မည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ဖူးလေသည်။

ယခုခေတ်၏ ထိပ်တန်းအကျဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ယောက်လုံးက သူ လုပ်သမျှသော ကိစ္စ တစ်ရာလျှင် ၅၅ ခုလောက်ပင် မမှန်ဟု ဆိုလျှင် သင်နှင့် ကွန်ပီတို့မှာမူကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါမည်နည်း။

အကယ်၍ သင်သည် သင်လုပ်သမျှ ကိစ္စတွင် ၅၅ ရာခိုင်နှုန်းမှန်သည်ဟု သေချာလျှင် ဝေါလမ်း၊ သို့သွား၍ တစ်နေ့လျှင် ဒေါ်လာတစ်သန်းလောက် ရအောင် လုပ်၊ ရွက်လှေကို ဝယ်၊ အငြိမ့်မင်းသမီးကလေးနှင့် လက်ထပ်၍ နေနိုင်ပေလိမ့်မည်။ သင်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် တစ်ရာမှာ ၅၅ ကြိမ်လောက်မျှ မမှန်နိုင်လျှင် တစ်ဘက်သားအား အတယ်ကြောင့် မှားသည်ဟု သင်သည် စွပ်စွဲပေမည်နည်း။

သင်သည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မှားသည်ဟု စကားဖြင့်သာ ထင်ရှားအောင် စွပ်စွဲနိုင်သည် မဟုတ်၊ သင်၏ မျက်နှာပေး အမူအရာဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ လေယူလေသိမ်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဟန်လက်ဟန် ဖြင့်သော်လည်းကောင်း စကားကဲ့သို့ပင် ထင်ရှားအောင် စွပ်စွဲနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍ သင်သည် တစ်ဘက်သားကို မှားသည်ဟု တစ်နည်း

နည်းဖြင့် ခွပ်ခွဲလိုက်လျှင် ထိုအခွပ်အခွဲခံရသောသူသည် သင်နှင့် စိတ်သဘောချင်း ညီညွတ်နိုင်ပါဦး မည်လား။ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ညီညွတ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ခွပ်ခွဲလိုက်ခြင်းဖြင့် အခွပ်ခွဲခံရသူ၏ အသိဉာဏ်နှင့် 'ငါ'တည်းဟူသော မာနကိုသင်သည် တိုက်ရိုက်စော်ကားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ စော်ကားခြင်းကြောင့် အစော်ကားခံရသူသည် သင့်ကိုပြန်၍ 'တွယ်' ချင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်ကို ပြင်ချင်လိမ့်မည်ကား မဟုတ်။ ပညာရှိကြီးများဖြစ်ကြသော ပလေတိုနှင့် အင်မချူရယ် ကန်၊ ဟို၏၊ ကျမ်းစာအုပ်များကို အကိုးအကားလုပ်ပြုစေကာမူ မာနကို တိုက်ရိုက်အစော်ကားခံရသောသူသည် သင်ပြောသမျှစကားကို နာယူတော့မည် မဟုတ်ပေ။

တစ်ဖက်သားနှင့် စကားပြောသောအခါ 'မင်း နားလည်အောင် ငါရှင်းပြမယ်' ဟူသော စကားမျိုးကို ဘယ်အခါမှ မသုံးလေနှင့်။ ထိုစကားမျိုးသည် အတော်ပင်ကန့်လန့်ကျသောစကားမျိုးဖြစ်လေသည်။ ထိုစကားမျိုးကို သုံးခြင်းဖြင့် 'ငါ မင်းထက်စတင်တယ်၊ ငါ့စကားကို နားထောင်မိရင် မင်းနဲ့ နဂိုစိတ်ထားတွေ ပြောင်းကုန်လိမ့်မယ်' ဟူ၍ ပြောရာရောက်လေသည်။

ဤစကားသည် တစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် ဆရာလုပ်ချင်သောစကား ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားမျိုးကို ပြောမိလျှင် သင်ပြောချင်သည့် စကားကိုမှ ရေလည်အောင် မပြောရသေးမီ တစ်ဖက်သား၌ သင့်အား ကလန်ကဆန် ပြန်၍ပြောချင်သောစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။

တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲအောင် လုပ်ရန်ကိစ္စသည် စိတ်အလွန်ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်နေသော အခါများပင်လျှင် ခက်ခဲလွှဲကန်ရှိရာ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ဤကိစ္စကို ပို၍ခက်ခဲသော လုပ်ချင်ရသနည်း။ မကြိုးစားရသေးမီကပင် ရှုံးနေသောကိစ္စကို အဘယ့်ကြောင့်လုပ်ချင်ရသနည်း။

တစ်ဖက်သားမသိသည့်ကို သိအောင်ပြောလိုသောအခါ တိုက်သို့ပြောမှန်းကို တစ်ဖက်သားအား အသိမပေးပါနှင့်။ ပြောရာ၌ အလွန်ပါးနပ်ပါစေ။ သင့်စကားကို နားထောင်နေသောသူကိုယ်တိုင်က သင်သည် သူ့ကို ဆုံးမနေသည်ဟု မထင်မှတ်အောင် ပြောပါလေ။

‘လူကလေး တတ်နိုင်လျှင် အခြားသူများထက်ပို၍ ပညာရှိအောင် ကြိုးစားပါ။ သို့ရာတွင် ဤကဲ့သို့ပို၍ ပညာရှိကြောင်းကို အခြားသူများအား မပြောပါလေနှင့်’ဟူ၍ လော့ ရက်စကားမီး^၁ ဆိုသူ ပညာရှိတစ်ဦးက သူ၏ သားကို ဆုံးမဖူးလေသည်။

အနုစိ၂၀ လောကီက မှန်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ခဲ့သော အရာများ အနက် အလီပေါင်းကလွဲ၍ အခြားအရာများကို ကျွန်ုပ်သည် နှစ်နှစ်ကာတာ မယုံတော့ချေ။ အိုင်းစတိုင်း၏ စာအုပ်များကို ဖတ်ပြီးသောအခါ အလီပေါင်း ကိုပင် သံသယ ဖြစ်လာပြန်လေသည်။ နောက်အနှစ်နှစ်အယ်လောက်ကြာလျှင် ယခုစာအုပ်ထဲ၌ရေးသော စကားများကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ယုံချင်မှ ယုံတော့မည်။ မည်သည့်အရာမျိုးကိုမျှ ကျွန်ုပ်သည် ရှေးကလောက် ယုံယုံကြည်ကြည် မရှိတော့ပေ။

‘ငါသိသောအရာ တစ်ခုတည်းသာရှိသည်။ ထိုအရာသည်ကား အခြား မဟုတ်။ ငါဘာမှ မသိသေးဟူ၍ သိခြင်းပင်ဖြစ်သည်’ဟု ဆိုကရေးတီး^၂ ဆိုသူ ပညာရှိကြီးသည် သူ၏ တပည့်များကို ဆာသင်^၃ မြို့တွင် မကြာခဏပြောခဲ့ဖူး လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆိုကရေးတီးထက် ပို၍ ပညာမရှိနိုင်ချေ။ ဆိုကရေးတီး တစ်ယောက်လုံးကပင် ဤသို့ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ပြောဖွယ်ရာ မရှိတော့ပြီ။ ထို့ကြောင့် တစ်ဘက်သာ အား မှားသည်ဟုပြောဆိုသောအကျင့်ကို ကျွန်ုပ်သည် လုံးလုံး ဖွန့်လိုက်လေပြီ။ ဤကဲ့သို့ ဖွန့်လိုက်ခြင်းကြောင့် အကျိုးရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ရဖူးလေသည်။

အကယ်၍ လူတစ်ယောက်သည် စကားတစ်ခုကို ပြောလိုက်ရာ ထိုစကားသည် မှားသည်ဟု သင်ကိုယ်တိုင် အကယ်စင်စစ် သေချာကျနစွာ သိရှိသည့်တိုင်အောင် ထိုသူ့ကို မှားသည်ဟု တိုက်ရိုက်မပြောဘဲ အောက်ပါ စကားမျိုးဖြင့် ပြောရလျှင် မကောင်းပေဘူးလား။

‘ဘိမ္မာအချေ၊ ကျွန်တော် ထင်တာက တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်၊ ကျွန်တော် ထင်တာ မှားချင်လဲ မှားမှပဲ၊ ကျွန်တော်က အတွေးတော့ တော်တော်

၁။ Lord Chestertfield
၂။ Einstein
၃။ Socrates
၄။ Athens

ခေါင်တတ်တယ်။ တကယ်လို့များ မှားနေလျှင်ပြင်ပါ။ အကြောင်းချင်းတကို တစ်ခုစီပြန်ပြီး စပ်ကြည့်ရအောင်။

‘ကျွန်တော် မှားချင်လဲများများ၊ ကျွန်တော်က အတွေးတော့ တော်တော် ခေါင်တတ်တယ် အကြောင်းချင်းတစ်ခုစီကို ပြန်ပြီး စစ်ကြည့်ရအောင်’ အစရှိသော စကားလုံးများသည် အတော်တာသွားသော စကားများဖြစ်၏။

‘ကျွန်တော် မှားချင်လဲ မှားမှား၊ အကြောင်းချင်းတစ်ခုစီပြန်ပြီး စစ်ကြည့် ရအောင်’ အစရှိသော စကားများကို တယ်လူမျိုးမျှ ကန့်ကွက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

လောကဓာတ်ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ စကားသုံးနှုန်းပုံကို ကြည့်ကြဦးစို့။ တစ်ခါတုန်းက စတင်ဖင်စာနံ “ဆိုသူနှင့် ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူး၏၊ သူသည် နာမည်ကျော် လောကဓာတ်ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။ အလွန်အေးသောအာတိတ် စက်ဝိုင်း၏မြောက်ဘက်တွင် ဆယ့်တစ်နှစ်ကြာအောင် နေခဲ့သည့်ကာလတွင် မြောက်နှစ်တိုင်တိုင် အမဲသားနှင့်တွေ့ရသော နှိပ်စဲလေသည်။ သူနှင့်တွေ့သောအခါ သူကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်စစ်ဆေးလျက်ရှိသော လောကဓာတ်နည်း တစ်နည်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြသဖြင့် ဘယ်လိုနည်းသစ်တွေကို လက်တွေ့ပြုမလို့တုံးဟူ၍ မေးဖူး၏။ ထိုအခါ ‘လောကဓာတ်ဆရာဆိုတာ စင်စစ်မတော့ နည်းသစ်တွေကို လက်တွေ့ပြုဖို့ မကြိုးစားပါ။ ရှိပြီးသားနည်းဟောင်းတွေကို မပေါ်ပေါ်အောင် ရှာတာပါပဲ’ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ကို ပြန်ပြော၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုစကားများကို မည်သည့်အခါမျှ မေ့နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

စကား ပြောရာ၌ သင်ကိုယ်တိုင် မှားကောင်း မှားလိမ့်မည်ဟူ၍ ဝန်ခံခြင်းဖြင့် သင့်၌ ထားမဖြစ်နိုင်။ ဤကဲ့သို့ ဝန်ခံခြင်းကြောင့် ဘာကိုမျှ ငြင်းခုံရာ မလိုဘဲသာသာ သင်နှင့်စကားပြောနေသော တစ်ဖက်သားသည်လည်း သင်ကဲ့သို့ပင် စိတ်သဘောထား ကြီးလာ၍ သင်ကဲ့သို့ပင် မှားကြောင်းကို ဝန်ခံချင်သော စိတ်ထားများ ပေါ်ပေါက်လာပေမည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် မှားယွင်းလျက်ရှိသောအခါ မှားသည် ဟု ထိုသူအား တုံးတိတ်ကြီး ပြောမိသောကြောင့် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ဖူးကြောင်း သာဓက တစ်ခုကို ဖော်ပြပါအံ့။

လုပ်ငါတင်နှင့် ဖလိကော်သိုနေရှင်း? တို့ဖြစ်ကြသော အမှုကြီးတစ်ခု သည် အခမရှိကန်ပြည်တောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ မှားမကြာမီက ရောက်လာလေသည်။ ထိုအမှုတွင် မစ္စတာအက်စ်၊ ဆိုသူက ရှေ့နေအဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်လေသည်။ တရားဖြစ်နေသောအခါမှာ အလွန်များပြားရုံသာ မက ဥပဒေတစ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မရှင်းလင်းသောအချက်များလည်း အကျုံး ဝင်လျက်ရှိကား၊ ထိုအမှုသည် အလွန်အရေးကြီးသောအမှုတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

ထိုအမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်လဲနေစဉ် 'ရောက်သောဆိုင်ရာတွင် စာချုပ်များကို ကန့်သတ်ပိုင်းခြားထားသည့်နှစ်ဟာ ခြောက်နှစ်မဟုတ်ဘူးလား' ဟု တရားဝန်ကြီးတစ်ဦးက မစ္စတာအက်စ်ကို ဖြတ်၍ မေးလိုက်လေသည်။

မစ္စတာအက်စ်ကလည်း လျှောက်လဲချက်ကို ခေတ္တရပ်၍ မေးသော တရားဝန်ကြီးကို အံ့အားသင့်စွာ စိုက်ကြည့်နေပြီးနောက် 'ရောက်သော ဆိုင်ရာတွင် စာချုပ်ကန့်သတ်သည့်ဥပဒေမရှိပါ' ဟု တုံ့တိတိ ပြန်ပြောလိုက် သည်။

'ဒီလိုလဲပြန်ပြီး ဖြေလိုက်ပါရော တစ်ရုံးလုံးလဲ မီးကီရေနှင့်သတ်သလို တိတိသွားတာပဲ၊ ကျွန်ုပ်က မှန်ပြီး တရားဝန်ကြီးက မှားလို့မှားကြောင်းကို ပြောမိတာ အမှန်ပဲ၊ သို့ပေမယ့် ဒီလိုပြောလိုက်လို့ တရားဝန်ကြီးက ကျွန်ုပ် အပေါ်မှာ ခေတ္တရှိလာသတဲ့လား၊ မရှိဘူး၊ ဥပဒေအရဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်မှန်သည်ဟု ယနေ့ထက်တိုင် ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာယုံကြည်၏၊ နောက်ပြီးတော့လဲ အဲဒီနေ့က ခါတိုင်းနေ့တွေကထက် ကျွန်ုပ်၏ လျှောက်လဲချက်ဟာ ပိုပြီးကောင်းတယ်လို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သိတယ်၊ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပညာရှိ၍ နာမည်ကျော်ကြားသော တရားဝန်ကြီးတစ်ဦးကို ဖျောင်းဖျောင်းပျူ မပြောဘဲ မှားသည်ဟု တုံ့တိတိ ပြောမိသောကြောင့် အမှားကြီး မှားခဲ့ရလေသည် ဟူ၍ မစ္စတာ အက်စ်ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်များကို ပြောပြဖူးလေသည်။

အမှန်ကိုရောက်အောင် တွေ့နိုင်သောသူများသည် အလွန်ရှားလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် များသောအားဖြင့် အစွဲအလမ်း ကြီးသောသူများ ဖြစ်ကြသည်။ များသောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၌ အဖက်ဖက်၌ နှလုံးလျက်ရှိသော စိတ်ကူးများ၊ သတိကြောင့်ခြင်း၊ မယုံသက်သေဖြစ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခြင်း၊ မနာလိုခြင်းနှင့်

၁၁ Lusignan & Fleet Corporation 280 U.S. 329
 ၂၉ Mr. S

မာနများ ရှိကြလေသည်။ များစွာသော လူတို့သည် သူတို့ ယုံကြည်သော ဘာသာ သို့မဟုတ် နှစ်သက်သောဆဲတောက်ပုံ သို့မဟုတ် မှန်သည်ထင်သော ကွန်မြူနစ်^၁ ဝါဒ သို့မဟုတ် စွဲလမ်းလျက်ရှိသော ဇာတ်လိုက်မင်းသား ကလတ်ဂေဗယ် စသည့် အရာတို့ကို စွန့်ပစ်ကြရန် အလိုမရှိကြချေ။

ထို့ကြောင့် အကယ်၍ တစ်ဘက်သားကို မှားသည်ဟု ပြောတတ်သော ဝါသနာ အသင့်၌ ရှိခဲ့ပါလျှင် အောက်ပါဇာတ်ကို နှုတ်ဖတ်စားဖူးမီ နံနက်တိုင်း ဖတ်ကြားပါလေ။ ထိုဇာတ်သည် ပရော်ဖက်ဆာဂျိမ်းဟာဗေး ရော်ဗင်ဆန်^၂ ရေးသားသော 'စိတ်ဖြစ်ပေါ်ပုံ'^၃ ဇာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်ဖြစ်လေသည်။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် မကြိုးစားရဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထားများသည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ရဖူး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက မှားသည်ဟု စွပ်စွဲလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသို့ပြောဆိုခြင်းကို မနှစ်ခြိုက်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မူလသဘောထားကို မပြောင်းဘဲ စွတ်တရွတ် နေတတ်ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည် စွဲလမ်းချက် များအပေါ်တွင် အမှန်အမှတ်မဲ့ ပေါ်ပေါ်ဆဆ နေတတ်ကြသော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ထိုအချက်များကို ထိခိုက်ပြောဆိုလာသော အခါ သူတို့အပေါ်တွင်ရှိသော ကျွန်ုပ်တို့၏ စွဲလမ်းခြင်း စိတ်ဓာတ်တို့ သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရင်တွင်း၌ ဆထက်ထမ်းပြီး တိုးလာသည်ကို တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။ စင်စစ်မှာမူကား ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အမှားအမှန်ကို ဤမျှလောက် ဂရုစိုက်လှ၍ မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်ကို ထိခိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ လူတို့တွင် 'ငါ့ဟာ' ဆိုသော စကားလုံးကလေးသည် အလွန် အရေးကြီးလေသည်။ ထိုအချက်ကို ကောင်းစွာ အသုံးပြုတတ်ခြင်းသည် ပညာရှိခြင်း၏ အစပင်တည်း။ 'ငါ့ထမင်း' 'ငါ့ခွေး' 'ငါ့အိမ်' 'ငါ့အဖေ' 'ငါ့တိုင်းပြည်' 'ငါ့ဘုရားသခင်' စသော စကားလုံးတို့သည် အဓိပ္ပာယ်လေးနက်ရာ၌ ညီညွတ်မှုပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နာရီသည် အချိန်မှားနေသည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ မော်တော်ကားသည် စုတ်နေသည်

၁။ Communist
၂။ Professor James Harvey Robinson
၃။ 'The Mind in the Making'

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အပြောခံရမည်ကို မနစ်မြို့ရုံသာမက အင်္ဂါဂြိုဟ်တွင် ရှိသော ရေသွားမြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားထားသည့် အချက်များသည် လည်းကောင်း၊ 'အင်္ဂါပိတောက်တပ်' ဟူသော စကားလုံးကို ဆင်္ကရာဇ် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသံထွက်သည် လည်းကောင်း၊ ဆယ်လီစင်^၁ စာတ်သည် ဆေးပက်တွင်မည်မျှ အသုံးဝင်သည် သို့မဟုတ် ပထမဆာဂ္ဂန်^၂ ၏ မွေးနေ့သည် မည်သည့်နေ့ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှတ်အသားများသည် လည်းကောင်း၊ မှားယွင်း ချွတ်ချော်နေသော ကြောင့် သူတို့ကို အသစ်ပြင်ရန် လိုသည်ဟူသော သွန်သင် ချက်တို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မနစ်မြို့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့မှန်သည်ဟု အယူရှိထားသော ယုံကြည်ချက်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်လက် ယုံကြည်လိုသောဆန္ဒများ ရှိကြသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်များကို ထိခိုက်ပြောဆိုသောအခါ မခံချင်သော မိတ်ဖာတ်များကြွတက်လာပြီးလျှင် ထိုအချက်များဘက်မှနေ၍ ဆင်ခြေအမျိုးမျိုးပေးကာ ခုခံကာကွယ် တတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် စကားပြောရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကိုးအကားများသည် အခြားမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ရင်းစွဲဖြစ်သော အချက်များကို ကာကွယ်ရန်အတွက်ပေးသော ဆင်ခြေများပင် ဖြစ်ကြ၏။

တစ်ခါတုန်းက ကျွန်ုပ်၏အိမ်ကို အလှဆင်ရန်အတွက် လူတစ်ယောက်ကို ငှား၍ ခိုင်းဖူး၏။ အားလုံးပြီးစီး၍ အလှဆင်ပေးခဲ့အတွက် ကြွေးတောင်းစာရင်း ရောက်လာသောအခါ ဈေးကြီးလွန်း၍ ကျွန်ုပ်သည် ပင့်သက် ရှုမိ၏။

ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် အိမ်သို့ အလည်ရောက်လာ၏။ အလှဆင်ထားသည်ကို တွေ့သောအခါ အလှပြင်စာယယ်လောက်ပေးရသလဲဟု မေးလေသည်။ အခါကိုပြောပြသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေသည် စုတ်သတ်၍ 'အလှပြင်သမားက' ခွင့်ကို 'ချ'သွားပြီ၊ ဈေးသိပ်များတာပေါ့'ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေပြောသောစကားသည် အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်ထားသော အလုပ်များကို မှားသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ အပြစ်ဆိုခြင်းကိုမူကား ကြိုက်သူ အလွန်နည်းလေသည်။

၁။ 'Epactetus'

၂။ 'Salicin'

၃။ 'Sargon I'

ကျွန်ုပ်လည်း ပုထုဇဉ်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်လုပ်ထားသော အလုပ်ကို ကာကွယ်လို၏။ ထို့ကြောင့် 'အကောင်းကြိုက်ရင် ဈေးပေါပေါနဲ့ မရဘူး၊ ဈေးနည်းနည်းဆိုရင် ကုန်အညံ့တွေရမှာပေါ့' အစရှိသည်ဖြင့် ပြန်၍ ပြောလိုက်၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် အခြားမိတ်ဆွေတစ်ဦး အလည်ရောက်လာပြန်၏။ ထိုမိတ်ဆွေကမူကား အလှပြင်ထားသော အရာများကိုကြည့်ပြီးလျှင် အလွန် စိတ်ထားထက်သန်စွာနှင့် ချီးမွမ်းလျက်ရှိ၏။ သူ၏ အိမ်၌လည်း ဒီလိုများ အလှပြင်ထားနိုင်လျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ အစရှိသည်ဖြင့် ပြောကြား၏။ ထိုမိတ်ဆွေ၏ စကားကိုကြားရသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဓာတ်များသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် 'ဟာ မပြောပါနဲ့တော့ကွယ်၊ ခိုင်းပြီးသား ဖြစ်နေလိုသာ ငြိမ်နေလိုက်ရတယ်၊ အစကသာ ဒီလောက် ကုန်မယ်မှန်းသိရင် မခိုင်းပါဘူး၊ ဈေးသိပ်ကြီးတာပဲ' ဟူ၍ ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြော၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှားတစ်ခုကို ပြုလုပ်မိသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ထဲက သာလျှင် မှားကြောင်း၊ ဝန်ခံကောင်း ဝန်ခံလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့အား ပျောင်းပျောင်းဖျဖျ သာသာယာယာနှင့် ခေးမ်းခြင်းပြုလျှင် ထိုသို့ ဓေးသုများအား ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှားကို ဝန်ခံ၍ 'ငါမှန်တာကို ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောရတယ်' အစရှိသော စိတ်ထားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘောထားကြီးခြင်းကို ဂုဏ်ယူကောင်း ဂုဏ်ယူမိပေမည်။ 'မည်သို့ပင် သဘောထားကြီးချင်သော ဆန္ဒရှိစေကာမူ အတင်းစွပ်စွဲလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ မှားကြောင်းကို ဝန်ခံမည်မဟုတ်ပေ။

အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်* ဖြစ်ပွားစဉ်က ထိုပြည်၏ အကျော်ကြားဆုံးသော သတင်းစာဆရာကြီးဖြစ်သည့် ဟော်ရေစ် ဂရီလေသည် အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတ လင်ကွန်းနှင့် အပြင်းအထန် သဘောကွဲလွဲခဲ့လေသည်။ လင်ကွန်းအား သတင်းစာတစ်စောင်၍ အပြင်းအထန် ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းပုတ်ခတ်နေသားခြင်းဖြင့် လင်ကွန်းသည် သူ့ဘက်သို့စိတ်ပြောင်းလာလိမ့်မည် ဟူ၍ ဟော်ရေစ်ဂရီလေသည် အယူရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်အထက်ပါနည်းအတိုင်း လပေါင်းနှစ်ပေါင်းများစွာ ဆူပူရေးသားခဲ့၏။ သမ္မတလင်ကွန်းသည် ဗုဒ္ဓဆိုသူ၏ လက်ချက်ဖြင့် အသက်ထွက်ရရှာသော ညဉ့်ပင်လျှင် သတင်းစာဆရာ

၁၁ The Civil War
၂၁ Horace Greeley
၃၁ Booth

သောနီရေစင်ဂရီလေသည် သမ္မတလင်ကွန်းကို ပုဂ္ဂလ ဝိဇ္ဇာနိအားဖြင့် ညစ်ညမ်းစွာ ပုတ်ခတ်ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

သို့ရာတွင် ဤသို့ပုတ်ခတ်ရေးသားခြင်းဖြင့် လင်ကွန်းသည် ဂရီလေ ဘက်သို့ စိတ်ပြောင်းလာရုံလည်း။ မလာဘူး။ ပြက်ရယ်ပြုခြင်း ဖော်ကားခြင်းဖြင့် မိမိဘက်သို့ပါလာအောင် မည်သည့်အခါမျှ မတတ်နိုင်။

လူများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာ၌ အကောင်းဆုံးနည်း အချို့ကို သင်သည် အလိုရှိခဲ့ပါမူ သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးသားထားသော ဘင်ဂျမင် မရန်ကလင်^၁ ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မတ်ပြစ်အောင် မတ်လိုက်ပါ။ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်များတွင် အကောင်းဆုံးစာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။ စာကြည့်တိုက်ရှိလျှင် ထိုစာကြည့် တိုက်မှ အဆိုပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ငှားပါ။ မရှိလျှင် ရနိုင်သည့် စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ ဝယ်ပါ။ အသင်၏မြို့တွင် စာအုပ်ဆိုင်မရှိပါလျှင် ပင်ရင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက် မှာယူနိုင်ပါသည်။

ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိထဲတွင် ငြင်းချင်သော အလေ့အထကို ပျောက်အောင် မည်ကဲ့သို့ ပျောက်ခဲ့ရပုံနှင့် မိမိဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲနိုင်သော ပရိယာယ်ကောင်း သည့် နိုင်ငံရေးသမားကောင်းဟူ၍ အမေရိကန်သမိုင်းတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသူ တစ်ဦး ဖြစ်လာအောင် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ခဲ့ရပုံတို့ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရေးသားထားလေသည်။

ဘင်ဂျမင်မရန်ကလင်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက တစ်နေ့သောအခါဝယ် သူ၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးသည် သူ့ကို တစ်နေရာသို့ လက်တို့စေ^၂ သွားပြီးလျှင် ဆောက်ပါစကားကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော စကားမျိုး သူ့အား ပြောပြ၏။

‘မဟုတော့၊ မင်းဟာ သိပ်ခက်တဲ့အကောင်ပဲကွာ၊ မင်းနဲ့သဘောချင်း မတူတဲ့ လူတွေအတွက်မှာဆိုရင် မင်းရဲ့ အယူအဆတွေဟာ ပီသလေးနဲ့ ဘေးပစ်လိုက်သလိုပဲ။ မင်းဟာတွေက ကောင်းလွန်းလို့ဘယ်သူကမှ ဂရုမစိုက် ကြဘူး၊ ကြာတော့ဘယ်နှယ်ပြစ်နေသလဲဆိုရင် မောင်မင်း ကြီးသား မရှိတော့မှဘဲ မင်းအဖော်တွေမှာ စိတ်သက်သာ ရတော့တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းက သိပြီးသားရည်းပုံ ဖြစ်နေတော့ မင်းကို ဘယ်သူကမှ ဘာကိုမှ မပြောတော့ဘူး၊ အစစ်ပဲ။ ဘယ်သူကမှ ဘာကိုမှ မပြောတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပြောရင် ပြောတဲ့လူသာ စိတ်ရှုပ်ပြီး အမောအဖတ်တင်ရုံရှိတော့မှာပဲ။ အဲဒီတော့ မင်းခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ လက်တစ်ဆုပ်လောက် အသိဉာဏ်ကလေးဟာလည်း ဘယ်တော့မှ မတိုးတော့ဘူး’

အထက်ပါစကားသည် မှန်ကန်ကြောင်းကို ဘင်ဂျမင်မရန်ကလင်သည် သတိရ၏။ သူ့ကိုယ်ကို သူ မပြင်လျှင် မည်သူနှင့်မျှ ပေါင်းမဖြစ်သည့်အပြင် ဘာကိုမျှလည်း လုပ်မဖြစ်တော့ဟူ၍ ကောင်းစွာ သင်ခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် မထေမဲ့မြင် ပြုလေ့ရှိသော သူ၏ နှုတ်အမူအရာတို့ကို အမြစ်ကနေ၍ လှန်လေသည်။

‘တစ်ဖက်သား နာကြည်းမည့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်ဘက် အပြုအမူများနှင့် ငါ့ဟာမှ မှန်သည်ဟု နှုတ်တရုတ် ပြောဆိုခြင်းမျိုးကို ရှောင်ရှားထားရန် ကျွန်ုပ်သည် သန့်ရွာန် ချထား၏။ ထိုမျှမကသေး ‘ဧကန်အမှန်ပဲ’ ‘ဘယ်နည်း နှင့်မျှ မလွဲရဘူး’ စသော တစ်ဘက်သား ငြင်းရန်မလိုဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ပေါက် စေသည့် စကားလုံးမျိုးတို့ကို သုံးခြင်းမှ အထူးရှောင်ရှား၍ ‘ဒီဟာ မှန်လိမ့် မယ်လို့ ကျွန်ုပ်ယူဆတယ်၊ ဟိုဟာဖြင့် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ တွေးမိပါတယ်’ အစရှိသော စကားမျိုးကို အသုံးပြုလေသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် ကျွန်ုပ်မှားသည်ထင်သော စကားတစ်စွန်းကို ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် ပြောလိုက်မိသည် ဆိုကြပါစို့။ သူ၏ အမှားကို ပြုန်းခနဲပြင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ ပါးစပ်သည် ယားလျက်ရှိသော်လည်း ထိုဆန္ဒကို မျှော်သိပ်ထားလိုက်ပါသည်။ သူ့စကားကို ပြန်၍ ဖြေရှင်းမှ အခြားသော ကိစ္စတို့၌ သူ၏ အယူအဆသည် မှန်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤကိစ္စမှာမှကား ကျွန်ုပ်နှင့် သဘောချင်းလွဲနေဟန် လက္ခဏာ ရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်’ အစရှိသည်ဖြင့် ပြောပြလေသည်။

‘ဤသို့ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်နှုတ် အမူအရာကို ပြင်လိုက်ခြင်းဖြင့် အကျိုး ရှိပုံကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထင်ရှားစွာတွေ့ရှိရလေသည်။ သူများနှင့် စကားပြောဆို ရာ၌ ရှေးကတက်ပြီပြီ လေသေးမြောင့်လျက်ရှိ၏။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချသောနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ် ထင်မြင်ချက်များကို ပြောပြရာ လွယ်လင့်တကူနှင့် နှစ်သက်သူများ၍ ကန့်ကွက်သူ နည်းသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကို မှားသည်ဟူ၍ တစ်ဘက်သားတို့က ခြင်ကြသောအခါတွင်လည်း ရှေးကကဲ့သို့ ဂုဏ်ကို ထိခိုက်မည်ဟူ၍ မယူဆတော့ပေ။ ကျွန်ုပ် မှန်သောအခါ များ၌လည်း တစ်ဘက်သားတို့သည် သူတို့၏ အမှားများကို စွန့်ပစ်၍ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လွယ်လင့်တကူ စိတ်ပြောင်းလာကြလေသည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ နဂိုစိတ်ထားမှ ထိုကဲ့သို့ကိုယ်နှုတ်အမူအရာမျိုး ဖြစ်လာအောင် လက်ဦးအစတွင် အတော်ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားရပေမည်။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်၏ ဝသီဖြစ်လာသောကြောင့် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်င်းဆယ်မှ

ယနေ့အထိ ငါသာမှန်ရမည်ဟူသော စွတ်တဌတ်စကားမျိုး ကျွန်ုပ်ပါးစပ်မှ ထွက်လာသည်ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ကြားမိလိမ့်မည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် မထင်ပေ။

ဥပဓာသစ်များကို တင်သွင်းရာ၌လည်းကောင်း၊ ဥပဓာသဟောင်းများထဲမှ အချို့အချက်များကို ပြင်ဆင်ရာ၌လည်းကောင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားများအား ကျွန်ုပ်တက်သို့ပါအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း၊ ထို့ပြင် ပြည်သူအဖွဲ့များထဲတွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူဖြစ်သော အဖွဲ့ဝင်များအား ကျွန်ုပ်တက်သို့ပါအောင် ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ သမာဓိအပြင် အခြား အကြောင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ အထက်တွင်ဖော်ပြသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် အယူရှိမိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စကားပြောလည်း မပျက်။ စကားလုံး ကောင်း ရွေးရာ၌လည်း အလွန်နူးသည့်အပြင် စကားအထားအသို မမှန်ဘဲ ညံ့ပျင်းသော စကားပြောသမားတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ် ယူဆသောအချက်များသည် နိုင်သည်သာ များလေသည်။ အစရှိသည်ဖြင့် ဘင်္ဂမင် ဖရန့်ကလင်က ပြောကြားဖူးလေသည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်ရာ၌ ဘင်ဂျမင်၏ နည်းသည် မည်သို့အသုံးကျ သည်ကို ကြည့်ကြရအောင် အောက်ပါ သာဓကနှစ်ခုကို မတ်လိုက်စမ်းပါ။

နယူးယော့မြို့ လစ်တတီလမ်း တိုက်အမှတ် ၁၁၄ နေ မစ္စတာအက်ဖရေ မဟော်နီ* ဆိုသူသည် ရေနံလုပ်ငန်းအတွက် ကိရိယာတစ်မျိုးကို ရောင်းစားသူ ဖြစ်လေသည်။ တစ်နေ့သ၌ ဧလင်းအိုင်လန်* အရပ်ရှိ ရေနံကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးထံမှ အမှာစာတစ်ခုကိုရ၏။ ထိုအမှာစာအတိုင်း နမူနာများကို ပြသ ပြီးနောက် သဘောကျသဖြင့် ထိုကိရိယာများကိုတပ်ဆင်၍ပင် အတော်အတန် ပြီးလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ကိစ္စတစ်ရပ်သည် ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ဖြစ်ရပ်မှာ ဤသို့တည်း။

အဆိုပါ ရေနံကုန်သည်ကြီးသည် မိမိ မှာထားသော ကိရိယာများ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိတ်ဆွေများနှင့် တိုင်ပင်ကြည့်ရာ ဒီဟာက တို့နေ တယ်၊ ပဟိုဟာကြီးက သိပ်ရှည်နေပြီ၊ ဒီဆွေဝယ်လိုက်တာ သိပ်များတာပဲ၊ အစရှိသဖြင့် ထိုမိတ်ဆွေများက ဝိုင်း၍ အပြစ်ပြောကြ၏။ မိတ်ဆွေများ၏

၁။ F.J. Mahoney
၂။ Long Island

ပြောပြချက်အရ ထိုရေနံကုန်သည်ကြီးသည် စိတ်တိုလာပြီးလျှင် မှာထားတဲ့ ကုန်တွေ မလိုချင်တော့ဘူးဟူ၍ မစွတာမဟော်နီထံသို့ စကားပြောကြွေးနန်းဖြင့် ပြောကြား၏။

နောက်ထပ်ဘယ်နှစ်ကြိမ်သည်ကို မစွတာမဟော်နီသည် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ၏။

'ကျွန်ုပ်၏ ပစ္စည်းများကို အသေအချာ ထပ်မံစစ်ဆေးကြည့်ပြီးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မမှားဘဲ ထိုရေနံကုန်သည်ကြီးနှင့် သူ၏ မိတ်ဆွေများသားလျှင် မှားသည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် တပ်အပ်သေချာစွာ သိ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သိသည့်အတိုင်း ပြောပြလိုက်လျှင် အတော်ဆိုးသွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့တွေးမိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကုန်သည်ကြီးရှိရာ လောင်းအိုင်လန်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ယံတိုင် လိုက်သွား၏။ သူ၏ အလုပ်ခန်းထဲသို့ ကျွန်ုပ် ဝင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူသည်ထိုင်ရာမှ နုတ်၍ထပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သို့ စကားသွက်သွက်ပြောလျက် လျှောက်လာ၏။ ဒေါသ ကြီးလွန်းသဖြင့် သူ စကားပြောနေစဉ် သူ၏ လက်သီးကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာရှေ့တွင် ဝဲလျက် ရှိပေ၏။

'ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်တို့ ပစ္စည်းများကို ရုစရာမရှိအောင် ပြောပြီးနောက် 'အဲဒီဟာတွေအတွက် ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ' ဟု ဒေါသနှင့် ကျွန်ုပ်အား မေး၏။

'ကျွန်ုပ် (လေဆေးဆေးဖြင့်) 'ခါတော့ ဦးသဘောကျသလိုသာ အမိန့်ရှိပါ။ အမိန့်အတိုင်းလုပ်ရန် အသင့်ပါပဲ။ ဦးက ဝယ်သူပါ။ ဒီတော့ ဝယ်သူကြိုက်တာကို ရရမှာပေါ့။ သို့ပေမယ့် ဒီလိုဆိုရင် တစ်ယောက်ယောက်က တာဝန် ခံရလိမ့်မယ် ဦး။ ဦးတို့ဟာ မှန်တယ်ထင်ရင် ဦးတို့ရဲ့ နမူနာကို ပေးပါ။ ပထမက ဦးမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်ထားလိုက်လို့ ဒေါ်လာနှစ်ထောင်လောက် ကုန်သွားပေမယ့်လဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး ပျက်ပစ်လိုက်တာပေါ့။ ဦးသဘောကျသလိုသာ ရမယ်ဆိုရင် ဓဉ် နှစ်ထောင်လောက်ဆိုလို့ မနုပြောပါဘူး။ သို့ပေမယ့် တစ်ခုတော့ သတိပေးချင်တယ် ဦးရဲ့။ ဦးအလိုရှိတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ဆောက်ပေးရမယ်ဆိုရင် ကောင်း မကောင်းကို ဦးတာဝန်ယူရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယခုအတိုင်း မှန်တယ်လို့ထင်ပြီး စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ယူမယ်။

'ထိုအချိန်သို့ရောက်သောအခါ ရေနံကုန်သည်ကြီးသည် စိတ်အတောင့် ပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် 'ကောင်းပြီ ဆက်လုပ်တော့။

သို့ပေမယ့် မောင်ပြောတဲ့အတိုင်း မဟုတ်ရင်တော့ ဘုရားကိုသာ တနေ့ပေတော့' ဟု ကျွန်ုပ်ကို ပြောလိုက်၏။

ကျွန်ုပ် ပြောသည့်အတိုင်း မှန်သဖြင့် ယခုနှစ်အတွက် ဒီလို အလုပ်မျိုး နောက်နှစ်ခု ဟပ်၍ အမှာစာ ရခဲ့ပြီးလေပြီ။

'ထိုကုန်သည်ကြီးသည် သူ၏ လက်သီးကြီးကို ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာနှာတွင် ဝဲ၍ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကိုယ်နှုတ်မလည်သူဟု ကျွန်ုပ်အား စော်ကားနေစဉ် သူ့ကိုပြန်၍ မငြင်းမိအောင် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကို အတော်ကြီးချုပ်တည်း ထားရလေသည်။ စိတ်ကို အတော်ချုပ်တည်းရသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ချုပ်တည်းထားသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စမှာ ထင်မြင်အောင်မြင်ခဲ့လေ သည်။ အကယ်၍သာ သူမှားသည် ကျွန်ုပ်သမ္မာန်သည် အစရှိသဖြင့် သူနှင့် ပြန်၍ ငြင်းချက်ထုတ်နေလျှင် ရုံးရောက်ရခြင်း၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရခြင်း၊ ငွေကုန်ရခြင်း၊ ထို့ပြင် ဖောက်သည်ကောင်းတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးရခြင်းစသော အပြစ်များ ပေါ်ပေါက်လာကောင်း လာသလိမ့်မည်။ အစစ်ပဲ။ လူတစ်ယောက် အားမှားသည်ဟု နှပ်စွဲခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟူ၍ ကျွန်ုပ်သည် စွဲစွဲမြဲမြဲကြီး ယုံကြည်၏' ဟု မစွတကမလောနီသည် ပြောပြဖူးလေသည်။

ဒုတိယ သက်သေသောဓကတစ်ခုကို ကြည့်ကြဦးစို့။ ဤသက်သေ သောဓကများသည် ထောင်သောင်းမကသောလူများ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့ကြုံ ရလျက်ရှိသော အဖြစ်အပျက်မျိုးပင် ဖြစ်ကြောင်းကို သတိရပါစေ။

အာ ဗိ ကရိုလီ^၁ သည် နယူးယောက်မြို့ရှိ ဂါဒနာဒဗလျူဇတားလား သစ်ဆိုင်-မှ သစ်ရောင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ အလွန်အပြောရခက်သော သစ်သား စစ်ဆေးသည့် အရာရှိများကို နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင်အောင် မှားသည်ဟု နှပ်စွဲခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍ ကရိုလီသည် ဝန်ခံခဲ့၏။ ဤသို့နှပ်စွဲခြင်း ငြင်းခုံကြရာ၌ ကရိုလီသာလျှင် အနိုင်ရခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သစ်ကိုမှကား မရောင်းရချေ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရာရှိများသည် ဘေးစဘောကစားပွဲ ခိုင်လုံကြီး များနှင့် တူသည်။ သူတို့တစ်ခါ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးနောက် နောက်ထပ်၍ မပြင်တော့ချေဟု ကရိုလီ ကိုယ်တိုင် ပြောပြ၏။

၁၁ R.V. Crowley

၁၂ Gardner W Taylor Lumber Company

သုဋ္ဌိန်းခုံ၍ နိုင်သမျှ သူ့သစ်စိုင်းသည် ဒေါ်လာထောင်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးနေသည်ကို ကရိုလီသည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ထံတွင် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနည်းကို လာရောက် သင်ကြားနေစဉ် သူ၏ ကိုယ်နှုတ် အမူအရာများကို ပြုပြင်ရန်သန့်ရှင်းချလိုက်၏။ ထိုအခါ ဘာဖြစ် သွားသလဲ။ အောက်ပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ကရိုလီကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ တပည့် များကို ပြန်၍ပြောသော စကားများမှ ဖြစ်လေသည်။

'တစ်နေ့ကလိခင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ခန့်အတွင်းရှိ စကားပြော ကြေးနန်း၏ ခေါင်းလောင်းသံသည် မြည်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ စကား ပြောသောသူမှာ အလွန်စိတ်တိုနေဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပို့လိုက်သော ကားတစ်စီးစာသစ်များအနက် လေးပုံ တစ်ပုံလောက်ကိုသာ အောက်သို့ချပြီးမှ ထိုသူ၏ သစ်စစ်ဆေးရေးအရာရှိက သစ်များသည် စံချိန်ထက် ၅၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ချောက်ကျနေသည်ဟု အစီရင်ခံသောကြောင့် ကားထဲတွင် ကျန်သော သစ်များကို ဆက်လက် မချတော့ဘဲ ချပြီးသား သစ်များကိုပင် ပြန်လှသွားရန် စကားပြော ကြေးနန်းဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်လေသည်။

'ထိုစကားကို ကြားရလျှင်ကြားခြင်း ထိုသူ့ထံသို့ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အလျှင်အမြန်လိုက်သွားလေသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ကိစ္စကို ချောချောမောမော ဖြစ်သွားအောင် ဘယ်လို လုပ်ရပါမလဲဟု စဉ်းစားသွား၏။ ဈေးအခါက ဤလို ကိစ္စမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံလျှင် သစ်တိုင်းရာ၌ အသုံးပြုသည့် ဥပဒေများကို တွင်တွင်ကြီးရွတ်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သစ်စစ်ဆေးသော အရာရှိ လုပ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ပို့လိုက်သော သစ်များသည် ပေးခဲ့သောသစ်များ ဖြစ်ကြသည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သစ်များကို လေ မမိုဟူ၍ ပြောသော အရာရှိသည် သစ်ဥပဒေကို ကောင်းစွာ မကျွမ်းကျင်သေး ကြောင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ပြောပြဦးမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ် သင်ထားသော မိတ္တူဝေဖန်ကာကို ထိုကိစ္စတွင် အသုံးပြုဦးမှပဲဟု စဉ်းစားမိ လေသည်။

'ကျွန်ုပ် ရောက်လာသောအခါ သစ်ကုန်သည်နှင့် သစ်စစ်ဆေးသော အရာရှိတို့သည် အလွန်စိတ်တိုနေ၍ ကျွန်ုပ်အား ဦးစွာယုံလိုသော လက္ခဏာများ ပြလျက်ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်တင်သော မော်တော်ကားရှိရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ 'ကဲ ပြီးတော့မှပဲ စကား ပြောကြရအောင်၊ မော်တော်

ကားထဲက သစ်တွေကို အကုန်အစားကို ချပါဦး'ဟု ကျွန်ုပ်က တောင်းပန်၏။
မော်တော်ကားထဲမှ သစ်များကို အောက်သို့ ချနေစဉ် မကြိုက်သောသစ်များကို
ဘေးဖယ်ထားရန် သစ်တိုင်း အရာရှိကို ကျွန်ုပ်က တပ်၍ တောင်းပန်ပြန်၏။

'သူ ဖယ်ထားသော သစ်များကို ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ၏
စစ်ဆေးခြင်းမှာ သေချာလွန်းရုံသာမက သစ်ဥပဒေကို အဓိပ္ပာယ်အလွှဲ
ကောက်ထားမှုန်းကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ပို့လိုက်သောသစ်သည်
ထင်းရှူးပြုညာဖြစ်၍ သစ်အရာရှိသည် ထိုကဲ့သို့ သစ်ပွမျိုးတွင် မကျွမ်းကျင်ဘဲ
သစ်မာမျိုးကိုသာ ကောင်းစွာသင်ကြားခဲ့ဖူးသည်ကိုတွေ့ရပြန်၏။ သစ်ပွတွင်
မူကား ကျွန်ုပ်သည် အတော်ကျွမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်သဖြင့် သစ်အရာရှိ မှားနေ
ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာ သိသော်လည်း သူ့အား မှားသည်ဟု
ကျွန်ုပ် ပြောမိသလား မပြောမိပါ။ သူ လုပ်နေသမျှကိုသာ စောင့်ကြည့်နေပြီးလျှင်
ဒီဘေးဖယ်ထားတဲ့ သစ်တွေမှာ ဘာကိုသဘောမကျတာ နှိုလိုလဲ စသည်
မေးခွန်း အတိုအတွာကလေးများကိုသာ သူ့အားမေးပါသည်။ ထိုသို့ မေးသည့်
အခါတွင် 'ခင်ဗျား မှားနေသည်'ဟုသော လေမျိုးနှင့်မမေးပဲ။ ဤသို့ မေးရ
ခြင်းသည် အခြားကြောင့်မဟုတ်ပဲ။ နောက်နောင် သစ်များကို ပိုသောအခါ
သူတို့မကြိုက်သည့် သစ်မျိုးကို ဖယ်ပြီးလျှင် ကြိုက်သည့် သစ်မျိုးကိုသာ
ရွေးချယ်ပြီး ပို့နိုင်စေခြင်းငှာ ဤသို့မေးရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကို အလေးဂရုပြု၍
ပြောပါသည်။

မေးခွန်းများလေးရသည့် ခက်ထန်မာကျောစွာမေးတဲ့ ခင်ခင်မင်မင်
ရင်းရင်းနှီးနှီး မေးမြန်းရုံသာမက သူတို့လုပ်ငန်းနှင့် မသင့်သော သစ်များကို
ဤကဲ့သို့ဖယ်ထားခြင်းမှာ လမ်းမှန်ကျကြောင်းကို စကားပြောရင်း အခွင့်အခါ
ရတိုင်း ကြားချပ်၍ ပြောပြခဲ့ပါသည်။ အတော်ကလေး စကားလက်ဆုံကျလာ
သောအခါ ကျွန်ုပ်ရောက်စက တွေ့ရသော ခက်ထန်မာကျောသည့် စိတ်ထားများ
သည် လွင့်စင်သွားပါတော့သည်။ ထိုမှ မကသေး ချက်ကောင်းရတိုင်း မိလောက်
သည် စကားကလေးများကိုလည်း သွင်း၍မေးလေရာ 'ဒီသစ်တွေဟာ တို့မှာတဲ့
နမူနာထက်တော့ ညံ့မှာမဟုတ်ဘူး၊ တို့အလုပ်မှာ သုံးနိုင်ဖို့ သစ်ကို အလိုရှိရင်တော့
တို့ပေးတဲ့ နမူနာထက် ပိုကောင်းတဲ့ သစ်တွေကို တို့မှာဖို့ကောင်းတာပဲ'
စသော စိတ်ဓာတ်တို့သည် ထိုသစ်စစ်ဆေးရေး အရာရှိ၏ ရင်တွင်းတွင်
တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာစေ၏။ ထိုစိတ်ဓာတ်များ ပေါ်ပေါက်လာအောင်
ကျွန်ုပ်က လုံ့ဆော်ပေးနေသည်ဟူ၍ မဖြစ်ရလေအောင် ကျွန်ုပ်သည် အလွန်
သတိထားရပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်နှင့်ဆက်ဆံရာ၌ သူ၏ ကိုယ်နှုတ်အမူအရာသည် တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာ၏။ နေ့တိုင်းဆုံး၌ ထင်းရှူးဖြူသားအကြောင်းကို သူသည် ကောင်းစွာ နားမလည်ကြောင်း ဝန်ခံပြီးလျှင် မော်တော်ကား ပေါ်မှ ချနေစဉ် ထိုအသားတို့၏ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ထံမှ မေးမြန်းလျက် ရှိ၏။ သူတို့မှာ သောနမူနာနှင့် ယခုသစ်များသည် အဘယ်ကြောင့် အတူတူဖြစ်သည့် အကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်ကလည်း တစ်ခုစီ ရှင်းပြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ လုပ်ငန်းနှင့် ယခုသစ်များသည် မသင့်လျော်လျှင် ယူဖို့မလိုကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်က ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောကြားလျက် ရှိ၏။ နောက်ဆုံး၌ သူသည် အတော် သဘောပေါက်သွားပြီးလျှင် သစ်များကို ညှိသည်ဟူ၍ တားဖယ်ထားရမည်ကိုပင် လိပ်ပြာလန်လျက် ရှိလာ၏။’

‘သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်သစ်ဆိုင်သို့ ပြန်လာသော အခါ ထိုအရာရှိသည် သစ်များအားလုံးကို တစ်ဖန်ပြန်လှန်စစ်ဆေးပြီးလျှင် ထိုသစ်တို့ကိုလက်ခံ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား ဆွေအပြေဆပ်လေသည်။’

‘ဤကိစ္စ တစ်ခုတည်း၌ပင် အနည်းငယ်အလိုလိုက်ပြီးလျှင် တစ်ဘက်သားကို မှားသည်ဟု မစွပ်စွဲမိအောင် မိမိနှုတ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင် သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ကုမ္ပဏီတွင် ဒေါ်လာဘက်၊ ၁၅၀ လောက် အကျိုးရှိလိုက်သည်။ ထိုမျှမကသေး။ ဖောက်သည်တစ်ဦးနှင့် ဤသို့ မိတ်ဖျက်ရသည့် အတွက် ကုမ္ပဏီတွင်လည်း နာမည်ကောင်းလာသည်မှာ အပိုးဖြတ်၍ မရနိုင်အောင် ရှိမည်ဖြစ်၏။’

ဒါနှင့် စကားမစပ်ပြောရဦးမည်။ ဤအခန်းတွင်ကျွန်ုပ်ရေးခဲ့သမျှသော အကြံဉာဏ်များသည် ယခုမှ ပေါ်ကြသော အသစ်အဆန်းများ မဟုတ်။ နှစ်ပေါင်း ၁၉၀၀ ကျော်လောက်က ယေရှု ကိုယ်တိုင်က ‘သင်၏ ရန်သူနှင့် လျင်မြန်စွာ သဘောညီညွတ်နိုင်ပါစေ’ ဟု ပြောခဲ့ပြီးလေပြီ။

တစ်နည်းထပ်၍ ပြောရဦးမည်ဆိုလျှင် သင်၏ ဖောက်သည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် သင်၏ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် သင်၏ ရန်သူနှင့်ဖြစ်စေ မည်သူနှင့်မဆို ငြင်းခုံခြင်း မပြုပါနှင့်။ သူတို့ကို မှားသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြင့် သူတို့၏ စိတ်ကို ဆွပေးပါနှင့်။ ပရိယာယ်ကလေးကို သုံးပေးပါလေ။

ယောဂျနရစ် မဇ္ဈိမီ နှစ်ပေါင်း ၂၂၀၀ လောက်ကလည်း အိန္ဒိယ
ပြည်၏ ရှင်ဘုရင်ကြီး အင်္ဂတိန်းသည် သူ၏ သားတော်ကို အလွန်ကောင်း
သော အကြံတစ်ခုပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုအကြံမျိုးသည် ယခုခေတ်တွင် များစွာ
လိုလျက်ရှိလေသည်။ တစ်ညနေစောင်းအချိန်တွင် အချော်ယမကာသောက်ရင်း
ငါးသား ပရိယာယ်ရှိပါ၏။ ဤသို့ရှိခြင်းဖြင့် ငါးသား၏ အကြံသည် အောင်လိမ့်
မည်ဟု အင်္ဂတိန်း ဘုရင်ကြီးသည် သူ၏သားတော်ကို ပြောကြား ခဲ့ဖူး၏။

ထို့ကြောင့် တစ်ခဏ်သားကို အဆွေဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင်
ဥပဒေသ အမှတ် ၂ သည်

တစ်ပတ်သား၏ အယူအဆကို အလေးဂရုပြုပါ။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်
အား မှားသည်ဟု ဘယ်အခါမျှ မပြောလေနှင့်။

အခန်း ၃

မှားလျှင် ဝန်ခံပါ

ကျွန်ုပ်နေသော အရပ်သည် နယူးယောက်မြို့သစ်၏ အလယ်စဟိုလောက်တွင် တည်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်မှ တစ်မိနစ်လောက် လျှောက်လိုက်လျှင် မရှင်းလင်းရသေးသော သစ်တောကြီးဆီသို့ ရောက်နိုင်သည်။ နေဦးပေါက်လျှင် ထိုတောထဲရှိ သစ်ပင်ပန်းပင်တို့သည် ဓဝေဆာဆာရှိကြ၏ ၊ ထိုတောထဲတွင် ရှဉ့်ငယ်ကလေးများသည် အသိုက်များလုပ်၍ ရှဉ့်ကလေးများ ပေါက်ဖွားကြ၏။ ထိုသစ်တောကို 'ဖောရက် ပတ်' ဟု ခေါ်လေသည်။ ကိုလံဗတ် သည် အမေရိကပြည်ကို ရှာတွေ့သည့်နေ့က ထိုတောကြီးတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေတို့မှာ ယနေ့တိုင်ပြောင်းလဲဟန် လက္ခဏာ မရှိသေးပေ။ ထိုတောတွင် ကျွန်ုပ်၏ ခွေးတိလူးကလေး 'ရက်ခ်' နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်သည် လမ်းလျှောက်လေ့ရှိ၏။ ထိုခွေးသည် မကိုက်တတ်ရုံသာမက ဆော့ထဲတွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မှတစ်ပါး တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အလွန်တွေ့ရစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ခွေးကို နှုတ်သီးစည်းနှင့် သားရေကြိုးတို့ကို တပ်မပေးမိချေ။

တစ်နေ့သို့ အလွန်တန်ဖိုးပြုချင်နေသော မြင်းစီးပုလိပ် အရာရှိ တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ရင်ဆိုင်တိုးမိသည်။

ပုလိပ် 'ဒီဇွေးကို နှုတ်သီးစည်းနဲ့ သားရေကြိုးမတပ်ဘဲ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုလွတ်ထားရသလဲ၊ ဒီလိုလုပ်ရင် ဥပဒေကျူးလွန်ရာ ရောက်တယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား'

ကျွန်ုပ် (လေသံခပ်ပျော့ပျော့နှင့်) 'ဟုတ်ကဲ့သိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ သို့ပေမယ့် ဒီခွေးကလေးဟာ ဒီနေရာမှာဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်ရှာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ပါဘူး'

ပုလိပ် 'ဘာ ကျွန်တော်မထင်ပါဘူးလဲ၊ မင်းမထင်ပေမယ့် ဥပဓာကတော့ နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီခွေးဟာ ရှဉ့်ပေါက်စကလေးတွေကိုဖြစ်ဖြစ် ကလေး တွေကိုဖြစ်ဖြစ် ကိုက်မယ် မဟုတ်ဘူးလား။ ကောင်းပြီ၊ ဒီတစ်ခါတော့ချမ်းသာ ပေးလိုက်မယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဒီလိုတွေ့ရရင် ရုံးမှာ ထုချောပေတော့'

'ကောင်းပါပြီ' ဟူ၍ ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ခံလိုက်၏။

ထိုပုလိပ်၏ စကားကို နားထောင်သည်ကား 'မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဓမ္မတ္တုသာနားထောင်နိုင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရက်စံသည် နှုတ်သီး စည်းကို မနစ်သက်ချေ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုကဲ့သို့ နှုတ်သီးစည်း ထားခြင်းကို မကြိုက်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ပုလိပ်ဘလစ်တွင် နှုတ်သီးမစည်းဘဲနှင့် တစ်ကြိမ်လောက် စမ်းကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ အတန်ကြာမှာ မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရချေ။ တစ်နေ့သ၌ ခွေးကလေးနှင့်ကျွန်ုပ်သည် တောထဲရှိတောင်ပူစာ ပေါ်တွင် လျှောက်၍ ဖျပ်နေစဉ် မြင်းစီးပုလိပ်အရာရှိနှင့် ပြုံးခနဲ ရင်ဆိုင် တိုးမိနေ၏။

ထို့ကြောင့် ပုလိပ်အရာရှိက စကားစ၍ ပြောအောင်ပင် မဆောင့်ဘဲ 'ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို ဒီတစ်ခါ လက်မှားလက်ကြပ်မိနေပြီ၊ ကျွန်တော့် အပြစ် အတွက် ကျွန်တော်ဆင်ခြေတွေ မပေးတော့ပါဘူး၊ အရင် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ် လောက်က ခွေးကိုနှုတ်သီးစည်း တပ်မပေးရင် ကျွန်တော့်ကို ဒဏ်ရိုက်မယ်လို့ ဆရာ သတိပေးလိုက်ပြီးပါပြီ'

'ကဲ ကောင်းပြီလေ၊ ဒီလိုပေါ့၊ လူသူလေးပါးရှင်းတဲ့အခါ ကိုယ့်ခွေး ကလေးနဲ့ ဒီလိုပြေးရတာ အင်မတန် မိမ့်ရှိတာပဲ' ဟူ၍ ပုလိပ်အရာရှိက ဖြည်းဖြည်းသာယာစွာ ပြန်ပြော၏။

'မိမ့်ရှိတာတော့ မှန်ပါရဲ့၊ သို့ပေမယ့် ဥပဓာနဲ့ ဆန့်ကျင်နေလို့'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ ဒီလောက် ခွေးကလေးကလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မရှာနိုင်ပါဘူး' ဟူ၍ အရာရှိသည် ကျွန်ုပ်ဘက်မှ လိုက်၍ ပြောနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က 'ရှဉ့်ကလေးတွေကို ကိုက်မှာနီးရတယ် ဆရာ'ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ထိုအခါ 'အို ကိုယ့်လူကလဲ အသေးအမွှေးကလေးတွေကို တကယ့် အကြီးအကျယ်ကြီးလို့ လုပ်နေပြန်ပါပြီ၊ ကိုင်း ကျုပ်မမြင်နိုင်တဲ့ ယောဟိုက

တောင်ကုန်းပေါ်မှာ သူ့ကိုဆက်ပြီး ပြေးပါစေ။ အတော်ကလေး ကြာရင် ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တို့ မေ့ကုန်ကြမှာပဲ' ဟု ပုလိပ်အရာရှိက ပြန်ပြော၏။

ထိုပုလိပ်အရာရှိသည် ပုထုဇဉ်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ရှိသည့် အားစာကလေးကို ပြလိုက်ချင်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က ဆီး၍ အပြစ်တင်လိုက်သောအခါ အာဏာပြချင်သော ဆန္ဒတို့သည် အတော်ကျေနပ်သွားကြပြီးလျှင် 'ငါ ချမ်းသာခွင့် ပေးနိုင်သည်'ဟူသော တန်ခိုးကို ဆက်၍ ပြရန်သာ ရှိတော့၏။

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်မရှိဟူ၍ ငြင်းနေလျှင် ဘယ်လို ဖြစ်မည်လဲ။ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ငြင်းခုံကြရမည်တော့မည်မှာ မလွဲပင်။ ထိုသို့ ငြင်းခုံမိကြလျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို အဆွေကိုယ်တိုင် သိပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ ငြင်းခုံနေမည့်အစား ကျွန်ုပ်၏ အများကို ရက်ရက်ရောရော ဝန်ခံလိုက်စံ။ ကျွန်ုပ်သည် သူ့ဘက်ကနေ၍ ပြောသောကြောင့် သူသည် ကျွန်ုပ်ဘက်ကနေ၍ ကာကွယ်ပေး၏။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်၍ အပြစ်တင်ခြင်းသည် အခြားသူက အပြစ်တင်ခြင်းထက် အခံရ မသက်သာပေးဘူးလား။

တစ်ဖက်သားက သင့်အားပြောမည့် စကားများကို သင်ကိုယ်တိုင်က သူမပြောနိုင်မီ ကြိုတင်၍ပြောလိုက်ပါ။ တစ်ဖက်သားသည် အ သွားလိမ့်မည်။ ထိုအခါ တစ်ရာလျှင် ကိုးဆယ့်ကိုး လောက်သော သူတို့သည် သင်၏ အပြစ်များကို ကာကွယ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ ဓွေးကလေးကို ပုလိပ်အရာရှိက ချမ်းသာခွင့်ပေးသလို သင့်အား အပြစ်မှ ချမ်းသာခွင့် ပေးလိမ့်မည်။

တစ်ဖက်သားကို အလွန်အပြစ်တင်တတ်သော ပန်းချီကား အရောင်း အဝယ်လုပ်သူ ကုန်သည်ကြီးတစ်ဦးကို မိမိဘက်သို့ ပါမောင် ပန်းချီဆရာ ဟာဒီနန် အီး ဝါးရင်းသည် အတက်ပါနည်းကို အသုံးပြုခဲ့ဖူး၏။

'ကြော်ငြာအတွက် ပုံများကို ဆွဲရာ၌ တိတိကျကျမှန်ကန်ရန် အလွန် အရေးကြီးလေသည်ဟူသော စကားဖြင့် သူ၏ အပြစ်အပျက်အကြောင်းကို စ၍ ပြောပြလေသည်။

'အချို့သော ပုံဆွဲဘက်ဆိုင်ရာ စာတည်းတို့သည် သူတို့ခိုင်းသော အလုပ်များကို အလျင်အမြန် လုပ်ပေးစေချင်၏။ ထိုသို့အမြန်လုပ်ရာတွင်လည်း

အနည်းအကျဉ်း မှားယွင်းတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် သိသော ပုံဆွဲစာတည်းများတွင် စာတည်းတစ်ဦးသည် တစ်ဖက်သားကို အပြစ်ရှာရာ၌ အလွန်မြန်ရေရှက်ရေ ရှိသည်ကို တွေ့ရဖူး၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူနှင့် တွေ့ပြီးတိုင်း နှလုံးမသက်မသာ ဖြစ်ရ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကို အပြစ်ရှာသောကြောင့် မဟုတ်။ သူ၏ အပြစ်ရှာပုံကို သဘော မကူးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ များမကြာမီက ထိစာတည်းအတွက် အလုပ်တစ်ခုကို အလျင်အမြန် လုပ်ပေးခဲ့ရဖူး၏။ ကျွန်ုပ်၏ ပုံကို သူထံတွင် အပ်ပြီးနောက် များမကြာမီ ကျွန်ုပ်ထံသို့ သူသည် စကားပြောကြားနန်းဖြင့် အပြစ်တင်စကား ပြောကြားပြီးလျှင် သူ့အလုပ်ခန်းသို့အမြန်လာရန် ခေါ်၏။ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ် ဖျော်လင့်သည့်အတိုင်း တွေ့ရ၏။ စာတည်းသည် အလွန် ဒေါ်ပွ၍ ကျွန်ုပ်ကို အပြစ်ရှာရန် ဟန်ပြင်လျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ဆွဲရသနည်းဟူ၍ ကျွန်ုပ်အား ဒေါသနှင့်မေး၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား လေ့လာပြီးဖြစ်သော မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အပြစ်တင်ရန် နည်းကို အသုံးပြုရန် အခွင့်ကောင်းကြုံသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေသည်။

ကျွန်တော် 'ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ကျွန်တော်သိပ်ပြီးဆိုးတာပဲ။ ဆင်ခြေတွေ ပေးနေပေမယ့်လဲ ဒီအပြစ်ကတော့ ချမ်းသာမယ် မဟုတ်ပေဘူး။ ဒီလောက်ကြာ ကြာ ဆရာနဲ့ အလုပ်လုပ်ဖူးရင် ဆရာ ဘာကြိုက်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် သိဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ခုလို မသိတာ အင်မတန်မှ ရှက်ဖို့ ကောင်းတာပါပဲ'

ထိုစာတည်း၏ အမူအရာသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ဘက်ကနေ၍ ကျွန်ုပ်ကို ကာကွယ်၏။

စာတည်း 'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါသိပ်ာရေးမကြီးပါဘူး၊ အမှားဆိုပေမယ့်'

ကျွန်တော် (သူပြော၍ အပြီးကို မစောင့်ဘဲ ကြားဖြင့်၍) 'အမှား ရှိတာ ကောင်းကို မကောင်းဘူး၊ ဘယ်အမှားပဲ ဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းကလေး မှားလို့က်ရင် အကုန်ပျက်ကုန်တာပဲ'

စာတည်းသည် ကျွန်ုပ်၏ စကားကို ကြားဖြတ်၍ပြောရန် ကြိုးစားပါ မေး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် အတင်းဓာတ်၍ ပြောသောကြောင့် သူ မပြောသာချေ။ ကျွန်ုပ်လည်း အတော် နေရာကုလျက် ရှိ၏။ တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ်ကိုပြန်၍ သပြစ်တင်ခြင်းသည် ဤအကြိမ် ပထမဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်လည်း နစ်သက်၏။

ကျွန်တော် 'ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သတိနည်းနည်းပေါ့သွားပါတယ်၊ ပိုကဲဆံ့ပေးစရာရှိရင် ဆရာပဲ အများဆုံး ပေးတာပဲ၊ ဒီတော့ အကောင်းဆုံးစရာရှိရင်လဲ ဆရာပဲ ရတိုက်တယ် မဟုတ်ပါလား၊ ကျွန်တော် ပြန်ဆွဲပေးပါမယ်'

စာတည်း 'နေ နေ နေ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒုက္ခ ရှာမလဲ၊ ပြင်ချင်တာက နည်းနည်းကလေး ပြင်ချင်တာပဲ သို့ပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး' ဟူ၍ ပြောပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ကားကို ချီးမွမ်းတော့၏။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ပြန်၍ အပြစ်တင်နေသဖြင့် စာတည်းကား ကျွန်ုပ်အား အပြစ်တင်ရန် အခွင့်မရတော့ချေ။ စကား ပြောကြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ကို နေ့လယ်စာ ကျွေးပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဆွဲကားအတွက် ချက်လက်မှတ်ကို ထုတ်ပေးရုံသာမက အလုပ်သစ်တစ်ခုကိုလည်း နောက်ထပ် ပေးလိုက်ပါသေးသည်။

ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်ပေးရန်အတွက် ပညာရှိရှိမလို ပညာမဲ့တိုင်းလိုလိုပင် ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်ပေးတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မိမိအပြစ်ကို ဝန်ခံတတ်ခြင်းသည် ထိုဝန်ခံသူအား လူသားမန်တို့ထက် တူး၍ မြင့်မြတ်စေလေသည်။ ထို့ပြင်လည်း မိမိ၏ အပြစ်ကို ဝန်ခံလိုက်ရခြင်းအားဖြင့် ထိုဝန်ခံသူတွင် ထူးကဲသော စိတ်၏ အရသာကို ခံစားရလေသည်။ သာဓကတစ်ခုကို ပေးပြပါအံ့။

ဂတ်တီးစဗတ်^၁ တိုက်ပွဲတွင် အကြီးအကျယ်ရှုံးသော အပြစ်ဒဏ်ကို စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရောဇတ် အီ လီ- သည် သုတစ်ယောက်တည်း ကျုံး၍ ခံခဲ့၏။ သမိုင်းထဲ၌ ရောဇတ်အီလီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးထားသော အကြောင်းများတွင် ဤအကြောင်းသည် အလွန်မြင့်မြတ်သော အကြောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

လီ၏ တစ်သက်တွင် ဤအမှားတော်ပုံထက် ကြီးကျယ်သောအမှား မရှိခဲ့ပေ။ လီသည် အလွန်အလွန် စိတ်ပျက်လျက်ရှိသောကြောင့် တောင်ပိုင်း ပြည်နယ် သမဂ္ဂနိုင်ငံများ၏ သမ္မတ ဂျက်ဗာဆန် ဒေဒီ^၂ ထံသို့ နှုတ်ထွက်စာ တင်လိုက်ပြီးလျှင် သူ့ထက် စွမ်းရည်သတ္တိရှိသော လူငယ်တစ်ဦးကို ဖို့လိုက်ရန်

၁။ Gettyburg
၂။ Robert E. Lee ၃။ Jefferson Davis

တောင်းပန်၏။ လီသည် အကယ်၍သာ အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်အပေါ်သို့ စစ်ရှုံးရမည်အဖြစ်ကို ချလိုပါလျှင် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြနိုင်ပေသည်။

ဥဒါဟရုဏ်၊ သူ၏ လက်အောက်ခံ စိုလိများက သူပြောသည့်အတိုင်း မလုပ်သောကြောင့် ရုံးရမည်၊ ခြေလျင်တပ်ကိုကုရန် မြင်းတပ်သည် အချိန်မီ မရောက်သောကြောင့် ရုံးရမည် အစရှိသည်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြနိုင်၏။

သို့ရာတွင် လီသည် မြင့်မြတ်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဤသို့ တစ်ဖက်သားအပေါ် အပြစ်ချသော ကိစ္စမျိုးကို လုပ်မည် မဟုတ်ပေ။ သူ၏ စစ်တပ်များသည် စစ်ရှုံးရာမှ ပြန်လာသောအခါ သူသည် ကိုယ်တိုင် ထွက်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်

‘ဒီလိုရှုံးတာ ငါ့အပြစ်ပါပဲ၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်မှ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ကြောင့် စစ်ရှုံးတာပဲ’ ဟု၍ ပြောပြ၏။

သမိုင်း အစောင်စောင်ကို ပြန်၍ကြည့်လျှင် ဤကဲ့သို့ ဝန်ခံရသော စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမျိုးလည်း အလွန်ရှားမည် ဖြစ်၏။

အဓိက ဟပ်ဘတ်သည် တိုင်းပြည် တစ်ပြည်လုံး၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဟက်ကြွအောင် ရေးသားရာ၌ အလွန် အရေးကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အရေးအသားများထဲတွင် အချို့စာကြောင်းများသည် တစ်ဖက်သားကို မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်စေ၏။ သို့ရာတွင် လူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် အရှည်ဝပြေးသား ဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ အရေးအသားကို မခံရပ်နိုင်သော သူ၏ ရန်ဘက်များသည် များသောအားဖြင့် သူ၏ မိတ်ဆွေများဖြစ်လာကြ၏။

ဥဒါဟရုဏ်၊ စာဖတ်သူတစ်ဦးဦးသည် ဟပ်ဘတ်၏ အရေးအသားကို မခံမရပ်နိုင်သောကြောင့် မခံမရပ်နိုင်ကြောင်းကိုသာ ရေးရုံမက ဟပ်ဘတ်ကို ဘာကောင်ပဲ ညာကောင်ပဲ အစရှိသည်ဖြင့် ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း ပြုလုပ်သော အခါ ဟပ်ဘတ်သည် အောက်ပါအတိုင်း စာပြန်ရေးမည် ဖြစ်၏။

အဆွေ

တစ်ကြိမ်ပြန်ပြီး စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါ အဆွေမနှစ်သက်သော စာကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း လုံးလုံးလျှားလျှား နစ်သက်လှသည် မဟုတ် ပါ။ မအနုက ကျွန်တော် ရေးသားလိုက်သမျှသော အရေးအသား

ကို ယနေ့ ကျွန်တော် မနှစ်သက်တော့ပါ။ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဆွေ၏ သဘောထားကို သိရသဖြင့် ဝမ်းသာပါသည်။ တစ်နေ့နေ့ လမ်းကြိုလျှင် ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးရအောင် ကျွန်တော့်ထံသို့ ဝင်ခဲ့စေချင်ပါသည်။

သဘောထားဖို့သားစွာဖြင့်

သင့်ကို ဤသို့ဆက်ဆံသော သူတစ်ဦးအား သင်သည် မည်ကဲ့သို့ စိတ်ထားမည်နည်း။

တစ်ခါတုန်းက ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် အတန်းသားများကို တစ်ယောက်စီ ထ၍ပြစေ၏။ ထိုအခါ ကျန်အတန်းသားများက အတန်းသားတစ်ဦးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဘယ်ကဲ့သို့ထင်ကြသည်ကို ရေးသားကြရလေသည်။

ထိုစာရွက်များပေါ်တွင် လက်မှတ်မတိုးရသောကြောင့် အတန်းသားများသည် မိမိတို့၏ ဝမ်းတွင်း၌ ရှိသမျှကို ဘွင်းဘွင်းကြီး ဖွင့်၍ ရေးကြ၏။

ထိုအတန်းကို ပြတ်လိုက်သော အခါ အတန်းသား တစ်ဦးသည် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာ၏။ အတန်းသားများသည် သူ့အကြောင်းကို ရစရာ မရှိအောင် ရေးသားထားကြ၏။ ‘သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးသည်၊ ကြွားလွန်းသည်၊ လူများ အပေါ်တွင် နိုင်လိုမင်းတက် လုပ်ချင်သည်’ အစရှိသည်ဖြင့် ရေးသားထားကြ၏။ အတန်းသားတစ်ယောက်က မူကား သူ့ကို အတန်းထဲမှ ထွက်သွားရန်ကိုပင် ရေးသားထားလေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် အတန်းပြန်တက်သောအခါ သူ့အကြောင်း ရေးသားထားသော စာအားလုံးကို သူသည် ထ၍ပတ်ပြ၏။ ပတ်ပြပြီးသည့်နောက် ဤသို့ ရေးသော သူများကို ပြန်လည် ချိတ်ချပြစ်တင်လိုသော ဆန္ဒသည် ကြီးမားလွှဲကဲသောလည်း ထိုဆန္ဒကို မျှီသိပ်ထားပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ၏။

‘အဆွေတို့၊ ငါဟာ လူတိုင်းနဲ့ မတည့်တာ အမှန်ပဲ။ ဒီစကားဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မမှားနိုင်ဘူး။ ဒီစာတွေဖတ်ရတော့ စိတ်ထဲမှာ အတော်နာမိတယ်။ သို့ပေမယ့် ဒီစာတွေဟာ ငါ့ကို အများကြီးအကျိုးရှိစေတယ်။ ဒီစာတွေဟာ ငါ့ငါ့သနားဆိုးကို နှိမ်လိုက်ပြီး ငါ့ကို သင်ခန်းစာတစ်ခု ပေးခဲ့တယ်။ ငါဟာ ပုထုဇဉ်ပါ။ မင်းတို့လို မိတ်ဆွေသင်္ဂဟနဲ့ နေချင်တာပဲ။ ငါ့ကို လူတွေချစ်ကြ စေလိုတာပဲ။ မင်းတို့ငါ့ကို မကူညီကြတော့ဘူးလား။ လူသူလေးပါးနဲ့ ပေါင်းနိုင်အောင် ငါ့ကိုယ်ကို ငါ ဘယ်လိုပြုပြင်ရမယ်ဆိုတဲ့ စာတွေကို ဒီနေ့ ညကျရင်

ကျေးဇူးပြုပြီး ရေးပေးကြဦးမယ် မဟုတ်လား။ ရေးပေးကြမယ်ဆိုရင် ငါ့ကိုယ်ငါ ပြုပြင်အောင် အဟုတ်တကယ် ကြိုးစားပါမယ်'

သူသည် ညာ၍နေခြင်းမဟုတ်။ ဘုရား အသည်းထဲတွင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ပြောသောကြောင့် သူ့ စကားကို ကြားရသော အတန်းသားတို့ လည်း လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ဖြစ်ကြ၏။ တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်လောက်တုန်းက သူ့အားဝိုင်း၍ဆဲကြသော လူတစ်စုသည် ယခုအခါတွင် သူနှင့် ညီညွတ်လျက် ရှိကြ၏။ ဘွင်းဘွင်း ဖွင့်ပြောတတ်ခြင်း နှိမ့်ချခြင်း သွန်သင်သည်ကို နာယူရန် အသင့်ရှိခြင်းတို့အတွက် သူ့အား ဝိုင်း၍ ခိုမျှမ်းကြ၏။ အတန်းသားတို့သည် သူ့ကို ဝိုင်း၍ အားပေးကြ၏။ အကြံကောင်းကို ဝိုင်း၍ ပေးကြ၏။ သူ့ကို ချစ်ခင်ပြုလာရုံသာမက ကုသိုလ်ချင်သော စိတ်ထားများ ပေါ်ပေါက် လာပြီဟု အတန်းသားများ ကိုယ်တိုင်က ဝန်ခံကြ၏။

သူ၏ ချီသားသော နှုတ်သည် သူ့အပေါ်တွင် ထားရှိသော အတန်းသား တို့၏ အေးသမီးကို ငြိမ်းစေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မှန်သောအခါ တစ်တက်သားတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ပါအောင် ဖြည်းဖြည်းသားယာစွာ ဆွဲယူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ မှားသောအခါ (ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြောမယုံနိုင်လောက်အောင် မကြာခဏ မှားလိမ့်မည်) ကျွန်ုပ်တို့သည် ရိုးသား ဖြောင့်မတ်သော သူများ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှားများကို လျင်လျင်မြန်မြန် ရက်ရက်စရာစရာ ဝန်ခံပါ။

'တိုက်ယူခြင်းအားဖြင့် သင်သည် နာယံသခါမျှ လိုသလောက်ရမည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် လျော့ပေးခြင်းအားဖြင့် သင် မျှော်လင့်သည်ထက် ပို၍ ရလိမ့်မည်' ဟူသော စကားပုံဟောင်းကြီးကို ကောင်းစွာ မှတ်သားပါလေ။

တို့ကြောင့်ပင် တစ်ဖက်သားကို သင့်တက်ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၃ ကို မှတ်ထားခြင်းအားဖြင့် သင့်၌ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။

အကယ်၍ သင်သည် မှားခဲ့ပါလျှင် ထိုအမှားကို လျင်လျင်မြန်မြန်နှင့် အေးလေးနက်နက် ဝန်ခံပါ။

• အကြမ်းဖျက် အနန္တသော အောင်စရာသည်။

အခန်း ၄

သဘောပေါက်အောင် လုပ်ရန်နည်း

သင်သည် ဒေါသထွက်သောအခါ ကစ်ဖက်သားအား သင်ပြောလိုသမျှ အရာများကို ပြောလိုက်ရလျှင် သင့်မှာမူကား စိတ်ပြေသွားမည် အမှန်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အပြောခံရသူတွင် ဘယ်နှယ်နေပါမည်နည်း။ သင်ကျေနပ်သကဲ့သို့ ကျေနပ်နိုင်ပါမည်လား၊ ဒေါသနှင့်ပြောသော သင်၏ အသံနှင့် ဒေါသနှင့်ကြည့်သော သင်၏ မျက်နှာထားတို့ကြောင့် ထိုလူသည် သင့်ဘက်သို့ပါလိမ့်မည်လား။

သင်သည် သင်၏ လက်သီးကို ဆုပ်၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာလျှင် ကျွန်ုပ်ကလည်း သင့်လို လက်သီးဆုပ်ရန် အဆင်သင့်ပဲ။ သို့ရာတွင် သင်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ သည်ကိစ္စကို ကျုပ်တို့ အတူတူထိုင်ပြီး စဉ်းစားကြရအောင်။ စဉ်းစားလို့ သဘောချင်း ကွဲလွဲကျရင်လဲ ဘာကြောင့် သဘောကွဲလွဲရတယ်၊ သဘောကွဲလွဲတဲ့ အချက်တွေဟာ ဘာတွေဆိုတာကို ကျုပ်တို့ ကောင်းစွာ သိရမှာပဲဟု ပြောပြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးစပ်ဖို့ရာ သိပ်မဝေးတော့သည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ သဘောကွဲလွဲသော အချက်များက နည်း၍ သဘောတူညီသောအချက်က များကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရမည့်အပြင် ကျွန်ုပ်တို့မှာသာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ညီညွတ်လိုသော ဆန္ဒနှင့် ဖွဲ့ရှိပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညီညွတ်ကြတော့မည့်အကြောင်းကိုလည်း တွေ့ရဦးမည်ဖြစ်၏ ဟူ၍ ၃၁ ရိုး ဝီလဆင်^၁ က ပြောပြဖူး၏။

ဝီလဆင်၏ စကားကို ဂျန်ဒီရော့လား^၂ (အယ်) ထက်ပို၍ နားထောင်သောသူ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ၁၉၁၅ ခုနှစ်လောက်က ကော်လိုရာဒို^၃ နယ်တွင် ရော့လားထက်ပို၍ အမုန်းခံရသောသူ မရှိပေ။ အမေရိကန်ပြည်၏ အလုပ်သမား

၁။ Woodrow Wilson
၂။ John D. Rockefeller (Jr)
၃။ Colorado

များ သမိုင်းတွင် အလွန်တရာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော သပိတ်ကိစ္စကြီးသည် ထိုနယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ နှစ်နှစ်မျှ ကြာလေပြီ။ အကြမ်းဖက်ချင်သော အလုပ်သမားများသည် 'ကော်လိုရာဒို' စီးဆွေးနှင့် သံကုမ္ပဏီ 'မှ လစကို ပို၍ တောင်းလွှက်ရှိကြ၏။ ထိုကုမ္ပဏီကို ရော့ဖလားသည် အုပ်ချုပ်လျက် ရှိလေသည်။ အလုပ်သမားများသည် အလုပ်ရုံများကို ဖျက်ဆီးပစ်သဖြင့် စစ်တပ်များကို ခေါ်၍ နှိမ်နင်းရသည့်အတွက် အလုပ်သမားများစွာတို့မှာ ဆေးကြောပျက်စီးကြရ၏။

ဤကဲ့သို့ အလုပ်သမားနှင့် ဝန်ထုပ်တို့သည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဗုန်းတီးသော စိတ်ဓာတ်များ လျှံကျနေသည့်အချိန်တွင် ရော့ဖလားသည် အလုပ်သမားများကို သူ့ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲလိုသော ဆန္ဒ ရှိ၏။ ထိုဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း သူသည် ကြိုးစား၏။ မည်ကဲ့သို့ ကြိုးစားပါသနည်း။ ဤသို့ပင်တည်း။

ရော့ဖလားသည် အလုပ်သမားများနှင့် ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်အောင် ရက်သတ္တပတ်ပေါင်းများစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြီးနောက် အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံရန် ရက်ချိန်းလေသည်။ ထိုသူတို့နှင့် တွေ့သော အခါတွင် သူ ပြောသော စကားသည် ခံတင်လောက်ပေသည်။ ထိုစကားကို ပြောပြီးနောက် အံ့သြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ကိစ္စများသည် ပြီးမြောက်လေသည်။ ရော့ဖလားကို နှစ်မွန်းပျက်စီးအောင် ဖန်တီးနေသော အမုန်းဓာတ် လိုင်းဂယက်ကြီးသည် ငြိမ်သက်၍ သွားလေသည်။ ထိုစကားကို ကြားရပြီးနောက် သူ့ကို ချစ်ခင်သူကြည်ညိုသူများ အလွန်ပေါများလာလေသည်။ ပြောရန်ရှိသော စကားများကို ရင်းရင်းနှီးနှီး သာယာခြေငုံစွာ ပြောသောကြောင့် အလုပ်သမားတို့သည် အလွန်ကျေနပ်ကြပြီးလျှင် သူတို့ကိုယ်တိုင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တောင်းဆိုခဲ့သော လစကိုးပေးရန်ကိစ္စကို နောက်ထပ်မပြောတော့ဘဲ အလုပ် ပြန်ဆင်းကြလေသည်။

သူ၏ စကားစဉ်ကို ကြည့်ပါ။ မည်မျှ သာယာခြေငုံသော စကားလုံးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသနည်း။

ရော့ဖလား စကားပြောနေသောသူများသည် အခြားမဟုတ်။ ရက်အနည်းငယ်ခန့်က သူ့ကို သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ကြိုးဆွဲချ၍ သတ်ချင်သော

အလုပ်သမားများဖြစ်ကြောင်း သူ၏ စကားကိုဖတ်ရင်း သင်သည် သတိရပါစေ။ ဆင်းရဲသား၊ ဝန်ထမ်း၊ ဆေးဆရာများ နှင့် တွေ့ဆုံ စကားပြောရာ၌ပင်လျှင် ထိုအခါက အလုပ်သမားများကို ပြောစဉ်ကလောက် သူသည် ခန့်ညားတည်ကြည်၍ ဖော်ရွေခြင်းရှိမည် မဟုတ်ပေ။ သူ၏ စကားထဲတွင် 'ဤသို့ လာရောက်ပြောဆိုရခြင်းကို ဂုဏ်ယူပါသည်' 'အဆွေတို့၏ အိမ်များကို အလည်အပတ်ရောက်ရှိပြီးနောက်' 'အဆွေတို့၏ သားမယားများနှင့် ကလေးများကိုပါ တွေ့ခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယခုတွေ့ရသည်မှာ သူစိမ်းအဖြစ်နှင့် တွေ့ရခြင်း မဟုတ်ပါ' 'မိတ်ဆွေရင်းချာများ' အမြစ်ဖြင့်သာ တွေ့ကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးက 'ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတို့များ' 'ကျုပ်တို့ စင်ပျားတို့ နှစ်ဦးစလုံး၏ အကျိုးအတွက်' အဆွေတို့၏ ထောက်ထားညှာတာစွာနှင့် ခွင့်ပြုချက်ကြောင့်သာလျှင် ဤနေရာသို့ ကျုပ် ရောက်ရပါသည် အစရှိသော စကားလုံးများကို ဆီလျော်သည့်နေရာတွင် ကြည့်၍ ထည့်သွင်းလေသည်။

ရောမလားသည် သူ၏ စကားကို ဆောက်ပါအတိုင်းစ၍ ပြောကြား၏။

'ကျုပ်တို့တစ်သက်မှာဖြင့် ယနေ့ဟာ အပျော်ဆုံး နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးပါပဲ။ ကျုပ် ကုမ္ပဏီကြီး၏ အလုပ်သမားကိုယ်စားလှယ်များ ကုမ္ပဏီအရာရှိများနှင့် ကုမ္ပဏီ၏ ရုံးအုပ်များအား ယခုလို တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်း တွေ့ဆုံရသော အခွင့်အလမ်းကို ကုသိုလ်ထောက်မ၍ ရရှိခြင်းသည် ဤအကြိမ်ဟာ ပထမပဲပဲ။ ဤကဲ့သို့ လာရောက်ရသည့်အတွက် အထူး ဂုဏ်ယူကြောင်းကိုလည်း ကျုပ် သစ္စာဆိုပါတယ်။ ဤသို့ တွေ့ရခြင်းလည်း ကျုပ် အသက်ရှင်နေသရွေ့ ဗေဒနိဝေဒနာမည် မဟုတ်ပါ။ ယခု အစည်းအဝေးကို တနင်္ဂနွေ နှစ်ပတ်လောက် တုန်းကသာ ကျင်းပခဲ့ပါလျှင် အဆွေတို့အထဲမှ လူအနည်းငယ်လောက်ကိုသာ ကျုပ် သိပြီးလျှင် အဆွေတို့ရဲ့အလယ်မှာ ကျုပ်ဟာ သူစိမ်းပြင်ပြင် ဖြစ်နေတော့မှာပဲ။ ထောင်ဘက်ပိုင်းရှိ ကျောက်မီးသွေးတွင်းများကို တူးနေကြသော အလုပ်သမားများ၏ အိမ်များအားလုံးကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီးနောက် တခြားသို့ သွားရောက်နေကြသော အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များမှလွဲ၍ ကျန်ရှိသော ခေါင်းဆောင်အားလုံးနှင့် လွန်ခဲ့သော တနင်္ဂနွေအပတ်က ကိုယ်တိုင်နှီးနှောခဲ့ရသည့်အပြင် အဆွေတို့၏ သားမယားများနှင့် ကလေးများကိုပါ တွေ့ဆုံခဲ့ရသောကြောင့် ယခုတစ်ကြိမ်ပြန်တွေ့ရာ၌ ကျုပ်တို့သည် သူစိမ်းတစ်ရပ်များကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ မိတ်ဆွေရင်းချာများကဲ့သို့ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ယခုကဲ့သို့ နှစ်ဦး

နှစ်ဖက်စလုံး ခင်မင်ရင်းနှီးနေကြသော စိတ်ဓာတ်များ တက်ကြွနေသည့် အခါမျိုးတွင် ကျုပ်တို့နှင့် အဆွေတို့ နှစ်ဦးစလုံး အကျိုးရှိစေမည့် ပြဿနာများကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးရန် အခွင့်အလမ်း ရသည့်အတွက် ကျုပ် အများကြီး ဝမ်းသာပါတယ်။

ကျုပ်ဟာ ကုမ္ပဏီ၏ အရာရှိလည်း မဟုတ်၊ အလုပ်သမားများ၏ ကိုယ်စားလှယ်လည်း မဟုတ်သည့်အတွက် အရာရှိများနှင့် ကိုယ်စားလှယ်များ ဆွေးနွေးလေ့ရှိသော ဤအစည်းအဝေးသို့ ယခုလို တက်ရောက်ခွင့် ရရှိခြင်းမှာ အဆွေတို့၏ ကောက်ထားညွှာတာစွာ ဖွင့်လှစ်ခွင့်အရသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်ဟာ အရာရှိလည်း မဟုတ်၊ ကိုယ်စားလှယ်လည်း မဟုတ်သြားသော်လည်း ကုမ္ပဏီ၏ အရာရှိများနှင့် ဒါရိုက်တာ လူကြီးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ကြောင့် အဆွေတို့၏အကျိုးနှင့် ကျုပ်၏အကျိုးသည် တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ် လျက် ရှိပါတယ်။

ရန်သူများကို မိတ်ဆွေ ဖြစ်လာသောင့် လုပ်ရာ၌ ဤလို စကားမျိုးကို စံနမူနာတင်ရန် မကောင်းပေဘူးလား။

အကယ်၍ ရောမလားသည် ယခုကဲ့သို့ မပြောဘဲ အခြားနည်းနှင့် ပြောသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ ဥဒါဟရုဏ်၊ သူသည် သတ္တုတွင်းတူးသမားများနှင့် အငြင်းအခုံလုပ်ပြီးလျှင် ဝမ်းထဲရှိသမျှ ဖွင့်၍ ချလိုက်သည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ သူ၏ လေယူလေသိမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နီမိတ်ပြ စကားလုံးများဖြင့် လည်းကောင်း အလုပ်သမားများကား သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်သည် မှားသည် ဟူ၍ စွပ်စွဲပြောဆိုသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ သို့မဟုတ် အခြားသော အကိုးအကား အမျိုးမျိုးဖြင့် အလုပ်သမားသာလျှင် မှားသည်ဟူသော စကားများကို ရောမလား သည် ပြောကြားသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ ထိုနည်းကို အသုံးပြုလျှင် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်နည်း။ အလုပ်သမားများသည် ပို၍ ဒေါသဖြစ်လာလိမ့်မည်။ သူ့ အပေါ်တွင် ပို၍ အမှန်းကြီး မုန်းလာကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ပို၍ ပုန်ကန်ကြပေလိမ့်မည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သင့်နှင့်သဘောမမျှ၍ သင့်အပေါ်တွင် မေတ္တာပျက်နေပါလျှင် ခရစ်ယာန်အယူဝါဒ ပုံနှိပ်နေသော အရာရှိများ အားလုံးတွင် ရှိသည့် ကျမ်းအစောင်စောင်ကို ကိုးကားပြသော်လည်း သင့်ဘက်သို့ ပါမည်

မဟုတ်ပေ။ လူတို့သည် မိမိစွဲလမ်းလျက်ရှိသော အယူဝါဒများကို မပြောင်းလဲ
ချွန်ကြောင်းကို အကြိမ်းသန်သော မိဘများ၊ နိုင်ငံထက်စီးနင်းလုပ်လိုသော
အထက်အရာရှိကြီးများနှင့် လင်ယောက်ျားများ၊ နာမပုဂ္ဂိုလ်များ လုပ်ငတ်သော
မိန်းမများသည် ကောင်းစွာ သတိချုပ်အပ်ကြပေသည်။

တစ်ဖက်သားကို အတင်းအကျပ် နိုင်ငံထက်စီးနင်း ထေ့စိုင်းခြင်း အားဖြင့်
သူသည် သူ့အယူအဆကို စွန့်မည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီချီ
သာသာ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အလိုသို့ လိုက်လျောလိုသော
စိတ်ထားများ တစ်ဖက်သားတွင် ပေါ်လာကောင်း ပေါ်လာပေမည်။

နှစ်ပေါင်းတစ်ရာလောက်က လင်ကွန်းသည် အထက်အဓိပ္ပာယ်မျိုးပါ
သော စကားကို ပြောခဲ့ဖူးလေသည်။ ပြောသည့်စကားမှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်၏။

‘ပျားရည်တစ်စက်သည် မှတ်ခါးရည်တစ်ဂါလံထက် ယင်ကောင်းများကို
ပို၍ ပမ်းနိုင်သည်’ ဟူသော စကားပုံမှာ ရှေးကျ၍ မှန်လေသည်။ လူ့အရေ
ကိုစွဲတွင်လည်း လူတစ်ယောက်ကို သင့်ဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် သင်သည်
သူ၏ မိတ်ဆွေစစ်ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်အောင် သူ့အား ရှေးဦးစွာ
ပြောပြရလိမ့်မည်။

သင်၏ စကားထဲတွင် သူ၏ အသည်းကို စွဲသွားအောင် လုပ်နိုင်သည့်
ပျားရည်တစ်စက် ပါပေမည်။ မည်သို့ဆိုစေ ပျားရည်တစ်စက်သည် သင့်ဘက်သို့
ပါအောင် ဆွဲရာ၌ အလွန် အရေးပါမည်ဖြစ်၏။

ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းသည် အကျိုးရှိမှုကို နေ့ရှင်ကြီး
များသည် ကောင်းစွာ သိရှိကြလေသည်။ သာမက တစ်ခုကို ပြပါအံ့။

ဝိုက်မော်တာ ကုမ္ပဏီတွင်အလုပ်လုပ်နေသော အလုပ်သမား ၂,၅၀၀
တို့သည် လခတိုးပေးရန်နှင့်အလုပ်သမား အသင်းဆိုင်တစ်ခုကို ‘ဖွင့်ပေးရန်’
အတွက် အလုပ်ရပ်စဲကြသောအခါ ထိုကုမ္ပဏီ၏ မန်နေဂျာလူကြီး ဖြစ်သော
ရောဘတ်အက်ဖ်ဘလက်* သည် အလုပ်သမားများကို ဒေါသ ပြစ်ခြင်း၊
ကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ ကွန်မြူနစ်များဖြတ်ကြသည်ဟု စွပ်စွဲခြင်း၊
စသော ကိစ္စများကို မပြုလုပ်ချေ။ ဤသို့မလုပ်ရုံသာမက အလုပ်သမားများကိုပင်
ချီးကျူးခဲ့သေး၏။ အလုပ်သမားများ၏ စည်းကမ်းသေသပ်စွာ သတိတော်ဖောက်ခြင်း

* Robert Black

ကို ချိုးကျူးထားသည့် ဆောင်းပါးများကို ကလီးဗလန်^၁ သတင်းစာများတွင် ပိုက်ဆံအကုန်အကျခံ၍ ကြော်ငြာပေး၏။ သပိတ်တားသမားများ ပျင်းနေမည် စိုး၍ ဘောစဘောကစားသည့် ဘက်တံ ၂၄ ချောင်းနှင့် လက်အိတ်များကို မန်နေဂျာကိုယ်တိုင် ဝယ်ပေးပြီးလျှင် ကုမ္ပဏီပိုင်သည့် မြေရာလပ်များတွင် လာရောက်၍ ကစားကြရန် အလုပ်သမားများကို ဖိတ်ကြား၏။ 'ကရိုကတ်' ဘောလုံးရိုက်ကစားလိုသော အလုပ်သမားများအတွက် ကစားရန် ကွင်းတစ်ခု ကိုပင် ငှားပေးသေး၏။

ဤကဲ့သို့ မန်နေဂျာကိုယ်တိုင်က ခင်မင်သောစိတ်ထားများကိုပြလိုက်ရာ တစ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦးမှာဆိုသကဲ့သို့ အလုပ်သမားများဘက်မှလည်း ခင်မင်သော စိတ်ဓာတ်များ ပြလာကြ၏။ ထို့ကြောင့်အလုပ်သမားတို့သည် တံမြက်စည်းများ၊ တူရွင်းငန်းပြားများ၊ အချိန်လည်းများကို ငှားပြီးလျှင် အလုပ်ရုံပတ်လည်တွင် ပွဲနေသော မီးခြစ်ဆံများ၊ စက္ကူစများ ဆေးလိပ်တို့များကို ကျုံးပစ်ကြ၏။ စဉ်းစားသာကြည့်ကြပေတော့၊ လခများတိုးပေးရန်နှင့် အလုပ်သမား အသင်းဆိုင် တစ်ဆိုင် တည်ထောင်ပေးရန်အတွက် ဓနရှင်တို့နှင့် အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲဆင် နေသော အလုပ်သမားများသည် ကုမ္ပဏီပိုင် မြေကြီးပေါ်တွင်ရှိသော အမှိုက် သရိုက်များကို ကျုံးပစ်နေခြင်းကိုသာ တွေးကြည့်ပါတော့၊ အမေရိကန်ပြည်၏ သပိတ်မှောက်သမိုင်းတွင် ဤအဖြစ်မျိုးကို တစ်ခါမှမျှ မကြုံတွေ့ခဲ့ဘူးချေ။ ထိုသပိတ်ကိစ္စသည်လည်း တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် စိတ်နှာကြည်းခြင်း၊ အမျက် ထွက်ခြင်း မဖြစ်ရဘဲ ကျေကျေအေးအေးနှင့် တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်အတွင်း ပြီးဆုံးသွားလေသည်။

ဒယ်နီယယ် ဝက်တ်စတာ^၂သည် အမှုလိုက် အကောင်းဆုံးသော ရှေ့နေ များထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ရှေ့နေကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည့် တိုင်အောင် လျှောက်လဲရာ၌ 'ဂျူရီ' လူကြီးများ သဘောတစ်ခုပါပဲ' 'လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ၊ ဤအချက်သည် စဉ်းစားရန်ကောင်းသော အချက်တစ်ခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်' 'ဤအချက်များကို လွန်လျှံလွန်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည် လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျာ' 'လူကြီးမင်းများသည် ပုတုစဉ်တို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ကောင်းစွာသိရှိပြီးသည့်အတိုင်း ဤအချက်များ၏

၁ Cleveland
၂ Cricket

၁ Daniel Webster
၂ July

အရေးကြီးပုံကို လွယ်လင့်တကူ မြင်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ စသော သာယာ
နာပျော်ဖွယ်ဖြစ်သည့် စကားလုံးများကို သူ၏ လျှောက်လဲချက်များတွင်
ထည့်၍ သုံးလေ့ ရှိလေသည်။ ငါ့စကား နားရဟူသော သဘောမျိုးဖြင့်
ပြောလေ့ မရှိ။ တစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် တင်စီး၍ ပြောလေ့ မရှိ။ ထိုကဲ့သို့
သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော စကားမျိုးကို ပြောတတ်ခြင်းသည် နာမည်ကြီး
သော ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်အောင် သူ့ကို များစွာ ကူညီခဲ့လေသည်။

ယခုစာကိုဖတ်နေသော အဆွေသည် မန်နေဂျာ ဇလက်ကဲ့သို့ သပိတ်
ကိစ္စကိုဖြန်ဖြေ၍ ဝက်စတတာကဲ့သို့ ရွှေနေလိုက်ရသော အလုပ်မျိုး လုပ်စရာ
မရှိဟု ဆိုစေကာမူ အနည်းဆုံး အဆွေငှားနေသော အိမ်လခကိုမူ လျှော့ရန်
အလိုရှိသည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်တော့၏။ ကဲ သာယာနာပျော်ဖွယ်ဖြစ်အောင်
ပြောဆိုခြင်းသည် အိမ်လခလျှော့စေချင်သော အဆွေအား မည်ကဲ့သို့ ကူညီမည်ကို
သိရအောင် အောက်ပါသဘာဝက တစ်ခုကို ဖတ်လိုက်ကြဦးစို့။

အို အယ် စတရော့ဆိုသူ အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးသည် သူငှားနေသော
အိမ်လခကို လျှော့စေချင်၏။ သူ၏ အိမ်ရှင်သည် အပြောရ မာချာကြောင်း
ကိုလည်း သူသည် ကောင်းစွာသိ၏။ ထိုအိမ်ရှင်နှင့် ဆက်ဆံပုံကို ကျွန်ုပ်၏
တပည့်များအား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြဖူးလေသည်။

ကျွန်ုပ်ငှားထားသော ရက်စယျင် ကျွန်ုပ်နေသောအိမ်မှ ပြောင်းတော့
မည်ဟု အိမ်ရှင်ထံသို့ အကြောင်းကြားလိုက်၏။ စစ်စစ်မှကား ထိုအိမ်မှ
ကျွန်ုပ် မပြောင်းလို။ အကယ်၍သာ အိမ်လခလျှော့လျှင် ဆက်၍ နေချင်၏။
သို့ရာတွင် အိမ်လခ လျှော့ရန်အတွက် မျှော်လင့်ချက်မရှိပေ။ အိမ်လခလျှော့အောင်
အခြားသော အိမ်ငှားများလည်း ကြိုးစားခဲ့ဖူးလေပြီ။ မည်သူမျှ မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။
အိမ်ရှင်သည် ဆက်ဆံရ အလွန်ခဲယဉ်းသူဟု လူတိုင်းကပြော၏။ သို့ရာတွင်
‘ငါ့ဟာ မိတ္တူဖလင့်တာကို သင်ထားတဲ့လူ တစ်ယောက်ပဲ၊ ငါ့နည်းတွေ
ဘယ်နှယ်နေမယ်ဆိုတာ အဘိုးကြီးကို စမ်းကြည့်ရဦးမယ်’ဟု ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို
ကျွန်ုပ် ပြောမိလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ စာကို ရရှိသောအခါ အိမ်ရှင်နှင့် သူ၏ မန်နေဂျာသည်
ကျွန်ုပ် ရှိရာသို့ လိုက်လာကြ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ အိမ် တခါးဝ၌
အလွန်ရွှင်လှ ဖော်ပြသော နှုတ်ဆက်ခြင်းမျိုးဖြင့် အိမ်ရှင်ကို သွားရောက်ကြို၏။

စကားကို အတော်ကလေးပေး ဖောင်လောက်အောင် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် ပြောလိုက်၏။ သို့ရာတွင် သူ၏အိမ်လစကြီးကြောင်းကို စ၍မပြောဘဲ သူ့အိမ်ကို ဘယ်လောက် နှစ်ခြိုက်သည်ဟူသော စကားမှအစပြု၍ ပြောလေသည်။ ယုံပါဘော့။ အိမ်ရှင်ကို ထောက်ခံစရာရှိလျှင် ဝိတ်ရော ကိုယ်ပါ ထောက်ခံ၍ ချီးကျူးစရာရှိလျှင်လည်း ရက်ရက်ရောရော ချီးကျူးလျက်ရှိပါသည်။ သူ၏ အိမ်ဆောက်ပုံကို ချီးကျူးပြီး လျှင် ဤအိမ်တွင် အနည်းဆုံးနောက်တစ်နှစ်ဆက်၍ နေလိုပါသည်လည်း မတတ်နိုင်သောကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း အိမ်ရှင်အား ပြောပြ၏။

အိမ်ရှင်သည် ဤတုံ့ဆို အပြောမျိုးကို မည်သည့် အိမ်ငှား ထံကမှ မကြားခဲ့ဖူးချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ရင်းနှီးမျှသာသော စကားကိုကြားရသော အခါ ရုတ်တရက် ဘာကိုလုပ်ရမှန်းပင် မသိရှာချေ။

ထို့နောက် အိမ်ရှင်သည် သူ၏ ဘုရားများနှင့်တကွ ဆူပူတတ်သော အိမ်ငှားများ၏ အကြောင်းများကိုပါ ကျွန်ုပ်အား ပြောပြလေသည်။ အိမ်ငှား တစ်ယောက်ကမူ သူ့ထံသို့ စာ ၁၄ စောင် တိုင်အောင် ရေးသားခဲ့ရာ ထိုအနက် အချို့တို့မှာ အိမ်ရှင်ကို စော်ကားသော စာများဖြစ်လေသည်။ အခြား အိမ်ငှားတစ်ယောက်ကမူ သူနေသောအခန်း၏ အပေါ်ထပ်တွင်နေသော သူ့ကို အိပ်သည့်အခါ မဟောကံအရန် အိမ်ရှင်က တားမပေးလျှင် အိမ်ငှားသည် ရက်မစေ့ခင် အခြားအိမ်သို့ပြောင်းဆင်းမည် အစရှိသော စာမျိုးကို ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ 'ကျုပ်အိမ်ကို အဆွေလို ကျေကျေနပ်နပ်ရှိဟဲ့ အိမ်ငှားမျိုးနဲ့ တွေ့ရတာ ကျုပ်အင်မတန် စိတ်ချမ်းသာပါတယ်'ဟု အိမ်ရှင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပြောလေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က အိမ်လစလျှော့ရန် မတောင်းပန်ရဘဲ နှင့် သူကစ၍ အိမ်လစကို အနည်းအကျဉ်း လျှော့ပေးမည်ဟု ပြော၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသည့်နှုန်းထက် ထပ်၍ လျှော့စေချင်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် တတ်နိုင်သည့် အိမ်လစနှုန်းကို ပြောပြသောအခါ ဘာမျှ မငြင်းဘဲ အိမ်ရှင်သည် သဘောတူလေသည်။

ကျွန်ုပ် အိမ်မှ ထွက်သွားခါနီးတွင် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်၍ 'အိမ်ကို ပြင်ပေးစေချင်သေးရင် ပြောနော်'ဟု ထပ်မံ ပြောသွားသေး၏။

အကယ်၍ ကျွန်ုပ်ကသာ အခြားအိမ်ငှားများအသုံးပြုသော နည်းမျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ပါလျှင် ထိုသူတို့ကဲ့သို့ပင်ရုံးမည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် အောင်မြင်ခြင်း သည် ရင်းရင်းနှီးနှီး ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ထပ် သာဓကတစ်ခုကိုကြည့်ကြဦးနီ။ ဤအကြိမ်တွင် မိန်းမတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို တွေ့ရပေမည်။ ထိုမိန်းမသည်အထက်တန်းစားမိန်းမတစ်ဦးဖြစ်၍ သူသည် အခြားမဟုတ်။ လောင်းဒိုင်လန်အရပ်ရှိ ပင်လယ်ကမ်းပေါ်တွင် ဆောက်ထားသော ဂါးဒင်း ဖိတ်းတွင် ဝင်းမြိုင်ရှင် မစ္စဒေါ့ရှယ်သီ ဒေးပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို နားထောင်ကြဦးနီ။

ကျွန်မ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို များမကြာသေးမီက နေ့လယ်စာကျွေးရန် အိမ်သို့ဖိတ်ခဲ့၏။ မိတ်ဆွေများသည် လူကုတ်များဖြစ်သောကြောင့် ထိုစားပွဲတွင် အားလုံး ချောချောမောမော ဖြစ်စေချင်၏။ ဤကဲ့သို့ စည်ခမ်းပွဲများတွင် ဟိုတယ်မှူး အဲဒီ သည် ကျွန်မကို များစွာ အကူအညီ ပေးခဲ့ဖူးလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစည်ခမ်းပွဲတွင်မူကား ပေါ့ပေါ့ဆဆလုပ်ခဲ့၏။ နေ့လယ်စာ စားပွဲသည် စိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ထိုစားပွဲတွင် အဲဒီကိုလည်း မမြင်ရ။ ကျွန်မ၏ စည်သည်အားလုံးအတွက် စားပွဲထိုးတစ်ယောက်တည်းကိုသာ လွှတ်လိုက်၏။ ထိုစားပွဲထိုးကလည်း လူကုတ်များကို မည်ကဲ့သို့ စားပွဲထိုးရမှန်း မသိချေ။ ကျွန်မ၏ အထူးစည်သည်ကို နောက်ဆုံးမှစားပွဲထိုးလေ့ရှိလေသည်။ တစ်ခါလည်း ပန်းကန်ပြားကြီးထဲတွင် ဆလတ်ရွက်လေးတစ်ရွက်ကိုသာထည့်၍ ထိုစည်သည်ရှေ့တွင် ချပေးခဲ့သေး၏။ အသားတွေကလည်း မနူးမနပ်။ အာလူးကြော်များကလည်း ဆီတွေ ရှိနေ၏။ ကျွန်မလည်း အတိုင်းမသိ ခေါ်သဖြစ်လျက်ရှိ၏။ စည်သည်များရှိနေသောကြောင့်သာ ဟန်လုပ်၍ ပြုံးနေရ၏။ အဲဒီကို တွေ့လျှင် မူကား ဝမ်းထဲ ရှိသမျှတွေကို အကုန်ထုတ်၍ ကြိမ်းလိုက်ဦးမည်ဟု အမြဲသတိရလျက်ရှိ၏။

ထိုစည်ခမ်းပွဲကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်ကျင်းပ၍ နောက်တစ်ညတွင် လူများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနည်းများအကြောင်းကို ပြောပြမည့် တရားပွဲသို့ ကျွန်မတက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတရားပွဲကို နာနေစဉ် အဲဒီကို ကြိမ်းမောင်းလျှင် အဝိုမြန်မှာပဲဟူ၍ စဉ်းစားမိပါသည်။ ကြိမ်းမောင်းလိုက်လျှင် သူသည် ဖိတ်ထဲတွင် အောက်သိုးသိုးဖြစ်ပြီးလျှင် ကျွန်မကို မုန်းခြင်းသာလျှင် အဖတ်တင်

၁။ Garden City
၂။ Mrs. Dorothy Day
၃။ Email

လိမ့်မည်။ ထိုမျှမကသေး နောင်ကို ကျွန်မအား ကူညီချင်သော စိတ်ထားများ အားလုံး လွင့်ပျောက်ကုန်လိမ့်မည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အဲဒီကို တွေ့လေသည်။ သူ့ကို ကြိမ်းလိမ့်မည် ထင်သောကြောင့် သူသည် မျက်နှာစုလျက်ရှိ၏။

ကျွန်မ။ ။ ‘အဲဒီရေ မင်းမရှိတုန်းက ဧည့်ခံရတာ သိပ်နာတာပဲ ကွယ်၊ နယူးယောက်မြို့မှာရှိတဲ့ ဟိုတယ်မှူးတွေထဲမှာ မင်းဟာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တုန်းက ဖြစ်တာတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ၊ အစာတွေကို မင်း ကိုယ်တိုင်ဝယ်ပြီးချက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ’

အဲဒီ။ ။ (ရွှင်ပျလာပြီးနောက်) ‘ဟုတ်တယ် မမ၊ မီးဖိုချောင်ထဲက ချက်တဲ့ အကောင်တွေ ကိုယ်တိုင်များတာ ကျွန်တော့်အပြစ် မဟုတ်ဘူး’

ကျွန်မ။ ။ ‘မမ သည့်ပြင် ဧည့်ခံပွဲတွေကိုလည်း ချိန်းထားသေး တယ်၊ အဲဒီဟာတွေကျရင် မင်းကိုယ်တိုင် ကူညီရလိမ့်မယ်၊ မီးဖိုချောင်ထဲက အကောင်တွေကို နောင်တစ်ကြိမ်လောက် ထပ်စမ်းကြည့်ရရင် မကောင်းဘူးလား ပေ’

အဲဒီ။ ။ ‘ကောင်းပါတယ် မမ၊ နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုရင် ဒီလို မပြစ်ရ ပါဘူး’

ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်လောက်ကြာသောအခါ နေ့လည်စားပွဲတစ်ခု ကို ကျွန်မ၏ အိမ်တွင် ထပ်မံ၍ ကျွေးပါသည်။ ဟင်းလျာများကို အဲဒီနှင့် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် စိမ့်ကြပါသည်။ သူ့အတွက် အပိုကြေးကို တစ်ဝက်ဖြတ် လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က သူကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်များကို စိုးစဉ်းမျှ ဖော်မပြခဲ့ပါ။

တမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြသောအခါ စားပွဲပေါ်တွင် အမေရိကန် အလှနှင့်ဆီပန်းကြီးများဖြင့် အလှပြင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဧည့်ခံပွဲကို အဲဒီကိုယ်တိုင် အမြဲစောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ အကယ်၍ ထိုနေ့က ကျွန်မ ဧည့်ခံနေသောသူမှာ မေရီ မိဖုရားကြီးဖြစ်လင့်ကစား ထိုထက်တိုး၍ ကောင်းသော သူသည် ပြုစုနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ဟင်းလျာများသည်လည်း အလွန်ကောင်း၍ ဂျပန်စားနပ်ရိက္ခာ ချိုသာသည်။ စားပွဲထိုးသည်မှာလည်း အပြစ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိချေ။ ယခင်ကကဲ့သို့ စားပွဲထိုးတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ လေးယောက် စားပွဲထိုးကြလေသည်။ ဟင်းလျာကောင်းများကို အဲဒီ ကိုယ်တိုင် စားပွဲထိုးလေ၏။

ကျွန်မတို့သည် ထမင်းစားပွဲမှ ထကြသောအခါ ကျွန်မ၏ အလွှား နှည့်သည်က 'ရှင် ဒီဟိုတယ်မှူးကို ညှို့ဖျားထားသလား၊ ဒီလောက်ရုစိုက်တာမျိုး ကို တစ်ခါမှမျှ မတွေ့ဖူးဘူး'ဟု ကျွန်မကို မေးပါသည်။

ညှို့ထားသည်ဆိုသော စကားသည် မှန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အခြားအရာ များနှင့် ညှို့ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ခင်ခင်မင်မင်ရင်းရင်းနီးနီး ပေါင်းသင်း ဆက်သံခြင်း ပြင် ညှို့ထားခြင်း ပြစ်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က အနောက်မြောက် မစ်စူရီ^၁ ပြည်နယ် တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ပိနပ်မပါဘဲ တောလမ်းကလေးကိုဖြတ်၍ ကျောင်းတက်ရစဉ်အခါ တစ်နေ့သို့ နေနတ်သားနှင့် လေနတ်သား တန်ခိုး ပြိုင်ကြသည့် ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုကို မတ်စုဖူး၏။ ဘယ်သူက ပို၍ တန်ခိုးကြီး သနည်းဟု အစွမ်းပြိုင်ကြရာ လေနတ်သားက 'ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်ထက်ပို၍ တန်ခိုးကြီးကြောင်းကို ပြမည်။ ဟောဟိုက အပေါ်အင်္ဂါဝတ်ပြီး လမ်းလျှောက် လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုမြင်တယ် မဟုတ်လား။ သူ့အင်္ဂါကို ချွတ်ပစ်အောင် အသင့်ထက် မြန်အောင် လုပ်ပြမယ်'ဟု ပြောလေသည်။

ထို့ကြောင့် နေနတ်သားသည် တိမ်ကြားတွင် အသာကွယ်၍ နေရာ လေနတ်သားသည် လေပြင်းဖုန်တိုင်းကျလှမတတ် တိုက်ခတ်၏။ သို့ရာတွင် လေအတိုက် ပြင်းလာလေလေ ဝတ်ထားသောအင်္ဂါကို ထိုယောက်ျားသည် ဆွဲစေ့လေလေ ပြစ်၏။

နောက်ဆုံး၌ လေနတ်သားသည် လက်ချော့လိုက်ရ၏။ ထိုအခါ နေနတ်သားသည် တိမ်တိုက်ကြားမှ ထွက်လာပြီးလျှင် ထိုလုလင်အပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပုစုပျိုးလာ၏။ လုလင်လည်း သူ၏ နဖူးမှ ချွေးများကိုသုတ်၍ သူ၏ အင်္ဂါကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအခါမှ 'အဆွေ လေနတ်သား ခေါ်သထက် မေတ္တာသည် တန်ခိုးပို၍ကြီးလေသည်' ဟူ၍ နေနတ်သားက လေနတ်သားကို ပြောပြဖူး၏။

အထက်ပါ ဒဏ္ဍာရီလေးကို မတ်ရသည့် အချိန်အခါလောက်က ထိုဒဏ္ဍာရီတွင်ပါသော ဆုံးမစကား၏ မှန်ကန်ခြင်းကို ဘော်စတန်မြို့တွင် ဖြစ်ပျက်သောအခြင်းအရာတစ်ခုက သက်သေခံလျက်ရှိလေသည်။

^၁ Missouri

ဒေါက်တာ အေအိပ်စီ* ဆိုသော ဆရာဝန်တစ်ဦးသည် ဘော်စတန်မြို့တွင် ဆေးကုစားလျက်ရှိလေသည်။ ထိုဆရာဝန်သည် အထက်ပါ ခဏ္ဍာရီလေးကို ကျွန်ုပ်တို့ကြားရသည့်အချိန်မှ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်မျှကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ရင်းတစ်ယောက် ပြစ်လာလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက သူ့အဖြစ်အပျက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ အတန်းထဲတွင် သူကိုယ်တိုင် ပြောပြဖူးလေသည်။

ထိုအခါက ဗော်စတန်မြို့ရှိ သတင်းစာများတွင် ပဋိသန္ဓေကို ကျနစွာ ဖျက်ဆီးပေးနိုင်သည်ဆိုသော ကြော်ငြာများ အားတိုးဆေးဟု အမည်တပ်၍ ထားသော ဆေးတု ဆေးယောင်ကြော်ငြာများနှင့် ဆေးဆရာ အတုအယောင် များ၏ ကြော်ငြာများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိပုံ လေသည်။ ယောက်ျားများနှင့် သက်ဆိုင်သော ဂျောဂါများကို ကုသပေးနိုင်သည်ဟု ကြော်ငြာပြီးလျှင် စင်စစ်မှာကား မည်သည့် ရောဂါကိုမျှ ကုမပေးနိုင်ဘဲ ဝေဒနာရှင်များကို 'ခင်ဗျားတို့ ယောက်ျားဘဝ တုံးခါးနီးနေပြီ၊ နည်းနည်းကလေး လိုတော့တယ်၊ အစရှိသော စကားလုံးတို့ဖြင့် ခြောက်လှန့်ပြီးလျှင် ငွေကိုသာ အရအမီ ညှစ်ယူလေ့ ရှိကြလေသည်။ ထိုဆေးဆရာတု ဆေးဆရာယောင်များထံသို့ သွား၍ ဆေးကို ကုမိခါမှ ဂျောဂါမချောက်သည့်အပြင် 'ငါတော့ ယောက်ျားဘဝ တုံးတော့မှာပဲ'ဟူ၍ စိတ္တဗေဒရောဂါပင် ထပ်မံ တိုးလာပြန်လေသည်။ ပဋိသန္ဓေကို ကျနစွာ ဖျက်ဆီး မပေးနိုင်သောကြောင့် သူတို့လက်ထဲတွင် မိန်းမပေါင်း မြောက်မြားစွာ ဆေကြေ ပျက်စီးကြလေသည်။ ထိုသို့ ပြုမိသည့်အတွက် အချို့ဆရာတု ဆရာယောင်များမှာမူကား ဒဏ်ငွေ အနည်းငယ်အောင်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဩဇာရှိသော နိုင်ငံရေးသမားတို့၏ အကူအညီအားဖြင့်သော် လည်းကောင်း အပြစ်မှ ချမ်းသာရာ ရကြလေသည်။

ထိုဆရာတု ဆရာယောင်များနှင့် ဆေးသမားများကို ရောင်းသောသူများ၏ သရမ်းပုံတို့မှာ တစ်နေ့တခြား ဆိုးရွားလာသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဘော်စတန်မြို့ရှိ လူကြီးလူကောင်းများသည် ထ၍ အကြီးအကျယ် ဆူပူကန့်ကွက်ကြ၏။ တရားဟောဆရာများကလည်း စင်မြင့်မှနေ၍ သတင်းစာဆရာများကို ပြစ်တင် ရှုတ်ချကြ၏။ ဖြို့ရေး ရွာရေးကို ဆောင်ရွက်ကြသော အသင်းများ၊ ကုန်သည် ကြီးငယ်များ၊ ကုမ္ပဏီအသင်းများ၊ ရဟန်းများ၊ တတ်လူများ၏ အသင်းများသည် တညီတညွတ်တည်းပိုင်း၍ ဆူပူကန့်ကွက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ ဆူပူမှု

၁။ Dr A.H.B

သည် အချည်းနှီးမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ဤကြော်ငြာမျိုးကို မတရားကြော်ငြာ အဖြစ်ဖြင့် ပီတိပင်ပေးရန် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်တွင် အပြင်းအထန် ကြိုးစားကြ သော်လည်း ဝဇ္ဇပျက်စားလိုက်သော အမတ်များ ပပေဥပဒေကြောင့် ထိုကြိုးစားချက် သည်လည်း အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ထို အချိန်အခါက ဆရာဝန် ဝိသုဒ္ဓိ မဟာဘော်စတန် ခရစ်ယာန် ကြီးပွားရေးအသင်း၏ မြို့သားကောင်းအဖွဲ့^၁ မှ နာယကလှူကြီး ဖြစ်လေသည်။ ထိုအဖွဲ့ကလည်း အထက်ပါနည်းတူ ဝိုင်းဝန်းကန့်ကွက်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ဘာမျှ မထူးခြားချေ။ ထို့ကြောင့် ထိုမသုတော်များကို နှိမ်နင်းရန်ကိစ္စမှာ မျှော်လင့်ချက်နှင့် လုံးဝကင်းရှင်းတော့မည့်အခြေသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

တစ်ညသ၌ သန်းခေါင်ကျော်ကျော်လောက်တွင် ဒေါက်တာဝိသုဒ္ဓိ ရှေးအခါက ဘော်စတန်မြို့ရှိ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မစဉ်းစားခဲ့ဖူးသော နည်းတစ်ခုကို တွေးမိသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ကြိုးစား၏။ သူ၏ နည်းမှာ ဒေါသနှင့် ဆူပူကန့်ကွက်သော နည်းမျိုးမဟုတ်။ ဖျောင်းဖျာပြောဆို နည်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ နည်းမှာ သတင်းစာပိုင်ရှင်များကိုယ်တိုင်က အဆိုပါ ကြော်ငြာမျိုးကို ဖြုတ်ဖယ်ချင်လာအောင် လုပ်သောနည်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဝန်ဝိသုဒ္ဓိ 'ဘော်စတန်ဟာရယ်'၊ သတင်းစာပိုင်ရှင်ထံသို့ စာတစ်စောင်ရေးလေသည်။ ထိုစာထဲတွင် 'ဘော်စတန်ဟာရယ်' သတင်းစာ ကို ဆရာဝန်သည် မည်မျှ အထင်ကြီးကြောင်း၊ ထိုသတင်းစာကို သူကိုယ်တိုင် အမြဲတမ်းဖတ်ကြောင်း၊ ထိုသတင်းစာ၌ ပါသော သတင်းများသည် မည်မျှ အပြစ် ကင်းကြောင်း၊ ခေါင်းကြီးပိုင်းသည်လည်း အလွန် ကောင်းကြောင်း၊ မိသားစုတစ်စု ဖတ်ရန်အတွက် အဖိုးမပြတ်နိုင်အောင် ကောင်းကြောင်း၊ သူ သဘောအရ စဉ်လျှင် ထိုသတင်းစာသည် နယူးအင်္ဂလန်^၂ ပြည်တွင် အကောင်းဆုံး သတင်းစာဖြစ်၍ အမေရိကန် တစ်ပြည်လုံးရှိ သတင်းစာကောင်းများတွင် တစ်စောင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရှိကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို ရေးသားပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ရေးသားသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ် လေသည်။

၁။ The Good Citizenship Committee of The Greater Boston Christian Endeavor Union
၂။ The Boston Herald
၃။ New England

သို့ရာတွင် ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးမှာ သမီးငယ် တစ်ယောက် ရှိပါသည်။ လွန်ခဲ့သောညက သူ၏ သမီးကလေးသည် ပဋိသန္ဓေဖုန်ပေးမည့် ဟုံသော အဆွေ၏ သတင်းစာထဲမှ ကြော်ငြာ တစ်စောင်ကို သူ့အား ကျယ်လောင်စွာ ဖတ်ပြပြီးလျှင် ထိုကြော်ငြာစာ ထဲ၌ ပါသော အချို့ စကားလုံးများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မေးသည်ဟု ကျွန်တော်အား ပြန်ပြောပါသည်။ ထိုသို့မေးသောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူ ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းမှာ အတော်ပင် မျက်နှာထားခက်ပြီးလျှင် အနေရ အထိုင်ရ ကျပ်သွားပါသည်။ သူ့သမီးကို မည်ကဲ့သို့ပြန်၍ ဖြေရှာမိသိရာပါ။ အဆွေ၏ သတင်းစာကို ဘော်စတန်မြို့ရှိ လူကုထံများ၏ အိမ်တိုင်း၌ ဖတ်ကြပါသည်။ အကယ်၍ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း၏ အိမ်တွင် အထက်ပါ အခြင်းအရာမျိုး ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါလျှင် အခြားသော လူကုထံများ၏ အိမ်၌လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဖြစ်တန်ကောင်း သည် မဟုတ်ပါလော့။ အဆွေတွင်လည်း အကယ်၍ သမီးကလေး တစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါလျှင် ဤလို ကြော်ငြာမျိုးကို ဖတ်ကြားရန် အဆွေ သည် ခွင့်ပြုနိုင်ပါမည်လော။ အကယ်၍ အဆွေ၏ သမီးကလေးသည် ဖတ်မိသောကြောင့် အဆွေအား ထိုကြော်ငြာများ၏ အကြောင်းကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း မေးခဲ့သည်ရှိသော် အဆွေသည် မည်ကဲ့သို့ ပြန်၍ ဖြေဆိုပါမည်လဲ။

‘အခြားအဖက်ဖက်တွင် ပြည့်စုံပြီးဖြစ်သော ဤကဲ့သို့ သတင်းစာ ကောင်း တစ်စောင်တွင် ဖခင်များ ကိုယ်တိုင်က သမီးများ ကောက်ယူ၍ ဖတ်မည့်ကို တထိတ်ထိတ်နှင့် ဖြစ်နေရသော ထိုကြော်ငြာမျိုး ပါရှိနေသည့် အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါသည်။ အဆွေ၏ သတင်းစာကို ဖတ်သည့် အခြားသူများကလည်း ယခုကဲ့သို့ ကျွန်တော် စိတ် မချမ်းမြေ့ခြင်း ဖြစ်ရသလို ဖြစ်ကြလိမ့် မည်ဟုဆိုလျှင် မှားနိုင်ပါ မည်လော’ အစရှိသည်ဖြင့် ရေးသားပြီးလျှင် ထိုစာကို ဖို့လိုက်၏။

နောက်နှစ်ရက်ကြာသောအခါ ‘ဘော်စတန်ဟာရယ်’ သတင်းစာပိုင်ရှင် ထံမှ ဆရာဝန်တစ်ယောက် စာတစ်စောင်လာလေသည်။ ဆရာဝန်သည် ထိုစာ ကို နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်လောက် ကောင်းစွာ သိမ်းထားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏

အတန်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်အား ထိုစာကို ပေး၏။ ထိုစာ
၏ ရက်စွဲမှာ ၁၉၀၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက် ဖြစ်လေသည်။

ဆေး-အိပ်-ဇီ၊ အမိ-ဒီ

မော်စတန်၊ မက်စ်

အဆွေခင်ဗျား

စာတည်းထံသို့ ၁၁ ရက် ရှေ့နှင့် ပေးပို့လိုက်သော စာအတွက်
ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။ ထိုစာထဲတွင်ပါရှိသော ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ကျွန်တော်လည်း စဉ်းစားလျက်ရှိရာ ထိုစာကို ရသောအခါတွင်မှ
မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ရမည်ကို သန့်ဌာန်မျှဖြစ်ပါတော့သည်။

ယခု တနင်းလာနေ့ကအစပြု၍ 'တော်စတန်ဟာရယ်' သတင်းစာ
ထဲမှ ညစ်ညမ်းသော စာပေများကို လုံးလုံးလျားလျား ပြုတ်ပစ်လိုက်
ပါတော့မည်။

ယခု အချိန်အခါတွင် တစ်ခါတည်း ပြုတ်ပစ်နိုင်သေးသော
ဆေးကြော်ခြာများကိုလည်း မောင်နှင့်နှမ သားနှင့်အမိမိ ဖတ်ရှုနိုင်အောင်
ကောင်းစွာပြုပြင်၍ ထည့်သွင်းပေးပါမည်။

ဤကိစ္စတွင် အကူအညီပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိ
ပါကြောင်း။

ဒဂလျူ အီး ဟက်စကယ်

ထုတ်ဝေသူ

အီဆော့သည် ယေရှုခရစ် မပွေးမီ နှစ်ပေါင်း ၆၀၀ လောက်က
ကရီးဆပ်စ် ဘုရင်၏ နန်းတော်တွင်စားရသော ဂရိဇွေဝယ်ကျွန်တစ်ဦးဖြစ်၍
ကမ္ဘာတည်မည့် ဒဏ္ဍာရီများကို ရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။ နှစ်ပေါင်း ၂,၅၀၀
လောက်က အေသင်မြို့တော်တွင် လူ့သဘောနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ ရေးခဲ့သော
ဒဏ္ဍာရီတို့သည် ယခုအချိန်အထိ မည်သည့် နေရာဌာနဆို မှန်ကန်လျက်
ရှိလေသည်။ လောနတ်သားထက် နေနတ်သားသည် သင်၏ အင်္ကျီကို
ပို၍လျင်မြန်ဆောင် ချွတ်ပစ်စေနိုင်သည်။

၁။ Mass. (Massachusetts)

၂။ W.E. Haskell

၃။ Lutesus

၄။ Aesop

ညာတာခြင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်သင်းဆက်ဆံခြင်းနှင့် ချီးမွမ်းထောပနာ ပြုခြင်းတို့သည် လူတစ်ယောက်၏ စိတ်ဓာတ်ကို ပြောင်းအောင်လုပ်ရာ၌ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ကိုးကွယ်သော နိုင်ငံများ အားလုံးရှိ လူအပေါင်း ဝိုင်း၍ ဆုပူကန့်ကွက်ကြခြင်းထက် အရေးပါလေသည်။

'ပျားရည်တစ်စက်သည် မှတ်ဓါးရည် တစ်ဂါလံထက် ယင်ကောင်များကို ပိုပြီး ဖမ်းနိုင်သည်' ဟူသော လင်ကွန်း၏ စကားကို မမှေ့ပါလေနှင့်။

သင့်ဘက်သို့ပါအောင် တစ်ဖက်သားကိုဆွဲယူချင်ပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၄ ကို မမှေ့ပါနှင့်။

'ချို့ ချို့ သာ သာ နှင့် စပါ'

အခန်း (၅)

ဆိုကာရေးတီး၏ နည်းကောင်းတစ်လက်

လူများနှင့် စကားပြောရန်ရှိသောအခါ သင်နှင့် ထိုလူများ သဘောမတူနိုင်သော အကြောင်းကစ၍ မပြောလေနှင့်။ သင်နှင့် ထိုလူများ သဘောတူနိုင်သော အကြောင်းများကို အထူးဂရုပြု၍ စပါလေ။ သင်နှင့် သဘောကွဲနေသောအခါ သင်၏ ယူဆယူလာသည့် နောက်ဆုံး၌ ထိုလူများ ယူဆသည့်အရာသို့ရောက်မည် ဖြစ်၍ ယူဆချက်အပေါ်တွင် သဘောမကွဲလွဲဘဲ ထိုယူဆချက်သို့ရောက်အောင် လာရသည့် နည်းပေါ်မှာသာလျှင် သဘောကွဲလွဲခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သင် တတ်နိုင်ခဲ့ပါလျှင် အထူးဂရုပြု၍ ပြောပါလေ။

စကားတည်းက တစ်ဖက်သားကို 'အင်း အင်း' ဟူ၍ အင်းလိုက်နေအောင် လုပ်ပါ။ 'ဟင့်အင်း' ဟူသော စကားကို သုံးခြင်းမရအောင် သင်တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားပါ။

'ဟင့်အင်း' ဟူသော စကားတစ်လုံးသည် ပြောမိလျှင်ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းရန် အလွန်ခဲယဉ်းသော အခက်အခဲ တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ လူတစ်ယောက်သည် 'ဟင့်အင်း' ဟု ဆိုမိလျှင် သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်သိသောသဘောရသဖြင့် ပြောပြီးသောစကားကို နောက်ထပ် မပြောတော့ချေ။ ပြောပြီး၍ အတောင့်ကလေး ကြာသောအခါ 'ဟင့်အင်း' ဆိုသောစကားကို သုံးမိသည်အတွက် မှားကြောင်းကို သိရှိသော်လည်း သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ငဲ့ညှာစရာ ရှိသေးသဖြင့် ထပ်၍ မပြောချေ။ ပြောမိသောစကားကို နှုတ်တွယ်၍ ထားမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လူ ဓာတ်ဦး တစ်ယောက်နှင့် စကား ပြောသောအခါ သူ သဘောကွဲနိုင်သည့် အကြောင်းမှစ၍ ပြောရန်အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်လေသည်ဟူ၍ ပရောပက်ဆာ

ထိုစာစာစာရီသည် 'တစ်ဖက်သားအပေါ်သြဇာညောင်းအောင်လုပ်နည်း'၊^{၁၀} စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် အတိအလင်း ရေးသားထားလေသည်။

စကားပြော ကျင့်လည်သူတစ်ဦးသည် တစ်ဖက်သားအား 'အင်း အင်း' ဟု၍ အင်းလိုက်စေမည့်စကားမျိုးကို စ၍ ပြောလေ့ရှိသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ဓာတ်ကို သူ ပြောသမျှတွင် အင်း လိုက်ချင်အောင် ပျိုးပေး လိုက်လေသည်။

အင်းလိုက်အောင်လုပ်သောနည်းကို အသုံးပြုမိသဖြင့် နယူးယောက်မြို့တော် ဂရင်းနစ် ငွေစုဘဏ်တိုက်၊ မှ ငွေကိုဇီစာရေးကြီး ကျွမ်းအိဇာဆန်^{၁၁} သည် ငွေစုမည့်သူတစ်ဦးကို လက်လွှတ်၍ မသွားအောင် တားတားလိုက်နိုင်လေသည်။ ထိုနည်းကိုသာ မသုံးမိလျှင် ထိုသူသည် ကျွမ်းအိဇာဆန်တို့ ဘဏ်တိုက်တွင် ငွေစုဖြစ်ချင်မှ စုဖြစ်လိမ့်မည်။

ကျွမ်းအိဇာဆန်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြဖူး၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်တို့ဘဏ်တိုက်သို့ လူတစ်ယောက်သည် ငွေစုရန် လာ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူအား ဆိုင်ရာ စာချုပ်စာတမ်းများကို ပေး၍ လိုအပ်သောအချက်များကို ရေးစေလေသည်။ ထုံးစံအတိုင်း မေးခွန်းများကိုမေးရာ အချို့မေးခွန်းများကိုသာ ဖြေပြီးလျှင် အခြားမေးခွန်းများကိုမူကား မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ မဖြေနိုင် ဟု၍ အတိအလင်း ငြင်းပယ်လျက် ရှိ၏။

လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသည့် နည်းများကို မလေ့လာဖူးစင်ကသာ ဆိုလျှင် 'ကျွပ် မေးတာကို ခင်ဗျား မဖြေရင် ခင်ဗျားကို ဒီဘဏ်မှာ ငွေစုဖို့ ကျုပ်တို့ လက်မခံနိုင်ဘူး' ဟု တုံးတိတ် ပြောလိုက်မည်ဖြစ်၏။ ဒီလိုအပြောမျိုးကို ရှေးတုန်းက ပြောခဲ့ဖူးကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် ရှက်ရက်နှင့် ဝန်ခံရမည်ဖြစ်၏။ ဒီလို ပြောလိုက်ရလျှင် ရှေးအခါတုန်းက ကျွန်ုပ်မှာ အထော်အရသာရှိသွား၏။ ဘဏ်တိုက်မှာ ဘယ်သူ့ဗိုလ် ဖြစ်သည်ကို ပြလိုက်ရုံသာမက 'ဘဏ်တိုက်၏ စည်းကမ်းဥပဒေတို့ကို ဖျက်ဆီးချင်လို့ မရဘူး' ဟု၍ ခပ်မာမာလည်း ပြောလိုက် သေး၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ဆီသို့ ဝင်လာသောလူမှာမူကား ဤကဲ့သို့ အပြောမျိုးကို မည်သည့်နည်း နှင့်မျှ နှစ်ခြိုက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

၁၀ Influencing Human Behavior

၂၀ The Greenwich Savings Bank

၃၁ James Eberson

ကျွန်ုပ်၏နယ်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကုမ္ပဏီက အလွန် ဆက်သွယ်ချင်သော လူတစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုနယ်တွင် ကျွန်ုပ် အရင် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော သူသည် ထိုသူ့ထံသို့ဆယ်နှစ်တိုင်တိုင်သွားရောက် နေ့စဉ်ခွဲဖူး၏။ သို့ရာတွင် အထမမြောက်ခဲ့ချေ။ ထိုနယ်သို့ကျွန်ုပ်ကို ပြောင်းပေးလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ဆက်၍ နေ့စဉ်ပြန်သော်လည်း အချည်းနှီးသာဖြစ်ခဲ့၏။ ဝခု နှစ်တိုင်တိုင်ဆက်သွယ်ခဲ့သော အခါမှ နောက်ဆုံး၌ မော်တော်ကားအနည်းငယ်မျှ ကိုသာ ရောင်းခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အနည်းငယ်လောက် စ၍ ရောင်းရလျှင် မကြာမီ အများကြီးရောင်းရတော့မည်ဟု တစ်ထစ်ချ စိတ်ထဲတွင် စွဲထားလေ သည်။

ထို့ကြောင့် တနင်္ဂနွေ သုံးပတ်ကြာ၍ ထိုသူ့ထံသို့ သွားသောအခါ ကျွန်တော်၏ ရင်ထဲတွင် အတော်ကြီးသော ဈေးလင့်ချက်များဖြင့် ပြည့်လျက် ရှိလေသည်။

‘သို့ရာတွင် အယ်လီဆန် မင်းရဲ့ ကျန်တဲ့မော်တော်စက်တွေကို တို့မဝယ် နိုင်တော့ဘူး’ ဟုသော ထိုသူ၏ အကြီးဆုံး စက်ဆရာကြီးအသံကို ကြားလိုက်ရ သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဈေးလင့်ချက်များမှာ လွင့်ပျောက်၍ သွားလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ် (အလွန် အံ့အားသင့်လျက်) ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ’ စက်ဆရာကြီး။ ‘မင့် မော်တော်စက်တွေဟာ သိပ်ပူတာပဲ၊ ငါ့လက်တောင် တင်မထားနိုင်ဘူး’

သူနှင့် ငြင်းနေခြင်းအားဖြင့် အကျိုးမရှိသည်ကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာ သိ၏။ ဤကဲ့သို့ငြင်းခုံခြင်းအလုပ်မျိုးကို လုပ်ခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်လှလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဒီလူကြီးကို ‘အင်း’လိုက်အောင် လုပ်ဦးမှပဲ ဟူ၍ ကျွန်တော် စိတ်ကူးမိ၏။

ကျွန်ုပ်။ ‘ဪ ကျွန်တော့် မော်တော်တွေက ပူလို့လား။ ဒီလိုပူရင်ဖြင့် ဘယ်နှယ် ဝယ်လို့ ဖြစ်မလဲ။’ ‘အမျိုးသားလျှပ်စစ်လုပ်သူများ အသင်းကြီး’^၁ ရဲ့ စည်းမျဉ်းအရ အတည်ပြုထားတဲ့ စံချိန်ထက် ပိုပြီးမပူတဲ့ စက်မျိုးကိုသာ ဝယ်သင့်တာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား’

စက်ဆရာကြီး။ ‘အင်း’
သူ့ထံမှ ကျွန်ုပ်သည် ‘အင်း’တစ်လုံး ရလိုက်လေပြီ။

၁။ The National Electrical Manufacturers Association

ကျွန်ုပ်။ 'မော်တော်စက်ကောင်းတစ်လုံးမှာ အခန်းတွင်းရှိ အပူဒီဂရီ' ထက် ၇၂ ဒီဂရီသာပိုရမယ်လို့ အမျိုးသား လျှပ်စစ်လုပ်သူများ အသင်းကြီးက ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား။ မှန်ပါရဲ့လား ခင်ဗျာ'

စက်ဆရာကြီး။ 'အင်း၊ သို့ပေမယ့် မင်းမော်တော်စက်တွေက ဒီစံချိန် ထက် အများကြီး ပိုပြီး ပူတယ်ဏှ'။

ကျွန်ုပ်သည် သူနှင့် ငြင်းချက်မထုတ်ဘဲ 'စက်ရဲ့ အခန်းတွင်းမှာ အပူဒီဂရီ ဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ ခင်ဗျာ'

စက်ဆရာကြီး။ '၇၅ ဒီဂရီလောက် ရှိတယ်'

ကျွန်ုပ်။ ဒါဖြင့် အခန်းရဲ့ အပူဒီဂရီ ၇၅ မှာ စက်အပူဒီဂရီ ၇၂ ကို ပေါင်းထည့်ရင် အပူဒီဂရီ ၁၄၇ ရတယ် မဟုတ်ပါလား။ တကယ်လို့အပူဒီဂရီ ၁၄၇ ရှိနေတဲ့ ခရီးနွေးထဲ လက်ကိုထည့်လိုက်ရင် လက်ကို အပူလောင်မယ် မဟုတ်ဘူးလား ခင်ဗျာ'

စက်ဆရာကြီး။ 'အင်း'

ကျွန်ုပ် ။ ဒါဖြင့် လက်တွေ့ကို ဒီစက်တွေနဲ့ ခပ်ဝေးဝေးထားနိုင်ရင် မကောင်းပေဘူးလား ခင်ဗျာ'

စက်ဆရာကြီး။ 'အင်း မင်းပြောတာ မှတ်သားပဲ'

ကျွန်ုပ်တို့လည်း မော်တော်စက်များ၏ အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စကားအနည်းငယ် ပြောပြီးသောအခါ စက်ဆရာကြီးသည် သူ၏ စာရေးကြီးကို ခေါ်၍ နောက်လအတွက် ဒေါ်လာ ၃၅,၀၀၀ ပိုး မော်တော်စက်များကို မှာရန် အမိန့်ပေးလေသည်။

ငြင်းခုံခြင်းသည် အကျိုးမရှိဟူသော သင်ခန်းစာကို လည်းကောင်း၊ မိမိဘက်ကနေ၍ ကြည့်ခြင်းထက် တစ်ဖက်သာဘက်မှ နေ၍ ကြည့်ပြီးလျှင် တစ်ဖက်သားကို 'အင်း' လိုက်ဆောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ရုံသာ မက အလွန်လည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်ဟူသော သင်ခန်းစာကိုလည်း ကောင်း။ ကျွန်ုပ် မသိရှိရသေးမီက အလုပ်အကိုင် အပေါက်အလမ်းမတည့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်၌ ဒေါ်လာပေါင်းများစွာနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ဆိုကရေတီးဆိုသူသည် ပီနပ်မပါဘဲ လမ်းလျှောက်၍ အသက် ၄၀ ကျော်ခါမှ အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ် သူငယ်မလေးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သော်လည်း

အသင်မြို့တော်၏ ပညာရှိတစ်ဆူဖြစ်လေသည်။ ကမ္ဘာသမိုင်းတွင်ထင်ပေါ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် လက်တစ်ဆုပ်စာမျှသော သူများသာလျှင် လုပ်နိုင်ခဲ့သည့် အရာ အချို့ကို ဆိုကရတီး ကိုယ်တိုင် လုပ်ခဲ့ဖူးလေသည်။ လူတို့၏ အယူအဆများကို သူ့လက်ထက်တွင် အတိအလင်း ပြောင်းပစ်ခဲ့ဖူး၏။ သူ အနိစ္စ ရောက်ပြီးသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂,၃၀၀ မှ ကြာရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဤမျှ အငြင်းအခုံ ထူထပ်ပေါများသော ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် တစ်ဖက်သားကို ကိုယ့်ဘက်သို့ပါသော အဆွဲအကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟူ၍ တစ်ကမ္ဘာလုံးက သူ့ကို အရှိအသေပြုကြရလေသည်။

သူ၏ နည်းကား အဘယ်နည်း။ တစ်ဖက်သားကို မှားသည်ဟု သူ စွပ်စွဲသလား။ မစွပ်စွဲခဲ့ပေ။ ဆိုကရတီးသည် ဤအလုပ်မျိုးကို မလုပ်။ ယခုအခါတွင် 'ဆိုကရတီး၏ နည်း'ဟု အမည်တွင်လျက်ရှိသော သူ့နည်း တစ်ခုလုံးသည် တစ်ဖက်သားကို အင်းလိုက်အောင် လုပ်နည်းအပေါ်တွင် အမှီပြုထားလေသည်။ တစ်ဖက်သားတံမတန်ခံချက်နှင့် 'အင်း' တွေ တစ်ပုံကြီး ရသည်တိုင်အောင် သူသည် ကြိုးစား၏။ မိနစ်အနည်းငယ်ခန့်က အပြင်းအထန် ငြင်းဆန်မည့် အချက်တစ်ခုကို တဖြည်းဖြည်း သဘောတူမှန်းမသိ ထူလာသောအခါ မေးခွန်းများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု မေး၏။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်အကယ်၍ တစ်ဖက်သားကို မှားသည်ဟု ဖြောင်ဖွင့်ချချင်သော ဆန္ဒများ ပြင်းထန် လာခဲ့ပါလျှင် 'ဝိနပ် မပါသော ပညာရှိ ဆိုကရတီးကို ပြေး၍ သတိရကြပြီးလျှင် တစ်ဖက်သားအား 'အင်း' လိုက်စေချင်သော မေးခွန်းကလေးကို ချီသာစွာ မေးမြန်းပါလေ။

'ဖြည်းဖြည်းနှင့်သောသူသည် ခရီးဝေးကို ပို၍သွားနိုင်၏' ဟု တရုတ်တို့၏ စကားပုံတစ်ခု ရှိလေသည်။ ထိုစကားပုံသည် အလွန်အမိုးတန်လေစွ။

ဤတရုတ်လူမျိုးတို့သည် လူတို့၏ သဘောတရားကို နှစ်ပေါင်း ငါးထောင်ပတ်လုံး လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဤမျှ အမိုးတန်သော စကားပုံတစ်ခု ရရှိခဲ့လေသည်။

'ဖြည်းဖြည်းနှင့်သောသူသည် ခရီးဝေးကို ပို၍ သွားနိုင်၏' ခြောက်အုပ်တန်လေစွ။

အကယ်၍ တစ်ဖက်သားကို သင့်ဘက်သို့ပါသော ဆွဲလှိပ်ပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၅ သည်

တစ်ဖက်သား အလျင်အမြန် 'အင်း' လိုက်အောင် ကြိုးစားပါ။

အခန်း ၆

ဆူပူပြောဆိုခြင်းကို စိတ်အချရဆုံး ကာကွယ်နည်း

များစွာသောလူတို့သည် တစ်ဖက်သားကို ကိုယ့်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲရာ၌ စကားကို မောင်လောက်အောင် ပြောတတ်ကြလေသည်။ အထူးသဖြင့် ဈေးရောင်းသူများသည် အလွန်အရေးကြီးသော ဤအမှားကို ထပ်တလဲလဲ မှားတတ်ကြလေသည်။

တစ်ဖက်သားကို ဝေအောင် ပြောပါစေ။ သူ့အကြောင်းကို သူသည် သင့်တက်ဖို့၍ သိပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို မေးခွန်းများကိုသာ မေးပါ။ ထို မေးခွန်းကို သူ ဖြေပါစေ။

သု၏ အဖြေသည် သင်၏ စိတ်သဘောနှင့် မတိုက်ဆိုင်သောအခါ သင်သည် ကြားဝင်ဖြတ်ရန် လွှာယားနေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မဖြတ်လိုက်ပါနှင့်။ ဤကဲ့သို့ကြားဝင်ဖြတ်ခြင်း၌ 'အလွန် အန္တရာယ် များလေသည်။ သူ့ အလွန် ထုတ်ဖော်ပြောချင်သော အကြံအစည်များသည် သု၏ ခေါင်းထဲ၌ ရှိနေစဉ် သင်၏ စကားများကို ဂရုစိုက်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူ ပြောသမျှ စကားအပေါ်တွင် ဘယ်လိုမျှ သဘောမထားဘဲ ဆီတံငြိမ်စွာ နားထောင်ပါ။ သူ့ခေါင်းထဲတွင်ရှိသော အကြံအစည်များကို အားရဆောင် ပြောရန် အားပေးပါ။ ဤသို့ အားပေးခြင်းသည် မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ မဟုတ်ဘဲ သူ ပြောချင်သည့် စကားကို ဝေအောင် ပြောစေချင်သော ဖေတနာ ရိုးရိုးကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါစေ။

အလုပ် လုပ်ရာ၌ ဤနည်းသည် အကျိုး ရှိ မရှိကို ကြည့်ကြဦးစို့။ အောက်ပါ အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် မလွဲမကင်းသောအကြောင်းတစ်ခုကြောင့် အထက်ပါ နည်းကို မသုံးဘဲ မနေနိုင်သဖြင့် အသုံးပြုလိုက်ရသော လူတစ်ယောက်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပင် ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ်ခန့်က အမေရိကန်ပြည်၏ အကြီးဆုံးသော မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီတစ်ခုသည် မော်တော်ကားများ၌ အသုံးပြုရန်အတွက် အဝတ်စများရောင်းသော ကုမ္ပဏီများနှင့် စကားကမ်းလှမ်းလျက်ရှိလေသည်။ အထည်ရောင်းသော ကုမ္ပဏီကြီးသုံးခုမှ နမူနာစများကို အဆိုပါ မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီသို့ ပို့လိုက်ရာ ဆိုင်ရာ အရာရှိများက စမ်းသပ် ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ချိန်းဆိုသောနေ့တစ်နေ့တွင် မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီမှ ကန်ထရိုက်ကို ရရန် အတွက် မိမိတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် အသီးသီးကို စေလွှတ်၍ မိမိတို့၏ ကုန် အတွက် နောက်ဆုံး လျှောက်လဲရန် အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

ဂျိဗီအာ၊ ဆိုသူ အထည်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးသည် မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီရှိရာမြို့သို့ မရောက်မီ လမ်းကတည်းက လည်ချောင်းရောဂါ အပြင်း အထန် ခွဲကပ်လျက်ရှိ၏။ သူကိုယ်တိုင် ပြန်ပြောသည့်အကြောင်းကို အောက်တွင် ဖတ်ပါလေ။

ကျွန်ုပ်ပြောရန် အလှည့်သို့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၌ အသံမရှိတော့ချေ။ စကားတိုးတိုးပြောရန်ပင် မစွမ်းနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်သည် အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသော အခါ အထည်ဘက်ဆိုင်ရာ လူကြီး အဝတ် ဝယ်သော တာဝန်ခံ အရာရှိ၊ အရောင်းဘက်ဆိုင်ရာ ဒါရိုက်တာလူကြီး၊ ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌတို့နှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့လျက်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း တတ်နိုင်သရွေ့ ဖုန်ညှစ်ပြီး စကားပြောရန် ကြိုးစားပါသော်လည်း ကြွက်သံလို အသံတွက်ရုံမှတစ်ပါး မတတ်နိုင်တော့ချေ။

သူတို့သည် စားပွဲခုံတစ်ခုတွင်ရိုင်း၍ ထိုင်နေကြသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ် သည် အောက်ပါစကားတို့ကို စက္ကူတစ်ရွက်ပေါ်တွင်ချ၍ ရေး၏။ 'လူကြီး မင်းများ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်မှာ အသံ ဝင်နေသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် စကား မပြောနိုင်ပါ'

ထိုအခါ 'လိုင်း ဒါဖြင့် မောင်ရင်၊ မောင်ရင်အစား ကျုပ်ကလဲ ပြောရ တော့တာပေါ့'ဟု ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ကျွန်ုပ်အားပြော၏။ ထိုနောက် ဥက္ကဋ္ဌသည် ကျွန်ုပ်၏ နမူနာစများကို တစ်ချင်းတစ်ချ် ထုတ်၍ပြပြီးလျှင် သူတို့ကောင်းကြောင်း ကို ချီးကျူး၏။ ကျွန်ုပ်၏ အဝတ်စများနှင့် ဗပ်လျဉ်း၍ အပြန်အလှန်ဆွေးနွေး

ကြရာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးမှာ ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်စား ပြောရသည်ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းကြောင်းကိုသာ ခုခံ၍ ပြော၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူကား ပြီးရုံ ခေါင်းညှိတ်ရုံနှင့် လက်ဟန်ခြေဟန် ပြရုံမှတစ်ပါး ဆွေးနွေးပွဲတွင် မည်သို့မျှ ဝင်၍ မခွဲနိုင်ခဲ့ချေ။

ဤထူးခြားသော ဆွေးနွေးပွဲပြီးသောအခါ အဝတ်ကိုက် ငါးသိန်းကျော်ရှိသော ကန်ထရိုက်ကို ကျွန်တော်ပင် ရရှိခဲ့၏။ ကန်ထရိုက်၏ တန်ဖိုးမှာ ဗုဒ္ဓပေါင်း ၁၁၀ လာပေါင်း ၁ သန်းနှင့် ၆ သိန်းဝိုးမျှ ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ တစ်သက်တာတွင် ဤမျှကြီးမားသော ကန်ထရိုက်ကို မရခဲ့ဖူးချေ။

အကယ်၍သာ ကျွန်တော် အသံမဝင်ခဲ့ပါလျှင် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဤကန်ထရိုက်ကို ကျွန်ုပ်မရနိုင်ဟု ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာသိရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်ထင်နေတာက တစ်မျိုး၊ ဟိုရောက်သွားသောအခါ တွေ့ရတာက တစ်မျိုးဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် တစ်ခါ တစ်ရံ တစ်ဖက်သားကို အပြောခိုင်းခြင်းဖြင့် မည်မျှ အကျိုးရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် တွေ့ရှိရလေသည်။

‘ဖိလဒယ်လဖီးယား လျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီ’* မှ ဂျိုးဆက် အက်ဆက်* ဆိုသူလည်း ဤနည်းကို တွေ့နွေးလေသည်။ မစ္စတာဝက်သည် ဒတ်ချ်လူမျိုး လယ်သမားများနေထိုင်သော ခရိုင်ရှိ ဆိုင်ခွဲများကို လှည့်လည် စစ်ဆေးရန် အတွက် ရောက်ရှိလာလေသည်။ အလွန်သားနားသော လယ်သမားတစ်ဦး၏ အိမ်တစ်လုံးကို ဖြတ်လျှောက်လာပြီးနောက် ‘ဒီအရပ်ကလူတွေဟာ ဘာဖြစ်လို့ လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို အသုံးမပြုကြသလဲ’ဟု ထိုခရိုင်တာဝန်ခံ ကိုယ်စားလှယ်ကို မစ္စတာဝက်က မေးမြန်း၏။

‘ဟာ ဒီနေ့ တွေဟာ ကပ်စေးနဲ့ ကော်တရာတွေပဲ၊ သူတို့ကို ဘာမျှ ရောင်းလို့ မရဘူး၊ ပြီးတော့လဲ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီကို သူတို့ စိတ်နာနေကြတယ်၊ ကျွန်တော်လဲ စမ်းကြည့်ဖူးပါပြီ၊ နေရာမကျတာနဲ့ လက်လျှော့ထားလိုက်ရတယ်’ဟု ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်က ရွံ့မဲ့၍ ပြန်ပြော၏။

ထိုသုပြောသမျှ စကားလည်း မှန်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စမ်းကြည့်ချင်သေးသောကြောင့် မစ္စတာဝက်သည် ထိုလယ်သမား၏ အိမ်တံခါးကို ခေါက်၏။

၁။ The Philadelphia Electric Company

၃။ The Dutels

၂။ Joseph S. Qebb

တံခါးပွင့်လာပြီးလျှင် မစ္စကံ ခြပ်ကင်ဘာရော 'ဆိုသူ အိမ်ရှင်မသည် တံခါးပေါက်မှ ထွက်ကြည့်လေသည်။'

ကျွန်ုပ်တို့၏ ခရိုင် ကိုယ်စားလှယ်ကို မြင်သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိမ်ရှင်မသည် တံခါးကို အတင်းဆောင်ပိတ်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် တံခါးကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်၍ နှိပ်ရာ လိုအပ်ရှင်မသည် တံခါးကို ပွင့်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တကွ ကုမ္ပဏီကိုပါ ရန်တွေ့တော့သည်။

'မစ္စကံ ခြပ်ကင်ဘာရော၊ ဒီလို အမှောင်အယုတ်ပေးရလို့ ကျွန်တော် တမ်းနည်းပါတယ်၊ ခုလာတာကကော့လျှပ်စစ်ခတ် ရောင်းဖို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားဆီက ကြက်ဥတွေကို ဝယ်ချင်လို့ပါ' ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြော၏။

ထိုအခါမှ တံခါးကို ရှေးကထက် ခပ်ကျယ်ကျယ်ပွင့်ပြီးလျှင် အိမ်ရှင်မ သည် ကျွန်ုပ်တို့အား မယုံသကဲ့သို့သော မျက်နှာထားနှင့် အကဲခတ်လျက်ရှိ၏။

'ခင်ဗျားရဲ့ အင်မတန်လှတဲ့ ဒေါ်မိနစ်၊ ကြက်မျိုးကို မြင်တာနဲ့ ကြက်ဥ တစ်ဒါဇင်? လောက် ဝယ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ပေါ်လာပါတယ်'

တံခါးသည် အနည်းငယ်ပို၍ ကျယ်စပြုလာလေပြီ။

'ကျွန်မရဲ့ ကြက်တွေဟာ ဒေါ်မိနစ် အမျိုးလို့ ရှင် ဘယ်နှယ်လုပ် သိပါသလဲ'

'ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြက်မွေးဖူးတာပဲ၊ အမှန်ပြောရရင် ဒီကြက် တွေထက်လှတဲ့ ဒေါ်မိနစ်အမျိုးကို ကျွန်တော် တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး'

'ဒါဖြင့် ရှင်ကြက်ဥတွေကို ရှင်ဘာဖြစ်လို့ မသုံးသလဲ'

'ဟာ ကျွန်တော့် လိတ်ဟွန်း၊ ကြက်တွေက အဖြူ ဥတွေကိုသာ အတယ်၊ မစ္စကံခြပ်ဗင်ဗရောလဲ အချက်အပြုတ်ဘက်မှာ နားအလည်သားပဲ၊ ကိတ်မုန့်လုပ်တဲ့ နေရာမှာ အဖြူဥတွေနဲ့ အညိုဥတွေဟာ ဘယ်မှာယှဉ်လို့ ရမလဲ၊ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော့် မိန်းမကလဲ ကိတ်မုန့် လုပ်တဲ့နေရာမှာ အတော့်ကုတ်ယူပါတယ်'

ထိုအချိန်တွင် အိမ်ရှင်မသည် စိတ်အတော်ရလောက်ပြီဖြစ်၍ တံခါးပွင့် ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ပွင့်၍ပျံ့နှင့် ထွက်လာ၏။ ထိုအတောအတွင်း

၁၀၀ Mrs. Deukenbrud
၂၁ Dominicks
၃၁ Dozen
၄၁ Leghorns

ဟိုဟိုဒီဒီကိုကြည့်လိုက်ရာ ကြက်ခြံနှင့်တကွ အလွန်သပ်ရပ်ပုံပေါ်သော နွားခြံ တစ်ခုကိုလည်း တွေ့ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘မစ္စက် ခြပ်ကင်ဗရော၊ အမှန်ပြောရရင် ခင်ဗျားယောက်ျားလုပ်နေတဲ့ နွားခြံထက် ခင်ဗျားရဲ့ ကြက်တွေက ပိုပြီး ပိုက်ဆံရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထောင်းရဲတယ်ဗျာ’

အိမ်ရှင်မသည် အကြိုက်ကို တွေ့လေပြီ။ အမှန်စင်စစ် ကြက်တွေက နွားတွေထက် ပိုက်ဆံပို၍ ရ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဂုဏ်ဖော်ချင်သည်မှာ ကြာလှလေပြီ။ သို့သော်ကား လူပြန်ကြီးကမူကား ထိုအကြောင်းကို ဘယ်အခါမှ ဝန်မခံချေ။

အိမ်ရှင်မသည် သူ့ကြက်ခြံကို သူနှင့် လိုက်ကြည့်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်သွား၏။ သူ့လက်ရာ ခြေရာကလေးများကို မြင်သောအခါ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပါလက်ပါ ချီးကျူးတော့သည်။ ကြက်များကို ကျွေးရန် မည်သည့်အစာ တော်သည်၊ မည်သည့် အပူအအေးသည် ကြက်များနှင့် တော်သည် အစရှိသော အကြောင်းများကို ကျွန်ုပ်က ပြော၍ လှယ်မှလည်း အချို့ အချက်အလက်များ၌ အကြံဉာဏ်တောင်းယူ၏။ များမကြာမီ တစ်ဦး သိသည့် အရာကို တစ်ဦးက ပြောရင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် စကားလက်ဆုံကျနေလေပြီ။

များမကြာမီ သူကပင်စတင်၍ သူ၏ အိမ်နီးနားချင်းများက သူတို့၏ ကြက်ခြံများထဲတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးများ ထွန်းပေးသောကြောင့် ကြက်ဥပို၍ အုသည်ဟု ပြောဆိုသံ ကြားရပုံတို့ကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြ၏။ ထို့နောက် ဤကဲ့သို့ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးများ ထွန်းခြင်းဖြင့် သူတို့ပြောတိုင်း ဟုတ်မဟုတ်ကို ကျွန်ုပ် သိသမျှ ပြောကြားရန် ကျွန်ုပ်တို့မှ အကြံဉာဏ်တောင်းလေသည်။

တနင်္ဂနွေ နှစ်ပတ်မျှ ကြာသောအခါ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးရောင်များအောက် တွင် မစ္စက် ခြပ်ကင်ဗရော၏ ကြက်မတို့သည် မြူးလျက်ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကုန်ရောင်း၍ မစ္စက်ခြပ်ကင်ဗရောမှာလည်း ကြက်ဥများ ပို၍ရလေသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး ကျေနပ်၍ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး အကျိုးရှိကြ၏။

အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်သည် မစ္စက်ခြပ်ကင်ဗရောကို ရှေးဦးစွာ စကား ဝအောင် မပြောစေလျှင် ထိုအိမ်ရှင်မအား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ကျွန်ုပ်၏ လျှပ်စစ်ဓာတ်များကို ရောင်းရမည် မဟုတ်ပေ။

ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးကို ဘယ်အခါမျှ ရောင်း၍ မရ။ သူတို့ ဝယ်ချင် လာအောင်လုပ်မှ ဝယ်မည်ဖြစ်၏။

များမကြာမီက နယူးယောက် ဟာရပ်စ် ထရီဗျွန်း^၁ သတင်းစာများ၏ ဓမ္မရေးကြီးရေး ကော်လံတွင်^၂ အလုပ်ရည်ဝသောသူတစ်ယောက်ကို အလိုရှိ ကြောင်း ကြော်ငြာကြီးတစ်စောင်ပါလာ၏။ ။ များ တို့ ကျွဲဗစ်လစ်^၃ ဆိုသူသည် ထိုကြော်ငြာအရ လျှောက်လွှာတစ်စောင်ကို ပို့၏။ ရက်အနည်းငယ်ကြာသော အခါ အရွေးခံရန်အတွက် လူကိုယ်တိုင်လာရောက်ရန် အကြောင်းကြားစာ တစ်စောင်ကို ရရှိလေသည်။ အရွေးခံရန်အတွက်မသွားရောက်မီ သူသွားတွေ့ ရမည့် သူဌေး၏ အကြောင်းကို တတ်နိုင်သမျှ သိရှိရအောင် နှစ်ဖမ်း၏။ ထိုသူဌေးကြီးနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ မစုတာကျူဗယ်လစ်ကစ၍ 'ဦးမင်းတို့လို လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ကုမ္ပဏီမျိုးနဲ့ဆက်သွယ်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် တို့မှာ အင်မတန် ဂုဏ်ရှိမှာပါ။ ဦးရဲ့ ကုမ္ပဏီကို စကား ၂၈ နှစ်လောက်တုန်းက ဦးတို့မှာ စာရေးခန်းတစ်ခုနဲ့ လက်ရေးတို့ စာရေးတစ်ယောက်ကနေပြီး စရတယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့လား ခင်ဗျာ'

အလုပ်အကိုင်အပေါက်အလမ်းတည့်နေသော လူတိုင်းလိုလိုပင် အလုပ် လုပ်စက မည်ကဲ့သို့ လုံးပမ်းခဲ့ရသည်ကို ပြန်ပြောချင်သော ဆန္ဒရှိကြပေသည်။ ။ ဤသူဌေးကြီးသည်လည်း လူတိုင်းထဲကပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူဌေးကြီးသည် ခေါ်လာဌေး ၄၅၀ တည်းနှင့် မည်ကဲ့သို့ လုံးပမ်းခဲ့ရပုံကို အချိန်အတော်ကြာစွာ လျှောက်၍ ပြော၏။ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ တစ်ဖက်သားတို့၏ လှောင်ပြောင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကို မည်ကဲ့သို့ ခုခံဖြိုဖျက်ခဲ့ရပုံ၊ တခင်နေ့နေ့များနှင့် တကွ အခြား အလုပ်ပိတ်ရက်များတွင်လည်း တစ်နေ့လွှဲင် ၁၂ နာရီမှ ၁၆ နာရီအထိ အလုပ် လုပ်ခဲ့ရပုံ၊ နယူးယောက်မြို့ရှိ သူဌေးကြီးများ ကိုယ်တိုင် သူ့ထံသို့ လာရောက်ပြီးလျှင် အကြံဉာဏ်တောင်းရသည့် အခြေသို့ ရောက်အောင် မည်ကဲ့သို့ ကြိုးစားခဲ့ရပုံတို့ကိုပါ ပြောပြလေသည်။

သူ ဆောင်မြင်ခဲ့သည်ကို သူသည် ကောင်းစွာ ဂုဏ်ယူလျက် ရှိ၏။

၁။ The New York Herald Tribune
၂။ Column
၃။ Charles T. Cubellis

စင်စစ်မှာလည်း ဂုဏ်ယုလိုက်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ဂုဏ်ယုထိုက်သော အောင်မြင်မှုကို သူသည် ကျကျနန ဂုဏ်ယု၍ ပြောနေ၏။ နောက်ဆုံး၌ သူ့ဌေးကြီးသည် မစ္ဆတာ ကျူဗယ်လစ်ကို မေးခွန်းအနည်းငယ် မေးစမ်းပြီးလျှင် သူ၏ လက်ထောက် တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ 'တို့လိုချင်နေတဲ့လူဟာ ဒီလူပဲလို့ ငါထင်တယ်'ဟု ပြောလေသည်။

မစ္ဆတာကျူဗယ်လစ်သည် သူ့ဌေးကြီး၏ အကြောင်းကို ကြိုတင်စုံစမ်းထား၏။ သူ့ဌေးကြီး၏ စိတ်ဝင်စားနေသော အရာများနှင့် သူ့ဌေးကြီး၏ ကိစ္စများတွင် သူ့ကိုယ်တိုင်အာရုံစူးစိုက်လျက် ရှိကြောင်းကို ပြ၏။ တစ်ဖက်သားကို စကားဝအောင် ပြောခွင့်ပေးပြီးလျှင် သူ့အပေါ်တွင် သဘောကျလာအောင် လုပ်၏။

အမှန်ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သူငယ်ချင်းများပင်လျှင် တစ်ပါးသူ၏ အကြောင်း ပြောဆိုနေသည်ကို နားထောင်ရခြင်းထက် သူတို့အကြောင်းကို သူတို့ ပြောလိုကြပေသည်။

လာ-ရီဂျူကိုး* ဆိုသူ ပြင်သစ်ယဉာရှင်ကြီးကမူကား 'သင်သည် ရန်သူပေါများစေချင်လျှင် သင်၏သူငယ်ချင်းများထက်သာအောင် လုပ်ပါ။ သို့ရာတွင် မိတ်ဆွေပေါများစေချင်လျှင် သင့်ထက် သင်၏ သူငယ်ချင်းများက သာပါစေ' ဟူ၍ ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ဒီစကားသည် အဘယ့်ကြောင့် ဓန့်ရသလဲ။ အကြောင်းမူကား ကျွန်ုပ်တို့၏ သူငယ်ချင်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့ထက်သာသောအခါ ထိုကဲ့သို့ သာခြင်းသည် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ အထင်ကြီးစေလေသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ထက်သာသောအခါ ထိုကဲ့သို့ သာခြင်းသည် သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ အထင်ဆေးစေသည် ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့၏ စိတ်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ မနာလိုသော စိတ်ဓာတ်များနှင့် သဝန်ကြောင်သောစိတ်ဓာတ်များ ပေါ်ပေါက်စေလေသည်။

ဂျာမနီလူမျိုးများတွင် စကားပုံတစ်ခုရှိလေသည်။ ထိုစကားပုံကို မြန်မာလို ပြန်လျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

၁။ 1.၈ Rochester

ကျွန်ုပ်တို့၏ အပျော်ရွှင်ဆုံးသော ပျော်ခြင်းမျိုးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မနာလို
နေသော တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ဒုက္ခရောက်ရပ်များကို မြင်ရသောအခါပင်
ဖြစ်လေသည်။

မှန်လှပေ၏။ အချို့သောသူငယ်ချင်းတို့သည် သင်တော်မြင်သည်တော်
သင် ဒုက္ခရောက်သည်ကို ပို၍ အားရကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်များကို အတို
ချုပ်နိုင်သမျှ ချုပ်ကြစို့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သိက္ခာရှိအောင် နေကြပါစို့။ ဤသို့
ပြုလုပ်ခြင်းသည် ခရီးအတော်ရောက်၏။ အားပင်ကော* ဆိုသူသည် ထိုနည်းမှန်
ကိုပင် လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ တစ်ခါတုန်းက မစ္စတာကော့ကို ရုံးပေါ်တွင် ရှေ့နေတစ်ဦးက
‘မစ္စတာကော့၊ ခင်ဗျားဟာ အမေရိကန်ပြည်တွင် နာမည် အကျော်ကြားဆုံးသော
စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ကြားသိ ရပါသည်။
ဟုတ်ပါရဲ့လား’ဟု မေးလေသည်။

ထိုအမေးကို ‘ကုသိုလ်ကံတောက်မလို့ ကျွန်တော်ဟာ တော်တာထက်
ပိုပြီး နာမည်ကြီးနေပါတယ်’ဟု မစ္စတာကော့က ပြန်ဖြေလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖော်ချင်သော စိတ်ကို နှိမ်ထားသင့်လေ
သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သိပ်ကြီးကျယ်သောလူများ
မဟုတ်ကြပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့ကျလျှင် သေကြလိမ့်မည်။ သေသည့်နေ့မှ
အနှစ်တစ်ရာ မတိုင်မီ ကျွန်ုပ်တို့ကို မေ့ပေတော့မည်။ သက်တမ်းသည်
အလွန်တိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သေးသိမ်သော အောင်မြင်ခြင်းကလေးတို့ကို
တစ်ဖက်သားနားငြီးလာအောင် ဂုဏ်ဖော်နေခြင်းဖြင့် အချိန်မကုန်အစွန့်။
ကျွန်ုပ်တို့က ပြောမည့်အစား တစ်ဖက်သားက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောရန်ကိုသာ
အားပေးကြစို့။ သေသေချာချာတွေးကြည့်ပါ။ သင့်မှာ ကြွားစရာ များများမရှိပါ။
သင့်ကို အလွှဲတစ်ယောက်မဖြစ်အောင် မည်သည့်အရာက တားထားသည်ကို
သင်သိပါ၏လော၊ သင်၏ လည်ပင်းတွင် အကြောတစ်ခုရှိ၏။ ထိုအကြော
ထဲတွင် အိုင်အိုင်ဒင်း၊ ဆေးရည်နှင့်တူသော အရည်တစ်မျိုးရှိလေသည်။ ဆေးဆိုင်
တစ်ဆိုင်တွင် တစ်ပဲလောက်ပေးလျှင် ထိုအရည်မျိုးကို ရနိုင်၏။ ထိုအရည်ကို

၁။ Irvin Cobb
၂။ iodine

ထိုအကြောင်းမှ ထုတ်ပစ်လိုက်လျှင် အထုတ်ပစ်ခံရသောသူသည် လူကောင်း၊
ပကတိမှ လူရူးအဖြစ်သို့ ရောက်သွားမည် ပြစ်၏။ စင်စစ်မှာမူကား လူ
တစ်ယောက်ကို လူရူးတစ်ယောက်မဖြစ်အောင် ထိုအရည်ကပင် တားဆီးထား
သည်ဖြစ်ရာ ထိုတစ်ပဲတန်ကလေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် အကြီးအကျယ်
ကြွားဝါနေရန် မလိုပေ။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ ပါအောင်ဆွဲလိုလျှင်
ဥပဒေသ အမှတ် ၆ သည်
တစ်ဖက်သားကို သူ ပြောချင်တာ ဝဘောင် ပြောပါစေ။

အခန်း (၇)

တစ်ဖက်သား အကူအညီ ရစေသောနည်း

သင့်ကို အကြံအစည်ပေးသောသူသည် မည်မျှပင် ကြီးကျယ်သောသူဖြစ်စေကာမူ သင့်သည် သူတစ်ထူးထဲမှ ရရှိသော အကြံအစည်တက် ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင် အကြံ အစည်ကို ပို၍ ယုံကြည်သည် မဟုတ်ပါလော့။ ဤစကားမှန်လျှင် သင့်အကြံ အစည် အယူအဆများကို ယုံကြည်ရန် တစ်ဖက်သားအား အတင်းအကျပ် ကိုက်တွန်းခြင်းသည် သင့်၏ မှားယွင်းခြင်းတစ်ရပ် မဟုတ်တော့။ ထို့ကြောင့် အတင်းအကျပ်တိုက်တွန်းမည့်အစား အကြံပေးရုံသာပေး၍ မိမိတို့ဘက်သို့ ရောက်အောင် တစ်ဖက်သားကိုယ်တိုင် တွေးယူစေလျှင် သာ၍ မကောင်းပေ သွားလား။

အထက်ပါစကားကို သာဓကတစ်ခုဖြင့် ရှင်းပြပါအံ့။ ဖိလဒယ်မီးယား နယ်မှ မစ္စတာအဒေါ့ဆဲစ်* ဆိုသူ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်တစ်ယောက်သည် စိတ် အပျက်ကြီးပျက်၍ ဖရိပ်ရဲဖြစ်နေသော မော်တော်ကား ရောင်းသမားတို့အား စိတ်ထတ်တက်ကြွလာအောင် ပြောဟောရန် အလုပ်တစ်ခုနှင့် ဟက်ပင်းတွေ့လျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာဆဲလစ် သည် အခြားဘာစကားကိုမျှ မပြောသေးဘဲ 'ကဲ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်ဘာလုပ်ပေးစေချင်သလဲ'ဟု မော်တော်ကား ရောင်းသမား တို့အား ရှေးဦးစွာ မေး၏။ သူတို့လည်း မစ္စတာဆဲလစ်ထံမှ သူတို့အလိုရှိသော အရာများကို တစ်ယောက်စီ ပြောကြ၏။ သူတို့ ပြောသောအချက်များကို မစ္စတာဆဲလစ်သည် ကျောက်သင်ပုန်းကြီးပေါ်တွင် ရေးထား၏။

ထိုနောက်တစ်ဖန် 'ကဲ ကျုပ်ဆီက ခင်ဗျားတို့လိုချင်တာကို ပြောပြီးပြီ၊ ဒါတွေကို ကျွန်တော်က ပေးရရင် ခင်ဗျားတို့ဆီက ကျွန်တော် ဘာပြန်ရသင့်

သည်ကို ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ ပြောပေတော့' ဟု ပြောလိုက်ရာ သစ္စာရှိရမည်၊ ရှီးသားရမည်၊ ရှေ့တောင်နိုင်ရမည်၊ အကောင်းဘက်ကိုကြည့်နိုင်ရမည်၊ အလုပ် သမားချင်း ညီညွတ်ရမည်၊ တစ်နေ့ကို ၈ နာရီကျ စိတ်ပါလက်ပါ အလုပ် လုပ်ရမည် အစရှိသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ လျင်မြန်စွာဖြေကြသည်။ တစ်ယောက်သောသူက တစ်နေ့လျှင် ၁၄ နာရီအထိ အလုပ်လုပ်ပါမည်ဟု ဤ ကတိပေး၏။ ထိုအစည်းအဝေးပြီးဆုံးသောအခါ သူတို့သည် စိတ်အားအတော် တက်ကြွလာသောကြောင့် မော်တော်ကားများမှာ ရှေးကထက် တိုး၍ ရောင်းရ သည်ဟု မစွဲတာဆဲလန် ကိုယ်တိုင်က ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြဖူးလေသည်။ ဘာလုပ်ရမည်ဟု အခြားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်က ဩဇာပေးခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ အခြားသူတစ်ဦးဦးကဝယ်ပါဟု တိုက်တွန်းသောကြောင့် ဝယ်ရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မည်သူမျှ မနှစ်သက်ကြချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ကြိုက်သော ကြောင့် ဝယ်ယူရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် သဘောကျ၍ အလုပ် လုပ်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ပိုမိုနှစ်ခြိုက်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန္ဒများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုရှိသော အရာများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးဉာဏ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ တစ်ဖက်သားတို့ လာရောက် တောင်းယူခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သည် နှစ်ခြိုက်ကြ၏။

ယူကင် ဝက်ဆန်^၁ ဆိုသူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ကြည့်ကြစို့။ အတက်ပါကား မှန်ကြောင်းကို မသိရသေးမီက သူ ရရန်ရှိသည့် တောင်ပေါင်းများစွာသော ပျံတို့ကို လက်လွှတ်ခဲ့လေသည်။ ဂိုက်ထုတ်ချင်သောသူများနှင့် အထည်အလိပ် လုပ်သောသူများ အသုံးပြုရန်အတွက် အဆင်ဆန်းများကို လုပ်ပေးရသော အလုပ်ရုံသို့ သူသည် ပုံစံများကို သွင်းရ၏။ နယူးယောက်မြို့ရှိ အဝတ်အစားတွင် ဂိုက်ခမေးဆုံးထဲ၌ တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးထံသို့ တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ရောက်ခဲ့၏။ သူရောက်တိုင်း သူ့ကို မတွေ့လိုဟု ထိုသူသည် ဘယ်အခါမျှ မငြင်းဆန်ခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အခါမျှလည်း သူ့ထံက မဝယ်လိုက်။ သူ့ပုံစံများကို သေချာစွာ ကြည့်၍ပြီးလျှင် 'ဝက်ဆန်၊ ကနေ့ တို့ စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်သေးဘူး' ဟု၍သာ ပြော၍ လွှတ်လိုက်၏။

၁။ Eugene Weston

အကြိမ်ပေါင်း ၁၅၀ လောက် အရေးနိမ့်ခဲ့ပြီးနောက် မိမိတို့၏ စိတ်ဓာတ်မှာ မလန်းဆန်းတော့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ထို့ကြောင့် လူတို့၏ သဘောထားကို နားလည်အောင် သင်ကြားပေးသော အတန်းကို တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ တက်ရောက်ရန်နှင့် အကြံသစ်များကို ရရှိအောင် ကြိုးစားရန် သန့်ရှင်းခံချလိုက်၏။

မကြာမြင့်မီ ထိုသူ့အပေါ်တွင် နည်းတစ်နည်းကို စမ်းရန် အကြံသစ်ပေါ်လာ၏။ တစ်ပိုင်းတစ်စသောပြီးသေးသော ပုံစံခြောက်ခုကို ကောက်ယူပြီးလျှင် အဆိုပါလူ၏ အလုပ်တိုက်သို့ သွားလေသည်။

ဝက်ဆန်။ 'တတ်နိုင်လျှင် အနည်းငယ်လောက် ကျေးဇူးပြုစေချင်ပါတယ်။ ဒီပုံစံတွေဟာ တစ်ပိုင်းတစ်စသော ပြီးပါသေးတယ်။ ဘယ်လိုအပြီးသတ်လိုက်ရင်ဖြင့် ဆရာအကြိုက်ကျမယ်ဆိုတာကို တစ်ဆိတ်လောက် ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောစေချင်ပါတယ်'

ဝယ်မည့်သူ (စကားမပြောသေးဘဲ ပုံစံများကို အတော်ကြာစွာကြည့်ပြီးနောက်) 'ဝက်ဆန်၊ မင့်ပုံစံတွေကို လေး ငါးရက်လောက် ငါနဲ့ထားခဲ့၊ နောက်တစ်ခါ ငါနဲ့ပြန်ပြီး တွေ့ဦး'

ဝက်ဆန်သည် နောက် သုံးရက်ကြာသောအခါ ထိုလူထံသို့သွားရာ ထိုလူသည် သူ့ အလိုရှိသော အရာများကို ပြောပြ၏။ ထိုနောက် ထိုပုံစံများကို ပြန်ယူသွားပြီးလျှင် ထိုသူ့အလိုရှိသည့်အတိုင်း ပုံစံများကို ဆွဲပေးလိုက်၏။ အဲဒီအခါ ဘာဖြစ်သွားသလဲ။ ပုံစံအားလုံးကို ထိုလူသည် ဝယ်လိုက်၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ ၉ လမျှ ကြာလေပြီ။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုလူသည် မစ္စတာဝက်ဆန်ထံမှ မိမိစိတ်ကြိုက်အတိုင်းရေးဆွဲသော ပုံစံပေါင်းခြောက်မြားစွာကို ဖွဲ့ယူသည်ဖြစ်ရာ ယခုအချိန်အထိ ထိုပုံစံများမှ မစ္စတာဝက်ဆန်သည် ဒေါ်လာငွေ တစ်ထောင်ခြောက်ရာထက်မနည်း ရပြီဖြစ်လေသည်။

မစ္စတာ ဝက်ဆန်ကိုယ်တိုင် အောက်ပါအတိုင်းကျွန်ုပ်တို့ကို ပြန်ပြောပူးလေသည်။

ဒီလူထံမှာ ပုံစံများကို ဘာဖြစ်လို့ အစက ရောင်းမထွက်သလဲဆိုတာ ယခုမှ ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ သိရပါသည်။ အကြောင်းမှာ အခြား မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ် သဘောကျသည့်အရာကို သူ့အား အတင်း အဝယ် ခိုင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမှာမူကား ဤနည်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်းကိုသာ အသုံးပြုပါသည်။ ရှေးဦးစွာ သူ့ထံသို့ သွား၍ သူ၏ ဆန္ဒကို ကျွန်ုပ်အား

ပြောပြရန် တိုက်တွန်းပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်သဖြင့် ထိုပုံစံများသည် သူ့ကိုယ်တိုင် မနီတီးရသော ပုံစံများဖြစ်သည်ဟု သူသည် အယူရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ကျွန်ုပ်က သူ့ကို အထူး ရောင်းစနစ်နှင့် မလိုတော့ပါ။ သူ့ကိုယ်တိုင် က ဝယ်လျက်ရှိပါပြီ။

အမေရိကန်သမ္မတ သီအိုဒိုး ရုစဗဲသည် နယူးယောက်မြို့ အုပ်ချုပ်သူ ဘဏက အတော် မှတ်သားလောက်သော ကိစ္စများကို လုပ်ခဲ့ဖူး၏။ နိုင်ငံရေးတွင် အရာရောက်သောသူများ အလွန်အမင်း မနှစ်သက်သောဥပဒေများကိုပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ထိုလူများနှင့်လည်း သင့်အောင် ပေါင်းလျက် ရှိ၏။

ထိုကဲ့သို့ဖြစ်အောင် အောက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

အရေးကြီးသော ရာထူးတစ်ခု လစ်လပ်လျက်ရှိသောအခါ အဆိုပါ နိုင်ငံရေးတွင် အရာရောက်သော လူကြီးများကို ဖိတ်ခေါ်ပြီးနောက် ထိုရာထူးအတွက် သူတို့ သဘောကုန်သောလူ တစ်ယောက်ယောက်ကို ထောက်ခံကြပါဟု တောင်းပန်၏။

ထို့နောက် ရုစဗဲသည် အောက်ပါအတိုင်းပြုလုပ်လေသည်။

ထိုလူကြီးများရှေးဦးစွာ တောက်ခံသောလူသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေသဖြင့် ကြည့်ရှုထားရမည်ဖြစ်သော သူတို့ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ 'ဒီလူမျိုးကို ခန့်လျှင် နည်းလမ်းမကျ၍ မြို့သူမြို့သားများက ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး' ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလေသည်။

ထိုအခါ လူကြီးများသည် သူတို့ဂိုဏ်းသားဖြစ်သော အခြားလူတစ်ဦးကို တောက်ခံကြပြန်သည်။ ထိုလူသည် ရာထူးတစ်ခုခု ရရန်အတွက် အမြဲကြိုးစားနေသောသူဖြစ်၍ သူ့အပေါ်တွင်အပြစ်လည်း များများပြစ်ရာမရှိ၊ ချီးမွမ်းစရာ ဇွမ်းညည်သတ္တိများလည်း များများ မရှိချေ။ ထိုအခါ ထိုလူသည် မြို့သူမြို့သားများ မျှော်လင့်လျက်ရှိသော အရည်အချင်းနှင့် အကောင်းစွာ မပြည့်စုံသေးသောကြောင့် ထိုသူ့ထက်သင့်လျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ရှာနိုင်လျှင် ရှာပါဦးဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြန်သည်။

တတိယအကြိမ် သူတို့တောက်ခံသောသူမှာ သင့်သည်ဟု ဆိုရသော ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် ကျေနပ်စရာ မရှိသေး။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုလူကြီးများအား ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခနှင့် ကူညီချင်သောကြောင့် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း၊ တတ်နိုင်ပါလျှင် အသင့်ထောက်ပံ့လောက် စတုတ္ထအကြိမ် ထပ်၍ ရှာပေးပါဦးဟု တောင်းပန်လေသည်။ စတုတ္ထအကြိမ်တွင်- သူတို့ ထောက်ခံသောသူမှာ ကျွန်ုပ်လက်ခံနိုင်သောသူဖြစ်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်လည်း ထိုလူမျိုးကိုပင် ရွေးချယ်မည်ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ကူညီခြင်း အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းကို ထိုလူကြီးများအား ပြောပြပြီးလျှင် သူတို့ ထောက်ခံသောလူကို ကျွန်ုပ်ခန့်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဤလူကိုခန့်သည့်အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဂိုဏ်းရှေ့ကို ထိုလူကြီးများအား ယူစေ၏။ ထို့နောက် ထိုလူကို ခန့်ခြင်းသည် လူကြီးများအလိုရှိသော ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ချင်သောကြောင့် ခန့်ရခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ် အလိုရှိသော ကိစ္စများတွင်လည်း လူကြီးများက ပိုင်းဝန်း၍ ကူညီစေချင်ကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

လူကြီးများသည် ရုစဉ် ပြောသည့်အတိုင်းကူညီ၏။ မည်ကဲ့သို့ ကူညီ သနည်းဆိုသော် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းများ ဥပဒေကြမ်းနှင့် မဲပေးခွန် ဥပဒေကြမ်း၊ စသည်တို့ကိုပင် သူတို့သည် ဝိုင်း၍ ထောက်ခံကြ၏။

ရုစဉ်သည် တစ်ဖက်သား၏ အကြံဉာဏ်ကို ရရှိရန်အတွက် မည်မျှကြိုးစားပုံနှင့် တစ်ဖက်သား၏ အကြံဉာဏ်ကို မည်မျှ ရိုသေပုံကို ကောင်းစွာ မှတ်သားထားပါ။ အရေးကြီးသောရာထူးတစ်ခုအတွက် ခန့်ထားရန် လိုသောအခါ ခန့်ထားခြင်းခံရသောသူမှာ လူကြီးများ ရွေးချယ်သောသူ ဖြစ်သည်။ အကြံဉာဏ်မှာလည်း လူကြီးများ၏ အကြံဉာဏ်ဖြစ်သည်ဟု ထိုလူကြီးများကို အတင်ရောက်စေ၏။

စကောလူမျိုးတစ်ဦးနှင့် သူ၏ မိန်းမကို မော်တော်ကားတစ်စင်းရောင်းရန်အတွက် လောင်းအိုင်လန်အရပ်ရှိ မော်တော်ကားရောင်းသမားတစ်ဦးသည် ဤနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ကားရောင်းသမားသည် စကောလူမျိုးကို ကားတစ်စီး ပြီးလျှင် တစ်စင်း ပြသလျက် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ဒီကားနဲ့ မတော်ပါဘူး၊

၁၁ The Civil Service Bill
၂၂ The Franchise Tax Bill

ဟိုကားကတော့ ညံ့နေသည်။ ဒီဟာကျတော့ ဈေးများနေသည် အစရှိသဖြင့် အမျိုးမျိုးငြင်းလျက်ရှိလေသည်။ ပြသော မော်တော်ကားတိုင်းကိုမှကား ဈေးများသည်ဟု အမြဲပြောလေ့ရှိ၏။ များမကြာမီ ထိုကားရောင်းသမားသည် ကျွန်ုပ်၏ ထံတွင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်းကို လာရောက်သင်ကြားပြီးလျှင် အထက်ပါ ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ့ကို ကူညီရန် အကူအညီတောင်းလေသည်။

ထိုအခါ ထိုလူထံသို့သွား၍ မော်တော်ကားမရောင်းဘဲ ထိုလူကိုယ်တိုင်က ဝယ်ချင်လာအောင် လုပ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို အကြံပေးလိုက်၏။ ထိုလူအား ဘာလုပ်ရမည်ကို ပြောမည့်အစား ထိုလူက သင့်ကို ဘာလုပ်ရမည်ဟု ပြောစေလျှင် မကောင်းပေဘူးလားဟူ၍လည်း ကျွန်ုပ်တို့က ပြောလိုက်၏။ ထို့ပြင်လည်း ကားနှင့်စပ်လျဉ်းသော အကြံမှာ ရောင်းသူ၏ အကြံမဟုတ်ဘဲ သူ့အကြံသာ ဖြစ်သည်ဟု အထင် ရောက်အောင် လုပ်ပေးရန်လည်း မှာလိုက်သေး၏။

ဤအကြံမှာ ကောင်းဟန် လက္ခဏာ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ မော်တော်တော်ကား ရောင်းသမားသည် ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ နည်းကို စမ်းသပ်ကြည့်ရန် အခွင့်ကောင်း တစ်ခု ရရှိ၏။ ထိုနေ့တွင် ဖောက်သည်တစ်ဦးသည် သူ၏ ကားပဟောင်းကို ပြန်သွင်းပြီးလျှင် ဆိုင်မှ ကားသစ်တစ်စီးကို ထုတ်ယူရန် ရောက်လာ၏။ ထိုကားပဟောင်းကို ထိုလူသည် ကြိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု အထင်ရှိသဖြင့် အားလပ်ပါလျှင် မော်တော်ကား ဆိုင်သို့ အထူးချီးမြှင့်သော အနေဖြင့် ကြွရောက်ပြီးလျှင် အကြံအနည်းငယ် ပေးပါရန် ထိုလူထံသို့ မော်တော်ကား ရောင်းသမားသည် စကားပြော ကြေးနန်းဖြင့် ပြောလိုက်၏။

ထိုလူ ရောက်လာသောအခါ ‘ခင်ဗျားကတော့ အဝယ်အခြမ်းမှာ အင်မတန် တော်လို့ တိုင်ပင်ရဦးမှာပဲ၊ ဒီကားကိုကြည့်စမ်းဟဲ့၊ ကားအသစ်နဲ့ လဲတဲ့အတွက် သူ့ကို တန်ဖိုးဘယ်လောက်ထားရရင် ကောင်းမလဲလို့’

ထိုလူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရွှင်မြူးလျက်ရှိလေသည်။ နောက်ဆုံး၌ သူ၏ အစွမ်းကို အသိအမှတ်ပြုကာ သူ့ထံမှ အကြံကိုပင် တောင်းယူရသည်ဟူ၍ အထင်ကြီးလျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မော်တော်ကားကို ဂျမေကာ* မှ ပေးရက်ဟီး* အထိ သူ့ကိုယ်တိုင် အစမ်းမောင်းကြည့်၏။ ပြန်လာသောအခါ

‘မိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျား ဒီကားကို သုံးရာနဲ့ရရင် ယူသာထားလိုက်၊ မွတာပဲ’
ဟု ထိုသူက ပြော၏။

‘ဒီဆွေးနဲ့ရရင် ခင်ဗျားကော ဝယ်မလား’ဟု မော်တော်ကားရောင်းသူက
ပြန်၍မေးရာ ‘သုံးရာလား၊ အစစ်ပေါ့’ဟု ပြန်ပြောပြီးလျှင် မော်တော်ကားကို
ချက်ချင်း ဝယ်သွားလေသည်။

ဓာတ်မှန် လုပ်သောသူတစ်ဦးကလည်း လူ၏ ဓာတ်မှန်ကို ဘာရကလင်း၊
အရပ်ရှိ အကြီးဆုံးသော ဆေးရုံကြီးတစ်ရုံသို့ ရောင်းရန်အတွက် အထက်ပါ
နည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့လေသည်။ ထိုဆေးရုံကြီးထဲတွင် ဌာနအသစ်တစ်ခုကို
ထပ်၍ ချဲ့ပြီးလျှင် ထိုဌာနကို အမေရိကန်ပြည်ရှိ ဓာတ်မှန်ဌာနများထဲတွင်
အကောင်းဆုံးဌာနတစ်ခုဖြစ်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိ၏။ ထိုဌာနကို ကြီးကြပ်၍
စီမံရာသူမှာ ဒေါက်တာ အယ် ဇ ဖြစ်လေသည်။ ထိုဆရာဝန်၏ အလုပ်ခန်းထဲတွင်
ကိုယ့်ငါးချပ် ကိုယ်ချဉ်းလျက်ရှိသော ဓာတ်မှန်ရောင်းသမားတို့သည် ခြေချင်း
လိမ်လျက် ရှိလေသည်။

ဓာတ်မှန် လုပ်သောသူ တစ်ဦးမှာမူကား အခြားသူများထက် ပို၍
အရောင်း ကျင်လျင် လေသည်။ သူသည် အခြားသူများထက် လူသဘောကို
ပို၍ နားလည်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အောက်ပါစာကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်
သော စာတစ်စောင်ကို ရေးသားလိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့၏ အလုပ်ရုံတွင်ဓာတ်မှန်တစ်မျိုးကို မကြာမီက စမ်းသပ်
လုပ်ကိုင်၍ ပြီးစီးခဲ့ပါပြီ။ ထိုဓာတ်မှန်များ၏ ပထမ အဆိုင်းသည်
ယခုပင် ရောက်ရှိလာပါသည်။ ထိုဓာတ်မှန်များသည် ပြုပြင်ရန် လိုပါ
သေးသည်။ ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့လည်း ကောင်းစွာသိရှိသော
ကြောင့် ထပ်မံပြုပြင်ချင်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်အားလပ်ခွင့်
ရရှိပါက ကျွန်တော်များထံသို့လာရောက်ပြီးလျှင် ထိုဓာတ်မှန်များကို
ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ်၍ ဆရာတို့ လူနာကုသသည့်ဘက်တွင် ပိုမိုအသုံး

၁၃ X-ray
၂၂ Brooklyn ၃၃ Dr. L.

ဝင်လာအောင် မည်သည့်နည်းဖြင့် ထပ်မံပြုပြင်ရမည်ကို အကြံပေးစေချင်ပါသည်။ ဆရာသည် ယခုအခါတွင် များစွာ အလုပ်ရှုပ် နေမည်ကို သိပါသဖြင့် ဆရာအားလုပ်သော မည်သည့်အချိန်၌မဆို အကြောင်းကြားပါလျှင် ကျွန်တော်၏ ဧကိတောဒ်ကားကို ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် လွတ်လိုက်ပါမည် ခင်ဗျား။

ကျွန်ုပ်၏ အစာနီးထဲတွင် ဒေါက်တာအယ်သည် အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောလေသည်။

အဆိုပါစာကို ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။ အံ့အားသင့်ရုံသာမက အတော်လည်း ဘဝင်မြင့်မီ၏။ မည်သည့် ဓာတ်မှန်လုပ်သောသူကမျှ ရှေးအခါက ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ မတိုင်ပင်ဖူးချေ။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ အကြံဉာဏ် တောင်းစာကို ရသောအခါ သွားကြိုး မိလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက ကျွန်ုပ်၌ အမြဲတမ်းအလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသော်လည်း ထိုဓာတ်မှန်ကို ကြည့်ရန်အတွက် ညစာစားပွဲတစ်ခုကိုပင် ဖွက်လိုက်ရလေသည်။ ထိုဓာတ်မှန်ကို နီးနီးကပ်ကပ် ကြည့်ရလေ သဘောကျလာလေလေ ဖြစ်၏။

ထိုဓာတ်မှန်ကို မည်သူ ကမျှ ကျွန်ုပ်ထံတွင် ရောင်းရန် မကြိုးစားချေ။ ထိုဓာတ်မှန်ကို ဆေးရုံအတွက် ဝယ်မည်ဟုသောအကြံအစည်သည် ကျွန်ုပ်၏ အကြံအစည်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် အထင်ရောက်၏။ ထိုဓာတ်မှန်၏ ထူးကဲကောင်းမွန်ခြင်းကို သဘောကျပြီးသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်ပင် ပြန်ရောင်းပြီးလျှင် ဆေးရုံအတွက် ဝယ်ယူလိုက်လေသည်။

၇၁ ရိုး ဂီလဆင်သည် အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတဖြစ်စဉ်က ကာနယ်အက်ဒွပ် အမ်ဟောက်* ဆိုသူသည် တိုင်းပြည်ရေးနှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးတွင် အတော်ကြံစားလွှမ်းမိုးသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ဂီလဆင်သည် အကြံဉာဏ်များအတွက် သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များထက် ကာနယ် ဟောက် အပေါ်တွင် မှီခိုအားထားလေသည်။

ဤကဲ့သို့ သမ္မတတစ်ယောက်လုံးအပေါ်တွင် ကြံစည်သွင်းကာ ကာနယ် ဟောက်သည် မည်သည့်နည်းကိုအသုံးပြုပါသနည်း။ ကံကောင်း ထောက်မသော

* ၁၁ Colonel Edward M. House

ကြောင့် ထိုနည်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိရလေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုနည်းကို ကာနယ် ဟောကံ ကိုယ်တိုင် အာသာ ဒီ ဟောင်းဒင် သမစ်*ကို ပြောပြဖူး၍ အစစ်က ထိုအကြောင်းကို 'စနေနေညနေ သတင်းစာ'၊ ထဲတွင် ထုတ်ဖော် ရေးသားဖူးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကာနယ် ဟောကံက အောက်ပါအတိုင်းပြောခဲ့ဖူးလေသည်။

သမ္မတမင်းနှင့် သိကျွမ်းပြီးနောက် သူ့အား ကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်စေ ခင်လျှင် အကောင်းဆုံးသောနည်းသည် ထိုကိစ္စကို သူ့စိတ်ထဲတွင် စိတ်ကူးမိ အောင် အမှတ်တမဲ့ သူ့ရှေ့တွင် ပြောဆိုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် သိရှိရလေသည်။ ဤအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သည် အမှတ်တမဲ့ တွေ့ရှိရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် သမ္မတအိမ်တော်သို့သွား၍ အစိုးရဝါဒတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ရန် တိုက်တွန်း၏။ သို့ရာတွင် သမ္မတသည် ထိုဝါဒကို သဘောကျဟန် လက္ခဏာ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ရက်ပေါင်း အတော် ကြာသောအခါ ညစာ ထမင်းကို ဝိုင်း၍စားလျက်ရှိစဉ် ကျွန်ုပ်ပြောဖူးသော ဝါဒကို သူ့ကိုယ်တိုင်စဉ်းစားမိသော ဝါဒကိုသို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုအခါ ကာနယ်ဟောကံက 'သမ္မတကြီး၊ ဒီအတွေးဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အတွေး မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်အတွေးပဲ' ဟု၍ ကြားမြတ်ပြောသလား၊ မပြောဘူး။ ကာနယ်ဟောကံသည် အထူးပါးနပ်ပြီးသား ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ပကာသနကို ဂရုစိုက်သောသူမဟုတ်။ အလုပ်ပြီးသဖြင့် အကျိုးရှိခြင်းကို သာ အာရုံပြုသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝီလဆင်အား ထိုအတွေးများသည် သူ့ကိုယ်ပိုင်အတွေးများဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်အောင် ကာနယ်ဟောကံက လုပ်ပေးလျက်ရှိ၏။ ထိုမျှ မကသေး။ ထိုအတွေးအခေါ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝီလဆင်ကို ပရိသတ်အလယ်တွင် သူ့ကိုယ်တိုင်မျိုးကျူးခဲ့သေး၏။

မနက်ဖြန် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဆက်ဆံရမည့် လူများသည် ဂဒဒိုး ဝီလဆင်ကဲ့သို့ ပင်၊ ပုထုဇဉ်များဖြစ်ကြကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဂရုပြုကြစို့။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကာနယ်ဟောကံ၏ နည်းကိုပင် အသုံးပြုကြစို့။

နယူးဘရန်းစဝစ် ဖြို့တွင်နေသော လူတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင် ဤနည်းကို အသုံးပြုခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အကူအညီကိုရသွားဖူး၏။ ထိုအချိန် အခါက နယူးဘရန်းစဝစ်မြို့တွင် လေ့လာသင်တန်းရန် ကျွန်ုပ်သည် စီစဉ်လျက် ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးသည်များ စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့သို့ လိုအပ်သော သတင်းများကို စာရေး၍ တောင်းလိုက်၏။ ထိုအဖွဲ့သည် ကျွန်ုပ်၏ နာမည် ကို ခရီးသည်များ၏ စာရင်းတွင် ကြေညာလိုက်ဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာရေးပြီး၍ များမကြာမီ စာတွေ့ စာအုပ်ကလေးတွေ ခရီးသည်လမ်းပြများထဲမှ သက်သေခံစာတွေ တစ်ပုံကြီး ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုအရာများကိုမြင်ရှုသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အတော်ချောက်ချား သွားပါသည်။ များလွန်း၍ မည်သည့်နေရာတွင် တည်းခိုပြီးလျှင် မည်သူနှင့် ဆက်သွယ်ရမည်ကို မရွေးတတ်သလောက် ရှိနေ၏။ ထိုအခါ တည်းခိုခံပိုင်ရှင် တစ်ယောက်သည် အလွန်ပါးနပ်သောအချက်တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်လေသည်။ နယူးယောက်မြို့ရှိ သူ့ထံတွင် တည်းခိုဖူးသော သူများ၏ တယ်လီဖုန်း အမှတ်များကို သူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဖို့ပြီးလျှင် ထိုသူများထံမှ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းနိုင်၏။

သူပေးသောစာရင်းထဲတွင် ကျွန်ုပ် သိသောသူ တစ်ယောက်၏အမည် ပါလာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူ့ထံသို့ စကားပြောကြေးနန်းနှင့် ဆက်၍ ဖေးပြီးလျှင် တည်းခိုသောအိမ်ပိုင်ရှင်သို့ ကျွန်ုပ်ရောက်မည်နေ့ကို သိကြီးရိုက် လိုက်၏။

အခြားလူများသည် သူတို့၏ အကူအညီကို ကျွန်ုပ်အား ထိုး၍ပေးရန် ကြိုးစားကြ၏။ ထိုလူတစ်ယောက်တည်းကသာ သူ့အကူအညီကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် လက်ခံစေသောအားဖြင့် သူပင်လျှင် အနိုင်ရသွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို သင့်ဖက်ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၇ သည်

တစ်ဖက်သားအား ပေးအပ်သောအကြံသည် သူ၏ အကြံသာဖြစ်သည်ဟု အတင်ရောက်နေပါစေ။

အခန်း ၈

အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် နည်းတို

တစ်ဖက်သားသည် မှားကောင်းမှားနေပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်သူ မှားနေသည်ဟု တင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ကောင်းစွာ မှတ်ထားပါ။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သား မှားနေသောအခါ အပြစ်မတင်ပါနှင့်။ ကြိမ်းမောင်းဖို့လောက် ကော ဘယ်လွန်ကဲမဆို လုပ်နိုင်တာပဲ။ ထိုမှားနေသောသူသည် အဘယ်ကြောင့် မှားနေသည်ကို သိအောင် ကြိုးစားပါ။ စိတ်ရှည်၍ ပညာရှိသော လူထူးလူချွန် များသာလျှင် ဤအလုပ်မျိုးကို ကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်တတ်ကြ၏။

တစ်ဖက်သားသည် သူ့ ကြိုက်သလို တွေးပြီးလျှင် ကြိုက်သလို လုပ်နေခြင်း၌ အကြောင်းထူး တစ်ခု ရှိရမည်။ ထိုအကြောင်းကို ရအောင် ရှာပါ။ ထိုအကြောင်းကို ရှာမတွေ့လျှင် ဘာကြောင့် သူ့လိုလုပ်ရသည်ကို သိရုံသာမက သူ၏ အတွင်းသဘောကိုပါ သိနိုင်ကောင်း သိပေလိမ့်မည်။

စိတ်သဘောကောင်းကောင်းနှင့် သင့်ကိုယ်ကို သူ့နေရာတွင် ထား၍ ကြည့်ပါ။

သူ့နေရာမှာသာ ငါနေကြည့်ရလျှင် ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုများဖြစ်ပါမလဲ၊ ဘယ်လိုများ မခံချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာပါ့မလဲ အစရှိသဖြင့် သင့်ကိုယ်ကို သင်ဇေးကြည့်ပြီးလျှင် သင်သည် အချိန်ကုန်ခဲ့ပြီးနောက် ဒေါသတွေပြစ်နေရသော အပြစ်မျိုးမှ ကင်းလွတ် ပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကဲ့သို့ တစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုလူ့အပေါ်တွင် စိတ်ဆိုးစရာရှိလာသည်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သိပ်စိတ်မဆိုးတော့ပေ။ ထို့ပြင် ဤသို့ပြုကျင့်ခြင်းအားဖြင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင် ပိုမိုကျွမ်းကျင်လာပေလိမ့်မည်။

‘လူများကို အမိုးတန်ဆောင်လုပ်နည်း’^၁ စာအုပ်ထဲတွင် ကင်းနက်အိမ် ဂွတ်^၂ က အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

သင့်ကိုယ်ရေးတွင် ဝမ်းစားလျက်ရှိသော အလွန်ပြင်းထန်သည့် သင်၏ စိတ်နှင့် တစ်ဖက်သားတို့၏ အရေးတွင် ဝမ်းစားလျက်ရှိသော အလွန်ပေါ့ဆသည့် သင်၏ စိတ်တို့ကို ယှဉ်ကြည့်နိုင်ရန် တစ်မိနစ်လောက် ရပ်နားပါ။ ထိုသို့ ယှဉ်ကြည့်ပြီးနောက် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သင်မှ တစ်ပါးအခြားသော သူများအားလုံးပင် ဤကဲ့သို့ စိတ်ထားများ ရှိကြကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်နိုင်ပါစေ။ ထိုအခါမှသာလျှင် ထောင်မှူးအလုပ်မှတစ်ပါး အခြားသောအလုပ်များအတွက် အရေးကြီးဆုံးသော အချက်ကြီးကို လင်ကွန်းတို့၊ စုစည်းတို့ကဲ့သို့ သင်သည် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုစကားကို တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရမည် ဆိုသော် လူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင် ထင်မြင်အောင်မြင်နိုင်ရန်အတွက် တစ်စက်သား၏ ယုဆုကို သဘောပေါက်ရန် လိုလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်အနီးရှိ ဥယျာဉ်အတွင်းတွင် လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ မြင်းစီးခြင်းဖြင့် အပျင်းဖြေလေ့ရှိ၏။ ရှေးဂေါ်လလူမျိုး ဒရူးအစ်^၃ ဘုန်းကြီးများကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် ဝက်သစ်ချွပ်များကို ပူဇော်လုမတတ် မြတ်နိုးတနာ ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်၊ ထိုအပင်များနှင့် အနီးအနားရှိ ချုံများကို မီးမလောင်သင့်ဘဲ လောင်သွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ များစွာ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်ရလေသည်။ မီးလောင်ရာသည်မှာ ကရုမစိုက်သော ဆေးလိပ်သောက်သမားများကြောင့် မဟုတ်၊ ထိုသစ်ပင်များ ဆောက်တွင် ဖျော်ပွဲစားထွက်ရင်း ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြသော ကလေးများကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မီးတောက်ကြီးများ အလွန်ကြီးလာသောကြောင့် မီးသတ်စက်ကိုပင် အပြုအမူ၍ ငြိမ်းပစ်ရလေသည်။

ထိုဥယျာဉ်၏ တောင့်တစ်ခုတွင် ကြော်ငြာစာ တစ်စောင်ဆွဲထားလေသည်။ ဥယျာဉ်ထဲ၌ မီးပွေးသူများအား ဒဏ်ငွေသော်လည်းကောင်း၊

၁။ How to Turn People into Gold
၂။ Kenneth M. Groot
၃။ Druids

တပ်မည်း သို့မဟုတ် ထောင်ဒက်သော်လည်းကောင်း၊ အပြစ်ပေးမည်ဟု
 တိုဇာတွင် ဖော်ပြထား၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ကြော်ငြာစာသည် လူ
 မရောက်သော နေရာတွင် တပ်ထားသဖြင့် ကလေးအမျိုးသား ထိုကြော်ငြာ
 စာကို မြင်ဖူးလေသည်။ ထိုဥယျာဉ်ကို မြင်းစီးပုလိပ် တစ်ဦးသည်
 စောင့်ရှောက်လျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုမြင်းစီးပုလိပ်သည် သူ့ဝတ္ထုများကို
 ကျေမွန်အောင် မထမ်းရွတ်သဖြင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မီးလောင်လျက်
 ရှိလေသည်။ တစ်နေ့သည့်ဥယျာဉ်ထဲတွင် မီးလောင်လျက်ရှိရာ မြင်းစီး
 ပုလိပ်တစ်ယောက်ကံသို့ အလျင်အမြန်သွားရောက်ပြီးလျှင် မီးသတ်စက်ရုံ
 သို့ အကြောင်းကြားရန် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်တောင်းပန်၏။ သို့ရာတွင်
 မီးလောင်နေသော နေရာနှင့် သူမဆိုင်ဟု ခပ်အေးအေး ပြန်ပြောသည်ကို
 ကြားခဲ့ရဖူး၏။ ထို့ကြောင့် နောက်ဆောင် ဥယျာဉ်ထဲသို့ မြင်းစီးသွားသော
 အခါ တိုင်းပြည် ပစ္စည်းကို ကာကွယ်သောသူ အဖြစ်ဖြင့် ထိုဥယျာဉ်ကို
 စောင့်ရှောက်၏။ ကလေးများကိုတွေ့ ခါစက သူတို့ဘက်မှနေ၍ စိတ်ကူး
 ပင် ပထည့်ခဲ့မိချေ။ သစ်ပင်များ အောက်တွင် မီးတောက်မီးလျှံများကို
 မြင်လျှင် စိတ်မချမ်းမြေ့၍ မှန်ရာကို လုပ်ချင်လွန်းအားကြီးသောကြောင့်
 အမှားမှား အပွင်းပွင်း လုပ်မိလေသည်။ တစ်ခါလည်း ကလေးများ
 ရှိရာသို့ မြင်းကို စီးသွားပြီးလျှင် 'ဒီလို စီးစွေးတာနဲ့ ထောင်ချ ပစ်နိုင်
 တယ်။ ခပ်မြန်မြန်ငြိမ်းလိုက်'ဟူ၍ အာဏာသံနှင့်ပြောမိ၏။ 'ခါနှင့်မျှ
 စီးမငြိမ်း သေးလျှင် မင်း တို့ကို မမ်းမည်'ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။
 ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကလေးများ၏ နေရာတွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တော်တော်
 မကြည်ဘဲ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှဟာ တွကို လျှောက်၍
 လုပ်နေခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေ သည်။

ဤသို့ လုပ်လိုက်၍ ဘာဖြစ်သလဲ။ ကလေးများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏
 စကားကို နားထောင်သည်မှာ မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျေကျေပျပ်ပျပ်နှင့်
 နားထောင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှန်းကျိုးတာ မနိုင်၍
 သည်းခံရာသာ စိတ်မျိုးဖြင့် နားထောင်ခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်
 ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ သောအခါ သုတို့သည် မီးကိုပြန်၍ ဓမ္မသောကင်း
 ဓမ္မသလိမ့်မည်။ ထိုမျှမကသေး၊ ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးကို မီးရှို့ပစ်ချင်သော
 စိတ်ဇာတ်များလည်း ပေါ်ကောင်း ပေါ်ပေါက်မည်။

နှစ် လပရိစ္ဆာေ အတော်ကြာညောင်းလာသောအခါ၌ ကူနပ်သည် လူ့ သဘောကို အနည်းငယ်ပို၍ သိလာ၏။ ထို့ကြောင့် မိုးကိုမြင်လျှင် ရှေးအခါများကဲ့သို့ အမိန့်ပေးသော အလုပ်မျိုးကို မလုပ်တော့ဘဲ အောက်ပါစကားမျိုးကို ပြောလေ့ရှိ၏။

‘ဘယ်နှယ်လဲဟေ့၊ တော်တော်ပျော်ကြရဲ့လား။ ဘာချက်ကြ မလို့လဲ။ မင်းတို့အရွယ်တုန်းက ဦးတို့လဲ အချက်အပြတ် အင်မတန် ပါသနာ ပါတာပေါ့။ ခုထက်တိ ဒီဝါသနာဟာ မပျောက်ချင်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီလိုဥယျာဉ်ထဲမှာဆိုရင် မီးဟာ တော်တော်ကြောက်စရာ ကောင်းတာပဲ။ မင်းတို့ကတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဦးက အသိသားပဲ။ မင်းတို့သွားပြီး နောက်ရောက်လာမယ့် ကလေးတွေကျတော့ မင်းတို့ လောက် ဂရုစိုက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူးကွယ့်၊ သူတို့ဒီနေရာကို ရောက်လို့ မင်းတို့ မီးမွှေးတာကိုမြင်ရင် သူတို့ မီးထပ်မွှေးလိမ့်မယ်၊ နောက် အိမ်ပြန်သွားကြတော့ ပီးငြိမ်းခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ မီးမွှားတွေ လွှင့်ပြီး သစ်ရွက်ခြောက်တွေ လောင်ရောကွယ့်၊ သစ်ရွက်ခြောက်တွေ ကနေပြီး သစ်ပင်ကြီးတွေကို လောင်မှာပေါ့၊ တို့တစ်တွေ ဒီလို ဂရုမစိုက်ကြဘူး ဆိုရင် ဒီဥယျာဉ်ထဲမှာသစ်ပင်တွေကို ဘယ်လာတွေ့နိုင် ပါ့မလဲ၊ ဒီလို မီးမွှေးတာနဲ့ ထောင်ချနိုင်တယ်၊ သို့ပေမယ့် မင်းတို့ ကလေးတွေ ပျော်ကြ ပါးကြတဲ့အထဲမှာ ဝင်ပြီး မရွပ်ချင်ပါဘူးကွယ်၊ မင်းတို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနေကြတာ ဦးကြည့်ချင်တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ချက်ပြုတ် နေတုန်း သစ်ရွက်ခြောက်တွေကို ခပ်ဝေးဝေးနေရာမှာ ထားကွာ၊ ချက်ပြီးတော့လဲ မီးခဲတွေအပေါ် မြေကြီးမှုန့်များများနဲ့ သုပ်ပစ်ခဲ့တာပေါ့၊ နောက်ကို ချက်ပြုတ် စားချင်ကြရင် ယောဟို တောင်ပူစာ တစ်ဖက်က သဲထဲမှာ ချက်ဖို့မကောင်းဘူးလား၊ အဲဒီနေရာမှာ ဆိုတော့ မီးလောင်မှာ မနီးရှိမိရဘူးပေါ့၊ အဲဒါ ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ၊ ဦး သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ထူးခြားချက်များကို တွေ့ရ၏။ ကလေးများကလည်း ပြောစကားကို စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်ချင် ကြ၏။ စိတ်ထဲတွင်လည်း အောင့်သက်သက် မပြေစိ။ မျက်မှန်းလည်း မကျိုး။ အမိန့်နားထောင်ရန် သူတို့ကို ကြိမ်းမောင်းခြင်း မလုပ်သော ကြောင့် သူတို့မှာလည်း ဂုဏ်မယွက်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကလည်း ဝမ်းသာကြ၏။ ဂျွန်နပ်ကလည်း ထိုနည်းအတူဝမ်းသာ၏။ အဘယ် ကြောင့် ဆိုသော် သူတို့ဘက်က ကြည့်ပြီးလျှင် ကိစ္စကို ချောမော သွားသောအခါ စိမ့်ပေးလိုက်နိုင်သောကြောင့်ပင် ပြစ်လေသည်။

ဒင်းဒွန်ဟမ်'ဆိုသူ ဟားဗတ် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကောလိပ်မှ ဆရာကြီး တစ်ဦးက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြဖူးလေသည်။

'ကိုယ့်ကိစ္စကိုပြောရန် ကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးဦးနှင့် သူ၏အလုပ်ခန်း ထဲတွင် ဝင်၍မတွေ့မီ အလုပ်တိုက်ရှေ့ရှိ လူသွားလမ်းပေါ်တွင် နှစ်နာရီလောက် လမ်းလျှောက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ပြောလိုသော အချက်များနှင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထိုလူကြီး၏ အကြောင်းကို စုံစမ်းပြီး ဖြစ်သဖြင့် ထိုလို လူစားမျိုးသည် ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်ကဲ့သို့ ပြန်ပြောမည်ဟူသော စကားများကို ကောင်းစွာ စဉ်းစားမည် ဖြစ်၏'

ကိုးကားသည် အလွန်အရေးကြီးသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်လေးနက်စိမ့်သောငှာ အောက်တွင် စာလုံးမည်းဖြင့်တစ်ကြိမ် ထပ်မံဖော်ပြပါဦးအံ့။

'ကိုယ့်ကိစ္စကိုပြောရန် ကုန်သည်ကြီး တစ်ဦးဦးနှင့် သူ၏အလုပ်ခန်း ထဲတွင် ဝင်၍မတွေ့မီ အလုပ်တိုက်ရှေ့ရှိ လူသွားလမ်းပေါ်တွင် နှစ်နာရီလောက် လမ်းလျှောက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ပြောလိုသော အချက်များနှင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လူကြီး၏ အကြောင်းကို စုံစမ်းပြီး ဖြစ်သဖြင့် ထိုလို လူစားမျိုးသည် ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်ကဲ့သို့ ပြန်ပြောမည်ဟူသော စကားများကို ကောင်းစွာ စဉ်းစားမည်ဖြစ်၏'

ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ပြီးနောက် သင်သည် အခြား မည်သည့်အကျိုးထူးကိုမျှ မရဘဲ တစ်ဖက်သားဘက်မှနေ၍ အရာပပ်သိမ်းကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားချင်သော ဝိသနာတစ်ခုတည်းသာ တိုးလာသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။

ဤတစ်ခုတည်းသော ဝိသနာပင်လျှင် သင်၏ နောင်ရေးအတွက် အလွန်အဖိုးတိုက်တန်သော လာဘ်သယံကကြီးတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းကို သင်သည် ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့အံ့။

ထို့ကြောင့် သင်သည် တစ်ဖက်သားကို ဒေါသလည်းမဖြစ်၊ မျက်မှန်းလည်း မကျိုးဆဲဘဲ သင့်ဘက်သို့ပါလာအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၈ သည်

တစ်ဖက်သားဘက်မှနေ၍ အရာပပ်သိမ်းကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်အောင် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းနှင့် ကြိုးစားပါ။

အခန်း ၉

လူတိုင်းအလိုရှိသောအရာ

တစ်ဖက်သားကို အငြင်းရပ်အောင်လုပ်နိုင်သော စကားတစ်ခွန်းကို သင်မလိုချင်တူးလား။ ထိုစကားသံကို ကြားလျှင် တစ်ဖက်သားတွင် ခေါ်သ ပြောရသောမက သင့်ကိုပင် ခင်မင်သောစိတ်ဓာတ်များ ဖော်လာပေလိမ့်မည်။ ထိုနောက် သင် ပြောသမျှ စကားကိုလည်း ဂရုစိုက်၍ နားထောင်ပေလိမ့်မည်။

ကဲ လိုချင်လျှင် ဟောဒီမှာ အခမ်း ဆိုကြည့်စမ်း။ ‘ခင်ဗျား ဒီလို စိတ်ဆိုးတဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို နည်းနည်းကလေးမျှ အပြစ် ဖောင်ချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်သာ ခင်ဗျားဖြစ်လျှင်လည်း ဒီလိုပဲ စိတ်ထွက်မိမှာပဲ’

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ အင်မတန်ခေါ်သကြိုးသည့် လူပင်လျှင် စိတ်ပြေရမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤစကားမျိုးကို ပြောရာ၌ မုသားမဖြစ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်သည် ထိုလူဖြစ်လျှင်လည်း ထိုလူကဲ့သို့ပင် စကန်မုချ ဒေါသထွက်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ သာဓကတစ်ခုကို ပြပါအံ့။ လူဆိုးကြီး အယ်ကပုန်း၏ အကြောင်းကို ကြည့်ပါ။ အကယ်၍သာ အယ်ကပုန်းလို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် စိတ်နေစိတ်ထားမျိုး သင့်၌ ရှိသည် ဆိုကြပါစို့။ နောက်ပြီး သူ့လို အတွေ့အကြုံ အပေါင်းအသင်း ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးနှင့် တွေ့ကြုံရသည် ဆိုကြပါစို့။ ထိုအခါ သင်သည် သူ့လိုပဲ နေရုံသာမက ယခု သူ့ရောက်နေသော နေရာသို့လည်း ရောက်နေပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား အယ်ကပုန်းကို ယခုကလေးသို့ရောက်အောင် လုပ်ပေးသောအရာများသည် ထိုအရာများပင် ဖြစ်ကြ၏။

သင်သည် ဆင်ပစ်မြေ မဖြစ်ခြင်းမှာ သင်၏ အမိအဖများသည် ဆင်ပစ်မြေ မဟုတ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ သင်သည် နဂါးနှင့်နွားများကို အရှိအသေပြသော လူတစ်ယောက် မဟုတ်ခြင်းမှာ သင်ကိုယ်တိုင် ဟိန္ဒူ မိဘများ၏ ဝမ်းထဲသို့ မဝင်ခဲ့မိခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သင်သည် လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေရသည့်အတွက် အထူးဂုဏ်ယူ စရာမလို။ ထိုနည်းတူစွာ သင့်ထံသို့လာသည့် ဘာမျှ ပြောမရအောင် စိတ်တိုလျက် ရှိသော လူကိုလည်း ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသည့်အတွက် အထူးကဲ့ရဲ့ စွတ်ချပို့မလို။ သင့်လောက်မှ စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သည့်တတ် မရှိသောသူအတွက် ဝမ်းနည်းပါ။ သနားပါ။ ကိုယ်ချင်းစာနာပါ။ လမ်းထဲတွင် အရက်မူးလာသောသူ တစ်ဦးကို မြင်လျှင် 'တုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကြောင့်သာ မဟုတ်လျှင် ငါလဲ ဒီကောင်လို ဖြစ်မှာပဲ'ဟု ဂျနီစီဂေါ' ဆိုသူ ပြောလေ့ရှိသလို သင့်ကိုယ်ကိုလည်း အမြဲတမ်း ပြောပါလေ။

သင်နှင့် တွေ့ရသော လူလေးပုံ သုံးပုံတို့သည် ကိုယ်ချင်းစာနာချင်သော သူများဖြစ်ကြ၏။ သင်က ကိုယ်ချင်းစာပါလျှင် သင့်ကို သူတို့သည် ချစ်ကြ ပေလိမ့်မည်။

တစ်ခါတုန်းက 'လုံမပျိုများ' ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားခဲ့ဖူးသော လူဝီဇာမေ အော်လ်ကော့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အသံလွှင့်ဖူးလေသည်။ ဝတ္ထုရေး ဆရာသည် မက်ဆာချူးဆက် ပြည်နယ် ကွန်ကော့မြို့တွင် နေ၍ သူ၏ နာမည်ကျော် ဝတ္ထုကြီးများကို ထိုမြို့တွင် ရေးသားခဲ့ဖူးကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ သို့ရာတွင် ကွန်ကော့မြို့ကို နယူးဟာ့ပ်ရှိုင်းယား နယ်တွင် ရှိသည်ဟု အမှတ်တမဲ့ မှား၍ပြောမိ၏။ အကယ်၍ နယူး ဟာ့ပ်ရှိုင်းယားဟူသော စကားလုံးကို တစ်ကြိမ်တည်းသာပြောမိလျှင် တော်သေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုစကားကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ပြောမိ၏။ များမကြာမီ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းကို ပျားများ ဝိုင်းတုပ်သလို အပြစ်တင်သောစာများနှင့် သံကြိုးစာများ တစ်ပြုံကြီးရောက်လာ၏။ များစွာသောစာတို့တွင် စာရေးသူများသည် အလွန် ဒေါသထွက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ စာသုံးလေးစောင်တွင်မူကား ဖော်ကားထား

၁၃ John B. Gough
၃၄ Louise May Alcott
၅၀ Concord
၂၁ Little Women
၄၈ Massachusetts,
၆၁ New Hampshire

သည်ကို တွေ့ရ၏။ ကွန်ကော့ အရပ်တွင် မွေး၍ ကြီးပြင်း လာပြီးလျှင် ယခု အခါ ဖိလဒယ်ဖီးယားတွင် နေသော မိန်းမကြီး တစ်ဦးသည် သူ့စာထဲမှ နေ၍ သူ့ဝမ်းတွင်း ရှိသမျှကို အကုန် ဖွင့်ချလိုက်၏။ အကယ်၍ ဝတ္ထုရေးဆရာ ဆော်လ်ကော့သည် နယူးဂီနီကျွန်းသား လူသားစား လူရိုင်း ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ပြောပါချေသော် တိုမိန်းမကြီးသည် အထက်ပါစာထက် ကြမ်းသော စာကို ရေးသားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ သူ့စာကို ဖတ်ပြီးသောအခါ 'ဒီမိန်းမနဲ့ငါ မညာမိတာ တုရားမလို့ပဲ' ဟု ရေရွတ်မိ၏။ ထို့နောက် 'ကျုပ်မှားတဲ့ အမှားက မြို့နာမည်လောက်သာ မှားတာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အမှားက ရိုင်းနိုင်းသော အမှားရဲ့ ပိုဆိုးတယ်' ဟု စ၍ ရေးပြီးမှ အင်္ကျီလက်ကို လိပ်တင် ပြီးလျှင် ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဘာထင်တယ် ညာထင်တယ် အစရှိသောစာများကို ရေးထည့်လိုက်မည်ဟု စိတ်တွင် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ သို့ရာတွင် ဒေါသကို အသာချုပ်တည်းထားလိုက်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကဲ့သို့ အလုပ် မျိုးကို မည်သည့်လူမိုက်မဆို လုပ်နိုင်ကြောင်းကို သတိရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လူမိုက်များထက် သာချင်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ရန်စောင်နေသော မိန်းမကြီးကို ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော လုပ်ပေးရန် သန့်ဌာန် ချထားလိုက်၏။ ဤလိုနည်းမျိုးကို ကျွန်ုပ် လုပ်နိုင်၏။ 'အေးကွယ် ငါသာ သူ့ဖြစ်ရင် သူ့လိုပဲ စိတ်ထွက်ကောင်း ထွက်မိမှာပဲ' ဟု ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို ပြောရင်း သူ့နေရာတွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို တားကြည့်မိ၏။ နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်ုပ်သည် ဖိလဒယ်ဖီးယားသို့ ရောက်သွားသောအခါ သူ့ထံသို့ စကားပြော ကြေးနန်း ဆက်လိုက်၏။

'မစ္စက် ဆိုး အင် ဆိုး' ဝိမှာ ဟိုတနင်္ဂနွေ လေး ငါးပတ်လောက်တုန်းက ကျွန်တော့်ဆီကို ရှေးလိုက်တဲ့စာနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး ကျေးဇူးတင်ချင်လို့ပါ'

'အခု စကား ပြောနေတာ ဘယ်သူပါလိမ့်'

'ကျွန်တော်ပါ၊ ဒေးကာနက်ဂျီလေ၊ ဟို တနင်္ဂနွေ လေး ငါးပတ်လောက် တုန်းက လူဝီစာမဆော်လ်ကော့ အကြောင်းကို ရေဒီယို^၁ နဲ့ ပြောတာ ကြားလိုက်ရတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတုန်းက ကွန်ကော့ကို နယူးဟာင့်ပရိုင်းယား

၁။ New Guinea

၂။ Mrs. So and So

၃။ Radio

နယ်ထဲမှာရှိတယ်လို့ မှားပြီး ပြောမိပါတယ်။ ဒီအမှားကို ပြောမိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ချင်လို့ပါ။ ဒီလိုဒုက္ခခံပြီး စာရေးလိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်'

'ခုသြော် မစွတာ ကာနက်ရှိလာ။ ကျွန်မ အဲဒီစာကို ရေးမိတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ စာကိုရေးတုန်းက ဒေါသ အထော်ထွက်နေလို့ပါ။ ခု အခွင့်ကြုံရင်း လွန်သွားတာကို တောင်းပန်ပါရစေ'

'ဟာ မဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်တော်က တောင်းပန်ရမှာပဲ၊ ကျွန်တော့်အမှားမျိုး ကို ကလေးကလေးတွေတောင် မှားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အဲဒီလိုပြောပြီး နောက်အပတ်မှာ ရေဒီယိုကပ် ပြန်ပြီး တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။ ဒေါ်ဒေါ်ကို တော့ အခုဒီကနေပြီး ကိုယ်တိုင် တောင်းပန်ပါတယ်'

'ကျွန်မဟာ မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ် ကွန်ကော့မြို့တွင် မွေးဖွားပါ တယ်၊ အနှစ် ၂၀၀ လောက်ကစပြီး ကျွန်မတို့ ဘိုးဘွား မိဘများဟာ မက်ဆာချူးဆက်မှာ အတော် တင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့နယ်အပေါ်မှာ ကျွန်မ အင်မတန် ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ ပိုမိုနေက မစွတ် အော်လ်ကော့ဟာ နယူးဟာ့ပ်ပရိုင်ယားနယ်မှာ မွေးတယ်လို့ ရှင်ပြောတဲ့စကားကို ကြားရတော့ ကျွန်မ အတော် စိတ်ပျက်သွားပါတယ်၊ သို့သော် ဒီစာကို ရေးလိုက်မိတဲ့အတွက် အင်မတန် ရှက်ပါတယ်'

'ဒေါ်ဒေါ်စိတ်ပျက်တာဟာ ကျွန်တော်စိတ်ပျက်တာရဲ့ ဆယ်ပုံတစ်ပုံ တောင် မရှိသွားလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်အမှားဟာ မက်ဆာ ချူးဆက်က လူတွေရဲ့စိတ်ကို မထိခိုက်သော်လည်း ကျွန်တော့် စိတ်က အများကြီးထိခိုက်ပါတယ်၊ ဒီလို ရေဒီယိုနဲ့ စကားပြောတဲ့လူတွေကို ဒေါ်ဒေါ်တို့လို လှကဲ့လဲများက ဒုက္ခခံပြီးစာရေးခဲ့ပါတယ်၊ နောက်နှောင် ကျွန်တော့် စကားများတွင် အမှားပါလာရင်လဲ သစ္စာလိုပဲ စာရေးပြီး ပြင်ပေး လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါတယ်'

'ရှင် ဒီလို စနစ်တာမျိုးကို ကျွန်မ အင်မတန် သဘောကျပါတယ်၊ ရှင်ဟာ လူကောင်းပဲ၊ ရှင်နဲ့ နောက်ထပ်ပြီး အသေအချာ တွေ့ချင်ပါသေးတယ်'

သူ့ဘက်မှ နေ့စဉ်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူကလည်း ကျွန်ုပ်ဘက်ကနေ၍ ကြည့်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ သူ၏ ဒေါသကို မပျောက်နှင့် ပြန်တော့လိုက်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်မှာလည်း များစွာ ကျေနပ်ခြင်း ဖြစ်မိလေသည်။

မစ္စတာ တပ်မိသည် အမေရိကန်သမ္မတဖြစ်စဉ်က ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဓိကအဓိပေါင်း များစွာ တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ သူ ရေးသော ‘ဝန်ထမ်းကျင့်စဉ်’ စာအုပ်ထဲတွင် မိမိ၏ သားအတွက် အတော် အထင်ကြီးနေသော မိခင်တစ်ဦး၏ ဒေါသကို ခြေသွားအောင် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ရသည်ကို ရေးထားသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းပေသည်။

နှိုင်းရေးတွင်သြဇာညောင်းသော ဝါရှင်တန်မြို့က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး၏ မိန်းမသည် သူ၏ သားကို နေရာတကာတွင် ခန့်ထားရန် ကျွန်ုပ်ကို တနင်္ဂနွေ ခြောက်ပတ်မျှမက နားပုန်းထား လုပ်လျက် ရှိလေသည်။ သူ့ကို ထောက်ခံမည့် အထက်လွှတ်တော်နှင့် အောက်လွှတ်တော်အမတ်များလည်း တစ်ပုံကြီးရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို သူတို့ကပါ လေးနက်စွာ တောက်ခံပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏။ ခန့်ထားရမည့် ရာထူးမှာ သီးသန့် အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံရမည် ဖြစ်သဖြင့် ထိုအလုပ်ကို စီမံအုပ်ချုပ်သောသူ၏ ထောက်ခံချက်အရ ကျွန်ုပ်သည် အခြားလူငယ်တစ်ဦးကို ခန့်လိုက်၏။ များမကြာမီ အဆိုပါမိန်းမထံမှ စာတစ်စောင် ရရှိ၏။ ထိုစာထဲတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးမသိတတ်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် ကလောင်တစ်ချက်ဝင်လိုက်ရုံနှင့် သူ့သား အလုပ်ရနိုင်သဖြင့် မိခင်ကိုပါ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်ပါလျက် တမင်သက်သက် မလုပ်ဘဲနေကြောင်း၊ ထိုမျှမကသေး ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်စားနေသော အုပ်ချုပ်ရေးဥပဒေကြမ်းတစ်ရပ်ကို ခိုင်းပြီးထောက်ခံကြရန် သူ့နယ်က အမတ်တွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားပြီးတိုက်တွန်းပေးရသည့် ကျေးဇူးကိုမှ မထောက်ထားဘဲ ယခုကဲ့သို့ သူ့အပေါ်မှာ စိမ်းကားကြောင်းအစရှိသည်တို့ကိုပါ သူ့စာထဲတွင် ထည့်ရေးလိုက်သေး၏။

သင့်သည် ဤလိုစာမျိုးရရှိလျှင် ဤကဲ့သို့ သင့်ကိုစော်ကားသောစာကို ရေးသည့်သူအား မည်သို့မည်ပုံ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကလဲစားချေရပါမည်နည်းဟူသော စိတ်ထားများသည် ရှေးဦးစွာ သင်၏ စိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။ ထိုနောက် ထိုသူ့ထံသို့ ပြန်မည့် စာကို ထိုင်၍ ရေးလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သင့်သည် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သော် ထိုစာကို သင်၏ စားပွဲနားထဲတွင်ထည့်၍ သော့စက်ထားပေးလိမ့်မည်။ နောက်နှစ်ရက်မျှ ကြာသောအခါ ထိုစာကိုသံခွဲထဲမှထုတ်၍ ပြန်ဖတ်ကြည့်လျှင် သင့်သည်ထိုစာကို

ထည့်ချင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်လုပ်လေသည်။ အတော်ကြာသောအခါမှ အဆိုပါ မိခင်ထံသို့ ဤကိစ္စမျိုးတွင် မိခင်လုပ်သူ တစ်ဦးမှာ မည်မျှ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်မည်ဆိုသည်ကို ကောင်းစွာစာနာ မိကြောင်း၊ ဤကိစ္စမှာလည်း ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသောဘောနှင့် မပြီးနိုင်ကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ သီးသန့် အရည်အချင်းမျိုး လိုသည့်အတွက် ထိုဌာနကို နားလည်သည့် ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်သူ၏ ထောက်ခံချက်ကို လိုက်နာပြီးလျှင် အခြား လူတစ်ဦးကို ခန့်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို သိမိမ္မေ့ ယဉ်ကျေးစွာ ရေးသားထားသော စာတစ်စောင်ကို ပို့လိုက် လေသည်။ ထို့ပြင်လည်း ထိုစာထဲတွင် သူ အလိုရှိသည့်အတိုင်း သူ၏ သားသည့် အရည် အချင်းနှင့် ပြည့်စုံလာပြီးလျှင် ယခုလက်ရှိအလုပ်ကို လုပ်ရင်း ကြီးပွားလာလိမ့် မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း ထည့်ရေးလိုက်သေး၏။ ထိုစာသည် မိခင်ဖြစ်သူကို အတော်ကျေနပ်သွားစေလေသည်။ များမကြာမီ ယခင်က စာကို ရေးမိသည့် အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်းပြန်စာတစ်စောင်ကို သူ့ထံမှ ရရှိလေသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်ခန့်လိုက်သည့်သူကို ရုတ်တရက် အတည်မပြုသေးဘဲ ရှိရာ အတော်ကလေးကြာပြီးနောက် စာတစ်စောင်ထပ်မံ၍ ပြန်ပေးသည်။ ထိုစာကို သူ့ယောက်ျားရေးသည့်အနေနှင့် ရေးလိုက်ခြင်းလည်း ယခင်က သူ့ထံမှ ရထားသောစာများနှင့် လက်ရေးချင်း အတူတူပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုစာထဲတွင် ယောက်ျားဖြစ်သူက သူ၏ မိန်းမသည် သူ့သား ရာထူးမရသည့် အတွက် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်ပြီးလျှင် မစားနိုင်မသောက်နိုင်ဖြစ်ရာ ယခုအခါ အားပြတ်ကာ အိပ်ရာပေါ်ကပင် မထနိုင်တော့သဖြင့် ထိုမိခင် တစ်ဦး၏ အသက်ကို ချမ်းသာစေချင်လျှင် အတည်မပြုရမသေးသော သူ့ကို ပယ်ပြီးနောက် သူ့သားကိုသာ ထိုရာထူးတွင် ခန့်ထားရန် အကြောင်းများကို ရေးသားထားလေ သည်။

စာထဲတွင် ထိုစာသည် သူ့မိန်းမ မရေးနိုင်သဖြင့် သူ့ ယောက်ျား ရေးလိုက်ရသည်ဟု ပါသောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သူ့ယောက်ျားထံသို့ စာပြန် လိုက်ရပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စာထဲတွင် ဤကဲ့သို့ သူ့မိန်းမနေမကောင်းခြင်းသည် စိတ္တဝေနာကြောင့် မဖြစ်ပါစေနဲ့ဟု ဆုတောင်းကြောင်း၊ သူ့မိန်းမ အပြင်းအထန် နေမကောင်းကြောင်း ကြားရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းပါကြောင်း သို့ရာတွင် ခန့်ပြီးသောသူကို ပယ်ပစ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို ထည့်၍ ရေးလိုက် ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ခန့်လိုက်သောသူကို များမကြာမီ

အတည်ပြုလိုက်၏။ သူ့ယောက်ျား ရေးလိုက်သည်ဆိုသော အဆိုပါစာကို ကျွန်တော်ရရှိ နှစ်ရက်လောက်ကြာသောအခါ အိမ်တော်တွင်အတီးအမှုတ်ဖွဲ့ တစ်ခု ကျင်းပရာ အားပြတ်၍ အိပ်ရာထဲ၌ လဲနေရရှာသည်ဆိုသော မိန်းမနှင့် သူ၏ ယောက်ျားလည်း ရောက်လာကြလေသည်။

အကဲစ ဟဲ့ရော" သည် အခေါ်ကန်ပြည်၏ နာမည်အကျော်ကြားဆုံး
သော တီးဝိုင်းများကို စီမံပေးသူဖြစ်လေသည်။ အနုစံ နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး
ရှာလျာပင်၊ အိဆာခိုရာ ဒန်ကင်၊ ပါဝလိုဗာ၊ စသောသတင်သည်များကို
စီမံအုပ်ချုပ်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ အလွန် စိတ်ပြောင်းလွယ်သောထိုသဘင်သည်
များနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ရှေးဦးစွာ သူ မထူသော သင်္ဃန်းစာများမှာ သူတို့နှင့်
သင့်တင့်ချင်လျှင် သူတို့၏ အလိုကို အများကြီးလိုက်၍ ပေါင်းသင်းခြင်းပင်
ဖြစ်လေသည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောပြဖူးလေသည်။

အကုန်စ ဟူးရောသည် ရှာလျာပင်၏ မန်နေဂျာအဖြစ်ဖြင့် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် ဆောင်ရွက် ခဲ့ဖူး၏။ ရှာလျာပင်သည် ကလေးကလေးလို စိတ်အပြောင်း ပြန်သောကြောင့် သူ့အတွက် ဟူးရောမှ အလုပ်ပိုတစ်ခု လုပ်နေရလေ သည်။ ဟူးရော၏ စကားအတိုင်း ပြန်၍ပြောရလျှင် 'ဒီလူကအစစအရာရာမှာ သောက်ကျီးနဲ့ အပေါင်းရကျွန်တို့လုပ်' ဟု၏တည်း။

အပေါင်းတို့သည် သက်သေတင်ရာ ထုတ်၍ပြပါအံ့။ တစ်နေ့သန္တ
နေ့လယ် ၁၂ နာရီလောက်တွင် ဟူးရောသည် ရှာလျာပင်ထဲမှ စကားပြော
ကြေးနီနီ ဆက်သံကြားရ၏။ ထိုနေ့ည ကိုးနာရီတွင် သီချင်းဆိုရန်အတွက်
အားလုံးစီစဉ်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ရှာလျာပင်။ 'မိတ်ဆွေ၊ ကျွန်တော်ဒီနေ့ သိပ်ပြီးနေမကောင်းဘူးလား၊
လည်ချောင်းတွေကလဲ ကွဲနေတယ်၊ ကနေည သံချင်းဆိုလို့တယ်နည်းခွင့်မျှ
မပြန်နိုင်တော့ဘူး'

ထိုကောင်းကိုကြားရသောအခါ ဟူးရောသည် ဘယ်လိုပုန်းထဲမှနေ၍ ရှာလျှာပင်နှင့် အငြင်းအခုံလုပ်နေသေးသလား။ မလုပ်ပါ။ သာဓာန်သည်များကို ဤနည်းမျိုးဖြင့် လုပ်၍မရကြောင်း သူသည် ကောင်းစွာသိလေသည်။ ထို့ကြောင့်

တယ်လီစုန်းကို အသာချထားပြီးနောက် ရှာလျာပင်တည်းခိုနေသော ဟိုတယ်သို့ အရေးတကြီး လိုက်သွား၏။ ဟိုတယ်သို့ရောက်၍ ရှာလျာပင်နှင့် တွေ့သောအခါ

‘ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေဗျာ။ ဒီလိုဆိုရင် ကနေ့ည ဘယ်နှယ် ဆိုလို့ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ကနေ့ညပွဲကို ကျွန်တော် ဖျက်ပစ်လိုက်မယ်၊ မဆိုရလို့ငွေကြောက်ထောင်လောက်မရဘဲ ရှိတော့မပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ၊ ငွေမရတော့ထက် နာမည်ပျက်တာတော့ မခံနိုင်ဘူး’ ဟု အလွန်ကရုဏာသက်သော ဖျက်နာထားနှင့် ဟူးရောက ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ရှာလျာပင်သည် သက်မကြီးချသွားပြီးလျှင် ‘ညနေ ငါးနာရီ လောက် တစ်ခါက လာကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒီအခါကျရင် နည်းနည်းများ သက်သာမလားလို့’ ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ညနေ ငါးနာရီထိုးသောအခါ ဟူးရောသည် ရှာလျာပင်ထံသို့ အလွန် ကရုဏာသက်သော ဖျက်နာထားနှင့် သွားပြန်လေသည်။ ထိုအကြိမ်တွင်လည်း ‘ဘယ်နှယ်လဲ ရှာလျာပင်၊ ညပွဲကို ဖျက်လိုက်မယ်လေ’ ဟု စုပ်တသပ်သပ်နှင့် ပြန်ပြော၏။ ရှာလျာပင်လည်း သက်မချမြဲတိုင်း ချပြီးနောက် ‘တောင်တော်ကလေး ကြာရင် တစ်ခါကလည်းခွဲပါဦး၊ အဲဒီတော့ သက်သာကောင်း သက်သာပါ လိမ့်မယ်’ ပြောလေသည်။

ည ခုနစ်နာရီခွဲလောက်တွင် တစ်ကြိမ်ထပ်၍ တွေ့ကြသောအခါမှ ရှာလျာပင်သည် သီချင်းဆိုမည်ဟု ကတိပေး၏။ သို့ရာတွင် သူသီချင်းမဆိုခင် ဟူးရောသည် ပရိသတ်ရှေ့ထွက်ပြီးလျှင် ရှာလျာပင်သည် ယနေ့ည အအေးမိ နေသဖြင့် အသံ သိပ်မကောင်းသည့်အကြောင်း၊ ကြော်ငြာ ပေးရမည်ဟု မှာလိုက်၏။ မစွတာဟူးရောကလည်း ကြော်ငြာ ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤနည်းနှင့် လုပ်မှသာ ရှာလျာပင်ကို ထိုနေ့ညတွင် သီချင်း ဆိုခိုင်း၍ ရတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ခေါက်တာ အာသာဆိုင်ဂီတီသည် သူ၏ နာမည်ကျော် ‘ပညာရေး စိတ်ပညာ’ စာအုပ်ထဲတွင်အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖူးလေသည်။

‘လူတိုင်း အသနားခံချင်ကြ၏။ ကလေး ကလေးကလည်း အသနား ခံလိုသောသဘောဖြင့် သူ၏ ဒဏ်ရာ တစ်ခုခုကို ပြ၏။

အကယ်၍ ဒဏ်ရာ မရှိသေးလျှင် သူ၏ ဒဏ်ရာ တစ်ခုခုကို ရအောင် လုပ်၍ပင် ပြတတ်၏။ ထိုနည်းတူ ဣပင် လူကြီးများသည်လည်း မိမိတို့၏ ဒဏ်ရာများကို ပြခြင်း၊ သူတို့အား ထိခိုက်စိပုံတို့ကို ပြန်လှန် ပြောပြခြင်း နေထိုင်မကောင်းသည်တို့ကို ပြောပြခြင်း၊ အထူးသဖြင့် အခွဲအစိတ်ခံရသောသူ များသည် ခွဲပုံစိတ်ပုံ အလုံးစုံတို့ကို လုံးစေ့ပတ်စေ ပြန်၍ပြောခြင်း စသော အလုပ်များကို လုပ်တတ်ကြ လေသည်။ လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ဒုက္ခတစ်ခုနှင့် တွေ့ရသောအခါ ထိုဒုက္ခသည် ဒုက္ခအစစ်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ဒုက္ခဟူ၍ သူတစ်ဦးတည်းကသာ အတွေးရောက်နေသော ဒုက္ခဖြစ်စေ ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိပြန်၍ သနားတတ်ခြင်းမှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို သင့်ဘက်သို့ ပါအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဓာသ အမှတ် ၉ သည်

တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆ အလိုစန္ဒတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကိုယ်ချင်းစာ တတ်ပါစေ။

အခန်း ၁၀

လူတိုင်းကြိုက်သောစကား

ကျွန်ုပ်သည် မစံဖုရီနယ်အတွင်း ဂျက်ဆီ ဂျိမ်း^၁ နေသော အရပ်အနီး၌ မွေး၍ တိုနေရာ၌ပင် ကြီးပြင်းလာလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဂျက်ဆီဂျိမ်း၏ လယ်တော ထဲသို့သွားရောက်လည်ပတ်ဖူး၏။ သူ၏ သားသည် ယခုထက်တိုင် ထိုအရပ်၌ ရှိသေးသည်။

အကလေးအရွယ် ထိုလယ်ထဲသို့ သွားလည်စဉ်က ဂျက်ဆီ ဂျိမ်းသည် မီးရထား ဘတ်တိုက်များမှ တိုက်ခိုက် လုယက်လာပြီးလျှင် အနီးအနားရှိ ဆင်းရဲသားများအား သူတို့၏ ကြွေးမြီများကို ပေးဆပ်နိုင်ရန် တိုက်ခိုက်၍ ရသမျှကို ဝေငှပေးပုံတို့ကို သူ၏ မိန်းမသည် ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခဲ့လေသည်။

ဂျက်ဆီ ဂျိမ်းသည် သူ့ကိုယ်သူလုဟုတ်တစ်ယောက်ဟူ၍ ဝပ်ချီရှပ်စ်^၂ 'သေနတ်နှစ်လက်တိုင်' ကလိုလီ^၃၊ အယ်ကမုန်းစသော နောက်ပေါက် လူဆိုးကြီး များလို အထင်ရောက်ကောင်း ကျောက်နေလိမ့်မည်။ သင်သည် မှန်ထဲကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုမှန်ထဲတွင်သင်မြင်နေရသော လူကစ၍ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူတိုင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးသောလူများဖြစ်ကြ၏။ ဂျက်ဆီ ဂျိမ်းသည်လည်း သူ့ကိုယ်သူ အတော်ဟုတ်လှပြီဟူ၍ ထင်နေလေသည်။

ကျ ပီယားမွန်^၄ မော်ဂန်သည် လူ့စိတ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ပြောရာ ၌ လူတစ်ယောက်သည် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရာ၌ အကြောင်းနှစ်ရပ်ရှိသည်။

၁။ Jessie James

၂။ Dutch Schultz

၃။ 'Two-Gun' Crowley

၄။ J. Pierpont Morgan

တစ်ရပ်မှာ လူကြားကောင်းစေလိုသော အကြောင်းဖြစ်၍ ကျန်တစ်ရပ်မှာ အကြောင်းစစ် ဖြစ်လာလေသည်ဟူ၍ ပြောကြားပူး၏။

ထို့ကြောင့်တစ်ဖက်သားကို ကိုယ့်ဘက်ပါစေချင်လျှင် သူ၏ မြင့်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင် လုပ်ပေးပါ။

ဤသို့ပြောသဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ဖူးသော ကိစ္စတစ်ရပ်ကို ကြည့်ကြည့်စို့။ ပင်ဆီဗေးနီးယား^၁ ပြည်နယ်တွင် ဂလင်ဆိုးလဒင်း^၂ အရပ်တွင်ရှိသည့် ဖာရယ်မစ်ချယ်ကုမ္ပဏီ^၃ ၏ မန်နေဂျာဖြစ်သော ဟယ်ဗီလ်ဇာန့် ဂျော့ဟယ်^၄ ၏ အိမ်တစ်အိမ်တွင် ငှားနေသောသူတစ်ဦးသည် အလွန်ကြိုးစာ၍ အိမ်ငှားသည့် နှစ်မစေ့မီ အိမ်မှ ပြောင်းရွှေ့သွားတော့မည်ဟူ၍ ကြိမ်းမောင်းလျှက်ရှိ၏။ နှစ်မစေ့မီရန် လေးလ လိုသေး၏။ အိမ်လခမှာ တစ်လလျှင် ဒေါ်လာ ၅၅ ပြားဖြစ်ရာ နှစ်မစေ့သေးဘဲနှင့် အခြားအရပ်ကိုပြောင်းသွားလျှင် ထိုအမျိုးမျိုး၌ အိမ်ငှားမည့်သူ ရတ်တရက် မရနိုင်သောကြောင့် ဖာရယ်တွင် ဒေါ်လာ ၄၅၀ လောက် နှစ်စာသွားမည် ဖြစ်၏။

သားမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူ၏ အိမ်သို့သွားပြီးလျှင် 'ခင်ဗျား ဒီလိုလုပ်တာ ဘာကောင်းသလဲ၊ ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားအခု ဆင်းသွားချင်ရင် ဆင်းသွားနိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျန်တဲ့ လေးလအတွက် အိမ်လခကိုတော့ တစ်ခါတည်း ပေးသွားရမယ်' စသည်ဖြင့် ဒေါသနှင့် ပြောမည်ဖြစ်၏။

ထို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့မလုပ်ဘဲ နည်းတစ်နည်းကိုအသုံးပြုရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုလူ၏ အိမ်သို့သွားပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း စ၍ ပြော၏။ 'မစ္စတာဒိုး^၅၊ ခင်ဗျား ပြောတာ ကြားပြီးပေမယ့် တကယ်ကို ခင်ဗျား တခြားပြောင်းချင်တယ်လို့ ကျွန်တော် မယုံသေးဘူးဗျာ၊ အိမ်ငှား စားလာတာကြာလို့ လူတွေရဲ့ စိတ်နေ စိတ်ထားတော့ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း သိနေတယ်၊ ခင်ဗျားကိုကြည့်ရတာ ခင်ဗျားဟာ စကားတစ်စွန်း တည်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ၊ အဟုတ်ပြောတာပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ကောင်းကောင်းသိပြီးသားဖြစ်နေလို့ လောင်းချင်တယ်ဆိုတောင် လောင်းလိုက်ဗျာ။

၁။ Pennsylvania

၂။ Glenkleen

၃။ The Farrell Mitchell Company

၄။ Hamilton J. Farrell

၅။ Mr. Doe

‘အိမ်ပြောင်းမယ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုရေးပြီး စားပွဲနဲ့ပေါ် တင်ထားပြီးတော့ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်စဉ်းစား၊ ကဲဗျာ ဝဟာဒီကနေ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ လကျန်ပြီး ရှေ့လဆန်းတစ်ရက်နေ့ကျတော့ ဒီဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း တည်မယ်ဆိုရင် လေးလအတွက် အိမ်လခ နှစ်ရာကျော် ဆုံးချင် ဆုံးပေးစေချာ၊ ကျွန်တော် လူကံခတ်မှားပြီဆိုပြီးတော့ ကျေနပ်လိုက်မယ်၊ သို့ပေမယ့် ဘာပဲပြောပြော ခင်ဗျားဟာ စကားတည်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ နှစ်စေ့အောင်နေမယ်ဆိုတာကိုတော့ ခုထက်ထိ ကျွန်တော်ယုံတယ်ဗျာ၊ ဘာလဲဗျာ ကျုပ်တို့ဟာ လှေတွဲပဲ မျှောက်တွေ့မှ မဟုတ်ဘဲ’

နောက်လဆန်းသောအခါ ထိုလူသည် သူ့ကိုယ်တိုင် အိမ်လခကို လာ၍ပေး၏။ ကျန်သည့် လေးလအတွက်မှာမူကား သူနှင့် သူ့မိန်းမ တိုင်ပင် ကြပြီးလျှင် စကားတစ်ခွန်းတည်အောင် နှစ်စေ့သည်အထိ ထိုအိမ်၌ပင် နေကြရန် ဆုံးဖြတ်ပြီဖြစ်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ပြောသွားလေသည်။

* * *

လော့ နေ့က လစ်သည် သူ သဘောမကျသော သူ၏ ဓာတ်ပုံ တစ်ခုကို သတင်းစာတစ်စောင်တွင် တွေ့ရှိသောအခါ အယ်ဒီတာထံသို့ ဓာတ်ပုံစောင် ရေးသားလိုက်လေသည်။ ထိုစာထဲတွင် ‘ကျုပ်ရုပ်ပုံကို နောက်ထပ်ပြီး သတင်းစာ ထဲမှာ မထည့်နှင့်၊ ကျုပ် မကြိုက်ဘူး’ အစရှိသဖြင့် ရေးသားလိုက်သလား။ မရေးဘူး။ အယ်ဒီတာ၏ မြင့်မြတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင်သာ ရေးလိုက်လေသည်။ ‘လူတိုင်းတွင် မိခင်ဖြစ်သူကို ရုတ်တရက်နီးသည် စိတ်ထားရှိ ကြောင်းကို သိသဖြင့် ကျုပ်၏ ဟိုရုပ်ပုံကို ကျေးဇူးပြု၍ နောက်ထပ်မထည့်ပါ နှင့်တော့၊ ကျုပ်၏ စိတ်သည် ထိုသို့ထည့်ခြင်းကို မနှစ်သက်ပါ’ ဟူ၍သာ ရေးသားလိုက်လေသည်။

* * *

ဤ ဒီ ရော့ပဲလား(အငယ်)သည် သူ့ကလေးများ၏ ပုံကို သတင်းစာက များက မကြာခဏ ရိုက်ယူ၍ သတင်းစာထဲတွင် ထည့်ခြင်းကို မနှစ်သက်

သောအခါ အထက်ပါနည်းအတိုင်းပင် မြင့်မြတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင် စာရေးဖူးလေသည်။ 'ဒီလို ကျုပ်ကလေးတွေရဲ့ရုပ်ပုံကို မကြာခဏ သတင်းစာတွေထဲမှာ ထည့်တာ ကျုပ်မကြိုက်ဘူး' ဟူ၍ မရေးသား။ ကလေးသူငယ်များကို ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်စေတတ်သည့် အလုပ်မျိုးမှ ရှောင်ရှားချင်သောဆန္ဒသည် လူတိုင်း၌ ရှိသည့်အကြောင်းကို လူသည် ကောင်းစွာသိသဖြင့် 'အဆွေတို့၊ ကလေးတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံကို သတင်းစာထဲမှာ မကြာခဏ ထည့်လျှင် ဘာဖြစ်မည်ဆိုတာကို အဆွေတို့လဲ အသိသားပဲ၊ အဆွေတို့အထဲက တချို့တလေမှာလဲ ကလေးတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ ကလေးတွေ ဒီအဋ္ဌယ်မှာ နာမည်သိပ်ကြီးရင် မကောင်းဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လဲ အသိသားပဲ' ဟု ရေးသားလိုက်လေသည်။

'စနေနေ့ညနေ သတင်းစာ'ခေါ် သတင်းစာနှင့် 'အိမ်ကြီးရှင်ဂျာနယ်' ကို ပိုင်သော သူဌေးကြီး ဆိုင်းရပ် သိပ် ကေ ကားတစ် 'သုည' သတင်းစာကိုစ၍ တည်ထောင်စဉ်အခါက စာရေးဆရာများကို အခြား မဂ္ဂဇင်းများက ပေးသကဲ့သို့ စာရေးခ မပေးနိုင်ချေ။ ပထမတန်းစာရေးဆရာကြီးများကို ပေးခိုက်လောက်အောင် ငွေလည်း မရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့ထံမှ ဆောင်းပါးများ ရရှိရန် သူတို့၏ မြင့်မြတ်သောစိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်စေသော အလုပ်မျိုးကို တီထွင်ပြီးလျှင် လုပ်ရရှာလေသည်။ ဥဒါယရုဏ်၊ 'လုံ့ယျိုများ' အမည်ရှိသော ကမ္ဘာကျော် ဝတ္ထုကြီးကို ရေးသော လူဝီစာ မေ အော်လ်ကော့လို ဝတ္ထုရေးဆရာမကြီး တစ်ဦးမှ ဆောင်းပါးများကို သုရအောင်ယူခဲ့လေသည်။ ဘယ်ကဲ့သို့ ယူသနည်း ဆိုသော် အော်လ်ကော့ထံသို့ ငွေကို တိုက်ရိုက် မပို့ဘဲနှင့် အော်လ်ကော့ စိတ်ဝင်စားနေသော အသင်းတစ်သင်းသို့ ရန်ပုံငွေအဖြစ်ဖြင့် ဒေါ်လာငွေတစ်ရာ လှူဒါန်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာတွင် စောကတက်ချင်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်က 'ဤလို နည်းမျိုးနဲ့လုပ်လို့ နေ့နာလစ်လို့၊ ငွေဖွဲလားလို့၊ အော်လ်ကော့လို လူမျိုးတွေမှာ ရမှာပေါ့၊ သို့ပေမယ့် ကျုပ် ကြွေး လိုက်တောင်းရတဲ့ ကိုဖိုးခက်တို့ကို

ဒီလိုနည်းမျိုးတွေနဲ့ သုံးကြည့်စမ်းပါ။ ရမလားလို့ ကြည့်ရအောင်'ဟု ပြောကောင်း ပြောပေလိမ့်မည်။

မှန်ပါ၏။ ဘယ်လိုဟောမျိုးမှ နေရာတိုင်းမှာ လူတိုင်းနဲ့ တည့်တယ်လို့ မရှိဘူး။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ပါသည့် နည်းတွေကို မသုံးဘဲ သင့်နည်းနှင့်သင် ဇနရာ ကျနေသည်ဟု ဆိုလျှင် သင့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြုပြင်မလဲ။ သို့ပေမယ့် သင့်နည်းတွေကို သုံးလို့ နေရာမကျဘူးဆိုလျှင် ဒီစာအုပ်ထဲက နည်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ စမ်းဘဲ နေမလဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဂျိမ်းအယ် ဘောမတ်'၏ အကြောင်းကို သင်ဖတ်ရလျှင် သဘောကျလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။

မော်တော်ကားပိုင်ရှင်ခြောက်ဦးသည် သူတို့၏ မော်တော်ကားပြင်ခ များကို မော်တော်ကားကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ မပေးဘဲ ငြင်းလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုခြောက်ဦးအနက် မည်သူတမျှ ကြွေးငွေလုံးကို မပေးဘူးဟု၍ မငြင်း၊ ဘယ်အတွက်ပြင်ခကို သူတို့မသိဘူး၊ ဘယ်နေ့ကဟော မှားနေတယ် စသည်ဖြင့် တစ်ခုစီ နှစ်ခုစီ ငြင်းလျက်ရှိကြလေသည်။ အမှန်စင်စစ်မှာ သူတို့မော်တော်ကားကို ပြင်ပြီးတိုင်း သူတို့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထားသဖြင့် ကုမ္ပဏီသည် မမှားနိုင်။ သူတို့ သာလျှင် မှားနေသည်။ ကုမ္ပဏီကလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် သူတို့ကို ဖွင့်ပြော၏။ ဤသို့ဖွင့်ပြောခြင်းသည် ကုမ္ပဏီ၏ ပထမအမှားပင် ဖြစ်လေ သည်။

ကုမ္ပဏီ၏ ကြွေးတောင်းသည့်ဌာနမှ လူများသည် ကြွေးတောင်းရာ၌ အသုံးပြုသော နည်းများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

၁။ သူတို့သည် ကြွေးရှိသောသူများထံသို့ သွားပြီးလျှင် အလွန် ကြာလှပြီဖြစ်သော ကြွေးကိုတောင်းရန်လာသည်ဟု တုံးတံတီး ပြောကြ၏။

၂။ ကြွေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကုမ္ပဏီသည် လုံးဝမှန်၍ ကြွေးသမားများ သာလျှင် လုံးဝမှားသည်ဟု ခပ်ရှင်းရှင်းပြောကြ၏။

၃။ မော်တော်ကား အကြောင်းကို ကြွေးသမားများ အစွမ်းကုန် သိနိုင်သည်ထက် ကုမ္ပဏီက ပို၍ သိသည် ဖြစ်သောကြောင့် ငြင်းနေလျှင် အပိုသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောကြ၏။

၄။ အထက်ပါနည်းသုံးနည်းကို အသုံးပြုသဖြင့် ဘာဖြစ်ကြသလဲ။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ငြင်းခြင်းသာလျှင်အပတ်တင်၏။

ဤကဲ့သို့နည်းမျိုးကို အသုံးပြုသဖြင့် ကြွေးသမားများထံမှ ကြွေးတောင်း၍ ရပါရဲ့လား။ ထိုမေးခွန်းကို သင့်ဘာသာသင် ဖြေပါတော့။

ထိုခဏနဲ့သို့ ရောက်လာသောအခါ ကြွေးမက်သိုင်းရာ မန်နေဂျာသည် ကြွေးများကို တရားစွဲတောင်းရန် စီစဉ်၏။ ထိုအကြောင်းကို မန်နေဂျာကြီး သိသွားသောအခါ ထိုကြွေးသမားများ၏ အကြောင်းကို ခုံစမ်းကြည့်ရာ ရှေးအခါက ကြွေးကိုမှန်မှန်ပေးသော သူများ ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

ထိုကြောင့် ကြွေးတောင်းသူများ နေရာမကုသောကြောင့်သာ ကြွေးများကို တောင်း၍ မရခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆသဖြင့် 'တောင်းမရ'ဟု အစီရင်ခံ တားသော ကြွေးများကို တောင်းရန် ဂျိမ်း အယ် သောမတ်ကို အမိန့်ပေး လေသည်။

သောမတ်အသုံးပြုသောနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သောမတ်ပြောသည့်အတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါအံ့။

၁။ ကြွေးသမားများ၏ အိမ်သို့ ကျွန်ုပ် သွားခြင်းသည် အလွန် ကြာလွှဲပြန်သော ကြွေးဟောင်းများကို တောင်းခံရန်ဖြစ်၏။ ထိုကြွေးများသည် ကုမ္ပဏီက အမှန်ရရှိပြန်သော ကြွေးများဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်သိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်သည် တစ်လုံးတစ်ပါးကိုမျှ မပြော။ ကျွန်ုပ်လာရခြင်းအကြောင်းသည် တိုလုကြီးမင်းများအတွက် ကုမ္ပဏီက ဘာများ လုပ်ပေးထားပါသလဲ။ ထိုလုပ်ပေးထားသောအရာများထဲက ဘာများ ချွတ်ယွင်းနေပါသလဲ အစရှိသည်တို့ကို သိရှိရန်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြ၏။

၂။ ကြွေးသမားက ကြွေးအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မပြောမချင်း ကျွန်ုပ်တို့တွင်ဘာမျှ ပြောစရာမရှိ။ မမှားသောရွှေနေ မသေသောဆေးသမား မှု၍ မရှိသည့်အတိုင်း ကုမ္ပဏီက ဘယ်အခါမျှ မမှားနိုင်ဘူးဆိုတာ မဖြစ် နိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် အတိအလင်းပြောပြ၏။

၃။ ကျွန်ုပ် စိတ်ပင်စားနေသော အရာသည် ကုမ္ပဏီက သူတို့ထံမှ ရရှိရှိသော ကြွေးမဟုတ်ဘဲ သူတို့၏ ဖော်တော်ကားများသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း။ သူတို့ဖော်တော်ကားများ၏ အကြောင်းကိုလည်း သူတို့မှ တစ်ပါး ကမ္ဘာပေါ်

တွင် သူတို့လောကံနားလည်သူများ မရှိကြောင်းနှင့် သူတို့၏ ဖော်တော်ကားများ အပေါ် သူတို့သာ ဆရာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြ၏။

၄။ သူတို့ကို အားရအောင် စကားပြောစေ၍ သူတို့စကား ပြောနေစဉ် သူတို့ အလိုရှိသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ ကောင်းစွာ နားထောင်နေ၏။

၅။ နောက်ဆုံး၌ ကြွေးသမားသည် စိတ်ရွှင်ပျလာသောအခါ သူ၏ သမာ သမတ်ရှိသော စိတ်ထားအကြောင်းကို အစချီ၍ ပြောပြီးလျှင် ထို စိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင်လုပ်၏။ 'ကျွန်တော် စိတ်ထင်ဖြင့် ဒီကိစ္စမှာ ကြွေးတောင်းတဲ့လူတွေ မလိမ္မာလို့ဒီလိုဖြစ်ရတာပဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဘယ်နေရာကျ မလဲ၊ ဒီလူတွေ ဒနရာမကျတာနဲ့ ဦးမင်းမှာ အလကားသက်သက် စိတ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတာပဲ၊ ဒီလိုဖြစ်ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းနည်း ပါတယ်၊ နောင်ကို ဒီလို ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရပါဘူး၊ ကုမ္ပဏီရဲ့ ကိုယ်စား လှယ် တစ်ဦးအနေနဲ့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါ့တယ်၊ ဦးနဲ့ ယခုလို ထိုင်ပြီး စကားပြောနေတုန်း ဦးရဲ့ သည်းခံပုံ တရားသဖြင့် ရှိပုံတို့ကို ကြားရတော့ အမှန်ပါပဲ ဦးအပေါ်မှာကြည့်ညှိတဲ့စိတ်တွေ မပေါ်ဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး၊ ဟောဒီမှာ ဦး ကုန်လျှင် ကျွန်တော်ကို တစ်ခုကူညီစေချင်တာပဲ၊ ဒီကိစ္စကို ဦးအသိဆုံးပဲ၊ ဦး အဖြေနိုင်ဆုံးပဲ၊ အဲဒီ ကြွေးစာရင်းကို ဦးကိုယ်တိုင် ကုမ္ပဏီရဲ့ မန်နေဂျာ ကြီးပဲလို့ သဘောထားပြီး ပြန်ကြည့်ပါ၊ ဒီစာရင်းကို ဦးနဲ့ပဲ ထားပစ်ခဲ့ပါမယ်၊ ဦးပြန်ကြည့်ပြီး မှန်တယ်ဆိုသလောက်ကိုသာ ပေးပါတော့' အစရှိသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်သည် ပြောပြ၏။

သူတို့သည် ကြွေးစာရင်းကိုပြန်၍ စစ်ဆေးကြသေးသလား၊ စစ်ဆေးကြ ပါသည်။ ပြန်ကြည့်ပြီးလျှင် ကြွေးစာရင်းများကို အထူးကျေနပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကြွေးများသည် တစ်ဦးလျှင် ၁၀၀ လာ ၁၅၀ မှ ၁၀၀ လာ ၄၀၀ အထိ ရှိလေ သည်။ ကျေနပ်ပြီး၍ ထိုကြွေးများကို ပေးကြရဲ့လား၊ တစ်ယောက်သောသူ မှ တစ်ပါး ကျန်ငါးဦးစလုံး ကြွေးများကို အပြေပေးကြပါသည်။ တစ်ဦးမှာမူကား ကြွေးစာရင်းထဲတွင်မှတ်ထားသော တစ်ပဲကိုသာလျှင် မပေးဘဲ နေပြီးလျှင် ကျန်အားလုံးကို ပေးပါသည်။ ကြွေးပြန်ဆပ်ခြင်းလောက်နှင့် အံ့ဩစရာ မကောင်းပါ။ ထိုမျှမကဘဲ ထိုလူမြှောက်ဦးစလုံးတို့အား နစ်နစ်အတွင်း ဖော်တော်ကားတစ်စင်းစီ ထပ်၍ ရောင်းလိုက်ရပါသေးသည်။

သင်ကြေးရစရာရှိသောသူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းကို စုံစမ်း၍ မရနိုင်ခဲ့ပါလျှင် စိတ်အချရဆုံးနည်းမှာ ထိုလူ့ကို ရိုးသားသည်၊ စေတနာကောင်းသည်၊ သမာဓိရှိသည်၊ ပေးစရာရှိသောငွေများကို မှန်မှန်ပေးချင်သော စိတ်ကောင်း ရှိသည် အစရှိသည်တို့ကို ကြိုတင်၍ ပြောဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ကွန့်ပ်၏။ အလုပ်သက် ရှည်လာလေလေ ကောင်းစွာ သိရှိလာလေလေဖြစ်၏။ ထိုစကားကို လွယ်လွယ်နှင့် နားလည်အောင် ပြန်ပြောရလျှင် လူတို့သည် ရိုးသားကြ၍ သူတို့ပေးစရာရှိသော ငွေများကို ပေးလိုသောဆန္ဒများ ရှိကြလေသည်။ ဤလိုလူစားထဲမှ ကြွင်းကျန်သောသူများသည် အလွန်နည်းပါးလေသည်။ ထိုကြွင်းကျန်သောသူများကိုပင် ရိုးသားသည်၊ ဖြောင့်မတ်သည်၊ သမာဓိရှိသည်ဟု သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ ထင်လာအောင် သင်သည် လုပ်ပေးပါလျှင် ထိုသူတို့တွင် များသောအားဖြင့် ပေးချင်သော စိတ်ဓာတ်များ ပေါ်လာလိမ့်မည် ဟူ၍ ကျွန်တော်သည် ကောင်းစွာ ယုံကြည်၏။

ထို့ကြောင့် တစ်စက်သားကို သင့်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲချင်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၁၀ သည်
 ခြင့်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ထိခိုက်အောင် လုပ်ပေးပါ။

အခန်း ၁၁

ဤနည်းကို ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများသည် လုပ်ကြ၏။
ရေဒီယိုကုမ္ပဏီများသည်လည်း လုပ်ကြ၏။
အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် မလုပ်ဘဲ နေရမည်နည်း။

နှစ်ပေါင်းအနည်းငယ်က 'ဖိလဒယ်လဖီးယားညနေသတင်းစဉ်'၏ မကောင်းကြောင်းကို လက်တို့သတင်းလွှင့်ကြ၏။ ကြွယ်ငြာရှင်များသို့လည်း ဤသတင်းစာသည် သတင်းကနည်းပြီးလျှင် ကြော်ငြာက များနေသည့်အတွက် လူကြိုက်နည်းသွားကြောင်းဖြင့် ဂုံးချောကြ၏။ ထိုသတင်းဆိုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အလျင်အမြန် အရေးယူရမည်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဘယ်လိုအရေးယူ ရပါ့မလဲ။

ဒေအက်ပါဆတိုင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုသတင်းစာထဲတွင် တစ်နေ့ပါသောသတင်းများကို အားလုံးစု၍ ထိုသတင်းများကို 'တစ်နေ့'ဟုသော အပည်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရိုက်နှိပ်၏။ ထိုစာအုပ်တွင် စာမျက်နှာ ၃၀၇ မျက်နှာရှိ၍ ဒေါ်လာနှစ်ပြားတန် စာအုပ်တစ်အုပ်လောက် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင်ထိုမျှ များပြားသောသတင်းများကို တစ်နေ့စာအုပ်ဖြစ်ဖြင့် နှိပ်သော်လည်း ဒေါ်လာ နှစ်ပြားနှင့် မဟုတ်ဘဲ နှစ်ဆင့် ပြင့်သာ ရောင်းစားခဲ့လေသည်။

ဤသို့တစ်နေ့အတွက် သတင်းပေါင်းကို စာတစ်အုပ်အဖြစ် ပုံနှိပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုသတင်းစဉ်တွင် ဖတ်ရန်ကောင်းသော သတင်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ

ပါရှိသည်ဟူသော အကြောင်းကို တစ်ဖက်သားတို့၏ စိတ်အာရုံတွင်စွဲသွားအောင် လုပ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပြောချင်သော အကြောင်းများကို ရှက်ပေါင်းများစွာ ဂဏန်းသင်္ချာဖြင့် ရှင်းတမ်းတွေ တုတ်နေသည်ထက် ပိုမိုထင်ရှားလာရုံသာမက ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလာလေသည်။

ကင်းနက် ဂွတ်ဒ်နှင့် ဇင်း ကော့ပ်မင်း^၁ တို့ ရေးသားသော 'ကုန်စွဲအောင် ရောင်းနည်း'၊^၂ စာအုပ်ကို ဖတ်ပါလေ။ အိလက်ထရိုလပ်^၃ ဆိုင်သည် အိမ်တွင်း ရေခဲစက်၏ ညင်သာပုံကိုပြချင်သောကြောင့် ဝယ်မည့် သူ၏ နားဝတွင် မီးဖြူစံ ဖြစ်၍ပြပုံ၊ လူကိုယ်တိုင်ရောင်းနေသည်ဟု အထင်ရောက်အောင် 'ဆီးယားရီးဘတ် ကတ်တလောက်'^၄ စာအုပ်ထဲတွင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး အင် ဆိုသန့်^၅ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထားသော ဒေါ်လာငွေ ၁.၉၅ တန် ဦးထုပ်များကို ဖော်ပြထားပုံ၊ တိုက်ဆိုင်ပြတင်းပေါက်များတွင် အလှပြထားသော တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားနေသည့်အရာများကို ရုပ်ခဲလိုက်သောအခါ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသော ပရိသတ်ဦးရေမှာ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက် လျော့သွားသည်ဟု ဖျော့ဝဲလဘ်^၆ ဆိုသူက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုပုံ၊ မစ်ကီမောက်^၇ ဒေါ်သော ကာတွန်း ကားကလေးသည် 'ဗဟုသုတပေါင်းစုံကျမ်းကြီး'ထဲတွင် ဖော်ပြခြင်းခံရသော ဂုဏ်ထူးကိုမည်ကဲ့သို့ ရရှိပုံ၊ ထိုကာတွန်းကား၏ အမည်ကိုယူ၍ ကလေးကစားစရာ အရုပ်များကို မှည့်ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြင့် အရုပ်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်သည် ဒေါဝါလီခရတော့မည့်ဘော့မှ မည်ကဲ့သို့လွှတ်မြှောက်လာပုံ၊ သင်္ကြာမုန့်များကို ဘန်းပြထားသည့် နေရာတွင် မီးတန်း အမှတ်တမဲ့ကျနေသဖြင့် မည်ကဲ့သို့ နှစ်ဆလောက်တိုး၍ ရောင်းရပုံ၊ ခရိုက်ဇလာ^၈ သည် သူ့မော်တော်ကားများ၏

၁။ Zorn Kaufmann

၂။ Showman'ship in Business

၃။ Electrolux

၄။ Sears Roebuck Catalogs

၅။ Anna Southern

၆။ George Wellbaum

၇။ Mickey Mouse

၈။ Encyclopaedia

၉။ Chrysler

နိုင်ခန့်ကြောင်းကို ပြချင်သောကြောင့်မော်တော်ကားများပေါ်သို့ ဆင်များကို တင်ပြထားပုံ သစရှိသည်တို့ကို ထိုစာအုပ်ထဲတွင် ဖတ်နိုင်လေသည်။

နယူးဒယောက် တက္ကသိုလ်မှ ရစ်ချတ် ဘော်ဇင်^၁ နှင့် အယ်ဗင် တပ်စ်ဆိုသူ နှစ်ဦးသည် အရောင်းအဝယ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကြိမ်ပေါင်းတစ်သောင်းနှင့် ငါးထောင်တိုင်တိုင် တွေ့ဆုံပြီးလျှင် ဖြစ်မှုကံကြသောအဖြစ်အပျက်များကို သေချာကျနစွာ သရုပ်ခွဲ၍ 'နိုင်အောင်ငြင်းနည်း'၊^၂ မော်တော်အုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင်ပါသောနည်းများကိုပင် 'ကုန်စွဲအောင် ရောင်းနည်း'၊^၃ 'ဟု အမည်ပေးပြီးလျှင် တရားတစ်ပွဲဟောပြန်၏။ ထိုနည်း များကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးပြီးလျှင် ရာပေါင်းများစွာသော ကုန်တိုက်ကြီးများ၏ အရောင်းဘက်ရွာနည်းများတွင် လိုက်လံပြသပြန်သေး၏။ ထိုရုပ်ရှင်ကားများထဲ တွင် သူတို့သရုပ်ခွဲစဉ်က တွေ့ခဲ့ရသော နည်းတို့ကို ရှင်းလင်းပြောဆိုရုံသာမက သရုပ်ပေါ်အောင်လည်း သူတို့နှစ်ဦးကိုယ်တိုင် တစ်ယောက်က အရောင်းသမား တစ်ယောက်က အဝယ်သမားလုပ်၍ အမှားနှင့်အမှန်ရောင်းနည်းများကို ခွဲခြား ပြသခဲ့လေသည်။

ယခုခေတ်သည် တစ်ဖက်သား၏ အာရုံကို ဆွဲငင်နိုင်အောင်ကြိုးစားလျက် ရှိသောခေတ်ဖြစ်လေသည်။ အမှန်ကို မှန်သည်ဟု ပြောပြရုံဖြင့်မပြီး၊ ထိုအမှန် ကို ထင်ရှားသည်ထက် ထင်ရှားအောင်၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့်ထက် ကောင်းအောင်၊ စိတ်အာရုံ ဆွဲငင်နိုင်သည့်ထက် ဆွဲငင်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ရလေ သည်။ သင်သည် ဇနီးပြ ကောင်းရပေလိမ့်မည်၊ ရုပ်ရှင်ကား ကုမ္ပဏီများသည် ဤနည်းကို လုပ်လျက်ရှိရချေပြီ။ ရေဒီယိုကလည်း ထိုနည်းမျိုးကိုပင် လုပ်လျက် ရှိချေပြီ။ အကယ်၍ သူတစ်ထူး၏ အာရုံကို ဆွဲငင်ချင်ပါလျှင် သင်သည်လည်း ဤနည်းကိုပင် အသုံးပြုရပေလိမ့်မည်။

ကုန်တိုက်များတွင် ပြတင်းပေါက်ဝ၌ ကုန်များကို အလှပြရသော ကျွမ်းကျင်သည့်အလှပြသမားတို့သည် ဤနည်းတစ်မျိုးကို ကောင်းစွာ သိကြ လေသည်။ ဥဒါပာရုဏ်၊ ကြွက်သတ်ဆေးရောင်းသော ကုန်တိုက်တစ်တိုက်၏

၁။ Richard Borden

၂။ Alvin Buese

၃။ 'How to Win an Argument'

၄။ 'Six Principles of Selling'

ပြတင်းပေါက်ထွင် ဆေးများကို အလှပြထားရာ၌ ကြွက်ရှင်နှစ်ကောင်ကိုပါ ထားလေသည်။ ထိုသို့ကြွက်များကိုပြသောအပတ်တွင် ဓါတိုင်းရောင်းနေကျ နေ့များထက် ငါးဆ တိုး၍ ရောင်းရသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို သင့်ဘက်သို့ပါအောင် ဆွဲခွင့်လျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၁၁ သည်

သင်၏ အကြံအစည်များဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ နိတ်အာရုံကို ဆွဲနိုင်အောင် ပြုပြင်ပေးပါ။

အခန်း ၁၂

မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ စမ်း၍မရလျှင် ဤနည်းကို စမ်းကြည့်ပါ

ချား ရွပ်တွင် စက်မန်နေဂျာတစ်ဦး ရှိလေသည်။ ထိုစက်သည် အလုပ်ပြီးသင့်သလောက် မပြီးချေ။

‘ဘယ်နှယ်လဲ၊ မောင့်လို စွမ်းရည်သတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူတစ်ယောက်လုံးက ဒီစက်ကို ပြီးသင့်သလောက် အလုပ်ပြီးအောင် မောင်းနှင်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ’ ဟု ချား ရွပ်က ထိုမန်နေဂျာကို မေးလေသည်။

‘ကွန်တော်လဲ မပြောတတ်ဘူး၊ အလုပ်သမားတွေကိုလဲ ချောခိုင်းတာပဲ၊ ခြောက်လဲခိုင်းတာပဲ၊ အလုပ်ထုတ်ပစ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ကြိမ်းမောင်းလဲ ခိုင်းတာပဲ၊ ဘယ်လိုခိုင်းလို့မှ မရဘူး’ ဟု မန်နေဂျာက ပြန်ပြော၏။

ထိုအချိန်သည် နေ့အလုပ်သမားများ အလုပ်သိမ်းပြီး၍ ညအလုပ်သမားများ အလုပ်ဆင်းချိန် ဖြစ်လေသည်။

‘ပေးစမ်း၊ ကျပုံကို မြေပြုတစ်ချောင်း’ ဟု ချား ရွပ်သည် တောင်းပန်ပြီးနောက် အနီးဆုံးလူတစ်ယောက်ဘက်သို့ လှည့်ပြီးလျှင် ‘မင်းတို့နေသမားတွေ အလုပ်လုပ်လို့ တစ်နေ့ဘယ်လောက် ပြီးသလဲ’ ဟု မေးလေသည်။

‘ခြောက်ခုပြီးပါတယ်’

နောက်ထပ်ဘာစကားမျှ မပြောဘဲ ချား ရွပ်သည် ကြမ်းပေါ်တွင် ၆ ဂဏန်းကြီးတစ်လုံးကို မြေပြုဖြင့်ရေး၍ လွှတ်သွားလေသည်။

ညအလုပ်သမားများရောက်လာကြပြီးလျှင် ထိုဂဏန်းကြီးကို မြင်၍ အကြောင်းကို မေးမြန်း၏။

‘မန်နေဂျာကြီး ကနေ ဒီကို လာတယ်၊ တို့ နေ့သမားတွေ တစ်နေ့ ဘယ်လောက်ပြီးသလဲလို့ မေးတာတို့က ခြောက်ခြားတယ်လို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ ဒီအပေါ်မှာ ဒီဂဏန်းကြီးကို မြေဖြူနှင့် ရေးသွားတာပဲ’ ဟု နေ့အလုပ်သမားများက ပြန်ပြောလေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် များ ဣပ်သည် စက်ထဲသို့ လျှောက်သွားသော အခါ ညအလုပ်သမားတို့သည် ၆ ဂဏန်းကိုဈာန်ပြီးလျှင် ထိုနေရာတွင် ၇ ဂဏန်းကို ရေးထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။ နေ့အလုပ်သမားများ လာ၍ ၇ ဂဏန်းကို တွေ့သောအခါ ညအလုပ်သမားများထက် သာအောင် ကြိုးစား၍ လုပ်ကြပြန်ရာ အလုပ် ၁၀ ခု ပြီးသောကြောင့် ၇ ဂဏန်းကို ဖျက်ကာ ၁၀ ဂဏန်းကို ရေးထားခဲ့ကြ၏။

များမကြာမီ အလုပ်အထွက် အလွန်များသော ထိုစက်သည် အခြားစက် များထက် ပို၍ သွက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သု၏နည်းကို များ ဣပ် ကိုယ်တိုင် ပြောပြပါစေ။

‘အလုပ်များကို ပြီးစီးအောင်လုပ်စေရန်လျှင် အပြိုင်အဆိုင်လုပ်လိုသော စိတ်ထားများ ပေါ်လာအောင် ဆွပေးရမည်။ ပိုက်ဆံရအောင်ဟူသောယုတ်ညံ့ သည့် စိတ်ထားဖြင့် ပြိုင်ဆိုင်စေခြင်းကို ကျွန်ုပ် မဆိုလို၊ တစ်ဦးထက် တစ်ဦး သာလိုသောဆန္ဒဖြင့် ပြိုင်ဆိုင်ကြခြင်းကိုသာ ကျွန်ုပ် ဆိုလိုသည်’

တစ်ဦးထက်တစ်ဦး သာလိုသောဆန္ဒကို ပေါ်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း သည် စိတ်ထက်သန်သူတို့ကို ဆွပေးနိုင်သည့် မမှားသောဆေးတစ်လက် ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ အပြိုင်အဆိုင်သာ မရှိခဲ့လျှင် ထိုအိမ်ရှိ ရစဉ်သည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ရစဉ်သည် ကျူဘာကျွန်းတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေပြီးနောက် နယူးယောက်သို့ ပြန်လာရာ သူ့ကို နယူးယောက် ဘုရင်အုပ်ချုပ်သူ ၁၁ ဖြစ် အရွှေ့ခံရန် ဝိုင်း၍ တိုက်တွန်းကြလေသည်။ သူနှင့်ယှဉ်ပြိုင်

၁။ Cuba
၂။ Governor

အရှေးခံမည့်ဘက်က လှများက သူသည် နယူးယောက်မြို့၏ မဲဇာရင်းတွင် မပါသည့်အဖြစ်ကို သိသွားသောအခါ ရုစဉ်သည် အတော်ကလေး လန့်သွားပြီး လျှင် ဆွေးကောက်ပွဲမှပင် နုတ်ထွက်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ သောယတ် ကော်လီယာယလတ်သည် ရုစဉ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်ပြီးလျှင် 'ဘယ်နှယ်လဲ ဆန်ဂျူယန် ဟီး' အရပ်က အာဇာနည်တစ်ယောက်ဟာ သူရဲဘော နည်းတဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့မှာလား' ဟု ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်၍ မပြော လိုက်၏။

ရုစဉ်လည်း ရွေးကောက်ပွဲမှ မနှုတ်ထွက်တော့ဘဲ ခဲတိုက်လေသည်။ နောက်ဘာဖြစ်သည်ကို သမိုင်းတွင် ထင်ရှားစွာတွေ့နိုင်၏။ ပြိုင်ချင်အောင် မပြောလိုက်ခြင်းကြောင့် သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိလည်း တစ်မျိုးပြောင်းသွားရသောမက အခေရီကန်ပြည်၏ သမိုင်းလည်း တစ်မျိုးတစ်စုံ ဖြစ်လာလေသည်။

ချား ရွပ်၊ ပလတ်၊ အယ်ဆမစ် ၊ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြိုင်ဆိုင်ခြင်း ၏ တန်ဖိုးကြီးမားပုံကို ကောင်းစွာသိကြလေသည်။

အယ်ဆမစ်သည် နယူးယောက်အုပ်ချုပ်သူဖြစ်စဉ်က ဤနည်းကို သုံးခဲ့ဖူးလေသည်။ ဆင်းဆင်းထောင်သည် အလွန်ဆိုးသောထောင် ဖြစ်သည်။ ထိုထောင်တွင်ထောင်မှူးနေရာ လစ်လပ်လျက်ရှိ၏။ ထောင်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သတင်းဆိုးအမျိုးမျိုးသည် လွင့်ချင်တိုင်း လွင့်လျက် ရှိလေသည်။ နယူးယောက်အုပ်ချုပ်သူ ဆမစ်သည် ထိုထောင်ကို အုပ်ချုပ်ရန် လူစွမ်းကောင်း တစ်ဦးကို အလိုရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် နယူးဟာဇ်ပတန်^၁မှ လူတီ အီ လောစ်^၂ကို အော်၍ 'ဘယ်နှယ်လဲ၊ ဆင်းဆင်းထောင်ကို သွားပြီး အုပ်ချုပ်မလား၊ အဲဒီထောင်မှာ အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူတစ်ယောက် လိုနေတယ်' ဟု ခပ်ပြုံးပြုံး ပြောလေသည်။

လောစ်သည် ဖြုန်းခနဲ အဖြေမပေးနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆင်းဆင်းသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ထောင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုထောင်မှူးရာထူးသည် နိုင်ငံရေးနှင့်ဆက်သွယ်သော ရာထူးဖြစ်သဖြင့် သြဇာ

၁။ Thomas Collier Platt

၂။ San Juan Hall

၃။ Al Smith

၄။ New Hampton

၅။ Lewis E. Lawes

ရှိသူ နိုင်ငံရေးသမားများ၏ လက်ခုပ်ထဲမှ ရေလို ပြစ်နေသည့် တိုနေရာ၌ ထောင်မှူးများကို ခန့်မှီးပေါင်းလည်း များလှပြီ။ ပြတ်ပျားပေါင်းလည်း များလှပြီ။ ထောင်မှူး တစ်ယောက်မှာမူ တနင်္ဂနွေ သုံးပတ်သာ ခံလေသည်။ လောဓ်တွင် နောင်ရေးကို စဉ်းစားစရာရှိသဖြင့် ဒီရာထူးဟာ နောင်ရေးကို စွန့်ပြီးလွှင့် သွားလောက်တဲ့ရာထူးလားဟူ၍ စဉ်းစားနေသောကြောင့် ဖြန်းခနဲ မပြန်နိုင်ခြင်း ပြစ်လေသည်။ လောဓ်သည် ချီတံချီတံပြစ်နေသည်ကို နယူးယောက် ဒုပယ်ချုပ်သူ ဆမစ် မြင်သောအခါ 'အေးလေ၊ မင်းသွားရမှာ ကြောက်နေတာကို ငါ မကြိမ်းချင်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီထောင်ဟာ အင်မတန်ကြမ်းတဲ့ ထောင်ကွ၊ ဒီနေရာမှာမြဲဖို့ဟာ လှူစွမ်းကောင်းမှပဲ ဖြစ်နိုင်မှာပဲ' ဟူ၍ ပြောလိုက်၏။

ဤကဲ့သို့ စိတ်ကို ဆွပေးလိုက်သဖြင့် ထိုရာထူးကို လောဓ်သည် လက်ခံလိုက်၏။ ထိုရာထူးတွင်မြဲရုံသာမက ကမ္ဘာ့ပေါ်တွင် နာမည်အကျော်ကြား ဆုံးသော ထောင်မှူးပင် ဖြစ်လာလေသည်။ 'ဆင်းဆင်းထောင်မှာ နှစ်ပေါင်း နှစ်သောင်းကြာ' ဟူသော စာအုပ်ကို သိန်းပေါင်းများစွာအထိ ရောင်းရဖူးလေ သည်။ သူသည် ရေဒီယိုမှလည်း စကားပြော၏။ ကိုယ်တွေ့များကို များစွာ သော ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများက ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးကြ၏။ အကျဉ်းသမားများကို လွှတ်အောင်ရွတ်သော သူ့နည်းမှာ ထောင်ပြုပြင်ရေး သမိုင်းတွင် အတော်ပင် ထူးဆန်း၍ အံ့မခန်းလိလိ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဖိုင်းယားတေ့န်း တိုင်ယာနှင့် ရော်ဘာကုမ္ပဏီ' ကို တည်ထောင်သူ ဟာဗေး အက် စ ဖိုင်း ယားတေ့န်း' က 'လစကောင်းရုံနဲ့ အလုပ်တစ်ခုမှာ လူကောင်းတွေရလိမ့်မယ်၊ ရပြန်ရင်လဲ မြို့လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ဘယ်အခါတုန်းကမှ မတွေ့ခဲ့ရဖူးဘူး၊ ဒီလူတွေကို ရအောင်၊ ပြီးတော့ မြို့အောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ အရာဟာ ဒီလူတွေရဲ့ စိတ်ကို ကြံအောင် လုပ်ပေးခြင်းပဲလို့ ကျွန်ုပ်ထင်တယ်' ဟူ၍ ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်ပေးခြင်းကို အလုပ်နှင့် အပေါက်အလမ်း တည့်သူတိုင်း နှစ်သက်၏။ ကိုယ့်အစွမ်းကိုပြရန် အခွင့်အလမ်း၊ ကိုယ့်တန်ဖိုးကိုပြရန် အခွင့်

၁။ 20,000 Years in Sing Sing
၂။ The Friesman Tit & Rubber Company
၃။ Harvey S. Firestone

အလမ်း၊ ဇာစ်မဂ်သားကပ်သာသည်ကို ပြုရန် အခွင့်အလမ်းတို့ကို လူတိုင်း နှစ်သက်ပေလိမ့်မည်။ ခြေတံ ဇာစ်မဂ်သားကပ် သာလိုသော ဆန္ဒ၊ ခြေတံ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အတင်ကြီးချင်သည့်ဆန္ဒ၊

ထို့ကြောင့် စိတ်မာန်တက်ကြွ၍ သတ္တိထူသော သူများကို သင့်ဘက်သို့ ပါအောင် ဆွဲလိုလျှင် ဥပဿ အမှတ် ၁၂ သည် သူတို့၏ မခံချင်သောစိတ်ကို ထူးပေးပါ။

သင်္ခဏာန် ပါအောင် လုပ်ရန် နည်း ၁၂ နည်း

အကျဉ်းချုပ်

- ဥပဒေသ အမှတ် ၁။ ။တစ်ဖက်သားကို မိမိဘက်သို့ ပါအောင် လုပ်ရန် အတွက် အကောင်းဆုံးသော နည်းတစ်ခုသည် ငြိမ်းစုံနေခြင်းကို ရွှေ့ပြောင်းပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၂။ ။တစ်ဖက်သား၏ အယူအဆကို အလေးတရားဖြင့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မှားသည်ဟု ဘယ်သော အခါမျှ မပြောလေနှင့်။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၃။ ။အကယ်၍ သင်သည် မှားခဲ့ပါလျှင် ထိုအမှားကို လျင်လျင်မြန်မြန်နှင့် လေးလေးနက်နက် ဝန်ခံပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၄။ ။ချီချီသာသာနှင့် စပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၅။ ။တစ်ဖက်သား အလျင်အမြန် 'အင်း' လိုက်အောင် ကြိုးစားပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၆။ ။တစ်ဖက်သားကို သူ ပြောချင်တာ ဝ ဆောင် ပြောပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၇။ ။တစ်ဖက်သားအား ပေးအပ်သော အကြံသည် သူ၏ အကြံသာဖြစ်သည်ဟု အတင်ရောက်နေပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၈။ ။တစ်ဖက်သားဘက်မှနေ၍ အရာစပ်သိမ်းကို လေဖန် မိုင်းခြားနိုင်အောင် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း နှင့် ကြိုးစားပါ။

၁။ ပြေးကစားပြီး ပုံသေဝတ္ထုလေးခုနီးစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၂။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ
 ၂။ ပြေးကစားပြီး ပုံသေဝတ္ထုလေးခုနီးစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၃။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ
 ပြေးကစားနေစဉ်မှာ ခွဲခြားပေါ်ပေါက်နေကြောင်း ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၄။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ
 ပြေးကစားနေစဉ်မှာ ပုံသေဝတ္ထုလေးခုနီးစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၅။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ
 ၁။ ပြေးကစားနေစဉ်မှာ ပုံသေဝတ္ထုလေးခုနီးစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၂။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ
 ၃။ ပြေးကစားနေစဉ်မှာ ပုံသေဝတ္ထုလေးခုနီးစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၄။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ
 ၅။ ပြေးကစားနေစဉ်မှာ ပုံသေဝတ္ထုလေးခုနီးစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ။ ။ ၆။ င မှတ်စာ လစာစာပဲ

အပိုင်း ၄

တစ်ဘက်သားကို
မျက်မှန်မကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလာစေသော
နည်း ၉ နည်း

အခန်း ၁

အပြစ်တိုစရာ ရှိလာခဲ့ပါမူ

၈ ပါ ဤနည်း

ကယ်လစင် ကူးလစ်သည် အဖေရိုကန်သမ္မတဖြစ်စဉ်က ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း တစ်ဦးသည် သမ္မတ၏ ဧည့်သည်အဖြစ်ဖြင့် အိမ်ဘော်တွင် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်မျှ နေခဲ့ဖူးလေသည်။ တစ်နေ့သ၌ သမ္မတ၏ အလုပ်ခန်းဘက်သို့ အမှတ်တမဲ့ လျှောက်သွားစဉ် 'ဒီနေ့မနက် ဝတ်လာတဲ့အဝတ်က တယ်လုပါကလားဟေ့၊ ဒီအဝတ်နဲ့မင်းနဲ့ သိပ်ကြည့်ကောင်းတာပဲ'ဟု သမ္မတသည် သူ၏ အတွင်းရေးမှူး မိန်းကလေးတစ်ဦးအား ပြောဆိုနေသကဲ့ကျန်ပုံ၏ သူငယ်ချင်းသည် ကြားရလေ သည်။

အလွန်စကားနည်းသော သမ္မတ ကူးလစ်သည် သူ၏ အတွင်းရေးမှူး တစ်ဦးကို ဤသို့ ချီးကျူးလိုက်ခြင်းမှာ အများဆုံး ချီးကျူးခြင်းပင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောပုံဆိုပုံမျိုးသည် မကြာမီမှ အလွန် ထူးခြားလှ သောကြောင့် သူ၏ အတွင်းရေးမှူးသည် ရှက်ကိုးရှက်ကန် ဖြစ်ပြီးလျှင် ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုအခါမှ 'ကိုင်းလေ၊ ကြောင် တောင်တောင် ဖြစ်နေနေတော့၊ မင်း စိတ်ချင်လာအောင်လို့ ဒီလို ပြောလိုက်တာ၊ မင်းကို ပြောချင်တာကတော့ ဒီနေ့ကစပြီး နောက်ကို စာအရေးအသားမှာ အဖြတ်အတောက်ကို ဂရုစိုက်စမ်းပါကွယ်'ဟု ကူးလစ်သည် ဆက်ပြောလေ သည်။

၁။ Calvin Coolidge

သူနည်းမှာကား ရှင်းလွန်းအားကြီးသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ဖက်သား၏ စိတ်ကိုမျှကား အတော်ထိသောနည်း ဖြစ်သေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မကောင်းကြောင်း ချီးကျူးသံများကို ကြားရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များကို ဖော်ပြလျှင် နားထောင်ရသည်မှာ စိတ်သက်သာရာ ရပေမည်ဖြစ်၏။

ဆတ္တာသည်တစ်ဦးသည် လူတစ်ယောက်အား မုတ်ဆိတ်ဗျေး မဆိုက်မီ မုတ်ဆိတ်ဗျေးများကို ဆပ်ပြာဖြင့် ပွတ်ပေး၏။ ၁၈၉၆ ခုနှစ်က မက်ကင်လေး' သည် သမ္မတရာထူးအတွက် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံစဉ် ဤနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့လေ သည်။ ထိုအချိန်အခါက သမ္မတဦးစီးသား နာမည်ကြီးတစ်ဦးသည် ရွေးကောက် ပွဲတွင် စကားပြောရန်အတွက် စာတစ်ပုဒ်ကို ရေးသားထားသေးသည်။ သူ ရေးသားထားသောစာကို ဆစ်ဆီရီး၊ ပက်ထရစ် ဟင်နရီ၊ ဒယ်နီယယ် ဝက်ဘတား၊ စသော ကမ္ဘာကျော်စကားပြောကောင်းသူများ၏ စကားများ အားလုံးပေါင်းထား၍ ထုတ်ဝေ အနည်းငယ်ပို၍ ကောင်းသေးသည်ဟု သူထင်၏။ လို့ကြောင့် အလွန် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် သူ ရေးထားသော စကားကို မက်ကင်လေးသို့ မတ်ပြ၏။ သူ့စကားထဲတွင် ပွဲကျလောက်သောအချက်များ ပါ၏။ သို့ရာတွင် ထိုလောက်နှင့် မရသေး။ ထိုစကားကိုသာ ပြောရုံလိုက်လျှင် အတော်စွဲပွက်လာဦးမည်ဖြစ်၏။ လို့ကြောင့် ထိုစကားကိုလည်း ပြောခွင့် မပေးချင်။ မပေးဘဲ နေချေကာ ထိုလူ၏ အလွန်တက်ကြွနေသောစိတ်ဓာတ်များကို ချိုးနှိမ် လိုက်သလို ဖြစ်မည်ကို စိုးရသေး၏။ မက်ကင်လေး လုပ်ပုံနည်းကို ကြည့်ကြဦးစို့။

'သူငယ်ချင်းရေ၊ သိပ်ကောင်းတာပဲဟေ့၊ ဒါထက် ကောင်းအောင် ဘယ်သူထပ်ပြီး ရေးနိုင်ဦးမလဲ၊ ဒီစကားမျိုးကိုပြောဖို့အချိန်အခါတွေ အများကြီး ရှိတယ်၊ အခုလိုအခါမျိုးနဲ့တော့ မတော်သေးဘူး ထင်တယ်၊ မင်ဘက်ကနေ ကြည့်တော့ ဒီအချက်တွေဟာ အကုန်မှန်တာပဲ၊ သို့ပေမယ့် ဒီလိုပြောလိုက်ရင် ဘယ်နှယ်ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ မါတိဘက်ကနေပြီးတော့လဲ ကြည့်ရဦးမယ်၊ ကဲ အိမ်ပြန်ပြီးတော့ ငါ ရေးပေးလိုက်တဲ့အရက်တွေပါအောင် အသစ်တစ်ပုဒ် ပြင်ရေးခဲ့တာ' ဟု မက်ကင်လေးသည် ပြောပြီးလျှင်ထိုလူကို ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

၁၁ McKimley
၂၀ Cicero
၃၁ Patrick Henry
၄၀ Daniel Webster

ထိုလူသည် မက်ကင်လေး ပြောသည့်အတိုင်း အသစ် ပြန်ရေး၏။
ထိုအချိန်မှ အစပြု၍ ထိုသူမှာ ရွေးကောက်ပွဲတွင် စကားပြော အကောင်းဆုံး
လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

အောက်တွင် ဖော်ပြလေ့ရှိသောစာသည် သမ္မတမင်း အစရာဟမ် လင်ကွန်း၊
ရေးခဲ့သော ဒုတိယအကျော်ကြားဆုံး စာတစ်စောင်ဖြစ်လေသည်။ (သူ၏
ပထမအကျော်ကြားဆုံးစာသည် စစ်ပွဲတွင် သားငါးယောက်စလုံး ကျဆုံးသွား
သောကြောင့် ဝမ်းနည်းသည့်အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် သူတို့၏ မိခင်ဖြစ်သော
မဇ္ဈကီ ဖစ်ကစ်ဇီး ထံသို့ ရေးလိုက်သည့်စာ ဖြစ်လေသည်။ အစရာဟမ်
လင်ကွန်းသည် ထိုစာကိုရေးသည်မှာ ငါးမိနစ်လောက်သာ ကြာကောင်းကြာမ
လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၂၆ ခုနှစ် လေလံပွဲတစ်ခုတွင် ထိုစာကို လေလံတင်၍
ရောင်းရာ ဒေါ်လာပေါင်း တစ်သောင်းနှစ်ထောင် ရှိဖူးလေသည်။ အစရာဟမ်
လင်ကွန်းသည် အလုပ်ပင်ပန်းစွာလုပ်ပြီးနောက် အနှစ် ၅၀ ရသည့်တိုင်အောင်
ထိုလောကီ ငွေကို ရုဒီမ့်မည် မဟုတ်ပေ။)

ယခု ဖော်ပြမည့်ဖြစ်သော သု၏ ဒုတိယ အကျဉ်းကြားဆုံး စာကို အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ် ယဉ်ကျေးမှု တိုက်ခိုက်ရေးရမည့် သမ္မတ ဗုဒ္ဓ၏ ဧပြီလ ၂၆ ရက်နေ့က ရေးသားခဲ့လေသည်။ စစ်ဖြစ်၍ သမ္မတလုံးလုံး လင်ကွန်း၏ စစ်ဗိုလ်ချုပ်များသည် တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲစစ်ရှုံးလျက်ရှိကြ၏။ စစ်သားများလည်း အလွန်ကျဆုံးကြလေသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးလည်း အလွန် တုန်လှုပ်ဆူကန်များ လျက် ရှိ၏။ စစ်သားများသည် စစ်တပ်များမှ ထွက်ပြေးကြရုံသာမက လင်ကွန်းကို ထောက်ခံလျက်ရှိကြသော နီပတ်မလီကင်းဒိုအင်းသား အထက် လွတ်တော် အမတ်များသည် ထ၍ ဆူပူကြပြီးလျှင် လင်ကွန်းကို သမ္မတရာထူးမှ ဖြုတ်ပစ်ချင်ကြ၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအခါ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးလှပေတတ် ပြစ်နေ သည်။ အရှားသစ်ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်တွင် မရှိတော့ဟု ကျွန်ုပ်တို့ထင်မိ၏။’

29 Abraham Lincoln

11 Mrs. Bixby

of The republicans

မျှော်လင့်ချက်လုံးလုံး မရှိသလောက် ဖြစ်မိပါသည်။ ဟု၍ပင် လင်ကွန်းသည် ပြောဆိုပူးလေသည်။

ထိုအချိန်အခါက သူရေးသောစာကို အဘယ့်ကြောင့် မော်ပြုရသနည်း ဆိုသော တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ နောင်ရေးသည် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦး၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ပေါ်၌ အမှီသဟဲပြုနေရသည့် အချိန်အခါတွင် အလွန်ခေါင်းမာသော ထိုစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို စိတ်ပြောင်းသွားအောင် ထိုစာသည် တတ်စွမ်းနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

သမ္မတဖြစ်ပြီးနောက် အဗရာဟမ် လင်ကွန်း ရေးသော စာများထဲတွင် ဤစာသည် အပြင်းအထန်ဆုံးသော စာဖြစ်လေသည်။ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုစာထဲတွင် အပြစ်ကြီးများကို ဖော်ပြမီ စစ်ဗိုလ်ချုပ်၏ ကောင်းကြောင်းများကို ချီးကျူးတားကြောင်း သင်သည် တွေ့ရလေမည်။

စစ်ဗိုလ်ချုပ်တွင် အပြစ်ကြီးများ ရှိသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအပြစ်ကြီးများကို အပြစ်ကြီးများဟူ၍ လင်ကွန်းသည် ထုတ်ဖော်မရေးချေ။ အပြစ်ကြီးများဟူ၍ ဆိုရမည့်အစား 'အသင့်အပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ယုံတိုင်လုံးဝ ကျေနပ်ခြင်းမရှိနိုင်သော အချက်အချို့ရှိကြောင်း' ဟူ၍သာ ရေးသားလေသည်။ စကားသုံးပုံနှင့် ပရိယာယ်ကို ဂရုပြုပါ။

စစ်ဗိုလ်ချုပ် မေဂျာ ဂျင်နရယ် ဟုကား၊ ထံသို့ အဗရာဟမ် လင်ကွန်း ရေးပေးလိုက်သော စာကို ဆောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပိုတိုမက်စစ်တပ်' ကိုအုပ်ချုပ်ရန် သင့်ကိုခန့်ထားသော သူသည် ကျွန်ုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်ပြောရလျှင် ဤကဲ့သို့ ခန့်ထားခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်၌ လုံလောက်သောအကြောင်းများဟု ထင်မှတ်နိုင်သောအချက်များ ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် အသင့်အပေါ်တွင် ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် လုံးဝ ကျေနပ်ခြင်းမရှိနိုင်သော အချက်အချို့ရှိကြောင်း သင်သိလျှင် ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။

သင်သည် စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သား တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည်၏။ အမှန်ပြောရလျှင် ထိုအတွက်ကြောင့် လည်း အသင့်ကို ကျွန်ုပ်သည် နှစ်သက်ပါ၏။ ထို့ပြင် သင်သည်

၁။ Major General Hooker
၂။ The Army of The Potomac

သင်၏ လုပ်ငန်းတွင် နိုင်ငံရေးကို အရောအနှောမခံယူ၍လည်း ကျွန်ုပ်
ယုံကြည်ပါ၏။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း မှန်သောလမ်းပင်
ဖြစ်၏။ သင်သည် သင်၏အစွမ်းကို စိတ်ချယုံကြည်၏။ ထိုသို့စိတ်ချ
ယုံကြည်ခြင်းသည် စစ်သားတစ်ယောက်တွင် မရှိလျှင် အရေးမကြီး
သော်လည်း အလွန်အဖိုးတိုက်တန်သည့် အရည်အချင်းတစ်ခု ဖြစ်လေ
သည်။

သင့်မှာ မာနရှိလေသည်။ ဤသို့မာနရှိခြင်းသည် တော်ရုံတန်ခိုး
ဆိုလျှင် အဆိုးထက် အကောင်းကို ဖြစ်နိုင်စေပါသည်။ သို့ရာတွင်
စစ်တပ်ကို ဂျင်နရယ်တန်းဆိုက် အုပ်ချုပ်စဉ်က သင်၏မာန ဆွဲဆောင်
ရာသို့ အသင် လိုက်ပြီးလျှင် ဗန်းဆိုက် လက်နှင့် ရေးသဗ္ဗကို ခြေနှင့်
မျက်သောကြောင့် သင်သည် တစ်တိုင်းပြည်လုံးကို နစ်နာအောင်
ပြုလုပ်လိုက်ရုံမျှမက သင်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်သည့် အလွန်မြင့်မြတ်
၍ အလေးပြုထိုက်သော စစ်ဗိုလ်တစ်ဦးကိုလည်း အလွန်နစ်နာအောင်
လုပ်လိုက်လေသည်။

အစိုးရအဖွဲ့နှင့် စစ်တပ် နှစ်ခုစလုံးတွင် အာဏာရှင် တစ်ဦး
လိုသည်ဟု ဤ များမကြာမီက သင်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်ဟု
ယုံကြည်လောက်သော ဌာနမှ ကျွန်ုပ် ကြားသိရသည်။ အမှန်ပြောရလျှင်
သင်ပြောသည့်အတိုင်း အာဏာရှင် တစ်ဦး လို၍ မဟုတ်ဘဲ မလိုသော
ကြောင့်သာလျှင် စစ်တပ်ကိုအုပ်ချုပ်ရန် သင့်အား ခန့်ထားလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

စစ်နိုင်သော စစ်ဗိုလ်ချုပ်များသာလျှင် အာဏာရှင်များ အဖြစ်
အုပ်စိုးနိုင်လေသည်။ သင့်ထံမှ ကျွန်ုပ် ချွတ်လင့်သည်မှာ အသင်
စစ်ပွဲနိုင်ရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ စစ်နိုင်သောကြောင့် သင် အာဏာရှင်
ဖြစ်လာလျှင် ဖြစ်ပါစေ။ ကျွန်ုပ်တွင်ရှိသောအာဏာကို အဆုံးခံရပါသည်။

အခြားစစ်ဗိုလ်ချုပ်များကို ထောက်ခံအားပေးသည်ထက် လျော့
လည်း မလျော့ ပိုလည်း မပိုစေဘဲ သင့်ကို အားပေးရန် အစိုးရအဖွဲ့သည်
အစွမ်းကုန်ကြိုးစားမည်ဖြစ်၏။ သင် စစ်ဗိုလ်ချုပ် မပြစ်မီက စစ်ဗိုလ်ချုပ်
များကို လက်အောက်ခံ အရာရှိများက အယုံအကြည် ကင်းမဲ့အောင်

သင်ကိုယ်တိုင်လွှဲဆော်ပေးသောစိတ်ဓာတ်သည် သင် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်လာ
သောအခါ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ ဒုက္ခပေးတော့မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့စိုးရိမ်မိ၏။
ဤစိတ်ဓာတ်မျိုး လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားအောင် နိမိနင်းရာ၌ သင့်ကို
ကျွန်ုပ် တတ်အားရှိသရွေ့ ကူညီမည်။

စစ်တပ်ထဲ၌ ဤလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး
သင်ဖြစ်စေ နပိုလီယန် အသက်ရှင်နေသေးလျှင်လည်း နပိုလီယန်ပင်
ဖြစ်စေကာမူ ဤစစ်တပ်မျိုးမှ မည်သည့် အကောင်းကိုမျှ ရအောင်
လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုလုပ်ခြင်းကို ကြပ်ကြပ်
သတိထားပါ။ သို့ရာတွင် မရွေးချယ်သော လုံ့လစီရိယဖြင့် ရှေ့သို့
ချီတက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘောင်မြင်ခြင်းကို ပေးပါလော့။

သင်သည်လည်း ကူးလစ် မဟုတ်၊ မက်ကင်လီလည်းမဟုတ်၊ လင်ကွန်း
လည်း မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလုပ်နေရသော သင်၏ အလုပ်များတွင်
ဤနည်းမျိုးကို စမ်း၍ ရ မရကို သင်သိချင်သလိုမိမည်။ ကံ ကြည့်ကြရအောင်။
ရှေးဦးစွာ ဖိလဒယ်ဖီးယားမြို့ရှိ ဝပ်ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ် ဒဗလျူ
ပီဂေါ့၏ အကြောင်းကို ကြည့်ကြစို့။ မစ္စတာဂေါသည် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့
ရှိုးရိုးအရပ်သား ဖြစ်လေသည်။ ဖိလဒယ်ဖီးယားတွင် ကျွန်ုပ်၏ အတန်းများကို
ဖွင့်လှစ်စဉ်က မစ္စတာဂေါလည်း လာရောက် သင်ကြားပေး၏။ ဆောက်ပါ
အကြောင်းများကို အတန်းသားများအား ပြောပြပေးလေသည်။

ဖိလဒယ်ဖီးယားတွင် အလုပ်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်ကို ချိန်းသောနေ့တွင်
အပြီးအပ်ရန် ဝပ် ကုမ္ပဏီသည် လက်ခံလိုက်၏။ အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံး
ချောချောမောမောပြီးခါနီးမှ အဆောက်အအုံရှေ့တွင် အလှတပ်ဆင်ရန် ကြိုးပို့
တန်သောပလာကို သွင်းရမည်ဖြစ်သော ကန်ထရိုက်တာသည် ချိန်းထားသည့်
အချိန်တွင် သူ့ပစ္စည်းများကို ရောက်အောင်မပို့နိုင်ဟူ၍ စုတ်တရက် အကြောင်း
ကြားလေသည်။ သူတစ်ယောက်အတွက်နှင့် တစ်တိုက်လုံး အလုပ်ရပ်ထား
ရပေတော့မည်။ ဤသို့ရပ်ထား၍ အချိန်နှင့်မပြီးလျှင် လျော်ကြေးငွေအများကြီး
လျှော်ရပေတော့မည်။ ဤလိုသာ လျော်ရလျှင် အကြီးအကျယ်ရုံးတော့မည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကုမ္ပဏီမှ အဆေးပြော စကားပြောကြေးနန်းနှင့် ထိုလူထံသို့ စကားပြောရ၏။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပြန်အလှန်ငြင်းခုံကြ၏။ ဆူပူကြ၏။ သို့ရာတွင်တယ်နည်းနှင့်မျှ သူ့ပစ္စည်းများကို အချိန်မီရရှိအောင် မကြိုးစားနိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် ထိုလူ့ခွစာကို ပျားရည်နှင့် ဝမ်းချရန်အတွက် မစွတာ ဂေါကို နယူးယောက်သို့ လွှတ်လိုက်၏။

‘ဦးလိုနာမည်မျိုး ဘရုကလင်မှာ ဦးတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိတယ်ဆိုတာ ဦး သိပါရဲ့လား’ ဟု၍ ထိုလူ့ အခန်းထဲသို့ ဝင်လျှင်ဝင်ချင်း မစွတာဂေါသည် စကားစလေသည်။

‘ဟင့်အင်း မသိဘူး’

‘ဒီနေ့မနက် မီးရထားက အဆင်းမှာ ဦးရဲ့လိပ်စာကို သိချင်တာနဲ့ တယ်လီဖုန်းစာအုပ်ထဲမှာ ရှာတော့ ဦးလိုနာမည်မျိုး ဦးတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိတဲ့အကြောင်း တွေ့ရပါတယ်’

‘ဟင့်အင်း အမှတ်တမဲ့ပဲ၊ ဂရုမစိုက်မိဘူး’

ထို့နောက် ထိုလူသည် တယ်လီဖုန်းစာအုပ်ကို စိတ်ပါလက်ပါနှင့် ယူ၍ကြည့်၏။ ထိုနောက်မှ စကားကိုဆက်၍ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ နာမည်က ယော်ယော်ဆိုးဆိုးတဲ့ နာမည်ဗျ။ ကျုပ်တို့ ဘိုးဘွားတွေဟာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်လောက်ကတည်းက နယူးယောက်ကို ယော်လန် ကပြောင်းလာခဲ့ကြတာ’ ဟု သူ့ အမျိုးပေါ်တွင် ဂုဏ်ယူသောလေသံနှင့် အစချီပြီးနောက် ထိုဆွေစဉ် မျိုးဆက်တို့၏အကြောင်းကို အထော်ကြွအောင် ဆက်၍ ပြောနေ၏။ သူပြော၍ ပြီးသောအခါ မစွတာဂေါသည် သူ့ရောက်ခဲ့ဖူးသော အခြားဧကန်များနှင့်စာလျှင် ထိုလူ၏ စက်သည် အလွန် ကြီးမားကြောင်း၊ ထို့ပြင်လည်း အသန့်ရှင်းဆုံး အသေသပ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ချီးကျူးလျက် ရှိ၏။

‘ဒီလိုအခြေအနေမျိုးရောက်လာအောင် ကျုပ် တစ်သက်လုံး ကြိုးစားပြီး တည်တောင်ခဲ့ရတာပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျုပ်အလုပ်ပေါ်မှာ ကျုပ် တော်တော် ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ စက်ထဲကို လျှောက်ကြည့်ရအောင် လာလေ’

လျှောက်ကြည့်နေစဉ် စက်ဆောက်ထားပုံ သပ်ရပ်ကြောင်း၊ ဘာပြစ်လို့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သူ့စက်ကထွက်သော ပစ္စည်းများသည် အခြားဧကန်များက ထွက်သော ပစ္စည်းများထက် အမျိုးသားကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို မစွတာဂေါ

လည်း ချီးကျူးလျက်ရှိ၏။ ထူးထူးခြားခြား ဆောက်လုပ်ထားသော အချို့စက်များကို တွေ့ရ၍ မစ္စတာဂေါင်က ချီးမွမ်းသောအခါ ထိုစက်သည် သူ့ကိုယ်တိုင် ထွင်းပြီး ဆောက်ထားတာဟု ထိုလူသည် ပြန်၍ ဖြေ၏။ စက်လည်းပုံအခြားစက်များထက် ပစ္စည်းကောင်းများ အသယံကြောင့် ထွက်ရပုံတို့ကို မစ္စတာဂေါင်အား အချိန်အတော်ယူ၍ ပြသလျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ပြသပြီးနောက် မစ္စတာဂေါင်ကို နေ့လယ်စာ သူနှင့်အတူစားရန် အတင်းပိတ်ကြား၏။ ထိုအချိန်အခါထိအောင် လာရသည့် ကိစ္စအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မစ္စတာဂေါင်သည် တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ မပြောသေးကြောင်းကိုလည်း သတိပြုပါ။

နေ့လယ်စာစားပြီးသောအခါ ထိုလူကပင် စတင်၍ ‘ကဲ ကျုပ်တို့ အလုပ်အကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ကောင်းပြောကြရအောင်၊ ခင်ဗျား ဒီကိုတာကိစ္စနဲ့ လာတာယုံဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့စက တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဒီလို အပေါက်အလမ်း တည့်သွားကြလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် မမျှော်လင့်ခဲ့ဘူး၊ ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျား ဒီလဒ်ယံလ်ဖီးယားကို ပြန်သွားပေတော့၊ ကျုပ် ကတိပေးလိုက်မယ်၊ သည့်ပြင်အမှာစာတွေကို ဆိုင်းရှင်ဆိုင်းထားရပါစေ၊ ခင်ဗျားတို့ ပစ္စည်းကိုတော့ ချိန်းထားတဲ့ရက်ကို ရောက်အောင် ကျုပ်ဆက်ဆက် ပို့လိုက်မယ်’ ဟု မစ္စတာဂေါင်ကို ပြောလေသည်။

မပြောရဘဲနှင့် မစ္စတာဂေါင်သည် သူလိုသည့်အရာအားလုံးကို ရရှိ၏။ ပစ္စည်းများလည်း အချိန်မီရောက်လာ၍ အဆောက်အအုံသည်လည်း ရက်ချိန်းအတိုင်း ဆောက်၍ ပြီးစီးသွားလေသည်။

အကယ်၍သာ မစ္စတာဂေါင်သည် ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွင် ခါတိုင်းအသုံးပြုလျက် ရှိကြသည့် တုတ်တစ်ပြက် ဓားတစ်ပြက် နည်းတို့ကို အသုံးပြုလျှင် သူ လိုသည့် အမှုအရာမျိုးကို ရနိုင်ပါမည်လော။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမတို့ နိတ်မဆိုးစေဘဲ ဖိတ်ဆိုင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပမာသ အမှတ် ၁ သည်

ချီးမွမ်းခြင်း၊ စိုးသားစွာ ချီးကျူးခြင်းတို့ဖြင့် နှစ် ပြောပါ။

အစန်း ၂

အမုန်း အပတ်မတင်စေသော ဝေဖန်နည်း

ချား ရွပ်သည် တစ်နေ့သ၌ သူ၏ သံမဏိစက်ရုံတစ်ရုံကိုဖြတ်၍ လျှောက်သွားစဉ် ဆေးလိပ်သောက်နေကြသော သူ၏ အလုပ်သမားတစ်စုကို တွေ့ရလေသည်။ သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်တည့်တည့်တွင် 'ဆေးလိပ်မသောက်ရ' ဟု ရေးထားသော ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုရှိ၏ ၊ ချားရွပ်သည် ထိုဆိုင်းဘုတ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီးလျှင် 'ဟေ့ကောင်တွေ မင်းတို့ ဒီစာကို မဖတ်တတ်ဘူးလား' ဟုသော လေသံဖြင့် ဂေါက်ဝမ်းခြင်း ပြုသလား၊ မလုပ်ပါ။ ချားရွပ်သည် ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုမည့် လူစားမျိုး မဟုတ်ပါ။ သူသည် ဆေးလိပ်သောက်နေကြသော အလုပ်သမားများ ရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင် ဆေးလိပ် တစ်လိပ်စီ ပေးပြီး 'ကိုင်း မောင်တို့၊ ဟောဒီ ဆေးလိပ်တွေကို အပြင်ဘက်မှာထွက်သောက်မယ်ဆိုရင် ဆရာ သိပ် သဘောကျ မှာပဲ' ဟု ပြောလေသည်။ သူတို့ အပြစ်တစ်ခုကျူးလွန်နေမှန်းကို သူတို့ ဆရာ သိသည်ဟု သူတို့လည်းကောင်း၊ နားလည်ကြလေသည်။ သူတို့ကို အပြစ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘာမျှမပြောဘဲ ဆေးလိပ်များကိုပင် လက်ဆောင်ပေးပြီး လျှင် သူတို့ကိုပင် သွေးကြီးအောင်လုပ်ပေးသဖြင့် ချားရွပ်၏ လုပ်ငန်းကို နှိုးဖွမ်းကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ လူမျိုးတစ်ဦးကို သူတို့သည်မချစ်ခင်ဘဲ မနေနိုင်။ သင်ကော နေနိုင်ပါမည်လော။

ဤ ဝါနာမေကားသည်လည်း ဤနည်းကို အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ဖိလသယ်လီပီးယားရှိ သူ၏ တိုက်ဆိုင်ကြီး အတွင်းတွင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်ကြည့်တတ်၏။ တစ်နေ့သ၌ ဝယ်သူမိန်းမတစ်ဦးသည် ပစ္စည်းတစ်ခုဝယ်ချင်၍ မတ်တတ်ရပ်နေသည်ကို သူ တွေ့ရ၏။ ဈေးရောင်း

သမားများအနက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိုမိန်းမကို အမက်မလုပ်ကြစေ။ ထိုမိန်းမနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း နေရာတစ်ခုတွင် သူတို့ဘာသာနု၍ ရပ်လော့ မောလားနှင့် စကားပြောနေကြ၏။ ဝါနာမေကားသည် သူ၏ အလုပ်သမား များအား မည်သို့မျှ မပြောဘဲ ဝယ်ယူ ရှိရာသို့ ပြည်ညင်းစွာ လျှောက်သွားပြီးလျှင် အလိုရှိသောအရာကို သူ့ကိုယ်တိုင်ယူ၍ ရောင်းလိုက်၏။ ရောင်းပြီးမှ ထိုပစ္စည်းကို ထုပ်ရန် သူ၏ အလုပ်သမားများသို့ပေးပြီးလျှင် အခြားနေရာသို့ထွက်သွား လေသည်။

၁၈၈၇ ခုနှစ် မတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် စကားပြောကောင်းသူ ဟင်နရီ ဝပ် ဝီချားသည် အဝတ်စုံပါးသို့ ပြောင်းသွား၏။ နောက် တစ်နေ့နေ့တွင် ဝီချား ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် လစ်လပ်နေသော တရားစင်ပေါ်တွင် တရားဟောရန် လိုင်မင် အက်ဘော့ ကို ဖိတ်ကြားလေသည်။ အကောင်းတကာအကောင်းဆုံး ဖြစ်နိုင်ရန် အထူးဂရုစိုက်၍ အမျိုးမျိုးပြင်ရေးလျက် ရှိ၏။ ထိုသို့ရေးပြီးနောက် ထိုတရားစာကို သူ့မိန်းမအားမတ်ပြန်၏။ ရေးပြီးဟောသော တရားစာများသည် ညီတတ်သည့်အတိုင်း လိုင်မင်၏ တရားစာမှာလည်း ညှိ၍နေ၏။ အကယ်၍သာ သူ၏ မိန်းမသည် အမြော်အမြင် အဆင်ခြင်နည်းသူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လျှင် 'လိုင်မင် ရှင်တရားစာကြီးကလဲ ဖြစ်နေလိုက်တာ၊ ဒါမျိုးနဲ့ဟောလို့ ဘယ်နေရာကျမလဲ၊ တရားနာ ပရိသတ်တွေ အိပ်ချင်အောင်တော့ မလုပ်ပါနဲ့ရှင်၊ ရှင်ဟာက သပိတ်သံ အိတ်သံ သိပ်ပါတာပဲ၊ တရား ဟောနေတာ ဒီလောက် ကြာမှပဲ ဘယ်တရားမျိုးကို ဟောရမယ်ဆိုတာ သိဖို့ ကောင်းပါပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ စကား လွယ်လွယ်တွေကိုရှာပြီး ပြောချင်ရတာလဲ၊ ဒီလိုတရားမျိုးကိုသာ ကြပ်ကြပ်ဟော ရှင်တော့ နာမည်ပျက်နေလိမ့်မယ်' အစရှိသည်ဖြင့် သူ့ယောက်ျားကို ဆွေမျက် ပေါ်မိမည်။

ဒီလိုစကားမျိုးကိုသာပြောလိုက်လျှင် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို သင်အသိ သားပဲ။ ထိုအကြောင်းကို သူ့မိန်းမလည်း ကောင်းစွာ သိ၏။ ထို့ကြောင့်

၁၊ Henry Ward Beecher
၂၊ Lyman Abbot

သူတရားစာကို နားထောင်ပြီးလျှင် 'အင်း၊ 'အောအမေရိကန် ရီချုန်' အတွက် ဆောင်းပါးတစ်စောင်အနေနဲ့ ပို့လိုက်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ' ဟူ၍သာ ပြောပြ လိုက်လေသည်။ ထိုမိန်းမ၏ စကားကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ရလျှင် ရှေးဦးစွာ ချီးမွမ်းပြီးမှ ထိုတရားစာဟောလျှင် မသင့်လျော်ကြောင်း သွယ်ဝိုက်သည့်နည်းဖြင့် ပြောပြကြောင်း တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ လိုဗ်မင် အက်ဘော့လည်း အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သွားသဖြင့် ရေးထားသောစာရွက်ကို ဆုတ်ပစ်လိုက် ပြီးလျှင် မည်သည့်စာရွက်စာတမ်းကိုမျှ မကြည့်ဘဲ အလွတ်ဟောလေသည်။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကုန်၊ စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၂ သည်

တစ်ဖက်သားတို့၏ အပြစ်များကို သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့်သာ သတိ ရအောင် လုပ်ပါ။

အခန်း ၃

သင်၏ အပြစ်များကို ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြပါ

နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ်ခန့်က ကျွန်ုပ်၏ ဟုမ ဂျိုးဆက်ပင် သည် ကျွန်ုပ်၏ အတွင်းရေးမှူး အဖြစ်ဖြင့် နယူးယောက်မြို့တွင် ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လာ၍နေလေသည်။ ထို့အခါက ဆယ်တန်း အောင်ပြီးသည်မှာ သုံးနှစ်သာ ရှိသေး၍ သူ၏ အသက်မှာ ဆယ့်ကိုးနှစ် ဖြစ်၏။ သူ၏ လုပ်သက်ဆိုလျှင် ငလောကတွင် ဖြစ်၏။ ယနေ့မှာမူကား စူးအက်တူးမြောင်း၏ အနောက်ဘက် တစ်လွှားတွင် အတော်တကတောတော်ဆုံး အတွင်းရေးမှူးတစ်ဦး ဖြစ်၍ နေလေပြီ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် အတူတူ လာ၍နေစဉ်က လုပ်သက်မရှိသေးသော်လည်း တတ်ချင်သော စိတ်ကြောင့် အသင်ရ လွယ်ကူလေသည်။ တစ်နေ့သ၌ အလုပ် တစ်ခုကို ကျွန်ုပ် စိတ်သဘောနှင့် မတွေ့သောကြောင့် ကြိမ်းမောင်းမိမည်ရှိရာ 'ခဏနေဦး ဒေးကာနက်ဂျီ၊ ခဏနေဦး၊ မင်းဟာ ဂျိုးဆက်ပင်ထက် အသက်မှာဆိုလဲ နှစ်ဆလောက် ကြီးတယ်၊ အလုပ်သက်မှာဆိုလဲ အဆပေါင်းတစ်သောင်းလောက် ပိုတယ်၊ အဲဒီတော့ သူဟာ မင်းလို ဘယ်မှာ တော်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဟေ့ ဒေး၊ နောက်ပြီး ခဏနေဦးကျ၊ မင်းဟာ အသက် ဆယ့်ကိုးနှစ်လောက်တုန်းက ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ အဲဒီတုန်းက မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ အမှားတွေကို မင်း ပြန်သတိရသေး ရဲ့လား၊ ဟိုအမှားတွေ လုပ်ခဲ့၊ ဒီအမှားတွေ လုပ်ခဲ့တာတွေကော သတိရသေး ရဲ့လား၊' အစရှိသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ် ပြန်၍ ဆုံးမလျက် ရှိ၏။

အသေအချာပြန်၍ စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ အမှန်စင်စစ်ပြောရလျှင် ဂျိုးဆက်ပင်း၏ လုပ်ရည်ကိုးရည်မှာ ကျွန်ုပ် ဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ်တုန်းကထက် သာပေသေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဂျိုးဆက်ပင်း၏ အမှား တစ်ခုခုကို ပြင်ချင်သောအခါ 'တူမဧရ၊ ဟောဒါကလေးတော့ မှားနေဟယ်လော့၊ ဆေးကွာ၊ ဒါတွေဟာ ငါ မှားတာတွေပဲဟက်တော့ မဆိုးသေးပါဘူး၊ အမှား အမှန်ဆုံးပြတ်နိုင်တဲ့ဉာဏ် ဆိုတာ မွေးကတည်းက ခေါင်းမှာ ကပ်ပါလာတာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ လုပ်ရင်း ကိုင်ရင်းမှ ခဉာဏ်မျိုးကို တဖြည်းဖြည်း ရလာတာပဲ၊ ဦးလေးလဲ တူမတို့ အရွယ်တုန်းက ခါးထက် ဆိုးသေးတာပဲ၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အမှားမှား အယွင်းယွင်း ပြစ်ခဲ့ဖူးတာတွေ များလွန်းလို့ တူမကိုဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူ့ကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ချမ်းမြတ် အပြစ်မပြောချင်တော့ပါဘူးကွယ်၊ အေးကွယ် ဟောဒါလေးကို ဒီလို ပြင်လိုက်ရင် ပိုပြီး မကောင်းပေဘူးလား' အစရှိသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ပြောပြ၏။

အကယ်၍ သင့်ကို အပြစ် ပြောချင်သောသူ တစ်ဦးသည် သင့်ကို အပြစ်မပြောမီ သူ၏ အပြစ်များကို ရှေးဦးစွာ ဝန်ခံထားလျှင် သင်၏ အပြစ် များကို ပြောသောအခါ သင့်တွင် နားဝင်ဆိုးလှတော့မည် မဟုတ်ပေ။

၁၉၀၉ ခုနှစ်လောက်က ဂျာမနီမင်းသားကြီး ဂွန်ဘူးလို^၁သည် ဤနည်းကို အသုံးပြုရန်အရေးကြီးလိုကြောင်း သိရှိခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုအခါက သူသည် ဂျာမနီပြည်၏ နန်းရင်းဝန်ကြီးဖြစ်၍ ထိုစဉ်အခါက ဂျာမနီ ဘုရင်သည် ကိုင်ဇာ၊^၂ ခေါ် ဒုတိယဝီလဟမ်^၃ ဘုရင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုဘုရင်သည် မာန အလွန်ကြီးလေသည်။ သူ့လက်ထက်တွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြီးဆုံးရေတပ်နှင့် ကုန်းတပ်ကို တည်ထောင်မည်ဟူ၍လည်း ကြိုးစားခဲ့ဖူး၏။

မျှားမကြမ်း အကြောင်းထူးတစ်ခု ပေါ်လာလေသည်။ ထိုကိုင်ဇာဘုရင် သည် ယုံကြည်နိုင်လောက်စရာ မရှိသော စကားများကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရာ

၁။ Von Bülau
၂။ Kaiser
၃။ Wilhelm

ဥရောပတိုက် တစ်တိုက်လုံးသာမက တစ်ကမ္ဘာလုံး ဆူပွက် လာလေသည်။ ထိုထက် ပိုဆိုးခြင်းသည်ကား အခြားမဟုတ်။ အဆိုပါစကားများကို သူ့တိုင်းပြည်တွင် မဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ဧည့်သည်မဟုတ်အဖြစ်နှင့် သွားရောက်လည်ပတ်စဉ် ပြောကြားမိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုမျှမကသေး၊ သူ့စကားများကို ဒေလီ တယ်လီဂရပ် သတင်းစာထဲတွင် ပုံနှိပ်ရန် ခွင့်ပေးခဲ့သေး၏။ သူပြောသော စကားများမှ ကောက်နုတ်၍ အကျဉ်းချုပ်ပြောရလျှင် အင်္ဂလိပ်တွေအပေါ်တွင် စိတ်ကောင်းရှိသော တစ်ဦးတည်းသောဂျာမန်လူမျိုးမှာ သူပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ကိုအကြီးအကျယ် ဆောက်လုပ်လျက်ရှိခြင်းမှာလည်း ဂျပန်၏ရန်ကို ချိုးနှိမ်ရန်အတွက် ဖြစ်ကြောင်း၊ ရုရှားနှင့် ပြင်သစ် နှစ်ပြည်ပူးပေါင်း၍ အင်္ဂလန်ကို ပျက်စီးအောင်ကြံစည်ခဲ့ရာ သူတစ်ဦးတည်းကသာ အင်္ဂလန်ကို အဆိုပါ ဆားဆိုးမှ လွတ်ကင်းအောင် ကယ်ဆယ်ခဲ့ရကြောင်း၊ အသေရိက တောင်ပိုင်းတွင် ဘိုဝါး၊ များနှင့် အင်္ဂလိပ်တို့သည် စစ်ဖြစ်စဉ်က အင်္ဂလန်ပြည်၏ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ဘိုဝါးများကို နိုင်အောင် စစ်ဆင်ပုံမှာ သူ့စစ်ဆင်ပုံပင်ဖြစ်ကြောင်း အစရှိသည်ဖြင့် ရောက်တတ်ရာရာတို့ကို လျှောက်၍ ပြောခဲ့လေသည်။

နှစ်မျိုးတစ်ရာထဲတွင် ထိုကဲ့သို့စကားမျိုးကို စစ်မဖြစ်သည့် အချိန်အခါတွင် မည်သည့် ဥရောပတိုက်ရှိ မည်သည့် ရှင်ဘုရင်ကမျှ မပြောဖူးချေ။ ဥရောပ တစ်တိုက်လုံး ဆူပွက်လျက် ရှိ၏။ အင်္ဂလန်ပြည်ကလည်း အတော်စိတ်ဆိုး၏။ ဂျာမနီပြည်ရှိ နိုင်ငံပြု သုခမိန်များလည်း အတော်ဆိုးအားသင့်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့ ပွက်လော့လာသဖြင့် ကိုင်စာသည် လန့်လာသောကြောင့် သူ၏ နန်းရင်းဝန် ဗွန်ဘူးလိုဆား သူ့အတွက် တန်ဆာခံရန် ပြော၏။ ဗွန်ဘူးလို ကိုယ်တိုင်က ကိုင်စာပြောသမျှ စကားတို့သည် သူ အပြောခိုင်းသော စကားများဖြစ်သောကြောင့် အားလုံးအတွက် သူ တာဝန်ယူသည်ဟု ထုတ်ပြန်ကြေညာစေချင်၏။

ထိုအခါ 'လျှောက်ထားဝံ့ပါသည် ဖုရား၊ ဤကဲ့သို့ စကားမျိုးကို အရှင်ဖုရား ပြောအောင် ဖုရားကျွန်တော်မျိုး တိုက်တွန်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဂျာမနီပြည်မှာကော၊ အင်္ဂလန်ပြည်မှာကော ဘယ်ပြည်ကမှ ယုံကြည်ကြမယ် မဟုတ်ပါဘူး ဖုရား'ဟု ဗွန်ဘူးလိုသည် လျှောက်ထား၏။

ဤစကားကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် ပြီးချင်း မှားသွားပြီဟု နန်းရင်းဝန်
ဗွန်ဘူးလို့ သိ၏။ ကိုင်စာဘုရင်လည်း ဒေါသထမ္ပက် ဟူးဟူးထွက်သည့်
အလျောက် 'မင်းက ငါ့ကို မင်းတောင် မလုပ်တဲ့ အမှားတွေကို လုပ်တတ်တဲ့
ခွားမှတ်လို့လား' ဟု မိန့်၏။

ဗွန်ဘူးလို့လည်း အပြစ်တင် အလျင်မစောဘဲ စ၍ ချီးမွမ်းသင့်ကြောင်း
စောက်မှ သိရ၏။ ထို့ကြောင့် ပြောလည်းပြောပြီးပြီဖြစ်၍ မတတ်သာတော့ဘဲ
ပြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တစ်ဖန်ဆက်၍ ပြောပြလေသည်။
ယခုတစ်ကြိမ်မှာကား အစွမ်းကုန် ချီးမွမ်း၏။ ဤကဲ့သို့ ဆက်၍ ချီးမွမ်းမိသဖြင့်
ချီးမွမ်းသောစကားတို့၏ ဓမ္မတာအတိုင်း အံ့ဩခန်း ဖြစ်သွား၏။

• 'ကျွန်တော်မျိုးက ဒီလို မဆိုလိုပါဘူး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်ပုရား
ဟာ ကျွန်တော်မျိုးထက် အစစအရာရာမှာသာလျှင်ကြောင်းပါ ပုရား။ စစ်တပ်
ရေတပ်ဆိုင်းရာ စဟုသုတအဖြာဖြာမှာသာမကဘဲ လောကဓာတ်ပညာ အရာရာ
မှာလဲ ကျွန်တော်မျိုးထက်သာကြောင်းပါ။ ပုရား။ လောကဓာတ်ပညာရပ်များကို
ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရေမြေရှင် အရှင်ပုရားကိုယ်တော်တိုင် လင်းကျင်း
ပြသနေသည့်အခါများတွင် ကျွန်တော်မျိုးကြီးဟာ နားထောင်ရင်း အံ့ဩလို့
မဆုံးအောင် ဂိုလှပါတော့သည် ပုရား။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးများဟာ ဒီပညာ
ရပ်များကို နန်း တစ်လုံးလောက်မျှ မတတ်ကြောင်းကို ရှက်ရှက်နင့်
လျှောက်ထားတဲ့ ပါသည် ပုရား။ သို့ပေမယ့် အရှင်ဘုရားရဲ့ ကျေးတော်မျိုး
ကျွန်တော်မျိုးမှာ အရှင်ပုရားရဲ့ ဘုန်းရိပ် ကံရိပ်ကို နှိလှုံရပါသောကြောင့်
အရှင်ပုရား၏ ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို စောင့်ထိန်းနိုင်ရန် နိုင်ငံရေး ပညာရပ်
များကိုတော့ပြင် တတ်ကျွမ်းလေ့ရှိပါကြောင်းပါ ပုရား'

ကိုင်စာဘုရင်၏ မျက်နှာတော်သည် မှိုရသောသု၏ မျက်နှာကဲ့သို့
ဖြစ်လာ၏။ နန်းရင်းဝန် ဗွန်ဘူးလို့သည် သူ့ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချပြီးလျှင် သူ့ဘုရင်ကို
မိုးထိအောင် မြှောက်လေသည်။ ဤစကားကိုကြားရသောအခါ ကိုင်စာဘုရင်
သည် ဗွန်ဘူးလို့၏အပြစ်ဟူသရွေ့ကို ချမ်းသာနှင့်ပေးနိုင်လေတော့သည်။

'အေး ဒါကြောင့် ငါ မပြောဘူးလား။ တို့နှစ်ယောက်ပေါင်း လောင်းကျော်
လိမ့်မယ်လို့ တို့နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ မစွဲဘူးကွ' ဟု၍ ဝမ်းသာအားရစွာ
ပြန်ပြောလေသည်။

ထို့နောက် နန်းရင်းဝန်ကို ကိုင်စာဘုရင်သည် တစ်ကြိမ်မက အကြိမ်ပေါင်း
များစွာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၏။ သုံး လေးနာရီလောက် ကြာသွားသောအခါ

ဝမ်းသာလုံးဆိုလွန်းသဖြင့် 'ငါ့ဆီကိုလာပြီး ဗွန်ဘူးလိုအကြောင်း မကောင်း ပြောတဲ့အကောင်တွေ အကုန်လုံး ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် နာရိုးကို ထိုးပစ်တော်မူမယ်'ဟု၍ ကြိုးဝါးလေသည်။

ဤနည်းဖြင့် ဗွန်ဘူးလိုသည် ဘုရင်၏ အမျက်တော်အရှစ်ရမည်ဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့ဖူးလေသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချပြီးလျှင် တစ်ဖက်သားကို မြှောက်တင်ထားသော စကားခွန်း အနည်းငယ်တို့သည် ကိုင်စားကဲ့သို့ မာနလည်းရှိ စိတ်ကလည်း နာကြည်းလျက်ရှိသော ရှင်ဘုရင် တစ်ပါးကို မိမိအား ခင်မင်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်လျှင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ဆုံနေကြရသော လူများကို မူကား ဤကဲ့သို့နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ချီးကျူးခြင်းတို့သည် မည်ကဲ့သို့သော အကျိုးများပြုစီးအောင် လုပ်နိုင်မည်ကို သင်ကိုယ်တိုင် တွေး၍သာ ကြည့်ပါ တော့။ ထိုနည်းကို အသုံးပြုတတ်လျှင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ အလွန်ထူးသော အကျိုးများကို သင်သည် တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်အကျိုး စိတ်မဆိုးဆော့ စိတ်ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၃ သည်

တစ်ဖက်သားကို အပြစ်မပြောမီ သင်၏ အမှားများကို ဖော်ပြပါ။

အခန်း ၄

ဩဇာပေးခြင်းကို မည်သူမျှ မစံချင်

ကွန်ပိသည် များမကြာမီက အမေရိကန် အတ္တပ္ပတ္တိရေး ဆရာများ၏ ပါရဂူ ဖြစ်သော မစ္စ ဒိုင်ဒါ တာဘဲနှင့်အတူ ညဇာထမင်းစားခဲ့၏။ ယခုစာအုပ်ကို ရေးနေသည့်အကြောင်း ကွန်ပိက သူ့ကို ပြောပြရာမှ လူတို့နှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးအကြောင်းကို စတင်ဆွေးနွေးကြပါသည်။ ထိုသို့ဆွေးနွေးရာတွင် အိုင်ဒီ ဒီ ယန်း၊ ဆိုသူ၏ အတ္တပ္ပတ္တိကို ရေးရန်အတွက် အိုင်ဒီ ဒီ ယန်းနှင့် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် တစ်ခန်းတည်း အလုပ်လုပ်ဖူးသူတစ်ဦးထံ အိုင်ဒီ ဒီ ယန်း၏ အကြောင်းကို စုံစမ်းသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း သူ ကြားသိခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြပါသည်။ အိုင်ဒီဒီယန်းသည် မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ တိုက်ရိုက်ဩဇာပေးခဲ့သည်ကို သုံးနှစ်လုံးလုံး တစ်ခါမျှ မကြားခဲ့ဘူးချေ ဟူ၍ ထိုလူက ပြောပြ၏။ ယန်းသည် ဩဇာကို ဘယ်အခါမျှ မပေး။ အကြံဉာဏ်များကိုသာ ပေးလေ့ရှိသည်။ ဥဒါဟရက်၊ 'ဒါလုပ်လို့ကံ၊ ဟိုဟာလုပ်လို့ကံ' 'ဒါမလုပ်နဲ့၊ ဟိုဟာမလုပ်နဲ့' အစရှိသည်ဖြင့် မည်သည့်အခါမျှ မပြော၊ 'ဒါကို မင်းကိုယ်တိုင်စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဘယ်နှယ်လဲဟေ့၊ ဒီလို ဆိုရင် ဖြစ်ပါ့မလား' စသော စကားမျိုးကိုသာ ပြောပြလေ့ရှိ၏။ သူ့ကိုယ်တိုင် စာတစ်စောင်ကို ရေးပြီးသောအခါ သူ့လက်ထောက်များကို ခေါ်၍ 'ဒီစာကို မင်းတို့ ဘယ်နှယ် သဘောရသလဲ'ဟူ၍ မကြာခဏ မေးလေ့ ရှိ၏။ သူ၏ လက်ထောက်ရေးထားသော စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ပြီးသောအခါ 'ဒီအကြောင်းကို ဒီလိုပြင်ပြီး ရေးလိုက်ရရင် ပိုပြီး ကောင်းလာမလား' ဟူ၍သာ ပြောလေ

၁။ Miss Ida Tarbell

၂။ Owen D. Young

ရှိ၏။ သူသည် တစ်ဖက်သားကို သူတို့ကိုယ်တိုင် အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် အခွင့်
ကောင်းများကို အစဉ်ပေးခဲ့လေသည်။ သူ၏ လက်ထောက်များကို ဘာလုပ်လိုက်
ညာလုပ်လိုက် အစရှိသည်ဖြင့် အဘယ်အခါမျှမပြော၊ သူတို့မှန်သည်ထင်သလို
အလုပ်ကို လုပ်စေ၍ သူတို့ကိုယ်တိုင် တွေ့ရသောအခွင့်များ၊ နည်းမှန်လမ်းမှန်ကို
ကိုယ်တိုင် သင်ယူစေလေသည်။

ဤနည်းမျိုးကိုသုံးသောအခါ တစ်ဖက်သားသည် မိမိ၏ အမှားကိုပြင်ရန်
ဝန်ခံလေးတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ဤနည်းမျိုးကို သုံးသောအခါ တစ်ဖက်သား
၏ မာနကိုလည်း ချိုးနှိမ်ရာမရောက်သည့်အပြင် သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် သူ
အထင်ကြီးအောင် လုပ်ပေးရာရောက်လေသည်။ ဤနည်းကိုသုံးခြင်းဖြင့်
တစ်ဖက်သားသည် သင့်ကို ကလန်ကဆန် လုပ်မည့်အစား အကူအညီပေးမည်
ဖြစ်၏။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်ပဆိုးစေဘဲ စိတ်ချပြင်းလာအောင်
လုပ်လိုပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၄ သည်

တိုက်ရိုက်ဩဇာပေးမည့်အစား လိုရင်းကိစ္စကို ပြီးစီးစေမည့် မေးခွန်း
များကို ပေးပါ။

အခန်း ၅

တစ်ဖက်သားအား သူ့ရုဏ်းကိုသူ ပြန်ဆယ်ပါစေ

ဒုစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က ဂျင်နရယ် အီလက်ထရစ် ကုမ္ပဏီတွင် ဌာနတစ်ခုကို အုပ်ချုပ်စီမံလျက်ရှိသူတစ်ဦးအား အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ရမည့်ကိစ္စ အကျပ်အတည်းတစ်ခုနှင့် ပက်ပင်း တွေ့ကြုံလျက်ရှိ၏။ အုပ်ချုပ်စီမံလျက်ရှိသူမှာ စတိန်းမက် ူ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် လျှပ်စစ်ပတ်ဆိုင်ရာတွင် ပထမတန်းစား ပါရဂူကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော အတွက်အချက်ဘက် ဆိုင်ရာဌာနတွင် အပိုသက်သက်ဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုကုမ္ပဏီတွင် သူ မရှိလျှင် မဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ စိတ်လည်း အလွန်ထိခိုက်လွယ် သောကြောင့်တစ်ကြောင်း သူ့ကို စိတ်ဆိုးအောင် မလုပ်ခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် နည်းတစ်နည်းကို ကြံပြီးလျှင် ‘ဂျင်နရယ် အီလက်ထရစ်ကုမ္ပဏီ၏ အတိုင်ပင်ခံ အင်ဂျင်နီယာ’ ဟူသော ဘွဲ့တူးအသစ်ကို ပေးပြီးလျှင် သူ့နေရာဟောင်းတွင် အခြား သင့်တော်သူတစ်ယောက်အား ခန့်ထားလိုက်လေသည်။

ဘွဲ့ထူးသစ်ကိုရသဖြင့် စတိန်းမက်သည် ဝမ်းသာ၏။ စကားမများရက် သူတို့လိုရင်းကို ရောက်သဖြင့် ကုမ္ပဏီ၏ အမှုဆောင်များလည်း ဝမ်းသာကြ ၏။

တစ်ဖက်သားအား သူ၏ ဂုဏ်ကို ပြန်၍ ဆယ်နိုင်အောင်ပြုလုပ်ပေးခြင်း သည် မည်မျှ အရေးပါသလဲ။ သို့ပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း ထိုနည်းသည် အရေးကြီးမှန်းကို ဘယ်နှစ်ဦးလောက် သိရှိပါသလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဖက် သားတို့ မည်ကဲ့သို့ စိတ်ထဲတွင် ထိခိုက်သွားမည်ကို ဂရုမစိုက်၊ ကိုယ့်လိုဘ

ပြည့်အောင်သာ ကြိမ်းလိုက် မောင်းလိုက် အပြစ်ပြောလိုက်၊ ကလေးကလေးများ လိုပင် အပြစ်တင်လိုက်၊ တစ်ဖက်သားရဲ့ ဂုဏ်ကို ဘယ်လောက်ပင် ထိခိုက် သွားစေကာမူ ဂရုမစိုက်ဘဲ ကိုယ့်လက်အောက်ငယ်သားများကို သူစိမ်းတစ်ရံစာ လူများ ရှေ့တွင် အော်လိုက်ငေါက်လိုက် လုပ်တတ်ကြလေသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်မည်ကြံ လျှင် တစ်မိနစ်လောက် ဆိုင်းငံ့ပြီးနောက် ဆင်ခြင်တဲ့တရားကို လက်ကိုင်ထား၍ တစ်ဖက်သား၏ အကြောင်းကို ကောင်းစွာ စုံစမ်းကာ စေတက်ထားညှာတာသော စကားကလေး တစ်လုံးနှစ်လုံးကို သုံးလိုက်မိပါမူ တစ်ဖက်သားမှာ များစွာ အခံရသက်သာပေလိမ့်မည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစေခံများကိုသော် လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမား တစ်ဦးဦးကိုသော် လည်းကောင်း အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ကြရမည် ဖြစ်သောအခါ ဤစကားများကို ကောင်းစွာ သတိရပါစေ။

မာရ်ယံ အ ဂရုန်းဂါး' ဆိုသူ စာရင်းစစ် အရာရှိတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်တံသို့ အောက်ပါအတိုင်း စာတစ်စောင် ရေးသားဖူးလေသည်။

မိမိ၏ အလုပ်သမားများကို အလုပ်ထုတ်ခြင်းသည် စိတ်မချမ်းသာစရာ ကောင်းသော အလုပ်တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ အလုပ် ထုတ်ခံရလျှင် သာဠိပင် စိတ်မချမ်းသာစရာ ကောင်းဦးမည် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလုပ်သည် များသောအားဖြင့် ရာသီအလိုက် လုပ်ရသော အလုပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မတ်လလောက်ကျလျှင် အလုပ်သမားများကို တစ်ပြိုင်တည်း ထုတ်ပစ် ရလေသည်။

သူများကို အလုပ်ဖြုတ်ပစ်ရသည့် အလုပ်ကို မည်သူမျှ မလုပ်ချင်' ဟူသော စကားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှုတ်များတွင် သုံးလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစိတ်မချမ်းသာစရာ အလုပ်ကို ကြာရှည်ခံခဲ့မနေကြဘဲ အောက်ပါအတိုင်း ပြီးဆုံးအောင် တောင်ရွက်လေသည်။ 'ကဲ မစွတာ ဆမစ်ထိုင်ပါဦး၊ အလုပ်လုပ်ချိန် တော့ ကုန်သွားပြီ၊ ခင်ဗျားအတွက် အလုပ်မရှိတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားကို အလုပ်

ကျတဲ့လအတွက်သာ ငှားထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား အသိပဲ မဟုတ်လား’ အစရှိသည်ဖြင့် ပြောပြီးလျှင် အလုပ်ရပ်စံလိုက်လေသည်။

ဤသို့ အလုပ်ရပ်စံခြင်းခံရသော သူများသည် အတော်စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုလူများသည် စာရင်းစစ်အလုပ်တွင် တစ်သက်လုံးလုပ်လာကြသော သူများဖြစ်ရာ သူတို့ကို ဤကဲ့သို့ ခပ်လွယ်လွယ်ပြောကာ ထုတ်ပစ်သော အလုပ်တိုက်ပေါ်တွင် ခင်မင်တွယ်တာလိုသောစိတ်များ ကုန်ခန်းကြလေသည်။

ထိုအလုပ်ကျသည့် လများတွင် ခေါ်ထားသည့် စာရင်းစစ်များအား အလုပ်ရပ်စံရမည့်အခါ သူတို့ကို ခင်ခင်မင်မင်ဖြစ်အောင်ပြောဆိုပြီးမှ အလုပ်ရပ်စံရန် အကြံပြုမိ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို တစ်ယောက်စီ အခန်းထဲသို့ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ် သူတို့လုပ်ခဲ့သည့် အလုပ်ကို သေချာစွာ စစ်ဆေး၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးမှ ထိုသူသည် အလုပ်ကောင်းလျှင် ‘မစ္စတာစမစ်၊ ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်က အင်မတန်ကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားကို နယူးဝပ်’ကို ပို့လိုက်တုန်းက အတော်ကလေး မှားလွှားတာပဲ၊ အလုပ်က အလွန်ခက်ပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အင်မတန် ကောင်းအောင် လုပ်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီဟာ ခင်ဗျားရဲ့အလုပ်ပေါ်မှာ အင်မတန် ဂုဏ်ယူကြောင်းကို ခင်ဗျား သိစေချင်တယ်၊ ခင်ဗျားမှာ အရည်အချင်းတော့ ရှိပြီ၊ ဒီအရည်အချင်းနဲ့ဆိုရင် ဘယ်မှာပဲ အလုပ်တိုလုပ်လုပ် ရှေ့ကို အပိုကြီး ကြီးပွားဖို့ ရှိတာပဲ။ ဒီကုမ္ပဏီက ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်ကို အင်မတန် စိတ်ချတယ်၊ ခင်ဗျားကို ထားနိုင်တဲ့အခါမှာ ပြန်ထားဖို့ အမြဲတမ်း ကြံစည်လျက်ရှိပါတယ်၊ ဒီအကြောင်းကိုလဲ ဘယ် တော့မှ မမေ့ပါနှင့်’ အစရှိသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြောပြလိုက်၏။

ဤကဲ့သို့ ပြောလိုက်သောအခါ ထိုလူများ၏ စိတ်ထဲတွင် အယုံနှယ် ဖြစ်သွားသလဲ။ သူတို့တွင် တမင်သက်သက် အညှဉ်းခံရသည် ဟူသော စိတ်ထားများ မရှိကြတော့ပါ။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့မှာသာ အလုပ်ရှိခဲ့ပါလျှင် သူတို့ကိုဆက်၍ ခန့်ထားမှာပဲဟု ယုံကြည်လျက်ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို နှိုင်းရန် အလုပ်များ ပေါ်လာကြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နှင်ပင် ပြန်လာကြလေသည်။

ကွယ်လွန်သူ ဒွိုင် မောရီး^၁ တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သတိမတတ် ပြတ်မတတ်ဖြစ်နေသော ရန်သူများကို တည်အောင် လုပ်ပေးနိုင်သည့် အစွမ်း ကောင်း တစ်ခု ရှိလေသည်။ မည်ကဲ့သို့ တည်အောင် လုပ်ပေးသနည်း။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး၏ ဖန်ကန်၍ တရားသောအချက်များကို တွေ့ဆောင်ရှာဖွေပြီး နောက် ထိုအချက်များကို အထူးဂရုပြု၍ ချီးကျူးပြီးလျှင် ထိုအချက်များကို ထင်ရှားအောင်ပြုလုပ်၏။ မည်ကဲ့သို့ပင် ခေ့စပ်၍ ပြီးစီးသွားသည့် ဖြစ်စေ မည်သည့်ဘက်ကိုမျှ မှားသည်ဟု မစွပ်စွဲချေ။

ဤကဲ့သို့ တစ်ဖက်သားအား မိမိ၏ ဂုဏ်ကို ပြန်၍ ဆယ်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ပေးသောနည်းသည် ကြွေးမြန်သူတိုင်းလက်ကိုင်ထားသော နည်းဖြစ်လေ သည်။

ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းသို့ရောက်နေသော လူကြီးများသည် တစ်ဖက်သားကို နှိမ်ပြီးလျှင် မိမိတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ချီးကျူးခြင်း မပြုကြပေ။ သာဓက တစ်ခု ထုတ်၍ ပြပါအံ့။

လူတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး နှစ်ယောက်ရောယှက်ပေါင်းများစွာ အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက် ခဲ့ကြပြီးနောက် တူရကီ လူမျိုးတို့သည် ဂရိလူမျိုးများကို သူတို့ပိုင် တူရကီ မြေပြင်မှ ဟစ်ခါတည်း နှင်ထုတ်ပစ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ဆွဲလိုက်၏။

တူရကီတို့၏ ခေါင်းဆောင် မူးတောဟာ ကီးမာ^၂ သည် သူ၏ စစ်သား များသို့ 'သင်တို့၏ နောက်ဆုံး ချီတက်ရမည့် စခန်းသည် ပြေထဲ ပင်လယ် ကမ်းခြေပင် ဖြစ်လေသည်' ဟု နိတ်ကို မြှင့်တင်ပေးပြီးလျှင် ဂရိ လူမျိုးတို့နှင့် စစ်မက် အကြီးအကျယ်တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ထိုစစ်ပွဲတွင် တူရကီဘက်မှ နိုင်၍ ဂရိလူမျိုးတို့၏ စစ်ဗိုလ်ကြီးများဖြစ်သော ထရီကောကပ်ပစ်^၃ နှင့် ဒိုင်ဒွန်နစ်^၄ တို့သည် လက်နက်ချရန် ကီးမာရှိရာစခန်းသို့ လာခဲ့ကြရာ တူရကီ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် စစ်ရုံးသော ဂရိစစ်သားတို့ကို အမျိုးမျိုးကျိန်ဆဲကြ၏။

၁။ Dwyght Morrow
 ၂။ Turks
 ၃။ Mustapha Kemal
 ၄။ Diconopolis
 ၅။ Diodia

မိတ္တဝေဝ နိကာ

၃၁၇

သို့ရာတွင် ကီးမာမှာမူကား စစ်နိုင်သည့် လက္ခဏာကို အရိပ်အမြွက်မျှ
မပြုခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် သူ၏ အခန်းထဲသို့ ဂရိ စစ်ဗိုလ်ကြီးများဝင်လာသောအခါ
သူကိုယ်တိုင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုကာ 'ထိုင်ကြပါ၊ ထိုင်ကြပါ၊
အတော်ပဲ ခရီးပန်းလာကြတယ်ထင်တယ်' ဟု ပြော၏။ အနည်းငယ် တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးပြီးနောက် 'စစ်ပွဲဆိုတာ ကစားသလိုပဲ၊ တစ်ခါတလေလဲ အတော်ဆုံး
လူတွေဟာ ရွုံးကြတာမျိုးပဲ' ဟူ၍ စစ်သား တစ်ဦးက စစ်သား တစ်ဦးသို့
ပြောသည့် အနေမျိုးဖြင့် ပြောလေသည်။

စစ်အကြီးအကျယ် နိုင်နေစဉ်ပင် ကီးမာသည် ဤဥပဒေသ အမှတ်
၅ ကို သတ်ရသေး၏။ ထို့ကြောင့် ဂျွန်ပီတို့အတွက် ထိုဥပဒေသသည်ကား
တစ်ဖက်သားအား သူ့စုလုံးကိုသူ ပြန်ဆယ်ပါစေ။

အခန်း ၆

အောင်မြင်ရန် တွန်းတင်ပေးနည်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိဘာလီနှင့် သိကျွမ်းခဲ့ဖူး၏။ သူ့တွင် မြင်းနှင့် ခွေးဆပ်ကပ် တစ်ခုရှိ၍ ဆပ်ကပ်ပွဲများ ပြုကြီးများနှင့် တစ်သက်လုံးလှည့်လည်လျက် ရှိလေသည်။ သူ၏ ခွေးများကို သူ့ကိုယ်တိုင် သင်ကြားပြသလျက် ရှိစဉ် ထိုင်၍ ကြည့်ရသည်မှာ အလွန် နှစ်သက်စရာ ကောင်းပေသည်။ အကယ်၍ ခွေးတစ်ကောင်သည် တိုးတက်လာသည့် လက္ခဏာအနည်းငယ်ပြလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပီသည် ထိုခွေးကို ကျောသပ်ရင်သပ်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် အစားအသောက် များကျွေး၊ နောက်ထပ် ကြိုးစားချင်အောင် ချီးကျူးလျက် ရှိ၏။

ဤနည်းသည် အဆန်းမဟုတ်ပါ။ တိရစ္ဆာန်များကို သင်ကြားပြသပေး ရသော သူတိုင်းပင် ကမ္ဘောက္ခာက စပြီးလျှင် ဤနည်းကို အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ခွေးများကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲရန်အတွက် သုံးသော နည်းများကို လူအများအား ပြောင်းလဲပြုပြင်ရန်အတွက် အဘယ့်ကြောင့်မသုံးကြသနည်းဟု ကျွန်ုပ်တို့တို့မျှ မရအောင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ခွေးများကို ပြုပြင်ရာ၌ ကျာပွတ်အစား အမဲ သား ငါးကို အဘယ့်ကြောင့် မသုံးဘဲ နေမည်နည်း၊ ပြစ်တင်မောင်းမဲမည့် အစား ချီးကျူးခြင်းကို အဘယ့်ကြောင့် မသုံးဘဲ နေမည်နည်း၊ တိုးတက်လာသည့် အရပ် နှစ်ဖက်အနည်းငယ်လောက် ပြုလုပ်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီးကျူးကြပါစို့။ ဤနည်းသည် တစ်ဖက်သားကို တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်လာအောင် ကြိုးစားရန် တွန်းတင်ပေးမည် ဖြစ်၏။

ဆင်းဆင်း^၁ ထောင်ကဲ့သို့ အလွန်အလွန်ဆိုးသွမ်းသောရာဇဝတ်သားများ၊
နေထိုင်ကြသည့်နေရာမျိုး၌ပင်လျှင် အနည်းငယ် တိုးတက်လာသည့် လက္ခဏာကို
ပြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ချီးမွမ်းလိုက်ခြင်းသည် အလွန် တာသွားသည့်
အကြောင်းကို ထောင်ပိုင် လူပီ အီ လောန် ကိုယ်တိုင်တွေ့ခဲ့ဖူး၏။ သို့ကြောင့်
ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပေးလိုက်သော စာတစ်စောင်တွင် 'အကျဉ်းသမားများ၏
အကူအညီကို ရရန်နှင့် သူတို့ကို လူကောင်း ပကတိ ပြန်၍ ဖြစ်လာအောင်
ပြုလုပ်ရန်အတွက် သူတို့၏ ကြိုးစားချက်များကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြစ်တင်မောင်းမဲ
ခြင်းထက် သင့်တော်သော ချီးကျူးခြင်းက ပို၍ ခရီးရောက်သည်ကို ကျွန်ုပ်
တွေ့ခဲ့သည်' ဟု လောန်သည် ထုတ်ဖော် ရေးသားထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆင်းဆင်းထောင်သို့ တစ်ခါမျှ မကျမှူးပါ။ ယနေ့ထက်တိုင်
မကျသေးဘူးဆိုပါတော့။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ် လူမှန်းသိသည့်နေ့ကစ၍ လွန်ခဲ့
သော ရက်များကို ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင် ချီးမွမ်း မကားကြောင့် ကျွန်ုပ်၏
နောင်ရေးမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်ကို ယခုထက်တိုင်
မြင်နိုင်ပါသေးသည်။ သင့်သည်လည်း သင့်ကိုယ်ကိုကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ မပြောနိုင်ပေ
ဘူးလား။

သာဓက တစ်ခုကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြပါဦးအံ့။ နှစ်ပေါင်း ၅၀ လောက်က
အသက် ငယ်နှစ်အရွယ် လူမငယ်လေးတစ်ဦးသည် နေပယ်^၂ မြို့ရှိ အလုပ်ရုံ
တစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် သီချင်းဆိုသမားတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့်
အသက်မွေးလို၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ ဆရာသည် 'ဟေ့ မင်း သီချင်း မဆိုနိုင်
ပါဘူးကွာ၊ မင်းအသံဟာ ကောင်းတာလဲ မဟုတ်ဘူး။ တရုတ်ကပ်ကြားထဲက
လေတိုးဝင်နေတဲ့ အသံလိပ်' ဟု ပြောပြီးလျှင် ထိုသူငယ်၏ အကြံကိုဖျက်၏။

သို့ရာတွင် မိခင်ဖြစ်သူ တောသူမကြီးက 'ငါ့သား အားမငယ်နဲ့၊
ဘယ်သူ့ဘာပြောပြော ငါ့သားရဲ့ အသံဟာ ကောင်းတယ်၊ စိတ်မပျက်ပါနဲ့ကွယ်'
ဟု မိမိသားငယ်ကို ယုယလိုက်ထွေး အားပေးစကားကို ပြောကြားပြီးလျှင်

၁။ Sing Sing
၂။ Naples

ထိုသားငယ်အား ဂီတပညာသင်ကျောင်းတွင် သင်ကြားနိုင်စေရန်အတွက် မိခင်ကိုယ်တိုင် အပင်ပန်းခံ၍ စရိတ်စကကို ရှာဖွေထောက်ပံ့၏။ ထိုမိခင်၏ ချီးမွမ်းခြင်း အားပေးစကား ပြောကြားခြင်းတို့သည် ထိုသုငယ်ကလေး၏ နောင်ရေးကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲစေလေသည်။ ထိုသုငယ်၏ အကြောင်းကို သင်သည် ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပေမည်။ သူ့နာမည်သည် ကရုဏ်းဆို၍ ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာလောက်က လန်ဒန်မြို့ရှိသုငယ်တစ်ဦးတွင် စာရေးဆရာ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ ပြင်းပြစွာ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် စာရေးဆရာဘဝနှင့် ထိုသုငယ် တို့၏ စပ်ကြားတွင် ပင်လယ်ခြားလျက် ရှိ၏။ ခြားနေပုံကို ပြောပြပါအံ့။ ထိုသုငယ်သည် စာဆို၍ လေးတန်းအထိသာသင်ကြားဖူးလေသည်။ သူ့ဖခင် ဖြစ်သူမှာလည်း ကြွေးမပေးနိုင်သောကြောင့် ထောင်ကျလျက် ရှိ၏။ ထိုသုငယ် ကိုယ်တိုင်လည်း ထမင်းကိုပင် နှပ်စေ့အောင် မစားရပေ။ နောက်ဆုံး၌ အလွန် ကြွက်ကုတ်ပေါများသော ဂိုဏ်းတစ်ခုတွင် ဝုလင်းတံဆိပ်ကပ်နေ ရသော အလုပ်တစ်ခုကို ရရှိ၏။ ညဘက်တွင်လန်ဒန်မြို့ရှိ ဆခြားတေလေကလေး နှစ်ဦးနှင့်အတူ အပြန်ညစ်ပေနေသော အခန်းထဲ၌ အိပ်၏။ သူ့အရေးအသားကို သူကိုယ်တိုင် စိတ်မချသောကြောင့် မည်သူမျှ ဝိုင်း မလှောင်နိုင်အောင် ညှို့နက်သန်းဆိုင် လူခြေတိတ်ချိန်တွင် တစ်ယောက်တည်း တိတ်တဆိတ်ထ၍ သူ့ဝတ္ထုများကို သတင်းစာတိုက်များသို့ ပို့ရန် စာတိုက်ပုံးထဲသို့ထည့်လေ့ရှိ၏။ သူ့ဝတ္ထုများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပယ်ချခြင်း ခံရခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ ဝတ္ထုတစ်ခုကို သတင်းစာတိုက် တစ်တိုက်မှ လက်ခံလိုက်၏။ ထိုဝတ္ထု အတွက် ပိုက်ဆံတစ်ပြားမျှ မရချေ။ သို့ရာတွင် ထိုဝတ္ထုကို ရွေးချယ်လိုက်သော အယ်ဒီတာသည် သူ့ကိုချီးမွမ်းလိုက်၏။ သူ၏ စွမ်းရည်သတ္တိကိုအသိအမှတ် ပြုလိုက်၏။ ဤကဲ့သို့ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသဖြင့် ဝမ်းသာလုံးဆိုနေသော ကြောင့် သူ့ပါးပေါ်သို့ မျက်ရည်ဖူး စီးကျလျက် ခြေဦးတည်ရာသို့ အတော်ကြာစွာ လျှောက်နေမိ၏။

သူ့ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းဖြင့် သူ ရရှိသော ချီးမွမ်းခြင်း၊ သူ့ အရည်အချင်းကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းတို့သည် သူ၏ နောင်ရေးကို လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲပစ်လိုက်၏။ အကယ်၍သာ ဤကဲ့သို့ ချီးမွမ်းခြင်းကို မခံခဲ့ရပါလျှင် သူ့တစ်သက်လုံးကြွက်ပေါသော အလုပ်ရုံများထဲတွင် မူလင်း တံဆိပ်ကပ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ရတော့မည်ဖြစ်၏။ ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းကိုလည်း သင် ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပေမည်။ သူ့နာမည်မှာ ကမ္ဘာကျော် ဝတ္ထုရေးဆရာကြီး ချား ဒစ်ကင်း^၁ မှ ပင် ပြစ်လေသည်။

နှစ်ပေါင်း ၅၀ လောက်က လန်ဒန်မြို့ရှိ ကုန်တိုက်တစ်တိုက်တွင်စာရေး အလုပ်ကို လုပ်နေသော သူငယ်တစ်ဦး ရှိလေသည်။ သူသည် နံနက် ငါးနာရီ အချိန်တွင် ထ၍ ကုန်တိုက်ကို တပြက်စည်းလဲပြီးနောက် တစ်နေ့လျှင် ၁၄ နာရီကု ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ရသည်။ ထိုအလုပ်သည် အလွန်ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ ကောင်းသောကြောင့် သူသည် ထိုအလုပ်ကို အလွန် ရွံရှာ ဖုန်းတီးလေသည်။

နှစ်နှစ်လောက် ကြာသောအခါ ထိုသူလုပ်ကို ကြာညည် သည်းမခံနိုင်တော့ သဖြင့် တစ်နေ့နံနက်တွင် အိပ်ရာမှ ခပ်စောစောထ၍ နံနက်စာ စားပြီးသည် တိုင်အောင်မစောင့်ဘဲ ၁၅ မိုင်မျှဝေးသော အရပ်ရှိ သူများအိမ်တွင် အငှား လုပ်နေရရှာသော မိခင်ထံသို့ ခြေကျင် လျှောက်သွား၏။

သူ့မိခင်သို့ အကြောင်းအလုံးစုံ ပြောပြီးလျှင် စိတ်ထဲတွင် အောင်၍ မထားနိုင်သောကြောင့် ဂျိတ်ကြီးတင် ငိုကြွေး၏။ ထိုစဉ်တွင် အလုပ်ပြန်လုပ် ရလျှင် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေမည် ဟူ၍လည်း သူ့မိခင်ကို ပြောပြ၏။ ထို့နောက် သူသည် လောကကြီးကို ငြီးငွေ့သဖြင့် အသက်ရှင်၍ မနေချင် တော့ကြောင်း သူ၏ ဆရာမောင်းထံသို့ သနားစဖွယ် ရည်လျားသော စာတစ်စောင်ကို ရေးသားလိုက်၏။ သူ၏ ဆရာသည် သူ့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် 'ငါ့တပည့်လိုညက်မျိုးနဲ့ တရေးအလုပ်နဲ့လဲ မတော်ပါဘူးကွာ၊ ဒါထက် အလုပ်ကောင်း မရသေးခင် ဆရာကျောင်းမှာပဲ ဆရာ ဝင်လုပ်သေးတာပေါ့' အစရှိသည်ဖြင့် ချီးကျူး၍ သူ့ကို ဆရာခန့်လိုက်၏။ ဤကဲ့သို့ ချီးကျူးလိုက် ခြင်းသည် ထိုသူငယ်၏ နောင်ရေးကို တစ်မျိုးတစ်မုံ ပြောင်းလဲလိုက်သဖြင့် အံ့ကလိပ်စာပေသမိုင်းတွင် စာတင်ရမည့်သူတစ်ဦး ထွန်းကားပေါ်ပေါက်လာ ခဲ့လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသူငယ်သည် ထိုအချိန်အခါကစ၍ ယနေ့အထိ စာအုပ် ၇၇ အုပ်ထက်ပနည်း ရေးသားခဲ့ပြီးလျှင် ထိုစာအုပ်များမှ

၁ Charles Dickens

ဒေါ်လာတွေတစ်သိန်းကျော် ရရှိပြီးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ့အကြောင်းကိုလည်း သင်သည် ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပေမည်။ သူ့နာမည်သည် အိပ်မံရုံ 'ဂျီ ဝဲ' ဖြစ်လေသည်။

၁၉၂၂ ခုနှစ်လောက်က ကယ်လီဖိုးနီးယားတွင်^၁ ဆင်းရဲသော လင်မယားနှစ်ဦး ရှိ၏။ ယောက်ျားလုပ်သူသည် တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ခု၌ ဘုရားရှိခိုးသီချင်းများကို သီဆိုရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မင်္ဂလာဆောင်များ ရှိလျှင်လည်း 'ယုံပါကွယ် မောင့်သက်လွယ်' ကဲ့သို့သော သီချင်းကို သီဆိုသဖြင့် ဒေါ်လာငါးပြားလောက် ရလေသည်။ သူသည် အလွန်ဆင်းရဲလွန်းသောကြောင့် မြို့ထဲတွင် မနေနိုင်ရှာဘဲ စပျစ်သီးခြံ၏ အလယ်တွင် ဆောက်ထားသော အိမ်စုတ်ကလေးတစ်ခုတွင် ငှား၍နေရလေသည်။ သူ၏ အိမ်လခမှာ တစ်လမှ ၁၂ ဒေါ်လာခွဲသာ ပေးရသော်လည်း မှန်မှန်မယေးနိုင်သောကြောင့် ၁၀ လခ လောက် သူ့အပေါ်တွင် အကြေးတင်လျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်လခ အကြေးများကို ကြွေးအောင် စပျစ်သီးများကို ခူးပေးခဲ့ရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စပျစ်သီးမှ လွဲ၍ အခြားစားစရာ မရှိခဲ့ပေ။ ထိုသူသည် စိတ်အပျက်ကြီးဖျက်လျက် ရှိသောကြောင့် မိမိ၏ သီချင်းဆိုသောအလုပ်ကို စွန့်ပြီးလျှင် မော်တော်ကားကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် အသက်မွေးတော့အံ့ဟု စိတ်ကူးလျက်ရှိစဉ် ရုပ်ဝတ်ဟယုး^၂ နှင့် စတွဲရ၏။ ဟယုးက 'မင်းအသံနဲ့ ရှေ့ကို အစွဲကြီး ကြိုးပွားနိုင်တယ်။ နယူးယောက်မြို့မှာ မင်းအသံအတွက် ကျကျနနသွားသင်ပါလား'ဟု ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေသည်။

ထို ချီးမွမ်းအားပေးသော စကားသည် ထိုသူငယ်၏ နောင်ရေးကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးလိုက်လေသည်။ ထိုစကားကိုကြားရသည့်နှင့် အားတက်လာသောကြောင့် ဒေါ်လာပေါင်း ၂,၅၀၀ကို ခွေးယူဗြီးလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သို့ထွက်လာခဲ့၏။ ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းကို သင်သည် ကြားဖူးပေမည်။ သူ့နာမည်မှာ လောရင် တစ်ဗက်^၃ ဖြစ်လေသည်။

၁။ H.G. Wells
၂။ California
၃။ Old Promise me
၄။ Rupert Hughes
၅။ Lawrence Tibbel

သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့လျက်ရှိကြသော သူများကို သူတို့ စွမ်းရှိသရွေ့ စွမ်းဆောင်နိုင်အောင် ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားပေးနိုင်လျှင် ထိုသူများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရုံသာမက လူသစ်ပကတိဖြစ်အောင်ပင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်၏။

ဤစကားကို ကြားပြောသောစကားဟု ထင်ပါသလား။ ကြားသည်ဟု ထင်ပါလျှင် သမေဓီကန်ပြည်၏ အကျော်ကြားဆုံးသော စိတ်ပညာ ပါရဂူကြီး ပရောဖက်ဆာ ဝီလျံဂျိမ်း ပြောသည့် စကားများကို အောက်တွင်ဖတ်ကြည့်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိသော အစွမ်းများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့တောင်ရွက်နေပုံကို တကြည့်လိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ တစ်ပိုင်းတစ်စသော နိုးသေးသော သူများနှင့် တူနေပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိသော လူအား ဉာဏ်အားများကို အနည်းငယ်မျှလောက်သာ အသုံးပြုလျက်ရှိကြသေး၏။ ထိုအကြောင်းကို ရှင်းပြရလျှင် လူတို့သည် မိမိတို့၌ ရှိသော အစွမ်းထက် လျော့၍သာ အစွမ်းပြကြသည်ဟု ဆိုရပေမည် ဖြစ်၏။ လူတို့တွင် သူတို့အသုံးပြုရမုန်းပင် မသိသေးသော စွမ်းရည်သတ္တိများ အများအပြားဝင် ရှိသေး၏။

ဟုတ်တယ်။ ယခုလို ဤစာကို ဖတ်လျက်ရှိသော သင့်မှာပင်လျှင် သင့်ကိုယ်တိုင်သုံးရမုန်း မသိသေးသော စွမ်းရည်သတ္တိပေါင်းများစွာ ရှိလေသည်။ ထိုစွမ်းရည်သတ္တိများထဲမှ တစ်ခုသော စွမ်းရည်သတ္တိသည် အခြားမဟုတ်။ တစ်ဖက်သားကို အစွမ်းကုန်တောင်ရွက်အောင် ချီးမွမ်းစကားများဖြင့် တွန်းတင်ပေးနိုင်သော မျက်လှည့်ကံသို့ စွမ်းသည့် သင်၏ စွမ်းရည်သတ္တိပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကင်း စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ်ချောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၆ သည်

တစ်ဖက်သား၏ တိုးတက်မှု အနည်း အများကို ပမော့ မထားဘဲ ချီးကျူးပါ။ ထိုသို့ ချီးကျူးသောအခါ လက်ရက်ရောရော ရှိပါစေ။

အခန်း ၇

သု.ကိုယ်ကို သူ အထင်ကြီးပါစေ

နယူးယောက်မြို့ စကားစသေးရပ်စရူးစတားလမ်း၊ အမှတ် ၁၇၅ နေ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ မစ္စကီ အားနက်ဂျင့် သည် အစစစံ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အိမ်တွင် ခိုင်းရန် ငှားလိုသဖြင့် သူငယ်မလေး တစ်ဦးအား ရွေးလာမည့် တနင်းလာနေ့တွင် အိမ်အရှောက်လာခဲ့ရန် ဖွဲ့ကြားလိုက်၏။ ထိုအတောအတွင်း မစ္စကီကသည် ထိုသူငယ်မကလေး ရှေးက အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသော အိမ်တစ်အိမ်သို့ တိုသူငယ်မ၏ အကြောင်းကို တယ်လီဖုန်းနှင့် လှမ်း၍ ဖုန်းစမ်း၏။ ကြားရသော သတင်းမှာ မိတ်ကျေနပ်ဖွယ်ရာ မရှိချေ။ တနင်းလာနေသို့ ရောက်၍ အစစစံမကလေးသည် အလုပ်ဆင်းသောအခါ 'နယ်လီရော၊ ညည်းအရင်တုန်းက နေခဲ့ဖူးတဲ့ အိမ်ကို တစ်နေ့တုန်းက တယ်လီဖုန်းနဲ့ လှမ်းပြီးတော့ ညည်းအကြောင်းကို ငါ မေးကြည့်တယ်၊ အဲဒီအိမ်က မိန်းမကြီးက ညည်းဟာ ရိုးလဲ၊ ဖိုးပါရဲ့တဲ့၊ စိတ်လဲ ချရပါရဲ့တဲ့၊ အချက်အပြုတ်လဲ ကောင်းပါရဲ့တဲ့၊ ကလေးတွေကိုလဲ အထိန်းကောင်းပါရဲ့တဲ့၊ သို့သော် ညည်းဟာ ယုဒကျကျ နဲ့ နေတတ်တယ်တဲ့၊ နောက်ပြီးတော့ အိမ်တွေ တာတွေကိုလဲ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း မထားတတ်ဘူးတဲ့၊ ခု ညည်းကို မြင်ရတော့ ဒီမိန်းမဟာ ညည်း အပေါ်မှာ မဟုတ်မတရားပြောတယ်လို့ ငါ ယူဆတာပဲ၊ ကဲ ကြည့်လော။ ညည်း ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေကလဲ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိတယ်၊ ဒါကို ဘယ်သူမဆို မြင်နိုင်တာပဲ၊ ညည်းကိုညည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေသလို အိမ်ကိုလဲ သပ်သပ်ရပ်ရပ်

ထားမယ်လို့ ငါတော့ လောင်းရဲတယ်အေ၊ ညည်းနဲ့ငါတော့ တည့်မှာပဲအော့^၁
အစရှိသည်ဖြင့် မစွက် ဂျင့်သည် အစေခံမကလေး နယ်လီကို ပြောပြ၏။

တည့်မည်ဟု ပြောသည့်အတိုင်းကောင်းစွာ တည့်ကြ၏။ မစွက်ဂျင့်က
ချီးကျူးထားသည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်စေရန် တစ်နေ့လျှင် တစ်နာရီလောက်ပို၍
သိမ်ကိုရှင်းလင်းအောင် လုပ်ပေးရလျှင်လည်း လုပ်ပေးမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
မစွက်ဂျင့်၏ အိမ်သည် ဖိတ်ဖိတ်တောက်လျက် ရှိလေသည်။

‘ယောက္ခယူအားဖြင့် လူများက သူတို့ကို အထင်ကြီးနေလျှင် သော်လည်း
ကောင်း၊ သူတို့၏ စွမ်းရည်သတ္တိတစ်ခုကို သင်ကိုယ်ကိုက အထင်ကြီးနေသည့်
အကြောင်းကို ပြလျှင်သော်လည်းကောင်း သင်ခိုင်းစရာကို လွယ်လွယ်နှင့်
လိုက်နာဆောင်ရွက်တတ်လေသည်’ဟု ဆော်လဒ် လိုကို မိုးတစ် အလုပ်ရုံကြီး^၂
၏ မန်နေဂျာ ဖြစ်သူ ဆယ်မျူရယ် ဗိုကလိန်^၃က ထုတ်ဖော်ပြောဆိုဖူးလေသည်။

အထိုချုပ် ပြောရမည်ဆိုသော် လူတစ်ဦးကို မိမိ အလိုရှိသော ကိစ္စ
တစ်ခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စွမ်းစွမ်းတမ်း ဆောင်ရွက်စေချင်လျှင် ထိုကိစ္စမျိုးကို
ဆောင်ရွက်ရာ၌ ထိုသူသည် အထူးကျွမ်းကျင်သည်ဟူသော အနေမျိုးသို့ ရောက်
အောင် ပြောပါလေ။

‘သင့်ကိုယ်မှာ သမာဓိမရှိလျှင် ရှိချင်ယောင်ဆောင်ပါ’ဟူ၍ ရှိတ်စပီးယား
က ပြောခဲ့ဖူးလေသည်။ သမာဓိ မရှိသော လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၌ သမာဓိ
ရှိစေချင်လျှင် ထိုသူ၌ သမာဓိ ရှိသည်ဟူ၍ ယူဆပြီးလျှင် ဤကဲ့သို့ သမာဓိ
ရှိသည်ဟု ယူဆကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုရလျှင်
မကောင်းပေဘူးလား၊ တစ်ဖက်သားကို သိဖို့ တင်ပေးပါ။ ထိုသို့ သိဖို့တင်
ပေးသည့်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်အောင် ထိုသူသည် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေလိမ့်မည်။

‘ဗေယတာလင့်နှင့် ကျွန်ုပ် နေထိုင်ခဲ့ရင်’^၄ စာအုပ်ထဲတွင် အလွန်ဆင်းရဲ
လှသော ဘယ်လ်ဂျီယံ တောသူမလေးတစ်ဦး၏ အံ့သြလောက်အောင်ပြုပြင်
ပြောင်းလဲလာပုံကို ကျော့ဂျက် လေဗလန်စ်^၅ စာရေးဆရာမကြီးသည် အောက်ပါ
အတိုင်း ရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။

၁။ The Baldwin Locomotive Works
၂။ Samuel Vauclain
၃။ Souvenirs, My Life With Masterlinck
၄။ Georgette Leliane

အနီးအနားရှိ ဟိုတယ်သို့ တစ်ဆင့်မှ သူငယ်မလေး တစ်ဦးသည် ကျွန်မထံသို့ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များ ယူလာလေသည်။ သူ့နာမည်မှာ ပန်းကန်ဆေးသူမကလေး မေရီ ပင် ဖြစ်လေသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ခေါ်သနည်းဆိုသော် အိမ်တစ်အိမ်၏ မီးဖိုချောင်တွင် ပန်းကန်ဆေးခြင်းဖြင့် အလုပ်စ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသူငယ်မကလေးသည် မျက်စိကလည်း ဓမ္မ၊ ခြေကလည်းကောင်း၊ နဖူးလည်းကောင်းလျက်ရှိရာသည်အထဲတွင် စိတ်ထားကလည်း အလွန်ဆိုးသဖြင့် ဘီလူးမကလေးသဖွယ် ထင်မှတ်ရ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်မပို့ မှန်ဟင်းခါးပန်းကန်ကို သူ၏ နီကြမ်းသော လက်ထဲတွင်ကိုင်လျက်ရှိစဉ် ‘မေရီ ညည်းကိုယ်ထဲမှာ အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် ကျွန်ုပ်တို့ကောင်းရတနာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ညည်း မသိဘူး’ ဟူ၍ ကျွန်မက ပြောလိုက်၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ လက်ထဲက ပန်းကန်ပြားလွှတ်ကျ သွားမည် စိုးသောကြောင့် မေရီသည် မိမိလက်ကို အနိုင်နိုင် ထိန်းထားရ၏။ ထို့နောက် မေရီသည် ပန်းကန်ပြားကို စားပွဲပေါ်တွင် အသာတင်လိုက်ပြီးလျှင် သက်မကြီးချ၍ ‘ရှေးတုန်းက ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ အလကားပဲလို့အောက်မေ့မိခဲ့ပါတယ်’ ဟု ပြန်ပြော၏။ ကျွန်မ၏ ပြောဆိုချက်ကို သူသည် အနည်းငယ်မျှ သံသယ မဖြစ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟူ၍ ပြန်လှန်စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းကိုပင်မလုပ်တော့ဘဲ သူ့အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် ကျွန်မ ပြောလိုက်သော စကားများကို စမြို့ပြန်လျက် ရှိ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ သူ့တန်ဖိုးကိုသူ အလွန်အကျွံယုံကြည်လျက်ရှိသောကြောင့် ရှေးအခါက သူ့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူများနှင့် လှောင်ပြောင်ကြသော သူများတို့ပင်လျှင် ရှေးကကဲ့သို့ မပြုရဲကြတော့ရုံသာမက သူ့ကိုပင်အနည်းငယ် အရေးတယူ ပြုလာကြရ၏။ ထူးဆန်း အံ့သြဖွယ် အကောင်းဆုံးသော အချက်မှာ အခြားမဟုတ်၊ ထိုနေ့မှ အစပြု၍ မေရီ၏ ရုပ်ရည်စွပ်ကပ်၊ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်မ ပြောသကဲ့သို့ သူ့ကိုယ်တွင်း၌ အဖိုးထိုက်တန်သော အရည်အချင်းများ ရှိသည်ဟု အကယ်ပင် ထင်မှတ်ပြီးလျှင် ရှေးအခါက ဖြစ်ခဲ့သလိုဖြစ်၊ ပစ်၍ ထားခဲ့သော မျက်နှာနှင့် ကိုယ်ကာယတို့ကို အထူးတလည်

ဂရုစိုက်၍ ပြုပြင်လေရာ ပြုပြင်ခြင်းနှင့် စိတ်ဓာတ်တို့၏ အဟုန်ကြောင့်
ရေမတွေ့ရသော ကြာပန်းပင်ကဲ့သို့ ရှေးက ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိသော သူ
ကိုယ်ကာယ ကလေးသည် ခိုနီပြည်ပြည် တစ်သွားတစ်ဖူး ပြစ်၍လာ၏။

နှစ်လလောက် ကြာသောအခါ ထိုနေရာမှ ကျွန်ုပ်သည် ထွက်ခွာ
သွားတော့မည်ဟု ပြင်ဆင်လျက်ရှိစဉ် မေရီသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာပြီးလျှင်
'ကျွန်မတို့ ဆရာတို့နဲ့ ကျွန်မ လက်ထပ်တော့မယ်၊ သခင်မရဲကျေးဇူးဟာ
အင်မတန် ကြီးလှပါတယ်'ဟူ၍ ကျွန်မကို ပြောပြ၏။ ကျွန်မ
ပြောလိုက်သော စကား လေးငါးခွန်းသည် မေရီ၏ ဘဝကို အသစ်ပြုပြင်
ပြောင်းလဲ ပေးလိုက်လေသည်။

ကျော့ကျက် လေ့စလန်းသည် ပန်းကန်ဆေးသူမလေး မေရီကို သိဒ္ဓိ
တင်ပေးလိုက်သဖြင့် ထိုသို့ သိဒ္ဓိတင်ပေးလိုက်ခြင်းသည် မေရီ၏ ဘဝကို
အသစ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲ လိုက်စေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ပြင်သစ်ပြည်ရှိ အမေရိကန် ခြေကွင်းစစ်သားများကို ပြုပြင်ရာ၌
ဟင်နရီ ကလေး ရစ်ဇနားဆိုသူသည် ဤနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။

ဂျိမ်း ဂျီ ဟာဇော့ဆိုသူ လူချစ်လူခင်အများဆုံး အမေရိကန်စစ်ဗိုလ်ချုပ်
ကြီးသည် ရစ်ဇနားနှင့် တွေ့ဆုံကာ ပြင်သစ်ပြည်ရှိ နှစ်သန်းကျော်မျှရှိသော
အမေရိကန်စစ်သားများသည် သူတွေ့ခဲ့ရသောစစ်သားများထဲတွင် အစင်ကြယ်
ဆုံးနှင့် သူစိတ်တိုင်းအကျဆုံးသော စစ်သားများဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆို
ဖူးလေသည်။

ဤစကားသည်အလွန်အမင်းဂိုဏ်း ချီးကျူးထားသော စကား ဖြစ်ကောင်း
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ရစ်ဇနားသည် ထိုစကားကို မည်ကဲ့သို့အသုံးချသည်
ကြည့်ကြည့်စို့။

'စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဤကဲ့သို့ပြောပူသည်အကြောင်းကို စစ်သားများ
အား ပြန်ပြောပြရန် ကျွန်ုပ်သည် မမေ့ချေ။ ဤစကားသည် မှန်မမှန်ကို
ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါပုးမျှ စစ်ကြော မေးမြန်းခြင်း မပြုချေ။ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပြောသည်အတိုင်းပင် စစ်သားများကိုယ်တိုင်က
မကောင်းစေကာမူ တာတော့လို စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ယောက်လုံးက ဤကဲ့သို့
ပြောဆိုသည်ကို စစ်သားများကြားရလျှင် သူတို့သည် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

၁၁ Henry Clay Risner
၂၀ James O. Harburn

ထင်သည်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်အောင် ခက်နဲကြိုးစားကြပေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

‘ဓမ္မပင် ဖြစ်သော်လည်း နာမည်တိုး တစ်ခု အပေးခံရလျှင် သောရသည့် လောကီ နာကြည်း၏’ ဟုသော စကားပုံဟောင်းတစ်ခု ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် တို့ဓမ္မကို နာမည်ကောင်း တစ်ခု ပေးလိုက်လျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို သင်ကိုယ်တိုင် စောင့်ကြည့်ပါ လော့။

များမကြာမီက အိတ်ချိန်း ဘုဗေးဗု အရာရှိ တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူး၏။ အိတ်ချိန်းဘုဗေးသည် အခြားမဟုတ်။ ပျော်ပွဲစားရုံ ၂၆ ရုံကို စီမံအုပ်ချုပ်ရာဌာန ဖြစ်လေသည်။ ထိုဌာနလက်အောက်ခံ ပျော်ပွဲစားရုံများတွင် စားသောက်ကြသောသူများထဲမှ ဆိုင်ရှင်သည် မည်ရွှေမည်မျှ ကျသည်ဟု တောင်းခံခြင်း မပြုချေ။ စားသောက်သောသူများက မိမိတို့စားသောက်သည့် အတွက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် တွက်ချက်ပြီးလျှင် ပေးသရွေ့ကို ဆိုင်ရှင်က ယူလေသည်။ အိတ်ချိန်းဘုဗေးကို ဝေရဠ နန္ဒမိက အစပြု တည်တောင်ခဲ့၏။ ထိုအချိန်အခါကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် လာရောက် စားသောက်သူများသို့ ဆိုင်ရှင်များက တစ်ခါမျှမျှ စာရင်းတွက်၍ မတောင်းပူးချေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအိတ်ချိန်း ဘုဗေး၏ အရာရှိ တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ ‘ခင်ဗျားတို့ ဆိုင်တွေမှာ လာပြီးစားတဲ့လူတွေကို စောင့်ကြည့် ပို့လူတွေ မထားရဘူးလား၊ လာစားကြတဲ့လူတွေအားလုံးဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လူကောင်းတွေချည်း မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျာ’ ဟု အံ့အားသင့်စွာနှင့် ကျွန်ုပ်က မေးလေသည်။

‘စောင့်ကြည့်ပို့လူတွေကို ကျွန်တော်တို့မထားပါဘူး၊ လိမ်ချင်တဲ့လူတွေလဲ လိမ်မှာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့တော့ မသိဘူး၊ သို့ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့စနစ်ဟာ လုပ်လို့တော့ ဖြစ်တာပဲ၊ အကယ်၍ ဒီစနစ်ဟာ လုပ်မဖြစ်ဘူးဆိုရင် နုလို့ နစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်အောင် ဘယ်နှယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ’ ထိုအရာရှိက ကျွန်ုပ်အား ပြန်ပြောမှူးလေသည်။

အိတ်ချိန်းဘုဗေးသည် လူတိုင်းစိုးသားမြှောင်မတ်သည်ဟု ယုံကြည် ကြောင်း လူတိုင်းအား သိစေလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူဌေးဖြစ်ဖြစ်၊ ဆင်းရဲသား

ဖြစ်ဖြစ်၊ သုတောင်းစားဖြစ်ဖြစ်၊ သူနီးဝဲဖြစ်ဖြစ် လူတိုင်းသည် သူတို့ကို ရိုးသားသည်ဟု သိဒ္ဓိတင်ထားသည့်အတိုင်း ရိုးသားမြတ်စွာ ဆက်ဆံကြ လေသည်။

‘ကလိမ်ချွတ်ခံဦးဦးနှင့် ဆက်ဆံရမည်ဆိုလျှင် ထိုကလိမ်ချွတ်ကို ကောင်း လာအောင် လုပ်ရန် နည်းတစ်နည်းသာ ရှိလေသည်။ ထိုနည်းမှာ အခြား မဟုတ်။ ထိုကလိမ်ချွတ်ကို သမာဓိရှိသော ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း တစ်ဦးကဲ့သို့ သဘောထား၍ ဆက်ဆံပါ။ ထိုသို့ဆက်ဆံခြင်းကို ခံရသောအခါ ထိုကလိမ်ချွတ်သည် အတော်ကြီးသွေးမြောက်ပြီးလျှင် ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး လူကောင်း တစ်ဦးအနေဖြင့် ပြန်၍ ဆက်ဆံပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို ယုံကြည်သော လူများလည်း ရှိသေးရုံဟူ၍ ဂုဏ်ယူပေလိမ့်မည်’ အစရှိသဖြင့် ဆင်းဆင်းတောင် ၏ ထောင်ပိုင်ကြီးဖြစ်သူ ကမ္ဘာကျော် လောဘ ဆိုသူက ထုတ်ဖော် ပြောဆို မှားလေသည်။ ထောင်ပိုင်ကြီးသည် ဆိုးပေ လိမ်ပေဆိုသော လူဆိုးလူလိမ် များနှင့် အမြဲတမ်းဆက်ဆံနေရသောကြောင့် သူ၏ အကြံပေးချက်မှာ အထူး လေးနက်လှပေသည်။

ဤအကြံပေးချက်မှာ အထူးမှတ်သားဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် တစ်ကြိမ် တပ်၍ အောက်တွင် ဖော်ပြ လိုက်ပါဦးအံ့။

ကလိမ်ချွတ်ခံဦးဦးနှင့် ဆက်ဆံရမည်ဆိုလျှင် ထိုကလိမ်ချွတ်ကို ကောင်းလာ အောင် လုပ်ရန် နည်းတစ်နည်းသာလျှင် ရှိလေသည်။ ထိုနည်းမှာ အခြား မဟုတ်။ ထိုကလိမ်ချွတ်ကို သမာဓိရှိသော ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း တစ်ဦးကဲ့သို့ သဘောထား၍ ဆက်ဆံပါ။ ထိုသို့ဆက်ဆံခြင်းကိုခံရသောအခါ ထိုကလိမ်ချွတ်သည် အတော်ကြီးသွေးမြောက်ပြီးလျှင် ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးလူကောင်း အနေဖြင့် ပြန်၍ ဆက်ဆံပေလိမ့်မည်။ သူ့ကို ယုံကြည်သောလူများလည်း ရှိသေးရုံဟူ၍ ဂုဏ်ယူပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးဆဲဘဲ ထိုသူ၏ အကျင့်စာရိတ္တကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးချင်လျှင် ဥပဇာသအမှတ် ၇ သည် တစ်ဖက်သားကို သိဒ္ဓိတင်ပေးပါ။

အမိန့် ၈

တစ်ပတ်သား၏ အပြစ်သည် ပြင်ရန် မခက်ခဲဟု ထင်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးပါ

များမကြာမီက ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ အသက် ၄၀ ရွယ် လူပျိုကြီးသည် အိမ်ထောင်ပြုရန် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ပြီးလေ၏။ သူနှင့် စေ့စပ်ထားသောမိန်းမက အကသင်ရမည်ဟု ပူဆာသောကြောင့် လူပျိုကြီးသည် အကသင်ဆရာတစ်ဦးကို ငှား၍ သင်လေသည်။ အနုစိ ၂၀ လောက်က တတ်ကျွမ်းခဲ့သော လူပျိုကြီး၏ အကသည် ခေတ်နောက်ကျလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုခေတ်မမီသော အကကို တစ်ခါတည်း ဇွန့်လိုက်ပြီးလျှင် နည်းသစ်များကို အစမှပြန်၍ သင်ရမည်ဟု ဆရာသည် လူပျိုကြီးအား ပြောကြား၏။ လူပျိုကြီးသည် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်၍ လိုအကဆရာနှင့် ဖြတ်လိုက်၏။

ဆရာအသစ်တစ်ဦးကို ထပ်၍ငှားသောအခါ ထိုဆရာသည် ကျွန်ုပ်အား မဟုတ်မမှန်သော စကားများကို ပြောကောင်း ပြောပေမည်။ သို့သော်လည်း ထိုဆရာ၏ စကားများကို ကျွန်ုပ် ကြိုက်၏။ 'အင်း ရှင်အကယာ နည်းနည်းတော့ ခေတ်မီသွားလို့ ဆိုကောင်း ဆိုမျှပေါ့လေ။ သို့သော် အကမှာ အရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေကတော့ အကုန် မှန်တာပါပဲ။ ဒီလောက်တတ်ထားရင်နည်းသစ် တွေကို သင်ဖို့ မခဲယဉ်းတော့ဘူး' အစရှိသည်ဖြင့် ဆရာသစ်သည် ကျွန်ုပ်အား ပြောပြလေသည်။

ပထမဆရာသည် ကျွန်ုပ်၏ အပြစ်များကို ထင်ရှားအောင်ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ပျက်စေ၏။ ဒုတိယဆရာမှူးကား ပထမ ဆရာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြုလုပ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ အမှန်များကို မဆုံးနိုင်အောင် ချီးကျူးလှက်ရှိ၍ အမှားများကိုမှကား လျစ်လျူရှုလျက် ရှိလေသည်။

‘ရှင်ဇာတ်ခံထဲမှာကို စည်းဝါးနားလည်တဲ့ အသိဉာဏ် ကပ်နေတယ်။ ရှင်ဟာ ကံ ဖောင်းလို့သာပေါ့၊ အမှန်စင်စစ်မတော့ ရှင်ဟာ အကဘာကိုမှာ ပါရမီထူးလာတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ’ အစရှိသည်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို အားပေးလျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စတုတ္ထ-တန်းစား အကသမားမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ သိပါလျက် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင်း၌မူကား ‘အေးလေ၊ သူ တကယ်ပြောတာ ထင်ပါရဲ့’ ဟူ၍ တွေးချင်သောဆန္ဒသည် ပေါ်လာလေ သည်။ အမှန်စင်စစ်ပြောရလျှင် ဤကဲ့သို့ ပြောရန်အတွက် သူ့ကို ပိုက်ဆံပေး၍ အက သင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဇာတ်ခံထဲမှာကို စည်းဝါး နားလည်တဲ့ အသိဉာဏ် ကပ်နေတယ်ဟူသော သူ့စကားကို ကြားရသောအခါမှ အစပြု၍ ကျွန်ုပ်တွင် အကတိုးလာသည်မှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သိရှိ၏။ ထိုစကားသည် ကျွန်ုပ်ကို များစွာ အားပေးခဲ့၏။ ထိုစကားများသည် ကျွန်ုပ်ကို ချော်လင့်ချက်များ ပေးခဲ့၏။ ထိုစကားများသည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို တိုးတက် ကောင်းမွန်စေရန် ကျွန်ုပ် စိတ်ကို ဆွပေးခဲ့၏။

ကလေးကိုဖြစ်စေ၊ လင်ယောကျ်ားကိုဖြစ်စေ၊ အစေခံ တစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ ကိစ္စ တစ်ခုခုတွင် အသည်းနှလုံးသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဒီကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ရန် စွမ်းရည်သတ္တိ မရှိဘူးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုကိစ္စကို လုပ်လျှင် အမှားမှား အချော်ချော် ဖြစ်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောကြားပါလျှင် ထိုအပြောခံရသူ၏ စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှသော တိုးတက် ကောင်းမွန်အောင် စွမ်းဆောင်လိုသည့် ဆန္ဒမှန်သမျှကို အသေသတ်ပစ်လိုက်သည်နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနည်းကိုမသုံးပါနှင့်။ အားပေးစကားများကို ရက်ရောစွာပြောနိုင်ကြပါစေ။ လုပ်ရန်ကိစ္စသည် လွယ်ကူပါသည်ဟု သဘောပေါက်လာအောင် ပြောပေးပါ။ ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် သူ့မှာ စွမ်းရည်သတ္တိရှိကြောင်း သင်ယူကြည့် သည်ဟု တစ်ဖက်သားအား အသိပေးပါ။ သူကိုယ်တိုင်က မသိသေးသော်လည်း သူ့မှာ ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် မီးခဲပြာပုံး စွမ်းရည်သတ္တိရှိကြောင်း ကိုလည်း တစ်ဖက်သားအား သိရှိပါစေ။ ဤကဲ့သို့သာ ပြုလုပ်ပေးပါလျှင်

ထိုကိစ္စကို သင် ထင်သည့်အတိုင်း စောင့်ရွက်ရန်အတွက် ထိုသူသည် အရက် ကျင်း၍ အလင်းပေါ်သည့်တိုင်ဘောင် မအိပ်ဘဲ စလုကျပ်ပေးလိမ့်မည်။

ဤနည်းကို လိုဝဲ သောမတ်သည် အသုံးပြုခဲ့ဖူး၏။ သောမတ်သည် လူချင်းပေါင်းသင်းဆက်ဆံသည့်အတတ်တွင် ဝိဇ္ဇာဝိနိရုံ ရလေသည်။ သူသည် သင့်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးလိမ့်မည်။ သင့်ကို ယုံကြည်စိတ်ချသော စိတ်ဓာတ်များ စွမ်းမြူအောင် စွမ်းဆောင် ပေးလိမ့်မည်။ သတ္တိနှင့် ဇွဲ ကောင်းလာအောင် ရှေ့ဆောင် လမ်းပြပေးလိမ့်မည်။

သက်သေသာကတစ်ခုကို ထုတ်ပြပါဘု။ များမကြာမီက ကျွန်ုပ်သည် မစ္စတာ နှင့် မစ္စမာ်သောမတ်တို့၏ အိမ်တွင် တနင်္ဂနွေ တစ်ပတ်လောက် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။ နေနေညတစ်ညတွင် ကျွန်ုပ်အား ဘုရားခေါ် အင်္ဂလိပ် မဲကစားနည်းတစ်မျိုးကို ဝင်၍ ကစားရန် ခေါ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားကို အလျဉ်း မကစားတတ်သဖြင့် မကစားပါရစေနှင့်ဟု ဇွတ်ငြင်းလေသည်။

ထိုအခါ 'ဟာ ဒေးကလဲ ဒီကစားမျိုးဟာ ဘာခက်လို့လဲ၊ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းပြီး အဆုံးအဖြတ်တတ်ရင် ကစားနိုင်တာပဲ၊ တစ်ခါတုန်းက ဒေးပဲ မှတ်ဉာဏ်အကြောင်းကို ဆောင်းပါး တစ်စောင် ရေးဖူးတယ် မမှတ်လား၊ ကစားကြည့်လေ၊ ခင်ဗျားနဲ့တော့ ဒီဘုရစ်ဟာ အတော်ဆုံး နေမှာပဲမျိုး'ဟု သောမတ်က ပြန်ပြောလေသည်။

ထိုစကားကို ကြားရသည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခါဖူးမျှ မကစားဘူးသော ဘုရစ်ကို ဝင်၍ ကစားခဲ့၏။

ဘုရစ်အကြောင်းကို ပြောသောကြောင့် ဘုရစ်အကြောင်းကို စာအုပ်ရေး၍ ရောင်းသော အီးလီ ကာဘတ်ဆန်^၁ ၏ အကြောင်းကို ပြော၍ သတိရမိ၏။ ဘုရစ်ကို ကစားသူတိုင်းသည် အီးလီ ကာဘတ်ဆန်ကို မသိသူ မရှိချေ။ သူ၏ စာအုပ်ကို ၁၂ မျိုးထက်မနည်း ဘာသာပြန်၍ စာအုပ်ရေပေါင်း တစ်သန်းကျော်မျှ ရောင်းချပြီးလေပြီ။ အကယ်၍ မိန်းမ တစ်ယောက်ကသာ ကာဘတ်ဆန်တွင် ဘုရစ်ကစားနိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိ အများကြီး ရှိသည်ဟု အားပေးစကား မပြောကြားလျှင် ဤကဲ့သို့ စာအုပ်ထုတ်၍ ရောင်းနိုင်သော

၁။ Lowell Thomas

၂။ Bridge

၃။ Fly Cuthbertson

အခြေအနေသို့ရောက်မည် မဟုတ်ဟူ၍ ကာဘတ်ဆန် ကိုယ်တိုင်က ထုတ်ဖော် ပြောဆိုမှားလေသည်။

သုသည် ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာလေသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို ရှာ၍ မရရှိခဲ့ပေ။

ထို့နောက် ကျောက်မီးသွေးရောင်းရန် ကြိုးစားခဲ့၏။ အထမမြောက် ခဲ့ချေ။

ထို့ပြင် ကော်ဖီရောင်းရန် ကြံစည်ပါသော်လည်း ယခင်အလုပ်များနှင့် လူးမြားနားလှပေ။

ထိုစဉ်အခါက ဘာရစ်ကစားနည်းကို သင်ပေးခြင်းဖြင့် အသက်မွေးတော့ မည်ဟူ၍ ကာဘတ်ဆန်သည် စိတ်ပင် မကူးခဲ့ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာမကစားတတ်သေးရုံမျှမက ကစားရာ၌လည်း အလွန် 'ကြွေး'ထူသောကြောင့် သူနှင့် ဘယ်သူမျှ မကစားချင်ကြပေ။

များမကြာမီက သူသည် ဂျိုးဆက်မင် ဒီလန် ဆိုသူ ဘာရစ်ကစားနည်း သင်ပြသော ဆရာမ တစ်ဦးနှင့် တွေ့၍ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စုံမက်ကြပြီးလျှင် လက်ထပ်ကြ၏။ ဘာရစ် ကစားရာတွင် ကာဘတ်ဆန်သည် အမှတ် အမှတ်မဲ့ မကစားဘဲ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စူးစမ်းစေဖန်တတ်သော အလေ့ရှိသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ဘာရစ်ကစားနည်းတွင် ကာဘတ်ဆန်သည် ပါရဂူတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူ၏ မိန်းမက အားပေးစကား ပြောကြား၏။ ကာဘတ်ဆန် ယခုအခြေအနေသို့ ရောက်လာရခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ သူ့မိန်းမ၏ အထက်ပါ အားပေးစကားတစ်ခုတည်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု သူ့ကိုယ်တိုင်က ပြန်ပြောမှားလေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကျိုး စိတ်မဆိုးစေဘဲ စိတ် ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဿ အမှတ် ၈ သည်

အားပေးစကားကို ပြောကြားပါ။ သင် ပြင်လိုသော တစ်ဖက်သား၏ အမှားသည် ပြင်ရန် လွယ်ကူသည်ဟု တစ်ဖက်သား သဘောပေါက်အောင် ပြောပါ။ သင် လုပ်စေမည့်သော အလုပ်မှာ လုပ်ရန် လွယ်ကူသည့်အကြောင်း ကိုလည်း တစ်ဖက်သား သဘောပေါက်ပါစေ။

အခန်း ၉

သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ရန်နည်း

၁၉၁၅ ခုနှစ်လောက်က အမေရိကန်ပြည် တစ်ပြည်လုံး စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၉၁၄ ခုနှစ်မှ အစပြု၍ ဖြစ်ပွားသော ကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီး၌ ဥပရောပတိုက်ရှိ ပြည်ထောင်အချင်းချင်းတို့သည် ကမ္ဘာသမိုင်းတွင် မကြုံဖူးအောင် တစ်တိုင်းပြည်နှင့် တစ်တိုင်းပြည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်းတောက်လျက်ရှိသော အချိန်အခါတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဆောင်ရွက်၍ ရပါမည်လော။ ရနိုင်မည်ဟု မည်သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်သမ္မတ ဝုဒ်ရီး ဝီလဆင်သည် မိမိ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး သံတမန်တစ်ဦးကို ဥရောပတိုက်သို့ စေလွှတ်၍ နိုင်ငံအသီးသီး၏ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကိစ္စကို နီးနှောဆွေးနွေးဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။

ထိုကိစ္စအတွက် အမေရိကန် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဝီလျံ ကူင်းနင်း ဘရိုင်ယန် သည် ဥရောပတိုက်သို့ သွားလို၏။ ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်ကို ကမ္ဘာသမိုင်းတွင် ထင်ရှားစေလို၏။ သို့ရာတွင် ဝီလဆင်သည် ကာနယ်ဗဟာက် ခေါ် သူ့မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦးကို ငြိမ်းချမ်းရေး သံတမန်အဖြစ် ခန့်ထားလိုက်၏။

ဤကဲ့သို့ ခန့်ထားလိုက်သည့် အကြောင်းကိုလည်း ဘရိုင်ယန်ကို ကာနယ်ဗဟာက် ကိုယ်တိုင် ပြောပြရမည် ဖြစ်၏။ ဘရိုင်ယန် မိတ်ဆွေအောင် ပြောရန် ကိစ္စမှာ မလွယ်ကူလှချေ။

ကာနယ်ဟောကံ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲတွင် အောက်ပါ ရေးသားချက်များကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရှိရ၏။

ဗြိမ္မိဒ်ချမ်းရေး သံတာမန်အဖြစ်ဖြင့် ဥရောပတိုက်သို့ ကျွန်ုပ် သွားရမည့် အကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ဘရိင်ယန်သည် အတိအလင်း စိတ်ပျက်သွားလေသည်။ ဥရောပတိုက်သို့ သွားရန် သူကိုယ်တိုင် အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်ပြီးပြီဟု ဘရိင်ယန်က ပြောပြ၏။

ထိုအခါ ဤကိစ္စတွင် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် သွား၍ သင့်လျော်မည်ဟု သမ္မတမင်းက မယူဆကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်လုံး သွားခဲ့ပါလျှင် နေရာတကာတိုင်း၌ အုတ်အော်သောင်းသံဖြစ်၍ ဘာကိစ္စနှင့် ဒီကို လာပါလိမ့်ဟု လူတိုင်း တွေးစရာ ဖြစ်မည့် အကြောင်းကိုပါ ကျွန်ုပ်က ပြောပြရလေသည်။

ပြောပြပုံကို အသင် မြင်ပြီ မဟုတ်လား၊ ဘရိင်ယန်၏ ဂုဏ်ဒြပ်သည် ပြုလုပ်ရမည့်ကိစ္စထက် ကြီးမြင့်နေသောကြောင့် ဘရိင်ယန်ကိုယ်တိုင် သွားလျှင် မသင့်လျော်ဟူသော အကြောင်းကို ကာနယ်ဟောကံသည် ဘရိင်ယန်ကို ပြောပြ၏။ ဘရိင်ယန်သည် မိမိကိုယ်တိုင် အလွန်အမင်း သွားလိုပါသော်လည်း ကာနယ်ဟောကံ အပြောကောင်းသောကြောင့် ကျေနပ်လိုက်ရ၏။

လောကီရေးရာတွင် ကျွမ်းကျင်ပြီးသားဖြစ်သော ကာနယ်ဟောကံသည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် အရေးအကြီးဆုံးသော နည်းတစ်နည်းကို အသုံးပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနည်းမှာ

သင် လုပ်ဆဲလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သားသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ချင်အောင် ခိုင်းပါ။

သမ္မတ ဝီလဆင်သည် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့ပြီးနောက် ထိုအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ရန် ဝီလျံ ဂစ် မက်အဒူး ဆိုသူကို မိတ်ကြားရာ၌ အထက်ပါနည်းကိုပင် အသုံးပြုခဲ့ဖူးလေသည်။ ထိုအစိုးရအဖွဲ့တွင် လူတိုင်း ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်လို၏။ သို့ရာတွင် ဝီလဆင်ကမူကား သူ့ကို ထောက်ပံ့သောအားဖြင့် သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပါဝင် အမှုထမ်းပါဟု မက်အဒူး ထံသို့ စာရေး အကြောင်းကြားလိုက်၏။

သို့ရာတွင် ဝိလဆင်သည် ဤနည်းကို သုံးသင့်သည်အခါတိုင်း အသုံးပြုခဲ့သည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာပင် ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက် စစ်ပြေငြိမ်းစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးရန် ဥရောပတိုက်သို့သွားစဉ်က သမ္မတ ဝိလဆင်သည် တစ်ဖက်ဂိုဏ်းမှ အရေးပါ အရာရောက်သော နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်ခြင်း မပြုဘဲ မိမိဂိုဏ်းမှ မထင်ရှားသော သူ အချို့တို့သာ ဥရောပတိုက်သို့ ခေါ်သွားခဲ့၏။ သမ္မတ ဝိလဆင်သည် တစ်ဖက်ဂိုဏ်းသားတို့ကို အလွန် အရေးကြီးသောအခါတွင် နေရာမပေးဘဲ တမင်သက်သက် နှိမ်၍ ထားလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်ဂိုဏ်းသားတို့သည် သူ လက်နှင့်ရေးခဲ့သော အရာဟူသရွေ့ကို ခြေပြင် လိုက်ဖျက်ကြ၏။ အထက်ပါ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်းကို လွစ်လျှူရှုမိသောကြောင့် ဝိလဆင်၏ အသက်နှင့် နိုင်ငံရေးသက်တမ်းတို့မှာ ဝိုသွားရုံမျှမက အပေါက်ကန်သမ္မတ ဝိလဆင် ထူထောင်ပေးခဲ့သော နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းကြီးတွင် အမေရိကန် ပြည်သည် မပါဝင်ဘဲ နေခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ တစ်မျိုးတစ်ပုံ ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။

ဒယ်ဘယ်ဒေး ဧရာဗျီ ပုံနှိပ်တိုက်သည် ဤနည်းကို အမြဲ လိုက်နာလေသည်။ သင်လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်စက်သားသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ချင်အောင် နှိုင်းပါ။

ဤနည်းကို အသုံးပြုရာ၌ ဒယ်ဘယ်ဒေးသည် အလွန် ကျွမ်းကျင်သောကြောင့် စာရေးဆရာ သို့ ဟင်နရီ က သု၏ စာအုပ်ကို ဒယ်ဘယ်ဒေးက လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်သောအခါ အခြားတိုက်များက လက်ခံခြင်းတက်ပို၍ ဝမ်းသာသည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

စိတ်ဆွေများနှင့် မသွားမဖြစ်သောသူများထဲမှ စကား လာရောက် ပြောကြားရန် စိတ်ကြွားချက်များကို မကြာခဏ ငြင်းဆန်ရသော သူတစ်ဦး နှင့် ကွန်ပီသည် သိက္ခမ်းဖူး၏။ သူ စာအုပ်ပြန်ကောင်းသောကြောင့် စိတ်ကြွားသူများမှာ ကျေနပ်ကြလေသည်။ သူသည် မည်ကဲ့သို့ ရေးသနည်း၊ အလုပ်ရှုပ်

နေသောကြောင့် အာကြောင့် ညာကြောင့် လာရောက် စကားမပြောကြားနိုင်ပါ
ဟူ၍သာ မရေးသားဘဲ အခြားအချက်များကိုလည်း ရေးသားလိုက်သေး၏။
ဥဒါဟရဏ်၊ ဖိတ်ကြားစာ တစ်စောင်ကို ငြင်းဆန်ရာ၌ ဤကဲ့သို့ ဂရုတစိုက်
ပြုလုပ်၍ ဖိတ်ကြားခြင်းကို ကျေးဇူးများစွာ တင်ပါသော်လည်း မလာရောက်
နိုင်လောက်သော အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသောကြောင့် များစွာ
ဝမ်းနည်းကြောင်း အစရှိသည်တို့ကို ပဏာမခံပြီးနောက် သူ့အစား ဘယ်သူ့ကို
ဖိတ်ကြားလျှင် ကောင်းမည်ဟူ၍ အကြံပေးလိုက်၏။ ဤကဲ့သို့ ငြင်းဆန်
လိုက်သည့်အတွက် တစ်ဖက်သားသည် ဖိတ်ပျက်သွားရန် အချိန်မရနိုင်မိ
သူသည် အခြားစကားပြောကောင်း တစ်ဦး၏ အာမည်ကို အကြံပေးလိုက်၏။

‘ဘဗ္ဗတ်ကလင်္ဂ၊ အီးဝဲ’ သတင်းစာက စာတည်း ကလိဗလန် ရောဂျာ
ကို ဘာဖြစ်လို့ မဖိတ်သလဲ၊ သို့မဟုတ် ဂိုင်း ဟစ်ကော့? ကို ဖိတ်ကြားရန်
စဉ်းစားထားပြီးပြီလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သူသည် ပဲရစ်မြို့တော်တွင် ၁၅
နှစ်တိုင်တိုင် နေခဲ့ဖူးသူဖြစ်သောကြောင့် သတင်းထောက်အနေနှင့် ပြောစရာ
စကားတွေ အများကြီးရှိပေလိမ့်မည်၊ သို့မဟုတ် လစ်ဝင်းစတန် လောင်းဖဲလိုး^၁
ကို စမ်းကြည့်စမ်းပါလား။ သူ့မှာ အိန္ဒိယပြည်တွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော အမဲလိုက်
သည့် ရုပ်ရှင်ကားစာနားတွေ အများကြီး ရှိပါသည်။ အစရှိသည့် အကြံမျိုးကို
ပေးလေ့ရှိ၏။

ဂျေ အေ ဝမ်း အလုပ်တိုက်တွင် စက်ပြင်ဆရာ တစ်ဦး ရှိလေသည်။
ထိုစက်ပြင်ဆရာသည် အပျွန် ‘ကြွေး’ များသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။
အလုပ်ချိန်များတွင် အလုပ်တွေ ပုံနေသည်၊ တပည့် တစ်ယောက် ပေးပါ
အစရှိသည်ဖြင့် မကြာခဏ ဆူပူလေ့ ရှိ၏။

မန်နေဂျာ ဂျေ အေ ဝမ်းသည် အလုပ်ချိန်ကိုလည်း လျှော့မပစ်၊ အလုပ်
ကိုလည်း မလျှော့၊ ဟောင်းသော တပည့်ကိုလည်း မပေးဘဲနှင့် ထိုစက်ပြင်
ဆရာကို ကျေနပ် နှစ်လိမ့်စေ၏။ မည်ကဲ့သို့ လုပ်သနည်း။ ထိုစက်ပြင်ဆရာ
ကို အခန်းဟစ်ခုပေး၍ အခန်းတံခါးပေါ်တွင် ‘အလုပ်ဘက်ဆိုင်ရာ မန်နေဂျာ’
ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်^၂ ကို တပ်ပေး၏။

၁။ The Brooklyn Eagle	၄။ The Boston Longfellow
၂။ Cleveland Rodgers	၅။ I A Want
၃။ Guy Hickok	၆။ Signboard

ထိုကဲ့သို့ အလုပ်ခန့်နှင့် ဆိုင်းဘတ်ကို ရရှိသဖြင့် ထိုစက်ပြင်ဆရာ သည် ဈေးကလဲသို့ လူတိုင်း ခိုင်းရာ လုပ်နေရသည့် စက်ပြင်ဆရာ ဟူ၍ သဘောမထားဘဲ သူ့ကိုယ်ကိုသူ ဌာနတစ်ခု၏ မန်နေဂျာဟု သဘောထား လေသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ သူ၏ အလုပ်များကို ညည်းညူခြင်းမရှိတော့ဘဲ ထေ့နပ်စွာ လုပ်ကိုင်လျက် ရှိ၏။

ဤကဲ့သို့ လုပ်ပေးခြင်းကို ကလေးကလေးနိုင်သည်ဟု ဆိုမည်လား။ ဆိုချင်လျှင်လည်း ဆိုပေတော့။ နပိုလီယန် သည် လီဂူင်း ဆော့ အော်နာ၊ ခေါ် စစ်ဘွဲ့ထူးတစ်ခုကို တီထွင်ပြီးလျှင် သူ၏ စစ်သားများအား လိုဘွဲ့ထူး ၁,၅၀၀ ဖြင့် ချီးမြှင့်၍ သူ၏ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများအနက် ၁၈ ဦးကို ပြင်သစ် ပြည်၏ သေနာပတိ ဘွဲ့ထူးများဖြင့် ချီးမြှင့်ပြီးလျှင် သူ့စစ်တပ်ကို 'မဟာ စစ်တပ်' ဟူ၍ အမည်ပေးစဉ်က နပိုလီယန်ကိုလည်း ကလေးကလေးနိုင်သည် ဟု လူများက ဝိုင်း၍ အပြစ်ဆိုကြဖူး၏။

အကယ်၍ စုတ်ထူး ဘွဲ့ထူးများကို ပေးသောနည်းသည် နပိုလီယန် အတွက် ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုနည်းများသည် သင့်အတွက် လည်း ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သာဓက တစ်ခုကို ပြပါအံ့။ နယူးဇီလန်နိုင်ငံရှိ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ မစွက်ဂျင်သည် ကလေးများ၏ နောက်ယုတ်ခြင်းကြောင့် များစွာ စိတ်ရှုပ်လျက် ရှိ၏။ ကလေးများသည် သူ့မြဲအတွင်းရှိ မြက်ခင်းများပေါ်၌ ပြေးလွှားကြသဖြင့် မြက်ခင်းသည် များစွာ ပျက်စီးလေသည်။ မစွက်ဂျင်သည် ကြိမ်းမောင်းခြင်း ချောမောခြင်း စသော နည်းများဖြင့် စမ်းသပ် ကြည့်သေး၏။ သို့သော် တစ်နည်းမျှ မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

ဤနည်းများဖြင့် မအောင်မြင်သောအခါ နည်းသစ်တစ်ခုကို ရှာဖွေ လေသည်။ သူ့ခြံထဲတွင် အဆော့ဆုံး သူငယ်ကလေးကို ခေါ်ပြီးလျှင် 'နုတောက် ဝိုလ်' ရာထူးကို အပ်နှင်း၍ မြက်ခင်းကို စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်အရပ်ရပ် ကို ထိုသူငယ်အား လွှဲအပ်လေသည်။ နုတောက်ဝိုလ်သည် ခြံနောက်ဖေးတွင် မီးဖိုပြီးလျှင် သံချောင်းတစ်ချောင်းကို နှိပ်နေအောင် မီးပုတ်ပြီးနောက် မြက် ခင်းပေါ်သို့ တက်၍အဆော့သော ကလေးများအား သံပုနှင့် ကပ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လေသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ မည်သူမျှ မြက်ခင်းပေါ်သို့ မဆော့တော့ချေ။

၁။ Népoléon
၂။ The Legion of Honour
၃။ The Grand Army

လှဝှို့၏ စိတ်ထားသည်လည်း ဤသို့ပင်တည်း။

ထို့ကြောင့် တစ်စက်သာသနာကို မျှော်မှန်းမကျိုး စိတ်မချိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလာအောင် လုပ်လိုလျှင် ဥပဇ္ဈာန် အမှတ် ၉ သည်

သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်စက်သာသနာသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
စွာနှင့် လုပ်ချင်အောင် ဖိုင်းပါ။

တစ်ဖက်သားကို မျက်မှန်းမကုန်၊ စိတ်မဆိုးစေဘဲ
စိတ်ပြောင်းလားစေသော နည်း ၉ နည်း

(အကျဉ်းချုပ်)

- ဥပဒေသ အမှတ် ၁။ ။ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ရှိသားစွာ ချီးကျူးခြင်းတို့ဖြင့် စ၍
ပြောပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၂။ ။ တစ်ဖက်သားတို့၏ အပြစ်များကို သွယ်ဝိုက်သော
နည်းဖြင့် သတိရအောင် လုပ်ပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၃။ ။ တစ်ဖက်သားကို အပြစ် မပြောဘဲ သင်၏ အမှား
များကို ဖော်ပြပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၄။ ။ တိုက်ရိုက် ဩဇာပေးမည့်အစား လှိုရင်းကိုစွဲကို
ပြီးစီးစေမည့် မေးခွန်းများကို မေးပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၅။ ။ တစ်ဖက်သားအား သူ့ဂုဏ်ကို သပြန်ဆယ်ပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၆။ ။ တစ်ဖက်သား၏ တိုးတက်မှု အနည်းအများကို
ပဓာနမထားဘဲ ချီးကျူးပါ။ ထိုသို့ ချီးကျူးသော
အခါ ရက်ချက်ရောရော ရှိပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၇။ ။ တစ်ဖက်သားကို သိဒ္ဓိတင်ပါ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၈။ ။ အားပေးစကားကို ပြောကြားပါ။ သင်ပြင်လိုသော
တစ်ဖက်သား၏ အမှားသည် ပြင်ရန် လွယ်ကူ
သည်ဟု တစ်ဖက်သားကို သဘောပေါက်အောင်
ပြောပါ။ သင်လုပ်စေချင်သော အလုပ်မှာ လုပ်ရန်
လွယ်ကူသည့် အကြောင်းကိုလည်း တစ်ဖက်သား
သဘောပေါက်ပါစေ။
- ဥပဒေသ အမှတ် ၉။ ။ သင် လုပ်စေလိုသော အလုပ်ကို တစ်ဖက်သား
သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် လုပ်ချင်အောင်
ခိုင်းပါ။

အပိုင်း ၅

အကြင် လင်နှင့် မယားတို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာစေသော နည်း ၇ နည်း

အခန်း ၁

လင်နှင့်မယား အလျင်အမြန်ဆုံး မသင့်မတင့် ဖြစ်စေသောနည်း

လွန်ခဲ့သော ၇၅ နှစ်ခန့်က တစ်စိုင်းပြည်လုံး၏ ဆန္ဒကို ဖီဆန်၍ နပိုလီယန် ကြီး၏ တူး၊ တတ်ယ နပိုလီယန် ဘုရင်သည် မာရီ အိဇယ်နို၊ ခေါ်သော မထင်ရှားသည့် မိန်းမလှတစ်ဦးကို တောင်ညာတင်လေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မိဖုရားကြီးကို အလွန်မြတ်နိုးတော်မူသော်လည်း မိဖုရားကြီးသည် နားပူနားဆာလုပ်လွန်း၊ အားကြီးသောကြောင့် အတန်ကြာ သော် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မေတ္တာတော် ပြယ်ရှုရှာ၏။

အလွန်ကျယ်ပြန့်သော နန်းတော်ကြီး တစ်ခုလုံးတွင် ဘုရင်မင်းမြတ် သည် ဆီဝံ့ငြိမ်ရာကို အနည်းငယ်မျှ ရှာမရပေ။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဟိုင်းဈေးပြည်မှိုကို စိမ့်ခန့်နွဲ့နေစဉ်၌ပင် အခြားမိန်းမ တစ်ဦးဦးနှင့် အဖျော်ကျူး နေသည်ဟု အထင်တော်ပေါက်ပြီးလျှင် မိဖုရားကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အလုပ်ခန်းတွင်းသို့ ဣတိအတင်း ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်တတ်၏။ အရေးကြီး သော ဟိုင်းဈေးပြည်မှိုများကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေစဉ်၌ပင် မိဖုရားကြီးသည် အစဉ် ဝင်ရောက် ခွက်ဖက်၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဘယ်သောအခါမျှ နားမအေးရပေ။

ဤသို့ နားပူနားဆာလုပ်သဖြင့် ဘာဖြစ်သည်ကို ကြည့်ကြနီ။

၁။ Napoleon III

၂။ Marie Eugenie (Ignace Augustine de Montijo)

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အချိန်တွင် နန်းတော်၏ မလွယ်ယာကိုမှ ကိုယ်ရံတော်တစ်ဦးနှင့် ရုပ်ပျောက်၍ ထွက်ပြေးလျှင် နားဆေးရာ အရပ်၌ ကိုယ်လုပ်တော်တစ်ဦးဦးနှင့် ပျော်ပါးလေ့ ရှိ၏။

ဤသည်ကား နားပူနားဆာ လုပ်မိသောကြောင့် မိဖုရားကြီး ရရှိသော အပြစ်ဒဏ်ပေတည်း။

အချစ်ကို ပြယ်အောင်လုပ်ရန် အစွမ်းဆုံးသော ဆေးသည် နားပူနားဆာ လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤဆေးကို သုံးလိုက်လျှင် မည်သည့်အချစ်မျိုးမျှ မခံနိုင်ချေ။ မြွေဟောက်၏ အဆိပ်သည် သတ္တဝါ ဟုသရွေ့ကို သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သလို နားပူနားဆာ လုပ်ခြင်းသည်လည်း အချစ် ဟုသမျှကို သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်၏။

ရုရှား စာရေးဆရာကြီး တော်စတိုင်း* ၏ မိန်းမဖြစ်သူသည် နားပူ နားဆာ ပြုလုပ်ခြင်း၏ မကောင်းကြောင်းကို အချိန်နှောင်းမှ သိရှိရလေသည်။ သူ မသေခင်ကလေးတွင်မှ သူ့သမီးများသို့ 'ညည်းတို့ အဖေ သေရတာ ငါကြောင့်ပဲ'ဟု ပြောသွားခဲ့လေသည်။ သူတို့၏ မိခင်သည် သူတို့၏ ပခပ်ကို အစဉ်မပြတ် နားပူနားဆာ လုပ်ခဲ့ကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိရှိပြီးသား ဖြစ်သော သမီးများကမူကား ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ငို၍သာ နေကြလေသည်။

သူတို့ညားစက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွန် ချစ်ခင် နှစ်သက်ခဲ့ကြ၏။ ပစ္စည်းကလည်း ချမ်းသာ၊ ဂုဏ်ဒြပ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသဖြင့် လိုလေသေးဟူ၍ မရှိရကား ဇနီးမောင်နှံတို့သည် အလွန် ပျော်ရွှင်လျက် ရှိကြ၏။

နှစ်အတော် ညောင်းသောအခါ တော်စတိုင်း၏ အယုအဆတို့သည် တစ်စတစ်စ ပြောင်းလဲ လာလေသည်။ ရှေးအခါက စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို တွယ်တာခဲ့သော်လည်း ထိုသို့ စိတ်ပြောင်းလဲလာသောအခါ စည်းစိမ် ဥစ္စာ တို့သည် ဒုက္ခအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြီးလျှင် ရှိသမျှကို ဖွန့်၍ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေထိုင်လျက် ရှိ၏။ ဤသို့ နေထိုင်ခြင်းကို သူ၏ မိန်းမသည် သည်းမခံနိုင်ချေ။

တစ်ရံရောအခါ တော်စတိုင်းသည် အပိုးဒဏ်မယူဘဲ မိမိ ရေးသားထား သော စာအုပ်များကို ပုံနှိပ်ရန် ပေးလိုက်သောအခါ သူ၏ ဇနီးသည် များစွာ မကြေမချမ်းဖြစ်သောကြောင့် ဆူပူရင်း တက်သွား၏။ အတက်ကွသောအခါ

or Tolstol

ကြမ်းဝေါတွင် လူးလှိမ့်ရင်း ဘိန်းပုလင်းကို နှုတ်ခမ်းတွင် ဆော့ပြီးလျှင် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေမည်ဟု နှိမ်းနွှဲကပ်သေး၏။

အတော်သနားစရာကောင်းသော အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုမှာကား အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

အိမ်တောင်ပြု၍ အနှစ် ၄၈ နှစ်မျှ ကြာသောအခါ တော်စတိုင်းသည် မိမိ၏ ဇနီးဖြစ်သူကို မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်ချင်လောက်သော နိတ်နာလျက် ရှိ၏။ ဟစ်နေသည့် သူ၏ ဇနီးသည် သူ၏ ခြေရင်း၌ လာ၍ ထိုင်ပြီးလျှင် သူတို့ အိမ်ထောင်မကျမီက သူ့အကြောင်းကို တော်စတိုင်း ကိုယ်တိုင် ခွဲခွဲ ရေးသားထားသော မေတ္တာစာများကို ပြန်လည်ဖတ်ပြရန် တောင်းပန်ရှာ၏။ ထိုစာများကို တော်စတိုင်းသည် ဖတ်ပြပြီးသောအခါ ထိုကဲ့သို့ အချစ်များ ပျက်ပြယ်ကုန်သည့် အဖြစ်ကို တွေးမိကြသဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး ရွက်ကြီးတင်ငိုကြွေးကြလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တော်စတိုင်းသည် အသက် ၈၂ နှစ်ရှိသောအခါ မိန်းမ ဖြစ်သူ၏ နားပုနားဆာလုပ်ခြင်းကို အလျဉ်း သည်းမခံနိုင်တော့ပြီ ဖြစ်ရကား ညတစ်ညတွင် ဆီးနှင်းများ ပြင်းထန်စွာ ကျလျက်ရှိစဉ် နေအိမ်မှ ခြေဦး ကညှိရာသို့ ထွက်ပြေးလေသည်။ ၁၁ ရက် ကြာသောခါ မီးရထားဘူတာရုံ တစ်ရုံတွင် အအေးမိပြီးလျှင် အဆုတ်ရောင်ရောဂါနှင့် အနိစ္စရောက်ရရှာ၏။ အနိစ္စမရောက်မီကလေးတွင် နောက်ဆုံး တောင်းပန်သွားသော စကားများမှာ သူ့သီသို သူ့မိန်းမကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ခေါ်မလာရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤသည်ကား နားပုနားဆာလုပ်မိသဖြင့် ဖြစ်ရသော အဖြစ်အပျက် ပေတည်း။

သမ္မတမင်း လင်ကွန်း၏ မိန်းမသည်လည်း အလွန် နားပုနားဆာလုပ်တတ် ၏။ အခြား ပြောစရာမရှိလျှင် လင်ဖြစ်သူကို နားရွက်ကြီးက ကြီးလိုက်တာ၊ နှာခေါင်းကလဲ ကောက်သေးရဲ့၊ အောက်နှုတ်ခမ်းကြီးကလဲ တွဲလို့၊ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကလဲ ပျံ့နာသည်နဲ့ တဲ့ ကံ တဲ့နဲ့၊ လက်တွေ့ခြေတွေ သိပ်ကြီးပြီး ခေါင်းက သိပ်သေးတာပဲ အစရှိသဖြင့် တောင်စဉ်ရေပရ စကားများကို ပြောကာ လင်ဖြစ်သူကို နားပုနားဆာ လုပ်တတ်၏။

ယခုခေတ်တွင် လင်ကွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အသိဆုံးဖြစ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သော အမေရိကန် အထက်လွတ်တော်အမတ် အယ်လဘတ် ဂျေ ဘဲတာရစ် သည် လင်ကွန်း၏ ဇနီးသည် အကြောင်းကို ဆောက်ပါအတိုင်း ရေးသား ခဲ့ဖူးသည်။

‘မစ္စက်လင်ကွန်း၏ စူးရှကျယ်လောင်သော အသံကို လမ်းတစ်ဖက်မှ ကြားနိုင်လေသည်။ မကြာခဏ ဒေါသနှင့် အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းသော အသံ ကို အိမ်နီးနားချင်းတို့သည် ကောင်းစွာ ကြားရ၏။ ဒေါသ ဖြစ်လာသော အခါ ဆော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်းရုံဖြင့် မကျေနပ်သေးဘဲ မကြာခဏ ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ကျူးလွန်တတ်လေသည်။’

သူတို့လင်မယား ညားပြီး၍ မကြာမီ လူအများရှေ့တွင် မစ္စက်လင်ကွန်း သည် သူ့ယောက်ျား၏ ဗျာဏ်ကို ပုလျက်ရှိသော ကော်ဖီတည့်ထားသည့် ပန်းကန်နှင့် တအားကုန် ပေါက်ခဲဖူးလေသည်။

လင်ကွန်းနေထိုင်သော စပရင်းဖီးဖို့တွင် ရှေ့နေ ၁၁ ဦး ရှိ၏။ ထိုတစ်ဖို့တည်းနှင့် မစားလောက်သဖြင့် ရှေ့နေ ၁၁ ဦးသည် တရားသူကြီး ဒေးဗစ် ဒေးဗီ လှည့်လည်ရုံးထိုင်ရာ အရပ်များသို့ အတူလိုက်၍ ရှေ့နေလိုက် ကြရ၏။ လင်ကွန်းမှဝဲ၍ အခြား ရှေ့နေများသည် စနေနေ့ ညနေတွင် ရောက်ရာအရပ်မှ စပရင်းဖီးသို့ ပြန်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့၏ သားမယားနှင့် ရုံးပိတ်ရက်အတွင်း အတူတူနေကြလေသည်။ လင်ကွန်းမှာမူကား အိမ်ပြန်ရ မည့်ကိပ်ပင် မကြာကပ်လျက် ရှိ၏။ တစ်နှစ်တွင် ခြောက်လလောက် အိမ်မပြန်ဘဲ အနီးအနားရှိ ဟိုတယ်များတွင် ဖြစ်သလို ကြည့်၍နေသွားခဲ့၏။ ယ့်အချိန် အခါက ဟိုတယ်များတွင် နေထိုင်ခြင်းသည် ချမ်းမြေ့သက်သာခြင်း မရှိသေး သော်လည်း လင်ကွန်းသည် နားပူနားဆာလုပ်ခြင်း ခံနေရသော အိမ်ထက် ဟိုတယ်များကို ပိုမို၍ နှစ်ခြိုက်၏။

မစ္စက်လင်ကွန်း၊ မိပုဂ္ဂားကြီး မာရီ အိဇယ်နီနှင့် တော်စတိုင်း၏ ဇနီး သည်တို့သည် သူတို့၏ ခင်ပွန်းသည်များအပေါ်တွင် နားပူနားဆာလုပ်မိကြ သောကြောင့် စွန့်ပစ်ခြင်းခံရသော အပြစ်ဒဏ်တို့ကို ရရှိခဲ့ကြလေပြီ။ ဤသို့ နားပူနားဆာ လုပ်ခြင်းဖြင့် သူတို့ လိုရာကို မရဘဲ စိတ်မချမ်းမြေ့ခြင်းသာ လျှင် အမတ်တင်လေသည်။ နားပူနားဆာလုပ်ခြင်းသည် သူတို့၏ အသက်ဘူး ဖြစ်သော အချစ်ကိပ်ပင် ပြန်၍ ဖျက်ဆီးပစ်လေသည်။

၁။ Albert J. Bevelidge
၂။ Judge David Davis

ဘက်စီ ဟမ်ဘာဂါ' သည် နယူးယောက်မြို့၏ လင်စန်း မယားစန်းရုံးတွင်
၁၁ နှစ်တိုင်တိုင် အမှုတမ်းပူး၍ မယားကို ပစ်ပြေးသော ယောက်ျားတို့၏
အမှုပေါင်း လောင်ပေါင်းများစွာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပူး၏။

'ယောက်ျားများ အိမ်မှ ထွက်ပြေးခြင်း၏ အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်မှာ
အခြားမဟုတ်၊ အိမ်ကမိန်းမ နားပူနားဆာလုပ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်'
ဟူ၍ ဘက်စီဟမ်ဘာဂါက ပြောပြခဲ့ဖူး၏။

ဘော်စတန် မို့၊ ခေါ် သတင်းစာ တစ်စောင်ကမူကား 'များစွာသော
မိန်းမတို့သည် ဘာမဟုတ်သည့် အရာကလေးများဖြင့် မိမိတို့၏ အိမ်ထောင်
များကို ဖျက်ဆီးပစ်တတ်ကြလေသည်' ဟူ၍ အတိအလင်း ရေးသားခဲ့ဖူးလေ
သည်။

ထို့ကြောင့် အကြင်လင်နှင့် မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ
လို့ကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၁ သည်

နားပူနားဆာ မလုပ်နှင့်။

အခန်း ၂

အချစ်ပြည်ဆေး

‘ကျွန်ုပ်၏ တစ်သက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် များစွာ အမှားတို့ကို ပြုလုပ်ကောင်း ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် အချစ်တစ်ခုတည်းကြောင့် မိန်းမယုရန် ဘယ်အခါမျှ စိတ်မကူးပေ’ဟု ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်နန်းရင်းဝန် ဒစ်ဇရေလီ^၁ သည် ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ပြောသည့်အတိုင်းလည်း မယုဘဲ နေခဲ့၏။ လူပျိုကြီးဘဝနှင့် နေခဲ့ရာ အသက် ၃၅ နှစ်သို့ ရောက်မှ သူ့ထက် အသက် ၁၅ နှစ်ကြီးသော ပိုက်ဆံ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် မုဆိုးမတစ်ဦးကို လက်ထပ်ထိမ်းမြားလိုကြောင်း နှင့် ကြောင်းလမ်း၏။ ထိုမုဆိုးမကြီး၏ ဆံပင်တို့မှာ ပြုပြင် နေလေပြီ။ သူ့ကို ချစ်၍မဟုတ်ဘဲ ပိုက်ဆံချမ်းသာသောကြောင့်သာ လက်ထပ်သည်ဟု မုဆိုးမကြီးသည် ကောင်းစွာ သိရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကြောင်းလမ်းသောအခါ တစ်နှစ်လောက် စောင့်ပြီးလျှင် ဒစ်ဇရေလီကို အကဲခတ်ပါရစေဦးဟု၍သာ တောင်းပန်လိုက်၏။ တစ်နှစ် နှော့သောအခါ မုဆိုးမကြီး မေရီ အန်း^၂ သည် ဒစ်ဇရေလီနှင့် လက်ထပ်လိုက်၏။

ငွေကြောင့် လက်ထပ်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုခန်းမောင်နှံ တို့သည် ပျော်တပြုံးပြီး မော်မဆုံးနိုင်အောင် ရှိကြ၏။

မေရီအန်းသည် ရုပ်ရည်ရူပကာယမှာ မပြည့်စုံ၊ ငယ်ဂုဏ်ကလည်း မဖြောသာ၊ ပညာဉာဏ်မှာတော့ အလွန် နည်းသူတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းကား ပြောရာ၌လည်း အမှားမှားအယွင်းယွင်းတို့ကိုသာ ပြောတတ်လေသည်။

^၁ Disraeli

^၂ Mary Anne

ဥဒါဟရဏံ၊ ဧရာမနှင့် ဂရီရိသည့်အနက် ဘယ်သင်းသည် အလျင်ကျကြောင်း အလျဉ်း မသိချေ။ အဝတ်အစားကိုလည်း ကြောင်ကြောင်ကျားကျားမှ ဝတ် တတ်၏။ အိမ်ကို ပြင်ဆင်ရာ၌လည်း ရယ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် သူများထက် ဆန်းစ်။

သို့ရာတွင် တစ်ခုတော့ ချီးမွမ်းစရာရှိ၏။ ထိုချီးမွမ်းစရာအချက်သည် အခြားမဟုတ်။ ယောက်ျားကို ပြုစုရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းအတိအကျ ကျွမ်းကျင် ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

မေရီအန်းသည် ဒစ်ဇေရေလီကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနှင့် ပညာဉာဏ်အရာတွင် ဘယ်အခါမျှ မယှဉ်ပြိုင်။ လင်လုပ်သူကိုသာ အနိုင်ပေးလေ့ ရှိသည်။ အလုပ် လုပ်ရာမှ မောပန်း၍ ပြန်လာသောအခါ လင်တော်မောင်အား ယုယပိုက်ထွေး အကျွေးမွေး ပြုစုခြင်းဖြင့် အမောပြေစေ၏။ မေရီအန်း ရှိသော အရပ်သည် ဒစ်ဇေရေလီ၏ ပင်ပန်းခြင်း အပေါင်းတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ လောကနိဗ္ဗာန် သဗ္ဗယ် ဖြစ်နေလေသည်။

ဒစ်ဇေရေလီသည် အမတ်ကြီးဘွဲ့ ကို မေရီအန်း ကွယ်လွန်မှ ရ၏။ အရပ်သားအဖြစ်နှင့် နေရာဉာဏ်ပင် သူ့မိန်းမအား မင်းပိုင်းစိုးပိုင်းဝင် ဖြစ်အောင် ဝိတိုရိယ ဧကရီ ဘုရင်မကြီးအား တောင်းပန်ဖူးလေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ခရစ် ၁၈၆၈ ခုနှစ်တွင် မေရီအန်းမှာ ဗိုင်းဧကရာဇ်တက် ဝီးကွန်စဖီး- ဖြစ်သွားလေ သည်။

ဘယ်လောက်ပင် ထူထွ် အာ ဒစ်ဇေရေလီသည် ဇနီးသည်ကို ပရိသတ်တွင် ကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ အပြစ်ပြောခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့ပေ။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက သူ့ဇနီးကို ရှုတ်ချ ပြောဆိုသောအခါ သူသည် အသက်ပေး၍ ကာကွယ် ပြောဆိုခဲ့လေသည်။

မေရီအန်းလည်း အနှစ် ၃၀ ကျော် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခဲ့သည့် အတောအတွင်း လင်တော်မောင်၏ အကြောင်းကို ချီးကျူးရတော့မည်ဆိုလျှင် မငြီးထမ်း ချီးကျူးလေ့ ရှိ၏။

‘ကျွန်ုပ်တို့ လက်ထပ်လာခဲ့ကြသည်မှာ အနှစ် ၃၀ ရှိလေပြီ၊ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးပေါ်တွင် တစ်ခါဖူးမျှ မငြီးငွေ့ခဲ့ဘူးပေ’ ဟု၍ ဒစ်ဇေရေလီက ထုတ်ဖော် ပြောခဲ့ဖူး၏။

၁။ Eart
၂။ Viscontéss Beaconsfield

'ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကို အတင်းအကျပ် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေဘဲနှင့် တစ်ဖက်သားတို့ စိတ်ချမ်းမြေ့အောင် နေတတ်သော အလေ့အကျင့်များကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အနှောင့်အယှက် မပြုသင့်ပေ။ ဤနည်းသည် လူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် ရှေးဦးစွာ လိုက်နာရသောနည်း ဖြစ်လေသည်' ဟု ဟင်နရီ ဂျိမ်း^၁ သည် ရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။

'အိမ်ထောင်တည်မြဲရေး'၊ စာအုပ်ထဲတွင် လေလန် ပို့စကော့ ဝု^၂ သည် အောက်ပါအတိုင်း ရေးထား၏။

'အိမ်ထောင် တည်တံ့ရန်အရေးတွင် လူကောင်းကို ရှာယူရုံနှင့် မပြီးသေးဘဲ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း လူကောင်းဖြစ်ရန် လိုပေသေးသည်။'

ထို့ကြောင့် အကြင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုကြပါလျှင် ဥပမာသ အမှတ် ၂ သည်

အကြင်လင်မယားတို့သည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ငြီးငွေ့အောင် မလုပ်သင့်ချေ။

၁။ Henry James
၂။ Growing Together in The Family
၃။ Leland Foster Wood

အခန်း ၃

ဤနည်းကို လုပ်ပါ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် တွေ့ပါလိမ့်မည်

ဒစ်ဇင်ဘာလနှင့် ဂလက်စတုန်း တို့သည် နိုင်ငံရေးနှင့် သက်ဆိုင်လျှင် ပြဒါး တစ်လမ်း သံတစ်လမ်း ဖြစ်ကြသော်လည်း အိမ်ထောင်ရေးတွင် ကိုယ်စိတ် နှစ်ခြာ ချမ်းသာရာရခြင်းမှာမူကား အတူတူပင် ဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂလန်ပြည်၏ အခန့်ပြားဆုံးသော နန်းရင်းဝန်ကြီး ဂလက်စတုန်းသည် နန်းရင်းဝန်ကြီးကတော်၏ လက်ကို ကိုင်ကာ

‘တူနစ်ကိုယ် တဲအိုပျက်မှာ နေရာ၊ ရွှေဘုံပေါ်မှာ ဝံ့ရာ၊

ချစ်တာ ချစ်တာ ပဓာနရယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ် မောင်ရယ်’*

ဟူသော သီချင်းကို သီဆိုလျက် ခန်းလုံးပြည့် ကော်ဖော်ကြီးပေါ်တွင် ဝိုင်း၍ ကနေ့သည်ကို ကျွန်ုပ်သည် မြင်စမ်းချင်လှ၏။

နိုင်ငံရေးနှင့် သက်ဆိုင်လျှင် တစ်ဖက်သား၏ဘေးကို ပိသားလေးနှင့် ပစ်သလို နာအောင် ပြောတတ်သော ဂလက်စတုန်းသည် အိမ်မှာမူကား မည်သည့်အခါမျှ ကြိမ်းမောင်းခြင်း အပြစ်ဆိုခြင်း မပြုချေ။ အလုပ် သွားချိန် နီး၍ နံနက်စာစားရန် ထမင်းစားခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသောအခါ သူ၏ သား ဗယားတို့မှာ အိပ်ထုန်းပင် ရှိသေးသည်ကို တွေ့ရလျှင် ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း မလုပ်ဘဲ ‘အင်္ဂလန်ပြည်၏ အလုပ်အရှုပ်ဆုံးသော လူကြီးမှာ သူ၏ အိမ်သား

၁။ Oldstone

* အောက်ပါ အင်္ဂလိပ်သီချင်းကို ဆီလျော်အောင် ထည့်လိုက်ပါသည်။
A long-suffering husband and a jangling wife. We'll fiddle
it and scrape it through the ups and downs of life.

ထေ့ မနီးသေးလို့ ထမင်းစားရန် စောင့်နေပါတယ်” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုး ပါသည့် သိချင်းကို ကျယ်လောင်စွာ ဆိုလေသည်။ သူ၏ အိမ်သားများအပေါ် တွင် ဤရွေ့ကြိမ် ညှာတာထောက်ထားလေသည်။

ရုရှားပြည်၏ ကက်သရင်း ၁၇ ရင်မကြီး* သည် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရာ တွင် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၏။ သတ်စရာရှိလျှင် မညှာမတာ သတ်၏။ သို့ရာတွင် စားတော်မက် ချက်ပေးသမျှကို ချဉ်ချဉ်တူးတူး ဆူပူခြင်း မရှိဘဲ စကျနပ်စွာ စားတော်ခေါ်လေသည်။ ဤနည်းကို လင်လုပ်သူတို့ အထူး အတုစိုးသင့်ကြပေသည်။

အိမ်ထောင်ရေးတွင် ပါရဂူ တစ်ဆူဖြစ်သည်ဟု အမေရိကန်တစ်ပြည် လုံး၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသော ခေါ်ရသီ ၁၆ က အိမ်ထောင်ပက်များ သည် တစ်ရာလျှင် ငါးဆယ်လောက် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် အကြင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုက်ပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၃ သည်

ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။

လင်နှင့် မယားကိုသာလျှင် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကြိမ်းမောင်းခြင်းမပြုရ ဟု မဆိုလိုချေ။ သားသမီးများကိုလည်း ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ သားသမီးများကို ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းချင်လျှင် အောက်ပါ ဆောင်းပါးကို ရှေးဦးစွာ ဖတ်ဆစ်ချင်ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးကို ၁၅ နှစ်လောက်က ဗေလျူ လစ်ဗင်စတန် လာနက်* ဆိုသူသည် ရေးသားခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယခုအခါတိုင်အောင် ထိုဆောင်းပါး ကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စာနယ်ဇင်းအသီးသီးတို့တွင် တစ်ဆင့်ကူးယူ ဖော်ပြကြသည် မှာ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့လေပြီ။ ဘာသာအမျိုးမျိုးနှင့်လည်း ပြန်ယူခဲ့ကြ လေသည်။ ထိုဆောင်းပါးမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသည်။

“ပေပေ မေ့နေသည်”

နားထောင်ပါ လူကလေး၊ လူကလေး အိပ်နေတုန်း ပေပေ စကားတစ်ခု ပြောချင်တယ်။ အိပ်နေလိုက်တာ၊ လက်ကလေး တစ်ဖက်

၁၁ Catherine the Great
၂၁ Dorothy Dix
၃၁ W. Livingston Larned

ကို ပါးအောက်မှာ သွင်းလို့၊ ရွှေ့စို့နေတဲ့ နဖူးကလေးပေါ်မှာ စပ်ပင်စကလေးတွေဟာလဲ စိုနေတာပဲ။ လူကလေးရဲ့ အခန်းထဲကို ဖေဖေ အသွားကလေး ဝင်ခဲ့တယ်။ လူကလေးကို ကြိမ်းမိတဲ့အတွက် စာဖတ်ခန်းထဲမှာ စာထိုင်ဖတ်နေတုန်း ဖေဖေ စိတ်မကောင်းဘူးကွယ်။ ဒါကြောင့်မို့ လူကလေးရဲ့ အခန်းထဲကို ဖေဖေ ဝင်လာခဲ့တယ်။

လူကလေးရဲ့ ဖေဖေ စိတ်ထဲမှာ ဒါတွေကို ပြန်တွေးမိတယ်။ လူကလေးကို လူကလေးဖေဖေ ဒေါသ ထွက်မိတာရယ်၊ လူကလေး ကျောင်သွားဖို့ အဝတ်အစား လဲနေတုန်းက မျက်နှာကို ကောင်းကောင်း မသိပ်ဘဲ မျက်နှာသုတ်ပဝါနဲ့ တစ်ချက်တည်းတိုက်လို့ လူကလေးကို ဖေဖေ ကြိမ်းမိတာရယ်၊ လူကလေးရဲ့ ပီနပ်ကို တိုက်မသွားလို့ လူကလေးကို ဖေဖေ ဒက်ပေးမိတာရယ်၊ လူကလေးက လူကလေးရဲ့ ကစားစရာတွေကို ကြမ်းပေါ်လွှင့်ပစ်လို့ လူကလေးကို ဖေဖေ ဒေါသ ထွက်ပြီး ငေါက်မိတာရယ်၊ ဒါတွေကို ဖေဖေ ပြန်တွေးမိတယ်။

မနက် ထမင်းစားနေတုန်းကလဲ လူကလေးကို ဖေဖေ ဆူမိတယ်။ မင်းဟာ ထမင်းလုံးတွေ ဟိုတွေ၊ သည်တွေနဲ့၊ ထမင်းကိုလဲ မဝါဘဲ ဖျိုချတယ်၊ စားပွဲပေါ်မှာ လက်ကြီးထားကံနေပြန်ပြီး ထောပတ်တွေ သိပ်စားတာပဲ အစရှိသည်ဖြင့် လူကလေးကို ဖေဖေ ဆူမိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဖေဖေက မီးရထားဘူတာရုံကို အသွား၊ လူကလေးက စားနေတဲ့ နေရာရောက်တော့ လူကလေးက ဖေဖေဘက်ကို လှည့်လက်ပြပြီး ‘သွားပြီလား၊ ဖေဖေ’လို့ နှုတ်ဆက်လိုက်တဲ့ အခါမှာ ဖေဖေက မျက်မှောင်ကြီး ကုတ်ပြီး ‘ဟဲ့ကောင်ကလေး၊ ခါးကြီးက ကုန်းလို့၊ ရင်ကော့ထားပါလား’လို့ ဖေဖေက ပြန်ငေါက်လိုက်မိတယ်။

ညနေအချိန်မှာ ဖေဖေ အလုပ်က အိမ်ကို ပြန်လာတော့ လူကလေးဟာ ဒူးတောက်ပြီး ကျောကုတ်ခိုးပစ်တမ်း ကစားနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒူးထောက် ကစားတာနဲ့ လူကလေးရဲ့ ခြေအိတ်တွေဟာ ပေါက်ကုန်တယ်။ ဒီတော့ ဖေဖေက စိတ်ဆိုးတာနဲ့ လူကလေးရဲ့ ကစားဖော်တွေရှေ့မှာ လူကလေးကို အတင်းဆွဲခေါ်လာပြီး အရှက်ခွံခဲ့တယ်။

ဒါတွေပြီးတော့ အာဖတ်ခန်းထဲမှာ ဖေဖေ စာထိုင်ဖတ်နေတုန်း မျက်နှာငယ်ကလေးနဲ့ အခန်းထဲကို လူကလေးဝင်လာတာ မှတ်မိသေး

ရဲ့လား။ အဖတ်နေတုန်း လာရပ်ရမည်လားလို့ ဖေဖေ စိတ်ထွက်ပြီး အပေါ်မော်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ လူကလေးဟာ ရှေ့ကို မတိုးရဲဘဲနဲ့ တန့်သွားခဲ့တယ်။ နောက်ပြီးတော့ 'ဟဲ့ကောင်ကလေး၊ ဒီအထဲကို ဘာလုပ်မယ်လို့ လာပြန်သလဲ'လို့ ဖေဖေက လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

လူကလေးက ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ဖေဖေဆီကို တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးလာပြီး ဖေဖေကို အတင်းမက်နမ်းတာပဲ။ နမ်းပြီးတော့လဲ ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ အခန်းထဲက ထွက်ပြေးပြီး လှေကားပေါ် တက်သွား တယ်။

လူကလေး ထွက်သွားပြီး ဘာမျှမကြာခင် ဖေဖေလက်က သတင်းစာ လွှတ်ကျပြီး ဖေဖေ ရင်ထဲမှာ ဘယ်နှယ်ဖြစ်လာမှန်း မသိ တွေး။ ကြိမ်းတတ်တဲ့ အလေ့ကြောင့် ဖေဖေတော့ ခက်တော့တာပဲ။ လူကလေးကို ဖေဖေ မချစ်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ လူကလေးကို လူကလေး အရွယ်မှာ လိုက်နိုင်တာထက် ပိုပြီး လိမ္မာစေချင်လို့ပါ။ ဖေဖေ အသိဉာဏ်မျိုး လူကလေးမှာလဲ ရှိလိမ့်မယ် အထင်နဲ့ ကြိမ်းခဲ့ မိတယ်။

ငါ့သားဟာ အင်မတန် လိမ္မာတဲ့ သားကြီးပဲ။ အရက်တက်တဲ့ အခါမှာ အလင်းရောင်တို့ဟာ ကျယ်ပြန့်တဲ့ တောင်ကြီးကို လှမ်းအုပ် နိုင်အောင် ကြီးမားသလို ငါ့သားရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာလဲ ကြီးမားပါပေ တယ်။ ဒီလို ကြီးမားတဲ့ အကြောင်းကိုလဲ အိပ်ရာမဝင်ခင် ဖေဖေဆီကို ပြေးလာပြီး အတင်းမက်နမ်းတာက သက်သေခံပေတယ်။ လူကလေး ရေ ကနေညတော့ ယေဘာကိုမှ မစဉ်းစားတော့ဘူး။ လူကလေးရဲ့ အိပ်ရာနံဘေးကို လာပြီး ဖေဖေကြိမ်းမိတာတွေကို ရုတ်နေပါတယ်။

လူကလေး နီးနေတဲ့အခါ ဒီစကားတွေကို ဖေဖေ ပြောပြလို့ လူကလေး နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဖေဖေ သိပါတယ်။ အေးကွယ် မနက်ပြန်ကစပြီး ယေဘာဟာ လူကလေးအပေါ်မှာ စိတ်ထား ပြင်တော့မယ်။ လူကလေးနဲ့ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေမယ်။ လူကလေး နာရင် နာမယ်။ လူကလေး ရယ်ချင် ရယ်မယ်။ လူကလေးကို ကြိမ်းမောင်းချင်တဲ့ စိတ်ထားတွေ ပေါ်လာရင် ဖေဖေ လျှာကို ကိုက်ထားမယ်။ 'လူကလေး ဟာ ငယ်ပါသေးတယ်၊ ငယ်ပါသေးတယ်' ဆိုတာကို ဂါထာများ ရွတ်သလို တတွတ်တွတ်နဲ့ ငနအောင် ဖေဖေ ရွတ်တော့မယ်နော်။

လူကလေးကို စာကယ့်လူကြီးလို့ ပေဇေ ယူဆမိခဲ့တာ မှားပြီ။
 ခုလို ငါ့သားဟာ အိပ်ရာပေါ်မှာ ခွေခွေကလေး အိပ်နေတာကို မြင်ရ
 တော့ ငါ့သားဟာ ကလေးကလေး ရှိပါသေးပါလား၊ မနေ့ကဆိုရင်
 လူကလေးကို မေမေက ချွေထားတော့ လူကလေးက မေးခွေကလေးကို
 အမှေ့ပုနဲ့ပေါ်မှာ တင်ထားပါသေးတယ်။ လူကလေးအပေါ်မှာ ဖေဇေ
 စိတ်ထား မှားခဲ့ပြီကွယ်၊ မှားခဲ့ပြီ။*

* အင်္ဂလိပ်လို ခရုထားသည်မှာ ကမ္ဘာကျော်လေးဘက်ဆောင် ကောင်ပါပေသည်။ ထိုဆောင်ပါးကို
 ခြံရံမာတာသားဖြင့် ပြန်ဆိုရာ၌ ဝိရောင် မပြန်နိုင်သဖြင့် အစုဉ်းငယ် အရာတစ်ခုခုလေးသည်။

အခန်း ၄

လူတိုင်းကို ပျော်ရွှင်အောင် ပြုလုပ်သောနည်း

ပြင်သစ်ပြည်တွင် အထက်တန်းစား လူငယ်များသည် သူတို့နှင့် တွဲလျက်ရှိသော မိန်းကလေးများ၏ အဝတ်အစားကို တစ်နေ့တစ်တွင် တစ်ကြိမ်မဟုတ် အကြိမ် ပေါင်းများစွာ ချီးကျူးရန် အလေ့အကျင့် ပြုလုပ်ထားကြလေသည်။

စာဘုရင်အုပ်စိုးစဉ်က ရုရှပြည်၏ ဗုကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတို့သည် ထမင်းမြန်သောအခါ စားတော်ကမ်းများကို သူတို့၏ ရွှေသို့ ခေါ်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ချီးကျူးကြလေသည်။

သင်၏ မိန်းမအပေါ်၌လည်း ထိုမျှလောက် ကြင်နာသော စိတ်ထားမျိုး မရှိနိုင်ပေဘူးလား။ နောက်တစ်ကြိမ် ကြွက်သားဟင်းကို နှုံးနေအောင် အချက်ကောင်းလျှင် ကောင်းကြောင်းကို သင်၏ အိမ်ရှင်မအား ချီးကျူးပါ။ ဤသို့ ချက်ပုံကို သင် အလွန်ကြိုက်သည်ဟု ပြောပြပါ။

ဤသို့ ဆက်ဆံနေစဉ် သင်၏ စိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် သင်၏ ဇနီး သည်သည် မည်မျှ အရေးပါ အရာရောက်သည်ကို ဖွင့်ပြောရန် မကြောက် ပါနှင့်။ ဒစ်ဇရေလီသည် အင်္ဂလန်ပြည်၏ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီး တစ်ဦး ဖြစ်သော်ငြားလည်း သူ့မိန်းမထံမှ မည်သည့်အကျိုးကျေးဇူးမျိုး ရရှိခဲ့သည်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးသိအောင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန် မရုတ်ခဲ့ပေ။

တစ်နေ့က မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ကိုဖတ်ရာ၌ ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသား အက်ဒီ ကန်တာ^၁ ၏ ပြောကြသော စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ၏။

၁။ Eddie Cantor

‘ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်တော်၏ မိန်းမထက်ပို၍ ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင် ထိုက်သူ မရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အလွန်အမင်း ချစ်ခင်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အထက်တန်းသို့ ရောက်အောင် သူသည် ကျွန်တော်အား အတော် ကူညီခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ပြီးသည့်နောက် သူသည် ပိုသမျှစွာကို အကုန်စုပြီးလျှင် တိုးပွားအောင် လုပ်ပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် ကြီးစား၍ ဝိကံဆံအတော်ချမ်းသာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကလေး ငါးယောက် ရှိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာ လောကနိစ္ဆာန်သမ္ပယ် ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မည်သည့် အသက်တန်းကိုပဲ ရောက်စေကာမူ ဤသို့ရောက်အောင် ပေးပို့သောသူမှာ ကျွန်တော်၏ ဇနီးပင် ဖြစ်ပါသည်။’

လင်ကွာမယားကွာများ ကြောက်မမန်းလိလိဖြစ်အောင် တူထပ်ပေါများ သော ယောလီဝု’ အရပ်၌ပင်လျှင် အလွန် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိသော အိမ်ထောင် သည်များအနက် တစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ်သော အိမ်ထောင်သည်မှာ ဝါနာ ဘက္ကစတာ’ တို့ လင်မယားမင် ဖြစ်လေသည်။ မဇ္ဈကံ ဝါနာ ဘက္ကစတာသည် လက်မထပ်မီက နာမည်ကျော် ကချေသည်မဖြစ်၍ လက်ထပ်လိုက်သောအခါ ကချေသည်မ အလုပ်ကို စွန့်ပစ်လိုက်လေသည်။ သူ့မိန်းမအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ‘ကတဲအလုပ်ကို စွန့်လိုက်ရလို့ ကန္တန်တော်မိန်းမယာ ပရိသတ်ရဲ့ အမျိုးမျိုးတော့ မခံရာဉ်း သို့မဟုတ် ကျွန်တော့် အမျိုးမျိုးကိုတော့ အမြဲတမ်း ရရှိနေပါတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ လင်ယောကျ်ားနဲ့ နေရတဲ့ အခါ ပျော်တယ်ဆိုတာ အခြားမဟုတ်ပါဘူး။ လင်ယောကျ်ားရဲ့ ချီးကျူးခြင်း နှင့် မယားအပေါ်တွင် စွဲစွဲလမ်းလမ်းရှိခြင်းရဲ့ အရသာကို ခံစားခြင်း ပြစ်ပါ တယ်။ လင်ယောကျ်ားရဲ့ ချီးကျူးခြင်းနှင့် စွဲလမ်းခြင်းတို့ဟာ အစစ်အမှန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် လင်ဖြစ်သူမှာလည်း အလိုလို စိတ်ချမ်းသာလာပါလိမ့်မယ်’ဟူ၍ ဝါနာ ဘက္ကစတာက ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် အကြင်လင်နှင့် မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ လိုကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၄ သည်
 စေတနာဖြင့် ချီးကျူးရန် မမေ့နှင့်။

အခန်း၅

မိန်းမများအတွက် ဤပစ္စည်းများသည် အလွန် အဖိုးတန်သည်

ရှေးပဝေသလီမှစ၍ ပန်းများကို အချစ်၏ အထိမ်းအမှတ်ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြ၏။
စင်စစ်မှာ ပန်းများ၏ တန်ဖိုးသည် မများလှချေ။

မနက်ဖြန် သင်သည် အလုပ်မှ ပြန်သောအခါ သင့်၏ မိန်းမအဖို့
ပန်းတစ်ခိုင်လောက် ဝယ်သွားရလျှင် မကောင်းစေဘူးလား၊ ဒီလို ဝယ်သွားလျှင်
တာပြစ်မလဲ၊ စမ်းကြည့်စမ်းပါ။

ကျော့ အိမ် ကော်ဟန်* ဆိုသူသည် အလွန် အလုပ်များသူ တစ်ဦး
ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အလုပ် များလျက်နှင့်ပင် သူ၏ မိခင်တံသို့ အလုပ်လုပ်ရာမှနေ၍
တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်ကျ စကားပြော ကြေးနန်းနှင့် ပြောလေ့ ရှိ၏။ ဤသို့
ပြောခြင်းသည် အရေးတကြီး ပြောစရာစကားများ ရှိ၍ပင်လော။ မရှိပါ။
သူ၏ မိခင်အား အစဉ်သတိရကြောင်း ပြချင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှိုကော့၊ ဖြိုရှို တရားသူကြီး ကျိုးဆက် ဆက်ဘက်* သည် မသင့်မတင့်၍
ရုံးသို့ရောက်လာသော အိမ်ထောင်သည်မပါင်း လေးသောင်းကျော်၏ အမှုကို
စစ်ဆေးပူး၍ အိမ်ထောင်သည် နှစ်ထောင်လောက်ကို ပြန်လည်စေ့စပ်ပေးခဲ့
ဖူး၏။ ထိုတရားသူကြီးက ဆောက်ပါအတိုင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုပူးလေသည်။

‘များသောအားဖြင့် လင်မယားအချင်းချင်း မသင့်မတင့်ဖြစ်ခြင်းမှာ
အခြားကြောင့် မဟုတ်၊ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စကလေးများကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

၁။ George M. Cohen

၂။ Chicago

၃။ Judge Joseph Sabharwal

ဥဒါးဟရုဏီ၊ လင်ဖြစ်သူ အလုပ်သို့ သွားခါနီးတွင် မယားဖြစ်သူက 'အလုပ် သွားတော့မလား ကိုကို' အစရှိသည်ဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုလောက်နှင့် လင်ကွာ မယားကွာ ကိစ္စများသည် ဖျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည်။'

ကမ္ဘာကျော် လက်ဆရာကြီး ရောဘတ် ဘရောင်းနင်း သည် သူ၏ မယားကို ယုယ ပိုက်ဆံပွဲမှာ စာတင်လောက်ပေသည်။ သူ၏ မယား နာတာရှည်အား မပြယ်သောမေတ္တာ ကြင်နာသော လူ့သမီးတို့ဖြင့် အမြဲတစေ ပြုစုနေလေရာ သူ၏ မိန်းမဖြစ်သူက ညီမများထံသို့ 'ရောဘတ်ဟာ မမကို သိပ်ပြီး ဂရုစိုက်တာပဲ၊ တစ်ခါတလေ မမကိုယ်ကို မမ ဘုံကြိုမြှတ်တဲ့ နတ်ဒေဝီများ ဖြစ်နေလို့ ရောဘတ်ဟာ မမအပေါ်မှာ ဒါလောက်တောင် အချစ်တိုးနေရောသလားလို့ အောက်မေ့မိတယ်' ဟူ၍ ခရီးသားဖူး၏။

လင်နှင့်မယား ခေါင်းသင်းဆက်ဆံကြရာတွင် ရေရှည်ကျသောအခါ ကိစ္စ အသေးအမွှေးများကို အများအစား တွေ့ရပေမည်။ ထိုကိစ္စကလေးတွေကို ကန့်မစိုက်သော လင်မယားသည် ခုကွရောက်တော့သည်။ အကဲခတ် စိန်ဖင်စင် မိလေ၊ ဆိုသူက ထိုအကြောင်းကို

‘သူ အချစ်ပြယ်လို့ ကျွန်မ စိတ်မညစ်ပါ။’

အသေးအမွှ်ကလေးတွေကြောင့်သာ

ကျွန်မတို့ အချစ် ပြယိုရတာ'

ဟု လက်ခံဆုံးဖြတ်လေသည်။ ထိုလက်ခံလေးကို အကျဉ်းထောင်ရှင်
ကောင်းမင်းမင်း၊ ဝိဇ္ဇိ၊ အရှင် တနင်္ဂနွေတစ်ပါးလျှင် ခြောက်ရက်မျှ လင်မယား
ကွာရှင်းမှုများကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ပေးရ၏။ ထိုအမှုမျိုး မည်မျှများပြားသနည်း
ဆိုသော် ဆယ်မိနစ်လျှင် တစ်မျှကျ ဆုံးဖြတ်ပေးရပါ၏။ ဤမျှ များပြားသော
လင်မယားကွာရှင်းမှုများတွင် အလွန်ကြီးကျယ်သော အကြောင်းကြောင့် ကွာရှင်း
ရသော အမှုပေါင်း မည်မျှပါမည်နည်း။ များပြားလှမည် မဟုတ်ချေ။ ထိုစိုး
များတွင် တစ်နေ့ကုန် တစ်နေ့ခန်း ထိုင်၍ နားထောင်လျှင် 'အသေးအစွဲ
ကလေးတွေကြောင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့ အချစ်ပြယ်ရာက' ဟူသော စကားမှန်ကြောင်း
သိသည် ကြားရပေလိမ့်မည်။

သင်၏ စောင်းချောင်းကို ထုတ်ယူ၍ အောက်ပါစာပိုဒ်ကို ဖြတ်ယူပြီး
လျှင် သင်အကြံပြုသော မုန့်ပေါ်တွင် ကောင်းမွန်စွာ ကပ်ထားပါ။

‘ငါသည် သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ဖက်
သား စိတ်ချမ်းသာအောင် ငါလုပ်နိုင်သော အလုပ်ကို ယခုပင် ငါလုပ်အံ့။
ထိုသို့ လုပ်ရန်အတွက် နေ့ရွှေ ညရွှေ ရွှေမနေပါရစေနှင့်။ မွေးလည်း မေ
မနေပါရစေနှင့်။ အကြောင်းတစ်ခု ငါသည် သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ်
ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။’

ထို့ကြောင့် အကြင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ
လို့ကြပါလျှင် ဥပဓာသ အမှတ် ၅ သည်
တစ်ဖက်သားကို ကြင်နာ ယူယပါ။

အခန်း ၆

စိတ်ချမ်းသာလို့လျှင် ဤနည်းကို မမေ့သင့်

ဝေါလတာ ဝင်မရော့ သည် အမေရိကန်သမ္မတ ရာထူးကိုပင် ဝင်ရောက် အရွေးခံဖူးသူ နိုင်ငံကျော် စကားပြောသမားတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဂျိမ်း ဂျီ ဗလိန်း၊^၁ ၏ သမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် စကော့တလန်ပြည်ရှိ သူဌေးကြီး အန်ဒရူးကာနက်ဂျီ^၂ ၏ အိမ်တွင် တွေ့သည့်အချိန်အခါမှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင် ပျော်ရွှင်စွာ ပေါင်းသင်းလျက် ရှိကြ၏။

အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ နေနိုင်ကြသနည်း။

‘မိမိနှင့် သင့်လျော်မည့် အိမ်ထောင်ဖက်ကို ဂရုစိုက်၍ ရွေးချယ်ခြင်း သည် ပထမ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ ဒုတိယ အရေးကြီးဆုံးမှာ အိမ်ထောင် ကျပြီးနောက် လင်မယား နှစ်ဦးစလုံးသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ရိုသေကိုင်းရှိုင်း ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူစိမ်းတစ်စုံစာများ ရိုသေကိုင်းရှိုင်းတတ်သကဲ့သို့ မိမိ၏ လင်သားများအပေါ်၌ မယားဖြစ်သူတို့က ရိုသေကိုင်းရှိုင်းခဲ့ပါလျှင် မည်မျှ လောက် ခံကောင်းပေမည်နည်း။ နှုတ်ထွက်ကြမ်းတမ်းသော မိန်းမမျိုးကို မည်သည့်ယောက်ျားမဆို စွန့်၍ ပြေးမည်သာတည်း’ ဟူ၍ မစ္စကံ ဒင်မရော့က ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့ဖူး၏။

ကိုယ်နှုတ် ဗယဉ်ကျေးမှုသည် အချစ်ကို ပျက်ပြယ်ရာ ပျက်ပြယ် ကြောင်း ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကို လူတိုင်းလည်း သိ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်

^၁ Dr. Walter Dillmeyer

^၂ Dr. James G. Blaine

^၃ Dr. Andrew Carnegie

တို့သည် မိမိတို့၏ ဆွေမျိုးသားရင်းများအပေါ်တွင် သူစိမ်းတစ်ရပ်စာများ အပေါ်မှာလောက် ရှိသော ကိုင်းရိုင်းခြင်း မရှိသည်မှာ ဆိုးရွားလှပေသည်။

ကြားဖူးသော စကားတစ်ရပ်ကို သူစိမ်းတစ်ရပ်စာ တစ်ဦးဦးက ထပ်၍ ပြောနေလျှင် 'ဘယ်နှယ်လဲ ဆရာ၊ ချေးဟောင်းကြီးကို ရေပြန်နူးနေမလို့လား' အစရှိသော စကားမျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အနှောင့်အယှက်ပြုမည့် မဟုတ်၊ ပြောသမျှကိုသာ ထိုင်၍ နားထောင်နေမည် ဖြစ်၏။ မိတ်ဆွေများ၏ စာများ ကိုလည်း သူတို့၏ အခွင့်မရဘဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖောက်၍ ကြည့်မည်မဟုတ်၊ သူတို့၏ အတွင်းရေးများကိုလည်း နှိုက်နှိုက်ခွတ်ခွတ် မေးလားမြန်းလားလုပ်မည် မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အရင်းအချာဆုံးသော မိသားတစ်စုကိုသာ ဘာမဟုတ် သည် အသေးအဖွဲ့ကလေးကအစ ကျွန်ုပ်တို့သည် အနှောင့်အယှက် ပေးခဲ့ကြ လေသည်။

ခေါ်ရသီ ဒစ်သည် ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘာများ ပြောစရာ ရှိသေးသည်ကို ကြည့်ကြည့်နိ။ 'ကျွန်ုပ်တို့ကို စိတ်နှုတ်ကြည်းအောင် ရန်ရှင်း ကြမ်းတမ်းသော စကားများကိုပြောပြီးလျှင် ဇော်ကားသူများမှာ အခြားသူများ မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်သားများသာလျှင် ပြစ်၏။ ဤစကားသည် အံ့သြ စရာ ကောင်းသလောက် မှန်၏။'

'လှပသော ပန်းပွင့်များကို မြင်ရလျှင် ခုတ်ချာနေသော ခြံစည်းရိုးကို သတိ မရဘိသကဲ့သို့ ယဉ်ကျေးမှုဆိုသည်မှာ လူတစ်ယောက်၏ အပြစ်ကို မကြည့်ဘဲ အကောင်းကိုသာ ကြည့်ခြင်းဖြစ်လေသည်'ဟူ၍ ဟင်နရီကလေး ရစ်ဇနားက ထုတ်ဖော် ပြောဖူးလေသည်။

သင်၏ ခော်တော်ကား အင်ဂျင်စက်တွင် စက်ဆီသည် အရေးကြီးဘိ သကဲ့သို့ လင်နှင့်မယား ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာ၌လည်း ယဉ်ကျေးမှုသည် အရေးကြီးလေသည်။

စာရေးဆရာကြီး အော်လီဗာ ဝင်ဒယ် ဟုမ်း* သည် အိမ်သူအိမ်သား များကို မည်မျှ ညာတာ ထောက်ထားသနည်းဆိုသော် သူ့၌ စိတ်ညစ်စရာ ရှိလျှင် တစ်ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ်၍ ခံ၏။ သူ စိတ်ညစ်နေကြောင်း သူ့အိမ်သူအိမ်သားများကိုပင် အသိမပေးချေ။

* Oliver Wendell Holmes

အော်လီတာ ဝင်ဒယ် ဟုမ်းကဲ့သို့ တယ်နှစ်ယောက်များ ကျင့်ကြံဖူးပါသလဲ။ အလုပ်ခွင်မှာ တစ်ခုခု မှားယွင်းခဲ့သော် လည်းကောင်း၊ ဝယ်သူတွေ လွတ်သွားခဲ့သော် လည်းကောင်း၊ အထက်လူကြီး၏ အကြိမ်းအဖောင်းကိုခံရခဲ့သော်လည်းကောင်း အိမ်သူ အိမ်သားများအပေါ်တွင် မဲ၍ ဆုပုတတ်ကြ၏။

ဟော်လန်ပြည်၌ အိမ်တွင်းသို့မဝင်မီ ဖိနပ်ချွတ်တွင် စီးလာသော ဖိနပ်များကို ချွတ်ထားခဲ့ရသည့် ထုံးစံရှိလေသည်။ ဤထုံးစံကို ယူ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ညစ်စရာများကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်တွင်းသို့ မဝင်မီ ဖိနပ်ချွတ်တွင် ဖွန့်ပစ်ခဲ့လျှင် မကောင်းပေဘူးလား။

စိတ်ပညာပါရဂူကြီးဖြစ်သော ဝီလျံ ဂျိမ်းသည် 'ပုထုဇဉ်တို့၏ အကန်းတစ်ရပ်' ခေါ်သည့် ဆောင်းပါးတစ်စောင်ကို ရေးဖူး၏။ ထိုဆောင်းပါးကို ပတ်ခြံဖြစ်သော ပတ်ပါ။ ဖတ်ရှုကျိုးနပ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဆောင်းပါးထဲမှ စကားတစ်ရပ်ကို ကောက်နုတ် ဖော်ပြလိုက်ပါအံ့။

'ပုထုဇဉ်တို့ မမြင်နိုင်သော အရာတစ်ခုသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ မိမိတို့မှလွဲလျှင် ကျန်လူများနှင့် ဝီရိန္ဒာန်တို့စိတ်၌ မည်သို့ဖြစ်သည်ကို မသိခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။'

မိမိတို့၏ မောက်သည့်များကိုသော်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့နှင့် စီးပွားဖက်များကိုသော်လည်းကောင်း ခပ်တန်တန်ကလေးပင် မပြောရဲသူတို့သည် မိမိတို့သားမယားများအပေါ်တွင်မူကား ဟိန်းလိုက်ဟောက်လိုက်နှင့် ပြုကျင့်တတ်ကြလေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ စိတ်ချမ်းသာရေး၌ စီးပွားရေးထက် အိမ်ထောင်ရေးက ပို၍ အရေးကြီးကြောင်း ထိုလူများ မတွေးမိကြချေ။

ဘားမယားနှင့် စိတ် ချမ်းချမ်းသာသာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရသော လူသားမန်တစ်ဦးသည် တစ်ကိုယ်တည်းနေရသော ပညာရှိကြီးထက် ပို၍ ယျှော်ရွှင်၏။ ရှေးဝတ္ထုရေးဆရာကြီး တုရဂေးညက် သည် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ချီးကျူးခြင်းကို ခံရ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစာရေးဆရာကြီးက 'အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်သည် ညစာ ထမင်းစားရန် အိမ်အပြန်နောက်ကျသည် ဖြစ်စေ၊ မကျသည် ဖြစ်စေ ဂရုစိုက်မယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ကိုသာရမည်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်များနှင့် ကျွန်ုပ်၏ စာရေးတတ်သည့် ဉာဏ်တို့ကို ဖွန့်ပစ်ပါရဲ့' ဟု ထုတ်ဖော် ပြောဆိုဖူးလေသည်။

အထက် တစ်နေရာတွင် ဒေါ်ရသီ ဒစ်က အိမ်ထောင်ဖက်များသည် တစ်ရာလျှင် ငါးဆယ်လောက် စိတ်ချမ်းသာ ဖြစ်ရကြောင်း လူတော် ပြောဆို ခဲ့ဖူးသည်ကို ဖတ်မိကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ ပေါ ပိုမိုနိုး ဆိုသူကမူကား တစ်မျိုး ပြောပြန်၏။ ဒေါက်တာပေါ၏ အလိုအရဆိုလျှင် 'လူတစ်ယောက်သည် အခြား စီးပွားရေးများမှာထက် အိမ်ထောင်ပြုရာတွင် စိတ်ချမ်းသာရန် အခွင့်အလမ်း သာလေသည်။ ထောပတ်၊ သကြား၊ ကာဖီ၊ လက်ဖက်ခြောက် စသော ကုန်ခြောက်ရောင်းသော လူတစ်ရာလျှင် ၇၀ ဝှံ့သည် အစွမ်းနှင့် တိုးနေကြသော်လည်း အိမ်ထောင်ဖက်တစ်ရာလျှင် ၇၀ တို့မှာ စိတ်ချမ်းသာရာ ရရှိနိုင်ပေသည်။

ဒေါ်ရသီဒစ်သည် ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချလေသည်။

'အိမ်ထောင်ပြုတာနှင့် စာလိုက်လျှင် သေတာနှင့် မွေးတာသည် သာမညာကိစ္စများသာ ဖြစ်လေသည်။

'ယောကျ်ားများသည် သူတို့၏ စီးပွားရေး၌ တိုးတက်အောင် ပြုလုပ် သကဲ့သို့ သူတို့၏ သားမယားများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ အာဟာရကြောင့် တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် မပြုလုပ်သည်ကို မိန်းမများသည် တွေးမရအောင် ဖြစ်ကြရသည်။'

'အကယ်စင်စစ် ဒေါ်လာတစ်သန်းရအောင် ကြိုးစားခြင်းထက် မိမိတို့ အိမ်ကို ချမ်းစွမ်းသာသာရှိအောင် ကြိုးစားခြင်းက ပို၍ အရေးကြီးသော်လည်း လူကန်ရာမှာ တစ်ယောက်ချုပ် ထိုကိစ္စကို ထိထိရောက်ရောက် မစဉ်းစား ကြချေ။ မိမိတို့က တစ်သက်တာတွင် အရေးတကဏ္ဍ အရေးအကြီးဆုံးသော ကိစ္စကြီးတိုမူကား ယောကျ်ားများသည် ဖြစ်သလို လျစ်လျူရှုနေကြလေသည်။'

'မိန်းမများအား ဈေးခိုင်းလျှင် ဘာမဆို လုပ်ပေးတတ်ကြောင်း ယောကျ်ားများ အသိပင် ဖြစ်၏။ 'ငါ့မိန်းမဟာ အစီအမံ အအုပ်ချုပ် ကုန် ကောင်းပါလား' စသည့် မြှောက်လုံး ပင့်လုံးကလေးများကို သုံး၍ မိန်းမ များအား ခိုင်းချင်ရာ ခိုင်းနိုင်ကြောင်း ယောကျ်ားများ ကောင်းစွာ သိကြ၏။ 'ဟဟ မနစ်က ခင် ဝတ်တဲ့ လုံချည်ကလေးဟာ ခင်နဲ့ သိမ်းကြည့်ကောင်း တာပဲ' ဟု ပြောလျှင် ထိုလုံချည်ကို ခေတ်ဆန်း လုံချည်နှင့် လဲမည်မဟုတ်ကြောင်း ယောကျ်ားများ အသိပင် ဖြစ်၏။'

‘ဤအချက်များကို ယောက်ျားဖြစ်သူသည် ကောင်းစွာ နားလည်ကြောင်း၊
 မိန်းမဖြစ်သူသည် သိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့မိန်းမ ဘာကြိုက်တတ်
 သည်ကို သူသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မြင်တွေ့နေရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာ
 တွင် မိန်းမ ဖြစ်သူမှာ သူ့ကို အစွဲကြီးပဲ စွဲရတော့မလို့၊ အမုန်းကြီးပဲ မုန်းရ
 တော့မလို့ ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ အကြောင်းတစ်ခု ယောက်ျားဖြစ်သူက ခုပဲ
 စိတ်ဆိုးအောင် လုပ်လိုက်၊ တော်တော်ကြာ ရွေးသည့်သဘောဖြင့် အဝတ်အစား
 တွေ မော်တော်ကားတွေ ဝယ်ပေးလိုက်နှင့် ပြုလုပ်လျက်ရှိသောကြောင့်တည်း။
 အကယ်၍သာ ယောက်ျားဖြစ်သူက အနည်းငယ် ဂရုစိုက်၍ သူ့မိန်းမကြိုက်
 သည့် မြွေကလုံးပင့်လုံးကလေးများကို အခါအခွင့်ရတိုင်း သင့်သလို ပြောဆို
 ပေးနိုင်လျှင် ယခုကဲ့သို့ ပိုက်ဆံ အကုန်အကျခံကာ အဝတ် ဝယ်ပေးရခြင်း
 မော်တော်ကား ဝယ်ပေးရခြင်း အလုပ်မျိုးကို လုပ်ရတော့မည် မဟုတ်ပေ’

ထို့ကြောင့် အကြင် လင်နှင့်မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချစ်သော
 လိပ်ပါလျှင် ဥပဒေသအမှတ် ၆ သည်

ရှိသော လေးစားပါ။

အခန်း ၇

အိမ်ထောင်ရေးတွင် မအစမ်းပါနှင့်

ဆိုရှယ်၊ ဟိုက်ဂျင်းဌာန၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သော ဒေါက်တာ ကက်သရင်း ဝီးမင့် ဒေးဗီ သည် အိမ်ထောင်သည် မိန်းမတစ်ယောက်ထံသို့ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော အလွန်အတွင်းကျသည့် မေးခွန်းများကို မေးမြန်းပူးလေသည်။ သူတို့၏ ပြန်ကြားစာများကို ဖတ်ကြည့်ရာ ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှုတွင် အမေရိကန်သူများသည် ပြောမယ့်နိုင်လောက်အောင် စိတ် မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။

ထိုစာများကို ရရှိပြီးနောက် အမေရိကန်ပြည်၌ လင်မယားကျွေးရင်းမှု များ ပြစ်ရာသည့် အကြောင်းရင်းများတွင် အိမ်သူ မိန်းမများ ရာဂစိတ်ပြေငြိမ်းမှု မရှိခြင်းလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဒေါက်တာ ဒေးဗီသည် မဆိုင်းမတွဘဲ ဖွင့်ချလိုက်လေသည်။

ဒေါက်တာ ဂျီ ဗီ ဟယ်မီလတန်^၁ ဆိုသူကလည်း တစ်နည်းတစ်လမ်း ခုံစမ်းစစ်ဆေးရာ ဒေါက်တာ ဒေးဗီ၏ ရေးသားချက် မှန်ကန်ကြောင်းတွေ့ရှိရ လေသည်။ ဒေါက်တာ ဟယ်မီလတန်သည် အိမ်ထောင်သည် ယောက်ျား တစ်ရာ မိန်းမတစ်ရာတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးကို လေးနှစ်တိုင်တိုင် ခုံစမ်းခဲ့ဖူး၏။ ထိုအိမ်ထောင်သည်များကို တစ်ဦးစီခေါ်၍ မေးခွန်းပေါင်း ၄၀၀ ကျော် မေးမြန်း၏။ မေးမြန်းရာ၌ အလွန်စေ့စပ်လွန်းသဖြင့် လေးနှစ်ကြာမှ မေး၍ ပြီးလေသည်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် လူမှုရေးရာတွင် အလွန်အလွန် အရေးကြီး

၁၁ The Bureau of Social Hygiene

၂၈ Dr. Katherine Bement Davis

၃၁ Dr. G.V. Hamilton

ရကား ထိုလုပ်ငန်း ထပ်မံပြန် အောင်မြင်ရန်အတွက် လူထုကောင်းစားရေး သူဌေးကြီးများက ငွေကုန်ကြေးကျခံကြ၏။ စုံစမ်းသိရှိရသမျှကို 'အိမ်ထောင်ရေး ချွတ်ယွင်းချက်' ဟူ၍ အမည်ပေးပြီးလျှင် စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။

ကောင်းပြီ၊ အိမ်ထောင်ရေးတွင် ဘာများ ခွဲဟုတ်ပွင်းနေသလဲ။ 'တစ်ဖက် သက် အယူသီးလှသော စိတ္တဇဆရာဝန်' များသာလျှင် လင်နှင့်မယား မသင့်မတင့်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းရင်းသည် ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှု မရရှိသောကြောင့် မဟုတ်ဟု ပြောဆိုကြပေမည်။ ထိုသူများက ဘာပဲပြောပြော ရာဂ စိတ် ပြေငြိမ်းမှုသည် အရင်းခံ ဖြစ်လေသည်။ ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှုကိုသာ ရရှိပါစေ။ အခြားအကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော မသင့်မတင့်မှု များကိုပင် သည်းခံနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်' ဟူ၍ ဒေါက်တာ ဟယ်မီလတန်က သူ၏ စာအုပ်ထဲတွင် ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့၏။

လော့ အိန်ဂျယ်လီ၊ ဖို့ရှို မိသားစုဆက်ဆံရေးအဖွဲ့ ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဒေါက်တာ လာ ပိုဝီနီးသည် အမေရိကန်ပြည်တွင် အိမ်ထောင်ရေးကို နားလည်ဆုံးသော ပါရဂူကြီးများတွင် တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ သူကိုယ်တိုင် စတင်ပေါင်းများစွာသော အိမ်ထောင်သည်တို့၏ အကြောင်းကို လေ့လာ စုံစမ်းခဲ့ဖူးလေသည်။ သူ့အလိုအတိုင်းဆိုလျှင် အိမ်ထောင်များ ပျက်စီးရသည်မှာ အကြောင်း လေးရပ်ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်း လေးရပ်ကို ဒေါက်တာ ပိုဝီနီးသည် အောက်ပါအတိုင်း ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် စီစဉ်ထားလေသည်။

- ၁။ ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှု မရရှိခြင်း
- ၂။ အားလပ်ရက်ကို အသုံးပြုရာ၌ လင်နှင့်မယား သဘောကွဲလွဲခြင်း
- ၃။ ငွေရေးကြေးရေး ကွပ်တည်းခြင်း
- ၄။ သူတစ်ပါးနှင့်မတူသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်နှင့် စိတ်နေ သဘောထား ရှိခြင်း

အထက်ပါအကြောင်း လေးရပ်တွင် ရာဂစိတ်ပြေငြိမ်းမှုကို ပထမထား သည်ကို ကြည့်ပါ။ ငွေရေးကြေးရေး ကျပ်တည်းခြင်းမှာ တတိယလိုက်၏။ မထူးဆန်းပေဘူးလား။

လင်မယားကွာရှင်းမှုတွင် တစ်ဖက်ကမ်းစတ် ကျွမ်းကျင်ကြသော သူများ အားလုံးပင် ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှုမှာ အရေးတကာ အရေးဖြစ်ကြောင်း

၁၁ Philadelphus	၄၀ Los Angeles
၂၁ What's Wrong with Marriage	၄၈ The Institute of Family Relations
၃၁ Psychiatrist	

တစ်သံတည်း ထွက်ကြ၏။ သက်သေထုတ်၍ ပြပါအံ့။ နှစ်ပေါင်း အနည်းငယ် ခန့်က စင်စင်နားတီးမြို့^၁ ရှိ အိမ်တွင်းရေးအမှုများကို စီရင်ရသော တရားသူကြီး မော့ဖမန်- က 'လင်မယားကွာရှင်းမှု ဆယ်ခုတွင် ကိုးခုမှာ ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှု မရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်'ဟူ၍ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့၏။

'ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှုသည် လူတို့တွင် အလွန် အရေးကြီးသော ကိစ္စ တစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။ လင်ခန်း မယားခန်း ပြတ်စဲရာတွင် ထိုကိစ္စသည် အလွန် အရေးပါအရာရောက်ခဲ့သည်' ဟူ၍ စိတ်ပညာရပ်တွင် ပါရဂူမြောက်ပြီး ဂျန် ဗီ ဝပ်ဆန်^၂ ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလည်း မြွက်ဟဖူးလေသည်။

ခရစ်ယန်ဘုန်းကြီး အော်လီဇာ အမ် ဘတ္တာမီး^၃ သည် ဆောက်ပါ အတိုင်း ပြောဖူး၏။

'ကျွန်ုပ် ဘုန်းကြီးဖြစ်စေက ကျွန်ုပ်ထံသို့ လက်ထပ်ရန် လာရောက် ကြသော ဇနီးမောင်နှံတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အထူးချစ်ခင်စွဲမက်ကြသော် လည်း အိမ်ထောင်မှုကိစ္စတွင် ဘာတစ်ခုမျှ နားမလည်ကြသေးသည်ကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် တွေ့ရှိရလေသည်။'

ဤမျှလောက်ခက်ခဲသော အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာကို ဖြစ်သလိုထား လိုက်ပါလျက်နှင့် လင်ကွာ မယားကွာများသည် ၁၆ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိခြင်းမှာ အံ့ဩစရာကောင်းသလို ရှိ၏။ အလွန်မြားမြောင်လှစွာသော လင်နှင့် မယားတို့ သည် စင်စစ်မှာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မကွာနိုင်ကြသေးသောကြောင့် လူ့မြင် ကောင်းရုံနှင့် အတွေးမစေသိုက်ကြသော်လည်း ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခြင်း မရှိကြ တော့ချေ။ သူတို့သည် လောကုရေတွင် စံစားလက်ရှိသောသူများနှင့် တူနေ လေသည်။

ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဟူသော သဘောမျိုးနှင့် ကောက်ယူလိုက်ခြင်းဖြင့် စိတ်တိုင်းကျ အိမ်ထောင်ဖက်ကို ရနိုင်ခဲ့လေသည်။ အိမ်ထောင်ရေးသည် အိမ်ဆောက်သည်နှင့် တူ၏။ အိမ်ကောင်းကောင်းဆောက်ချင်လျှင် ပုံစံကောင်း ကောင်း ထုတ်သကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ရေးတွင်လည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာရာ ရချင်လျှင် ထိုသို့ရရှိအောင် ဆင်ခြင်တိုင်းထွာတတ်သော ဉာဏ်နှင့် ကြိုတင်၍ ရွေးချယ်စီစဉ်သင့်ပေသည်။

၁။ Cincinnati
၂။ Judge Hoffman
၃။ John B. Watson
၄။ The Rev Oliver M. Butterfield

ဤသို့ စီစဉ်ရာ၌ အကုသည့် ရရှိအောင် ဒေါက်တာတ္တာဖီးသည် သူ
ကိုယ်တိုင် လက်ထပ်ပေးရသော ဇနီးမောင်နှံတို့ကို ရှေ့ရောက်အတွက် သူနှင့်
လွတ်လပ်စွာ တိုင်ပင်နှီးနှောစေ၏။ ဤသို့ တိုင်ပင်နှီးနှောရာတွင် များစွာသော
ဇနီးမောင်နှံတို့မှာ အိမ်ထောင်မှုကိစ္စတွင် ဘာသာစံမရှိဘဲ နားမလည်သေးသည်ကို
တွေ့ရှိရလေသည်။

‘ရာဂစိတ် ပြေငြိမ်းမှုသည် အိမ်ထောင်သည်တို့ ရရှိနိုင်သော စည်းစိမ်
များအနက် တစ်ခု အပါအဝင်မျှသာ ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ရာဂစိတ်
ပြေငြိမ်းမှုကိုမျှ မရနိုင်ခဲ့လျှင် အခြား မည်သည့် စည်းစိမ်မျှ ရနိုင်တော့မည်
မဟုတ်ချေ’ဟု ဒေါက်တာတာတ္တာဖီးက ဆိုလေသည်။

ရာဂစိတ်ပြေငြိမ်းမှုကို ရရှိအောင် မည်ကဲ့သို့ ကြိုးစားရမည်နည်း။

ဒေါက်တာ ဘာတ္တာဖီး၏ ရေးသားချက်ကိုပင် သက်လက်၍ ဖော်ပြပါ
ဦးအံ့။

‘ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်နေသော စိတ်များကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီးလျှင်
အိမ်ထောင်သည်တို့ လိုက်နာရမည့် နည်းစာ နိဿယများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
တိုင်ပင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါစေ။ ဤကဲ့သို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်သော သတ္တိထူးမှာ
စာအုပ်ကောင်းများကို ဖတ်ခြင်းဖြင့်သာ ကောင်းစွာရရှိနိုင်လေသည်။ ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင် ရေးသားသော ‘အိမ်ထောင်ပြုခြင်းနှင့် အိမ်ထောင်မှု ဖျော်စေ့ခြင်း’
စာအုပ်ငယ်အပြင် အခြား စာအုပ်ကောင်းများကိုလည်း ကျွန်ုပ်သည် အသင့်
ဆောင်ထား၏။’

ယခု ရောင်းချလျက်ရှိသော စာအုပ်များထဲတွင် ဗဟုသုတ တိုးပွားရန်
အတွက် ဖတ်ရန် အကောင်းဆုံးဟု ကျွန်ုပ် ထင်သော စာအုပ်မှာ သုံးအုပ်*
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အကြွင်း လင်နှင့် မယားတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
မျှမ်းသာလို့ကြပါလျှင် ဥပဒေသ အမှတ် ၇ သည်

အိမ်ထောင်သည်တို့၏ ရာဂစိတ်ပြေငြိမ်းကြောင်း စာအုပ်ကောင်းကို
ဖတ်ပါ။

* Marriage and Sexual Harmony

* တစ်ဖက်တွင် ဖော်ပြထားသော စာရင်းရှိ ပထမ သုံးအုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရာဂစိတ်အကြောင်းနှင့် ဗပ်လျဉ်း၍ အာဟာရကြောင့် စာအုပ်ကောင်းများကို မဖတ်သင့်သနည်း။ နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က ကိုလံဘီယာ ယူနီဗာစီတီ^၁ အုပ်ချုပ်သူများနှင့် အမေရိကန် လူမှုကျန်းမာရေးအသင်းကြီး^၂ တို့သည် အမေရိကန်ပြည်ရှိ ပါရဂူကြီးများကို ယူနီဗာစီတီသို့ မိတ်မန္တကပြုပြီးလျှင် ကျောင်းသားများ၏ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ရာဂစိတ်အကြောင်းကို မွှင်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးခဲ့စေသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲတွင် ဒေါက်တာ ဗေါ့ ပိုဝီနီးက 'ယခုအခါ လင်မယား ကွာရှင်းမှုများ နည်းပါးသွားလေပြီ။ ဤသို့နည်းပါးခြင်းသည် အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်။ တိုင်းသူပြည်သားများသည် ရာဂစိတ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး အကြောင်းများကို ရေးသားထားသော အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသည့် စာအုပ်ကောင်းများကို ပတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်' ဟူ၍ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခန်းကို နိဂုံးမချုပ်မီ အောက်ပါ အရေးပါအရာရာကို မမု၍ စာအုပ်ကောင်းများကို ဖတ်ပြခဲ့ပါရစေ။

1. The Sex Factor in Marriage,
by Helena Wright, M.D.
2. The Sexual Side of Marriage,
by M. J. Exner, M.D.
3. The Sex Technique in Marriage,
by Isabel E. Hutton, M. D.
4. Pardon for Marriage,
by Kenneth Walker, M. D.
5. Married Love,
by Marie C. Stopes
6. Sex in Marriage
by Ernest R and Gladys H. Groves
7. The Sex Side of Life,
by Mary Ware Dennett
8. Marriage and Sexual Harmony,
by Dr. O. M. Butterfield
9. A Marriage Manual,
by Dr. Hannah and A. Stone
10. Ideal Marriage,
by T. H. Van de Velde, M.D.

^၁ Columbia University

^၂ The American Social Hygiene Association

အကြင် လင်နှင့်မယားတို့ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
 ချမ်းသာစေနိုင်သော
 နည်း ၇ နည်း
 (အကျဉ်းချုပ်)

ဥပဒေသ အမှတ် ၁။	။ နားပူနားဆာ မလုပ်နှင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၂။	။ အကြင်လင်မယားတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
ဦးစွာအောင် မလုပ်သင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၃။	။ ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း မပြုနှင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၄။	။ စေတနာဖြင့် ချီးကျူးရန် မငမ့်နှင့်။
ဥပဒေသ အမှတ် ၅။	။ တစ်ဖက်သားကို ကြင်နာယူယပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၆။	။ ရိုသေ လေးစားပါ။
ဥပဒေသ အမှတ် ၇။	။ အိမ်ထောင်သည်တို့၏ ရာဇကိတ် ပြုငြိမ်း
ကြောင်း စာအုပ်ကောင်းကို ဖတ်ပါ။

၁၉၃၃ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ထုတ်ဝေသော အမေရိကန် မဂ္ဂဇင်းတွင် အမွက်
 ကရှိမီယာ၊ ရေးသားသော 'အိမ်ထောင်များ အဘယ်ကြောင့်ပျက်ရသနည်း'၊
 ဆောင်းပါးတစ်ဆောင်ပါရှိလေသည်။ ဆောက်ပါ မေးခွန်းတို့သည် ထိုဆောင်းပါးမှ
 ကောက်နုတ်၍ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုမေးခွန်းများကို သင်

၁။ The American Magazine
 ၂။ Emmet Crazier
 ၃။ 'Why Marriages Go Wrong'

ကိုယ်တိုင် ဖြေနိုင်လျှင် အကျိုးရှိပေလိမ့်မည်။ ‘ဟုတ်ကဲ့’ ဟု ဖြေနိုင်သော အဖြေတိုင်းကို အမှတ် ၁၀ မှတ်ပေးပါ။ အားလုံးကို ဖြေပြီးလျှင် သင်သည် အမှတ် မည်မျှ ရသည့်ကို တွက်ကြည့်ပါလေ။

သောကျားများအတွက်

- ၁။ သင်သည် သင်၏ မိန်းမကို မညှားမီအခါက ဂရုစိုက်ခဲ့သကဲ့သို့ ယခုတိုင် ပန်းကလေးအစ လက်ဆောင်ကလေးအစ ပေးလျက်ရှိပါသေးသလား။ မညှားမီကကဲ့သို့ သင်၏ မိန်းမအပေါ်တွင် ကြင်ကြင်နာနာ နှင့် ယုယစိုက်ထွေးခြင်း ရှိပါသေးရဲ့လား။
- ၂။ အခြားလူများရှေ့တွင် သင့်မိန်းမကို ပြစ်တင် ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း မျိုးမှ အထူးဂရုစိုက်ကာ ရှောင်ရှားပါရဲ့လား။
- ၃။ သူ သဘောကျသလို သုံးစွဲနိုင်ရန် သင့်မိန်းမကို အိမ်စရိတ်အပြင် ငွေပိုများ ပေးပါရဲ့လား။
- ၄။ သင့်မိန်းမ၏ အလိုအတိုင်းကို ကောင်းစွာ သိရှိအောင် သင် ကြိုးစားပါရဲ့လား။ သင့်မိန်းမသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိသောအခါ၌လည်း ကောင်း၊ စိတ်မအိမ်သာ ဖြစ်နေသည့်အခါ၌လည်းကောင်း သင်သည် သင့်မိန်းမကို အကူအညီပေးပါရဲ့လား။
- ၅။ သင်သည် သင်ရသော အားလပ်ချိန်ကို တစ်စက်ခွဲ၍ သင့်မိန်းမနှင့် အတူတူ ကြည်ဖြူစွာ နေထိုင်ပါရဲ့လား။
- ၆။ သင့်မိန်းမ၏ အချက်အပြုတ်နှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှုသည် သင့်မိမင် သို့မဟုတ် ကိုဖြူမိန်းမ၏ အချက်အပြုတ် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှုထက် ညံ့သည်ဟု မပြောဘဲ ပို၍ကောင်းသည်ဟု အလိမ္မာမကံကာ ယှဉ်ပြပါရဲ့လား။
- ၇။ သင့်မိန်းမ မတ်ကြားသော စာအုပ်များ၊ သင့်မိန်းမ၏ အပေါင်းအဖော်များ၊ ဖြိုးရွာအရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင့်မိန်းမ၏ ယုဆချက်များအပေါ်တွင် သင်သည် အသေအချာ စိတ်ဝင်စားပါရဲ့လား။
- ၈။ သင်သည် သဝဏ်ပြောင်သော စကားမျိုးကို မသုံးဘဲနှင့် သင့်မိန်းမအား အခြား သောကျားများနှင့်အတူ စကားပြောဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေတို့ဘာဝ ဂရုတစိုက်ပြုစုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ခွင့်ပြုနိုင်ပါရဲ့လား။

- ၉။ အခွင့်အလမ်းများ ပေါ်တိုင်၊ သင့်မိန်းမကို ချီးကျူးရန်နှင့် မြှောက်
စားရန်အတွက် သင့်မှာ အသင့် ရှိပါရဲ့လား။
- ၁၀။ သင့်အကျိုး ကြယ်သီးပြုတ်နေသည်ကို ပြန်တပ်ပေးခြင်း၊ သင့်ခြေအိတ်
ပေါက်နေသည် ဖာပေးခြင်း၊ သင့် အဝတ်အစားများကို ဖွပ်လျှော်
ပေးခြင်း စသော အလုပ်ကလေးများအတွက် သင်သည် သင့်မိန်းမကို
ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားပါရဲ့လား။

မိန်းမများအတွက်

- ၁။ သင့်ယောက်ျား၏ အလုပ်တွင် ဝင်မရွက်ဘဲ သီးသန့်နေပါရဲ့လား။
သူ့အပေါင်းအသင်းများကို ဘယ်သူနဲ့ မပေါင်းနဲ့၊ ဘယ်သူ့ဟာ
လှူပံ့ပို့ အစရှိသည်ဖြင့် အပြစ်ပြောခြင်း၊ သူ့အလုပ်လက်ထောက်ကို
ခန့်ထားရာ၌ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်း၊ သူ သွားလာ လည်ပတ်ရာ၌
ဆူပူခြင်းများမှ ကင်းလွတ်ပါရဲ့လား။
- ၂။ သင့်နေအိမ်နှင့်တကွ သင့်အပေါ်တွင် သင့်ယောက်ျားသည် စိတ်ဝင်စား
နေအောင် သင်သည် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါရဲ့လား။
- ၃။ 'ယနေ့တော့ ဟိုဟင်းကြိုးကို စားရဦးတော့မှာပဲ'ဟု၍ စိတ်ထဲမှာ
မတွေးတောနိုင်အောင် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အမျိုးမျိုးတို့ကို သင်
ကိုယ်တိုင် စီမံ၍ သင့်ယောက်ျားအား ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပါရဲ့လား။
- ၄။ သင့်ယောက်ျားသည် သူ့အလုပ်အတွက် သင့်ထံမှ အကူအညီလိုချင်
ခဲ့ပါလျှင် အကူအညီပေးနိုင်အောင် သင့်ယောက်ျား၏ အလုပ်အကြောင်း
ကို သင်သည် လေ့လာပါရဲ့လား။
- ၅။ စီးပွားပျက်သောအခါ 'ဘယ်သူတွေလုပ်လိုက်တာ ဘယ်လိုချမ်းသာ
သွားတာလဲ၊ သူ လုပ်ပုံကိုက ဒီလို ဖြစ်မှာပေါ့' အစရှိသည်ဖြင့် သင့်
ယောက်ျားကို ဆူပူခြင်း မလုပ်ဘဲ အေးအတူ ပူအမျှ ခံနိုင်သောသတ္တိ
သင့်မှာ ရှိပါရဲ့လား။
- ၆။ သင့်ယောက်ျား၏ မိခင်နှင့်သက်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးညာတိများနှင့်
သော်လည်းကောင်း သင့်တင့်ညီညွတ်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်ရန်
ကြိုးစားပါရဲ့လား။

- ၇။ အဝတ်အစားဝတ်ရာ၌လည်း သင့်ယောက်ျား မကြိုက်သော အဆင်နှင့် အဝတ်အစားများကို ရှောင်ရှားပြီးလျှင် သင့်ယောက်ျားကြိုက်သော အဆင်နှင့် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ပါရဲ့လား။
- ၈။ လင်မယားချင်း သင့်မြတ်စွာ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနိုင်ရန်အတွက် အနည်းငယ် သဘောကွဲလွဲချက်များကို သင်သည် လျော့ပေးပါရဲ့လား။
- ၉။ သင့်ယောက်ျားနှင့် အားလပ်ချိန်များတွင် အတူနေနိုင်ရန် သင့်ယောက်ျား ဝါသနာပါသော အားကစားများကို သင်ကိုယ်တိုင် သင်ကြားထားပါ ရဲ့လား။
- ၁၀။ သင့်ယောက်ျား၏ ပညာပါရမီကို ကူညီသောအားဖြင့် နေ့စဉ် သတင်း လူးများ၊ စာအုပ်သစ်များ အကြံအစည်သစ်များကို သင်ကိုယ်တိုင် စုဆောင်းပေးပါရဲ့လား။

တိုက်တွန်းချက်

ဆီမီတောင်သည် ယောက်ျားတိုင်း မိန်းမတိုင်း အထက်ပါမေးခွန်းများ အနက် မိမိတို့နှင့် ဆိုင်ရာ မေးခွန်းများကို ဖြေပြီးလျှင် အမှတ် ၁၀၀ မရသေး မချင်း မလျော့သော လုံ့လဖြင့် အမှတ် ၁၀၀ ရနိုင်အောင် ကြိုးစားကြပါစေ သတည်း။

ဦးနု

အာဇာနည်

GOLDEN DEEDS

ဆက်လက် ထွက်လာပါမည်

စာပေလောက စာအုပ်တိုက်တွင် မှားယွင်းမှုရှိနိုင်သည့် စာအုပ်များစာရင်း

၁။	ဓမ္မသြဝါဒသမ္မုတော	ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်	၇၀
၂။	ဗုဒ္ဓကောသ	ပါရဂူ	၃၅
၃။	ဓမ္မစကား	ပါရဂူ	၃၅
၄။	တရားရေးစီးကြောင်း	ပါရဂူ	၄၅
၅။	ယခင်နှင့် ယခု	ပါရဂူ	၂၀
၆။	အရှေ့တိုတယ်	ပါရဂူ	၅၀
၇။	ဆောင်ယူခြင်း ကိုယ်တွေ့ဝတ္ထု	မင်းသူရိန်	၅၅
၈။	ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ၁+၂+၃+၄	မင်းသူရိန်	၁၅၀
၉။	ညီတော်အာနန္ဒာ၏ သုတ္တန်စာများတော်	ဝဏ္ဏသီရိ	၁၂၅
၁၀။	ညီတော်အာနန္ဒာ၏ သက်တာမှတ်တမ်း(၁)	ဝဏ္ဏသီရိ	၂၇၅
၁၁။	ညီတော်အာနန္ဒာ၏ သက်တာမှတ်တမ်း(၂)	ဝဏ္ဏသီရိ	၂၇၅
၁၂။	ဓမ္မစာပေသောတံခါးများ ၁	သက်လုံ	၁၅၀
၁၃။	ဓမ္မစာပေသောတံခါးများ ၂	သက်လုံ	၁၅၀
၁၄။	ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လက်စွဲ	အရှင်သေဠိလ	၅၅
၁၅။	ဓမ္မပဒ	အရှင်သေဠိလ	၄၀
၁၆။	တိုးတက်ခြင်း ဆုတံဆိပ်ခြင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုမျက်နှာစာ	ချစ်ဦးညို	၄၅
၁၇။	ပလေးတိုးတိုးခြင်း	ဆရာဝန်စံ	၂၀၀
၁၈။	သဒ္ဒါဆောင်ရွက်ခြင်း	ဦးသာနိုး	၁၂၅
၁၉။	ခေတ်သစ်ရောင်ဝယ်ရေးဗျူဟာ	မောင်မောင်စွန်း	၁၀၀
၂၀။	ပန်းကဲကော်စာစီစာကုံးများ	မြန်မာစာဆရာများ	၆၅
၂၁။	စကားပုံစာစီစာကုံးများ	မာနုကြည်	၄၅
၂၂။	မြန်မာတစ်ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်နှင့် နေ့ထူးနေ့မြတ် စာစီစာကုံးများ	မာနုကြည်	၄၅
၂၃။	ဆရာစာစီစာကုံးများ	မျိုးမျိုးစား	၄၅
၂၄။	ဂုဏ်ထူးမြန်မာစာစီစာကုံးများ	ဂုဏ်ထူးဦးသိန်းနိုင်	၆၀
၂၅။	မြန်မာစာတိုက်ထူးရှင်များ၏မြန်မာစာစီစာကုံးများ	စက်မျိုးညွန့်	၅၅

၂၆၁	အကျွန်ုပ်တို့၏ အရေးလွယ်လွယ် စာတိုင်းတိုင်း	ဦးဝင်းဓမ္မ	၅၀
၂၇၀	Model Essays For Learner	အင်္ဂလိပ်ဆရာများ	၅၅
၂၈၁	The Essays of Distinction Winners	ညွှန်းဝေမိုး	၅၅
၂၉၁	The Letters of Distinction Winners	ညွှန်းဝေမိုး	၆၀
၃၀၁	အတိုကောက်စာပေများအစဉ်စာနိ	ညွှန်းဝေမိုး	၂၇၀
၃၁၁	150 Model Essays	တက်တိုး	၅၅
၃၂၁	မြန်မာလက်စွဲစာပေစာအုပ်များ	တက်တိုး	၉၀
၃၃၁	အင်္ဂလိပ်အိန္ဒိယ	တက်တိုး	၁၇၅
၃၄၁	အချစ်နှင့် စိတ်ပညာ	တက်တိုး	၇၅
၃၅၁	သောတာပန်တော်ဆေးစာအုပ်များ	တက်တိုး	၁၇၅
၃၆၁	လုပ်ငန်းစဉ်မြန်မာစာ	မြင့်စိုးလွင်	၅၅
၃၇၁	အာရုံစူးစိုက်သောစာအုပ်များ	မြင့်စိုးလွင်	၅၅
၃၈၁	ဝိတုဇ္ဇာတိ	မြင့်စိုးလွင်	၅၅
၃၉၁	ဥပသုဒ္ဓါ	မြင့်စိုးလွင်	၅၅
၄၀၁	ကျမ်းဂန်နှင့် အချစ်ကဗျာ ၁၀၀	မောင်စာ	၄၅
၄၁၀	ပန်းနန်းစာ	နီမောင်	၃၀
၄၂၁	အချစ်သုတေသန (၂)	မောင်မောင်	၃၅
၄၃၁	ပန်းပွင့်ကောင်းကင်(စာဆို ဦးစံအချစ်ကဗျာ၅၀)	မောင်မောင်စုစည်း	၅၀
၄၄၀	အာရုံစူးစိုက်သောစာအုပ်နှင့် ခုနစ်ရာ	မေမြင့်	၁၇၅
၄၅၀	စိတ်သတ္တိစွမ်းအား	မေမြင့်	၁၂၅
၄၆၁	ပုပ္ဖနိပါတ် (၁)	မေမြင့်	၃၀
၄၇၁	ပုပ္ဖနိပါတ် (၂)	မေမြင့်	၃၅
၄၈၁	ပရိယာယ်သုတ်နှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ	မေမြင့်	၅၀
၄၉၁	စိန်မြေကောင်းသောစာများ	မေမြင့်	၄၀
၅၀၀	သင့်စိတ် သင့်အတွေးအကြံအတိုင်အား	မေမြင့်	၄၅
၅၁၀	လှသုံးပစ္စည်းရောင်းသူများနှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ	မေမြင့်	၇၀
၅၂၀	မဟာကဗျာအစဉ်များ	မေမြင့်	၉၀
၅၃၀	ဒေါက်တာနုကဏ္ဍ	မေမြင့်	၁၂၅
၅၄၀	ချစ်ကြာပုံ ဘုံများသို့	မေမြင့်	၂၀၀
၅၅၀	ရယ်စရာ မောစရာ	ကံဇွန်	၅၀
၅၆၀	အညီမဟာသမား ၁	တင်ဆွေမိုး	၉၀
၅၇၀	အညီမဟာသမား ၂	တင်ဆွေမိုး	၇၀
၅၈၀	မြတ်... မိန်းမ (အညီမဟာသမား ၃)	တင်ဆွေမိုး	၆၅

၅၉။	စကားပြောသောတရားနှင့်၊ စကားပြောတတ်မည့်	မောင်ခင်မင်	၁၂၅
၆၀။	ဖြစ်တည်မှုပမာနနှင့် သိစိတ်	စိုးမင်းဦး	၅၈
၆၁။	ယောနသံစင်စရာ	ဘသန်း(စန္ဒီကာ)	၄၅
၆၂။	စီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေးဗျူဟာ	နန္ဒာသိန်းစံ	၆၀
၆၃။	ကမ္ဘာတော့သုတေသနနှင့်လျက်(၁)	ကျွေးသောဦးလှဝေ	၄၅
၆၄။	လက်ဆောင်ပစ္စည်း ထုတ်ပိုးနည်း	မလွယ်	၁၀၀
၆၅။	အိမ်ထွင်းလက်မှုစီးပွားပြု	ဘိုစန်းလေး	၉၀
၆၆။	အခြေခံတန်ဆောင်အိုး	ဘိုစန်းလေး	၁၅၀
၆၇။	ကျစ်လျစ်သွယ်လျှ ခါး ရင် တင်အလှ	ပုဇွန်မ	၄၀
၆၈။	အိမ်သုံးဆေးများ၏ အသုံးနှင့် အပြန်	ဉာဏ်မိုး	၈၅
၆၉။	ဂရုန်းညီနောင်ပုံပြင်	မောင်မြမ်း	၄၀
၇၀။	ယနေ့ကမ္ဘာ	လှလှသုတေသနဦး	၁၅၀
၇၁။	ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးရာဇဝင်ဟာရများ	ဘိုကံတာသိန်းတင်	၉၀
၇၂။	ဝန်ထမ်းမှုလမ်းညွှန်	ဦးတင်မောင်	၇၅
၇၃။	အမွေ	ဦးဆောင်သင်း	၅၀
၇၄။	မိန်းမတို့အကြောင်း	မြသန်းတင်	၆၀
၇၅။	စီးပွားရေးဈေးကွက်နှင့်ကြက်မွေးဖြူရေး	လွန်းသောင်း	၆၅
၇၆။	မိုးမိုး(အင်းလျား) အမှတ်တရ အကောင်းဆုံး မြန်မာဝတ္ထုတိုများ (၁၉၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂)	တရားစာရာများ	၂၀၀
၇၇။	ရွက်လှပန်း၊	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၈၅
၇၈။	ပျောက်သောလမ်းမှာစမ်းဘဝါး	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၁၀၀
၇၉။	ပွင့်တမျိုး ခြေတမျိုး	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၈၅
၈၀။	စတင်နုကလေးတော့လွန်းချိန်တန်တော့	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၅၀
၈၁။	သုံးလွန်းတင်မှ ကြို	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၆၀
၈၂။	မိုးမိုး(အင်းလျား) ဝတ္ထုတို ၁	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၈၅
၈၃။	မိုးမိုး(အင်းလျား) ဝတ္ထုတို ၂	မိုးမိုး(အင်းလျား)	၈၅
၈၄။	ယနေ့အကြိမ် မိုးမိုး(အင်းလျား) အမှတ်တရဆုရဝတ္ထုတိုများ		၇၀
၈၅။	ဘုတ်ယအကြိမ် မိုးမိုး(အင်းလျား)အမှတ်တရဆုရဝတ္ထုတိုများ		၈၀
၈၆။	ရွှေသို့တက်လှမ်း တာဝအောင်ပန်း၊	ဘိုကံတာသိန်းလွင်	၁၀၀
၈၇။	မုဒုဂုဏ်တော်နှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ	မင်းသုမိန်	၁၂၅
၈၈။	မိတ္တမလင်္ဂီကာ	ဦးနု	၂၅၀